

ឯកសារតម្ពីព្រះតិ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់តម្ពីរព្រះតិ៍ត្របិដកដប៉ុន ។

ឯកសារតម្ពីព្រះ វិត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទៅបចំធ្វើទៀតដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងថ្នៃកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីងវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន៩ជាយ ឬនប្រុស ម៉ាន់ សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក៏ក្រក់លែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចឥ៍ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សទ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំទិត្តានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុមេធាធីតា (ស.इ.អ)
- លោក ដីម-ជា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃឿន (កូទេវី)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំវី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុបាសិកា កោ សេង (ភ្នំ ពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាវនីរាដ, ចាន់ណា សុធាវនិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូលេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូត៖")
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន វចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ኛ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- -កញ្ញា ឃៀម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្វេង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.ร.អ)

्रिक्षेत्रकारी हिन्द्रेत्रकारी क्षित्रकारी क्षित्रकारी

ពុទ្ធសាសឲបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ ព.ស. ៤៩០៩

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្គង់ស្មារតីស្ងត្រព្រះធមិនទ្គិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនឥម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

ឥម្ពីរព្រះថ្ងៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះថ្ងៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ ចកច្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៤ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធមិខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដ្ឋូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីថុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្វំនគម្ពីរព្រះត្រៃថិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ (南伝大蔵経) 復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 伊藤 佳通

有馬 実成 渡井 奎一

杉谷 義純 茂田 真澄 前田 利勝 中島 教之

永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

អភិជម្មីជួនស

ជាតុកាស បុក្ខសប្បញ្ញាត្ត ព្យាស្ត្រ

ർ ന

ಣ. ಮ. ಹರಂದ

អភិធម្មបិជិកេ ៣តុកឋា

ខ្មែ ឧស្សា ឧសុខ ដល់ខេត្ត ស្សាល្ខំ ស្សារ

មាពិកា

(೧) សង្គ័យោ អសង្គ័យោ សង្គ័យ គេន អសង្គ័-

ហ៊ុន អសុខ្ពស់ នេះ សុខ្ពស់ សុខ្ពស់ នេះ សុខ្ពស់ និ

មសន្តហិះតាខ អសង្គ័ហិតំ សម្បាយោកោ វិហ្សាយោកោ

អភិធម្មបំដក ជាតុកហិ

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។ មាពិកា^(១)

(១) ការសង្គ្រោះ(២) ការមិនសង្គ្រោះ ការមិនសង្គ្រោះ
មួយអន្ទើ ដោយការសង្គ្រោះ ការសង្គ្រោះ មួយអន្ទើ ដោយការមិន
សង្គ្រោះ ការសង្គ្រោះមួយអន្ទើ ដោយការសង្គ្រោះ ការមិនសង្គ្រោះ
មួយអន្ទើ ដោយការមិនសង្គ្រោះ ការប្រកបព្រម ការប្រាសចេញ

១— មាតិកាមាន ៩ តិ ក—នយមាតិកា (មាតិការបស់ន័យ) ដែលលោកតំកល់ទុកដោយ បទ ១៤ តិ សង្គហោ អសង្គហោ ។ បេ ។ វិច្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ ។ ១—អព្ភន្ទះមាតិកា (មាតិកាខាងក្នុង) ដែលលោកតំកល់ទុកដោយបទ ១៤៩ តិ បញ្ចុក្ខត្វា ។ បេ ។ មនៈសិការា ។ គ— នយមុខមាតិកា (មាតិកាជាប្រធានរបស់ន័យ) ដែលលោកតំកល់ទុកដោយ បទ ៤ តិ តិហិសង្គហោ តីហិអសង្គហោ បត្តហិសម្បយោគោ បត្តហិវិច្បយោគោ ។ ឃ—លក្ខណមាតិកា (មាតិកាស់ដែងនូវលក្ខណៈ) ដែលលោកតំកល់ទុកដោយបទ ៤ តិ សភាគោ វិសភាគោ វិសភាគោ (មាតិកាស់ដែងនូវលក្ខណៈ) ដែលលោកតំកល់ទុកដោយបទ ៤ តិ សភាគោ វិសភាគោ ។ ង— ពាហិរមាទិកា (មាតិកាខាងក្រៅ) ដែលលោកចំច្រួញនូវតិកបទ ៦៦ និងទុក្ខបទ៤០០ ។ ៤ សង្គ្រោះមាន ៤ តិ ក—ដាតិសង្គហៈ (សង្គ្រោះដោយជាតិ) តួយ៉ាងជាតិក្សត្រ ជាតិក្រាហ្មណ៍ ជាតិអ្នកដូញប្រែ ជាតិអ្នកត្រូ ឬកំ ធម៌ទាំង ៣ នេះ តិ សម្មារ៉ាលា សម្មាកម្មគ្នោសម្មាអនីរ៉ា សង្គ្រោះចូលក្នុងសំលក្ខន្ធ ។ ១— សញ្ហាតិសង្គហៈ (សង្គ្រោះរួមជាតិ) តួយ៉ាង ជាតិអ្នកដែនមាន ប្រក់ ធម៌ទាំង ៣ នេះ តិ សម្មារ៉ាលាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ សង្គ្រោះចូលក្នុងសមាធិក្ខន្ធ ។ ត—កិរិយាសង្គហៈ (សង្គ្រោះរួមជាតិ) តួយ៉ាង ជាតិអ្នកដែនកាល ជាតិអ្នកដែលគេ គេកិរិយាសង្គហៈ (សង្គ្រោះតាមអំពើដែលគេ ធ្វើរួចមកហើយ) តួយ៉ាងអ្នកដិះដំរី អ្នកដិះសេះ អ្នកជិះរថ ឬក៏ធម៌ទាំង ៤ នេះតី សម្មាទិដ្ឋិ និង សម្មាសង្គប្រា សង្គ្រោះចូលក្នុងបញ្ជាខ្មីបញ្ហាទន្ធ ។ ឃ+ តណនសង្គហៈ (សង្គ្រោះដោយ ការរាប់) តួយ៉ាង បក្ខាយគនៈ រាប់ជារួបក្នុន្ធជាដើម ។ អដ្ឋកថា ។

អភិធម្មចិដិកេ ជាតុកថា

យុ ត្រេង សម្បយុត្ត វិហ្វយុ ត្រេង វិហ្វយុត្ត សន្ថមាំ-នេះ មានាំ ស្រាំ មានាំ មានាំ មានាំ មាន់ មាន់ អសន្ត័ហ៊ាំតំ អសន្ត័ហ៍តេជ សម្បីហ៊ុំតំ វិច្បីយុត្តិ វិហ្វហុ គ្គេន សន្ថហ៍តំ អសន្ថហ៍តំ ។ មញ្-ត្តូទ្វា ទ្វាឧសយតលាធ៌ អដ្ឋាសេ ជាតុយោ ខត្តាវិ សទ្វាធ៌ ពារីសតិន្រ្ទ័យធំ បដិច្ចសមុប្បានោ ចត្តា-ពេ សត៌ប្បដ្ឋាល ខត្តាពេ សម្បីព្រះល ខត្តាពេ ឥទ្ធិទានា ខត្តារំ ឃានាធំ ខត្តស្បា អព្យមញា-ယော ဗဏ္ဍိုဇ္ဇိယာဇ် ဗဏ္ဍ ကေလင် ဆန္ဆ ကေးမျွန္မ်ာ អាយោ អដ្ឋខ្លុំកោ មក្តោ ៩ស្នោ វេឌនា សញ្ញា ខេត្ត ខេត្ត អធ៌មោត្តោ មនសិតាពេ ។ គីហ៍ សន្ត័យោ តំហិ អសន្ត័យោ ខត្តហិ សម្បីយោកោ ខេត្តហ៊ា វិច្យយោគោ ។ សភាគោ វិសភាគោ ។ សញ្ចំ ជម្មសន្ត័ណ៌ ជាតុគាថាយ មាត៌កាត់ ។

មាតិ៣ ។

អភិធម្មបំដាក ធាតុកប៉ា

ការប្រាស ចេញ មួយអន្ទើ ដោយការប្រកបព្រម ការប្រកបព្រម មួយ អន្ទើ ដោយការប្រាសចេញ ការប្រកបព្រម មួយអន្ទើ ដោយការ ប្រភបព្រម ភារុជ្រុសចេញ មួយអន្វើ ដោយភារុជ្រុសចេញ ការប្រកបព្រម និងការប្រាសចេញ មួយអន្ទើ ដោយការសង្គ្រោះ ការសង្គ្រោះ និងការមិនសង្គ្រោះ មួយអន្ទើ ដោយការប្រកបព្រម ភារប្រកបព្រម និងការប្រាសចេញ មួយអន្វើ ដោយការមិនសង្គ្រោះ ការសង្គ្រោះ និងការមិនសង្គ្រោះ មួយអន្វើ ដោយការប្រាសចេញ ។ ១ន្ន ៥ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៨ សច្ច: ៤ ឥន្ត្រិយ ៤៤ បដិច្ច-សម្បា្ធ សតិហ្វដ្ឋាន ៤ សម្មហ្វជាន ៤ ឥទ្ធិបា្ទ ៤ ឈាន ៤ អប្បមញ្ជា ៤ ឥន្ត្រិយ ៥ ពល: ៥ ពោជ្ឃត្តិ ៧ មគ្មានអត្ត ៤ ដីប្រសើរ ផស្ស: វេទនា សញា ចេតនា ចិត្ត អធិមោក្ខ (ការដឿ សិប) មនសិកាវ (ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត) ។ ការសង្គ្រោះដោយបទ ៣^(១) ភារមិនសង្គ្រោះដោយបទ ញ ការសមប្រភបដោយបទ^(២) ៤ ការប្រាស เธเที่ณะกร ๆ สลุษยรถูเพษเห้ ลลุคยรถูเพษธรเห้ ล ជម្មសង្គណិទាំងអស់ ជាមាតិកា នៃ៣តុកថា ៗ

ចច់ មាតិកា ។

១ បាទ ៣ គឺ ខេត្ត ឆាតុ អាយាតន: ។ ៤ បេទ ៤ គឺ អរូបក្តូទូទាំង៤ ។ អដ្ឋាបថា ។

សង្គហាសង្គហបទតិ៍ទេ្ចសោ

(២) រូបក្ខេត្ត គេគីហ៍ ១ ធ្វេហ៍ គេគីហយៈ តែលើ គេគីហ៍ សាតូហ៍ សង្គ័ហ៍ តោ ។ រូបក្ខេត្ត ឯកោន ១ ធ្វេន ឯកានសហយតនេហ៍ ឯកានសៈ ហ៍ សាតូហ៍ សង្គ័ហ៍ តោ ។ គេគីហ៍ អសង្គ័ហ៍ តោ ។ ចតូហ៍ ១ ធ្វេហ៍ ឯកោលបតនេន សត្តហ៍ សាតូហ៍ អសង្គ័ហ៍ តោ ។

(៣) វេឌ៣១ ព្វេ គេតិហ៍ ១ ធ្វេហ៍ គេតិហេ-យត នេហ៍ គេតិហ៍ ជាតូហ៍ សង្គ័ហ៍ តោ ។ វេឌ៣-១ ព្វេ ៧ គេន ១ ធ្វេ ៧ គេលេយត នេខ ៧ គោយ ជាតុយា សង្គ័ហ៍ តោ ។ គេតិហ៍ អសង្គ័ហ៍ តោ ។ ខត្វហ៍ ១ ធ្វេហ៍ ៧ គានសហយត នេហ៍ សត្តសហ៍ ជាតូហ៍ អសង្គ័ហ៍ តោ ។

(៤) សញ្ញាទុំ គេតីហ៊ី ១ ធ្វេហ៊ី គេតីហា-យត់ នេហ៊ី គេតីហ៊ី ជាតូហ៊ី សង្កហ៊ី តោ ។ សញ្ញា-ទុំ ស្គោ ឯកោន ១ ធ្វេខ ឯកោយតំ នេខ ឯកាយ ជាតុយា សង្កហ៊ី តោ ។ គេតីហ៊ី អសង្កហ៊ី តោ ។ ខេត្តហ៊ី ១ ធ្វេហ៊ី ឯកានសហាយត់ ខេហ៊ី សត្តសហ៊ី ជាតូហ៊ី អសង្កហ៊ី តា ។

សង្គហាសង្គហបទគិទ្ទេស

- (២) រូបក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុ
 ប៉ុន្មាន ។ រូបក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១១ ។
 មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១
- (៣) វេទនាទន្ន សង្គ្រោះដោយទន្នប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ វេទនាទន្ន សង្គ្រោះដោយទន្ន១ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ទន្ទ ៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១៧ ។
- [៤] សញ្ហាទន្ន សង្គ្រោះដោយទន្នប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន

 ៣តុប៉ុន្មាន ។ សញ្ហាទន្ន សង្គ្រោះដោយទន្ន១ អាយតនៈ ១

 ៣តុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយទន្ធ៤

 អាយតនៈ ១១ ៣តុ១៧ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកដា

- (៤) សង្ខាត្តេ ត្រៃ សន្តេហ៍ តន្តេហ៍ កេត្តិហេ-យត នេហ៍ កេតិហ៍ ជាតូហ៍ សង្តេហ៍ តោ ។ សង្ខា-កេត្ត ព្រោះ ឯកោន ១ ខ្មេន ឯកោយ តនេស ឯកោយ ជាតុយា សង្តេហ៍ តោ ។ កេតិហ៍ អសង្តេហ៍ តោ ។ ខេត្តហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ឯកោខសហាយត នេហ៍ សត្តសេហ៍ ជាតូហ៍ អសង្គហ៍ តោ ។
- (៦) វិញ្ញាណត្តូ ត្វោ កេត្តិហិ ១ ខ្វេហិ កេតិ ហាយត ខេហិ កេតិហិ ជាត្វូហិ សង្គ័ហិតោ ។ វិញ្ញាណក្តូ ឆ្កោ ឯកោន ១ ខ្វេន ឯកោស យត ខេន សត្វហិ ជាត្វហិ សង្គ័ហិតោ ។ កេតិហិ អសង្គ-ហិតោ ។ ខេត្តហិ ១ ខ្វេហិ ឯកានសហាយត ខេហិ ឯកានសហិ ជាត្វហិ អសង្គ័ហិតោ ។
- (៧) រូបក្ញុំ ព្រោះ ប្រជាជាធន្លោះ ប្រកាស់ កាត់សំ សន្ត់ ទន្ទេសំ គេតំហយត់ លើ គេតំហំ ជាតូសំ សន្ត់-ហំតា ។ រូបក្ញុំ ព្រោះ ប វេធសាខន្ទោះ ២ ខ្ចុំសំ ខន្ទេសំ ឯកានសហយត់ លេខ ឯកានសហំ ជាតូសំ សន្ត់-ហំតា ។ គេតំហំ អសន្តហំតា ។ តំហំ ខន្ទេសំ ឯកោសយត់ សេត្តហំ ជាតូសំ អសន្ត់ហំតា ។

អភិធម្មបំដាក ជាតុកេយា

- (៤) សង្ខារត្នន្ន សង្គ្រោះដោយ១ន្នប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ សង្ខារក្ខន្ន សង្គ្រោះដោយ១ន្ន**១** អាយតនៈ១ ៣តុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ១៧ ។
- (៦) វិញ្ញាណក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ពាតុប៉ុន្មាន ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ពាតុ ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ធាតុ ១១ ។
- (៧) ប្រក្ខន្ធ និងបេខនាទន្ធ សង្គ្រោះដោយទន្ធប៉ុន្មាន

 អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ប្រក្ខន្ធនិងបេខនាទន្ធ សង្គ្រោះដោយ

 ទន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។

 មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន្ ជា អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ។

សង្គហាសង្គហបទំ

(៨) រូបក្តេច្នោ ខ អញ្ញា១ ព្រេ ខ ខ្លីហិ ១ ខ្ទេហិ ឯកានសហយៈ ខេលា ឯកានសហ៍ ជាតូហិ សន្ត-ហិតា ។ គត់ហិ អស់ខ្ពុហិតា ។ គឺហិ ១ ខ្ទេហិ ឯកោនយៈ ខេន សត្តហិ ជាតូហិ អស់ខ្ពុហិតា ។

(៩) រូបគ្នេ ឆ្នោ ខ សង្ខាគ្គេ ឆ្នោ ខ ខ្វីហិ ១ ខ្វេ-ហិ ឯកានសហយៈ នេហ៌ ឯកានសហិ ភាគូហិ សង្ក់នា ។ កត់ហៃ អសង្គហិតា ។ គីហិ ១ ខ្វេហិ ឯកោសយៈ នេខ សត្វហិ ជាគូហិ អសង្គហិតា ។

(១០) រូបគ្នា ទេ វិញ្ញាណគ្នា ទេ ធ្វីហ៍ ទន្ទេហ៍ ទ្វាឧសហយៈនេះឧហ៍ អដ្ឋារសហ៍ ៩គ្វេហ៍ សន្តហ៍នា ។ គេគីហ៍ អសន្តហ៍នា ។ គីហ៍ ១ ខ្មេ-ហ៍ ឧ គេហ៍ចំ អយៈនេះឧហ៍ ឧ គោហ៍ចំ ៩គ្វេហ៍ អសន្តហ៍នា ។

(00) ដៃទី ទៀ នេះ ប្រទៀប មេខ្លាំ មេខ្លាំ ។ នេះ ប្រ ខាន់ ប្បធានិស្ស ប្រ ខាន់ ប្បធានិសិត ប្រ ខាន់ ប្រ ខាន់ ប្រ ខាន់ ប្រ ខាន់ ប្រ ខាន់ ប្រ ខាន់ ប្បធានិសិត ប្រ ខាន់ ប្បធានិសិត ប្រ ខាន់ ប្

សង្គហាសង្គហចទ

- (៨) ប្រក្ខន្ននិងសញ្ញា១ន្ន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ๑๑ ជាតុ ១ ១ មិនសង្គ្រោះដោយជមិហ៉ីឡាន ១ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៣ អាយតន: ១ ជាតុ៧ ១
- (៩) ប្រក្ខន្ធនិងសង្គារក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ២ អាយឥន:១១ ៣តុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ ៣ អាយឥន: ១ ៣តុ ៧ ។
- (๑๐) រូបក្ខន្ធនិងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ២ អាយ-តន: ១២ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន ៣ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតន:ណាមួយ មិន មែនមិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុណាមួយទ្វើយ ។
- (១១) រូបក្នុន្ទ វេទនា១ន្ទ និងសញ្ញា១ន្ទ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ឆាតុប៉ុន្មាន ។ រូបក្ខុន្ទ វេទនា១ន្ទ និង សញ្ញា១ន្ទ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៣ អាយតនៈ ១១ ធាតុ ១១ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកឋា

តេតិហិ អស់ខ្លួហិតា ។ ធ្វើហិ ១ ធ្វេហិ ៧ តេ**ញ-**យត់ ខេន សត្វហិ ជាត្វហិ អស់ខ្លួហិតា ។

(១៣) រូមគ្នា ទេ វេឧសទន្វោ ម វិញ្ហា-ណគ្នា ទោ ខ នីហិ ១ន្ទេហិ នា្នេសហយននេហិ អដ្ឋាសហិ ជាតូហិ សង្តហិតា ។ គេនីហិ អសង្ត-ហិតា ។ ខ្ចីហិ ១ន្ទេហិ ឧ គេហិចិ អយននេហិ ឧ គាហិចិ ជាតូហិ អសង្តហិតា ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

មិនសង្គ្រោះដោយជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន:១ ពាតុពា ។

- (១៤) ប្រក្ខន្ធ បើទនា១ន្ទ និងីសង្គារក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៣ អាយតន: ១១ ៣តុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១ ៣តុ ៧ ។
- (១៣) ប្រក្ខន្ធ រេទនា១ន្ធ និងវិញ្ញាណត្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ ៣ អាយតន: ១៤ ៣គុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតន:ណា មួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយគាតុណាមួយឡើយ ។
- (១៤) ប្រក្និន្ន វេទនា១ន្ន សញ្ជា១ន្ទ និង៍សង្គារក្នុន្ន សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ទប៉ុន្មាន អាយឥនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ប្រក្និន្ទ វេទនា១ន្ធ សញ្ជា១ន្ទនិងសង្គារក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយឥនៈ ១១ ជាតុ ១១ ។

សង្គហាសង្គហៗទំ

តាត់ហ៊ែ អស់ខ្ពុំហ៊េតា ។ ៧ គោធ ១ ឆ្នេច ៧ គោលា-យត់ ខេត សត្ហា ជាតូហ៊េ អស់ខ្ពុំហ៊េតា ។

(១៩) រូបគ្នេ ព្រោ ៩ វេធភាទ ឆ្កោ ៩ សញ្ញា
(១៩) រូបគ្នេ ព្រោ ៩ ៩គ្រាំ ១ ខេត្តហិ ១ ខេត្តហិ ខ្យា
ឧសហ យត ខេហិ អដ្ឋារសហិ ជាគូហិ សគ្គហិតា ។

គេសិចិ អយត ខេហិ ឧ កាហិចិ ជាគូហិ

អស់ខ្ពុំហិតា ។

បាន់ស្ង ដេកម្ដីសួយ ឯ

(បុគ្គ) ដៃយើយើ ឧ ដេលខេស្ទ ឧ យោហ្វេត្

សម្ដេស្ស ១ មេស្សត្ថ មកម្ដីស្ងាយ ១ មេស្សត្ថ

សម្ដេស្ស ១ មេស្សត្ថ មេខ្មាញ មេដ្ឋាកេស្ស បាន់ស្ង

សម្ដេស្ស ឯ ដៃយ៉ាយនេះ ខេស្ស យើយយើយ ឧ អយើប

សម្ដេស្ស ឯ មេស្សត្ថ មកម្ដីស្ងាយ ១ មេស្សត្ថ

សម្ដេស្ស ១ មេស្សត្ថ មកម្ដីស្ងាយ ១ ខេស្សត្ថ

សម្ដេស្ស ១ មេស្សត្ថ មកម្ដីស្ងាយ ១ ខេស្សត្ថ

សម្ដេស្ស ១ មេស្សត្ថ មកម្ដីស្ងាយ ១ ខេស្សត្ថ

សម្ដេស ១ មេស្សត្ថ

សម្ដេស ១ មេស្ដ្

សង្គហាសង្គហចទ

មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយគន: ១ ៣តុ ៧ ។

(១៤) រូបក្ខន្ធ វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិ ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ អាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុណាមួយឡើយ ។

(១៦) ប្រក្ខន្ធ បេនារន្ធ សញ្ញារន្ធ សង្ខាក្រខ្លួន និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយរន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។
ប្រក្ខន្ធ បេនារន្ធ សញ្ញារន្ធ សង្ខាក្រខ្លួន និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សង្គ្រោះ
ដោយរន្ធ៤ អាយតនៈ ១៤ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌
ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយរន្ធណាមួយ មិនមែនមិន
សង្គ្រោះ ដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុ
ណាមួយឡើយ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកេវា

(១៧) បញ្ចុត្តទ្វា គេគីហិ ១ ធ្វេហិ គេគីហេយ-តែលើ គេគីហិ សត្វហិតា ។ បញ្ចុត្តទ្វា បញ្ហា ១ ធ្វេហិ ធ្វានសហយត នេហិ អដ្ឋាសហ សាតូហិ សង្គហិតា ។ គេគីហិ អសង្គហិតា ។ ន គោហិចិ ១ ធ្វេហិ ន គេហិចិ អយតនេហិ ន គោហិចិ សាតូហិ អសង្គហិតា ។

(១៤) ខេត្តាយភាជំ ភាគីហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ភាគីហាយតា នេហ៍ ភាគីហ៍ ជាគូហ៍ សង្កហ៍នំ ។ ខេត្តាយតាជំ សាកាន ១ ខ្វេន សាកានាយតា នេខ សិកាយ ជាគុយា សង្កហ៍នំ ។ កាតីហ៍ អសង្កហ៍នំ ។ ខេត្តហ៍ ១ ខ្វេហ៍ សិកានសហាយតា នេហ៍ សត្តាសហ៍ ជាគូហ៍ អសង្កហ៍នំ ។

(១៩) សោតយេត្ត សាលាយត្ត ជិញ្ជូយត្តិ កាយាយត្ន ស្រាយត្ន សុខ្លាយត្ន កុខ្លាយត្និ សោយត្ន ដោដ្ឋហ្វាយត្ន ឯកោត ខុធ្នេ ឯកោះ សាយត្ន ឯកាយ ជាកុយា សុខ្លួលតំ ។ ក-តំហំ អសុខ្លួលតំ ។ ខេត្តហំ ខុធ្នេហំ ឯកានស-ហាយត្នលំ សត្តសេញ ជាតូហំ អសុខ្លួលតំ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

- (១៧) បញ្ចុក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយឥនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ បញ្ចុក្ខន្ធ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយឥនៈ១៤ ជាតុ**១៨ ។** មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនៈមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១នណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយឥនៈណាមួយ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយទ្វើយ ។
- (១៨) ចក្ខាយឥន: សង្គ្រោះដោយ១ន្នប៉ឺន្មាន អាយឥន:
 ប៉ឺន្មាន ជាតុប៉ឺន្មាន ។ ចក្ខាយឥន: សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយតន: ១ ជាតុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ឺន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន ៤ អាយឥន: ១១ ជាតុ ១៧ ។
- (១៩) សោតាយតន: ឃានាយតន: ជីក្លយតន: កាយា-យតន: រូប្បយតន: សុខ្មាយតន: គន្ធាយតន: សោយតន: ដៅដូញ្ហាយតន: សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន:១ ៣តុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយ្-តន:១១ ៣តុ១៧ ។

សង្គ្រហាសង្គ្រហចទំ

(២០) មយ្យនេះ ឯកោន ១ ឆ្នេះ ឯកោស។ យស្នន សត្តហ៊ា សត្វហ៊ា សង្គ័ហ៊ាន់ ។ គេតីហ៊ា អសុគ្គ័ហ៊ាន់ ។ ខេត្តហ៊ា ១ ឆ្នេហ៊ា ឯកានសហយៈ សនេហ៊ា ឯកានសហ៊ា សាត្វហ៊ា អសង្គ័ហ៊ាន់ ។

(២០) ជម្មាយតន់ អស់ក្តីហ៊ុន ១ភូតោ ឋ បេត្យ ចត្វហ៊ុ ១ភ្នេហ៊ុ ឯកោសយត ខេន ឯកោយ ជាតុយា សក្តីហ៊ុន ។ កាត់ហ៊ុ អស់ផ្គុំតំ ។ ឯកោធ ១ភ្នេខ ឯកានសហយត នេហ៊ុ សត្វសេហ៊ុ ជាតូហ៊ុ អស់ក្តុ-ហ៊ុន ។

(৮৮) ខក្តាយភឧញ សោតយុភឧញ ឯកោន ទទ្វេល នីយាយភាឧលា ខ្ទីលិ ជាតូលិ សង្គ័លិតា ។ ភាតីលិ អសង្គ័លិតា ។ ខត្វលិ ១ធ្វេលិ ឧសហា-យភាឧលិ សោខ្យស់ ជាតូលិ អសង្គ័លិតា ។

ខណ៌ មោលឧខណ៌ ឧយ៉ាលឧខណ៌ នៅដីឃំលឧខឃំ ៣ឧខណ៍ ឧយ៉ាលឧខណ៍ ឧយ៉ាលឧខណ៍ ឧយ៉ាលឧ ឧយ៉ាលឧខណ៍ នៃយាឧខណ៍ ឧយ៉ាលឧខណ៍ មាយិរៈ ឧយ៉ាលឧខណ៍ នៃយ៉ាលឧខណ៍ ឧយ៉ាលឧខណ៍ មាលឧលខណ៌ (၉៧) ឧយ៉ាលឧខណ៍ សាខាលឧខណ៍ ឧយ៉ាល-

សង្គហា**សង្គ**ហេបទ

- (৬০) មនាយឥន: សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយឥន:១ ភាតុ ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយឥន: ១១ ជាតុ ១១ ។
- (៤๑) ជម្មាយតន: វៀវលៃឪព្រះនិព្វានដាអសង្គិត: ក្រៅ អំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១ ជាតុ ๑ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន: ๑១ ជាតុ ១៧ ។
- [66] ចក្លាយតន: និងសោតាយតន: សង្គ្រោះដោយ១ន្ន**ុ**អាយតន: ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន
 សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ។
- (៤៣) បក្ខាយតនៈ និង៍យានាយតនៈ ១ បក្ខាយតនៈនិង៍ជិញ្ចយតនៈ ១ បក្ខាយតនៈ និង៍កាយាយតនៈ ១ បក្ខាយតនៈ និង៍វុបាយតនៈ ១
 បក្ខាយតនៈ និង៍សទ្ទាយតនៈ ១ បក្ខាយតនៈ និង៍គន្ធាយតនៈ ១
 បក្ខាយតនៈ និង៍សទ្ទាយតនៈ ១ បក្ខាយតនៈ និង៍គន្ធាយតនៈ ១
 បក្ខាយតនៈ និង៍សេយតនៈ ១ បក្ខាយតនៈ និង៍ ជោជ្ញាយតនៈ ១

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកឋា

(២៤) ខេត្តាយ៩ឧញ្ មទាយ៩ឧញ្ ខ្វីហ៍ ១ ធ្វេហ៍ ខ្វីហាយ៩ ឧេហ៍ អឌ្ឍហ៍ ជាគូហ៍ សន្ត-ហិតា ។ គេគីហ៍ អសន្តហិតា ។ គីហ៍ ១ ធ្វេហ៌ ឧសហាយ៩ ឧេហ៍ ឧសហ៍ ជាគូហ៍ អសន្តហិតា ។

(৮៤) ខេត្ត្វាយភឧញ ឧអ្មាយភឧញ អស់ខ្ញុំតំ ទទូតោ បឋ់ត្យោ ខេត្តហិ ១ខ្វេហិ ខ្វីហាយភឧសិ ខ្វីហិ ឧទ្យេសិ សង្គ័សិតា ។ គេគីហិ អស់ខ្ពុ៍ហិតា ។ ឯកោន ១ខ្វេន ឧសហាយភឧលិ សោខ្យស់ហិ ឧទ្យេសិ អស់ខ្ពុំហិតា ។

(២៦) ធ្ងានសាយតេញនិ គត់ស៊ា ១ ធ្វេហ៍ គត់-ហាយត នេហ៍ គត់ហែ ជាតូហ៍ សន្ថហ៍តានិ ។ ទ្វាន-សាយតេញនិ អស់ខ្ញុំតំ ១ ធ្វាតា ឋ ២ត្វា មញ្ជាហ៍ ១ ធ្វេ-ហ៍ ទ្វានសហាយត នេហ៍ អដ្ឋារសហ៍ ជាតូហ៍ សន្ថហ៍-តានិ ។ គត់ហៃ អស់ខ្ញុំហ៍តានិ ។ នេ គេហេខំ ១ ធ្វេហ៍

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន: ៤ ៣គុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិ ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតន: ๑០ ៣គុ ๑៦។

(៤៤) បក្ខាយឥនៈ និងមនាយឥនៈ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយឥនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ន្និញ អាយឥនៈ ១០ ជាតុ ១០ ។

(៤៤) ចក្ខាយតន: និងជម្មាយតន: វៀវលៃង៍ព្រះនិព្វានជា អសង្ខត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ីនា្នន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ។

(6 ៦) អាយតន: ១ ២ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតន:
ប៉ុន្មាន ភាតុប៉ុន្មាន ។ អាយតន: ១ ២ វៀវលេងព្រះនិព្វានជាអសង្គិត:
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតន: ១ ២ ភាតុ ១៤ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ

ន គោហ៍ខំ អយៈ នេហ៍ ន ភាហ៍ខំ ជាតូហ៍ អស់ខ្ពុំហ៍នានិ ។

(៤៧) ខេត្ត្ជាតុ គត់ហៃ ១ ខេត្តហៃ គត់ហោ-យត ខេហិ គត់ហៃ ជាតូហេ សង្គ័ហិតា ។ ខេត្តជាតុ ឯកោន ១ ឆ្នេន ឯកោយស នេះ ឧ ឯកាយ ជាតុយា សង្គ័ហិតា ។ គត់ហៃ អសង្គ័ហិតា ។ ខេត្តហិ ១ ខ្វេហិ ឯកានសហយត ខេហិ សត្តសហិ ជាតូហិ អសង្គ័ហិតា ។

ក្សាលាឧបទស្នា ក្សាសេញ ១និស្ន ដកខ្ពីសួយ ឯ ឧបស្នា ដកខ្ពីសួយ ឯ ឧខិស្ស ២៤ខំស្ន ភាមានៈ ពុះ ក្ដីសិយន់ ឧយស្នាយាយយដ់ មាយមួយ បាយដំ ពុះ ក្ដីសិយន់ ឧយស្នាយាយយដ់ មេខេត្ត ពុះ ក្ដីសិយន់ មេខេត្ត ពុះ ក្ដីស្នាយាយយដ់ មេខេត្ត ពុះ ក្ដីស្នាយាយយដ់ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយនៃ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយន់ មេខេត្ត ពុំស្នាយនៃ មេខេត្ត ព្រះ មេខេត្ត ពុំស្នាយនៃ មេខេត្ត ព្រះ មេខេត្ត ពុំស្នាយនៃ មេខេត្ត ព្រះ មេខេត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត

សង្គហាសង្គហបទ

មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ ពាតុណាមួយ**ទ្វើ**យ ។

(២៧) បក្ខាតុ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយឥនៈប៉ុន្មាន
ជាតុប៉ុន្មាន ។ បក្ខាតុ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយឥនៈ១ ជាតុ១ ។
មិនសង្គ្រោះដោយជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយឥនៈ ១១
ជាតុ១៧ ។

(២៤) សោតជាតុ ឃានជាតុ ដិក្ខជាតុ កាយជាតុ រូបជាតុ សទូជាតុ ឥន្ទជាតុ សេធាតុ ដៅជួព្ធជាតុ ចក្ខវិញ្ញាណជាតុ
សោតវិញ្ញាណជាតុ ឃានវិញ្ញាណជាតុ ដំកូវិញ្ញាណជាតុ កាយវិញ្ញាណជាតុ មនោជាតុ មនោវិញ្ញាណជាតុ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយគនៈ ១
ជាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ
១ន្ធ ៤ អាយគនៈ ១១ ជាតុ ១៧ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

(៦៩) ជម្មាតុ អសផ្ទុំនិ ១ធូតោ ឋ បេត្យ បេត្តហ៊ាំ ១ធ្វេហ៊ាំ ឯកោះជាបាន ខេត្ត ឯកោយ ជាតុយា សន្តហ៊ាំតា ។ គេតីហ៊ា អសន្តហ៊ាំតា ។ ឯកោធ ១ធ្វេខ ឯកាធសហយភ ខេហ៊ាំ សត្តសេហ៊ាំ ជាតូហ៊ាំ អសន្តហ៊ាំតា ។

(៣០) ខេត្តជាតុ ខ សោតជាតុ ខ ឯកោន ១ ខ្វេង ខ្វីហាយត នេហិ ខ្វីហិ ជាតូហិ សង្គ័ហិតា ។ គាត់ហិ អសង្គ័ហិតា ។ ខេត្តហិ ១ ខ្វេហិ ឧស-ហាយត នេហិ សោខ្យសហិ ជាតូហិ អសង្គ័ហិតា។

(៣០) ខេត្តជាតុ ខ ឃានជាតុ ខ ខេត្តជាតុ ខ ដិស្លជាតុ ខ ខេត្តជាតុ ខ ភាយជាតុ ខ ខេត្តជា-តុ ខ រូខជាតុ ខ ខេត្តជាតុ ខ សខ្លជាតុ ខ ខេត្តជាតុ ខ កន្លជាតុ ខ ខេត្តជាតុ ខ សេជាតុ ខ ខេត្តជាតុ ខ ដោដ្ឋព្រាតុ ខ រាភេព ១ ខ្វេច ខ្វីហាយត ខេហ៌ ខ្វីហ៍ សាតូហ៍ សខ្ព័ហ៍តា ។ ភាគីហ៍ អសខ្ព័ហ៍តា ។ ខេត្តហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ឧសហា-យត ខេហ៍ សោខ្យសហ៍ ជាតូហ៍ អសខ្ព័ហ៍តា ។

អភិធម្មបំណី ធាតុកេយា

(៤៤) ធម្មជាតុ វៀវលេងព្រះនិព្វានដាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធ ចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន:១ ជាតុ១ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ឺន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន:១១ ជាតុ១៧ ។

(ញ) បក្ខុណតុ និងសោត៣តុ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយ-តន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ។

(៣១) បក្ខាតុ និងឃានជាតុ១ បក្ខាតុ និងជីក្បាតុ១ បក្ខាតុ និងជីក្បាតុ១ បក្ខាតុ និងកាយជាតុ១ បក្ខាតុ និងប្រជាតុ១ បក្ខាតុ និងស្រជាតុ១ បក្ខាតុ និងស្រជាតុ១ បក្ខាតុ និងស្រជាតុ១ បក្ខាតុ និងស្រជាតុ១ បក្ខាតុ និងសេខាតុ១ បក្ខាតុ និងសេខាតុ១ បក្ខាតុ និងសេខាតុ១ បក្ខាតុ និងសេខាតុ១ បក្ខាតុ និងសេខាតុ១ បក្ខាតុ និងសេខាតុ១ សេខាតុ១ អាយតនៈ ២ ជាតុ ២ ។ មិនសេខ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តនៈ ១០ ជាតុ១៦ ។

សង្គហាសង្គហបទំ

(៣៣) ខេត្តជាតុ ខ សោតវិញ្ញាណជាតុ ខ ឧត្តជាតុ ខ សានវិញ្ញាណជាតុ ខ ឧត្តជាតុ ខ ដំរូវិញាណជាតុ ខ ឧត្តជាតុ ខ កាយវិញ្ញា-ណជាតុ ខ ឧត្តជាតុ ខ ម ជោជាតុ ខ ឧត្តជាតុ ខ ម នៅញាណជាតុ ខ ខ្វីហិ ១ ខ្វេហិ ខ្វីហាយ-ត ខេហិ ខ្វីហិ ជាតូហិ សង្គហិតា ។ កាត់ហិ អសង្គហិតា ។ តំហិ ១ ខ្វេហិ ឧសហបេតខេហិ សោធ្យស់ហិតា ។ តំហិ ១ ខ្វេហិ ខ សហបេតខេហិ

(៣៤) ខេត្តជាតុ ខ ជម្មជាតុ ខ អស់ខ្ញុំតំ ទន្លាតា ឋយត្វា ឧត្វហិ ១ន្ទេហិ ខ្ចុំហាយតនេហិ ខ្វុំហិ ជាតូហិ ស់ខ្ពុំហិតា ។ ភាគីហិ អស់ខ្ពុំ-ហិតា ។ ឯកោះ ១ន្ទេន ឧសហាយតនេហិ សោ-ឧ្សសហិ ជាតូហិ អស់ខ្ពុំហិតា ។

សង្គហាសង្គហប ទ

(៣៤) បក្ខាតុ និងបក្ខាញ្ញាណធាតុ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន២ អាយតន: ២ ឆាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ន្ ញ អាយតន: ១០ ឆាតុ ១៦ ។

(ញ្ញា) បក្ខុណតុ និងសេតវិញ្ញាណណតុ ១ បក្ខណតុ និង ឃានវិញ្ញាណណតុ ១ បក្ខណតុ និងជិក្សិញ្ញាណណតុ ១ បក្ខណតុ និង កាយវិញ្ញាណណតុ ១ បក្ខណតុ និងមនោយគុ ១ បក្ខណតុ និង មនោវិញ្ញាណណតុ ១ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ញ អាយ-តន: ១០ ណតុ ១៦ ។

(៣៤) បក្ខាតុ និងធម្មធាតុ វៀវលេងព្រះនិទ្វានដាអសន្ន្គ: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ๑ អាយ-តន: ๑០ ៣តុ ១៦ ។

អភិធម្មបំដីពេ ធាតុកបា

(៣៥) អដ្ឋារ ជាតុ យោ គត់ ទី ១ ខេ្ម ហិ កត់ ហាយត នេហិ គត់ ហិ ជាតូ ហិ សន្ត ហិតា ។ អដ្ឋារ ជាតុ យោ អសន្ល់ តិ ១ ខ្លុំ តោ ឋ មេត្វា មញ្ចូំ ១ ខ្ទេហិ ខ្វានសហាយត នេហិ អដ្ឋារសហិ ជាតូ ហិ សន្ត ហិតា ។ គត់ ហិ អសន្ត ហិតា ។ ឧ គេហិចិ ១ ខ្ទេហិ ឧ គេហិចិ អាយត នេហិ ឧ គាហិចិ ជាតូ ហិ អសន្ត ហិតា ។

(៣៦) ឧុក្ខុសថ្មុំ គត់ហិ ១ ខ្ទេហិ គត់ហេ-យត ខេហិ គត់ហិ ១ ទូហិ សង្គហិតំ ។ ឧុក្ខុសថ្មុំ បញ្ហា ១ ខ្ទេហិ ទូខេសហ យត ខេហិ អដ្ឋាសហ ជាតូហិ សង្គហិតំ ។ គត់ហិ អសង្គហិតំ ។ ឧ គេហិចិ ១ ខ្ទេហិ ឧ គេហិចិ អាយត ខេហិ ឧ គេហិចិ ១ ខ្ទេហិ ឧ គេហិចិ អាយត ខេហិ ឧ

(៣៧) សមុខយស់ខ្ញុំ មក្សខ្ញុំ ឯកោន ទុន្ទេន ឯកោយសន់ខេន ឯកាយ ៣៩្ហា សន្ត-ហិនាំ ។ កាត់ហិ អស់ខ្ពុំហ៊ាំនាំ ។ ខេត្តហិ ខន្ទេហិ ឯកានសហាយសន់ហិ សត្តសហិ ៣ទូហិ អស់ខ្ពុំហ៊ាំនាំ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកេវា

(៣៥) ៣តុទាំង ១៤ សង្គ្រោះដោយ១ន្នប៉ុន្មាន អាយតនៈ
ប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ ៣តុទាំង ១៤ វៀវលៃង(ពុះនិព្វានជាអសង្គតៈ
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៥ អាយតនៈ ១៤ ៣តុ ១៤ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ
មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ
ដោយ៣តុណាមួយទ្វើយ ។

(៣៦) «ក្ខុសច្ច សង្គ្រោះដោយ១ន្នប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន
៣តុប៉ុន្មាន ។ «ក្ខុសច្ច សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតនៈ ១៤
៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិន
មែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិន

(៣៧) សមុខយសច្ច និងមគ្គសច្ច សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១ អាយតន: ១ ជាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ១១ ជាតុ ១៧ ។

សង្គហាសង្គហចទំ

- (៣៨) និរោធសច្ច មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទណានីមួយ ឡើយ សង្គ្រោះដោយអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩ អាយត**ន**ៈ ១១ ៣តុ ១៧ ។
- (៣៩) ទុក្ខសច្ច និងសមុខយសច្ច សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយធាតុណាមួយទ្បើយ ។
- (៤០) ខុត្តសច្ចនិងមគ្គសច្ច សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៩ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយធាតុណាមួយឡើយ ។
- (៤๑) ឲុក្ខសច្ច និងនិរោធសច្ច វៀវលេងព្រះនិព្វានជាអសង្គត:
 ក្រៅអំពីទន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយទន្ធ៩ អាយតន: ១៤ ៣គុ ១៨ ។
 មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយទន្ធណាមួយ
 មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ
 ជាតុណាមួយទ្បើយ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកឋា

(៤៤) ឧុក្ខាសច្ចុញ្ចា សមុឧយសច្ចុញ្ចា មក្កស-ទូញ្ចា មញ្ច្រា ១៤ ទូលិ នា្ធសហយត ខេលិ អដ្ឋា-សេហិ ជាត្យូលិ សន្ត្រហិតា ។ កត់តែលិ អសន្ត្រហិ-តា ។ ១ កេសាចិ ១៤ ទូលិ ១ កេសាចិ អាយត-នេហិ ខ កាសាចិ ជាត្យូលិ អសន្ត្រហិតា ។

[៤៣] ឧុក្ខុសចុញ្ សមុឧយសចុញ្ នំរោនសចុញ្ អសន្ទុនិ ១ធូនោ ឋយេត្យ បញ្ចូលិ
១ធ្វេសិ ធ្វានសេហយេននេហិ អដ្ឋាសេហិ ជាគូហិ
សង្គ័ហិតា ។ គេគីហិ អសន្ត័ហិតា ។ ន គេហិចិ ១ធ្វេហិ ៤ គេហិចិ អាយននេហិ ៤
គោហិចិ ជាគូហិ អសន្ត័ហិតា ។

អភិធម្មចំដក ធាតុកឋា

(៤৮) ទុក្ខសច្ច សមុខយសច្ច និងមគ្គសច្ច សង្គ្រោះដោយ ១ន្ទ ៩ អាយតន: ១៤ ភាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ អាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយភាតុណាមួយឡើយ ។

(៤៣) នុក្ខសប្ច សមុនយសប្ច និងនិះពេធសប្ច វៀវលៃង៍
ព្រះនិព្វានដាអសង្គឹត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៤ ៗ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ៗ មិនមែន
មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:
ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយទ្បើយ ៗ

(៤៤) ខុត្ខសច្ច សមុខយសច្ច មគ្គសច្ច និងនិះពេធសច្ច វៀវ លែងព្រះនិត្យានជាអសង្គត: ក្រៅអំពីខន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយខន្ធ ៥ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយខន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុណាមួយខ្វើយ ។ (៤៥) ខេត្តា សេច្ចាធិ គេគីហិ ១៤, ហិ
តេតិហាយគនេហិ គេគីហិ ជាគូហិ សេថ្តហិតាធិ ។
ខេត្តា សេច្ចាធិ អស**ខ្លុំ** ខេត្ត សេច្ចត្រា បញ្ហេ
១៤, ហិ ធ្វាធិសហយតនេហិ អដ្ឋាសេហិ ជាគូហិ
សេថ្តហិតាធិ ។ គេគីហិ អស់ខ្ពុំហិតាធិ ។ ជ
គេហិចិ ១៤, ហិ ធ គេហិចិ អាយតនេហិ ជ
គោហិចិ ១៤, ហិ ធ អស់ខ្ពុំហិតាធិ ។

(៤៦) ខេត្ត ខ្លែយំ គេតំហំ ១ ខ្ទេហ៍ គេតំហា-យត ខេហ៍ គេតំហ៍ ៩ ត្វហ៍ សន្តហ៍នំ ។ ខេត្ត ខ្លែយំ ស្នោះ ១ ខ្វេខ ស គេលយត ខេខ ស គោយ ភាគុយា សង្តហ៍នំ។ គេតំហ៍ អសន្តហ៍នំ ។ ខេត្វហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ស-កានសាយត ខេហ៍ សត្តសហ៍ ភាគូហ៍ អសន្តហ៍នំ ។

(៤៧) សោតិ ខ្លិយំ ឃាតិ ខ្លិយំ ដ្ឋិ ខ្លិយំ តាយ ខ្លិយំ ឥត្តិ ខ្លិយំ មុំ សេ ខ្លិយំ ឯកោន ១ ខ្វេន ឯកោសយតនេន ឯកាយ ភាគុយា សង្គមាំតំ ។ គាត់បាំ អស់ខ្ពប់តំ ។ ខត្វហិ ១ ខ្វេហិ ឯកាន-សហាយតនេហិ សត្តសេហិ ភាគូហិ អស់ខ្ពប់តំ។

- (៤៤) សច្ច៤ សង្គ្រោះដោយ១ន្នប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន
 ៣តុប៉ុន្មាន ។ សច្ច៤ វៀវលៃឪព្រះនិញ្ហាន ជាអសង្គ្គិត: ក្រៅអំពី
 ១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតនៈ ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិន
 សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ
 មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ
 ដោយធាតុណាមួយទ្វើយ ។
- (៤៦) បត្តុខ្ទិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ បត្តុខ្ទិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១៧ ។
- (៤៧) សោតិន្ទ្រិយ ឃានិន្ទ្រិយ ជីវិន្ទ្រិយ កាយិន្ទ្រិយ ឥតិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយឥនៈ១ ៣តុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន:១១ ៣តុ១៧ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

(៤៤) មន៌ ន្ត្រិយ៍ ឯកោន ១ ន្វេន ឯកោសយន-នេន សត្តហ៍ សត្វហ៍ សង្គ័ហ៍នំ ។ កាន់ហ៍ អសង្គ័ហ៍នំ ។ ចត្វហ៍ ១ ន្វេហ៍ ឯកានសហយន-នេហ៍ ឯកានសហ៍ សត្វហ៍ អសង្គ័ហ៍នំ ។

(៤៤) ជីវិតិ[ភ្និយំ ធ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ឯកោយត-នេន ឯកាយ ភាគុយា សន្តហិតំ ។ កាត់ហិ អសន្តហិតំ ។ តំហិ ១ ធ្វេហិ ឯកាឧសហយតនេហិ ឯកាឧសហិ ភាគូហិ អសន្តហិតំ ។

(៥០) ខេត្តិខ្លែយញា សោឌិទ្រិយពា ព្រម ស្ដីទ្រិយ សហ យុខ ខ្លែយ ខេត្តិខ្លែយ សង្គិទ្ធិយ ស្ដី ខ្លេយ សង្គិទ្ធិយ សមានទ្រិយ ឧញ្ញាទ្ធិយ មនុញ្ញាស្ជា សង្គិទ្ធិយ សមានទ្រិយ ឧញ្ញាទ្ធិយ មនុញ្ញាស្ជា មិនទ្រិយ អញ្ញាទ្ធិយ អញ្ញាទ្ធិយ មនុញ្ញាស្ជា សហ យុធនេន ស្គ្រាយ សង្គុយ សង្គុំហិន ។ សហ យុធនេន ស្គ្រាយ សង្គុំហិន ។ សហ យុធនេស សម្រាយ សង្គុំហិន ។ សហ យុធនេស សម្រាយ សង្គុំហិន ។ សហ យុធនេស សម្រាយ សង្គុំហិន ។

អភិធម្មបំដាក ធាតុកថា

- (៤៤) មនិន្ទ្រិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១ ៣តុ ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១១ ៣តុ ១១ ។
- (៤៩) ជីវិតិទ្រ្ទិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន២ អាយភនៈ ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៣ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១១ ។
- (៥០) សុទិន្ទ្រិយ ខុត្ខិន្ទ្រិយ សោមនស្សិន្ទ្រិយ ខោមនស្សិន្ទ្រិយ ឧបេត្ទិន្ទ្រិយ សន្ធិន្ទ្រិយ វិរិយិន្ទ្រិយ សតិន្ទ្រិយ សមានិន្ទ្រិយ បញ្ជិន្ទ្រិយ អនញាតញាស្សាមីតិន្ទ្រិយ អញ្ជិន្ទ្រិយ និង្គអញាតាវិន្ទ្រិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ នាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះ
 ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១
 នាតុ ១៧ ។
 - (៥១) បក្សន្និយ និងសោតិន្ទ្រិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១

ខ្លីហាយត ខេហ៌ ខ្លីហ៍ ជាគូហ៍ សត្ថហ៍នា ។ កត់ហ៍ អស់ខ្លីហ៍នា ។ ខេត្តហ៍ «ខ្លេហ៍ ឧសហាយត ខេហ៍ សោខ្យស់ហ៍ ជាគូហ៍ អស់ខ្ព័ហ៍នា ។

ឧភាសា ៣ឧបេស ម្រាស់ សា ស្នាស់ មេសខ្ព័ល្ខ សា សា ៣ ខ្មែរ ខ្មែន ខេត្ត ខ្មែន ខេត្ត ខ្មែន ខេត្ត ខ្មែន ខ្មែន ខេត្ត ខេត្ត

(៩៣) ខេត្ត ខ្ចិយញ្ មធិន្ទ្រិយញ្ ខ្ចីលិ ១ ខ្វេលិ ខ្ចីហាយត ខេហិ អឌ្ឋហិ ಐតូហិ សន្តហិនា ។ គេតីហិ អសន្តហិនា ។ គឺហិ ១ ខ្វេហិ ឧសហា-យត ខេហិ ឧសហិ ಐតូហិ អសន្តហិនា ។

(४៤) ខេត្ត គ្រ្ជិយញ្ ជីវិតិ គ្រ្ជិយញ្ ខ្វីហិ ១ គេសីហិ អស់ខ្ព័ហិនា ។ សីហិ សធ្វេហិ សស់្ហិនា ។ កស់ហិ សេខ្យសិនា ។ សីហិ សធ្វេហិ ឧសហយត់ ខេហិ សេខ្យសិហិ ជាត្រហិ អស់ខ្ពសិតា ។ អាយតនៈ២ ណតុ ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន ៤ អាយតនៈ ๑០ ណតុ ๑៦ ។

(៩៤) ចក្ខុន្ទ្រិយ និងឃានិន្ទ្រិយ ១ ចក្ខុន្ទ្រិយ និងជិញ្ចិន្ទ្រិយ ១ ចក្ខុន្ទ្រិយ ១ ចក្ខុន្ទ្រិយ ១ ចក្ខុន្ទ្រិយ ១ ចក្ខុន្ទ្រិយ និង ស្ថិន្ទ្រិយ ១ ចក្ខុន្ទ្រិយ និង បុរិសិន្ទ្រិយ ១ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិន សង្គ្រោះដោយជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១៦ ។

(៤៣) បក្សន្ទិយ និងមនិទ្រិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ២ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៣ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ។

(៩៤) បក្សន្ទិយ និងជីវិតិទ្រិយ សង្គ្រោះដោយខន្ធ ៤ អាយ-តន: ៤ ៣តុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយខន្ន ៣ អាយតន: ๑០ ៣តុ ๑៦ ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកឋា

ေးချိတ္ပ်ာ အောက် အောက်

អភិធម្មចំដឹក ធាតុកឋា

(៩៩) បត្តទ្រិ្ទ្ធឃ និងសុទិន្រ្ទិ្ធឃ និងសុទិន្រ្ទិ្ធឃ និងខេត្តិន្រ្ទិឃ ១

បត្តទ្រិ្ទ្ធឃ និងខេត្តិន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិ្ទឃ និងសេទិន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិ្ទឃ និង

វិធីឃើន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងសតិន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងសេទិន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និង

វិធីឃើន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងសតិន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងសេចាធិន្រ្ទិឃ ១

បត្តទ្រិឃ និងមញិន្រិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងអតិន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងអនិញ្ញាតិញស្សាមីគិន្រ្ទិឃ ១

បត្តទ្រិឃ និងមញិន្រិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងអតិន្រ្ទិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងអនិង្ហាតិញស្សាមីគិន្រ្ទិឃ ១

បត្តទ្រិឃ និងអញិន្រិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងអនិង្ហាតិញ សាស្រ្តីទិន្ទឃ ១

បត្តទ្រិឃ និងអញិន្រិឃ ១ បត្តទ្រិឃ និងអញ្ជាតិសិន្ទឃ ១ សេត្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។

មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៣ អាយតនៈ ១០ ៣គុ ១៦ ។

(៩៦) ឥន្ទ្រិយ ៤៤ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន

នាតុប៉ុន្មាន ។ ឥន្ទ្រិយ ៤៤ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ៧ នាតុ

១៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១

អាយតនៈ ៥ នាតុ៥ ។

សង្គហាសង្គហចទំ

(៩៧) អៅជ្ជា ឯកោន ១ធ្វេន ឯកោសយ-ត នេន ឯកាយ ជាតុយា សន្ត័ហ៍នា ។ កាត់ហ៍ អសន្ត័ហ៍នា ។ ខេត្វហ៍ ១ធ្វេហ៍ ឯកានសហាយគ-សេហ៍ សត្តសហ៍ ជាតូហ៍ អសន្ត័ហ៍នា ។

(៩៨) អវិជ្ជាបច្ចូយ សង្ខារ ឯកោធ ១ ធ្វេធ ឯកោស សត្តហ៊ា អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។ កាត់ហ៊ា អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។ បត្តហ៊ា ១ ធ្វេហ៊ា ឯកោធស-ហាយសាធេហ៊ា សត្តស្រាំ សង្គ័ហ៊ាតា ។

នេះ ខេញ ភា្លានភាព ខាន់ ខ្មាំ អក់ខ្មែញនូ ឯ ក្រមានភាព ក្រមានភាព ក្រមានភាព ក្រមានភាព ក្រមានភាព ក្រមានភាព ក្រមានភាព ក្រមានភាព ក្រមា ក្រមានភាព ក្រមាន ក្រម ក្រមាន ក្រ

(៦០) រួមិលា មាននៃ ខេម្ម ខ្មុំ ស្ង ព្រះ នាយេខ មេខ្មុំ ព្រះ នេ នេះ ស្ង មេខ្មុំ ស្ង ស្ងេខ ៤ មេខ្មុំ មេខម្មស្ងេខ ៤ ស្ងេខ ១៤៤១ ស្ងេខ ៤ មេខ្មុំ មេខម្មស្ងេខ ៤៩ មេខ្មុំ ស្ងេខ ១៤៤១ (៦០) រួមិលាយ១៤៩ មេខ្មុំ ស្ងេខ ២៩ ខ្មុំ ស្ងេខ ២៤ ខេត្ត ស្ងិខ ២៤ ខេត្ត ស្ងេខ ២៤ ខេត្ត ស្ងិខ ២៤ ខេត្ត ស្ងិ

- (៩៧) អវិជ្ជាសង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតនៈ ១ ជាតុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ១៧ ។
- (៩៨) សង្គារ (កើតមាន) ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១ ៣គុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១១ ៣គុ ១៧ ។
- [៩៩] វិញ្ញាណ (កើតមាន) ព្រោះសង្គ័ារដាបច្ច័យ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន ๑ អាយតន: ๑ ៣តុ ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិ ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ๑๑ ៣តុ ๑๑ ។
- (៦០) នាមរូប (កើតមាន) ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ សង្គ្រោះ ដោយ១ទួ៤ អាយតន: ๑๑ ៣តុ ๑๑ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ទួ អាយតន: ๑ ៣តុ ៧ ។
 - (៦១) សទ្យាយតន: (កើតមាន) ក្រោះនាមរូប ជាបច្ច័យ

អភិធម្មបំដីកេ ណតុកថា

ខ ទ្រេសា ឧហាយត ខេសា ខ្វានេសសា ឧក្សា ស ខ្លែសា សាត់ ។ គេតីសា អសុខ្ពសាត់ ។ គីសា ខ ទ្រេសា ឧហាយត ខេសា ឧហា ឧក្សា អសុខ្ពសាត់ ។

(៦៤) រួមក មេ មញ្ជាំ ១ ធ្វេចាំ មញ្ជ្ជាយ-តែ នេហ៍ អដ្ឋហ៍ សាត្វហ៍ សង្គ័ហ៍ តោ ។ កេតីហ៍ អសង្គ័ហ៍ តោ ។ ឧ កោះហ៍ ខិ ១ ធ្វេហ៍ សត្តហោ-យតា នេហ៍ ឧសហ៍ សាត្វហ៍ អសង្គ័ហ៍ តោ ។

អភិធម្មចិដិក ជាតុកថា

សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ៦ ជាតុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ
ជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ភា អាយតនៈ ៦ ជាតុ ៦ ។

[៦៤] ផស្សៈ (កើតមាន) ព្រោះសព្ទាយតនៈ ជាបច្ច័យ
វេទនា (កើតមាន) ព្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ តណ្ណា (កើតមាន) ព្រោះ
វេទនា ជាបច្ច័យ ១ជាទាន (កើតមាន) ព្រោះតណ្ណា ជាបច្ច័យ កម្មកព (កើតមាន) ព្រោះ១ជាទាន ជាបច្ច័យ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១

អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន
សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១៧ ។

(៦៣) ឧបបត្តិភព តាមភព សញ្ញាភព បញ្ជូវេការភព សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៥ អាយឥន: ๑๑ ៣តុ ๑៧ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ទណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយឥន: ๑ ៣តុ ๑ ខេ ។

[៦៤] រូបភព សង្គ្រោះដោយទន្ទ៩ អាយតន:៩ ៣តុ៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយទន្ធណា មួយ ឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ៧ ៣តុ ១០ ខេ ។

សង្គហា់សង្គហបទំ

(៦៦) អសញ្ជាក់រៅ ឯករៅការកំរៅ ឯកោធ ទន្លេន ខ្ញុីហាយតនេហិ ខ្ញុីហិ ជាតូហិ សង្គហិតោ ។ កេត្តហិ អសង្គហិតោ ។ ខេត្តហិ ខន្ទេហិ ឧសហា-យតនេហិ សោខ្យសហិ ជាតូហិ អសង្គហិតោ ។

(៦៩) ជាតិ ធ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ជា ធ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ម សេ ធ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ឯ គេ ភេយភា ជេន ឯកាយ ភេទុយា សង្គហិនិ ។ គេ គឺហិ អសុខ្ពសិនិ ។ គឺហិ ១ ធ្វេហិ ឯកានសភា យត នេហិ សត្តសេហិ ភាគូហិ អសុខ្ពសិនិ ។

(៦៤) សោកោ មាំនេយ នុក្ខាំ នោមឧស្បឹ ឧទាយាសោ សត់ប្បដ្ឋានំ សម្មប្បជានំ ឯកោធ ១ នេ្ទន ឯកោយតានេន ឯកាយ ជាតុយា សន្ត-ហ៍តំ ។ កាត់ហ៍ អសន្តហ៍តំ ។ ខេត្តហ៍ ១ នេ្ទហ៍

សង្គហាសង្គហបទ

- (៦៤) អរុបភព នេះសញ្ជានាសញ្ជាកព ចតុកេការភព
 សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ
 ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ។
 (៦៦) អសញ្ជាកព និងឯកកេការភព សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១
- ស្រ្តោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយឥន: ๑០ ជាគុ ๑៦ ។
- (៦៧) ជាតិ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន២ ជព សង្គ្រោះដោយ១ន្ន២ មរណៈ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន២ អាយតនៈ១ ៣គុ១ ។ ទិន្ន២ មរណៈ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន២ អាយតនៈ១ ៣គុ១ ។ ទិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៣ អាយតនៈ ១១ ៣គុ១៧ ។
- (៦៨) សេចក្តីសោក សេចក្តីទ្វឹកឡូល ខុត្ខ ទោមនស្ស ទេព្វាយាស សតិហ្វដ្ឋាន សម្មហ្វជាន សង្គ្រោះដោយខន្ធ ១ អាយតន: ១ ណតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយខន្ធ ៤

អភិធម្មប៊ីដីកេ ធាតុកថា

ឃ្នានសហយៈ នេល សត្តសេល ជាតូល អ-សង្គ្យិតំ ។

(៦៩) ៩ខ្ញុំចា ខោ ខ្ញុំបាំ ១ ខ្ចុេមាំ ខ្ញុំមាយ ៩ ខេមាំ ខ្ញុំហ៊ាំ សត្សហ៊ាំ សខ្ពុ់ហ៊ាំ តោ ។ ភាគីហ៊ាំ អសខ្ពុ់ហ៊ាំ តោ ។ គឺហ៊ាំ ១ ខ្ចុេហ៊ាំ ឧសហយគ ខេហ៊ាំ សោឡសហ៊ាំ សា-គូហាំ អសខ្ពុ់ហ៊ាំ តោ ។

[៧០] ឈានំ ខ្លីញិ ១ ធ្វេញិ សក្រោយត-នេន សភាយ ជាតុយា សង្គហ៊ាំតំ ។ ភាតីហិ អសង្គហ៊ាំតំ ។ គឺហិ ១ ធ្វេហិ សភាឧសហាយត-នេហិ សត្តសេហិ ជាតូហិ អសង្គហ៊ាំតំ ។

(៧០) ខតសេរ្ជា អប្បមញ្ញាយោ បញ្ចិច្ច្រិយាធិ បញ្ចូ ពលធិ អត្ត ពេជ្ឈិត្ត អរិយោ អជ្ជិត្តិកោ មក្តោ ដសេរ្ជា វេឌល អញ្ជា ខេត្តលា អចិមោត្តោ មឧសិការោ ឯកោន ១ខ្វេន ឯកោលបានខេន ឯកាយ ៩គុយា សន្តហ៊ុនោ ។ កាត់ហ៊ អសន្តហ៊ុនោ ។ ខេត្តហ៊ុ ១ខ្វេហ៊ ឯកានសហាយ-តុនេហ៊ុ សត្តស្រាំ ជាត្វហ៊ុ អសន្តហ៊ុនោ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកឋា

អយតន: ១១ ជាតុ ១៧ ៗ

(៦៩) ឥទ្ធិបាទ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតន:៤ ៣គុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នពា អាយតន: ១០ ៣គុ ១៦ ។

(៧០) ឈាន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១ ជាតុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៣ អាយ-តន: ១១ ជាតុ ១៧ ។

(៧១) អប្បមញ្ញា ៤ ឥន្ទ្រិយ ៩ ពល: ៩ ពោជ្យន្ត្ ៧ មគ្គមានអន្ត្ ៩ ដ៏ប្រសើរ ផស្ស: វេទនា សញ្ញា ចេតនា អធិ-មោក្ខ មនសិការ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១ ជាតុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ១១ ជាតុ១៧ ។

សង្គហាសង្គហបទំ

(៧៤) ចំនួំ សគោន ១ ឆ្លេ សគោលយក នេង សត្វហ៊ាំ ជាតូហ៊ាំ សផ្តុំហ៊ាំនំ ។ កាត់ហ៊ៃ អសផ្តុំហ៊ាំនំ ។ ចតូហ៊ាំ ១ ឆ្នេំហ៊ាំ សិកាធសហាយភ នេហ៊ាំ សិកាធសហាំ ជាតូហ៊ាំ អសផ្តុំហ៊ាំនំ ។

(៧៤) អញ្ជាក់តា ឧញ្ញ អសន្ត័តិ ១៤ តោ
ឋមេត្វា ឧញ្ជហ៍ ១៤ ស្លាំ ន្ធានសហយត េហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ជាត្វហ៍ សន្ត័ហ៍ តា ។ កាត់ហំ អសន្ត៍ហ៍តា ។ ឧ កោហ៍ចំ ១៤ ហំ ឧ កោហ៍ចំ អយតមេហ៍ ឧ កាហ៍ចំ ជាត្វហ៍ អសន្ត័ហ៍តា ។

សង្គហាសង្គហបទ

(៧៤) ចិត្ត សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយតន: ១ ជាតុ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ១១ ជាតុ ១១ ។

(៧៣) ពួកធមិ ជាកុសល និងពួកធមិ ជាអកុសល សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ទប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធមិ ជាកុសល និងពួកធមិជាអកុសល សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១ អាយត-នៈ ១០ ជាតុ ១៦ ។

(៧៤) ពួកធមិ ជាអព្យក្រិត វៀវលៃឪព្រះនិព្វានជាអសន្និត:
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ វាយតន: ១២ ជាតុ ១៤ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ
មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ
ជាតុណាមួយឡើយ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

ជា នៃ នេស្ស នេស នេស្ស នេស នេស នេស នេស្ស នេស នេស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស នេស្ស ន

(៧៦) អនុក្ខាមសុខាយ វេឧនាយ សម្បយុត្តា ឧញ្ញា តីហិ ១ ធ្វេហិ ធ្វីហាយ៩ ខេហិ សត្តហិ ៩-តូហិ សន្តហិតា ។ គេតីហិ អសន្តហិតា ។ ធ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ឧសហយ៩ ខេហិ ឯកាឧសហិ ជាតូហិ អសន្តហិតា ។

(៧៧) វិទាតា ជញ្ជា ៩តូហិ ១ ធ្វេហិ ធ្វី ហោ-យត នេហិ អដ្ឋហិ ជាតូហិ សន្តហិតា ។ គេតីហិ អសន្តហិតា ។ ឯគោន ១ ធ្វេខ ឧសហយត នេហិ ឧសហិ ជាតូហិ អសន្តហិតា ។

(៧៥) វិទាកាជម្មជម្មា សង្គិលិជ្ជសង្គិលេសិកា ជម្មា ឧត្យព៌ ១ធ្វេលិ ធ្វីយាយត ខេល៌ ធ្វីលិ ជាត្យាំ សង្គហិតា ។ កាត់លិ អសង្គ័យិតា ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

- (៧៩) ពួកធមិ ប្រកបដោយសុខវេទនា ពួកធមិ ប្រកប ដោយទុក្ខវេទនា សង្គ្រោះដោយ១ទ្ធ ៣ អាយតន: ៤ ឆាតុ ៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ๑០ ឆាតុ ១៩ ។
- (៧៦) ញ្ចកធម៌ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេទនា សង្គ្រោះដោយ ខន្ទ ៣ អាយតន: ៤ ធាតុ ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយខន្ធ ៤ អាយតន: ១០ ធាតុ ១១ ។
- (៧៧) ពួកធមិ ជាវិទាក សង្គ្រោះដោយ១ន្ធូ៤ អាយតន:២ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន:១០ ៣តុ ១០ ។
- (៧៤) ពួកធមិ មានវិបាកធមិជាប្រក្រតី និងពួកធមិដែល សៅហ្មុងហើយ ទាំងគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុង សង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ៤ រាយឥន: ២ ជាគុ ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។

សង្គហាសង្គហចទំ

ស គេខ ខ្លួន ឧសហយត នេហ៍ សាធ្យូសហ៍ ភាតូហ៍ អស់ខ្ពស់តា ។

អាយឌ នេញ ខណ្ឌិ ខាតិល ដកខ្ព័ល្យ ឧ មេល្ខ (៧५) ខេណ្យ ខាមិល្យ សន្តែល្យ ខេត្ត មេសុខ្មែល រ ខ មេល្ខ ១៤៤ល្យ ខ មេលេខ អេសុខ្មែល រ ខ មេលេខ មេសុខ្មែល រ ខ មេលេខ អាយឌ ខេស្យ ឧណ៍ ខាមិល្យ ខ មេសេខ្

(៨០) ឧទាឧិទ្ទាខាឧិយា ឧញ្ បញ្ហាំ ១ ខ្មេ-ហិ ឯកានសហយត នេហិ សត្តសេហិ ជាទូហិ សន្តហិតា ។ គេទីហិ អសន្តហិតា ។ ឧ គេហិចិ ១ ខ្វេហិ ឯគោលបត ខេ ឯកាយ ជាគុយា អសន្ត់-ហិតា ។

(៤០) អនុទានិន្ទាភានិយា ឧញ្ញ បញ្ចបាំ ទន្ទេហិ សត្តហាយតនេហិ អដ្ឋហិ ៣តូហិ សន្ត-ហិតា ។ កាត់ហៃ អសន្តហិតា ។ ឧ កោហិចិ ទន្ទេហិ បញ្ហាយតនេហ៌ ឧសហិ ៣តូហិ អសន្ត-ហិតា ។

សង្គហាសង្គហបទ

មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន:១០ ធាតុ ១៦ ។

(៧៧) ពួកធម៌ មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជា ប្រក្រតី វៀវលែងព្រះនិព្វានជាអសង្គត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ៩ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតន:ណាមួយ តែមិនសង្គ្រោះដោយ៣តុ៩ ទេ ។

[៨០] ពួកធមិ ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជា ដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទេហុទាន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៥ អាយតន: ១១ ជាតុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ ឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយ-តន: ១ ជាតុ ១ ខេ ។

(៨១) ពួកធម៌ ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ណា ជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ទេថាទាន សង្គ្រោះដោយ ១ន្ន៩ អាយតនៈ៧ ៣តុ៨ ២ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ២ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយទ្វើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយ អាយតនៈ៩ ៣តុ ១០ ខេ ២

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកថា

(៨৮) អនុទាន់ ភ្នានុទាខាធិយា ឧញ្ញ អស់ខ្លុំលិដ្ឋាស់ខ្លុំលេសិកា ឧញ្ញ អស់ខ្ញុំនិ ១ខ្លួនោ ឋយៈគ្រូវ
ឧត្តហ៍ ១ខ្វេហ៍ ខ្វីហាយតនេហ៍ ខ្វីហ៍ ជាតូហ៍ ស់ខ្លុំហ៍តា ។ កេត្តហ៍ អស់ខ្ព័ហ៍តា ។ ឯកោន ១ខ្វេន ឧសហាយតនេហ៍ សោខ្យស់ ជាតូហ៍ អស់ខ្ព័ហិតា ។
(៨៣) អស់ខ្ពុំលិដ្ឋសំខ្ពុំលេសិកា ឧញ្ញា បញ្ចូហ៍
១ខ្វេហ៍ ធ្វានសហាយតនេហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ជាតូហ៍
សំខ្ពស់តា ។ កេតីហ៍ អស់ខ្ពហ៍តា ។ ឧ កេសិច៌

ទន្ទេហ៍ ឧ គេហ៍ខំ អយតនេហ៍ ឧ គាហ៍ខំ ជាតូហ៍ អសន្ថហ៍តា ។

(៤៤) មាត្រៃក្ដាស់ ខែពេ ឧឡា ឧតូហ៍ ១ ធ្វេហ៍ ខ្វីហាយ៩ ខេហ៍ គឺហ៍ ឧាគូហ៍ មន្ថេហ៍តា ។ កត់-ហ៍ អមន្ថ័ហ៍តា ។ ឯកោះ ១ ខ្វេខ ឧមហាយទ-ខេហ៍ ខឌ្ឌមេហ៍ ឧាគូហ៍ អមន្ថ័ហ៍តា ។

(៨៤) អាតិត្តៅទារមត្តា ជម្នា ចិតិសេហគតា ជម្នា ចតូហិ ១ ធ្វេហិ ធ្វីហាយ៩ ធេហិ ធ្វីហិ ជាតូហិ សត្ថ-ហិតា ។ គាត់ហិ អសន្ត័ហិតា ។ ឯកោធ ១ ធ្វេធ ឧសហាយ៩ ខេហិ សោខ្យស់ ជាតូហិ អសន្ត័ហិតា ។

អភិធម្មបំដក ជាតុកថា

(៨៤) ពួកធមិ ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដា ជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេជាទាន ពួកធមិ មិន សៅហ្មុង ទាំងមិនគួរដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មុង វៀវលេងព្រះនិត្តាន ជាអសុវត្ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ២ ធាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ។

(៨៣) ពួកធម៌ មិនសៅហ្មង៍ តែគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង៍
សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតនៈ ១៤ ៣គុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១តុ ណាមួយឡើយ ។

(៨៤) ពួកធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: និងប្រកបដោយវិហរ: សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ៤ ជាតុ ៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៩ ។

(៤៤) ពួកធមិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហារ: និងពួកធមិ
ប្រកបដោយបីតិ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ជាគុ ៤ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយ-គន: ๑០ ជាគុ ១៦ ។ (៨៦) អានៃក្ដៅទារ ជម្មា អស់ខ្ញុំនិ ខណ្ឌ ឋយត្វា បញ្ហា ខណ្ឌា ធ្វាឧសហយត់ ខេញ សត្តសេហិ ជាតូហិ ស់ខ្ពុំហិតា ។ កេន់ហិ អស់ខ្ពុំ-ហិតា ។ ៤ គេហិចិ ខណ្ឌោំ ៤ គេហិចិ អយ-ត់ ខេញ ៉ា ភាយ ជាតុយា អស់ខ្ពុំហិតា ។

(៨៧) សុខសហឥតា ជញ្ជា គឺហិ ខធ្មេហិ ខ្លីហាយត ខេហិ គឺហិ ជាតូហិ សផ្តុហិតា ។ គោតីហិ អសផ្តុហិតា ។ ខ្លីហិ ខធ្មេហិ ឧសហាយ-ត នេហិ បន្ទាសហិ ជាតូហិ អសផ្តុហិតា ។

(៨៨) «មេក្ខាសេហភា ឧញ្ គីហិ « ធ្វេហិ ធ្វើហាយតេ លេ សត្តហិ ជាតូហិ សង្គ័ហិតា ។ គេគីហិ អសង្គ័ហិតា ។ ធ្វើហិ « ធ្វេហិ ឧសហា-យត នេហិ ឯកាឧសេហិ ជាតូហិ អសង្គ័ហិតា ។

សង្គហាសង្គហម ទ

(៨៦) ពួកធមិ មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិចារ: វៀវលែង[ពុះ និត្វានជាអសុត្តត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៥ អាយ-តន: ១៤ ធាតុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយទ្បើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយធាតុ ១ ទេ ។

(៨៧) ពួកធមិ ប្រកបដោយសុ១ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៣ អាយតន: ៤ ៣តុ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៤ អាយតន:១០ ៣តុ ១៩ ។

(៨៨) ពួកធម៌ ប្រកបដោយ។បេក្ខា សង្គ្រោះដោយ១ន្ន**៣** អាយតន: ៤ ៣តុ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ១០ ៣តុ ១១ ។

(៤៩) ពួកធមិ គួរលះដោយខុស្សនៈ ពួកធមិ គួរលះដោយ កាវនា ពួកធមិ មានហេតុគួរលះដោយខុស្សនៈ ពួកធមិ មានហេតុ គួរលះដោយកាវនា ពួកធមិ ដល់នូវការសន្យុំកពូនឡើង ពួកធមិ ដល់នូវការមិនសន្សុំកពុនឡើង ពួកធមិ ដារបស់សេត្តបុគ្គល ពួកធមិ ជារបស់អសេត្តបុគ្គល ពួកធមិ ដល់នូវសភាពធំ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកបា

ខ្លីហាយត ខេហ៌ ខ្លីហិ ៩៩ ទូហិ សង្គហិតា ។ កត់-ហិ អស់គ្គ័ហិតា ។ ឯកោះ ខ ខេត្ត ឧសហាយត-ខេហិ សាខ្យស់ហិ ៩៩ ទូហិ អស់គ្គ័ហិតា ។

អាយឧខេហ្ ខ មាល់ខ្ ២ឧស្ស ដកម្ពុល្ខ ៤ មេល់ខ្ ឧស្ស មេដ្ឋារកស ២ឧស្សិខ ១ ២៤ស ឧសាយឧ ឧស្ស មេដ្ឋារកស ២ឧសិស ១៤៤ស ឧសិស មកខ្មុំ ១៤៣ មេដ្ឋារកស ២ឧសិស ១៤៤ស ឧសិស មកខ្មុំ ១៤៤ មក្សិច មកស្តិច ១៤៤ស ឧសិស ១ មេសិច្ច មកស្តិច មកស្តិច ២ឧសិស មកខ្មុំ ១៤៤ មកស្តិច មកស្តិច ១៤៤សា ១

(៩០) ខេត្តិ ជម្មា ខេញ្ចាំ ១ ធ្វេចាំ ធ្វេធស-ហាយត នេយ៌ អដ្ឋាសេហ៍ ជាតូហ៍ សន្ត័ហ៍តា ។ កេត់ហំ អសន្ត័ហ៍តា ។ ឧ កេសេចិ ១ ធ្វេហ៍ ឧ កេសេចិ អាយត នេយ៌ ឧ កាហ៍ចំ ជាតូហ៍ អសន្ត័-ហ៍តា ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

អាយតន: ២ ជាតុ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ធាតុ ១៦ ។

(៧០) ញូកធមិ មិនគួរលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនគួរលះដោយ

ការនា ពួកធមិ មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនគួរលះដោយ

ដោយការនា ពួកធមិ មិនដល់ទូរការសន្យុំកពូនទ្បើង ទាំងមិនដល់

នូវការមិនសន្យុំកពូនទ្បើង ពួកធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិន

មែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល រៀវលែងព្រះនិញ្ជានជាអសង្គតៈ ក្រៅអំពី

១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតនៈ ១៤ ៣គុ ១៨ ។ មិន

សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ

មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ភូណាមួយ

ជាតុណាមួយទ្បើយ ។

(៩០) ពួកធមិ មានសភាពតូចឆ្មាះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៥ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយទ្វើយ ។

សង្គហាសង្គហចទំ

មោទាំទស្ន ១៥២ ក្នុង ក្ខិស ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ

(៩៣) មាំត្តាម្មេណា ឧញ្ ខេត្តហិ ១ ធ្វេហិ ខ្វីហាយត ខេហិ អដ្ឋហិ ជាតូហិ សង្ក័ហិតា ។ គេតីហិ អសង្ក័ហិតា ។ ឯ គេឧ ១ ធ្វេខ ឧសហា-យត ខេហិ ឧសហិ ជាតូហិ អសង្ក័ហិតា ។

- (៩៤) ញូកធមិ មិនមានប្រមាណ និងពួកធមិ ដ៏ទុត្តម វៀរ លែងព្រះនិព្វានជាអសុក្ខត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ២ ៣គុ ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន: ๑០ ៣គុ ១៦ ។
- (៩៣) ពួកធម៌ មានអារម្មណ៍តូចគ្នារ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ។
- (៩៤) ពួកធមិ មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ពួកធមិ មាន
 អារម្មណ៍មិនមានប្រមាណ ពួកធមិ ថោកទាប ពួកធមិ មានសភាព

 > សុសនិង៍ ទៀង ពួកធមិ មានសភាពត្រាំនិង ទៀង ពួកធមិ មានមគ្គ

 ជាអារម្មណ៍ ពួកធមិ មានមគ្គជាហេតុ ពួកធមិ មានមគ្គជាអធិបតី

 សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះ

 ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ๑០

 ៣តុ ១៦ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកឋា

(៩៩) មជ្ឈិម ឧញ្ញ បញ្ចេហិ ១ ធ្វេហិ ធ្វា-ឧសហយៈ នេះលើ អដ្ឋាសេហិ ៩ គ្រូហិ សន្ត័ហិតា ។ គេទីហិ អសន្ត័ហិតា ។ ៤ គេហិចិ ១ ខ្វេហិ ៤ គេហិចិ អយៈ នេះលើ ឧ កាហិចិ ជាគូហិ អ-សន្ត័ហិតា ។

(៤៦) អធិយតា ឧញ្ម អសផ្លុំតំ ១ធូតោ ឋ-ខេត្តា ឧញ្ចូលិ ១ធ្វេលិតា ។ កត់ក្លិ អស្ត័លិ-តា ។ ឧ កោហិចិ ១ធ្វេលិ ឧ កោហិចិ អយ-តាខេលិ ឧ កាហិចិ ឧទ្ទេលិ ឧ កោហិចិ អយ-

(៩៧) ឧប្បញ្ញា ឧញ្ញា ឧញ្ជាហ៍ ១ ធ្វេហ៍ ធ្វានស-ហាយត នេហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ៣ គូហ៍ សង្គហ៍តា ។ ក-គីហ៍ អសង្គហ៍តា ។ ឧ គេហ៍ចិ ១ ធ្វេហ៍ ឧ គេហ៍ចិ អាយត នេហ៍ ឧ គាហ៍ចិ ជាគូហ៍ អសង្គហ៍តា ។

អភិធម្មចំផក ធាតុកឋា

- (៩៩) ពួកធមិ ជាកណ្ដាល សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៩ អាយ-តន: ๑๒ ជាតុ ๑៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយឡើយ ។
- (៩៦) ពួកធម៌ មិនទៀន វៀវលេងព្រះនិព្វាន ជាអសន្ន័តៈ ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតនៈ ๑៤ ៣តុ ១៩ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណា មួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយធាតុណាមួយទៀយ ។
- (៩៧) ពួកធមិ ដែលកើតឡើនហើយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយឡើយ ។
- (៩៤) ពួកធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើង សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩
 អាយតនៈ ៧ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈ ៩ ជាតុ ១០ ៤ ។

(០០០) អតីតា ឧញ្ញ អសាក្តា ឧញ្ញា ឧទ្ទប្បន្នា ឧញ្ញា អជ្ឈត្តា ឧញ្ញា ១៤ទូហិ ទ្វាឧសហយត ឧេហិ អដ្ឋាសេហិ ជាតូហិ សង្គហិតា ។ កតើហិ អសង្គ-ហិតា ។ ឧ គេហិចិ ១៤ទូហិ ឧ គេហិចិ អា-យត ខេហិ ឧ គាហិចិ ជាតូហិ អសង្គហិតា ។

សង្គហា**សង្គ**ហចទ

្រៅ ពួកធមិ ដែលប្រុងនឹងកើត ឡើង សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ**៤** អាយតន: ១១ ជាតុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិន មែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណាមួយ ឡើយ តែមិនសង្គ្រោះ ដោយអាយ-តន: ១ ជាតុ ១ ៤ ។

(๑००) ពួកធម៌ ជាអតីត ពួកធម៌ ជាអនាគត ពួកធម៌ ជា
បច្ចុប្បន្ន ពួកធម៌ ជា១៦ក្នុង ពួកធម៌ ជា១៦ក្រៅ ពួកធម៌ ទាំង១១៦ក្នុង
ទាំង១១៩ក្រៅ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩ អាយតនៈ ១៤ ឆាតុ ១៤ ៗ
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ
មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ
ធាតុណាមួយ ឡើយ ។

(១០១) ពួកធមិ ភាឥក្រៅ វៀវលេងព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ្នត:
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតន: ១៤ ធាតុ ១៨ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ
មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ
ធាតុណាមួយឡើយ ។

អភិធម្មចំដកេ ធាតុកថា

(១០៤) អតីតារម្មណា ឧម្មា អភាគតារម្មណា ឧម្មា ខទូហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ខ្វីហាយ នេ ខេហ៍ ខ្វីហ៍ ភាគូហ៍ សង្គ័ហ៌តា ។ កាតីហ៍ អសង្គ័ហ៌តា ។ ឯកោន ១ ខ្វេខ ឧសហយត ខេហ៍ សោខ្យស់ ភាគូហ៍ អសង្គ័ហ៌តា ។

(១០៤) សជំឧស្សូឧសព្ជឃ្ឈា ឧញ្ ឯ គោជ ទន្លេន ឯគោជាយតាធាន ឯកាយ ជាតុយា ស្ត្រែ ហិតា ។ កេត់ហិ អសុខ្ព័ហិតា ។ ខេត្ហហិ ១ ឆ្នេហិ ឯកាធសហាយតាធេហិ សត្តស្រាំ ជាតូហិ អសុខ្ព័-ហិតា ។ អភិធម្មបំដាត ជាតុកេយា

(១០៤) ពួកធមិ មានអារម្មណ៍ជាអតីត និងពួកធមិ មាន
អារម្មណ៍ជាអនាគត សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ជាតុ ៤ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ។

(๑០៣) ពួកធម៌ មានអារម្មណ៍ដាបប្តូប្បន្ន ពួកធម៌ មាន
អារម្មណ៍ខាងក្នុង ពួកធម៌ មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ ពួកធម៌ មាន
អារម្មណ៍ខាងក្នុង និងខាងក្រៅ សង្គ្រោះដោយខន្ធ ៤ អាយតន: ៤
ជាតុ ៤ ២ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ២ មិនសង្គ្រោះដោយខន្ធ ១
អាយតន: ๑០ នាតុ ๑០ ២

(១០៤) ញូតធម៌ ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការ ប៉ះពេល សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតនៈ១ ជាតុ១ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ១១ ជាតុ១៧ ។ (០០៤) អនិនស្សិនសព្វដ៏ឃា ឧញ្ញា ៧ក្រោន ទន្ទេន នយោយតនេហ៊ា នយើ ជាតូហ៊ា សន្តហ៊ាំ តា ។ កាត់ហ៊ាំ អសន្ត័ហ៊ាំតា ។ ឧត្តហ៊ាំ ១ន្ទេហ៊ាំ តំហាយតនេហ៊ាំ នយាំ ជាតូហ៊ាំ អសន្ត័ហ៊ាំតា ។

(೧০៦) អចិនស្បាញ់ ខិត្ត ដូច្នាំ អស់ខ្ញុំតំ ខិត្តតោ មី ខេត្តា ខេត្តបាំ ១ ខេត្តបាំ អស់ខ្លុំ បាំ-តា ។ ឧ គោហ៍ចំ ១ ខ្វេហំ ឧសហយត់ ខេហ៌ នសហំ ពាត្តហំ អស់ខ្ពុំហំតា ។

រូពិពី៧⁸ ខេសី ខ លេខិ ដលេខ២ ខេសី ងមទឹង ខេសិ ខេសិ ខេសិ ខេសិ មេលខ្មុំ ខេសិ មេចខ្មុំ (๑០៥) ពួកធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយ ការប៉ះពាល់ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ញ ជាតុ ៤ ។

(១០៦) ពួកធមិ មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកប ដោយការប៉ះពាល់ វៀវលែងព្រះនិព្វានដាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតន: ២ ជាតុ៥ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយឡើយ តែមិន សង្គ្រោះដោយអាយតន: ១០ ជាតុ ១០ ខេ ។

(១០៨) ពួកធម៌ មិនមែនហេតុ ពួកធម៌ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ ប្រាសាលាកហេតុ ពួកធម៌ មិនមែនហេតុ ទាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ វៀវលែងព្រះនិព្វានជាអសង្គត:

អភិធម្មចំដិកេ ណតុកថា

ទន្តតោ ឋមេត្យ បញ្ហាំ ទន្ទេហ៍ ឌ្វាឧសហា-យតនេហ៍ អដ្ឋារសហ៍ ជាតូហ៍ សន្តហ៍តា ។ គេត់ហ៊ំ អសន្តហ៍តា ។ ឧ គេហ៊េចិ ទន្ទេហ៍ ឧ គេហ៍ចំ អយតនេហ៍ ឧ ភាហ៍ចំ ជាតូហ៍ អ-សន្តហ៍តា ។

(១០៤) មលេខមួយ ឧត្តិ លេខមួយ មួយ នេះ ប្រេង ខ្មាំ ប្រេង ខ្មាំ ប្រេង ខ្មាំ ខ្មាំ

(೧೧၀) អ**ប្បច្ចូ**យ ឧញ្ញ អង្គ័តា ឧញ្ញា បញ្ចាំ ១ធ្វេហ៍ ធ្វាឧសហយត នេហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ជាត្វហ៍ អង្គ័ហ៍តា ។ គេត់ហំ អសង្គ័ហ៍តា ។ ឧ គេហ៍ចំ ១ធ្វេហ៍ ឧ គេហ៍ចំ អយតនេហ៍ ឧ គោហ៍ចំ ជាត្វហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។

o ឱ. ហេតុកា ចេរិ ស ហេតុធម្មា **។**

អភិធម្មបំដាក ធាតុកេយា

ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតន: ๑៤ ជាតុ ๑៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណា មួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុណាមួយឡើយ ។

(១៩) ពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ ប្រកប ដោយហេតុ ពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែន ហេតុ ពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ មិន មែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន:៤ ជាតុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ។

(១១០) ពួកធមិ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបច្ច័យ ពួកធមិ ជាសង្គត:
សង្គ្រោះជោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ១៤ ធាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ត្ត ណាមួយឡើយ ។

សង្គ្**ហា**សង្គហចទំ

(០០០) អច្បច្ចិយា ឧញ្ញ អសន្ន័តា ឧញ្ញ ឧ គេហិចិ ១ខ្វេហិ ឯគោលភានេន ឯកាយ ឧត្តហា សន្ត័ហិតា ។ គេតីហិ អសន្ត័ហិតា ។ ចញ្ហាំ ១ខ្វេហិ ឯកានសហយតខេហិ សត្តសហិ ឧត្តហិ អសន្ត័ហិតា ។

(០០៤) សចិនស្បូន ១ម្នា ៧គោធ ១ ៤ ខេ ៧គោសយៈ ខេត្ត ៧គាយ ជាតុយា សផ្តុំហិតា ។ គោតិហិ អស់ផ្តុំហិតា ។ ខេត្តហិ ១ ខ្នេហិ ៧គានស-ហាយៈ ខេហិ សត្តសេហិ ជាតូហិ អស់ផ្តុំហិតា ។

(០០៣) អចិន្ស្បាញ ជម្មា អស់ខ្ញុំតំ ១ឲ្យតា ឋ បេត្យ បញ្ចូលិ ១៤ខ្ចុលិ ឯកានសេហាយតនេសិ សត្តសេហិ ជាតូហិ ស់ខ្ពុំហិតា ។ គេតំហិ អស់ខ្ពុំ-ហិតា ។ ឧ គេហិចិ ១៤ខ្វលិ ឯគោនយតនេជ ឯកាយ ជាតុយា ស់ខ្ពុំហិតា ។

(೧೧៤) សប្បដិឃា ជម្លា ឯកោន ១ ធ្វេន ឧសហាយត នេហ៍ ឧសហ៌ ជាតូហ៍ សន្តហ៊ិតា ។ គេតីហ៍ អសន្តហ៊ិតា ។ ជនូហ៌ ១ ធ្វេហ៌ ធ្វីហា-យត នេហ៍ អឌ្ពហ៍ ជាតូហ៍ អសន្តហ៊ិតា ។

សង្គហាសង្គហបទ

(១๑๑) ពួកធម៌មិនមានបក្ខ័យ ពួកធម៌ ជាអសន្ន៍ត: មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណាមួយ ឡើយ តែសង្គ្រោះ ដោយអាយតន: ១ ភាគុ ១ ។ មិន សង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ៥ អាយតន: ១ ជាតុ ១៧ ។

(១១៤) ពួកធមិ ប្រកបដោយការឃើញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយតន: ១ ជាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ១១ ជាតុ ១៧ ។

(๑๑๓) ពួកធមិ មិនប្រកបដោយការឃើញ វៀវលែន[ចុះ និព្វានជាអសន្ត្តត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយ-តន: ๑๑ ៣តុ ๑៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ๑ ៣តុ ๑ ៤ ។

(១១៤) ពួកធមិ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន:១០ ៣តុ ១០ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៤ អាយតន:៤ ៣តុ ៤ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកបា

(೧೧៥) អព្យដិឃា ជញ្ញា អសង្គុំតំ ១ភូតោ ឋ (បត្វា បញ្ហា ១ភ្នេហិ ខ្លីហាយត នេហិ អដ្ឋហិ សត្វហិ សង្គ័ហិតា ។ គាត់ហៃ អសង្គ័ហិតា ។ ឧ គោហិចិ ១ភ្នេហិ ឧសហាយត នេហិ ឧសហ សាត្វហិ អសង្គ័ហិតា ។

(០០៦) រូប៊ីលោ ជម្លា ឯកោន ១ ខ្វេន ឯកា-ឧសហ យត ខេហ៍ ឯកានសហ៍ ជាតូហ៍ សង្គ-ហិតា ។ គេតីហ៍ អសន្តហិតា ។ ចតូហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ឯកោស យត ខេន សត្តហ៍ ជាតូហ៍ អសង្តហិតា ។

(១០៧) អរុខ៌យោ ជម្លា អស់ខ្លុំតំ ខន្ត នោ ឋបេត្តា ចតូហ៊ា ខន្ទេហ៊ា ខ្លុីហាយត ខេហ៊ា អដ្ឋហ៊ា ជាតូហ៊ា ស់ខ្លុំហ៊ាតា ។ គេតំហ៊ា អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។ ឯកោន ខន្ទេន ឧសហាយត ខេហ៊ា ឧសហ៊ា ជាតូហ៊ា អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។

(១០៨) លោកឃៃ ឧញ្ បញ្ហាំ ១ន្ទេហ៍ ធ្វាឧសហយតនេហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ជាតូហ៍ សង្គហ៍-តា ។ គាត់ហ៍ អសង្គហ៍តា ។ ន គោហ៍ចំ ១ន្ទេហ៍ ន គោហ៍ចំ អយតនេហ៍ ន កាហ៍ចំ ជាតូហ៍ អសង្គហ៍តា ។

អភិធម្មចំដិក ធាតុកថា

- (១១៤) ពួកធមិ មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ វៀវលែឪព្រះ និព្វានជាអសន្ន័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ២ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយទ្បើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ខេ ។
- (១១៦) ពួកធម៌ មានប្រ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយឥន: ១១ ពាតុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ន ៤ អាយឥន: ១ ពាតុ ៧ ។
- (១១៧) ពួកធមិ មិនមានរូប វៀវលៃង[ៗះនិញ្ជានជាអសង្គ្នត:
 ក្រៅអំពី១ន្ធូចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ២ ៣គុ ៤ ។
 មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០
 ៣គុ ១០ ។
- (១១៤) ពួកធម៌ ជាលោកិយ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតន:១២ ៣តុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិន សង្គ្រោះដោយធាតុណាមួយឡើយ ។

សង្គហាសង្គហច*ទំ*

(០០៩) ហេកុត្តា ឧញ អស់ខ្ញុំនិ ១៤ នោ ឋ ខេត្ត ខេត្តបាំ ១៤ បាំ ខ្លុំហេយន ខេហា ខ្លុំហា ឧក្សា ស់ខ្លុំបាំ ៧ កេត្តបាំ អស់ខ្ពុំហាំ ៧ ឯកោន ១៤ នេ ឧសហយត ខេហាំ សេខ្យុសហិ ឧក្សា អស់ខ្ពុំហាំ ៧

(១៤០) គេខេត្ត រ៉ូយ៉េណា ឧសិ មេខេត្ត ខ រូប៉េណា ឧសិ មកខុំខ្លួន ១៤២ ភ្នំ ខេម្មិ សុខ័ល្ខ និងកាលខេត្ត មុខីស្នេ ១ ខេម្មិ សុខ័ល្ខ ៤ មេសូត្ ១៤ខំល្ខ ៤ មេសូត្

[០៤០] អាសាវ ជម្នា អាសាវ ថៅ សាសាវ ខ ជម្នា អាសាវ ថៅ អាសាវសម្បយុត្តា ខ ជម្នា វាគោន ១ខ្វេន វាគោនាយតនេន វាគោយ ជាតុ-យា សត្ថហ៊ាតា ។ គេតំហ៊ា អសត្ថហ៊ាតា ។ ឧត្យហ៊ា ១ខ្វេហ៊ា វាគោនសហាយតនេហ៊ា សត្តាសហ៊ា ជាត្យហ៊ា អសត្ថហ៊ាតា ។

សង្គហា់សង្គហបទ

(๑๑๙) ពួកធមិ ជាលោកុត្ត រៀវលៃង៍ព្រះនិព្វានជាអសុន្ន្តនៈ ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ๑ អាយតនៈ ๑០ ជាតុ ๑៦ ។

(១៤០) ពួកធមិ ដែលគហ្វីដឹងដោយ ញៃ ណា នីមួយ ពួក ធមិ ដែលមិនគហ្វីដឹងដោយ ញៃ ណា ណា នីមួយ វៀវលៃង[ពុះនិព្វាន ជាអសន្នត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៩ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយគាតុណាមួយ ឡើយ ។

(១៤១) ញូកធមិ ជាអាសារ: ញូកធមិ ជាអាសារ: ទាំងប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយនឹងអាសារ: ពួកធមិ ជាអាសារ: ទាំងប្រកបដោយអាសារ:
សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១ អាយតន: ១ ៣គុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិ
ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ១១ ៣គុ ១៧ ទេ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកបា

(១៤៤) នោ អាសា ឧញ្ញា អាសាវិហ្ឈុញ្ហ ឧញ្ញា អសន្ល័និ ទន្លេខា ឋយន្ទា បញ្ចាំ ១ន្ទេហ៍ ធ្វានសហយតនេហ៍ អញ្ញាសហ ជាគូហ៍ សង្គ-ហ៍តា ។ គេគីហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។ ឧ គេហ៍ចំ ទន្ទេហ៍ ឧ គេហ៍ចំ អាយតនេហ៍ ឧ គាហ៍ចំ ជាគូហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។

(១៤៣) សាសវ ខម្មា សាសវ ខៅ នោ ខ អាសវ ខម្មា អាសវ ខ្យែបត្តា សាសវ ខម្មា ខេញ្ចាំ ១ ខ្ទេចាំ ខ្វានសហាយត ខេចាំ អដ្ឋាសេចាំ ជាតូចាំ សង្គ់ចាំតា ។ គេត់ចាំ អសង្គ័ចាំតា ។ ខ គេចាំចំ ១ ខ្ទេចាំ ឧ គេចាំចំ អាយត ខេចាំ ឧ គោចាំចំ ជាតូចាំ អសង្គ័ចាំតា ។

អភិធម្មចំដឹក ធាតុកថា

(១៩៤) ពួកធមិ មិនមែនអាសារ: ពួកធមិ ប្រាសចាកអាសារ:
វៀវេលឥព្រះនិត្វានជាអសន្ត័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ
១ន្ន ៥ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ីន្មាន ។
មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយ-

(១៤៣) ពួកធមិ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអាសា: ពួកធមិ គ្រាន់ តែប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអាសា: តែមិនមែនអាសា: ពួកធមិ ប្រាស់ហក អាសា: តែប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអាសា: សង្គ្រោះដោយខន្ធ ៩ អាយ-តន: ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយខន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ៣តុណាមួយឡើយ ។

(១៤៤) ពួកធមិ មិនមែនអាសារ: ពួកធមិ ប្រាសាកអាសារ: ទាំងមិនមែនជាអាសារ: រៀវលែង[ពុះនិញ្ជានជាអសង្គ្គ: ក្រៅអំពី១ន្ធ្ន ចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ហ៊ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ។

សង្គហាសង្គហបទំ

(បុគ្ឍ) យោ ឧឯសមា ឧសិ ឧឯសមាស្រ្ជិំ-សោយឧខេស្ទ មនិស្សេស ឯ ឧនិស្ស សមិស្ស អមន័ស្សុយ ឯ នាម្រមសា ឧស្ស ឧស្ស សមិស្ស សម្តេស្សូយ ឯ ឧសិ យោម ឧសិ ខ្មុះហោ ឧសិ ឧឯមមា ឧសិ ឧសិ យោម ឧសិ ខ្មុះហា ឧសិ ឧឯមមា ឧសិ ឧសិ យោម ឧសិ ខ្មុះហា ឧសិ ឧសិ ឧសិ ខ្មុំខ្មាំ នេះ ឧសិ ខេស្ស មន្ត្រីស្វាយ ឯ

យុត្តា ឧញ្ អសផ្ទុំតំ ១ឲ្យគា ឋបេត្វា បញ្ចេំ ១ ទ្វេហ៍ ខ្វានសហយតនេហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ជាគូហ៍ សន្តហ៍តា ។ គេគីហ៍ អសន្តហ៍តា ។ ឧ គេហ៍ចំ ១ ទ្វេហ៍ ឧ គោហ៍ចំ អយតនេហ៍ ឧ គោហ៍ចំ ជាគូហ៍ អសន្តហ៍តា ។ (១៤៤) ពួកធមិ ប្រកបដោយអាសារ: ពួកធមិ គ្រាន់តែប្រ-កបដេ.យអៈសារ: តែមិនមែនជាអាសារ: សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយ-តន: ២ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ១ អាយតន: ១០ ៣គុ ១៦ ។

(១៤៦) ពួកធមិ ដាស ញ្ជោជន: ពួកធមិ ជាគន្ន: ពួកធមិ ជា

ប្រទេស: ពួកធមិ ជា យោគ: ពួកធមិ ជានីវៃណ: ពួកធមិ ជាបកមាស:

ពួកធមិ ជាបកមាស: ទាំងបកមាស:ស្លាបអង្គែលផង សង្គ្រោះដោយ

រន្ធ១ អាយតន:១ ជាតុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។

មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន:១១ ជាតុ១៧ ។

(១៤៧) ពួកជមិ មិនមែនបរាមាសៈ ពួកជមិ ជ្រាស០ាភបរាមាសៈ
វៀវលៃង[ពុះនិព្វានជាអសុត្តតៈ ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៥
អាយតនៈ ១៤ ជាតុ ១៤ ១ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ១ មិន
មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈ
ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយឡើយ ១

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

ដក់ខ្ពស់ខា ៤

១៤៤៤ ឧមសាយឧបេស្ មេសឌីមេស្ ខាន់ស្ កម្ពស់ខា ៤ យន្តស្ ដក់ខ្ពស់ខា ៤ ត្រស់ ឧនិស្ ១៤៤ស្ ខ្ពុំសាយឧបេស ខ្ពុំស្ ខាន់ស ឧសិស្ ១៤៤ស្ ខ្ពុំសាយឧបេស ខ្ពុំស្ ខាន់ស្ ឧសិស្ ១៤៤ស្ ឧសិស្ ឧសិស្ ឧសិស្ ១៤៤ស្ ឧសិស្ ឧសិស្ ឧសិស្ ១៤៤២ ឧសិស្ ១៤៤២ ឧសិស្ ១៤៤២ ឧសិស្

(០៣០) បាមាសសម្បយុត្តា ជញ្ញា ឧត្តូហ៌ ខេត្តហ៍ ខ្លីហាយត ខេហ៍ ខ្លីហ៍ ជាតូហ៍ សខ្ល័ហ៍តា ។ គេតីហ៍ អសខ្ល័ហ៍តា ។ ឯកោធ ខធ្វេធ ឧសហា-យត ខេហ៍ សោខ្យសហ៍ ជាតូហ៍ អសខ្ព័ហ៍តា ។

អភិធម្មបំដាក ធាតុកឋា

(១៤៤) ពួកធម៌ ដែលបរាមាស:ស្លាបអង្គែល ពួកធម៌ ដែល
គ្រាន់តែបរាមាស:ស្លាបអង្គែល តែមិនមែនជាបរាមាស: ពួកធម៌ ប្រាស
ចាកបរាមាស: តែបរាមាស:ស្លាបអង្គែល សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៩ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន
មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:
ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយខ្វើយ ។

(១៤៩) ពួកធម៌ ដែលបរាមាស:មិនស្វាបអង្អែល ពួកធម៌ ប្រាស ចាកបរាមាស: ពួកធម៌ ដែលបរាមាស:មិនស្វាបអង្អែល វៀវលៃង៍ ព្រះនិញ្ជានដាអសន្នត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ។

(១៣០) ពួកធម៌ ប្រកបដោយបកមាស: សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ។

សង្គហាសង្គហប*ទំ*

(១៣០) សារឡូឈា ខម្មា ខេត្តហិ ១ ធ្វេហិ ទី្ទហាយត ខេហិ អដ្ឋហិ ជាតូហិ សង្ត័ហិតា ។ កាត់ហិ អស់ត័ហិតា ។ ឯកោន ១ ធ្វេជ ឧសហា-យត ខេហិ ឧសហិ ជាតូហិ អស់ង័ហិតា ។

(១៣៤) អភាវគីឈា ឧសិ អមាឌីន្ទ ១៥ខេស ក្នុស្ស ឯ ឧទិស្ស ១៤៥ស្វូខា ឯ មេខ្មុស ក្នុស្ស ឯ ឧទិស្ស ១៤៥ស្វូខា ឯ មេខ្មុស ក្នុស្ស ឯ ឧទិស្ស ១៤៥ស្វូខា ឯ មេខ្មុស ក្នុស្ស ខានិស្ស ឯ មេខាធាឧបទ ក្នុស្ស ខានិស្ស ឯ មេខាធាឧបទ

(೧៣៣) ចិត្តា ឧម្មា ឯកោន ១ ខ្វេន ឯ-គោនាយត ខេន សត្តហ៊ា ជាតូហ៊ា សផ្តហ៊ាតា ។ គោតិហ៊ា អសផ្តហ៊ាតា ។ ចតូហ៊ា ១ ខ្វេហ៊ា ឯកាន-សហាយត ខេហ៊ា ឯកានសហ៊ា ជាតូហ៊ា អសផ្តហ៊ាតា ។

(០៣៤) យោ ចិត្តា ជម្មា អស់ផ្គុំនំ ១ឲ្យតា ឋ ខេត្វា ចន្ទហ៍ ១ ខ្ទេហ៍ ឯកានសហយត នេហ៍ ឯកានសហ៍ ជាតុហ៍ ស់ខ្ពស់នា ។ កាត់ហំ អស់ខ្ពស់នា ។ ឯកោន ១ ខ្នេន ឯកោសយត នេន សត្វហ៍ ជាតុហ៍ អស់ខ្ពស់តា ។

សង្គិហាសង្គហចទ

(១៣១ | ពួកធម៌ប្រកបដោយអាវម្មណ៍ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ។

(១៣៤) ពួកធមិ មិនមានអារម្មណ៍ វៀវលៃង៍ព្រះនិត្វានជា អសង្គ័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយឥន: ១១ ជាតុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ៤ អាយឥន: ១ ជាតុ៧ ។

(១៣៣) ពួកធម៌ គឺចិត្ត សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយឥន: ១ ៣តុ ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ១ន្ន៤ អាយឥន: ១១ ៣តុ ១១ ។

(១៣៤) ពួកធមិ មិនមែនចិត្ត វៀវលេងព្រះនិព្វានជាអសុន្ត្តៈ ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកបា

(១៣៥) ខេត្តសំភា ឧញ្ទ ខិត្តសម្បីយុត្តា ឧញ្ទ ខិត្តសំសដ្ឋា ឧញ្ទ គីហិ ១ ធ្វេហិ ឯកោះ យត នេះ ឯកាយ ភាគុយា សង្គ័ហិតា ។ គេគីហិ អសន្តហិតា ។ ខ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ឯកានសហយត-នេហិ សត្តសេហិ ភាគូហិ អសង្គ័ហិតា ។

(១៣៦) អ ខេត្តសិកា ឧញ្ញ អស់ខ្ញុំតំ ១ ខ្ពុ តា ឋ ខេត្តា ខ្លុំហិ ១ ខ្ពេហិ ខ្លានសហាយត ខេហិ អដ្ឋា-សហិ ជាតូហិ ស់ខ្ពុំហិតា ។ កត់ហិ អស់ខ្ពុំហិតា ។ តំហិ ១ ខ្ពេហិ ឧ កោហិចិ អាយត ខេហិ ឧ កា-ហិចិ ជាតូហិ អស់ខ្ពុំហិតា ។

(១៣៧) ចិត្តវិហ្សយុត្តា ឧញ្ញ ចិត្តវិសិសដ្ឋា ឧញ្ញា អស់ខ្ញុំនិ ១ធ្នូតោ ឋយេត្វា ឯកោន ១ធ្វេជ ឯកានសហយតនេហ៊ា ឯកានសហ៊ា ជាត្វហ៊ា ស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។ គេតំហ៊ា អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។ ចត្វហ៊ា ១ធ្វេហ៊ា ឯកោយតនេន សត្តហ៊ា ជាត្វហ៊ា អស់ខ្ពុំ-ហ៊ាតា ។

អភិធម្មបំដក ធាតុកឋា

(១៣៤) ពួកធម៌ គឺបេតសិក ពួកធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌
ប្រឡំដោយចិត្ត សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៣ អាយតន: ១ ជាគុ១ ។ មិន
សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ១១
ជាតុ១៧ ។

(១៣៦) ពួកធមិ មិនមែនបេតសិក រៀវលៃង៍ព្រះនិព្វានជា
អសុត្តត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១៤
ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៣
តែមិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយគាតុណាមួយឡើយ ។

(๑๗៧) ពួកធមិ ប្រាសាលកចិត្ត ពួកធមិ មិនប្រឡំដោយចិត្ត វៅវេលឥព្រះនិព្វានជាអសុត្តតៈ ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ។

សង្គហាសង្គហបទំ

ទៀនភាស ខាន់ស ឧសន៍សួយ ឯ ឧសាលាឧបេស ឧស្ ខាន់ស ភាទីស្ ឧសាលាឧបេស ឧស្ ខាន់ស ភាទីស្ ឧសាលាឧបេស ឧសាលាឧបេស

(១៣៩) នោះ ចិត្តសម្ប៉ាញ ជម្មា នេះ ចិត្តស-១ភុ នោះ ប្រព័ត្ធ និទ្ធាំ ១ ខ្វេចាំ ខ្វានសហាយន ខេចាំ អដ្ឋាសេចាំ ជាត្ចចាំ ស្ដី សាំ នា កេត់ កំ សាំតា ។ គឺមាំ ១ ខ្វេចាំ ឧ កេសាចំ អយន ខេចាំ ឧ កាសាចំ ជាត្ចចាំ អស់ ស្តី សាំតា ។

(១៤០) ខិត្តសហកុ ពេ ខេញ ខិត្តាឧុមរិវត្តិ នោ ឧញ ខេត្តហ៍ ១ ខេត្តហ៍ ឯ គេសយស ខេត្ត ឯកោយ សេតុយា សន្ត័ហ៍តា ។ គេត់ហ៍ អសន្ត័ហ៍តា ។ ឯគោន ១ ខេត្ត ឯកានុសហយស ខេហ៌ សត្តសហ៍ សាតុហ៍ អសន្ត័ហ៍តា ។

ខេត្តស្នេះ ខេត្ត ខ្ពស់ សាធិស្ស ត្រូង ខេង ខ្មែង។ មនុស្សនានមសសង់ ខេត្ត ខ្លួងម្កាន់ ខេង ពេល ខេត្ត ខ្លួងមាន ខេត្ត ខ្លួងមាន ខេត្ត ពេល ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

សង្គហាសង្គហចទ

(១៣៤) ពួកធម៌ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន: ៦ ជាតុ ៦ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន: ៦ ជាតុ ១៤ ។

(១៣៩) ពួកធម៌ មិនមែនតាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត ពួកធម៌ មិនកើត ជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត វៀវលៃង៍ព្រះនិព្វានជា អសុច្ឆិត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ២ អាយតន: ១២ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៣ តែមិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុណាមួយ ឡើយ ។

(១៤០) ពួកធមិ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធមិ ប្រព័ត្តទៅតាមចិត្ត សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១១ ៣តុ ១៧ ។

(១៤១) ពួកធមិ ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ពួកធមិ ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង ទៀង ទាំង កើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធមិ ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ស គ្រោះ ដោយ១ន្ទ ៣ អាយតន:១

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកបា

ស្តាយ ៩៩៤៣ សង្គ័សិតា ។ ៩៩៤៣ អសង្គ័សិ តា ។ ធ្វើសិ ១ ធ្វើសិ ស្តានសហាយភ នេហិ សត្ត-ស្រាំ ជាត្សាំ អសង្គ័សិតា ។

(១៤៤) នោះ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ឧញ្ញា នោះ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកុនោ ឧញ្ញា នោះ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានាឧុទវ៉ៅត្តិនោះ ឧញ្ញា អសវត្ថុនិ ១នូ នោះ ឋ ខេត្វា ខ្លីទេ ១ នេះ ទេ ខេត្ត ខ

(១៤៣) អជ្ឈត្តិកា ជញ្ ខ្វីហិ ១ ឆ្នេហិ ជហយត នេហិ ធ្វាធសហិ ជាតូហិ សផ្តហិតា ។ កាតីហិ អសផ្តហិតា ។ គីហិ ១ ឆ្នេហិ ជហយៈ ត នេហិ ជហិ ជាតូហិ អសផ្តហិតា ។

(១៤៤) ៣ហិ៧ ឧញ្ញា អស់ខ្ញុំតំ ១ធ្នូតោ ឋ ខេត្វា ៩តូហ៊ា ១ ធ្វេហ៊ា ឧហាយត ខេហ៊ា ឧហ៊ី ឧក្វេហិ សង្ត័ហិតា ។ កត់ហ៊ា អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។ ឯកោន ១ ធ្វេធ ភ្ហាយត ខេហ៊ា ខ្វានសហ៊ា ជាតូហ៊ា អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

ណតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ២ អាយតន: ๑๑ ៣តុ ๑៧ ។

(១៤៤) ពួកធម៌ ដែលមិនប្រឲ្យំ ទាំងមិនតាំង ឲ្យើង ដោយចិត្ត
ពួកធម៌ ដែលមិនប្រឲ្យំ ទាំងមិនតាំង ឲ្យើង ទាំងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត
ពួកធម៌ ដែលមិនប្រឲ្យំ ទាំងមិនតាំង ឲ្យើង ទាំងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត
រៀវលែងព្រះនិព្វានជាអសង្គត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៤
អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន
សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៣ តែមិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតន: ណាមួយ
មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ៣តុណាមួយ ឲ្យើយ ។

(១៤៣) ញូកជមិ វាន៍ក្នុង សង្គ្រោះដោយវន្ធ ៤ អាយឥន: ៦ ជាតុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយវន្ធ ៣ អាយឥន: ៦ ជាតុ ៦ ។

(១៤៤) ពួកធមិ វាងក្រៅ រៀវលេងព្រះនិព្វានជាអសុង្គត:
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន:៦ ជាតុ៦ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន:៦
ជាតុ១៤ ។

សង្គហាសង្គហបទំ

(១៤៦) **នេះ** ខុខាធា ១ម្នា អស**ខ្លុំខំ ១**ខ្លុំ នៅ សេខត្វា ១ព្យូលិ ១ខ្លេសិ គឺហេយគ ខេលិ ១វេលិ សេទូលិ សខ្លុំលិតា ។ គេគឺលិ អសខ្លុំលិតា ។ ខ គេលិខិ ១ខ្លេសិ ឧយោយគ ខេលិ ឧយិ សគ្រូលិ អសខ្លុំសិតា ។

(១៤៤) អនុទានិញ្ញា ឧញ្ញា អសង្គ័និ ខេត្តតោ ឋ ខេត្តា ខេត្តហិ ខេត្តហិ សត្តហាយត នេហិ អឌ្ឋ-ហិ ជាតូហិ សន្តហិតា ។ គេតីហិ អស<mark>ន្តហិតា ។</mark> ឧ គេហិចិ ខធ្វេហិ ខេត្តហាយត នេហិ ឧសហិ ជាតូហិ អសន្តហិតា ។

សង្គហាសង្គហបទ

(១៤៤) ពួកធម៌ ដែលប្រកាន់មាំ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយ-តន: ១០ ៣គុ ១០ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ៤ ៣គុ ៤ ។

(១៤៦) ពួកធមិ ដែលមិនប្រកាន់មាំ វៀវលៃង[ពុះនិព្វានដា អសុត្ត័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៥ អាយតន: ៣ ៣តុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:៤ ៣តុ៤ ទេ។

(១៤៧) ពួកធមិ ដែលកម្មកិលេសមានតណ្ណា ជាដើមកាន់យក សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៥ អាយតន: ១១ ជាតុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយឡើយ តែ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ១ ជាតុ ១ ខេ ។

(១៤៤) ពួកធមិ ដែលកម្មកិលេសមានតណ្ណា ដាដើមមិនកាន់យក វៀវលែង[ព្រះនិព្វានជាអសុវត្ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៥ អាយតន: ៧ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយឲ្យើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយអាយុតន: ៤ ជាតុ ១០ ៤ ។

អភិធម្មបំដិពេ ធាតុកេខា

(១៩០) នោះ គំលេស ១ម្នាំ អស់ខ្លីលំដ្ឋា ១ម្នាំ គំលេសវិហ្សយុត្តា ១ម្នាំ អស់ខ្លុំ ១ខ្នាំ នា ឋ ខេត្តា ១ញូទាំ ១ ខ្នេទាំ ខ្វានសហាយន ខេទាំ អដ្ឋាសមាំ ជាតូមាំ ស់ខ្ពុំមាំ ៣ គេតំហំ អស់ខ្ពុំ-មាំតា ។ ១ គេហ៍ខំ ១ ខ្ទេមាំ ខ គេហ៍ខំ អា-យន ខេហំ ១ គាហ់ខំ ជាតូមាំ អស់ខ្ពុំមាំ ៣ ។

(១៥០) សង្គំលេសិកា ឧញ្ញ សង្គិលេសិកា នៅ នោ ខ កំលេស ឧញ្ញ កំលេសវិហ្វយុត្តា សង្គិលេសិកា ឧញ្ញ ឧញ្ចេហ៌ ខា្ទេហ៌ ខា្ទឧសហាយ-ស នេហ៌ អដ្ឋាសេហ៌ ជាតូហ៌ សង្គ័ហ៌តា ។ កេត់ហំ អសង្គ័ហ៍តា ។ ន កេញ់ខំ ខា្ទេហ៌ ឧ កោញ់ខំ

អភិធម្មបំដាក ជាតុកថា

(១៤៩) ពួកធមិ ដែលប្រកាន់មាំ ពួកធមិ ជាកិលេស ពួកធមិ
ជាកិលេស ទាំងគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង់ ពួកធមិ ជាកិលេស ទាំងជា
សភាវ:សៅហ្មង់ហើយ ពួកធមិ ជាកិលេស ទាំងប្រកបដោយកិលេស
សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយតនៈ ១ ឆាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌
ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ១ន្ន ៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១៧ ។

(១៥០) ពួកធម៌ មិនមែនកិលេស ពួកធម៌ មិនសៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌ ប្រាស់ហកកិលេស វៀវលៃង៍ព្រះនិត្វាន ជាអស្នត: ក្រៅ អំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតន: ១២ ឆាតុ ១៨ ២ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ២ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ ឆាតុណាមួយខ្វើយ ២

(១៩๑) ពួកធមិ គួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធមិ គ្រាន់
នៃគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ តែមិនមែនកិលេស ពួកធមិ ជ្រាស
ចាកកិលេស តែគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩
អាយតន: ១៤ ធាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។
មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ

សង្គ្រហាសង្គ្រហចទំ

អេយន ខេហ្ ខ កាហិខំ ជាតូហិ អស់ខ្ពុំហិតា ។

(១៥៤) អស់ខ្ពុំលេសិកា ឧញ្ញា កាស់ខ្ពុំ ១ខ្ពុំ តា មិប្រធ្វា ឧត្យហិ ១ខ្វេហិ ខ្វីហាយគ ខេហិ ខ្វីហិ ជាតូហិ
សង្គ័ហិតា ។ កាត់ហិ អស់ខ្លែហិតា ។ ឯកោធ ១ខ្វេធ
ឧសហាយគ ខេហិ សេច សាំ នាំ សាំ ជាតូហិ អស់ខ្ពុំហិតា ។

(១៤៣) សង្គិល់ដ្ឋា ឧញ្ម គំលេសសម្បយុត្តា ឧញ្ទ សង្គិល់ដ្ឋា ខៅ ខោ ខ គំលេសា ឧញ្ទ គំ-លេសសម្បយុត្តា ខៅ ខោ ខ គំលេសា ឧញ្ទ ឧភ្ទាហ៍ ទន្ទេហ៍ ខ្វីហាយ៩ឧេហ៍ ខ្វីហ៍ ជាទូហ៍ សង្គ័ហ៍តា ។ គេតំហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។ ឯគោធ ១ខ្វេច ឧសហា-យភាធិហ៍ សោឌ្យសហ៍ ជាទូហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។

ណេណឧបេញ មានៅមាញ ២និញ មមខ្ព័ញ្យ ឯ ១៤ ស្សា ខ្ពុំលោយឧបេញ ខ្ពុំល្យ ២និញ មនិញ ១៤ ស្សា ខ្ពុំលោយឧបេញ ខ្ពុំល្យ ២និញ មមខ្ព័ញ្យ ឯ ១៤ ស្សា ខ្ពុំលោយឧបេញ ខ្ពុំល្យ ២និញ មមខ្ព័ញ្យ ឯ ១៤ សាយ ឧបាយឧប្បា ១ ស្វា មមខ្ព័ញ្យ ឯ

សង្គហាសង្គហបទ

អាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយគាតុណាមួយ ឡើយ ។

(១៩៤) ពួកធម៌ មិនគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌ ប្រាស

ចាកកិលេស ពួកធម៌ មិនគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ វៀវលៃឪព្រះ
និញ្ជានជាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន:៤ ជាតុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ
ដោយ១ន្ទ១ អាយតន:១០ ជាតុ១៦ ។

(១៩៣) ពួកធម៌ ដែលសៅហ្មន៍ហើយ ពួកធម៌ ប្រកបដោយ
កំលេស ពួកធម៌ ដែលសៅហ្មន៍ហើយ តែមិនមែនជាកំលេស ពួក
ធម៌ដែលគ្រាន់តែប្រកបដោយកំលេស តែមិនមែនជាកំលេស សង្គ្រោះ
ដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ៗ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌
ប៉ុន្មាន ៗ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ **១**៦ ។

(១៩៤) ពួកធមិ គួរលះដោយទស្សនៈ (ការឃើញនូវព្រះនិព្វាន
ជាដំបូង គឺសោតាបត្តិមគ្គ) ពួកធមិ គួរលះដោយភាវនា គឺ មគ្គ ញ
វាងលើ ពួកធមិ មានហេតុគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មានហេតុគួរ
លះដោយភាវនា សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ៤ ជាតុ៤ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ๑០
ជាតុ ១៦ ។

អភិធម្មចិដិកេ ជាតុកថា

(១៤៦) សវិតក្តា ឧញ្ សវិទារា ឧញ្ ខត្វហិ ទន្វេហិ ខ្វីហាយន ខេហិ នីហិ ជាតូហិ សផ្តហិតា ។ កាត់ហិ អសផ្តហិតា ។ ឯកោន ១៤ខ្លួន ឧស-ហាយត ខេហិ បន្ទាស់ហិ ជាតូហិ អសផ្តហិតា ។

(០៥៧) អវិតក្តា ឧញ្ម អវិចារា ឧញ្ម អសន្ត់តំ ទន្ទគោ ឋ ខេត្តា ឧញ្ចហិ ទន្ទេហិ ខ្វានសហយ-តនេហិ សត្តសេហិ ಐតូហិ សន្តហិតា ។ កតើហិ អសន្តហិតា ។ ឧ កេហិចិ ទន្ទេហិ ឧ កេហិចិ អយតនេហិ ឯកាយ ಐតុយោ អសន្តហិតា ។

អភិធម្មបំដក ធាតុកឋា

(១៩៩) ពួកធមិ មិនគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មិនគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មាន ដោយភាវនា ពួកធមិ មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មាន ហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មាន ហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មាន ហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មាន ហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធមិ មាន ១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៩ អាយតនៈ ១៤ ធាតុ ១៤ ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ មាតុណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ មាតុណាមួយ ទៀប ។

(១៩៦) ពួកធមិ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ពួកធមិ ប្រកបដោយវិចារៈ
សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ២ ៣តុ ៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ
ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៩ ។
(១៩៧) ពួកធមិ មិនមានវិតក្កៈ ពួកធមិ មិនមានវិចារៈ វៀវ
សៃង្គ្រោះនិព្វាន ជាអសង្គ្រតៈ ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩
អាយតនៈ ១២ ៣តុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន
មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិននាំមនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយ៣តុ ១ ៤ ។

សង្គហាសង្គហចទំ

(១៩៨) អញ្ជីតិកា ជម្នា ចីតិអហគត ជម្នា ចត្វហ៍ ១ធ្វេហ៍ ធ្វីហយត ជហ៍ ធ្វីហ៍ ជាត្វហ៍ អត្ត-ហ៍តា ។ កេតិហ៍ អសត្តហ៍តា ។ ៧កោន ១ធ្វេល ឧសហយត់ ទេហ៍ សោឌ្យសហ៍ ជាត្វហ៍ អសត្តហ៍តា ។

(១៩៩) អញ្ជីតិកា ឧញ្ញា ឧ បីតិសហកតា ឧញ្ញា ឧ សុខសហកតា ឧញ្ញា អសផ្លុំតំ ទន្ធគោ ឋ ខេត្យា ឧញ្ចហ៌ ទន្ទេហ៌ ខ្វាឧសហយត ខេហ៌ អដ្ឋា-សេហ៍ ជាតូហ៍ សផ្តុំហ៍តា ។ កាត់ហំ អសផ្ត-ហំតា ។ ឧ កោហ៍ចំ ទន្ទេហ៌ ឧ កោហ៍ចំ អយ-ត ខេហ៌ ឧ កាហ៍ចំ ជាតូហ៍ អសផ្តុំហ៍តា ។

(೧៦၀) សុខសហឥត ជម្ជា គីហិ ខ្លេហ៍ ខ្លែយសនេហ៍ គីហិ ជាតូហ៌ សផ្តហ៍តា ។ កេតីហ៍ អស់ផ្តហ៍តា ។ ខ្ញុីហ៍ ខន្ទេហ៍ ឧសហាយសនេហ៍ បន្ទាសហ៍ ជាតូហ៍ អស់ផ្តហ៍តា ។

(១៦០) ជមេត្តាសេខាគតា ឧញ្ គីហ៍ ១ ធ្វេហ៍ ធ្វើហាយត នេហ៍ សត្តហ៍ ជាតូហ៍ សន្តហ៍តា ។ គេតីហ៍ អសន្តហ៍តា ។ ទ្វីហ៍ ១ ធ្វេហ៍ ឧសហា-យត នេហ៍ ឯកាឧសហ៍ ជាតូហ៍ អសន្តហ៍តា ។ (១៥៨) ពួកធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ពួកធម៌ ប្រឲ្យដោយបីតិ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន:២ ៣គុ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន។មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១. ៣គុ ១៦។

(១៩៩) ពួកធម៌ មិនមានបីតិ ពួកធម៌ មិនច្រឡំដោយបីតិ ពួក ធម៌ មិនប្រកបដោយសុ១ វៀវលែឪព្រះនិព្វានជាអសន្ន័តៈ ក្រៅអំពី ១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩ អាយតនៈ ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ ពាតុណាមួយទ្បើយ ។

(១៦០) ពួកធមិ ច្រឡំដោយសុ១ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន្និញ អាយតន: ៤ ជាតុ ញ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន ៤ អាយតន:១០ ជាតុ ១៥ ។

(១៦๑) ពួកធម៌ ប្រឡំដោយ១បេក្ខា សង្គ្រោះដោយ១ន្ន្ ៣ អាយតន: ៤ ៣គុ ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតន: ๑០ ៣គុ ១๑ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកថា

(១៦៤) ឧ ឧ មេក្ខាសេសភត ខេញ្ អស់ខ្ញុំតំ ទទូ តោ ឋ មេត្វា មេញ្ហាំ ១ ខ្វេហិ ខ្វាឧសហ យ-ត ខេហិ តេសេហិ ជាតូហិ សខ្ព័ហិតា ។ កតើហិ អស់ខ្ព័ហិតា ។ ឧ កោហិចិ ១ ខ្វេហិ ឧ កោហិចិ អាយត ខេហិ មញ្ចាំ ជាតូហិ អស់ខ្ព័ហិតា ។

(១៦៣) ភាមា ខេត្ត ខេត្ត

(១៦៤) ន ភាមាវេទ្យ ជូម្នា អេចវិយាមក្នា ឧម្មា អនុត្តព ជម្នា អេសផ្លូតិ ១នូតោ ឋមេត្វា ទត្វលា ១ន្ទេលា ខ្លីហាយតនេសា ខ្លីហា ជាតូហា សន្តេហាតា ។ ភាតីហា អសន្តេហាតា ។ ឯកោន ១ន្ទេន ឧសហាយតនេហា សោខ្យសហ ជាតូហា អសន្តេហាតា ។

អភិធម្មចំដិក ធាតុកេខា

(១៦២) ពួកធម៌ មិនច្រឡំដោយ (បេក្ខា វៀវលែងព្រះនិត្វាន ជាអសន្ន័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩ អាយត: ១២ ជាតុ ១៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ ឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយគាតុ៩ ។

(១៦៣) ពួកធមិ ជាកាមាវបរ ពួកធមិ ជាបរិយាបន្ទៈ
(កប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដៈ) ពួកធមិ ជាសទុត្តរៈ (ប្រកបដោយការរៀនទៀន)
សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតនៈ ១៤ ធាតុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ
ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែនមិន
សង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយធាតុណា
មួយឡើយ ។

(១៦៤) ពួកធមិ មិនមែនកាមាវចរ ពួកធមិ ជាអបរិយាបន្នៈ
(មិនពបបញ្ចូលក្នុងវដ្ដ:) ពួកធមិ ជាអនុត្តរៈ (មិនប្រកបដោយការរើ
១នទ្វើង) វៀវលៃង[ពុះនិព្វាន ជាអសុត្តតៈ ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ៤ ឆាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិ
ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ធាតុ ១៦ ។

សង្គហាសង្គហបទំ

(១៦៤) ខែសុខម ឌគីម ងខែសុខម ឌស៊ី ္ကက**ါ** ္မေတာ့ အဆီး အဆီး မေးဟာ အဆီး **ဥ**မိေတ့ ខន្ទេហ៍ ធ្វីហាយតធេហ៍ ធ្វីហ៍ ជាតូហ៍ សង្គហ៍តា ។ កត់ហំ អស់ខ្ពុំហំតា ។ ឯកោន ១ ខ្នេង ឧសហា-យត នេហ៍ សោឡសហ៍ ជាត្យាំ អស់ខ្ពុំហ៍តា ។ (១៦៦) ខ ខែសុខា ខ មា ខ មន្តែក ខ មាំ អធិយ្យាធិកា ខម្មា អធិយតា ខម្មា អរណា ខម្មា កតីហ៍ ខន្ទេហ៍ គតីហាយឥនេ**ហ៍** គត់ហំ ជាតូហ៍ សន្ត័ហ៍តា ។ អណោ ឧញ្ញា អសន្ត័តំ ១៤ តោ ឋ ខេត្ត ខេត្តហ៍ ១ ខ្វេស៍ ខ្វានសហាយភ ខេហ៍ អដ្ឋារ-សហ ជាតូហ៍ សង្ហាំតា ។ គេតីហ៍ អសង្ហាំ-តា ។ ឧ គេហ៍ចំ ១ន្ទេហ៍ ឧ គេហ៍ចំ អាយ-តែ នេហ៍ ន កាហ៍ខំ ជាត្យាំ អសន្ត័ហ៍តា ។ សង្គហាសង្គហបទនិទ្ចេសោ និដ្ឋិតោ ។

សង្គហាសង្គហបទ

(១៦៤) ពួកធម៌ ជារូប្របែរ ពួកធម៌ ជាអរុហ្វបរ ពួកធម៌ ជា គ្រឿងចេញចាក់វដ្ដ: ពួកធមិ ទៀង ពួកធមិ ដែលច្រក់បដោយសត្រ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ធាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ជាម្នាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយរន្ធ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១៦ ។ (១៦៦) ពួកធម៌ មិនមែនជារុប្រាប រពួកធម៌ មិនមែនជាអរុប្-វិចរ ពួកធម៌ មិនមែនជាគ្រឿងចេញចាកវដ្ដ: ពួកធម៌ មិនទៀង ពួកធម៌ មិនមែនជាសត្រ ៃសង្គ្រោះដោយ១ន្នប៉ុន្មាន អាយតន:ប៉ុន្មាន ប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌ មិនមែនជាសត្រវ វៀវលៃងព្រះនិព្វានជាអសុត្តត: ក្រៅអំពីខន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយខន្ធ ៥ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ ជាតុណាមួយ ឡើយ ។

បប់ សង្គហាសង្គហបទនិទ្ទេស ។

សង្គហិតេន អសង្គហិតបទនិទ្ធេសោ

សង្គហិធេន អសង្គហិធបទគិទ្ទេស

(១៦៧) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយចក្ខាយតន: ។ បេ។ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយចក្ខាយតន: ។ បេ។ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយដៅដ្ឋាយតន: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយដៅដ្ឋព្វជាតុ ដោយទទួសផ្គល: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្លល: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្លល: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្លល: មិនសង្គ្រោះដោយគាតុសង្គ្លល: ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយទទ្ធប៉ុន្មាន អាយ-តនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយទទ្ធ ៤ អាយតន: ២ ជាតុ ៤ ។

(១៦៤) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយចក្ខុវិញ្ញាណណត់ ពួកធម៌ ណា សង្គ្រោះដោយសោតវិញ្ញាណណត់ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ ឃានវិញ្ញាណណត់ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយជិវ្យវិញ្ញាណណត់ ពួក ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយកាយវិញ្ញាណណត់ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ មនោយត់ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយមនៅវិញ្ញាណណត់ ដោយ ១ន្នសន្នហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយឥនសន្នហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ ជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១៤ ។

សង្គហិពេន អសង្គហិពបទំ

(០៩០) អសញ្ញាតវេន យេ ឧញ្ញា ឯកវេការកវេន យេ ឧញ្ញា ១នូសឪ្ពេលន សផ្តុំហ៊ុនា
អយតនេសឪព្រន អសឪ្ពហ៊ុនា ជាតុសឪព្រន
អសឪ្ពហ៊ុនា នេ ឧញ្ញា ឧត្តហ៊ា ១ន្ទេហ៊ា តីហេយតនេហ៊ា នៅហ៊ា ជាតូហ៊ា អសឪ្ពហ៊ុនា ។

(០៩០) បរិធេវេទ យេ ជញ្ញា សនិធស្បានសព្យដ្ឋិយេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជញ្ញា ១ខ្ទស់ខ្លុំហេន
សខ្លុំហ៊េតា អាយតនេសខ្លុំហេន អស់ខ្លុំហ៊ុតា ជាតុសខ្លុំហេន អស់ខ្លុំហ៊ុតា តេ ជញ្ញា ឧត្តហ៍ ១ខ្វេហ៍
ខ្វុំហាយតនេហ៍ អដ្ឋហ៍ ជាតូហ៍ អស់ខ្ពុំហ៊ុតា ។

សង្គហិតេន អសង្គហិតបទ

(๑៦៩) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយចក្ខុខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា
សង្គ្រោះដោយសោតខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយឃានិទ្រិយ ពួក
ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយជំវិន្រ្ចិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយឃានិទ្រិយ
ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយឥត្តិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ
បុរិសិន្រ្ចិយ ដោយ១ន្ធសន្នហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយភនសន្នហៈ
មិនសង្គ្រោះដោយគាតុសង្គ្ហហៈ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤
អាយតនៈ ៤ ៣តុ ៤ ។

(១៧០) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអសញ្ញាក់ព ពួកធម៌ ណា សង្គ្រោះដោយកពមាន១ន្ធ ១ ដោយ១ន្នសង្គ័ហៈ មិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតនសង្គ័ហៈ មិនសង្គ្រោះដោយគាតុសង្គ័ហៈ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ៣ គាតុ ៩ ។

(១៧១) ពួកធមិណា សង្គ្រោះដោយសេចក្តី១ កែទ្បួល ពួក ធមិណា សង្គ្រោះដោយពួកធមិប្រភបដោយការឃើញ ទាំងប្រភបដោយ ការប៉ះពាល់ ដោយ១ន្នសង្គ័ហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ័ហៈ មិនសង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ័ហៈ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយុតនៈ ៤ ៣តុ ៤ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកឋា

(០៧៤) អនិធស្បួនសញ្ជដ៏ឃេញ ជម្មេញ យោ ជម្មា ១ភូសផ្តុំហេន សផ្តល់នា អាយៈនេះសផ្តុំហេន អស់ផ្តល់នា ជាគុសផ្តុំហេន អស់ផ្តល់នា នេ ជម្មា ជត្វហ៍ ១ភ្នេហ៍ ឧសហយេននេហ៍ សោឡសហ៍ ជាត្វហ៍ អស់ផ្តល់នា ។

(០៩៣) សនិឧស្សាធេល ឧម្មេល យេ ឧម្មា ទន្ទស់ខ្លែន សផ្តល់តា អយតនសផ្តល់ន អ-សផ្តល់តា ជាតុសផ្តល់ន អសផ្តល់តា គេ ឧម្មា ទទូលិ ខន្ទេលិ ខ្វីហាយតនេហិ អឌ្ឍាំ ជាតូលំ អសផ្តល់តា ។

(១៩៤) សឲ្យដ៏ ឃេលំ ឧ ម្មេស៍ យេ ឧ ម្មា ឧទានាឧ ម្មេស៍ យេ ឧ ម្មា ឧ ទ្ ស ស្តុំ ហេន ស ស្តុំ ហ៍ នា អាយតនេស ស្តុំ ហេន អស ស្តុំ ហ៍ នា នា កុស ស្តុំ ហេន អ-ស ស្តុំ ហ៍ នា នេ ម្យា គេ គឺ ហៃ ឧ ទ្វេស៍ គេ គឺ ហេយ គ-នេសំ គេ គឺ សំ ជា ទូសំ អស ស្តុំ ហ៍ នា ២ មា ឧ ទ្វេស៍ ឧ ខ្វេស៍ ឯកោនស ហេ យគនេ លំ ស គ្គាសេ ហំ ជា គូសំ អស ស្តុំ ហ៍ នា ។

អភិធម្មបំដាក ធាតុកាជា

(១៧៤) ពួកធមិណា សង្គ្រោះដោយពួកធមិ មិនប្រកបដោយ ការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយ១ន្ទសន្នហៈ មិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតនសន្នហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុសន្នហៈ ពួកធមិនោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ។

[១៧៣] ពួកធមិណា សង្គ្រោះដោយពួកធមិ ប្រកបដោយ ការឃើញ ដោយ១ន្នសន្ត្ហបៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសន្ត្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសន្ត្ហហៈ ពួកធមិនោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។

(๑៧៤) ពួកធមិណា សង្គ្រោះដោយពួកធមិប្រកបដោយការប៉ះ ពាល់ ពួកធមិណា សង្គ្រោះដោយពួកឧបាទាធមិ ដោយ១ទ្ធសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធមិទាំងនោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ទ្ធប៉ឺឡាន អាយតនៈប៉ឺឡាន ជាតុ ប៉ឺឡាន ។ ពួកធមិទាំងនោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ទ្ធ មិនសង្គ្រោះដោយ១ទ្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១៧ ។

អសង្គហិតេន សង្គហិតបទំ

ឧសាយឥណ្ សត្តស្រ ៩គ្នេយោ សត្តិច្ច្រិយា អ-សញ្ជាត់ហេ សិត្តហេតាក្រហេ បរិខេព្យេ សចិនស្បូន-សៗដើឃុំ អចិនស្បូន បុនព្យេ សប្បដិឃុំ ឧទាធាតិ ។ សង្គហំពេស អសង្គហំពេប សិទ្ធេណេ សិដ្ឋិពោ ។

អសង្គហ៍ពេត សង្គហ៍ពេបទតិ៍ទ្ទេសោ

(០៧៤) វេឌភាទធ្វេន យេ ឧញ្ញា សញ្ញាទធ្វេន យេ ឧញ្ញា សង្គ័យសច្ចេន យេ ឧញ្ញា សមុឧយសច្ចេន យេ ឧញ្ញា សមុឧយសច្ចេន យេ ឧញ្ញា សង្គ័យស្រែន អស់គ្គ័យិតា អាយតនសង្គ័យេន សង្គ័យិតា ជាតុ សង្គ័យិតា ។ សង្គ័យិតា នេ ឧញ្ញា តិហិ សង្គ័យិតា ។ តែ ឧញ្ញា តិហិ សង្គ័យិតា ។ តែ ឧញ្ញា តិហិ ទធ្វេហិតា ។ តែ ឧញ្ញា អសង្គ័យិតា ។ ក្រស់ និយាជា ជាតុយា សង្គ័យិតា ។ ត្រូវបានសច្ចេន បេ ឧញ្ញា ទធ្វេហិតា ។ ត្រូវបានសង្គ័យេន សង្គ័យិតា ។ ក្រស់ និយាជា អសង្គ័យិតា អាយតនសង្គ័យេន សង្គ័យិតា ។ ជាតុសង្គ័យេន សង្គ័យិតា គេ ឧញ្ញា ឧត្ត័យិ ទធ្វេហិតា ។ ជាតុសង្គ័យេន សង្គ័យិតា គេ ឧញ្ញា ឧត្ត័យិ ទធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា អសង្គ័យិតា ពាធ្វេហិតា អសង្គ័យិតា ។ ជាតុសង្គ័យន សង្គ័យិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ពាធ្វេហិតា ។ ដូច្ចេយិត្តិ មាន្ត័យិតា ។ ដូច្ចេយិត្តិ មាន្ត័យិតា ។ ដូច្ចេយិត្តិ មាន្ត្រិសិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មាន្ត្រិសិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មាន្ត្រិសិត្តិ មាន្ត្រិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មាន្តិសិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គ័យិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មាន្ត្រិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិ មានសង្គិសិត្តិសិត

អសង្គមាំតេន សង្គហិតចទ

អាយតនៈ ๑០ ជាតុ ១៧ ៩ទ្រួយ៧ អសញ្ជាកព ឯករៅការ-កព សេចក្តី១វ៉ឹក១រួល ជម្មជាតប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកប ដោយការប៉ះពាល់ និងធម្មជាតមិនប្រកបដោយការឃើញ ឈ្មោះថា សហ្វដិឃធមិ ឈ្មោះថា ខេជាពាធម៌ទៀតផង ។ ចប់ សង្គហិពេធ អសង្គហិតបេខនិខ្មេស ។

អលង្គហ៍តេន សង្គហ៍តបទនំទ្វេស

(១៧៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយបេនា១ន្ធ ពួក
ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសញ្ញា១ន្ធ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសង្ខារក្ខន្ធ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសមុទយសច្ច ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមគ្គសច្ច ដោយ១ន្ធសង្គ្របៈ សង្គ្រោះ ដោយអាយតនសង្គ្របៈ សង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គ្របៈ ធម៌ទាំជនោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ៗ ពួកធម៌ នោះ វៀវលៃជីព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ្គតៈ ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ញ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ។

(១៧៦) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយនិរោធសច្ច ដោយ១ន្ន-សង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គ្ហបៈ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ១ ៣តុ១ ។

អភិធម្មចិដិកេ ខាតុកថា

(០៩៩) ជីវិតិ គ្រ្ជិយេខ យេ ១ឡា ១នូសផ្តមោន អស់ខ្ពុំហិតា អយ់នេះសង្តមោន សខ្ពុំហិតា ជាតុ-សផ្តមោន អស់ខ្ពុំហិតា នេះ ១ញា អស់ខ្ពុំតំ ១នូតោ ឋយត្យ ធ្វីហិ ១ន្ទេហិ ឯកោយយន់នេះ ឯកាយ ជាតុយា ស់ខ្ពុំហិតា ។

អភិធម្មចំដក ធាតុកឋា

(១៧៧) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជីវិតិទ្រ្ទិយ ដោយ ១ន្នសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុ-សង្គហៈ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃឪព្រះនិព្វាន ជាអសង្គិតៈ ក្រៅអំពី១ន្ន ចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ២ អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ ។

(១៧៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយឥត្តិវិទ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយបុរិសិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសុទិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយទុក្ខិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសោមនស្សិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយទោមនស្សិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ១បេក្ខិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសទ្ធិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវ៊ែលិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសតិន្រ្ទិយ កួតធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសមាធិ-ន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយបញ្ជិន្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយអនតាតពាស្យាមីតិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអញិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអញាតាវិន្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ញ ដោយអវិជ្ជា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសង្គារ ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយផស្សៈ ព្រោះសឡាយតនៈជាបច្ច័យ

អសង្គហ៍ពេន សង្គហ៌ពបទំ

ដោតឧម្សោះ ពេល ឧសិ វស្សាម្រេខ ពេល ឧសិប (បច្ចុច) មោម្រេខ ពេល ឧសិប ឧមិបិ

អសង្គហិតេន សង្គហិតបទ

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវេទនា ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយតណ្ហា ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយទទាន ព្រោះតណ្យាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយកម្មភព ព្រោះទទានជាបច្ច័យ ដោយ១ន្ធសង្គ័ហៈ សង្គ្រោះដោយ អាយតនសង្គ័ហៈ សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ័ហៈ ពួកធម៌ទាំង៍នោះ វៀវ លែងព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ័តៈ ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៣ អាយតនៈ១ ៣តុ១ ។

(១៧៩) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជាតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមរណៈ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយឈាន ដោយ១ន្នសង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយ អាយតនសង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ្ហបៈ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃង៍ ព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ្លតៈ ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធូ៤ អាយ-គនៈ១ ៣តុ ១ ។

(១៨០) ញូតធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសេចក្តីសោត ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយខុត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយទោម-នស្ស ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយឧបុរយាសៈ (សេចក្តីតានត់ង៍ចិត្ត)

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

មានជាដ្ឋាចេខ លោ ១គីរ មាគីជាដាចេខ លោ z ၏ အဝါရယ္ကာက ကေ z ၏ ဝက္ခံကွာ နက္ခြံကေတာ့ ဖေ ဆည္း စက္ခတ် ၈ လက် ဖေ ဆည္း လန္စတ် យោជ្យីខ្ដេស ្នា អរុលារ អដុខ្មុំ ទេខ ឧដ្ដេច ពោ ឌគីរ ឌមៅវិច ពោ ឌគីរ ង្ខេសល ពោ ឌគីរ មាលា ពេល ខេស៊ី ខេស្សាលា លេ ខេស៊ី ងខ្មុំ។ នៅឃើន ពេ ខតិ ឧម្សុយខេ ពេ ខគិរ ကေးဆိုတ္ပ pprox ကေးဆိုတ္ပ pprox ကေးဆိုတ္ပ pprox ကေးဆိုတ္ပ pprox ကေးဆိုတ်ပ pprox ကေးဆိုတ်ပ pprox ကေးဆိုတ်ပ លេខម្មាស្ត្រ ខ ខុង ខ្មាំ ខេង ကေးရေကျနောက် ေဆးမြာက္ ကေဆးမ်ား စဒီ-សង្ត័យ្រេន អសង្គ័យ្ខា អាយត្តសង្ត័យ្យេន សង្ត័-ហិតា ៩គុស៩ ហែធ ស៩ល្ខា នេះ ខេញ អស់ផ្ទុំ ទន្ធតោ ឋបេត្យ គីហិ ខន្ទេហិ ឯកោះនាយក នេះ រាកាយ ಏតុយា សន្ត័ហ៌តា ។

អភិធម្មចំដឹក ជាតុកថា

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសតិហ្វដ្ឋាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសម្មហ្វុធាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអហ្សូមញា ពួក គ្ ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយឥន្ទ្រិយ៥ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពល: ៥ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពោជ្ឃគ្និ ៧ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមគ្គមានអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយផស្សៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវេទនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសញា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយចេតនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអធិមោក្ខ (ការជឿស៊ិប) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមនសិការ (ការធ្វើខុកកុងចិត្ត) ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយដម៌ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ ដោយ១ន្ទសង្គ្ហា: សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ៍ហៈ សង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គ៍ហៈ ពួកធម៌ នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វាន ជាអសង្ខត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ទ្**ញ អាយតន:១ ជាតុ១**

អសង្គហិតេន សង្គហិតចទំ

(០៨០) អប្បច្ចុយេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា អសន្ត័នេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ទន្ទស់ ស្តែហែន អសន្ត័ហ៍នា អាយននេសខ្ល័ហេន សខ្ព័ហ៍នា ជាតុ-សខ្ព័ហេន សខ្ព័ហ៍នា នេ ឧម្មា ឧត្វហ៌ ខន្ទ្រហ៍ ឯកោះសាយន ខេន ឯកាយ ភាគុយា សខ្ព័ហ៌នា ។

យន្តខេត រាយ យន់ណ អម័ស្លា រ

អសង្គហ៍ពេន សង្គហ៍ពបទ

(១៤១) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនមានបច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង ដោយ **១**ន្ទសន្ន៍ហ: សង្គ្រោះដោយអាយតនសន្ន៍ហ: សង្គ្រោះដោយជាតុ-សត្តហៈ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយឥនៈ១ ជាគុ១។ (១៨৬) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាអាសវៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាអាសវៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជា មួយនឹងអាសវ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាអាសវ: ទាំង ប្រកបដោយអាសវៈ ដោយ១ន្ទសត្តហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនៈ សង្គហៈ សង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃង៍ព្រះនិព្វាន ជាអសន្នត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ញ អាយតន: ១ ជាតុ 🤊 ។

(១៩៣) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាសញ្ញោជន: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាគន្ន: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាឱ្ឃ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាយោគ:

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកថា

[១៨៤] ខេត្តសំគេញ នម្មេញ យេ នម្មា ចិត្តសម្បយុត្តេញ នម្មេញ យេ នម្មា ចិត្តសំសដ្ឋេញ នម្មេញ យេ នម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានេញ នម្មេញ យេ នម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូញ នម្មេញ យេ នម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូញ នម្មេញ យេ នម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានាឧុញវ៉េត្តិញ នម្មេញ យេ នម្មា ទន្ទស់ស្គីលេខ អស់ខ្ពុញ់តា អាយតន-សង្គ័យន សង្គ័ញ់តា ជាតុសង្គ័យន សង្គ័ញ់តា នេ នម្មា អស់ខ្ញុំតំ ទន្ធិតោ ឋយុត្យា ឯកោធ ទន្ទេន ឯកោយតានេខ ឯកាយ ជាតុយា សង្គ័ញ់តា ។

អភិធម្មចំដឹក ធាតុកថា

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជានីវៃណៈ ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ជាបរាមាសៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ជាបរាមាសៈ ទាំងជាធម្មជាត់ដែលបរាមាសៈស្លាបអង្គែលហើយ ដោយ ១ន្ធសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គហៈ ពួកធម៌នោះ វៀវលង៍ព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ័តៈ ក្រៅអំពី១ន្ធួបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ្មិញ អាយតនៈ១ ធាតុ១ ។

(១៨៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាចេតសិក
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយធម៌ប្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ
ធម៌ប្រឡំ ទាំងតាំងឡើងអំពីចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ
ធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌ណា
មិនសង្គ្រោះដោយ
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាម
ចិត្ត ដោយ១ន្ធសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ សង្គ្រោះ ដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌នោះ វៀវលែងព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ្រតៈ
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ១ ជាតុ១ ។

អសង្គហិតេន សង្គហិតបទំ

(១៤៤) ខ្^{ខ្លែ}មាນដំណូ ខគើស្ង កោ ខសិ ចិត្តាធុចវិវត្តិហិ ឧម្មេហិ យេ ឧម្មា ទន្ងងខ្មែលឧ អស់ខ្ពស់តា អយ់នេះខេសខ្ពស់ខ សខ្ពស់តា ជាតុ-សផ្លាល សផ្លាំតា គេខេញ្ជា ខ គេហេច ខែធ្វេហ៍ ស្រុយស្រេច ស្រុយ ស្រុយ សុស្ត្រា ។ (០៤៦) ឧសសាខេស្ ៩គេីស្ កោ ៩គីរ គំលេសេឆាំ ឧម្មេឆាំ យេ ឧម្មា គំលេសេឆាំ ខៅ សន្លំលេស គេហ៍ ខ ខម្មេហ៍ យេ ខម្មា គំលេ-လေးကို ဗေး လည္လိုလ်ိဳးမွုကို ဧ ဧးရွာကို ဟေ ဧမွာ့ គំលេសេហ៍ ខេវ គាំលេសសង្ឃយុត្តេហ៍ ខ ១ ម្មេហ៍ ពេល ឌម្មា ៦៤អង្គ័លេខ អសង្គ័ល្ខ២ អាយឧច-សឪ្ថាន សឪ្សាតា ជាតុសស្ត្បាន សឪ្សាតា គេ ឧញ្ កត់ហ៍ ១ ទ្វេហ៍ កត់ហយត នេហ៍ កត់ហ៍ ជាតូហ៊េ សង្គ័ហ៍តា ។ តេ ជម្មា អសផ្ទុំតំ ១ផ្តា ឋ ខេត្ត គឺហិ ១ ខ្មេហិ ៧ គេលយក ខេន ៧ គោយ ជាតុ**ហា សង្**ហាតា ។

អបង្គហិចេន សង្គហិតបទនិទ្ធេសោ និដ្ឋិតោ ។

អសង្គហិពេន សង្គហិតបទ

(១៨៩) ពួកឧមិណា មិនសង្គ្រោះដោយឧមិដែលកើតជាមួយ នឹងចិត្ត ពួកឧមិណា មិនសង្គ្រោះដោយឧមិដែលប្រព្រឹត្ត នៅតាមចិត្ត ដោយ១ន្ធសង្គហៈ តែសង្គ្រោះដោយកាយតនសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយ ពាតុសង្គហៈ ពួកឧមិនោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណានីមួយ តែសង្គ្រោះ ដោយកាយតនៈ ១ ៣គុ ១ ។

(១៨៦) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជា (១៩៦) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជា (១៩៦) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាក់លេស ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាក់លេស ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាក់លេស ទាំងជាធម៌សៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាក់លេស ទាំងជាធម៌សៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាក់លេស ទាំងប្រកបដោយកំលេស ដោយ១ន្ធ-សង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយធាម៌ជាក់លេស ទាំងប្រកបដោយកំលេស ដោយ១ន្ធ-សង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ្ហបៈ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ៗ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ្លតៈ ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ្ញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ពា អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ ។ ចប់ អសង្គ្ហបំពេស សង្គ្យបំពេល សង្គ្យបំពេល សង្គ្យបំពេល ខែនុស្គ្រ ។

សង្គហ៍តេន សង្គហ៍តបទន៍ទ្វេសោ

နာန္တုံဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ နာဆင္တုံဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ နာန္ဖုံဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ ရှုက္တုံဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ ဗောဂျီဖြို့ကေဒ ကေ ဧ၏ ဒက္ဆိုဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ ကေ ဧ၏ မေန္တုံဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ မေန္တိုဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ မေန္တုံဖွို့ကေဒ ကေ ဧ၏ ရေးမှာဖြို့ကေဒ

សង្គហិតេន សង្គហិតបទគិទ្ទេស

(១៨៧) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសមុខយសច្ច ពួកធម៌ ណា សង្គ្រោះដោយមគ្គសច្ច ដោយ១ន្ធសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយ អាយតនសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយធម៌ទាំងនោះ ដោយ១ន្ធសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គហៈ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ធាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈ ១ ធាតុ ១ ។

(១៨៨) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយឥត្តិខ្ញុំយ ពួកធម៌ណា
សង្គ្រោះដោយបុរិសិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសុទិខ្ច្រិយ
ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយខុត្តិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ
សោមនស្សិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយទេមនស្សិខ្ច្ចិយ ពួក
ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយទបេត្តិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ
សន្ធិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយវិរិយិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា
សង្គ្រោះដោយសតិខ្ច្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសមាធិខ្ច្រិយ

សង្គហិពេន សង្គហិពបទំ

ណេ ឌម្មា អញ្ជាំខ្មែលេខ <mark>យេ ឌម្មា អញា</mark>តា-រុំទ្រំណេខ កោ ខគី អុច៉្សាកា កោ ខគី អុច្ឆាំ-ជនិលា មាឌុំរារេខ ពោ ឌគីរ មាឌីរ៉ា៣ឧ៤ជវិនិ-ណ ឌមោវិទ ពោ ខគីរ រេខសពនិយា ងហ៊ីរបា ណេ ឌឝ៌ា ងហ៊ោជ**ជំលា វ**ស្សាខេច ពោ ឌឝ៌ា နေရးအေဒါင္ခ်ကာ $_{(0)}$ မာရွိမႈပူဇာ ကောင္ဆရီး မော္မ មេខ កោ ខុស៊ី ស្នេះ ពេល ខុស្ ខ័យ្ណិថ ណេ ឌីស៊ី យោងខម្មៅថៃ ៣ ឌីស៊ី និស្សាមោខ ពោ ឌាស៊ី មាន្ទុជាឌីព្រេច ពោ ១ស៊ី មាតិជាឌាចេច ကောင္းရွာ အပ္ခုၾကာတာ ကောင္းရွာ စက္ခ်ာက္ ရက္ခ်ဳိး-ဖြောက် ဖြော ဆည္သာ စက္ခတ် ၈ ကေတာ် ဖြေ ဆည္သာ សត្តហ៊ា ពោជ្ឈស្តីហ៊ា យេ ជម្នា អាយែល អដ្ឋស្តីកោល ត នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត-សល (៣ ខុស្វា អញ្ជុំ មេ ខេស្តិ ខេស្តិ-ဗာလေ ကေ ဆည်း လေးဆိုလ္ခဲ့ ဆင်္ကေတဲ့ ကေ ဆည်း

⁰ ធ.ម. អយ់ បាហា ៩ ទិសុត្រិ ។

សង្គហិពេន សង្គហិតបទ

ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយបញ្ជាំខ្លែយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអនញ្ តពាស្សាមតិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអញិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអញ្ជាតាវិទ្រ្តិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអវិជ្ជា ពួក ធមណា សង្គ្រោះដោយសង្គ្រារ ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយផស្សៈ ព្រោះសទ្បាយតនៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយតណ្តា ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ ក្រោះទេជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសោក ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយបរិទេវៈ ពុក្ខធម៌ណា សង្គ្រោះដោយទុក្ខ ពុកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយទោមនស្ស ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយទព្ធយាស: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសតិហ្សដ្ឋាន ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ សម្មហ្វធាន ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអហ្វមញា ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយឥន្ទ្រិយ៩ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយពល:៩ ពួក ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយពោដ្ឃង្គ្ ៧ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយមគ្គ មានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយផស្ស: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយចេតនា ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអធិមោក្ខ ពួកធម៌

អភិធម្មចំដកេ ណតុកប៉ា

លេត្តហ៊ុ ខេវ សហេតុគេហ៊ុ ខ ១ម្មេហ៊ុ យេ ជា លេខិស្ នេះ សេខមាតិជា ខេស ន តេតិស្ ពេ ឌគីរ សមាណ្ ឌ គើស ពេ ឧគីរ **មយោ** ង្គំ ឃេញ ខេត្តស្នា លោ ខេត្តស្នា ខេត្តស្នា សាសេហិ ឧម្មេហិ យេ ឧម្មា ឧទានា ឧេហិ ឧម្មេហិ យេ ឧញ្ កំលេ សេហំ ឧ ម្ពេហ៍ យេ ឧម្ពា ក់-လေးလက် ဧံ လည္တိုလလ်ကြောက် ဧ ဆမ္မက် လော ឧញ្ញា ក់លេសេហ៍ ទៅ សន្តិលំ ឌ្នេហ៍ ខ ឧម្មេហ៍ យេ ខេញ្ កំលេសហ៍ ខេវ កំលេសសម្បយុត្តេហ៍ ខ ឧម្មេហ៍ យេ ឧញ្ញា ទត្សឥ្ឋយាន សន្ថហ៍តា អាយភាន្តអន្ត័យាធ សន្ត័ហិតា ជាតុសន្ត័យាន សន្ត័-ហិតា គេហិ ជម្មេហិ យេ ជម្មា ទន្ទង់ខ្លែបាន សង្ខ័ព៌តា អាយឥជសង្ខ័ពេធ សង្ខ័ព៌តា ជាតុ-សង្គ័យន សង្គ័យតា នេះ ជម្មា ភេឌ័យ ១ ធ្វេញ តែតំហាយតែ នេហ៍ គេតំហ៍ សត្វហ៍ សន្តហ៍ ស

អភិធម្មបំដាក ធាតុកេខា

ព្លុកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាហេតុ ទាំងប្រកប ដោយហេតុ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាអាសវៈ ពួកធម៌ ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាសញ្ហាជន: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ ជម្ងឺជាគន្លៈ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាឱ្យ: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាយោគ: ពួកធម៌្មា សង្គ្រោះដោយធម៌ជានីវរណៈ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាបរាមាស: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាទទាន ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាកិលេស ពួក ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាកិលេស ទាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្គង ព្ទុកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាកិលេស ទាំងជាធម៌សៅហ្មង់ហើយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាកំលេស ទាំងប្រកបដោយកំលេស ដោយ១ន្ទសត្តហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសត្តហៈ សង្គ្រោះដោយ ជាតុសត្តហ: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ពំង៍នោះ ដោយ១ន្ទ-សត្តហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសត្តហៈ សង្គ្រោះដោយជាតុសត្តហៈ ពុក្ខធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយខន្ធប៉ឺនាន អាយតនៈប៉ឺនាន ជាគុប៉ឺនាន ។

អសន្តហិតេន អសង្គហិតបទនិទ្ទេសោ

តេ ៩ម្នា ឯ គេជ ១ ធ្វេន ឯ គេជ បេន ខេន ឯ-គោយ ៩ សុយា សខ្លែសិតា (១) ។ សុស្ថិតសង្ហើតបទេសិទ្ធេសា និដ្ធិតា។

អសង្គបាំពេន អសង្គបាំតបទតិទ្ទេសោ

(១៤៤) រូបគ្នា ខ្មែន យេ ឧញ្ញា ១ខ្ទុសខ្លួយនេ

អស់ខ្លួយនៃ អស់ខ្លួយនៃ នេហ្ ឧញ្ញា យេ ឧញ្ញា

សំខ្លួសខ្លួយន អស់ខ្លួយនៃ នេហ្ ឧញ្ញេញ យេ ឧញ្ញា

សំខ្លួសខ្លួយន អស់ខ្លួយនៃ អស់ខ្លួយនៃ អយ់ខ្លួយនៃ អស់ខ្លួយនៃ ១ខ្លួន ឯកោនា
អស់ខ្លួយនៃ សត្តហា ឧត្តហា អស់ខ្លួយនៃ ១ខ្លួន ឯកោនា
យនាខេន សត្តហា ឧត្តហា អស់ខ្លួយនៃ ១ខ្លួន ឯកោនា-

១ ឱ. ឥតោ បរំ ទ្វេសប្ជា បណ្ណាសិន្ត្រិយានិ ឯកាទស បដិច្ចសមុប្បាទា ឧទ្វំ បុន ឯកាទស ដោច្ចកបទំ ឯត្ថ តឹសវិធន្តិតិ ឥមេ បាឋា ទិស្សស្ថិ ។

អសង្គហ៍តេន សង្គហិតបទនិទ្ចេស

ព្តធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ត អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ ។

ចច់ សង្គហិតេន សង្គហិតចទនិទ្ទេស ។

អសង្គហិតេន អសង្គហិតបទនិទ្ទេស

[១៤៤] ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយរូបក្នុន្ធ ដោយ

ទន្ទសង្គីហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គីហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ

ជាតុសន៍ហ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំង៍នោះ ដោយ

ទន្ទសន្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសន្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ

ជាតុសន្នហ: ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១នប៉ុនាន អាយតន:

រ៉ូខាន ជាតុប៉ូនាន ។ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១

អយតន: 🤊 ជាតុ ៧ ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកប៉ា

សេញ ជាតិល្ខ អេសុស័ល្ខ១ (៣ ឧតី អេយុស្លេខ សេញ សេញ សេស្សែន (៣ ឧតី ១៥សុស្ត (១៥ សេសុស្នេខ អេសុស្សែខ (១៩ ១៩ សេសុស្នេខ អេសុស្សែខ (១៩ ១៩ សេសុស្នេខ អេសុស្សេខ (១៩ ១៩ សេសុសេខ អេសុស្សេខ (១៩ ១៩ សេសុសេខ អេសុស្សេខ (១៩ ១៩ សេសុសេខ (១៩១) ប្រទេស ១ សេសុសេខ (១៩១) ប្រទេស ១ សេសុសេខ (១៩១) ប្រទេស ១ សេសុសេខ (១៩១) ប្រទេស ១ សេសុស្សេខ (១៩១) ប្រទេស ១ សេសុស្សេខ (១៩១) ប្រទេស ១ សេសុស្សេខ (១៩១) ប្រទេស ១

អភិធម្មចំដឹក ធាតុកឋា

(១៩០) ព្យុកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវេទនា១ន្ធ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសញ្ហា១ន្ធ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសង្ខាវក្ខុន្ធ ដោយ១ន្ធសន្តិហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន-សន្តិហៈ មិនសង្គ្រោះដោយធាតុសន្តិហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ព៌ង៍នោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ១១ ធាតុ ១៧ ។

(១៩១) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវិញ្ញាណក្នុន្ធ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមនាយតនៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយបក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ។ បេ ។ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ មនោធាតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមនៅវិញ្ញាណធាតុ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមនិន្ទ្រិយ ដោយ១ន្ធសង្គហៈ មិន សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយធាតុសង្គហៈ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១១ ។

(១៩७) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយចក្ខាយតន: ។ បេ។ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយផោដ្ឋព្វាយតន: ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយចត្ថាតតុ ។ បេ ។ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ដោដ្ឋព្វាតុ ដោយ១ន្ទសង្គ៍ហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ៍ហ:

អសង្គហិពេន អសង្គហិពបទំ

អសន្ត័ហិតា ខាតុសន្ត័ហេន អសន្ត័ហិតា គេហិ ឧញ្ទហិ យេ ឧញ្ញា តេ ឧញ្ញា ឧត្វហិ ១៤, ទីហាយ៩ នេហិ អដ្ឋហិ ខាត្វហិ អសន្ត័ហិតា ។

(ပရဂ္) ေတြးဖြစ္ခ်ဳိးကာဗ ကော ဆက်ိဳးမ်ား ခ အေါ

អសង្គហិតេខ អសង្គហិតបទ

មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គហ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ព៌ង នោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន:៤ ៣តុ៨ ។

(១៩៣) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម្មាយតន: ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម្មធាតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយឥត្តិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយបុរិសិទ្រ្ទិឃ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជីវិតិទ្រ្ទិឃ ដោយ១ន្នសង្គ័ហ: មិន សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ័ហ: មិនសង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ័ហ: ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ពំងីនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១ ៣តុ ៧ ។

(១៩៤) ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយសមុនយសច្ច ពួក ធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយមគ្គសច្ច ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយ និកោធសច្ច ដោយ១ន្ធសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយគាតុសង្គហ: ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយធមិ ទាំងនោះ ពួកធមិនោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១១ ពាតុ ១៧ ។

(១៩៩) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយចក្សន្ទិយ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកថា

⁰ ឱ. អដ្ឋារសហិ ។ ៤ ឱ. ឥតោ បរំ មន់ គ្រូយែន យេ ធម្មា ខន្ធសង្គ-ហេខ អសង្គហិតា អាយតនសង្គ នេ អសង្គហិតា ធាតុសង្គហេន អសង្គហិតា តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា ។ បេ។ តេ ធម្មា ។ បេ។ ចតូហិ ខន្ទេហិ ឯកាទសហិ អាយត-នេហិ ឯកាទសហិ ធាតូហិ អសង្គហិតាតិ ឥមេ ជាឋា ទិស្សគ្គិ ។

អភិធម្មបំផិត ធាតុកថា

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយកាយិន្ទ្រិយ ដោយ១ន្ទសង្គ័ហៈ មិន សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ័ហៈ មិនសង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ័ហៈ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ៤ ធាតុ ៤ ។

(១៩៦) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសុទិន្ត្រ័យ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយទុក្ខិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ សោមនុស្សិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយទោមនុស្សិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយទលេកិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសទ្ធិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវិវិយិន្ទ្រិយ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសតិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសមាធិន្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយបញ្ជិន្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអនុញាតពាស្យាមីតិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយអញិទ្រ្វិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយអញ្ជាតាវិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអវិជ្ជា

អសង្គហិតេន អសង្គហិតបទំ

អៅជ្លាបច្ចូយ សង្ខារេន យេ ឧញ្ទ ១នូសផ្តុំ មោន អសផ្តុំ ម៉ាតា អាយតនេសផ្តុំ មោន អសផ្តុំ ម៉ាតា ជាតុ-សផ្តុំ មោន អសផ្តុំ ម៉ាតា តេហ៊ា ឧញ្ទេហ៊ា យេ ឧញ្ តេ ឧញ្ទ ទ្វី ហ៊ា ១ ទ្វេហ៊ា ឯកានេសហាយត នេហ៊ា សត្តស្រា ជាត្វហ៊ា អសផ្តុំ ហ៊ាតា ។

(១៩៩) សង្ខាប្បច្ចូយ វិញ្ញា ណេជ យេ ឧញ្ញា ១នូសផ្តល់ន អស់ផ្តល់នា អយ់នស់ផ្តល់ជ អ-ស់ផ្តល់នា ជាតុស់ផ្តល់ជ អស់ផ្តល់នា នេះលំ ជម្មេ-ហំ យេ ឧញ្ញា នេ ឧញ្ញា ឧត្វហំ ១ន្ទេហំ ឯកា-ឧសហយន់ លេ ឯកាឧសហំ ជាត្វហំ អស់ផ្តុំ-ហំនា ។

អសង្គហិតេន អសង្គហិតចទ

ត្លាក់ធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយសង្គារ ក្រោះអៅជ្លាជាបច្ច័យ ដោយ ទន្ធសន្ត្ហហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្ហហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ ពាតុសង្គ្ហហៈ ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយធមិទាំងនោះ ពួកធមិ នោះ មិនសង្គ្រោះដោយទន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ពាតុ ១៧ ។

(១៩៧) ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះ ដោយវិញ្ញាណ ព្រោះ សង្គ្រាះជាបច្ច័យ ដោយ១ន្ទសន្គ្រហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ-ហៈ មិនសង្គ្រោះដោយឆាតុសង្គ្ហហៈ ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយ ធមិទាំង៍នោះ ពួកធមិនោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១១ ។

(១៩៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយនា។ប្រ ព្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ ដោយ១ន្ទសង្គ្ហហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន-សង្គ្ហហ: មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសង្គ្ហហ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយ-តន: ១ ជាតុ៧ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកថា

មនុំ លេខ ដមនុ៍ លួយ ខេសា ខេតិស្វ (៣ ខសិ មនុំ សេខេខ (៣ ខសិ ១៥មនុ៍ លេខ ដមនុ៍ សួយ មាលឧបមនុ៍ លេខ ដមាន់ សួយ យង់-មនុំ លេខ ដមាន់ ខេត្ត ប្រមាជ្ញ យង់-មនុំ លេខ ដមាន់ លេខ ខេត្ត ខេត្ត ប្រាយ ឧសិ មនុំ លេខ ដមាន់ លេខ ឧសិ ខេត្ត ប្រាយ ឧសិ មនុំ លេខ ដមាន់ ប្រាយ ឧសិ

អភិធម្មចំដាក ធាតុកថា

(១៩៩) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសទ្បាយតន:ព្រោះ នាមរូបជាបច្ច័យ ដោយ១ន្ទសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយធាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ពំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្និញ អាយតនៈ ១ ពាតុ ១

(៤០០) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយដស្រៈព្រោះសឡាយតនៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវេទនាព្រោះដស្សៈ
ជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយឥណ្ណាព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយទប្រទានព្រោះឥណ្ឌាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយកម្មភព ដោយ១ន្ធសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ
អាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយជាមិទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤
អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១៧ ។

(២០១) ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយអរូបភព ពួកធមិ ណា មិនសង្គ្រោះដោយនៅសញ្ញានាសញ្ញាភព ពួកធមិណា មិន សង្គ្រោះដោយចតុវេការភព ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយឥទ្ធិ-បាទ ដោយ១ន្ទសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហ: មិន សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គហ: ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយធមិទាំងនោះ

អសង្គហ៍តេន អសង្គហ៍តបទំ

តេះ ខេញ្ញ ស្ត្រេខ ខព្ធខ ឧសហយត់ខេល្ច ឧសហ ជាតូលាំ អស់ខ្ពុំហ៊ាំនា ។

[២០៣] បរិនេឋន យេ ឧញ្ញ ១នូសង្គ័យនេ

អសង្គ័យ៌តា អយភនសង្គ័យនេ អសង្គ័យ៌តា ជាតុ
សង្គ័យនេ អសង្គ័យ៌តា គេហំ ជម្មេហ៍ យេ ជញ្ញា
គេ ជញ្ញា ចត្វហ៍ ១ន្ទេហ៍ ខ្លីយាយតនេហ៍ អដ្ឋហ៍
ជាត្វហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។

ឌគឺរ នោងខម្មៅខែ ពោ ឌគីរ នសលាមេខ ពោ ឌគីរ (pop) មោមេខ ពោ ឌគីរ ៩មើន ពោ

អសង្គហិតេន អសង្គហិតថទ

ព្ភធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទូ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១០ ។

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអសញ្ជាកព ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយឯករវាការកព ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ជាតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយមរណៈ ដោយ១ន្ធសន្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសន្នហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសន្តហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ជាតុ**៧ ។**

(៤០៣) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយបរិទៅ: ដោយ១ន្ទ-សត្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសត្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុ-សត្តហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ

(២០៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសោក ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយទុក្ខ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ពោមនស្ស ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយទេជាយាស:

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកឋា

មាន្ទជាដែល ខេត្ត មាតិជាឧបទេខ កោ ឌគីរ ហារខេច កោ ឌគីរ អណី<u>ស</u>ណ កោ ဆက် ရယ်ည*ှ* ရမြို့ကေည့ ကေ ဆက် ရယ်ညှ ពលេហ៍ យេ ខេញ្ញា សត្តហ៍ ពោជ្ឈផ្តែហ៍ យេ ឌម្មា អរិយេធ អដ្ឋខ្លុំកោធ មក្កេធ យេ ឌម្មា ឌុំ ស្ដេច ពេខ ខេត្ត ពុធខាល ពេខ ខេត្ត ម<mark>ួយ</mark> ព ណេ ឌមីរ ខេ**ឧសល** លោ ឌមីរ ឧធ្យម យើម លោ ဆည္း မေဒက်ကြားက ဟေ ဆည္း **စ**န္လန္လည္လည អសន្ត័ហ៍តា អយៈឥឧសន្ត័ហ្រេន អសន្ត័ហ៍តា ជាតុ-សខ្ល័ព្រជ អសខ្ល័ហិតា គេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា នេះ ខេញ ធ្វីហ៍ ១ខ្វេហ៍ ឯកានសហយន នេហ៍ សត្តសហ៌ ជាតូហ៊ អសន្ត័ហ៊ុតា ។

(២០៤) ខិត្តេន យេ ឧញ្ញ ១ន្ធសន្ត័យន អសន្ត័យិតា អយៈនេះសង្ត័យនេ អសន្ត័យិតា ជាតុ-សង្ត័យនេ អសង្ត័យិតា នេះហិ ឧ ម្មេហិ យេ ឧញ្ញ នេះ ឧញ្ញ ខេត្តហិ ១ ន្ទេហិ ឯកានសហាយៈនេះនេហិ ឯកានសហិ ជាតូហិ អសន្ត័ហិតា ។

អភិធម្មចំដក ធាតុកថា

ព្លុកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយសតិហ្វដ្ឋាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយសម្មហ្វធាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយឈាន ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយអប្បមញ្ជា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពុក្ខធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពល: ៤ ពុក្ខធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពោជ្ឃង្គី ៧ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមគ្គ មានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយផស្សៈ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយវេទនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ សញ្ញា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយចេតនា ពួកធម៌ណា មិន ញ សង្គ្រោះដោយអធិមោត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយមនសិកាវ ដោយ ខន្នសត្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ ពាយតនសត្តហៈ មិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុសត្តហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួក ជម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ២ អាយតន: ១១ ជាតុ ១៧ ។ (७०८) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយចិត្ត ដោយ១ន្ទសង្គ៏ហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសន្ន៍ហ: មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសន្ន៍ហ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ពំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ មិន ស ្ត្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ១៩ ជាតុ ១១ ។

អសង្គហិតេន អសង្គហិតបទំ

(၉၀၇) យ៉ុសហេស ខគើស កេ ខគីរ ដយ់អហេល ខុតេីល ៣ ឧសី អាំស៣ ៤៩-ಶುದಾ भရိက်၊မီးည ဧ၊ရိည္ ကေ ဧရိပ ဗမိယက រុខខណ្ឌ មានាំ ជានៃ ខ្មាំ មន់ នៃង-សុទាយ វេឧនាយ សម្បីយុន្ដេស ជម្មេស យេ ឌតា រួមមេល ឌតើល ៣ ឌគី រួមមេជមិ-ខេត្តស្វា លោ ខេត្តា ងខេត្តធ្វើទី ខេត្តសង្សា ខេត្តស្វា ဖေ ဆမ္မာ့ လာည္က်ီလိမ္ဆီလည္လ်ိဳးလည္းေကာင္မ်ာ အေျပာင္း ឧទ្ទា អសគ្គិល់ដ្ឋាសគ្គិលេស គេហ៍ ឧម្ទេហ៍ យេ ឌម្មា សរិតត្តសរិចារេហ៍ ឌម្មេហ៍ យេ ឌម្មា អាំ-នេះហ៍ ឧដ្ទេហ៍ យេ ឧទ្ទុ សុខសហគ នេះហ៍ ឧម្ទេ-ល្ខ លេខ ខ្មាំ ខាធេស្លាសសមសេខ ខេត្តប្ទ លេ င္ဆံ ဗက္(ဗင္ ရဿန္ကိုတ္ င္က ဆီး

អសង្គហ៍ពេន អសង្គហិតបទ

(७००) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាកុសល ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាអកុសល ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ពួកធម៌ដែលប្រកបដោយអនុក្នុមសុខវេននា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ជាវិទាក ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានវិទាក ជាប្រក្រត់ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយ កិលេសមានតណាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទបា-ទាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌សៅហ្មង៍ ទាំងគួរដល់នូវសេចក្ដី សៅហ្មង៍ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មិនសៅហ្មង៍ ទាំង៍ មិនគរ្ដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត: ទាំងប្រកបដោយវិចារ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌មិនមានវិតក្: មានត្រឹមតែវិចារ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ប្រកបដោយសុ១ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយ ទបេក្ខា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលគួរលះដោយទស្សនៈ

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

សង្សាលា ឧសាឌមើល ១គើល លោ ១គីរ ខមរីខេច បហាតព្រាតុគោហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា ភាវជាយ ស្នួល ខ្លាំ លេខសា ឯឧឧណ្ឌេត្ត ខ្លាំ ពេ ឌស៊ី មេឃើញ ឌឝើល ពេ ឌស៊ី អមេឃើះ-ស្ទ ខេត្តស្វ លេខ ខេត្ត ឧសង្គ ឧសង្គ ខេត្តស្វ លេ ឌតាំ អណីសាយា ខ គើស ្គ ឧសី ឧរ្ទ័ រត់ហោល ខាត់ល កោ ខគំ ឧលដ្ឋសត់ហេល ស្នា យោ ឌម្មា ស្ដីនេស្ដ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ជហ្វាខេស្ ឌ គើស កោ ឌ គី គ និឌ ចូល ខេស្ តុ គេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា មក្តាធិបតីហ៍ ជម្មេហ៍

អភិធម្មបំដឹក ៣តុកថា

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលគួរលះដោយភាវនា ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានហេតុគួរលះដោយ សុន្រ: ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានហេតុគួរលះដោយកាវនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលដល់នូវការសន្សំ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ដែលដល់ទូវការមិនសន្សំ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ពួកធម៌ជារបស់សេត្តបុគ្គល ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជា របស់អសេត្តបុគ្គល ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដល់នូវសភាព ជាធំ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រមាណមិនបាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិមានអាវម្មណ៍តូចគ្នាវ ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយព្ទឹកធម៌មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនជាន ព្ទឹកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ថោកទាប ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ថ្ងៃថ្នា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានសភាព១ុសនិងទៀង ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានសភាពត្រូវនិងទៀង ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មាន មគ្គជាអធិបតី ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានអាវម្មណ៍ជាអតីត

អសង្គហិធេន អសង្គហិធបទំ

ងយុឌ្សរេគិហោល ខុគេល កោ ខគា ឧខ៌ឧបិសិរដ៍-យោស ខឝេីស្ កោ ខឝិ៍ អឌ្ជីខារគិហោស្ ဆေးမွှေတီ (လာ ဆမ္ဆာ ရတိန္ဒာနမ္ဘူးလောတ် ဆမ္ဆေတ် (လာ ឌម្មា ខែធ្ងង់គួ ហេជ អង់គ្លីហ៍តា អាយភាជេសគ្គីហេជ អសន្តហ៍តា ជាតុសន្តហែន អសន្តហ៍តា គេហ៍ ឧសហាយឥ ខេហ៌ ឧសហ៌ ជាតូហ៊ អស់ផ្តុំហ៊ាំតា **។** (២០៧) សធ៌ឧស្បឧសព្វដ៏ឃេញ ជម្មេញ យេ ឧទ្មា អភិន**ស្បី**ខមាស្តី ឌូ ភេស ខា គេស ខេ ជ្មា ខេត្តសត្ថហេន អសត្ថហ៍តា អាយតេសត្ថហេ-ជ អសន្ត័ហ៍តា ជាតុសន្ត័ហ្រជ អសន្ត័ហ៍តា គេហ៍ ဆေးရွာက် လော ဆရွာ၊ နော ဆရွာ၊ အန္တာဂါ စန္တေဂါ ខ្ចីហាយត នេហ៊ អដ្ឋហ៊ ជាតូហ៊ អសន្តហ៊តា ។ (၉၀၄) ကေးဆိုည္ ငက္ရွိည္ ကေဆး ဆီ ကေးဆိုည္ ငေး ကေဆမာက်ဆိုတဲ့ ေဆးခ်ီည့္ ကေဆးခ်ီ

អសង្គហ៍តេន អសង្គហ៍តេបទ

ពួកដមិណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកដមិមានអារម្មណ៍ជាអនាគត ពួកដមិ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកដមិមានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ពួកដមិណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកដមិមានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ពួកដមិណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកដមិមានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ ពួកដមិណា មិនសង្គ្រោះដោយ ពួកដមិមានអារម្មណ៍ខាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ ដោយខន្ធសង្គហៈ មិន សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួក ជមិណា មិនសង្គ្រោះដោយជមិទាំងនោះ ពួកជមិនោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយខន្ធខ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១០ ។

(៤០៧) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយការ
ឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ
ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយ
១ន្នសង្គ្ហហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្ហហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ
ជាតុសង្គ្ហហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌
នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ២ ជាតុ ៤ ។

(6 o d) ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិជាហេតុ ពួកធមិ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកឋា

ទន្ងសស្ត័ ទោន អសស្ត័ ទាំតា អាយតឧសស្ត័ ទោន អ-សស្ត័ ទាំតា ជាតុសស្ត័ ទោន អសស្ត័ ទាំតា តេទោំ ឧ ម្មើ ទាំ យេ ជម្នា តេ ជម្នា ខ្វីទាំ ខន្ទេទាំ ឯកានសហា-យតនេទាំ សត្តសេទាំ ជាតូទាំ អសស្ត័ទាំតា ។

(৮০০) អព្យទ្ធយេល ឧទ្ទេស យេ ឧទ្ទា អសន្ត័ (ទេហ ឧទ្ទេស យេ ឧទ្ទា ១៤សន្ត័ លេខ អ-សន្ត័ ហ៊ុនា អយនឧសន្ត័ (ហេឧ អសន្ត័ ហ៊ុនា ឧទុ សន្ត័ (ហេឧ អសន្ត័ ហ៊ុនា (យេ ឧទ្ទា សន្ត័ (ហេឧ អសន្ត័ ហ៊ុនា (យេ ឧទ្ទា

អភិធម្មចិដិក ជាតុកឋា

ដោយទន្ទសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហ: មិនសង្គ្រោះ ដោយគាតុសង្គ័ហ: ពួកគមិណា មិនសង្គ្រោះដោយគមិទាំងនោះ ពួក គមិនោះ មិនសង្គ្រោះដោយទន្ទ ៤ អាយតន: ๑๑ ធាតុ ១៧ ។

(৬০៧) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជា
មួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែ
មិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកប ដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកប ដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួក ធម៌មិនមែនហេតុ ដោយពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយ១ន្ធ-សង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុ-សង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ១០ ៣តុ១០ ។

(๒๑๐) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ មិនមាន បច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ មិនមានបច្ច័យតាក់ តែង ដោយ១ន្ទសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហ: មិន សង្គ្រោះដោយគាតុសង្គហ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយគមិទាំងនោះ

អសង្គហិពេន អសង្គកើតបទំ

តេ ខេម្មា ធ្វីហ៌ ១ ធ្វេហ៍ ឯកានសហយត នេហ៍ សត្តសហ៍ ជាតូហ៍ អសន្ត់ហ៍តា ។

(၉၀၀) နာဇ္ဇိနာ္((ဒီတို့ ဆရွိတို့ (လော ဆရာ နာရွိတို့) နီးလာတဲ့ ဆရွိတဲ့ (လေ ဆရာ စစ္စနာရွိတေန အဆရွိတို့-ကေ သက္သေလာရွိတေန အဆရွိတ်က ဆေးရာ မီးရွိတ် အနာရွိတ်က (လောင်္ဂ) (လော ဆရာ (လောင်္ဂ) (လောင်္ဂ စေနတ် နို့တာလာလေးနေတဲ့ အရွက် ဆေးရှိတ်က ၅

(৮០৮) រ៉ឺចូល ១ ខេត្ត លេ ១ ខា ១ ខិកម្តីលេខ អសន្ត័ល្ខ អសន្ត័ល្ខ ខេត្ត ប្រទេ អសន្ត័ល្ខ ខេត្ត
សង្គ័លេខ អសន្ត័ល្ខ ខេត្ត ប្រទេស ខេត្ត
ខេត្ត ខេត្ត ប្រទេស ខេត្ត ប្រទេស ខេត្ត
សង្គ័ល ខេត្ត ប្រទេស ខេត្ត សង្គ័ល់ ខេត្ត
សង្គ័ល់ ខេត្តបាំ អសង្គ័ល់ ខា ។

(២០៣) អាវុធីហិ ជម្មេហិ យេ ជម្មា លោកាត្តាហេ ជម្មេហិ យេ ជម្មា ១ន្ទុសខ្ល័យន អសខ្ល័យន អសខ្ល័យិតា គេហិ ជម្មេហិ យេ ជម្មា
សខ្ល័យន អសខ្ល័យិតា គេហិ ជម្មេហិ យេ ជម្មា
គេ ជម្មា ឯកោន ១ន្ទេន ឧសហាយតនេហិ ឧសហិ
ជាត្យាំ អសខ្ល័យិតា ។

អសង្គហិតេខ អសង្គហិតចទ

ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ១១ ៣តុ ១៧ ។

(6 9 9) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយការ ឃើញ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយ១ន្ទសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជាមិទាំងនោះ ពួក ជម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយជាទិទាំងនោះ ពួក ជម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយជាទិទាំងនោះ ពួក

(២១២) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មានរូប ដោយ ១ន្នសង្គ្ហបៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយឥនសង្គ្ហបៈ មិនសង្គ្រោះដោយ ៣តុសង្គ្ហបៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយឥន: ១ ៣គុ ៧ ។

(២១៣) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មិនមានរូប ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាលោកុត្តរ ដោយ១ន្នសង្គហៈ មិន សង្គ្រោះដោយអាយធនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គហៈ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ទ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១០ ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកឋា

(២០៤) សមាល្ស ៩គើល លោ ៩សី សមាល្ស ខៅ សាសវេហ្ ខ ខុម្មេហ យេ ខម្មា អាសវេហ៍ ខេត្ត អាសាសមន្ត្រាស់ ខេ ខ គេសំ ្រ ខេត្ត ១៥<mark>-</mark> សង្គ័លេខ អសង្គ័ស្ខា អយតខេសង្គ័លេខ អសង្គ័-ហិតា ជាតុសផ្តុំ ហេន អសផ្តុំហ៊ាំតា តេហ៊ា ជម្មេញ យេ ឧញ្មា នេ ឧញ្ជា ខ្លីហ៍ ១ខ្វេហ៍ ឯកានស-ហាយ៩ នេហ៍ សត្តស្រាំ ជាត្ហាំ អស់ខ្ព័ហិតា ។ (២០៤) អសមារេស ខេត្តប្រ លេ ខេត្ត អា-សាសម្បីល់ខេត្ត ខេត្ត លេខសា មហុសគ្នា-យុត្តេហ៍ ខេវ នោ ខ អាស់វេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ឌម្មា អស់វិហ្សេចត្តេសា អភាស់ហេ ខម្មេសា យេ ឌញ្ ១ជូស៩្លាន អស់ខ្ពស់តា អយ់នេស់ខ្មុ-ហេន អស់ខ្ពស់តា ជាតុសខ្ព័លន អស់ខ្ពស់តា နောက် ဆမ္မာကို ကေသည္။ အေဆာ့ သို့ အေသ ឧសហឃត់ ខេស់ ឧសហ៍ ៩ទីស្វា អស់ខ្ពុំហិតា ។ (၉၀၇) មាយោព្យាស្វា ខាតិស្វា កោ ខតិ

អភិធម្មចំដឹក ធាតុកឋា

(២១៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាអាសារ: ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាអាសារ: ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអាសារ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាអាសារ: ទាំង ប្រកបដោយអាសារ: ដោយ១ន្ធសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន-សង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយពាតុសង្គហ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ១១ ពាតុ ១៧ ។

(២១៩) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មិនមានអាសារៈ
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយអាសារៈ ពួកធម៌ណា
មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយអាសារៈ តែមិនមែនជា
អាសារៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ប្រាសចាកអាសារៈ
ពាំធម៌នមានអាសារៈ ដោយ១ន្ធសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយពាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ
ដោយធម៌ពាំធ៍នោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន: ๑០ ៣តុ ๑០ ២

(60 ៦) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាសញ្ញោជន:

អសង្គ**ហើ**តេន អសង្គហិតចទំ

កន្តេស៍ ឧធ្មេស៍ យេ ឧទ្ទា និយេស៍ ឧទ្ទេស៍ យេ ឧទ្ទា នៅពេលសំ ឧធ្មេស៍ យេ ឧទ្ទា នៃពេលសំ យេ ឧទ្ទា នេះ ខេត្ត យេ ឧទ្ទា នេះ ខេត្ត បា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្

អសង្គហ៍តេន អសង្គហ៍តបទ

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាគន្ន: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ជាឱ្យ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាយោគ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជានីវរណៈ ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាបរាមាសៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួក ធម៌ជាបរាមាសៈ ទាំងជាធម៌ដែលបរាមាសៈស្លាបអង្គ្រែលហើយ ដោយ ១ន្ធសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្ហហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ ៣តុសង្គ្ហហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១៧ ។

(២១៧) ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិដែលបរាមាស:
មិនស្លាបអង្គែលហើយ ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិ ប្រកប
ដោយបរាមាស: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិ ប្រកប
បរាមាស: ពុំងបរាមាស:មិនស្លាបអង្គែល ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ
ដោយពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ដោយ១ន្ធសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះ
ដោយពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ដោយ១ន្ធសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះ
ដោយអាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា
មិនសង្គ្រោះដោយ៣មិនាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១
អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១០ ។

អភិធម្មចំដិកេ ធាតុកថា

(២១៩) ចិត្តេស៍ ជម្មេស៍ យេ ជម្មា ខន្ធសង្ត-ហេន អសង្គ័ស៌តា អាយតនេសង្គ័យេន អសង្គ័ស៌តា ជាតុសង្គ័យេន អសង្គ័ស៌តា គេហ៍ ជម្មេស៍ យេ ជម្មា គេ ជម្មា ចត្វហិ ១ធ្វេស៌ ឯកានេសហយ-នេហ៍ ឯកានេសហ៍ ជាត្វហ៌ អសង្គ័ស៌តា ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកឋា

(៤១៨) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មិនមាន អារម្មណ៍ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រុសថាកចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌មិនច្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួក ធម៌ដែលតាំង ឡើងអំពីចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែល កេតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅ តាម០ត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ខាងក្រៅ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាទទាទា ដោយ១ន្នសង្គ្លីហ: មិន សង្គ្រោះដោយអាយតនសដ្ឋ៍ហ: មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសង្គ៍ហ: ពុក ជម្មាណ មិនសង្គ្រោះដោយជមិត្តន៍នោះ ពួកជមិនោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន១ អាយតន:១ ភាគុលា ។

(៤១៩) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌គឺចិត្ត ដោយ ទន្ទសន្តហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយ ជាតុសង្គហ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌ នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតន: ១១ ជាតុ ១១ ។

អសង្គហិពេន អសង្គហិតបទំ

ចំនួសម្បយុន្តេញ ជម្មេញ យេ ជម្មា ចំនួសំសម្ពេញ ជម្មេញ យេ ជម្មា ចំនួសំសម្ពស់ អស់ខ្ពស់នា អាយនធៈ សំខ្ពែល អស់ខ្ពស់នា ជានុសខ្ពល់នា អាយនធៈ សំខ្ពែល អស់ខ្ពស់នា ជានុសខ្ពល់នា អាយនធៈ សំខ្ពស់ ជម្មេញ សំ ជម្ពស់ និញ្ញាំ ១៤ ហើ ឯកានសហយនធេញ ស់នូវសញ់ ជានូហំ អស់ខ្ពស់នា ។

នេះ ខេត្ត នួយ ឧទ្ធា នួល ឧទ្ធិស នេះ ឧទិស ខេត្ត នេះ ខេត្ត នួល ១ខេត្ត ព្រះ ឧទិស ខេត្ត នេះ ឧទិស នួល ១ខេត្ត ព្រះ ឧទិស ខេត្ត នេះ ឧទិស នួល ១ខេត្ត ព្រះ ឧទិស ខេត្ត នេះ ឧទិស ខេត្ត ព្រះ ឧទិស ខេត្ត នួល ១ខេត្ត នេះ ឧទិស ខេត្ត ព្រះ ឧទិស ខេត្ត ខ

[៤ ៤ ៤) និស្សា ខេស្ ឌ ខេស្

អសង្គហ៍ពេន អសង្គហ៍ពបទ

(৬৬০) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ជាចេតសិក
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលច្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ
ដោយពួកធម៌ ដែលច្រឡំ ទាំងតាំងឡើងអំពីចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ដែលច្រឡំ ទាំងតាំងឡើងអំពីចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ដែលច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយ
នឹងចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលច្រឡំ ទាំងតាំង
ឡើង ទាំងប្រព័ត្តទៅតាមចិត្ត ដោយ១ន្នសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ
អាយតនសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយជានុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិន

(6 6 9) ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធមិខាន៍ក្នុង ដោយ ខន្ទសន្តហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្ហហ: មិនសង្គ្រោះដោយជាតុ-សង្គ្ហហ: ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយធមិទាំងនោះ ពួកធមិនោះ មិនសង្គ្រោះដោយខន្ធ្មហា អាយតន: ១ ជាតុ ១ ។

(២৮৮) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាទបាទន

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកឋា

គាំលេសេហ៍ ខម្មេហ៍ យេ ខម្មា គាំលេសេហ៍ ទៅ សគ្គិលេស គេហ៍ ខ ឧ ម្មេហ៍ យេ ឧ ម្មា គេលេសេហ៍ ខេ សគ្គិល់ដ្ឋេល ខ ឧម្មេល យេ ឧម្មា គាំលេសេ-ហ៍ ខៅ កំលេសសម្បយុត្តេហ៍ ខដុម្មេហ៍ យេ ដម្មា ទទូស៩ ហេន អសន្ថ័ហិតា អយៈគេធសន្ថ័ហេន អ-សង្គ័ហ៌តា ភាតុសង្គ័ហេជ អសង្គ័ហ៌តា គេហ៊េ ជម្មេ-ហ៍ យេ ១ម្នា នេ ១ម្នា ខ្ទីហ៍ ១ធ្វេហ៍ ឯកានស-ហាយ៩ ខេហ៌ សត្តសេហ៍ ជាតូហ៊េ អស់ខ្ព័ហ៍តា ។ (៤៤៣) អសុទ្ធីលេស្ឌុំ ខេត្ត ពេ នឡា សង្ណិលដៃជួញ នេះម្មេញ យេ នឡា គាំលេស-សម្បយុទ្តេសា ជម្មេស យេ ជម្មា សង្គីល៍ដ្ឋេសា ថៅ នោ ខេ គាំលេសេហ៌ ឧម្ពេហ៌ យេ ឧញ្ជា គាំលេស-សម្បីយុត្តេសា ខេដ្ឋ នោ ខ គាំលេសេហិ ខម្មេហិ យេ ជម្មា គាលែសវិច្យយុទ្គេហ៍ អសន្តិលេស គេហ៍ យេ ឧញ្ញា ភាវេលយេ មហាតេត្វេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា

អភិធម្មចំដក ធាតុកថា

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាក់លេស ពួកធម៌ណា មិន
សង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាក់លេស ទាំងគួរដល់ខ្លាំសេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួក
ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាក់លេស ទាំងជាធម៌សៅហ្មង៍ហើយ
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាក់លេស ទាំងជាធម៌សៅហ្មង៍ហើយ
កំលេស ដោយ១ន្ទសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយពាតនម៌ជាក់លេស ទាំងប្រកបដោយ
ចំនសង្គ្រោះដោយពាត្តធម៌ជាក់លេស ទាំងប្រកបដោយ
ចំនសង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គហៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌
ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ២ អាយតនៈ ១១
៣តុ ១៧ ។

(២ ០) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ មិនគួរ ដល់សេចក្តីសៅហ្មុន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែល សៅហ្មុនហើយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌បែកបដោយ សេចក្តីសៅហ្មុន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលសៅ-ហ្មុនហើយ តែមិនមែនជាក់លេស ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ពួកធម៌ប្រកបដោយកំលេស តែមិនមែនជាក់លេស ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រាសចាកកំលេស ពាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅ-ហ្មុន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ដែលគួរលះដោយ ទស្សនៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ដែលគួរលះដោយ

អសង្គហិតេន អសង្គហិតចទំ

ឧស្សាធន មហាត្យូលេតុគេហំ ខម្មេហ៍ យេ ខម្មា ភាវជាយ បញាត្វាព្រត្តគេហ៊ុ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ကျွန်းဆေတဲ့ ဧခြေတဲ့ ကေ ဧ၏ ကျွတ္သည့် ဧခြေတဲ့ ယော ဆည္သံု လာညီနာ် ကေတ် ဆည္မွတ် ေလာ ဆည္း မွဳန်ာ-ស្សភាគេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្លា សុខសហភាគេហ៍ ឌ ម្នេហ៍ យេ ឌ ម្នា ខ បេត្តា សហក គេហ៍ ជ ម្នេហ៍ យេ ឌម្មា ន តាមារុខភេស ឌគេស ្គ សេ ឌម្មា រិចារុខរេស ខេត្តិស ពោ ខេត្ត ងរិចារុខរេស ខេត្តិស ណេ ឌស៊ី អណ្តាលពេចិស្ស ឌាតើស្ង កោ ឌស៊ី ចូ-យ្យាធ្យុំ ខេត្តស្នា ខេត្ត ខ្លួលខេត្ត ខេត្តស្ន យេ ឌញ្ អនុត្តរេស ឌម្មេស យេ ឌញ្ សរណេស៍ ឌម្មេហ៍ យេ ឧញ្ញា ទន្ទងខ្ពុំ ហេធ អសខ្ពុហ៍តា អា-យតានសង្ត័យាន អសង្គ័យាំតា ជាតុសង្ត័យាន អ-សន្ត័ហិតា គេហិ ជម្មេហិ យេ ជម្មា ខន្ងសន្ត័ហេធ អសន្ត័ហិតា អយត្តសន្ត្ទបាន អសន្ត័ហិតា ជាតុ-សង្គ័យនេ អសង្គ័ហ៍តា គេ ១ម្នា កត់ហ៍ ១ធ្វេហ៍ កត្តិហ្យាយត នេហ៊ី កត្តិហ៊ី ភាត្តូហ៊ី អសន្ត័ហ៊ីតា ។

អសង្គហិតេន អសង្គហិតចទ

ព្ភកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយទស្សន: ពុកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពុកធម៌ មាខហេតុគួរលះ ដោយភាវនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្អ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ពុកធម៌ប្រកបដោយបីតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកប ដោយសុ១ ព្លុកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយទបេក្ខា ពុកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពុកធម៌មិនមែនជាកាមាវេចរ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាវូចាវិចវ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌ជាអរុបា្ទ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាអ-បរិយាបន្ន: ពួកធម៌ណា មិន**សង្គ្រោះ**ដោយពួកធម៌ជាគ្រឿងចេញចាក វដ្ដ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ មានសភាពទៀជ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ មិនប្រកបដោយការរើខ្លួន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ប្រកបដោយសត្រវ ដោយ១ន្នសង្គ្ហហ: សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ៍ហ: មិនសង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ្ហប: ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ពំង៍នោះ ដោយ១ន្នសង្គ៍ហ: សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ៍ហ: មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហ: ជម៌នោះ មិនសង្គ្រោះដោយ១នប៉ឺនាន អាយតនៈប៉ឺនាន ជាត្ប៉ឺនាន

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកសា

នេះ ១១ ស្គ្រា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

រិត្តឃំនុខសេ ខ្មុំរូកស្នូ ភ្នំ នុំ និ និ និ ព្រុំ ស្នេះ ស្នេ ខ្មុំ ន្ទ នេះ ស្នេ ប្រាំ និ ស្នេ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេសក្តី ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេសក្តី ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ ស្នេសក្តី ស្នេះ ស្នេះ ស្នេសក្នុំ ស្នេះ ស្នេសក្នុំ

អសង្គហិតេន អសង្គហិតចទនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

សម្បយោធវិជ្ជយោធបទនិទ្ទេសៅ

ណ់ខ្លៀ ។ ភ្យាយសាលស ខេត្ត ស្វា សាស្ត្រ ស្វា ស្វាយសាលស ខេត្ត ស្វា សាស្ត្រ ស្វា ស្វាយសាលស ខេត្ត ស្វាយ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយសាលស ខេត្ត ស្វាយ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយសាលស ខេត្ត ស្វាយ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយសាលស ខេត្ត ស្វាយ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយ សាស្វា ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយ សាស្វា ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាញ ស្វាយ ស្វាញ ស

អភិធម្មចំដិក ជាតុកបា

ធម៌ទាំង នោះ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ១ អាយឥន: ១០ ៣គុ ១០ ។

ធម៌ ២២ គឺប្រ១ ធម្មាយឥន: ១ ធម្មជាគុ ១ ៩គ្គិន្ទ្រិយ ១

បុរិសិន្ទ្រិយ១ ជីវិតិន្ទ្រិយ១ នាមរូប១ ភព ២ ជាតិ១ ជា ១

មក្ខ១ រូប១ ធម្មជាតមិនមានអារម្មណ៍១ ធម្មជាតមិនមែន

ចិត្ត១ ធម្មជាត្បាសហកចិត្ត១ ធម្មជាតមិនប្រឡំដោយ

ចិត្ត១ ធម្មជាត្តាំង ទៀនអំពីចិត្ត១ ធម្មជាត កើតជាមួយនឹង

ចិត្ត១ ធម្មជាត្យប្រព័ត្តទៅតាមចិត្ត១ ធម្មជាត ភាងក្រៅ១

ទុល្ទ១ នយ៍នុះ ព្រះសាស្តា ខ្រង់គ្រាស់ជីង ដោយ

ប្រពៃហើយ ។

ចប់ អសង្គហិពេន អសង្គហិពបទនិទ្ទេស ។

សម្<mark>យយោគវិប្យយោគ</mark>បទគិទ្វេស

(៤ ៤) រូបក្ខន្ធ ប្រកបដោយ ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុ
ប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ ប្រាស់លាក់ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់លាក់១ន្ធ ៤
អាយតនៈគឺមនាយតនៈ ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រាស់លាក់អាយតនៈ
គឺមនាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួក » គឺ វេទនាសញ្ញា សង្ខារ

សម្បយោធវិច្យយោធបទនិទ្ទេសោ

គ្រេត្ត រួតនៃសាធានចេច ភាយាត ខេស្តា ម្នាញ់ ១ខេត្ត ក្រមាញ់ ១ មេខ្មាញ់ ១ មេខិត្ត ក្រមាញ់ ក្រមាញ់ ១ មេខ្មាញ់ ១ មេខិត្ត ក្រមាញ់ ក្រមាញ់ ១ មេខ្មាញ់ ភ្ជាញ់ ទេខិត្ត ភ្ជាញ់ ទេខិត ខកសាធានចេច ភាយាធា ខេស្តា ភ្ជាញ់ ខ្មាញ់ ១ មេខ្មាញ់ ១ មេខិត្ត ភ្ជាញ់ ខ្មែញ់ ១ មេខ្មាញ់ ១ មេខិត្ត ភ្ជាញ់ ខ្មែញ់ ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ មេខេត្ត ភ្ជាញ់ ខ្មែញ់ ១ ខេត្ត ១ មេខេត្ត ១ មេខេត្ត ភ្ជាញ់ ខ្មែញ់ ១ ខេត្ត ១ មេខាញ់ ១ មេខិត្ត ភ្ជាញ់ ខ្មែញ់ ១ ខេត្ត ១ មេខាញ់ ១ មេខិត្ត ប្រជាញ់ ខ្មែញ់ ១ មេខាញ់ ១

ច្រើយ ទៀប ត្រាំ កា ខេត្ត ភ្នំ ក្រុង ក្បង ក្រុង ក្រុង

រួចនៃស្នូ ឯ សមានាលាខេច ភាយាលា ១៩៤៣ មេសាត្ សមាល់ខ្លុំ ឯបទស្នាល់ខេច មេខស្ រួចនៃស្ង សមាល់ខ្លុំ ឯបមាល់ខេច មេខស្ ប្តាល់ខ្លុំ សមាល់ខ្លុំ ឯបមាល់ខេច មេខស្ ប្តាល់ខ្លុំ សមាល់ខ្លុំ ឯបមាល់ខេច កាយ់ស្ន រួចនៃស្ន

សម្បយោគវិច្យយោធបទនិទ្ទេស

(៤៤៤) វេទនា១ន្ទ សញ្ញា១ន្ទ សង្គារក្ខន្ធ ប្រកបដោយ១ន្ធ ញ អាយតន: ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង ធមិញ្ចក់ខ្វះ គឺសញ្ញា១ន្ទ សង្គារក្ខន្ទក៏មាន ។ ប្រាស់ចាក់ធមិប៉ីន្មាន ។ ប្រាស់ចាក់១ន្ធ១ អាយតន:១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ប្រាស់ចាក់អាយ-តន: ១ ៣តុ ១ និងធមិញ្ចក់ខ្វះ គឺរូបនិងនិញ្ញានក៌មាន ។

(៤ ៤ ៦) វិញ្ញាណក្ខន្ន ប្រកបដោយ ១ន្ន ៣ ក៏មាន ប្រកប ដោយអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង័ធមិញ្ចក ១ ក៏មាន ។ ប្រាស់ចាក់ ធមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ចាក់ ១ន្ន ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ព្រាស់ចាក់អាយតន: ១ ៣តុ ១ និង័ធមិញ្ចក ១ ក៏មាន ។

(៤៤៧) ចក្ខាយតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋញាយតន: ប្រកប ដែវឬ េ ។ មិនមាន េ ។ ប្រាសាលកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសា យាកាខន្ធ៤ អាយតន: ๑ ជាតុ៧ ក៏មាន ប្រាសាលកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង៍ធម៌ពួក » ក៏មាន ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកថា

រួជិនៃ ឯ ព្រះ សាធាន ខេត ក្រភាព ខាន់សា មេសាត្ មកសាធានខេត ក្រភាព ខាន់សា រួជិនៃខ្លី រ ព្រះ សាធានខេត ក្រភាព ខាន់សា រួជិនិត្ត រួជិនិត រួជិនិត្ត រួជិនិតិច្ឆ រួជិនិត្ត រួជិនិត្ត រួជិនិតិច្ឆ រួជិនិតិចិតិច្ឆ រួជិនិតិច្ឆ រួជិនិតិច្ឆ រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជិនិតិចិត្ត រួជិនិតិចិតិចិត្ត រួជ

ឧប្សេត ស្សាណ ស្នាណ សេត្ត រួតិ (៣៩៤ វ ខេត្ត ស្មេនិស្ស សន្និស្ស ស្និល្ខ មកសាលាខ-ខេត្ត ស្មេនិស្ស សន្និស្ស ស្និល្ខ ស្និល្ខ ស្មេសិល្ខ ឧបស្សាយាយសង្ខ ខ្ពស់ ១ខេត្ត អ្និល្ខ ស្មេនិយ្យ វ ខេត្ត ស្មេនិស្ស សន្និល្ខ ស្មេនិយ្យ វ (៤៣០) ខេត្ត ឈ្មោះ សាត្ត វិទេស សង្ខ វិទេស សាធានៈ

អភិធម្មបំដិក ធាតុកេខា

(៤៤៤) មនាយតន: ប្រកបដោយ១ន្ធញា ក៏មាន ប្រកប ដោយអាយតន: ๑ ៣តុ ๑ និង័ធម៌ពួក១្វះ ក៏មាន ។ ប្រុសហភ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រុសហក១ន្ធ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ប្រុសហភាយតន: ១ ៣តុ ១ និង័ធម៌ពួក១្វះ ក៏មាន ។

(៤៤៩) បក្ខាត់ ។ បេ ។ ដោដ្ឋពូ៣តុ ប្រកប់ដែរឬ ទេ ។ មិនមាន ទេ ។ ប្រាស់ ហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ ហក់ខន្ធ ៤ អាយតន: ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រុសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង៍ធម៌ពួក »៖ ក៏មាន ។

(៤៣០) បក្សិញ្ញាណតាតុ ។បេ។ មនោតាតុ មនោះ វិញ្ញាណតាតុ ប្រកបដោយទន្ទលា ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង្ឌមិញ្ត្រខ្វះ ក៏មាន ។ ប្រាស់ បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ បាកខន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់បាកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង្ឌមិញ្ត្រខ្វះ ក៏មាន ។

សម្បយោធវិទ្យយោធបទំ

(၉៣៤) អង្គទ្រ័ញ ៩៩៤៤៣ មេសត្វ រូសិ៣៩២៤ ឧកសាកាឧបេក ភូមាកា ១៩៤៧ មេសត្វ រូសិ៣៩៩ ភូមេ-ភាមេសកាឧបេក ភូមាកា ១៩៤៧ មេសត្វ ភូមិក ភាមេសកាឧបេក ភូមាកា ១៩៤៧ មេសត្វ ភ្នំ ។ មេសត្វ ភេទ ។ មេសត្វ ភិប្បាយម្ដី ។ មេសត្វ ភិប្បាយម្ដិ ។ មេសត្វ ភិប្បាយម្ដី ។ មេសត្វ ភិប្បាយម្ដី ។ មេសត្វ ភិប្បាយម្ដី ។ មេសត្វ ភិប្បាយម្ដី ។ មេសត្វ ភិប្បាយម្ដាយម្ដី ។ មេសព្វ មេសព្យ មេសព្វ មេសព្វ មេសព្វ មេសព្វ មេសព្វ មេសព្វ មេសព្វ មេសព្វ មេសព្វ

សម្បយោធវិហ្ជយោធបទ

(២៣១) សម៖យស់ក្ត មគ្គស់ក្ត ប្រកបដោយ១ន្ន៣ អាយ-តន: ១ ជាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន១ អាយតន: ១ ជាតុ ១ និងដែមពួកខ្លះ ក៏មាន ។ ប្រាស់ពាក់ដម់ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ពាក់១ន្ន ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់ពាក់អាយតន: ១ ជាតុ ១ និងដម់ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៤៣៤) និរោធសច្ច បត្តទ្រ្ទិយ ។ បេ ។ កាយិន្រ្ទិយ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាស ហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ១ ៣គុ ៧ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និងធម៌ពួកៗ: ក៏មាន ។

(៤៣៣) មនិន្ទ្រិយ ប្រកបដោយ១ន្ទ ៣ ក៏មាន ប្រកប ដោយអោយឥន: ១ នាគុ ១ និង្គមិញ្ចកៗ៖ ក៏មាន ។ ប្រាសាហក គមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាសាហក១ន្ទ ១ អាយឥន: ១០ នាគុ ១០ ក៏មាន ប្រាសាហកអាយឥន: ១ នាគុ ១ និង្គមិញ្ចកៗ: ក៏មាន ។

(မက္က ေ) လုံခိုန္ခြိုယ္ ေနာက္ခိုန္ခိုယ္ ေနာက္ခန္ခန္တိယ္

អភិធម្មចំដីកេ ជាតុកប៉ា

(৮៣৮) សន្ទិទ្ធិ៍ល្ល រួរូយុទ្ធិ៍ មុខ្មិល្ច នេះ ក្រុង មេសា ខេះ ខ្មិញ មុខ្មិល្ច មុខ្មិល្ច នេះ ក្រុង មេសា ខេះ សា ខេ

សមាជ្ជច្ចិលំ បញ្ជាំថ្ងៃលំ អរញ្ជាន់ក្លិលំ អញ្ជាំថ្ងិលំ អញ្ជាតាវិទ្រិលំ អវិជ្ជាបច្ចូល សន្លារា គឺហិ ខន្ទេហិ សភោសនាធេន សភាយ ភាគុយា សម្បីបង្គោ សភាន ខន្ទេស សភាយភានេន

អភិធម្មចំដក ធាតុកថា

ពោមនសិស្ត្រ្ទិយ ប្រកបដោយ១ន្ន ៣ អាយតន: ១ ជាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង័ធមិញ្ចក់ខ្វះ ក៏មាន ។ ប្រាស់បាក ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់បាក១ន្ន ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់បាកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង័ធមិញ្ចក់ខ្វះ ក៏មាន ។

(២៣៤) ១០ភ្ជុំ ខ្ញុំយ ប្រកបដោយ១ន្ន្ ភា អាយតន: ១ ៣តុ ៦ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង៍ធមិញ្កៗ៖ ក៏ មាន ។ ប្រាសហកធមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ន ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១១ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង៍ធមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ។

(៤៣៦) សទ្ធិន្ទ្រិយ វីរិយិន្ទ្រិយ សតិន្ទ្រិយ សមាធិន្ទ្រិយ បញ្ជាំន្ទិយ អនញ្ជាតញ្ជាស្បាមីតិន្ទ្រិយ អញ្ជាំន្ទិយ អញ្ជាតាវិន្ទ្រិយ សង្ខារទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយតន: ១ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១

សម្បយោគវិច្យយោគបទំ

រាយ ឧស្យា មេស្ត រួសិយន្ស រ មេស្ត រួសិលន្ស រ រាមេខ ១ខេំខ ខមសា៣ឧបទ មេសនិមស្ ឧស្សា មេសិត្ត អូសិលន្ស រ រុសនាមស្ល ឧស្យា មេសិត្ត អូសិលន្ស រុសនាមស្លា ឧស្យា មេសិត្ត រួសិលន្ស រុសនា

គ្រោត) អង្គារព្យទ្ធិយា រ៉ូញាឈំ នីហ៍ ១៤៤-ហ៍ អព្យយុត្តិ ឯកោយសេខេន ឯកាយ ភាគុយា កោសចំ អព្យយុត្តិ ។ កាន់ហំ វិប្បយុត្តិ ។ ឯកោន ១៤៤ឧ ឧសហយសខេស៌ ឧសហ ភាគ្នា វិប្បយុត្តិ ។

សម្បយោគវិប្បយោគបទ

ណតុ ១ និង៍ជមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ។ ប្រាសហកធមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាស ហកាខន្ន ១ អាយតន: ១០ ណតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ណតុ ១ និង៍ជមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ។

(៤៣៧) វិញ្ញាណ (កើតមាន) ព្រោះសង្ខារដោបប្ត័យ ប្រកប ដោយ១ន្ន ៣ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ๑ ៣តុ ១ និងជមិ ពួកៗ៖ ក៏មាន ។ ប្រាសចាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសចាក១ន្ន ១ អាយតន: ๑០ ៣តុ ๑០ ក៏មាន ប្រាសចាកអាយតន: ๑ ៣តុ ១ និងជមិញ្ចកៗ៖ ក៏មាន ។

(៤៣៤) ផស្សៈ (កើតមាន) ក្រោះសទ្បាយតនៈជាបច្ច័យ ប្រកបដោយ១ន្ទ ៣ អាយតនៈ ១ ៣គុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និងជមិញ្ក១ ក៏មាន ។ ប្រាសហកធមិ ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ធ១ អាយតនៈ ១០ ៣គុ ១០ ក៏មាន ប្រុសហកអាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និងជមិញ្ក១ ក៏មាន ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកថា

យដ់ណ មេល្ច រួជិណៃខ្មើរ ឯ យដ់ល មេលួច រួជិណៃខ្មើរ ឯ ព្យាយខ ១ខេំខ ឧកសាណឧបទេ ៗយោក ព្យាយខ ១ខេំខ ព្យាយឧបទេ ៗយោក យដ់-ព្យាយខ ១ខេំខ ព្យាយឧបទេ ៗយោក យដ់-ព្យាយខ ១ខេំខ ព្យាយឧបទេ ក្យាយ យដ់-ព្យាយខេ ១ខេំខ ព្យាយឧបទេ ក្យាយ យដ់-ព្យាយខេ ខេត្តិណ យដ្ឋារ ឧណ្ឌាឧចិណ ខែក្រុំ ្យ រួជឧបឧចិណ ឧណ្ឌា ឧណ្ឌាឧចិណ

យេល្ច មាលឧបេស ឧស យនិស រូជិណិខ្មែរ យន្តស រូជិណិខ្មែរ ។ ប យេស្ច ១៤៤ស ប (၉၉೮) រិជមប្រ មានិយាខើរន្ទ ។ បន្ទឹ ។

អភិធម្មចំដិក ធាតុកេខា

(២៣៩) វេទ្សា (កើតមាន) ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ប្រកប ដោយ១ន្ធ្នាញ អាយតន: ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង៍ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាសាលកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស លាក១ន្ធ្ន អាយតន: ១០ ជាតុ ១០ ក៏មាន ប្រាសាលកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង៍ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(៤៤០) តណ្ហា (កើតមាន) ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ខេត្តនេ (កើតមាន) ព្រោះតណ្យាជាបច្ច័យ កម្មភព (កើតមាន) ព្រោះ ខេត្តទានជាបច្ច័យ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និង្ឌមិញ្គភុ ៖ ក៏មាន ។ ប្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និង្ឌមិញ្គភុ ; ក៏មាន ។

(৬៤១) ប្រភព ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាស បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាសបាក១ន្នណាមួយ មិនមែនប្រាស បាកអាយតន:ណាមួយឡើយ តែប្រាសបាកជាតុ ៣ ។

សម្បយោធវិប្បយោធបទំ

ត្រក្រ) អេ និងមេ ខេត្ត រួជិ៍ ជា ខេត្ត ន ស្រាយ ខេត្ត អា ក្រម ១ ខេត្ត ឧមសមាលាងខេត្ ស្រី ជា ខេត្ត ១ ខេត្ត ឧមសមាលាងខេត្ ស្រី ជា ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ មេខ្មុំ ១ មេខ្មុំ ស្រី ជា ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ មេខ្មុំ ស្រី ជា ខេត្ត ១ ខេត្ត ១

០ ឱ. នៅសញ្ហាតាសញ្ជាយតនភ្ជាំ ។

សម្បយោគវិច្យយោគបទ

(៩៤៤) អរុបភព នៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព ចតុវេការភព ប្រកបដៃវប្ធេ េ មិនមាន េ ។ ប្រាស់ បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។
ប្រាស់ បាក់ ខន្ន ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់ បាក់ អាយតន: ១ ជាតុ ១ និងជមិញ្ជក់ខ្លះ ក៏មាន ។

(៤៤៣) អសញ្ញាកត ឯករេការកព បរិទេវៈ ប្រកបដែរឬ
ទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាក់បាក់ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់បាក់ខន្ធ ៤
អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រាស់បាក់អាយតនៈ ១ ជាតុ ១
និង្ជធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៤៤៤) សេចក្តីសេក ខុត្ត ទោមនស្ស ប្រកបដោយ១ន្ន៣
អាយតន: ១ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣តុ ១
និងធម៌ញូក ១៖ ក៏មាន ។ ប្រាសចាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសចាក១ន្ន ១
អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ក៏មាន ។ ប្រាសចាកអាយតន: ១ ៣តុ ១
និងធម៌ពួក ១៖ ក៏មាន ។

អភិធម្មចឹងកេ ធាតុកថា

(គុក្ត្ត) និស្តិលមោ មាន្ទូល់ដែរចូ មាគីល់-ឧទ្ទុស្ស ស្រ្គេស្ស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យស់លា មានិកាន់ ត្រមាន សង្ខេ ត្រមាណ-ត ខេន វាសាយ ជាតុយា តេកហ៍ សម្បយុត្តិ ។ កត្តា វិហ្យុត្តិ ។ ឯកោធ ១៤, ធ ឧសហយ-តែ ខេហ៌ សោធ្យសហ៍ ဆត្ទហ៍ វិហ្សុយុត្តិ ឯកោះភា-យនខេច វាយា សាតុយា គោហិច វិច្យយុត្តិ។ (၉၇၇) ရန္ခဲ့လေးလေး ဇ္ဇိုည္ ခဏိည္ မာ၏က်ဆီ ស្រុកជ ខធ្វេន ស្រុកស្រេយត ជេន ស្រុកយ ជាតុ-យា គេហ៊េខ៌ សម្បយុត្តោ ។ គេតំហិ វិហ្វយុត្តោ ។ ស្រាន ខណ្ឌ ឧសហយត់នេញ សេខស្រា យសិល្ល រួជាជាមើយ ត្រុយសាលឧប្រេថ ត្រុយណ ជាតុយា គេហេច វិហ្សយុត្តោ ។

អាជិញខ្ញុំ រ យុខ្គុញ រួជិញខ្ញុំ រ ព្យុយុខ ១៤៤ខ ១៤៤ខ ព្យុយុយ ಜាន់យ មាជិញខ្ញុំ ព្យុយុខ ឧបឧ ព្យុយុយ ಜាន់យ មាជិញខ្ញុំ ព្យុយុខ គ្រុម្យ យេច ខ្ចុំឈ្ ១៤៤ឈូ ព្យុយ្យេណ-

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

(៤៤៤) ឧហ្យាស: សតិហ្វដ្ឋាន សម្បា្ត្រាន ប្រកបដោយ ១ន្ធ្លា អាយតន: ๑ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយ-តន: ១ ៣តុ ១ និងិធមិញ្ក១៖ ក៏មាន ៗ ប្រាស់លាក់ធមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់លាក់១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់លាក់ អាយតន: ១ ៣តុ ១ និងិធមិញ្ចក១៖ ក៏មាន ។

[៤៤៦] ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយ១ន្ន៤ ក៏មាន ប្រកបដោយ ១ន្ន១ អាយឥន:១ ៣គុ១ និង័ធមិពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រុស្លាក ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រុស្លាក១ន្ន១ អាយឥន:១០ ៣គុ១៦ ក៏មាន ប្រុស្លាកអាយឥន:១ ៣គុ១ និង័ធមិពួក១៖ ក៏មាន ។

(៤៤៧) ឈាន ប្រកបដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ๑ ៣គុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន ១ អាយតន: ១ ៣គុ ១ និង័ធមិញ្គ្នះ ក៏មាន ។ ប្រាសហកាធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ន ១

សម្បយោគវិប្បយោគបទំ

មោះ ស្រាញ់ សាត្តិ ស្រាញ់ ស្លេញ ស្រាញ់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ សាក្សា សាន់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ ស្រាញ់ សាក្សា សាក្សា

យដ់ណ មេសត្ត រួស់ កា ខេម ឯង កា ម្នេស មេសត្វ រួស់ កា ខេម សង្គស មនុស្ស ប្រាំ កា ខេម សង្គស ប្រាំ កា ខេម ប្រាំ ខេម ប្ប

ស្តាយ ភាតុយា គេហ៍ខំ វិហ្វយុត្តោ ។

សម្បយោធវិប្បយោធបទ

អាយតន: ๑០ ជាតុ ๑៦ ក៏មាន ជ្រាសហាកអាយតន: ๑ ជាតុ ๑ និងជមិញ្ក**ូ៖** ក៏មាន ។

(៤៤៤) អប្បមញ្ញា ៩ខ្រ្ទិយ៩ ពល:៩ ពោជ្ឈន្ន៍ ៧ មគ្គមានអន្ត ៤ ដ៏ប្រសើរ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយតនៈ ១ ៣គុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និង៍ធម៌ពួក ១: ក៏មាន ។ ប្រាស់ហាក់ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ហាក់១ន្ធ ១ អាយ-តនៈ ១០ ៣គុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់ហាក់អាយតរៈ ១ ៣គុ ១ និង៍ ធម៌ពួក១: ក៏មាន ។

(២៤៩) ផស្ទះ ចេតនា មនសិការ ប្រកបដោយ១ន្ន្ ៣ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន ១ អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង៍ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាសចាក់ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស បាក១ន្ន ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១ ក៏មាន ប្រាសចាក់អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង៍ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកឋា

(២៥០) វេឌនា សញា តីហិ ១ធ្វេស ឯកោះ-សយត ខេន សត្តហ៍ សត្វហ៍ សម្បីហុត្តា ឯកោះ-ជាយន ខេន វាយាយ ជាតុយា គេហទំ សម្ប-យុត្ត ។ គេតីហ៍ វិប្បយុត្ត ។ ឯគោធ ១ធ្វេធ ធ-សហាយត នេហ៍ ឧសហ៍ ជាតូហ៍ វិហ្វយុត្តា ឯកោះ-ស្ពេស ខេត្ត ស្ត្រាយ សត្សា គេសុខ វិហ្សុស្ត្ ។ (၉၄၂ ဦးရွိ ရှည့် စဖြစ် တရိက်မွဲ ၅၊မေ-ស្ពេស ខេត្ត ស្ពេស ស្ពេស ស្ពេស ស្ពេស ស កត់ហ៊ា វិហ្យុត្តិ ។ ឯកោធ ១ធ្វេខ ឧសហា-យត ខេហ៌ ឧសហ៍ ជាតូហ៍ វិហ្វយុត្តិ ឯកោណប-ស ខេត វាយ ខាម លា មេស្ត្ រួជាជាទី រ (៤៥៤) អគ៌មោត្តោ គឺមាំ ១ធ្វេសា ឯកោ-សលស ខេន ខ្ទីហ៍ សត្វហ៍ សម្បយុត្តោ ឯកេន ស្ថេន ស្រុសលាលាន ខេត្ត ស្រាយ សាត្យា គ្រោញ់ខ្ សម្បីឃុំ ត្តោ ។ ភេទិហិ វិហ្ស័យ ត្តោ ។ ឯកោធ ទន្ទេខ ឧសហយត់ខេញ បណ្ណាស្រា ជាត្បាំ វិទ្យាយុត្តោ ឯកោយសេខេន ឯកាយ ជាតុយា គេហ៍ខំ វិហ្វហុត្តោ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

(៤៩០) វេទនា សញ្ញា ប្រកបដោយ១ទ្ធិញ សយតនៈ ១ ភាតុ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយសាយតនៈ ១ ភាតុ ១ និងដមិញ្កៗ៖ ក៏ មាន ។ ប្រាស់លាក់ជមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់លាក់១3 ១ សាយតនៈ ១១ ភាតុ១០ ក៏មាន ប្រាស់លាក់អាយតនៈ ១ ភាតុ ១ និងជមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ។

(៤៩១) ចិត្តប្រកបដោយ១ន្ទ ៣ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយ-តន: ១ ៣តុ ១ និងជមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ។ ប្រាស់ហក់ធមិប៉ុន្មាន។ ប្រាស់ហក់១ន្ទ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ប្រាស់ហក់អា-យតន: ១ ៣តុ ១ និងជមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ។

[២៩២] អធិមាក្ខ (ការដៀលប់) ប្រកបដោយ១ន្ន ៣ អាយ-តន: ១ ៣តុ២ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន១ ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង័ឌមិញ្ចក់ខ្លះ ក៏មាន ,។ ប្រាស់លាក់ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់លាក់ ១ន្ន ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៩ ក៏មាន ប្រាស់លាក់អាយតន: ១ ៣តុ ១ និង័ឌមិញ្ចក់ខ្លះ ក៏មាន ។

សម្បយោធវិប្បយោធបទំ

យោល្ល រួសិ៍ ជានិស្នា ឯ នៅលើស្នា ស្រុយ មេខ្មាញ មេខ្មាញ មេខ្មាញ ប្រជាជានិស្នា ប្រជាជានិស្នា ប្រជាជានិស្នា ប្រជាជានិស្នា ប្រជាជានិស្នា សមានិស្នា សមាលាលខេច្ច មេខ្មាញ ប្រជាជានិស្នា ឯក្រមច ស្រេស ស្រេស ប្រជាជានិស្នា ប្រជាជានិស្នា ប្រជាជានិស្នា ស្រេស ប្រជាជានិស្នា ឯ សម្រាប់ ប្រជាជានិស្នា ឯ សមានប្រជាជានិស្នា ឯ សមានិស្នា ឯ សមានប្រជាជានិស្នា ឯ សមានិស្នា ឯ សមានិស្យ ប្រជាជានិស្នា ឯ សមានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្នា ឯ សមានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្យា ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្យា ប្រជាជានិស្ឋ ប្បាជិស ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្យ ប្រជាជានិស្យា ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជិសិស ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិសិស ប្រជាជានិសិស ប្រជាជានិស្យា ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិស្យ ប្រជាជានិស្ឋ ប្រជាជានិសិស ប្រធិសិស ប្រជាជានិសិស ប្រធិសិស ប្រធិសិស ប្រធិសិស ប្រធិសិស ប្រធិសិស ប្រធិសិស ប្រធិសិស ប្រធិសិស

សម្បយោធវិប្បយោធបទ

(៤៩៣) ពួកធម៌ដាកុសល ពួកធម៌ដាអកុសល ប្រកបដោយ ១ន្នប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ ប្រាស បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសបាក១ន្ន១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ១៦ ក៏ មាន ប្រាសបាកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង្ជម័ពួក១៖ ក៏មាន ។

(៤៩៩) ញូតធមិ ប្រកបដោយអនុក្ខមេសុខ៧៤៩ ប្រកបដោយ ខន្ទ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣គុ ១ និងធមិពួកខ្វះ ក៏ មាន ។ ប្រុសហាតធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រុសហកខុន្ទ អាយតន: ១០

អភិធម្មជំដីកេ ធាតុកប៉ា

ស្យាធភាស្ត្រ ខ្មាញ ស្រ្គាំ ស្រ្គាំ ខ្មាញ ខ្មាំ ខ្មាញ ខ្មាំ ខ្មាំ

ណស ខេត ត្រុយ ខាង់ណ មេស្គូ រួជិ ជាខែ ។ សស ខេត្ត នកស ខាង់ស រួជិ ជាមិ ។ សស ខេត្ត នកស ខាង់ស រួជិ ជាមិ ។ សស ខេត្ត នកស ស្រុក មេស្គ ស្រុក ទេស នេស ខេត្ត រួជិ ជាមិ ។

យា គេល្ខ រួសិណីឌ័រ រ ខាងសំប្រពិណីឌ័រ ត្រមេលាលាខេខស្ប ម្រៅជាងសំប ខាងសំប្រពិណីឌ័រ ត្រមេលាលាខេស្ប មោខាមស់ ខាងសំប្រពិណីឌ័រ ត្រមេលាលាខេស្ប មោខាមស់ ខេងសំប្រពិណីឌ័រ ត្រូវ ខេងសំប្រពិណីឌ័រ ត្រ

មាលខាខេល្ ឧណិស្ ២និស្ស ស្រីណើមិ រ ខ្ទុំ មេនុស្ស នគាំ មានាំយើមិន្ទ្ រ ខេទ្ទ រ មេសូត្ ខ្ទុំ មេនុស្ស នគាំ មានាំយើមិន្ទ រ ខេទ្ទ រ មេសូត្

អភិធម្មចិដិក ធាតុកបា

ណតុ ๑១ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន:១ ៣តុ ១ និង ធម៌ពួក ១៖ ក៏មាន ។

(២៤៦) ពួកធម៌ជាវិហុក ប្រកបដែរឬ ខេ ។ មិនមាន ខេ។

ប្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០

ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង ធម៌ពួក ១៖ ក៏មាន ។

(២៤៧) ពួកធម៌មានវិហុកធម៌ជាប្រក្រតី ពួកធម៌ដែល សៅហ្មុង ទាំងគួរដល់នូវ សេចក្តីសៅហ្មុង ប្រកបដែរឬ ខេ ។ មិនមាន
ខេ ។ ប្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ធ ១ អាយតន: ១០

៣តុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង ធម៌ពួក ១៖

ក៏មាន ។

(៤៩៨) ពួកធម៌មិនមែនវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជា
ប្រក្រតី ពួកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់
យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ទបាទាន ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមាន
ទេ ។ ប្រាសាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាសាកា១ខ្លួណាមួយ
មិនមែនប្រាសាកអាយឥន:ណាមួយឡើយ តែប្រាសាការាតុ ៩ ។

សម្បយោគវិហ្វយោគបទំ

១ ឱ. ម. ឥមេ ជាឋា ន ទិស្សត្តិ ។

សម្បយោធវិប្បយោធបទ

- (២៥៩) ពួកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ណា ជាដើម មិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេជាទាន ពួកធម៌ដែលមិនសៅ-ហ្មូង ទាំងមិនគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មូង ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមាន ទេ ។ ប្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាសហក១ន្ធណាមួយ មិន មែនប្រាសហកអាយឥន:ណាមួយទ្បើយ តែប្រាសហក១គេតុ ៦ ។
- (២៦๑) ពួកធម៌មិនមានវិតក្ត: មានត្រឹមតែវិហារ: ពួកធម៌ប្រឲ្យ ដោយបីតិ ប្រកបដោយខន្ធទ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ណតុ ១ និង៍ធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។ ប្រាសហាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស ហាកខន្ន១ អាយតន: ១០ ណតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហាកអាយតន: ១ ណតុ ១ និង៍ធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

អភិធម្មចំជិកេ ធាតុកឋា

យុត្តា ។

(២ ៦ ២) អាំតេញ្ញា ខែបា ១ ម្នា សម្បី សុត្តា ១ ខេ្មបា ខេ្មបា ខេ្មបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេមបា ១ ខេម្មបា ១ ខេមបា ១ ខេមបា

ខាន់លា នេះលួច រួសិ៍ជាខ្មី រ នាន់ល្ រួសិ៍ជាខ្មី នានេះជាឧបនេះបាន នាម្មាកា នេះលួច អតិ៍ជាជំនី រ មន្ទេស រួសិ៍ជាខ្មី រ នេះលួច អតិ៍ជាជំនី រ មន្ទេស រួសិ៍ជាខ្មី រ នេះលួច មន្តិជាជំនី រ មន្ទេស រួសិ៍ជាខ្មី រ នេះលិច មន្តិជាជំនី រ នេះលិច មន្តិជាជំនិ រ នេះលិច មន្តិជាជំនិ រ នេះលិច មន្តិជាជំនិ រ នេះលេខ ខេត្តបាន នេះបាន នេះប

អភិធម្មបំដក ធាតុកឋា

(6 6 6) ពួកធម៌មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិចារៈ ប្រកបដែរឬ

ខេ ។ មិនមានខេ ។ ប្រាសចាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាស

ចាក១ន្នណាមួយ មិនមែនប្រាសចាកអាយតនៈណាមួយឡើយ តែ

ប្រាសចាកធាតុ ១ ។

(២៦៣) ពួកជមិប្រឡំដោយសុខ ប្រកបដោយខន្ន១ ក៏មាន
ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣តុ១ និងជមិញ្កខ្លះ ក៏មាន ។ ប្រុស
បាកជមិប៉ុន្មាន ។ ប្រុសបាកខន្ន១ អាយតន: ១០ ៣តុ១៤ ក៏មាន
ប្រុសបាកអាយតន: ១ ៣តុ១ និងជមិញ្កខ្លះ ក៏មាន ។

(៤៦៤) ពួកធមិប្រឡំដោយឧបេក្ខា ប្រកបដោយ១ន្ន១ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនេះ ១ ៣គុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាស បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសបាក១ន្ន ១ អាយតនេ: ១០ ៣គុ ១១ ក៏មាន ប្រាសបាកអាយតន: ១ ៣គុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

សម្បយោធវិច្យយោធបទំ

សម្បយោគវិច្បយោគច ទ

(៤៦៩) ពួកធមិគ្គរលះដោយទស្សន: ពួកធមិគ្គរលះដោយ
ភាវនា ពួកធមិមានហេតុគួរលះដោយទស្សន: ពួកធមិមានហេតុគួរលះ
ដោយកាវនា ពួកធមិដល់នូវការសន្សំ ពួកធមិដល់នូវការមិនសន្សំ ពួក
ធមិជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពួកធមិជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពួកធមិដល់នូវ
សភាពធំ ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាសចាកធមិប៉ីន្មាន ។
ប្រាសចាការន្ធ ១ អាយឥន: ១០ ធាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសចាក
អាយឥន: ១ ធាតុ ១ និងធមិពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៤៦៦) ពួកធម៌មានប្រមាណមិនបាន ពួកធម៌ដ៏ទត្តម ប្រកប ដែរឬ េ ។ មិនមាន េ ។ ប្រាស់ ហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន ប្រាស់ ហក់ខន្នណាមួយ មិនមែនប្រាស់ ហក់អាយតនៈ ណាមួយ ឡើយ តែប្រាស់ ហក់ពាតុ ៦ ។

(៤៦៧) ពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ប្រកបដែរឬ េ ។ មិនមាន េ ។ ប្រាស់ ហាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ ហាក់ខន្ន ១ អាយៈ តន: ១០ ជាតុ ១០ ក៏មាន ប្រាស់ ហាក់អាយ់តន:១ ជាតុ ១ និង ធម៌ពួក ខ្វះ ក៏មាន ។

យុត្តា ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកហិ

អភិធម្មបំដែក ធាតុកេហា

(៤៦៤) ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ពួកធម៌មាន
អារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ពួកធម៌ទៅកទាប ពួកធម៌មានសភាពខុស
និង ទៀង ពួកធម៌មានសភាពត្រូវនិង ទៀង ពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍
ពួកធម៌មានមគ្គជា ហេតុ ពួកធម៌មានមគ្គជាអធិបតី ប្រកបដែរប្ទ េ ៗ
មិនមាន ទេ ។ ប្រាសាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសាកាខន្ន១ អាយគនៈ ១០ ណតុ១៦ ក៏មាន ប្រាសាកអាយតនៈ១ ណតុ១ និង
ធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(២៦៩) ញូតធម៌មិនទាន់កើតឡើង ប្រកបដែរឬទេ ។ មិន មានទេ ។ ប្រាស់ចាក់ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាស់ចាក់ខន្នណាមួយ មិនមែនប្រាស់ចាក់អាយតនៈណាមួយឡើយ តែប្រាស់ចាក់ណាតុ ៩ ។

សម្បយោធវិប្បយោធបទ

យេល្ច រួជាិយ័យ រ រួជាិយ័យ រាយេយឧបខេ រាយៈ៣ ២៤៣ រាយេខ ១៤៤០ ខកលា៣ឧបេល ខកល ២៤ល កុណ្យ័យនៃ រ ខង្គ រ យួល រួជាិយ័យ រ ភៅ ឧល្ចិរដើយ ខតិរ អព្យើខិរជ័យ ខតិរ (ខ្យុប) ជជំជាើយដើយ ឧតិរ អព្យើខិរជ័យ

យោយកាន់ខេត្ត ស្រុយកា ខាន់ការ មេល្ខ រួជិកែខិរ ឯ ខេស្ស កាន់ខេត្ត មេស្ស រួជិកើស ឯ សូប រួជិកើស វា-ឯកិច្ច សូមេសកាន់ខេត្ត សូមាកា ខាន់ការ មេសួខ្ យោយឧបខេត្ត សូមាកា ខាន់ការ មួល ១ខិស្ស វា-សេខិ ខេត្ត សេន់អេតិកើស ខេត្ត មួល ១ខិស្ស វា-(ឯង ប្រសិន្ត គិរ សេនិ ខេត្ត អាសេន៍មាន ឧតិសិ

សម្បយោធវិប្បយោធប*ទ*

(២៧๑) ញូកពម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ពួកពម៌មានអារម្មណ៍ ទាន់ក្នុង ពួកពម៌មានអារម្មណ៍ទាន់ក្រៅ ពួកពម៌មានអារម្មណ៍ទាំងទាង ក្នុងទាំងទាងក្រៅ ប្រកប់ដែរឬ េ ។ មិនមាន េ ,។ ប្រុសហក ពម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រុសហការន្ន១ អាយតន: ១០ ជាគុ ១០ ក៏មាន ប្រុសហការយតន: ១ ជាគុ ១ និងពម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(២៧៤) ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការ ប៉ះពាល់ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះ ពាល់ ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រុសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រុសហការន្ធ ៤ អាយឥនៈ ១ ៣គុ ៧ ក៏មាន ប្រុសហកាមយ-តនៈ ១ ៣គុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(២៧៣) ពួកធម៌ជាហេតុ ពួកធម៌ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ជាហេតុទាំងប្រកបដោយហេតុ ប្រកបដោយ ១ន្ន៣ អាយតន: ១ ឆាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន១ អាយតន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស ហក១ន្ន១ អាយតន: ១០ ឆាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

យស់លា មេល្ច រូសិណីខ្មី រ សមិន ឧកសាលាសខេស្ មោនីអស្ ភ្លាមេខ សមិន ឧកសាលាសខេស្ មោនីអស្ ភ្លាមេខ ស្ថិន ឧកសាលាសខេស្ មោនីអស្ គ្រាក្រ មលេខមួយ នគិ រយេស្តមនិយាខឹង គ្រាក្រ មាលេខមួយ នគិ លេខមកជិលខឹង

កាន់ខេត ត្រមាកា ២៩៤៧ ម្នេញ រួជិក្រើនិ ឯ ឧបេញ មាមីមេល ២៩៤៧ ម្នេញ រួជិក្ខេខ ឯ មេខញ មាជិក្ខេខ ។ ព្រះប ១៤៤០ សមាកា ខេត ត្រមាក ២៩៣ មេលាត្ន មាជិកខា ឯ មានម្នាំក្នុង តេញ ខេត សេនិ ខេត្ត ខេស្និ មានមកជិក្ខេខ ខេត លេខិ ខេត្ត ខេត្ត (គ្នុក្ត្រិក្រសួមមា ត្រេ ខេត លេខិខេតិ

អភិធម្មបិជិក ធាតុក

(២៧៤) ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ប្រកបដោយ ហេតុ ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាស់លាក់ធម៌ប៉ុន្មាន។ ប្រាស់លាក់ខន្ន១ អាយតន:១០ ៣គុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់លាក់អាយ-តន:១ ៣គុ១ និង៍ធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(២៧៥) ពួកធមិប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ
ពួកធមិប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធមិមិនមែនហេតុ តែ
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ប្រកបដោយ១ន្ន ១ អាយតនៈ ១ ឆាតុ ១
និងធមិពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាសហកធមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ន ១
អាយត: ១០ ឆាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ឆាតុ ១
និងធមិពួក១៖ ក៏មាន ។

(២៧៦) ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង
ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌
មានរូប ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាស់ ពួកធម៌
បុរស្នាន ។
ប្រាស់ មានខ្លះ មានខាន ។ ប្រស់ មាន ខ្លាំង ខ្លាំង មាន ខ្លាំង

សម្បយោធវិជ្ជយោធបទ

[၉၂၂ ကေၾည္မွာ ဆည္ မေရကြည္သည္ ေဒာင္း កត់ហ៊ា ខ្យែប្រុត្ត ។ ៤ កេហ៍ចំ ១ធ្វេហ៍ ៤ គេហ៍ខំ អយត នេហ៍ នហ៍ ជាត្វហ៍ វិហ្សយុត្តា ។ (೬೫៤) ಕಟ್ಟು ಜಕ್ಟು ಕಟ್ಟು ಕಳಳು ខ ខេស៊ា សមារ ខេត្ត សមារុសគាំជាខា ខ ឌស៊ា ត្តីហ៍ ខធ្វេស៍ ឯកោយសាធនេន ឯកាយ ភាគុយា សម្បីយុត្តា ឯកោះជ ១ ខ្មេច ឯកោយស នេះ ឯកាយ ជាតុយា គេហេចំ សម្បយុត្តា ។ គេតែហំ វិប្ប-យុត្ត ។ ឯកោះ ១ ខ្នេន ឧសហ យត នេហ៍ សេខ្យ-សហ៍ ជាតូហ៍ វិហ្ជយុត្តា ឯកោះជាយត់ ខេត ឯកាយ ជាតុយា គោហ៍ វិហ្សយុត្តា **។**

(pq o) សមាមមានាំ ពង្ខំ នគំ មានាំលើខាន្ទ រ

សម្បយោគវិហ្សយោគបទ

(២៧៩) ពួកធម៌មិនមានអាសារៈ ពួកធម៌ប្រាស់លាក់មាសារៈទាំង មិនមានអាសារៈ ប្រកបដែរឬ េ ។ មិនមាន េ ។ ប្រាស់លាក់ធម៌ ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាស់លាក់ខន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាស់លាក់អាយៈ គនៈណាមួយ ឡើយ តែប្រាស់លាក់ណត់ ៦ ។

[២៨០] ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ប្រកបដែរប្អូរទេ ។

អភិធម្មចិដ្ឋកេ ធាតុក្សា

នៃទ្តិ ។ កត់សាំ វិហ្សយុត្តា ។ ឯកោន ១ធ្វេន ឧស-ហាយត នេហិ សោឡសេហិ ជាតុហា កែហិចិ ឯកោសាយត នេន ឯកាយ ជាតុយា កោហិចិ វិហ្សយុត្តា ។

អភិធម្មបំដក ធាតុកថា

មិនមាន ទេ ។ ប្រាសាលាកាដម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសាលាក១ន្ទ ភា អាយត ន: ๑០ ៣តុ ๑៦ ក៏មាន ប្រាសាលាកាអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង៍ ជមពួកៗ៖ ក៏មាន ។

(២៨១) ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវ: តែមិនមែនអាសវ: ប្រ-កប ដោយខន្ន ស្វាយឥន: ១ ជាតុ ១ និង័ធមិញ្គក្ខុះ ក៏មាន ។ ្រុស្តាក់ជម៌ប៉ុន្មាន ។ ស្រុសលក់ខន្ទ អាយត់នៈ ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន (ព្រសហក្អាយតន: ១ ៣គុ ១ និង័ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ (៤៤៤) ពួកធម៌ជាសព្រោជន: ពួកធម៌ជាគន្ទ: ពួកធម៌ជា ត្ឃ: ពួកធម៌ជា យោគ: ពួកធម៌ជានីវរណ: ពួកធម៌ជាបកមាស: ពួក ធម៌ដាបរាមាស: តំងបរាមាស:ស្លាបអង្គែលហើយ ប្រកបដោយ១ន្ទ **៣** អយតន: ១ ជាតុ ១ ក៌មាន ប្រកបដោយ១៩១ អយតន: ១ ភាត្_១ និង័យមិញក្ខុះ ក៏មាន ។ ប្រាសាកធម៌ប៉ុនាន ។

សម្បយោធវិច្បយោធចទំ

ស្លាត ខេត្ត និស្សាយនធេស សេន្បូសសាំ សាត្តហាំ វិហ្សយុត្តា ស្លាក់សាយនធេន សិក្សាយ សាតុយា ក្រៅខាំ វិហ្សយុត្តា ។

រួជិនៃ ឯ

ឯបោធនា ឯ

ប្រជាជា
ប្បាជា
ប្រជាជា
ប្បាជា
ប្រជាជា
ប្

សេខេខ ជាមេខ ខេឌុល មេសុច្ច រួជិនៃខ្មែរ ឯ មេខស្ ខមស្ ខាឌិស្ រួជិនៃខ្មែរ ទម្សេល-មេខស្ រួជិនៃខ្មែរ ឯព្រះមេខ ១ខេំខ ឧមសាល-(ទុឧត្ត) មារតិយោ ខតិ មាតិនៃខ្មែរ ប្

សម្បយោធវិហ្ហយោធបទ

ម្រាស់លាក់ខន្ន ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ម្រាស់លាក់ អាយតន: ១ ជាតុ ១ និង៍ធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(២៤៣) ពួកធមិដែលបកមាស:មិនស្លាបអង្គែល ពួកធមិដែល ប្រាសាតបកមាស:ទាំងបកមាស:មិនស្លាបអង្គែល ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាសាតធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាសាតការខ្លួណាមួយ មិនមែនប្រាសាតអាយតន:ណាមួយទ្វើយ តែប្រាសាតកាតុ ៦ ។

(៤៤៤) ពួកធម៌ប្រកបដោយបរាមាស: ប្រកបដោយ១ន្ន ១

អាយតន: ១ ៣តុ ១ និង្ធមិញ្ត្កៗ៖ ។ ប្រាស់លាកធម៌ប៉ុន្មាន ។

ប្រាស់លាក១ន្ន ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់លាក

អាយតន: ១ ៣តុ ១ និង្ធមិញ្ត្កៗ៖ ក៏មាន ។

(២៨៩) ពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ប្រកបដែរប្ េ ។ មិនមាន េ ។ ជ្រាស់ បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ជ្រាស់ បាក់ ១ន្ន ១ អាយៈ គន: ១០ ជាតុ ១០ ក៏មាន ជ្រាស់ បាក់អាយ់គន: ១ ជាតុ ១ និង ធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

អភិធម្មចិដិកេ ជាតុកេវា

អភិធម្មបិដក ធាតុកឋា

(៤៨៦) ពួកធម៌មិនមានអារម្មណ៍ ពួកធម៌ប្រាស់ ពួកធម៌ប្រាស់ ពួក ធម៌ប្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌ជាទេលា ប្រកបដែរឬ េ ។ មិនមាន េ ។ ប្រាស់លាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់លាក់ខន្ធ ៤ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រាស់លាក់អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(២៤៧) ពួកធមិគីចិត្ត ប្រកបដាយ១ន្ន្ ក៏មាន ប្រកប ដោយអាយតនៈ១ ៣តុ១ និងជមិពួកខ្វះ ក៏មាន ។ ប្រាសហក ជមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ន្ ១ អាយតនៈ១០ ៣តុ១០ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ១ ៣តុ១ និងជមិពួកខ្វះ ក៏មាន ។

[២៨៨] ពួកធមិតិចេតសិក ពួកធមិប្រកបដោយចិត្ត ពួកធមិ ច្រឡំដោយចិត្ត ពួកធមិច្រឡំ ទាំងតាំងខ្សើងអំពីចិត្ត ពួកធមិច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធមិច្រឡំ ទាំងតាំងទាំង ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ប្រកបដោយខន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ។ ព្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ព្រាសហកខន្ធ ១ អាយតនៈ ១១

សម្បយោគវិប្បយោគបទំ

ឧសហ ំ ជាតូល វិហ្ឈយុត្តា ឯ គោយតេខ ឯកាយ ជាតុយា គោល់ខំ វិហ្ឈយុត្តា ។

អលស ខេញ ព្រះ ខេញ ខ្លាំ ប្រព័ណ៌ ខា ខេញ ខ្ ខេត្ត ប្រព័ណ៌ ខា ខា ខេត្ត ខ្លាំ ខា ខេត្ត ខ្ ខេត្ត ខា ខេត្ត ខេត្ត ខា ខេត្ត ខេត្ត ខា ខេត្ត ខេត្ត ខា ខេត្ត ខេត្ត ខា ខេត្ត ខេត្ត ខា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

(៤៩០) អសន្តិ៍លេសិកា ឧញ្ កាលេសវិហ្ស-យុត្តា ឧញ្ អសន្តិ៍លេសិកា ឧញ្ សម្បយុត្តាតិ ។

សម្បយោធវិប្បយោធបទ

ជាតុ១០ ក៏ទាន (ហុសខាកអាយតន:១ ជាតុ១ និងជមិពួក១៖ ក៏មាន។

- (២៤៩) ពួកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជា ដើមមិនកាន់យក ប្រកបដែរប្ទទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាស់ចាកធមិ ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាស់ចាក់ខន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាស់ចាក់អាយ-តន:ណាមួយឡើយ តែប្រាស់ចាក់ជាតុ ៩ ។
- (២៩០) ពួកធម៌ជា (បាន ពួកធម៌ជាក់លេស ពួកធម៌ជា
 កំលេសទាំងគួរដល់ខូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌ជាក់លេសទាំងសៅហ្មង់
 ហើយ ពួកធម៌ជាក់លេសទាំងប្រកបដោយកំលេស ប្រកបដោយខន្ធ ៣
 អាយតន: ១ ជាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយខន្ធ ១ អាយតន: ១
 ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។ ប្រាសាចាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស
 ចាកខន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសចាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស
 ចាកខន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសចាកអាយតន: ១
- (២៨១) ពួកធម៌មិនគួរដល់ទូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌ប្រុស ថាកកិលេស ពួកធម៌មិនគួរដល់ទូវសេចក្តីសៅហ្មង៍ ច្រកបដែរថ្ងូទេ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកបា

ជាតុយា គេហិច វិហ្សុត្តា ។

មេល្ច រួជិញ្ជី រ ខេត្ត ខេត្ត ប្រមាញ ១៩៣ មេល្ច រួជិញ្ជី នេះ ខេត្ត ប្រមាញ ១៩៣ ខេត្ត នកសាលេខខេត្ត ក្រៅជាមិ រ ភូ-ខេត្ត សមាល់ខ្លាំ រ មេខ្លួំ រួជិញ្ជី រ ភូ-ខេត្ត ស្ត្រ ភូគិព្យា រ ខេត្ត ខេត្ត ប្រមាញ ១៩៣ ខេត្ត ប្រជាល់ខ្លាំ រ

រណេឌណិ ឌគី១ ខមា ខែខ រាណឌៈខិរស្*ម* ឌគី១ (p។) ខមា ខែខ រាណឌៈ ឧធិ មាម្មាកា

អភិធម្មចិដិក ៣តុកថា

មិនមានទេ ។ ជ្រាស់ហក់ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនជ្រាស់ហក់ខន្នណាមួយ មិនមែនជ្រាស់ហក់អាយតនៈណាមួយឡើយ តែជ្រាស់ហក់ធាតុ ៦ ។

(៤៩៤) ពួកដមិដែលសៅហ្មុនហើយ ពួកដមិប្រកបដោយ កំលេស ប្រកបដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាស់លាកដមិប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់លាក់ខន្ន១ អាយឥន:១០ ៣តុ១៦ ក៏មាន ប្រាស់លាក់អាយ-ឥន:១ ៣តុ១ និងជមិញ្ចក់ខ្វះ ក៏មាន ។

(២៩៣) ពួកធម៌សៅហ្មង៍ហើយ តែមិនមែនជាក៌លេស ពួកធម៌
ប្រកបដោយកំលេស តែមិនមែនជាកំលេស ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និង៍ពួកធម៌ខ្វះ ។ ជ្រាស់ហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ជ្រាស់
ហក១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ក៏មាន ជ្រាស់ហកអាយតនៈ ១
៣តុ ១ និង៍ធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៤៩៤) ពួកធមិ ដែលគួរលះ ដោយទស្សន: ពួកធមិ ដែលគួរលះ ដោយការនា ពួកធម៌មានហេតុគួរលះ ដោយទស្សន:

សម្បយោធវិហ្សយោធបទំ

ខាន់លា មេល្ខ រួសិណិស្ស ៤ សន្និល រួសិណិស្ស ព្រមសាធានទេស សម្រាធា ស្រេច ១ថេខ ខមសាធានទេស សម្រាធិស្ស ៤ យេខ ១ថេខ ព្រមសាធានទេស សមាធា យេខ ១ថេខ ព្រមសាធានទេស ព្រះក្រស្ស មេខ ១ថេខ ព្រមសាធានទេស ព្រះក្រសាធិស្ឋ ៤ ខេត្ត មិស្ត្រ មាន្ត្រីយើស្ស ៤ ខេត្ត ស្រុក្ស មាន្ត្រីយើស្ស ៤ ខេត្ត ស្រុក្ស មាន្ត្រីយើស្ស ៤

ត្យមាណ យដ់ណ រូណិណៈ ឯ យេលត្ន ១៤ខំល ២ យេលត្ន មាណឧបេល លើយន្ទ ឯ ខន្ទំ ឯ យង្គល រូណិយ់យ ឯ ២ (p<p) អាម្មយ ខេសា មា្លល រូណិយ៍ មា

(៤៩៧) ភព្ទឹស្ស ឧសា ជួម្មសិស្សម ឧសិ

សម្បយោធវិប្បយោធបទ

ត្លួកធម៌មាន ហេតុគួរលះ ដោយកាវនា ប្រកបដែរឬ ខេ ។ មិនមាន ខេ ។ ព្រុសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ព្រុសហការន្ធ**១ អាយ**តន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ព្រុសហកាមាយតន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកៗ: ក៏មាន ។

(៤៩៩) ពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្ក: ពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារៈ
ប្រកបដោយ១ន្ន១ អាយតនៈ១ ៣តុ១ និងធម៌ពួកៗ៖ ។ ប្រាស ចាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសចាក១ន្ន១ អាយតនៈ១០ ៣គុ១៩ ក៏ មាន ប្រាសចាកអាយតនៈ១ ៣តុ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(២៩៦) ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ ពួកធម៌មិនមានវិបារៈ ប្រកប ដែរឬទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាសបាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាស បាកទន្នណាមួយ មិនមែនប្រាសបាកកាយឥនៈណាមួយឡើយ តែ ប្រាសបាកជាតុ ១ ។

(៤៩៧) ពួកធម៌ប្រកបដោយប៊ុតិ ពួកធម៌ប្រឡំដោយប៊ុតិ

អភិធម្មបំដីកេ ជាតុកឋា

ស្នេត ១ ខ្មុំន ស្រុកស្នា ។

នៅក្នេត ១ ខ្មុំន ស្រុកស្នា ។

នៅក្នុង ១ ខ្មុំន ស្រុកស្នា ។

រួជិណ្ឌិស ឯ សងិល្ខ មកសាលាសខេត ភាយាលា យស់លា យេសត្ច សងិល្ខ មកសាលាសខេត ភាយាលា យស់លា ប្រវិ សមើន មកសាលាសខេត្ត ភាយាលា យស់លា ប្រជិវិ-សមិន មកសាលាសខេត្ត ភាយាលា យស់លា យេសត្ច ស្រឹក្សា វាយេសខេត្ត ភាយាលា យេសត្ថិ

(៣០០) ខ ២១៦, ខេត្ត អណ្តូលឧទិសា ខគិវ

អភិធម្មបំដា ធាតុកបា

ប្រកបដោយ១ន្ន១ អាយតន: ១ ជាតុ ១ និង័ធមិញ្ចកៗ៖ ។ ប្រាស ហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសលាក១ន្ធ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏ មាន ប្រាសលាកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង័ធមិញ្ចកៗ៖ ក៏មាន ។

(៤៩៤) ពួកធមិប្រឡំដោយសុខ ប្រកបដោយខន្ន១ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងធម៌កួកខ្វះ ក៏មាន ។ ប្រាស បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហកខន្ន១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៤ ក៏ មាន ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងធម៌កួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៤៩៩) ពួកធមិប្រឡំដោយ។បេក្ខា ប្រកបដោយ១ន្ន ១ ក៏មាន
ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣តុ ១ និងធមិញ្ក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាស
បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសបាក១ន្ន១ អាយភន: ១០ ៣តុ ១១ ក៏
មាន ប្រាសបាកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និងធមិញ្ក១៖ ក៏មាន ។
(៣០០) ពួកធម៌ ម៉ិនមែនកាមាវិបរ ពួកធម៌ជាអបរិយាបន្ន:

សម្បយោធវិច្បយោធប ទំ

អថុឌីឯ ឧសា ឧសា ភ្នំ ។ ខេត្ត ។ មេសា ភ្នំ ស្ពេលខ្លា ។ ៤ មេសា ភ្នំ ១ខ្វេស ៤ មេសា ភ្នំ ស្ពេលខ្លា ។ ៤ មេសា ភ្នំ ១ខ្វេស ៤ មេសា ភ្នំ

ខាស់លា មេលូតូ រួជដែលខ្មាំ រ ខាស់លា ស្រាំជាខ្មាំ វាមេខាធាខាខេត វាមាធា វាមេខ ១ថេខ ខមសាធាខាចស្ មេខស្ បាន់-សូ មានីជាខាំខ្មាំ រ ខន្ទំ រ មេខសូ រួជជាខាំ រ ខេត្តប្ ១ថេស មេខ្មាំ រាមឧបសូ មេខសូ បាន់-ខ្ធាំ វិស្សិត ខេត្តបានសេខសូ មេខសូ បាន់-(៧០០) ខៃសុធ ខេត្តបានសំ អាវិស្សិតបានគឺ

សម្បយោធវិច្បយោធបទនិទ្ចេសោ និដ្ឋិតោ ។

សម្បយុត្តេត វិច្បយុត្តបទតិទ្ទេសោ

យ៉ា ខេច លោ នគីរ ឧសលស្សេខ លោ នគីរ លោ ឧគីរ មាឌុំរយ៉េខេំខ លោ ឧគីរ រួយឈ្មោ-(ឃ ១ ខ) រេស្សេស ខេំខ លោ ឧគីរ មាណ៍ ១ ខេំខ

សម្បយោគវិច្បយោគបទ

ញ្ជកធម៌មិនប្រកបដោយការរើខ្លួន ប្រកបដែរប្ទទេ ។ មិនមានទេ ។ ប្រាសលាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនប្រាសលាកខន្ធណាមួយ មិនមែន ប្រាសលាកពយតនៈណាមួយទ្បើយ តែប្រាសលាការគុំ ៦ ។

(៣០១) ពួកធមិជារូល្វបរ ពួកធមិជាអរុល្វបរ ពួកធមិជា
និយ្យានិក: ពួកធមិមានសភាពទៀង ពួកធមិប្រកបដោយសត្រវ ប្រកប
ដោយ១ន្នប៉ុន្មាន អាយតន:ប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ មិនមានទេ ។

ប្រាសាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសាហក១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦
ក៏មាន ប្រាសាហកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និងពួកធម៌ខ្វះ ក៏មាន ។

ចច់ សម្បយោគវិប្បយោគបទនិទ្ទេស ។

សម្ឈយុត្តេត វិញ្ជយុត្តបទតិទ្ទេស

(៣០៤) ពួកធមិណា ប្រកបដោយវេទនា១ន្ន ពួកធមិណា ប្រកបដោយសញ្ញា១ន្ន ពួកធមិណា ប្រកបដោយសង្គារក្ខន្ធ ពួកធមិ ណា ប្រកបដោយវិញ្ញាណក្ខន្ធ ពួកធមិណា ប្រកបដោយម**នា**យគន:

អភិធម្មចិដិកេ ជាតុកឋា

យុទ្ធា ។

សម្បយុត្តា នេសា ឧម្មេសិ(๑) យេ ឧម្មា វិទ្យយុត្តា នេ

សម្បយុត្តា នេសា ឧម្មេសិ(๑) យេ ឧម្មា វិទ្យយុត្តា នេ

សម្បយុត្តា ខេត្ត សត្ត សត្ត សត្វ សំខ្លាយុត្តា នេ

សមាយនេះ សត្វ សត្វ សត្វ សត្វ សំខ្លាយុត្តា នេ

សមាយនេះ សត្វ សត្វ សំខ្លាយុត្តា នេ

សមាយនេះ សត្វ សត្វ សំខ្លាយនេះ សត្វ សំខ្លាយុត្តា នេ

សមាយនេះ សត្វ សំខ្លាយុត្តា នេសា សមាយនេះ សំខ្លាយុត្តា នេ

សមាយនេះ សំខាំ ស

គេហ្ខ រ៉ុប្បយុត្ត ។

o ឱ. ខ. ឆ្នូហិ ។

អភិធម្មចិដិក ជាតុកថា

តួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ទាំង នោះ តួកធម៌ទាំង នោះ ប្រាសហក ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ធម៌ទាំង នោះ ប្រាស ហក១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និងជម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(ញ) ពួកធមិណា ប្រកបដោយបក្ខពិញ្ញាណ ៣តុ ។ បេ ។ ពួកធមិណា ប្រកបដោយមនោយតុ ពួកធមិណា ប្រកបដោយមនោះ វិញ្ញាណ ៣តុ ពួកធមិណា ជ្រាសហកធមិទាំងនោះ ពួកធមិទាំងនោះ មិនមែនជ្រាសហការខ្នុណាមួយ មិនមែនជ្រាសហកាអាយតនៈណាមួយ ឡើយ តែជ្រាសហការគុ ១ ។

(៣០៤) ញូកធម៌ណា ប្រកបដោយមនិន្ទ្រិយ ញូកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ទាំងនោះ ប្រាសហកខន្ធ៤ អាយ-តន: ๑ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ๑ ៣តុ ๑ និងធម៌ ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

សម្បយុត្តេន វិច្បយុត្តបទំ

សម្បយោធវិច្បយោធប។

(ញo៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយ១បេក្តិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌ទាំង់ នោះ មិនមែនប្រាស់ បាក់ខន្ធ ណាមួយ មិនមែនប្រាស់ បាក់ អាយតនៈ ណាមួយ ឡើយ តែប្រាស់ បាក់ ជាតុ ៥ ។

(៣០៦) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវិញ្ញាណ ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយផស្សៈ ក្រោះសត្បាយតនៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយផស្សៈ ក្រោះសត្បាយតនៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសេនៈ ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសេនៈ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសេនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសេនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសេននា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសេននា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនសិការ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនសិការ ពួកធម៌ណា ប្រាស ហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ទាំងនោះ ប្រាសហក១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ១ ៣តុ ពាំ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងពួកធម៌ខ្វះ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងពួកធម៌ខ្វះ

(ញ0៧) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយអធិមេត្តូ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ទាំងនោះ មិនមែនប្រាស់ បាក់ខន្នណា មួយ មិនមែនប្រាស់ បាក់អាយឥន: ណាមួយ ឡើយ តែប្រាស់ បាក់ ពាតុ ១ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកប៉ា

(៣០០) ខំត្តេសិ ឧម្មេសិ យេ ឧម្មា ខំត្តេសម្បយុត្តេសិ សំគេសិ ឧម្មេសិ យេ ឧម្មា ខំត្តសម្បយុត្តេសិ ឧម្មេសិ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋេសិ ឧម្មេសិ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានេសិ ឧម្មេសិ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូសិ ឧម្មេសិ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូសិ ឧម្មេសិ យេ ឧម្មា

មាលខេត្ត សូមរាល ខាម់លា រួជិ៍លៃម៉ា រា

អភិធម្មបំដឹក ធាតុកបា

(ញ្ជា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយពួកធម៌ដែលប្រកបដោយ អនុក្ខមសុខវេទនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំដោយ ទបេក្ខា ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ទាំងនោះ មិនមែនប្រាក់ចាក់ខន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាស់ចាក់អាយតនៈណាមួយ ឡើយ តែប្រាស់ចាក់ណតុ៥ ។

(៣០៩) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយវិតក្ត:
ប្រកបដោយវិចារ: ពួកធម៌ណា ប្រុសហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ទាំង
នោះ មិនមែនប្រាសហការខ្នួណាមួយ មិនមែនប្រាសហកអាយតន:
ណាមួយឡើយ តែប្រាសហការគុ ១ ។

(៣๑०) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌គឺបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយធម៌គឺបេតសិក ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយ បិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំដោយបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំងឡើងអំពីបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងបិត្ត ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងបិត្ត ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមបិត្ត

សម្បយុត្តេន វិច្បយុត្តចទំ

(៣០០) សវិតក្ដេញ ឧម្មេញ យេ ឧម្មា សវិចាហោ ឧម្មេញ យេ ឧម្មា សម្បយុត្តា គេហិ ឧម្មេញ យេ ឧម្មា វិទ្យយុត្តា គេ ឧម្មា ឧ គេ-ហិច ១ខ្វេញ ឧ គេហិច អាយននេហិ ឯកោយ ជាតុយា វិទ្យយុត្តា ។

ឧណិល្ ខានិល្ច ខ យេសូច មា៣ឧបេស្ ឧណិល្ច ១៤៤ស្វ ខ យេសូច មេខេស្ ឧណិល្ច ១៤៤ស្វ ខ យេស្ច មេខ្មាំ បានិស្វ រូជិណិស្ត ឯ ខេ ឧសិ ច មេខ្មាំ បានិស្វ រូជិណិស្ត ឯ ខេ ឧសិ ច មេខ្មាំ បានិស្វ រូជិណិស្ត ឯ ខេ ឧសិ ច មេសាច្ច ១៤៤ស្វ ខ យេស្ច្ច មា៣ឧបេស្

វិហ្យយុត្តសម្បយុត្ត រ ទ និ ទេ្ទ ស

តួក^{ដម៌}ណា (ហ្សភាក¤មិទាំង៍ នោះ ពួក¤មិទាំង៍ នោះ (ហ្សហក ១ន្ធ ៤ អាយតន: ๑ ជាតុ ៧ ក៏មាន (ហ្សហកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង៍ធមិញ្ក**ូះ** ក៏មាន ។

(៣๑๑) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយវិតក្តុះ
ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយវិហារ: ពួកធម៌ណា
ប្រាសហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ទាំងនោះ មិនមែនប្រាសហក១ន្ធណាមួយ
មិនមែនប្រាសហកអាយតនៈណាមួយឡើយ តែប្រាសហកាតុ ១ ។

(៣១៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលច្រឡំដោយ ឧបេក្ខា ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ទាំងនោ ប្រាស់ ពាក់ខន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌ទាំងនោះ មិនមែនប្រាស់ពាក់ខន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាស់ពាក់អាយតនៈណាមួយ ឡើយ តែប្រាស់ពាក់ពាតុ ៥ ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកេខា

ទទ្ធា ខត្តរោ អាយតឧញ មេកំ សត្តស្តា សត្ត ខ្វេច ឥ ខ្វិយ តោ (๑) គយោ ១៩ ខ្វ ត៩ វៃ ៩ ស្សិយ តោ ភិណិ អនុមុខ្មា មនុស គិក្រេស គីណិ សត្តន្តា ខ្វេច មនេន យុត្តា វត្តក្តាហាយ ឧ ខេត្តាយ ខាត់(๒) ។

សម្បយុត្តេន វិច្បយុត្តបទនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

វិប្យយុត្តេ៩ សម្ឃយុត្តបទនិទ្ទេសោ

មេខ្សា ខាឌិស្ មាត់ពី៧^{ខ្សា}ខ្មា ៤ ខេស្ ៤ ២២ ២២ ខេស្ (ឧ ឧសិ មេឌួស ១៤៤ស មេឌួសា៣៩៤េស (ឧប) ដៃ ខេស្ថិ ខេត្ត ៤

១ ធ. ឥន្ទ្រិយានោ ។ ៤ ធ. ឧបេក្ខានាយ ០តិ ។ ៣-៤ ធ. ឯត្តន្ត្រ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តាតិ ទិស្សន្តិ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកសា

១ន្ធ ៤ អាយតន: ១ ភាគុ ៧ ៩ន្ទ្រិយ ៤ បដិច្ច-សមុប្បាទ ៣ ធមិទាំងឡាយមានដស្ប:ជាគម្រប់ ៩ អធិ-ទោក្ខ មនសិការ ពួកធមិ ៣ ក្នុងតិក:ទាំងឡាយ ពួក ធមិ ៧ និងធមិ ៤ ក្នុងចន្ទោះ ប្រកបដោយចិត្ត ប្រកប ដោយវិតក្ត: វិបារ: និងទបេត្តា ។

ចច់ សម្បយុត្តេស វិច្បយុត្តបទសិទ្ចេស ។

វិប្បយុត្តេ៩ សម្បយុត្តបទនិទ្ទេស

(៣១៣) ពួកធម៌ណា (ហុសហករូបក្នុន្ធ ពួកធម៌ទាំង៍នោះ ប្រកបដោយ១ន្ទប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ មិនមានទេ ។

(៣១៤) ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកវេទនា១ន្ធ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកសញ្ញា១ន្ធ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកសង្ខារកូន្ធ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកវិញ្ញាណកូន្ធ ២ បេ ២ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌ប្រកប ដោយសត្រវ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌មិនប្រកបដោយសត្រវ សម្បយុត្តសម្បយុត្តទេខិទ្រេសា នេះ ជម្ជា ភេទីសា ១៤ភូសា ភេទីសាយ៩៤េសា ភេទីសា សម្បយុត្តទេ ។ ៤ទ្ទិ ។ វិប្បយុត្តសម្បយុត្តទេខិទ្ទេសា និដ្ឋិតោ។

សម្ឈយុត្ខេត សម្ឃយុត្ខបទតិទ្ទេសោ

(ကပဂု) ပျင်းသားစဖို့ဒေ ကော ဆည်း၊ မေသားသောဖြင့်ဇ យេ ខញ្ សន្តាំក្រុះ នេ យេ ខញ្ សម្បយុត្តា នេញ ខធ្មេញ យេ ខម្មា សម្បយុត្តា នេ ខម្មា កាតិហិ ខន្ទេហិ ភាគីហាយតនេហិ ភាគីហិ ភាគូហិ មានាយាខ្លា ។ ខេ ខេត្តា នួល សមិល ព្រម្មបា-យត នេន សត្តហ៍ ជាត្វហ៍ សម្បយុត្តា ឯកោណ- $(\omega \circ \rho)$ $\lim_{h \to \infty} \omega \approx \omega$ $(\omega \circ \rho)$ ω ឧបេខ ពោ ឌគីរ **ឧ**យ័រួយសោខាឪលា ពោ ឌគីរ ។ ខេ ។ ម នោ នា គុយា យេ ខ ម្នា ម នោះ ញា ណ-យស់**លា** លោ ខតិរា មានវិលាស ខេស្ស ខគិស្ស សម្បីណីម៉ា ត្រុមមាលខាខេត ត្រម្មណ គេហ៍ចំ សមា្ល្ត ។

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ទេស

ពួកធម៌ទាំង៍ នោះ ប្រកបដោយ១ន្ទប៉ុន្មាន អាយតន:ប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ មិនមាន ទេ ។

ចច់ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ទេស ។

សម្បយុត្តេ៩ សម្បយុត្តបទគិទ្ទេស

(៣១៥) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវេទនាទន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយសញ្ញាទន្ធ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសង្ខារក្នុន្ធ ពួក
ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយទន្ធ
ប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ
ទន្ធ ៣ អាយតនៈ ១ ជាតុ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនៈ ១
ជាតុ ១ និងជម៌ពួកទុះ ក៏មាន ។

(៣១៦) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវិញ្ញាណក្ខន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយមនាយតនៈ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយបក្ខុវិញ្ញាណជាតុ
។ បេ ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនោជាតុ ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយមនៅវិញ្ញាណជាតុ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួក
ធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ញ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយុតនៈ ១
ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

មាន ស្រុក សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាន សម្បាយ សម្បាស សម្បាយ សម្បាស សម្បាយ សម្តាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សមាយ សម្បាយ សម្រាយ សម្រាយ សម្រាយ សមាយ សម្បាយ សម្រាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្រាយ សម្រាយ សម្រាយ សម្រាយ សម្រាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្បាយ សម្រាយ សម

ខាន់ណ មេល្ខ មាតាិិិ៍ នៅ ឯ ខ្ពស់ ខាទិស្ មាតាិិំ មាន សា មានិិ ខេស្ ខាទិស្ មាតាិិស្តិ មាន សា មានិ (ឧស្ ខាទិស្ត មានិិស្តិ មាន សា មានិិស្តិ (ឧស្ ខាទិស្ត មានិិស្តិ (ឧស ខាទិស្ត មានិិស្តិ (ឧស ខាទិស្តិ (ឧស ខាទិស ខាទិស្តិ (ឧស ខាទិស ខាទិស្តិ (ឧស ខាទិស ខានិស ខានិស

អភិធម្មចិដិក ធាតុកឋា

(៣១៧) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសមុខយសច្ច ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមគ្គសច្ច ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌ នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយឥន: ១ ជាគុ១ ក៏មាន ប្រកប ១ន្ធ ១ អាយឥន: ១ ជាគុ ១ និង្ជមិញ្ការៈ ក៏មាន ។

(៣១៨) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ទ្រ៣ ក៏មាន ប្រកប ដោយអាយតន: ១ ជាតុ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(៣๑៩) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសុទិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយខុត្តិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសោមនិស្សិន្ទ្រិយ
ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយទោមនស្សិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយ
ធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយទន្ធ ៣ អាយតនៈ ១ អាតុ ១
ក៏មាន ប្រកបដោយអាយុតនៈ ១ ភាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទំ

(៣৮០) ឧ ខេត្តិ ខ្លែំ យេន យេ នេញ សម្បា យុត្តា គេហិ ន ម្នេហិ យេ នេញ សម្បីយុត្តា គេ នេញ គីហិ ១ ខ្វេហិ ៧ គេលយន នេន នហិ នាតុហិ សម្បីយុត្តា ៧ គេលយន នេន ៧ កាយ នាតុហា គេហិចិ សម្បីយុត្តា ។

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទ

(៣២០) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយ (បេក្ខិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ (បកបដោយ (បក្ខិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
តន: ១ ៣គុ ៦ ក៏មាន ប្រកបដោយ អាយតន: ១ ៣គុ ១ និង្ធមិ
ពួក (): ក៏មាន ។

(៣៤๑) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសទ្ធិទ្រ្វិយ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយវិរិយ៌ទ្រ្វិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសតិទ្រ្វិយ ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយសមាធិទ្រ្វិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយបញ្ជាំទ្រ្វិយ
ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយអនញាតញាស្បាមីតិទ្រ្វិយ ពួកធម៌ណា ប្រកប
ដោយអញ្ជាំទ្រ្វិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយអញ្ជាតាវិទ្រ្វិយ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយអវិជ្ជា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសង្គារ ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ
ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ទ្ធ ញ
អាយគនៈ ១ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ទ្ធ ១ អាយគនៈ ១
៣តុ ១ និងធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៣৬৬) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវិញាណព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ

អភិធម្មចំដិកេ ធាតុកឋា

សម្បយុត្តា គេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា សម្បយុត្តា តេ ឧម្មា គីហ៍ ទន្ទេហ៍ ឯគោលនេះ សត្តហ៍ ជាតុហ៍ សម្បយុត្តា ឯគោលនេះឧន ឯកាយ ជាតុយា គេហ៍ចំ សម្បយុត្តា ។

អភិធម្មចំដក ធាតុកថា

ញ្ជកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយទន្ន ញ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ๑ ជាតុ ๑ និងជមពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៩៣) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយផស្ស: ព្រោះសឡាយ-តន: ជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន ៣ អាយតន: ១ ៣គុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយ ១ន្ន ១ អាយតន: ១ ៣គុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ៗ

(៣៤៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវេទនា ព្រោះផស្រះជា បច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកប ដោយខន្ន្ន ៣ អាយតនៈ ១ ៣គុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និង៍ធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៩៩) ពួកធមិណា ប្រកបដោយតណ្ណា ព្រោះវេទនាជា បច្ច័យ ពួកធមិណា ប្រកបដោយទទាទន ព្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ពួកធមិណា ប្រកបដោយកម្មភព ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិទាំងនោះ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទ

សម្បីយុត្តា នេ ជម្នាំ គឺមាំ ១ ធ្វើមាំ ឯកោយ នេះ ១ ធ្វើម ឯកោយ ជាតុយា សម្បីយុត្តា ឯកោះ ១ ធ្វើម សម្បីយុត្តា ។

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទ

ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន្**ញ** អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន្ន ១ អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង៌ធម៌ពួកៗ៖ ក៏មាន ៗ

(៣៤៦) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសោក ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយខុត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយទេមនស្ស ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ខ្នួ ៣ អាយឥនៈ ១
ជាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយឥនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖
ក៏មាន ។

(៣៩៧) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយទទ្រយាស: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសតិហ្បដ្ឋាន ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសម្មហ្ជូនាន ពួក ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយខន្ធ ៣ អាយតន: ๑ នាតុ ๑ ក៏មាន ប្រកបដោយខន្ធ ១ អាយតន: ๑

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកបា

ខាន់ណា នេះលួច មានដំលើខំ រ នាងលា នេះលួច មានដំលើខំ រ នាងលា នេះបាន ១៤៤០ រាមេខាធានចេច រាមមាកា ខាធិស្ឋ ព្រះមេខាធានចេច រាមមាកា ខាន់ណា មានដំ ខេស្ឋ ព្រះមេខាធានចេច រាមមាកា ខាន់ណា មានដំ ខេស្ឋ ១៤៤ស្វ មានដំណើខំ រាមេខ ១៤៤០ រាមេខ ខេស្ឋ ១៤៤ស្វ មានដំណើខំ រាមេខ ១៤៤០ រាមេខ ខេស្ឋ ១៤៤ស្វ មានដំណើខំ រាមមា មានដំណើខំ ខេស្ឋ ខេស្ឋ ១៤៤ស្វ មានដំណើខំ រាមមា មានជំហាន់ មានជំហាន់ មានជំហាន បានកំហាន បានកំហាន់ មានជំហាន់ មានជំហាន់ មានជំហាន់ មានជំហាន់ មានជំហាន់ មានជំហាន បានកំហាន់ មានជំហាន់ មានជំហាន មានជំហាន់ មានជំហាន មានជំហាន់ មានជំហាន់

អភិធម្មចំដិក ធាតុកថា

(៣២៨) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយឥទ្ធិបាទ ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន ២ ក៏មាន ប្រកប ដោយ១ន្ន១ អាយឥន:១ ៣គុ១ និងិធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(៣៩៩) ត្អូកធម៌ណា ប្រកបដោយឈាន ត្អូកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ត្អូកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១ ពាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១ ពាតុ ១ និង៍ធម៌ ពួកៗ៖ ក៏មាន ។

(ញញ) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយអប្បមញ្ញា ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយឥន្ទ្រិយ ៤ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយពល: ៤ ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយពោជ្យង្គី ៧ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមគ្គមានអង្គី ៤
ជ៏ប្រសើរ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយពួកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ
ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយឥន: ១ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ
១ន្ធ ១ អាយឥន: ១ ៣តុ ១ និង័ធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ៗ

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទំ

(៣៣៣) ខំត្តេន យេ ឧញ្ម សម្បយុត្តា តែហិ ឧថ្មេហិ យេ ឧញ្ញ សម្បយុត្តា នេ ឧញ្ តំហិ ខន្ទេហិ សម្បយុត្តា ឯកោយនេខេន ឯកោយ ជាតុយា គេហិចិ សម្បយុត្តា ។

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទ

(ញញ) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយផស្ស: ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយបេតនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនសិការ ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ្នូញ អាយតន: ១ ជាគុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ្នូ អាយតន: ១ ជាគុ ១
និងជមិពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(ញ្ចា) ពួកធមិណា ប្រកបដោយវេទនា ពួកធមិណា
ប្រកបដោយសញ្ញា ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិទាំងនោះ ពួកធមិ
នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ្នូញ អាយឥន: ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រកប
ដោយអាយឥន: ១ ជាតុ ១ និងធមិពួកៗ៖ ក៏មាន ។

(ញ្ញាញ) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ញ ក៏មាន ប្រកប ដោយអាយានន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកបា

តីហិ ១ ខ្ទេហិ ឯ គោលយក ខេត ខ្ទុំហិ ភាគូហិ សម្ប-យុត្តា ឯ គោត ១ ខ្ទេក ឯ គោលយក ខេត ឯកាយ ភាគុយា គោហិចិ សម្បយុត្តា ។

ខាន់លា នេះលូច មានាំជានឹង រ ១ថេខ មានាំជានឹង ព្យាយេខាធានចេខ ព្យុយ្យេ ឧតើល ពោ ឧតី មានាំជានឹង នេ ឧតី ព្យាយេ មានាំជានើល ពេ ឧតី មនឹង ជា មានិយានិង នេះលូ ឧតើល ពេ ឧតី មនឹង ជា មានាំ មានាំជានឹង នេះលូ ឧតើល្ ពេ ឧតី មនឹង មាន មានាំជានឹង នេះលូ ឧតើល្ ពេ ឧតី មនឹង បា ឧតី មានាំជានឹង នេះលូ ឧតើល្ ពេ ឧតី មនិង មានាំជានិង នេះលំ ឧតើល្ខ ពេ ឧតី មានាំជានឹង នេះលំ ឧត្តេស្ត ពេ ឧតី មានាំជានិង នេះលំ ឧត្តេស្ត ពេ ឧតី មានាំជានិង នេះលំ ឧត្តេស្ត ពេ ឧតី មានាំជានិង នេះលំ ឧត្តេស្ត ពេ ឧត្តិស្ត ពេ ឧត្តិស្ត នេះលំ ឧត្តេស្ត ពេ ឧត្តិស នេះលំ ឧត្តេស្ត ពេ ឧត្តិស នេះបាន ន

អភិធម្មបិដិក ធាតុកថា

ខន្ទ ៣ អាយតន: ១ ជាតុ៤ ក៏មាន ប្រកប ដោយខន្ទ អាយតន:១ ជាតុ ១ និង៍ជមិញ្កខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៣៥) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយ សុខវេទនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយអទុក្ខុមសុខវេទនា ពួក ជមិណា ប្រកបដោយជមិទាំងីនោះ ពួកជមិនោះ ប្រកបដោយ១ន្ទ 🥱 ក៏ មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ៣គុ**១ និ**ង្គមិញ្ត្រៗ៖ ក៏មាន ៗ (៣៣៦) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយ វិតក្ក: ទាំងប្រកបដោយវិចារ: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែល មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិចារ: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែល ប្រទ្វាដោយបីតិ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ទ អាយុតន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពុក១៖ ។

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទ

(៣៣៧) សុទសហគនេះហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ឧញ្ ឧ ខេត្តាសហ ឧ នេញ នេញ យេ ឧ ម្មា សម្បយ្យត្តា គេហំ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា សម្បយុត្តា នេះ ១៩៧ ១ គេខ ១ ខេត្ត ភាគិព្យា ខា្ទេស-យត ខេន វាយាយ ជាតុយា គេហេច មាន្យែត្លា ។ (ကက႘) တက္ခေ်ာ ဆမ္မွာက်ော လာ ဆေးမွာ တက္ခေတ်ာ ငြး က ကြေးရုံးကြောင်း ဆေးမြွတ် လော ဆမ္ဘာ့ ကြေးရှိတ် នេះ លេខមានាំល់ខ្លែស ខ ខាតិស ខោ ខគិរ សម្បីយុត្តា គេហ ជធ្មេហ៍ យេ ជម្មា សម្បីយុត្តា គេ ឌម្មា គឺហិ ១ធ្វេហិ ឯកោលយក ខេន ឯកាយ ជាតុយា សម្បយុត្តា ២គោធ ១ ខ្នេ ២គោជាយត-នេន រាកាយ ជាតុយា កោហ៍ចំ សម្បយុត្តា ។ (ឃុយ។) មាលេខមានស្វា នេះ ខ ឧ លេខិស្វ ឌ ម្នេញ យោ ឌម្មា ហេតុសម្បយុត្តេញ ខេវ ឧ ខ ហេ-နှတ် ဆေးမျှတ် လော ဆမ္ဘာ ဆ တေးနှာတ် လေးတရေးကလော် ឧម្មេស យេ ឧម្មា សម្បីយុត្តា គេហ៍ ឧម្មេស៍ យេ ឌុសា មានាជានិង ខេត្ត ភាពមេខ សមិខ ភាមេ-ស្ពេស ខេត្ត ស្ពេស សង្គ្រាល សង្គ្រាល់ សង្គ្រាល់ សង្គ្រាល់ សង្គ្រាល់ សង្គ្រាល់ សង្គ្រាល់ សង្គ្រាល់ សង្គ្រាល់ សង្

សម្បយុត្តតេន សម្បយុត្តបទ

(៣៣៧) ពួកធម៌ណា ប្រកដោយធម៌ ដែលប្រ**ឲ្យ**ដោយសុទ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រឲ្យដោយទបេក្ខា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយខន្ធ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយឥន: ១ ឆាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន **។**

(ញ្ញាថ) ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិជាហេតុ ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ ពួកធមិណា ប្រកប ដោយធមិងទាំងនោះ ពួកធមិនោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ញ អាយតនៈ ១ ពាតុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ពាតុ ១ និងធមិ ពួក១៖ ក៏មាន ។

(ញ្ជាស់) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រព្រឹត្តទៅជា
មួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកប
ដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌មិនមែន
ហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌
ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ខ្នុំ១ អាយតនៈ១ ធាតុ ១
និងធម៌ពួកខុះ ។

អភិធម្មបំជីពេ ធាតុកថា

[៣៤០] អាសាវេហ៍ ខុម្មេញ លេ ខុម្មា អាស-វេហិ ខេវ សាសវេហិ ខ ខុម្មេហិ យេ ខម្មា អាសាវេហ៍ ខេវ អាសាវសម្បយុត្តេហ៍ ខ ជម្មេហ៍ យេ ឌញ្ សម្បយុត្ត គេហ៍ ឌម្មេហ៍ យេ ឌញ្ សម្ប-យុត្ត ត្រ ជម្ពា តំហំ ខន្ទេហ៌ ឯកោយតេខេន ឯកា-យ ៩ភេឌ្ឍ សម្បយុត្តា ឯកោន ខធ្វេន ឯកោះពា-យត ខេត វាយ សត្វលា គេសុច្ អម្បយុត្តា ។ (៣៤០) អាស់សេម្បីយុត្តេហ៍ ចេះ យេ ខ សមស្រ ខធ្មេច យេ ខេត្ត អាម្បីយុត្តា នេះស ឌុធ្មេញ លោ ឌូម្នាំ សម្បីលុត្តា នេ ឌូម្នាំ សូខេមុខ ខែ ខេត្ត ស្លាយនាខេត្ត ស្លាយ ជាតុយា គ្រោហ៍ខំ សម្យុត្ត ។

ណា ខេ ខេស៊ា ខ្លួញ ១៤ខំល្ញ ត្រួយយាយឧបេខ ខេស៊ា ឧបសាមេស ខ្មែរ ឧបសាខេត្តស្វា ខេ ខេត្តស្វា ខេ ខេស៊ា ឧបសាមេស ខ្មែរ ឧបសាខេត្តស្វា ខេ ខេត្តស្វា ខេ ខេស្សា ឧបសាមេស ខ្មែរ ខេត្តស្វា ខេត្តស្វា ខេត្ត ខេស្សា ខេត្តស្វា ១៤ខំស្វា ត្រួយសាយឧបេខ ខេត្តស្វា ខេត្តស្វា ១៤ខំស្វា ត្រួយសាយឧបេខ ខេត្តស្វា ខេត្តស្វា ១៤ខំស្វា ត្រួយសាយឧបេខ

អភិធម្មចិដិក ជាតុកថា

(៣៤០) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាអាសារៈ ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយធម៌ជាអាសារៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ ពួក
ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាអាសារៈ ទាំងប្រកបដោយអាសារៈ ពួក
ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាអាសារៈ ទាំងប្រកបដោយអាសារៈ ពួក
ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដាយ១ន្ធ ៣
អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១

(៣៤๑) ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិដែលប្រកបដោយអា-សវ: តែមិនមែនអាសវ: ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិទាំងនោះ ពួក ធមិនោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ១ អាយឥន: ១ ជាតុ ១ និងធមិពួក១ុះ ។ (៣៤៤) ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិជាសញ្ញោជន: ជាគន្លៈ ជាទុឃ: ជាយោគ: ជានីវែណ: ជាបរាមាស: ពួកធមិណា ប្រកប

ដោយធម៌ជាបកមាស: ទាំងបកមាស:ស្វាបអង្គែល ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន្**៣** អាយុឥ**ន**: ត្ ស្យាយ ១៩៣ អាម្បីយុទ្ធា ស្រាយ ១៩៤ ស្រាយ ១៩៣ ក្រេច ភ្នំ កាយ ១៩៣ ក្រេច

ខាស់លា មេខស្ន មានាំជាំខ្មាំ រ ខេ ខគិរ ត្រមេខ ១ថេខ ត្រមេខាធានខេខ ត្រមាធា ឧគិរ មានាំជាំខ្មាំ ខេស ឧគិស្ បោ ឧគិរ មានាំជាំខ្មីរ ប្រហាយ នៃស្នា ខេស្ត ខេតិស្វ បោ ឧគិរ មានាំជាំខ្មីរ

ត្រមាណ ខាង់ណា មេសន្ន អាធិ៍ជាខ្មី ឯ ភាសិ មួស ១ថេស អាធិ៍ជាខ្មី កាតិជាខ្មី ខេ កា ស្លា ខេស ឧតេស កេតិជាខ្មី ក្រមាលខ្មែ ស្រ្តា មេសន្ន អាធិ៍ជាខ្មី ខេ ស្រ្ទា ប្រមាជិ៍ មេសន្ន ស្រុក ស្រុក អាធិ៍ជាខ្មី ឯ

ដាដើល្បា ពោ ដដា អាដាំជានិបា នេសា ដាដីស្បា ពោ ដដាំ នាដើល្ប ពោ ដដាំ នួនីអូអាដីអាងដាំបមសារិស្ប ដាដើល្ប ពោ ដដាំ នួនីអូអាជីអាងដាំបមសារិស្ប ដាដើល្ប ពោ ដដាំ នួនីអូអាជីអាងដាំបមសារិស្ប ដាដើល្ប ពោ ដដាំ នួនីអូអាជីអាងដាំបមសារិស្ប ដាជិស្ប ពោ ដដាំ នួនីអូអាជីអាងជាំបមសារិស្ប ដាជិស្ប ពោ ដដាំ នួនីអូអាជីអាងជាំបមសារិស្ប ដាជិស្ប ពោ ដដាំ នេសា ដាធិស្ប ពោ ដដាំ នាជិស្ប ពោ ដដាំ នាជិស្ប ពោ ដដាំ នាជិស្ប ពោ ដាំ នាជិស្ប ពេ ដាំ នាជិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្យ ពិស្ប ពិស្យ ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្យ ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្ប ពិស្យ ពិស្ប ពិស្យ ពិស្ប ពិស្យ ពិ

សម្បយុត្តន សម្បយុត្តបទ

យតុ ១ ក៏មាន ប្រកប ដោយ១ន្ន១ អាយតន:១ ជាតុ ១ និង ជមពួកៗ៖ ក៏មាន ។

(៣៤៣) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយ បកមាស: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកប ដោយខន្ន១ អាយតន:១ ៣តុ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ។

(៣៤៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌គឺបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន្ ៣ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនេះ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(៣៤៩) ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិគឺចេតសិក ពួកធមិណា
ប្រកបដោយធមិ ដែលប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌
ដែលប្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង
ឡើងអំពីចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង
ឡើងអំពីចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង(ឡើង
ទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំង
តាំង(ឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំ ទាំង

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកប៉ា

សេម្បីយុត្តា (ត ១ម្នា ស) ភេស ១៤ភូន ស) ភេស យនៈ-នេន សត្តហ៍ សត្វហ៍ សម្បីយុត្តា ។

(៣៤៦) ឧទានានេហ៍ ឧធ្មេហ៍ យេ ឧម្មា កំពេសហ៍ ឧធ្មេហ៍ យេ ឧម្មា កំពេសហ៍ នៅ សង្គិលេសក្រេហ៍ ឧធ្មេហ៍ យេ ឧម្មា កំពេសហ៍ នៅ សង្គិល់ដ្ឋេហ៍ ឧ ឧធ្មេហ៍ យេ ឧម្មា កំពេសហ៍ នៅ កំពុលសសម្បយុទ្ធេហ៍ ឧ ឧធ្មេហ៍ យេ ឧម្មា សម្បយុទ្ធា នេហ៍ ឧធ្មេហ៍ យេ ឧម្មា សម្បយុទ្ធា សម្បយុទ្ធា នេហ៍ ឧធ្មេហ៍ យេ ឧម្មា សម្បយុទ្ធា នាគុយា សម្បយុទ្ធា ឯកោសយតានេន ឯកាយ នានេន ឯកាយ ជាគុយា គេហ៍ខំ សម្បយុទ្ធា ។ (៣៤៧) សង្គិល់ដ្ឋេហ៍ នៅហ៍ នៅ នេ គេហែសេហ៍

នម្មេញ យេ នម្មា ក្សាយុត្ត នេញ និត្តិសហគនេញ សេដ្ឋា យេ នម្មា សុវិទាហោ នម្មេញ យេ នម្មា សេដ្ឋា នេញ សេដ្ឋា នេញ និត្តិសហគនេញ សេដ្ឋា នេញ សម្បា នេញ និត្តិសហគនេញ សេដ្ឋា នេញ សេដ្ឋា នេញ និត្តិសហគនេញ

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

ញ្ជកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន ១ អាយតន: ១ ជាតុ ៧ ។

(៣៤៦) ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិជាទល្ខាន ពួកធមិ
ណា ប្រកបដោយធមិជាកិលេស ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិជាកិលេស
ទាំងដាធមិត្តរដល់នូវសេបក្តីសៅហ្មូង ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិ
ជាកិលេស ទាំងដាធមិសៅហ្មូង ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិ
ជាកិលេស ទាំងបែកបដោយកិលេស ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិ
ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន ៣ អាយគនៈ ១ ជាតុ ១
ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន ១ អាយគនៈ ១ ជាតុ ១ និងធមិពួកខ្វះ
ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ន ១ អាយគនៈ ១ ជាតុ ១ និងធមិពួកខ្វះ

(៣៤៧) ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិដែលសៅហ្មន៍ហើយ
តែមិនមែនកិលេស ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិដែលប្រកបដោយ
កំលេស តែមិនមែនកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកប
ដោយវិតក្ក: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយ
ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយបីតិ ពួកធម៌ណា ប្រកប
ដោយធម៌ដែលប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយចំពិ ពួកធម៌ណា ប្រកប
ដោយធម៌ដែលប្រទំ្បំដោយបីតិ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌នៃនេះ

វិច្បយុត្តេន វិច្បយុត្តចទំ

ស ខេត ភាយា ពាង់ណា មេខស្ទ អាជិល្ខា ឯ ស ខេត ភាយា ពេល ខេស្ទ អាជិល្ខា ឯ

សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ចេសោ និដ្ឋិតោ ។

វិប្បយុត្តេត វិប្បយុត្តបទតិទ្ទេសោ

វិច្បយុត្តេន វិច្ឆយុត្តចទ

ត្តកធម៌ នោះ ប្រកប ដោយ ១ន្ន ១ អាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង ធម៌ ត្រក់ ១៖ ។

(៣៤៨) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រឡំដោយសុខ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ដែលប្រឡំដោយ (បេក្ខា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ ខន្នប៉ុន្មាន អាយៈ តន:ប៉ុន្មាន ណត្ប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ ខន្ន ភ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ណតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

ចប់ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ចេស ។

វិប្បយុត្តេត វិប្បយុត្តបទតិទ្ទេស

(៣៤៩) ពួកធម៌ណា ប្រាសាករូបកូន្ធ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកាក ធម៌ទាំង នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសាហការន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុ ប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ ប្រាសាហការន្ធ ៤ អាយតនៈ ១ ជាតុ**៧** ក៏មាន ប្រាសាហកាអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និង្ឌមិញ្ការូះ ក៏មាន ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

ខាន់ឈា នេះ បេត្ត រួតិ ដៃ ង ខាន់ ប្ រួតិ ដៃ ប្រាំ ដែល នេះ បាន បេត្យ បាន បេត្យ ប្រាំ ដែល បាន បេត្យ បាន បេត្យ បាន បេត្យ បាន បេត្យ បាន បេត្យ បាន បាន រួតិ រួតិ ក្រពាំ ការ ប្រាំ ការ ប្បាំ ការ ប្រាំ ការ ប្បាំ ការ ប្បាំ ការ ប្រាំ ការ ប្បាំ ការ ប្បបាំ ប្បបាំ ការ ប្បបាំ ប្បបាំ ការ ប្បបាំ ប្បបាំ បាំ ប្បបាំ បាំ ប្បា

យខំណា (៣ ឧសី មាង់ខណមា ជិខ (៣ ឧសី) ឯ (ឧ ឯ ឧ យោយខំណ (៣ ឧសី) ឧ យេ ្ស យ (ឃុំ ស្) ឧយ៍, ឈ្មោះ យោយឧខំណ (៣ ឧសី)

អភិធម្មចំដក ធាតុកឋា

(៣៥០) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពិការខែនាខន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ពិកសញ្ញាខន្ធ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពិកសង្គារកូន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ពិកាណកូន ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពិកមនាយតន: ពួកធម៌
ណា ប្រាស់ពិកាណកូន ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពិកមនាយតន: ពួកធម៌
ណា ប្រាស់ពិកាតម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ពិកខន្ធ ១ យៈ
នន: ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ប្រាស់ពិកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង
ជម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៥๑) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកចក្ខាយតន: ។បេ។ ពួក
ធម៌ណា ប្រាសចាកដៅដ្ឋញាយតន: ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកចក្ខុពាតុ
។បេ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកដៅដ្ឋព្វជាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាក
ធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសចាក១ខ្លួំ៤ អាយតន:១ ជាតុ៧
ក៏មាន ប្រាសចាកអាយតន:១ ជាតុ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។
(៣៥៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកចក្ខាញាណធាតុ ។បេ។
ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកមនោធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកមនោះ
ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកមនោធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកមនោះ
ពៃញាណធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកសមុខយសច្ច ពួកធម៌ណា

វិហ្វយុត្តេន រិហ្សយុត្តបទំ

មក្កសច្ចេន យេ ឧញ្ញា វិហ្ឈស្តា គេហិ ឧថ្មេសា យេ ឧញ្ញា វិហ្ឈស្តា គេ ឧញ្ញា ឯកោន ១ទ្វេន ឧសហយតនេហ៍ សោខ្យសហ៍ ជាតុហា គេហិចិ វិហ្ឈស្តា ។

មេល្ច រួជិត្តែម៉ា រ រួជិតិស្នា ត្រមេសកានទេខ តុមាកា ខាម់កា ឧទំសា សម៉េស ត្រមាសកានទេខ អនិស្ ខាទ់ស ក្នុង ថ្ងៃ ក្រែ ពេ ខេតា រួជិតិស្នេ ពេ ខេតា មុន្តិថ្ងៃក្រេខ កោ ខេតា ស់រុស្ទំថ្ងៃកោច កោ ខេតា រួជិ កោច កោ ខេតា រ ខេ រ មេក្សិត្តិកោច កោ ខេតា រួជិ យន្ត ពេល ខេតា រ ខេ រ មេក្សិទ្ធិក្រេច កោ ខេតា រួជិ

វិច្បយុត្តេន វិច្បយុត្តបទ

ប្រាស់លាក់មគ្គស់ប្ដូ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់ធម៌ទាំង នោះ ពួកធម៌ នោះ ប្រាស់លាក់ខន្ន១ អាយត់ន: ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់លាក់ អាយត់ន: ១ ជាតុ ១ និងជមិញ្កខ្លះ ក៏មាន ប

(៣៥៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសាកន់រោធសត្ថ ពួកធម៌ណា
ប្រាសាកតត្តខ្លួយ ។ បេ ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកកាយិខ្លួយ
ពួកធម៌ណា ប្រាសាកឥត្តិខ្លួយ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកកុរិសិខ្រួយ
ពួកធម៌ណា ប្រាសាកឥត្តិខ្លួយ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកកុរិសិខ្រួយ
ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសាកាខន្ធ៤
អាយាន: ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រាសាកអាយាននៈ ១ ៣តុ ១ និង
ធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៣៥៤) ពួកធមិណា (បាសយកមនិន្ទ្រិយ ពួកធមិណា
ប្រាសយកធមិទាំងនោះ ពួកធមិនោះ (បាសយកខន្ធ១ អាយតន:១០
ជាតុ១០ ក៏មាន (បាសយកអាយតន:១ ជាតុ១ និងធមិញ្កៗ៖
ក៏មាន ។

អភិធម្មបំដិកេ ធាតុកថា

អភិធម្មចិដិក ៣តុកថា

(៣៥៤) ពួកគមិណា ប្រាសហកសុខិន្ទ្រិយ ពួកគមិណា

ប្រាសហកនុក្ខិន្ទ្រិយ ពួកគមិណា ប្រាសហកសោមនស្សិន្ទិយ ពួក

គមិណា ប្រាសហកទេមនស្សិន្ទិយ ពួកគមិណា ប្រាសហកធមិ

ទាំងនោះ ពួកគមិនោះ ប្រាសហកខន្ធ១ អាយតនៈ១០ ៣គុ១៦

ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ១ ៣គុ១ និងគមិពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៥៦) ពួកគមិណា ប្រាសហក•បេក្ខិន្ទ្រិយ ពួកគមិណា

ប្រាសហកគមិទាំងនោះ ពួកគមិនោះ ប្រាសហក•បេក្ខិន្ទ្រិយ ពួកគមិណា

ប្រាសហកគមិទាំងនោះ ពួកគមិនោះ ប្រាសហកខន្ធ១ អាយតនៈ១០

៣គុ១១ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតនៈ១ ៣គុ១ និងគមិពួកខ្វះ

(៣៥៧) ពួកធមិណា ប្រាស់បាកសន្និទ្រ្ទិយ ពួកធមិណា
ប្រាស់បាក់វិយៃទ្រ្ទិយ ពួកធមិណា ប្រាស់បាកសតិទ្រ្ទិយ ពួកធមិណា
ប្រាស់បាក់សមាធិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់បាក់បញ្ជាំទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់បាក់អន់ញាត់ញាស់ព្រម័តិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់បាក់
អញ្ជាំទ្រួយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់បាក់អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់បាក់អំណ្តំ ពួកធម៌ណា ប្រាស់បាក់អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់បាក់អំណ្តំ ពួកធម៌ណា ប្រាស់បាក់សង្គារទាំងឡាយព្រោះអវិជ្ជា

ក់មាន ៗ

វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តបទ

រាយ ខាមណៈ មេល្ខ រួសិយខ្មា រ មេលខាមស្ ខាមិស រួសិយខ្មា រាមេសាលឧបេស ស្រេខាមស្ ខាមិស រួសិយខ្មា រាមេសាលឧបេស រួសិយខ្មា ខេស ខេតិស្ លេខ ខតិ រួសិយខ្មែ រួសិយខ្មា ខេស ខេតិស្ឋ លេខ ខតិ រួសិយខ្មែ រួសិយខ្មា ខេស ខេតិស្ឋ លេខ ខតិ រួសិយខ្មែ រួសិយខ្មា ខេត្តស្វា លេខ ខតិ រួសិយខ្មែ រួសិយខ្មែ

(ယေရှင္က) အဆိုးေရးခြဲကော မွန္တော္တေလ ေဆာ် មានបាលឧខឧជនិយា ឧមារិថ ពោ ឧសី ឧមារិជនិះ-យា វេឌសាយ យោ ឌម្មា វិទ្យាយុត្តា នេះស្វា ឌម្មេសា លោ ឌម្មា រុជិវិណីខា ខេ ឌគីរ ត្រមេខ សមេិច ឧសហាយត នេហ៍ ឧសហ៍ ៣តូហ៍ វិហ្ឈុត្តា ឯកោះ-ជាយត នេះ ឯកាយ ភាគុយា កោហ៍ វិហ្សុស្តា ។ $\{\omega_{\xi q}\}$ ugevaråan kuma (a π Ξ ឧណីពជំណ វសសទេខ ណេ ខគីរ មគីងនេះ ពេ ឌឝី រូជិ៍៧៩ ខេស ឌឝើស ពេ ឌឝី រួជាជាម៉ា ខេ ឧសី ត្រមុខ ១៤៤១ ខម្មា ៣៩-ខេញ សោឡសញ់ ជាតូលាំ វិហ្សយុត្តា ឯកោលយៈ តែខេន រាយាយ ខាតុយា គេហិច វិទ្យុយុត្តា ។

វិហ្ឈយុត្តេន វិហ្ឈយុត្តបទ

ជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ទាំង នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស ហកខន្ន១ អាយតន: ១០ ៣គុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣គុ ១ និង៍ជម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៥៨) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាក់វិញាណព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ជ្រុសថាកផស្សៈព្រោះសទ្បាយឥនៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ្រុលសហកវេទនាព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ ពុំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រុស្លាក់ខន្ទ អាយតន:១០ ៣តុ១០ ក៏មាន ព្រុសហក្អាយតន: ១ ជាតុ ១ និង័ធម៌ពួកៗ៖ ក៏មាន ៗ (៣៥៩) ពួកធម៌ណា (ជាសថាកតណ្ដាព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ព្ទឹកធម៌ណា ជ្រាសថាកុខជាទានព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ្រុកសហកកម្មភព ពួកធម៌ណា ប្រុសហកធម៌ព័ងនោះ ពួកធម៌ នោះ ព្រុសហកខន្ន១ អាយតន:១០ ជាតុ១៦ ក៏មាន ជ្រុស

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកឋា

ឧណ្ណាកា កោ ខេតិ ខេសាំស្ង មន្ទ្រំកោស្ កោ ខតិ មន្ទិសខេទ កោ ខតិ ការ ការ ការ ខេត ការ ពិដឹះខេទ កោ ខតិ មាជិវិយខេទ កោ ខតិ ខម្សើន កោ ខតិ ខិស្សាមោខ កោ ខតិ មន្ទ-មេសាខេ កោ ខតិ ខិម្ហេមាខេក្រ ខេត មណីមនេះ កោ ខតិ ខេស្សមាខេក្រ កេ ខតិ គ្រាំខេត កោ ខតិ ខេស្សមាខេក្រ កេ ខតិ គ្រាំខេត ការ ខេតិ ខេស្សមាខេក្រ បានទិ

អភិធម្មចំដិក ធាតុកបា

(៣៦០) ពួកធមិណា ប្រាសថាករូបភព ពួកធមិណា ប្រាស ថាកធមិទាំងនោះ ពួកធមិនោះ មិនមែនប្រាសថាការន្ធណាមួយ មិន មែនប្រាសថាការយៈនេះណាមួយ ឡើយ តែប្រាសថាការាតុ ៣ ។

(៣៦១) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកអសញ្ញាក់ព ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ហក់ឯករៅការក់ព ពួកធម៌ណា ប្រាស់ហក់សេចក្តី១ ក្រែឡូលេ
ពួកធម៌ណា ប្រាស់ហក់ធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ហក់១ន្ធូ៤
អាយតន: ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រាស់ហក់អាយតន: ១ ៣តុ ១ និង
ធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៦៤) ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់អប្រភព ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាក់នៅសញ្ញានាសញ្ញាភព ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់បត់កៅការភព ពួក ធម៌ណា ប្រាស់លាក់សេចក្តីសោក ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់សេចក្តីខុត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់ទោមនស្ស ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់ទេជាយាស់: ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់សត់ប្បដ្ឋាន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់សម្មប្បធាន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់សត់ប្បដ្ឋាន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់សម្មប្បធាន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់សព្វមួញ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់សន្ទិយ ៩ វិច្បយុត្តេន វិច្បយុត្តបទំ

ដំណា ដេល ត្រូ រួជ ដៃ ដៃ ឯ នាង សូ រួជ ដៃ នាង នាង នាង ស្នេ នាង ស្នា នេះ នាង សូ រួជ ដៃ នាង នាង នាង ស្នា នេះ នេះ នាង មរ្ម នាង នាង នាង នាង រួជ ដៃ នេះ នេះ នាង មរ្ម នាង នាង នាង នាង រួជ នាង រួជ នាង នេះ នេះ នាង សូ រួជ នាង នាង នាង នាង រួជ នាង នេះ នេះ នាង សូ រួជ នាង នាង នាង នេះ នេះ នាង សូ រួជ នាង នាង នេះ

វិហ្យយុត្តេន វិហ្មយុត្តបទ

ញ្ជកធម៌ណា ប្រាស់ ភាក់ពល: ៤ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ភាក់ពេជ្ឈន្ន៍ ៧ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ភាក់មគ្គមានអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ភាក់ធម៌ទាំង៍ នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ ភាក់ខន្ធ១ អាយតន: ១០ ៣គុំ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់ ភាក់អាយតន: ១ ៣គុំ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៦៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាក់ផស្រៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស ចាក់វេទនា ពួកធម៌ណា ប្រាសចាក់សញ្ញា ពួកធម៌ណា ប្រាស ចាក់ចេតនា ពួកធម៌ណា ប្រាសចាក់ចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស ចាក់មនសិការ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាក់ធិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស ចាក់មនសិការ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាក់ធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសចាក់ខន្ន ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ប្រាសចាក់ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងជម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

អភិធម្មបំដីកេ ណតុកថា

យលានខេត ត្រមាណ យន់ឈា មេលា ត្ន រូជិណិខ្មិរ រ សាលាឧខេស្ត ឧចិសេស យនិស្ទ រូជិណិខ្មិរ ត្វ ឧសិ រូជិណិខ្មិរ ខេ ឧសិ ត្រមេខ ១ខេំខ ខមា-ឧតិស្ទ លោ ឧសិ នៃយិល នេយល មានិស្ទ លេ ឧតិស្វ លោ ឧសិ នេយិល នេយល មានិល់ខេមិស្ (ឃុំខ្ពុស) មាន់លោ រុខខេម្មា មានិល្ខខេម្មិ

អភិធម្មបំដាក ធាតុកេវា

(ញ៦៩) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ហកពួកធម៌ជាកុសល ពួកធម៌ ណា ប្រាស់ហកពួកធម៌ជាអកុសល ពួកធម៌ណា ប្រាស់ហកធម៌ទាំង នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ហក់ខន្ធ តាយតនៈ ១០ ៣គុ ១៦ ក៏ មាន ប្រាស់ហក់អាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។ (ញ៦៦) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ហកធម៌ដែលប្រកបដោយសុខ-ដើមនា ពួកធម៌ណា ប្រាស់ហកធម៌ដែលប្រកបដោយខុត្តវេខនា ពួក ធម៌ណា ប្រាស់ហកធម៌នៃនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ហកខន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ៣គុ ១៩ ក៏មាន ប្រាស់ហក់អាយតនៈ ១ ៣គុ ១

(ញ្ចាស់) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ហកធម៌ដែលប្រកបដោយអនុក្ខ-មសុខវេទនា ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ហកធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ ហកខន្ន ១ មាយតនៈ ១០ មាតុ ១១ ក៏មាន ប្រាស់ ហក មាយតនៈ ១ មាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

វិច្បយុត្តេន វិច្បយុត្តបទំ

ស្ថេ រួជិនៃ ង សង្គ្រីលេសួយេសួយឧត្តេស្ត នេះ នេះ រួជិនេះ នេះ ស្ថេ រួជិនេះ នេះ ស្ថេ នេះ រួជិនេះ នេះ អ្នក្សា នេះ នេះ រួជិនេះ រូជិនេះ រួជិនេះ រូជិនេះ រួជិនេះ រូជិនេះ រូជ

ខេត្ត ស្ដេញ ខេត្ត ស្ដេញ មាន នេស្ស ស្ដេញ មាន នេស្ស សង្សា ស្ដេញ មាន សង្សា ស្ដេញ មាន សង្សា ស

វិហ្សយុត្តេន វិហ្សយុត្តបទ

(៣៦៨) ពួកធម៌ណា ប្រាសបាកធម៌ជាវិបាក ពួកធម៌ណា ប្រាសបាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសបាក១ខ្លួ អាយតនៈ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ប្រាសបាកអាយតនៈ ១ ៣តុ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏ មាន ប

(៣៦៩) ពួកធម៌ណា ជ្រាសហកធម៌មានវិហ្កាដាប្រក្រតី ពួកធម៌ណា ជ្រាសហកធម៌ដែលសៅហ្មង់ហើយ ទាំងគួរដល់ទូវសេចក្ដី សៅហ្មង់ ពួកធម៌ណា ជ្រាសហកធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នាះ ជ្រាស ហការន្ទ ១ អាយតនៈ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ជ្រាសហកអាយតនៈ១ ជាតុ ១ និង៍ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(៣៧០) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មិនមែនជាវិជាក់ទាំងមិន
មែនមានវិជាកជាប្រក្រតី ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលកម្មប្រកប
ដោយកំលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍
ដល់ទេជាទាន ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ
មិនមែនប្រាសថាការន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាសថាកអាយតនៈណាមួយ
ឡើយ តែជ្រាសថាការគុខ ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកឋា

(៣៧០) អនុទាន់ជា្នេត្តនេះយេស នម្មេស យេ នម្មា អស់ខ្លាំ បើដ្បាស់ខ្លាំ បើ នម្មា មិឡយុត្តា នេ វិទ្យាយុត្តា នេះហ៍ ជម្មេហ៍ យេ នម្មា មិឡយុត្តា នេ នម្មា ជ គេហ៍ចំ ១ធ្វេហ៍ ជ គេហ៍ចំ អយតនេហ៍ នហំ ជាត្វហ៍ វិទ្យាយុត្តា ។

ខាន់ណ មេល្ខ រួជិណីខ្មា រ ខេត្ត ព្យល់ខ្មា ព្យេខ ឧភសា៣ឧបេស្ ឧទីរភស្ រួជិណីខ្មា ខេស្ ឧកើស ្រេ ឧសិ រួជិណីខ្មា ខេ (ឃ ៧ គ) ការួឌយ៍ការួយ ពេល ឧសិ រួជិញ ពេល ឧសិ

អភិធម្មចំដឹក ធាតុកថា

(៣៧๑) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយ កំលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ ទេពុទាន ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលមិនសៅហ្មូងហើយ ទាំងមិន គួរដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មូង ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ទាំងនោះ ពួក ធម៌នោះ មិនមែនប្រាសថាការខ្នួណាមួយ មិនមែនប្រាសថាកអាយឥនៈ ណាមួយឡើយ តែប្រាសថាការគុ ៦ ។

(ញ៧៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលប្រកបដោយវិតក្ត: ទាំងប្រកបដោយវិថាវៈ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ នោះ ប្រាសចាកខន្ន១ អាយតនៈ១០ ៣តុ១៤ ក៏មាន ប្រាស ចាកអាយតនៈ១ ៣តុ១ និងជម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៧៣) ពួកធម៌ណា ប្រាស០កធម៌ដែលមិនមានវិត្ត:
មានត្រឹមតែវិហារៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស០កធម៌ដែលច្ចឡំដោយបីតិ
ពួកធម៌ណា ប្រាស០កធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស០កេខន្ធ ១
អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស០កអាយតនៈ ១ ជាតុ ១
និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

វិហ្វយុត្តេខ វិហ្វយុត្តបទំ

ខាន់ណា ខេសាត្ន រូជិណីខ្មី រ មាល្ខ ខាន់ល រូជិណីខ្មី ព្យាយឧប្បេខ ព្យម្មាណ ខេ ខតិ ត្យខេខ ១មើខ ឧមាសាយឧបេស ជិច-រូជិណីខ្មី ខេស្ ពតិល ពេ ឧតិ រូជិញើមើ (យឡុន្ត) មានមាលឧបេស ឧតិល ពេ ឧតិ

យស់លា មេលាច្នុ រួជិណីខ្មី ឯ មាស យន់ស រួជិញ្ចឹង ត្រមាញឧបទ ត្រមាញ ខេ កតិ រួជិញខ្មី ខេស ពាលខេប ត្រូវាយើខ្មី កស រួជិញខ្មី ខេស ពេល កកា រួជិញខ្មី ក្រ រួជិញខ្មី ខេស សម ខេស ពេល កកា រួជិញខំមី (ឃុំ គ្) ៩ ដេយ្ធិមាស សម ខេស ពេល កកា រួជិញខំមី (ឃុំ គ្) ៩ ដេយ្ធិមាស សម ខេស្ ពេល កកា រួជិញខំមី (ឃុំ គ្) ៩ ដេយ្ធិមាស សម ខេស្ ពេល ក្រ រួជិញ ពេល

វិប្បយុត្តេស វិប្បយុត្តបទ

(៣៧៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលមិនមានវិតក្ត: ទាំង មិនមានហៃរៈ ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនប្រាសហការន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាសហកអាយតន:ណាមួយ ឡើយ តែប្រាសហភាពតុ ១ ។

(៣៧៥) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រឡំដោយសុខ ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសហកខន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៥ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៧៦) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រឡំដោយឧបេក្ខា ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសហក១ន្ធ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១១ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៧៧) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ ដែលគួរលះដោយ «ស្សនៈ ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ ដែលគួរលះដោយភាវនា ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ ដែលមានហេតុគួរលះដោយ«ស្សនៈ

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកដា

ខេ ខេសិ ត្រុយខ សទិខ ឧកឈយឧបេស្ រួជិនៃឌី ខេស ឧកើស កោ ខគី រួជិនេឌី ((ឃុំមុំ) ឧរ្ទីសៃក៏ហោស ឧកើស កោ ខគីរ

អភិធម្មចំដិក ធាតុកថា

ធមិណា ប្រាស់ ភាគធម៌ជាគ្រឿងដល់នូវការសន្សំ ពួកធម៌ណា ប្រាស ហកធម៌ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ *ពួកធម៌ណា* ព្រសហកធម៌ដារបស់ សេត្តបុគ្គល ពួកធម៌ណា ស្រុសថាកធម៌ជារបស់អសេត្តបុគ្គល ពួកធម៌ ណា ជ្រាសថាគធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាគធម៌ ពុំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ស្រុសហក១ន្ទ 🤊 អាយតនៈ 🧿 ជាតុ 🤊 ៦ ត៌មាន (ពុសហក្អាយតន:១ ជាតុ១ និង៍ធម៌ពួកៗ៖ ក៏មាន ៗ (៣៧៤) ពួកធម៌ណា (ជាសហកធម៌ប្រមាណមិនជាន ពួក ធម៌ណា ស្រុសហគធម៌ដ៏ទត្តម ពួកធម៌ណា ស្រុសហគធម៌ទាំងនោះ ព្ទុកធម៌នោះ មិនមែនប្រាស់ហក់ខន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាស់ហក់អាយ-តនៈណាមួយ ទៀប តែក្រុសហកពតុ ៦ ។

(១៧៩) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលមានអារម្មណ៍តូចគ្នា។ ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសហការន្ធ ១

វិច្បយុត្តេន វិច្បយុត្តបទ

ឧសេហ ឧស្ហ វិហ្ឈុត្តា ឯកោយមាធន ឯកាយ ជាតុយា កោហ៍ចំ វិហ្ឈុត្តា ។

(ယရန္) မန္တမားရီးဟာည္ ဧးရီည္ ကေ ဧရီး

វិហ្សប់ត្រេខ វិហ្សយុត្តបទ

អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ព្រុសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និងជមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ។

(៣៨០) ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ដែលមានអារម្មណ៍ដល់
នូវសភាពធំ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិន

បាន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិន

បាន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ថោកទាប ពួកធម៌ណា ប្រាស់លក

ធម៌ដែលមានសភាពខុសនិងខៀង ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ដែល

មានសភាពត្រវនិងខៀង ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ដែលមានមគ្គជា

អារម្មណ៍ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ដែលមានមគ្គជាហេតុ ពួកធម៌

ណា ប្រាស់លកធម៌ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ពួកធម៌ណា ប្រាស់

បាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់លកខង្គ អាយតនៈ ១០

ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់លកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្លះ

ក៏មាន ប្

(៣៨១) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ កតម្រឹងលមិនទាន់កើតឡើង ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនប្រាស់ ហការន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាស់ ហកអាយតនៈ ណាមួយឡើយ តែ ប្រាស់ ហក់ពតុ ៥ ។

(៣៨៤) ពួកធម៌ណា (ពុសហកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកបា

(ယရယ) စစ္စ်ဂ်ီးသီးနော် ဟောည့ ဧခြော်ည ကော ឌម្មា អជ្ឈតារគំហោស ឌឝេីស លេ ឌឝី មស្-ឌ្វាវឌ្មណេហ៍ ជម្នេហ៍ យេ ជម្នា អជ្ឈត្តពហ៍ឌ្វា-រតិយោល ខាតិល្អ លោ ខគិរ រួជាជាង ខេស ខាតិល ကေ ဆည်း နှင်းကြီးမ်ား ေၾ ဆည်း ရွှေးမေးဗ စက်ဗီဗ ឧសហាយត នេហ៍ ឧសហ៍ ជាត្វហ៍ វិហ្ឈុណ្តា ឯកោះ-သာကားအသေး အေၾက အေလာက္ အေတြကို အေလာက္က ကေ (៣៨៤) សធ៌ឧស្សឧសេច្បដ្ឋិសេចាំ ជម្មេចាំ យេ ឧទ្ទា អនិធស្បនសច្បដ្ឋាយេហិ ឧឌ្មេហិ យេ ឧទ្ទា វិហ្វយុត្តា តេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា វិហ្វយុត្តា គេ ឌម្មា ឧទ្ធល ១៤៤ស វា នេះ ពេល ១៤៤ មន្ត្ ជាតូហ៊េ វិហ្សយុត្តា ឯកោយសាធនេធ ឯកាយ ជាតុ-យា គេហិចិ វិហ្ស័យុត្តា ។

អភិធម្មបំពិក ជាកុកថា

ញ្ចកដម៌ណា ស្រុសហកដម៌មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ពួកដម៌ណា ស្រុស ហកដម៌ទាំង នោះ ពួកដម៌នោះ ស្រុសហក១ខ្លួ អាយតន: ១០ ឃាតុ ១៦ ក៏មាន ស្រុសហកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និង័ជម៌ពួក១:

(៣៨៣) ពួកធមិណា ប្រាសលកធមិមានអារម្មណ៍ ជាបច្ចុប្បន្ន ពួកធមិណា ប្រាសលកធមិដែលមានអារម្មណ៍ខាន៍ក្នុង ពួកធមិណា ព្រាសលកធមិដែលមានអារម្មណ៍ខាង៍ក្រៅ ពួកធម៌ណា ប្រាសលកធមិ ដែលមានអារម្មណ៍ ទាំងខាង់ក្នុងទាំងខាង់ក្រៅ ពួកធម៌ណា ប្រាសលក ធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសលកខន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាគុ ១០ ក៏មាន ប្រាសលកអាយតន: ១ ជាគុ ១ និង៍ធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៨៤) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាកធម៌ដែលប្រកបដោយការ ឃើញទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាកធម៌ដែលមិន ប្រកបដោយការឃើញតែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ចាក់ខន្ធ ៤ អាយ់គនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រាស់ចាក់អាយ់គនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ប

វិហ្មយុត្តេន វិហ្មយុត្តបទ

(ယရရ) လေးဆိုယ္ ဆေရီညော့ ကေး ဆေးဆီး မာလေးဆမ်-មេល្ ខេត្តិប្រ លេ ឧសិ លេខមានិកឧនិកា ខេតិ-တ် ေလာ ဆည္း တခွေတ်ာ ေ႐ႊ ေလးတရားအတြော မ ဆမ္းေ တ် က ဆေး၌ လကၡေးကတ် ေးက ေ ေး ကေးကွက် ឌ ម្នេញ យោ ឧម្មា ហេតុហិ ខេ ហេតុសម្ប**យុ** ត្តេហិ ខ ខេត្តស្វា លេ ខេត្តា សេដ្ឋអាង្គីល់ខេត្តស្វា ខេត្ត ខ ខ ហេតុហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា ជ ហេតុហ៍ សហេតុ-ကေးက်ာ ဆုံးမျှောက် ယော ဆည္ဘော အိုးမျှီဟုံရွာ အောက် ဆုံးမျှောက် លោ ឌគីរ រូណីជាម៉ា ខេ ឌគីរ ត្រមេខ សមើច ៥មា-សាយតធេញ សោខ្យសញ់ ជាត្តូញ វិច្បយុត្តា ឯកោ-សលស ខេត្ត ស្យាល សាតុយា គេហ្គុំ វិហ្សុយុត្តា ។ (ឃុនុទ្) អាជជិញេស ខគ្រើស កោ ខគិ ម្នាល់ ខ្មាញ លេខ ខ្មា សន្ធមរា្ធ្រេញ ឌ ម្នេញ យេ ឧម្មា ស ខ្យេឌិ ឃេញ ឧ ម្មេញ យេ ឧម្មា နီရည္ စင္မရိည္ (က စခံ၊ နူရီကြမ္ဆီ၊ (ဆည္ စင္မရိည္ ពោ ឌឝី រួជ ជា ខេ ឌឝី **ឧ**ឌិស ខ្មេះស ស្រុយស្ថា សត្សា ភាត្សា វិហ្ឈុស្សា ស្រុក-ស្ពេស ខេត្ត ស្ងាយ សត្វបា គេស្ត្រ ប្រើលើស ឯ

វិច្បយុត្តេន វិច្ប**យុត្តប**ទ

(៣៩៥) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ជាហេតុ ពួកធម៌ណា

ប្រាសចាកធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាស

ចាកធម៌ប្រកបដោយហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដាហេតុទាំង

ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយនឹងហេតុតែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលប្រព្រឹត្ត

ហេតុទាំងប្រកបដោយហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌បកបដោយ

ហេតុតែមិនមែនជាហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌បកបដោយ

ហេតុតែមិនមែនជាហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌នមែនជាហេតុ

តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ

ពួកធម៌នោះ ប្រាសចាក១នួ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ១៦ ក៏មាន

ប្រាសចាកអាយតនៈ ១ ជាតុ១ និងជម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(-ញ៩៦) ពួកធមិណា ប្រាសចាកធមិដែលមិនមានបច្ច័យ ពួកធមិណា ប្រាសចាកធមិដែលមិនមានបច្ច័យតាក់តែង ពួកធមិណា ប្រាសចាកធមិដែលប្រកបដោយការឃើញ ពួកធមិណា ប្រាសចាក ធមិដែលប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធមិណា ប្រាសចាកធមិដែល មានរូប ពួកធមិណា ប្រាសចាកធមិទាំងនោះ ពួកធមិនោះ ប្រាស ចាការន្ធ ៤ អាយតន: ๑ ឆាតុ ៧ ក៏មាន ប្រាសចាកអាយតន: ๑ ឆាតុ ๑ និងធមិពួកខ្វះ ក៏មាន ។

អភិធម្មបិដិកេ ធាតុកប៉ា

មាលនេះ ខេស្ ខេស្ ខាសិស្ រួសិយីឌី ឯ មេសូត្ ស្រីលើឌី ខេស ខេស្ត សមិស្ ខ មេសូត្ ខេ ខេសិ ខ មេសូត្ សមិស្ ខ មេសូត្

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

(៣៨៧) ពួកធម៌ណា ស្រាសចាកធម៌ជាលោកុត្ត ពួកធម៌ ណា ស្រាសចាកធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនស្រាសចាក១ខ្លួ ណាមួយ មិនមែនស្រាសចាកអាយតនៈណាមួយ ឡើយ តែប្រាសចាក ពាតុ ៦ ។

(៣៨៨) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ចាកធម៌ជាអាស់ វៈ ពួកធម៌ ណា ប្រាស់ ចាកធម៌ដែលប្រកបដោយអាស់ វៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ចាកធម៌ជាអាស់ វៈទាំងប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងអាស់ វៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ចាកធម៌ជាអាស់ វៈទាំងប្រកបដោយអាស់ វៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ចាកធម៌ ដែលប្រកបដោយអាស់ វៈ តែមិនមែនជាអាស់ វៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាក ធម៌ទាំង នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ចាក់ខន្ទ ១ អាយ់តនៈ ១០ ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាស់ចាកអាយ់តនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(ញ៩៧) ពួកធមិណា ប្រាសហកធមិដែលមិនមានអាសារ: ពួក ធមិណា ប្រាសហកធមិដែលប្រាសហកអាសារ:ទាំងមិនមែនអាសារ: ពួក ធមិណា ប្រាសហកធមិទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនប្រាសហក ទន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាសហកអាយតនៈណាមួយឡើយ តែប្រាស ហកណតុ ៦ ។

វិហ្សយុត្តេន វិហ្សយុត្តបទំ

យដ់ណា ដេល្ខេ រួជិនៃ ឯ

អស្ស យដ់ស្ង រួជិនៃ ឯ

អស្ស យដ់ស្ង រួជិនៃ ឯ

អស្ស យដ់ស្ង រួជិនៃ ឧអសារាធនេះខេខ សូមមាកា

អូជិនៃ ខ្លាំ ខេស ខាតើស្ង នេះ ខេតិស្ង នេះ ខេតិស្ស នេះ

ကေ ဆ၏ င္ခ်မီးနာရီကြီးမီသံ ငးရီည္ ကေ ဆ၏ ငူးမီတဲ့ ငးရီလ္ ကေ ငး၏ ငေးမန္းမွာတဲ့ ငးရီလဲ (ယရ) မားရီးဟာတဲ့ ငားရီလဲ့ ကေ ငး၏

វិហ្ជយុត្តេស វិហ្ជយុត្តបទ

(៣៩០) ពួកធម៌ណា ច្រុសហកធម៌ជាសំយោជន: ពួក
ធម៌ណា ច្រុសហកធម៌ជាគន្ន: ពួកធម៌ណា ច្រុសហកធម៌ជាឱ្យ:
ពួកធម៌ណា ច្រុសហកធម៌ជាយោគ: ពួកធម៌ណា ច្រុសហកធម៌
ជានីវេណ: ពួកធម៌ណា ច្រុសហកធម៌ជាបកមាស: ពួកធម៌ណា
ច្រុសហកធម៌ដែលប្រកបដោយបកមាស: ពួកធម៌ណា ច្រុសហក
ធម៌ជាបកមាស:ពុំធបកមាស:ស្លាបអន្តែលហើយ ពួកធម៌ណា ច្រុស
ហកធម៌ពំន៍នោះ ពួកធម៌នោះ ច្រុសហក១ន្ធូ ១ អាយតន: ១០
ជាតុ ១៦ ក៏មាន ច្រុសហកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏

(ភ្៩១) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ដែលបរាមាស:មិនស្លាប អង្គែលហើយ ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ដែលជ្រាសថាកបរាមាស: ទាំងបរាមាស:មិនស្លាបអង្គែលហើយ ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ទាំង នោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនជ្រាសថាការខ្លួណាមួយ មិនមែនជ្រាស ថាកអាយតន:ណាមួយឡើយ តែជ្រាសថាកណតុ ៦ ។

(៣៩៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអារម្មណ៍ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌គឺចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស ថាកធម៌គឺបេតសិក ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលប្រកបដោយចិត្ត

អភិធម្មបំដកេ ធាតុកថា

ចិត្តសំសដ្ឋេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា ចិត្តសំសដ្ឋស-ត់ជាខេស្ ខ គើស្ន ពោ ខគី ខ្ឹងសូមឌីសត់ជាប់។-ហេក្សា ជម្មេញ យេ ឧញ ខិត្តសំសដ្ឋស**មុ**ដ្ឋា**ជា**ឧុប-រុឌ្ណីស្ង ឌឝេីស្ង ៤៣ ឌឝីស រុធាពី៧៩៤ ខេស្ង ឌឝេីស្ង ណេ ឌគីរ រូជៈ ជា ខេ ឌគីរ ត្រមេខ សថេិច ខមា-សាយត នេហ៍ ឧសហ៍ ಐត្ហា វិហ្វយុត្តា ឯកោះ យៈខេខ រាយ យខ័យ យេខ រួជាជា រ $(\omega \leqslant \omega)$ සහ සබ්ගොඩ ස සබ්ඩු $(\omega \approx \pi)$ ចិត្តវិហ្សហ ត្រួស៍ យេ ជម្មា ចិត្តសំសដ្ឋេស៍ ឌ ម្នេញ យោ ឌ ម្នា នទានា ឌ ម្នេញ យោ ឌ ម្នា វិប្ប-យុត្តា គេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា វិហ្សយុត្តា គេ ជម្មា ខេត្តហ៊ាំ ១ធ្វេហ៊ាំ ឯកេស្តាយតាធន សត្តហ៊ាំ ភាគ្វាហ៊ាំ វិទ្យយុត្តា ឯកោលនេះ ខេន ឯកាយ ភាគុយា កេះ ខ្មុំ ទៀបត្

អភិធម្មចិដ្ឋក ធាតុក្សា

ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ដែលប្រឡំ ដោយបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើងអំពីបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើងទាំង កើតជាមួយនឹងបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើងទាំង កើតជាមួយនឹងបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ដែលប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើងទាំងប្រព្រឹត្ត ទៅតាមបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស់ បាកធម៌ទាំង នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស់បាកខន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១០ ក៏មាន ប្រាស់បាកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(១៩៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលមិនមានអារម្មណ៍
ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលប្រាសចាកចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស
ចាកធម៌ដែលប្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលជា
ខេត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាស
ចាការន្ធ ៤ អាយតនៈ ១ ជាគុ ៧ ក៏មាន ប្រាសចាកអាយតនៈ ១
ជាតុ ១ និងជម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៣៩៤) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាក់ធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយ កិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាក់ ធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនប្រាស់ចាក់ខន្ធណាមួយ មិនមែន ប្រាស់ចាក់អាយតនៈណាមួយឡើយ តែប្រាស់ចាក់ជាតុ ៥ ។

វិប្បយុត្តេទ វិប្បយុត្តបទំ

ម្នាល់ ខេត្តិ ពេល ខេត្តិ មេខ្លីល្ខំដើល ខេតិ-ည္ က ဆည္း ယူးကေနာ္မရိုက် မေဆီးဟု မေ ឌញ្ កំលេសហ៍ ខេវ សគ្គិលេស ភេហ៍ ខ ឧម្មេ-ស្វា យេ ឧញ្ញា កាំលេសេសា ខេវ សង្ណីលំដ្នេសា ខ ខេត្តស្វា លេ ខេត្ត មន្ត្វហ្វុទេស្តី ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត គ្នាលេសេស ខធ្មេស យេ ខម្មា គ្នាលេសេស ខេះ លេសសម្បយុត្តេហ៍ ទៅ នោ ខ គាំលេសេហ៍ ឌ ម្នេញ យោ ឌ ម្នា វិច្បយុត្តា គេហិ ឌ ម្នេញ យោ ឌស់ រូជិវិល់្ស ខេ ឌេស៊ា ត្រុមខ ៦ ថេ្ង ឧភ្សា-យត នេហ៍ សោខ្យសហ៍ ជាត្យា វិច្បយុត្តា ឯកោះ-သာဏត នេខ រាសាយ ဘရာဏ គេហ៍ខំ វិហ្យុត្តា ។ (ကောန္) မႈကန္လိုေလာက္မႈကို ဆင္မွာကို ေလး ဆမ္မာ့

មាលឧខេស្ ឧស្ ខានិស្ រូសិ៍លើម៉ា ឯ

រូសិ៍លើម៉ា ខេ ឧសិ ខ មេសុទ្ធ ១ខេស្ ខ មេសុទ្ធ

ខេក ឧសិ រូសិ៍លើម៉ា ខេស្ ខ តេសិស្ ខ មេសុទ្ធ

មួលអារូសិ៍លៃខែស្ មអមទ្រីម្នេហេសូខេស្ ខ ខេសិទ្ធ

(៧ ខេសិ រូសិ៍លើម៉ា ខេស្ ខ ខេសិស្ ខ មេសុទ្ធ

(៧ ខេសិ រូសិ៍លើម៉ា ខេស្ ខ ខេសិស្ ខ មេសុទ្ធ

វិហ្មយុត្តេខ វិហ្មយុត្តបទ

(៣៩៥) ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ដែលកម្បបកបដោយ
កំលេសមានតណ្ដាជាដើមកាន់យកហើយ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌
ជាកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ដែលសៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌
ណា ប្រាសាកធម៌ដែលប្រកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាកំលេសទាំងគូរដល់ខ្លាំសេចក្ដីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាកំលេសទាំងស្រប់ស្រប់ ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាកំលេសទាំងសៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាកំលេសទាំងបែកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាកំលេសទាំងប្រកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាកំលេសទាំងប្រកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាកំលេសទាំងបែកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាតំលេសទាំងបែកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាតំលេសទាំងបែកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស
ភាគធម៌ជាតំនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសាកាទន្ន តា អាយតនៈ ១០
ជាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសាកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្លះ
កំមាន ប

(ញ ៩ ៦) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលមិនគួរដល់នូវសេចក្តី សៅហ្មូន ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលប្រាសថាកកិលេសទាំងមិន គួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុន ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ទាំងនោះ ពួក ធម៌នោះ មិនមែនប្រាសថាការន្ធណាមួយ មិនមែនប្រាសថាកអាយ-តន:ណាមួយ ឡើយ តែប្រាសថាកភាតុ ៦ ។

អភិធម្មចំដីពេ ធាតុកឋា

សេលឧបខេខ វាមាល ខាង់លា មេល្ច រូជិ៍ ជាខ្លី ឯ មូលសេល ឧដេល ឧដិសេល ខាង់ល្ រូជិ៍ ជាខ្លី នា លេ ឧដិស រូជិ៍ ជាខ្លី ខេ ឧដិស វាមេខ សថៃខ ឧ-ខេត្ត ប្រសេល ឧដិស លេ ឧដិស រូជិ៍ ជាខ្លី ឧដេល ខេត្ត ប្រសេល ឧដិស លេ ឧដិស រួជិ៍ ជាខ្លី ឧដិស្ឋា ខេត្ត ប្រសេល ឧដិស្ឋា លេ ឧដិស្ឋា ខេត្ត ប្រភិ ជាខិស្ឋា ខេត្ត ប្រសេល ឧដិស្ឋា លេ ឧដិស្ឋា ខេត្ត ប្រភិ ជាខិស្ឋា ឯ

មេល្ខ មាលឧទេស្ វាមោល ខាម់ណ រួជា៍ល់ខ្មី រ លេខតាំ រួជាំល់ខ្មី ខេ ខតាំ ខ មេសួទ ១ទេស្ ខ លលេ ខតិស្ លេ ឧសិ រួជាំល់ខ្មី ខេស្ ខ គើស្ (ឃុំ។) ឧរួនមើស្ ឧគើស្ លេ ឧសិ ឧរ្-

[🤊] ធ. បណ្ណាសហិ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកេខា

(៣៩៧) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាកធម៌ដែលគួរលះដោយសៀន: ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាកធម៌ដែលគួរលះដោយភាវនា ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ចាកធម៌មានហេតុគួរលះដោយទស្សន: ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាក
ធម៌មានហេតុគួរលះដោយកាវនា ពួកធម៌ណា ប្រាស់ចាកធម៌ទាំងនោះ
ពួកធម៌នោះ ប្រាស់ចាក់ខន្ធ មាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ក៏មាន
ប្រាស់ចាក់មាយតន: ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៣៩៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសលកធម៌ដែលប្រកបដោយវិតក្តៈ
ពួកធម៌ណា ប្រាសលកធម៌ដែលប្រកបដោយវិបារៈ ពួកធម៌ណា
ប្រាសលកធម៌ទាំង៍នោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសលក១ន្ន ១ អាយគន: ១០ ជាតុខ្ល៩ ក៏មាន ប្រាសលកអាយគន: ១ ជាតុ១ និងធម៌

(៣៩៩) ពួកធមិណា ជ្រាសហកធមិដែលមិនមានវិតក្ត: ពួក ធមិណា ជ្រាសហកធមិដែលមិនមានវិហរ: ពួកធមិណា ជ្រាសហក ធមិទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនប្រាសហក១ន្ទណាមួយ មិនមែន ជ្រាសហកអាយៈតនៈណាមួយ ឡើយ តែជ្រាសហកណត្ ១ ។

វិច្យយុត្តេន វិច្បយុត្តបទ

ខាន់ណា នេះលួច រួសិណីនិរ ឯ ខាន់ល រួសិណីនិរ ព្រះមេខាយឧបេច ព្យមាញ ឧសិ ត្រមេច សថេច ខមាសាយឧបេញ ឧចិរមាញ រួសិណីនិរ ខេល ឧដើល ពេ ឧសិ រួសិណីនិរ ខេ ទ្រិ

ត្របាត ខាម់ណ មេល្ខ រួសិ៍ជានិ រ ភាយនេកស ខាម់ស រួសិជនិ ត្រាំជានិ រ ក្រហុ នេ ឧសិ ត្រេខ សមិច ឧមសាធានទេស និសា រួសិជនិ ខេស្ ឧមេសាធានទេស ព្រហុ និស្សា នេស្ស ឧមេស្ស ឧមេសាធានទេស ព្រហុ និស្សា នេស្ស ឧមេស្ស ឧមេសាធានទេខ

វិច្បយុត្តេន វិច្បយុត្តបទ

(៤០០) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រកបដោយបីតិ ពួក
ធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រឡំដោយបីតិ ពួកធម៌ណា ប្រាស

ហកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសហក១ខ្លួ តាយឥនៈ ១០

ពាតុ ១៦ ក៏មាន ប្រាសហក៣យឥនៈ ១ ជាតុ ១ និងពួកធម៌ខ្វះ
ក៏មាន ។

(៤០១) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ដែលប្រឡំដោយសុខ ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ជ្រាសថាក១ន្ន១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៤ ក៏មាន ជ្រាសថាកាអាយតន: ១ ជាតុ ១ និងជម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៤០៤) ពួកធមិណា ប្រាសហកធមិដែលប្រឡំដោយ។បេក្ខា ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធមិទាំងនោះ ពួកធម៌នោះ ប្រាសហក១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១១ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកថា

វិញយុត្តេន វិច្បយុត្តបទនិទ្ចេសោ និដ្ឋិតោ ។

អភិធម្មបំដឹក ធាតុកថា

(៤០៣) ពួកធមិណា ប្រាស់លកធមិមិនមែនជាកាមាវិបរ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធមិដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធមិដែលមិនអាចរើទូន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធមិទាំង នោះ ពួកធម៌នោះ មិនមែនប្រាស់លក់ខន្នណាមួយ មិនមែនប្រាស់ លក់អាយតន:ណាមួយឡើយ តែប្រាស់លក់ជាតុ ៦ ។

(៤.៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ជារូប្រថៃ ពួកធម៌ណា
ប្រាសចាកធម៌ជាអុរុប្បថៃ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ជាគ្រឿងចេញ
ចាក់វដ្ដ: ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌មានសភាពទៀង ពួកធម៌ណា
ប្រាសចាកធម៌ជាសត្រវ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួក
ធម៌នោះ ប្រាសចាក១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។
ពួកធម៌នោះ ប្រាសចាក១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈចុំន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។
ពួកធម៌នោះ ប្រាសចាក១ន្ធ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ក៏មាន
ប្រាសចាកអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

ប់ វិច្បយុត្តេន វិច្បយុត្តិចទនិទ្ទេស ។

សង្គហ៍ពេន សម្ឈយុត្តវិប្ឈយុត្តបទនិទ្ធេសោ

ម្រេតត្រូវ ដូប្បីណីខ្លំ ឯ មេសារូក្នុំ អូល្បីណីខ្លំ ឯ មេសារូក្នុំ អូល្បីណីខ្លំ ឯ មេសារូក្នុំ អូល្បី មេខ្លួញ មេខ្លួញ

(៤០៦) ៩ទ្ធិច្ចិយេធ យេ ឧញ្ បុរិសិច្ចិយេធ យេ ឧញ្ ១ធ្ងេសខ្ព័ហេធ សខ្ព័ហិតា អាយតធេសខ្ព័-ហេធ សខ្ព័ហិតា ជាតុសខ្ព័ហេធ សខ្ព័ហិតា នេ ជញ្ជា កាត់ហិ ១ធ្វេហិ កាត់ហយតធេហិ កាត់ហិ ជាតូហិ សម្បីបត្តោតិ ។ ឧត្តិ ។ កាត់ហិ វិប្បីបត្តា ។ ឧត្តហិ ១ធ្វេហិ វាកោជាយតធេធ សត្តហិ ជាតូហិ

សង្គហិច្ចេស សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទតិទ្វេស

(៤០៥) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសមុខយសច្ច ពួកធម៌ ណា សង្គ្រោះដោយមគ្គសច្ច ដោយ១ន្ធសង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយអា-យតនសង្គ្ហបៈ សង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គ្ហបៈ ពួកធម៌នោះ ប្រកប ដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយតនៈ ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយ ១ន្ធ១ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួកៗ៖ ក៏មាន ។ ប្រាសាកា ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសាកា១ន្ធ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១ ក៏មាន ប្រាសាកាអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួកៗ៖ ក៏មាន ។

(៤០៦) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយឥត្តិខ្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
សង្គ្រោះដោយបុរិសិទ្ទ្រិយ ដោយ១ខ្ទស់គ្គហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសគ្គហៈ សង្គ្រោះដោយជាតុសគ្គហៈ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ខ្ន
ប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ បុរាស
បាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសបាក១ខ្ទុ៤ អាយតនៈ ១ ជាតុពា ក៏មាន

អភិធម្មចំជិកេ ធាតុកថា

វិទ្យុយុត្តា ឯកោសលត់ខេត ឯកាយ ជាតុយា កោសទ វិទ្យុយុត្តា ។

(៤០៧) សុទិន្ទ្រិយេន យេ ឧទ្ទា ឧុក្ខិន្ទ្រិយេន យេ ឧទ្ទា សោមនស្បីខ្លិយេន យេ ឧទ្ទា នោម-នស្បីខ្លិយេន យេ ឧទ្ទា ទន្ទសន្ត័យេន សន្ត័ហិតា អាយតនសន្ត៍ហេន សន្ត័ហិតា ជាតុសន្ត័ហេន សន្ត័-ហិតា តេ ឧទ្មា គីហិ ទន្ទេហិ ឯកោយតនេន សត្ត-ហិតា តេ ឧទ្មា គីហិ ទន្ទេហិ ឯកោយតនេន ឯកាយ ជាតុហា កោហិចិ សម្បយុត្តា ។ កាតីហិ វិហ្ម-យុត្តា ។ ឯកោន ១ខ្វេន ឧសហាយតនេហិ ឧសហិ ជាតុហិ វិហ្វយុត្តា ឯកោយតនេន ឯកាយ ជា-តុយា កោហិចិ វិហ្វយុត្តា ។

(៤០៤) ឧបក្ខេំ ខ្លែំ យន យេ ឧញ ១៤-សន្តហេន សន្តហ៍នា អយៈននសន្តហេន សន្តហ៍នា ជាតុសន្តហេន សន្តហ៍នា នេ ឧញ នីហ៍ ១៤៤ហ៍ ឯកោលភានេះ ខ្ញុំហ៍ ជាតូហ៍ សម្បយុត្តា ឯកោ-ពេយភានេះ ឯកាយ ជាតុយា គោហ៍ខំ សម្បយុត្តា ។

អភិធម្មចំដក ជាតុកបា

្រុល្សហក្សាយត្ន: 🤊 ជាតុ 🥱 និង្ឌមិញ្ត្រីៗ៖ ក៏មាន ។

(៤០៧) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសុទិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
សង្គ្រោះដោយខុត្តិខ្ទិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសោមនស្សិន្ទ្រិយ
ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយទេមស្សិន្ទ្រិយ ដោយ១ន្ធសង្គហៈ សង្គ្រោះ ដោយអាយឥនសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយជាតុសង្គហៈ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយឥនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយ
អាយឥនៈ ១ ជាតុ ១ និងជម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។ ប្រាស់លាកធម៌ប៉ុន្មាន។
ប្រាស់លាក់១ន្ធ ១ អាយឥនៈ ១០ ជាតុ ១០ ក៏មាន ប្រាស់លាក់អាយ-ឥនៈ ១ ជាតុ ១ និងជម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៤០៨) ពួកធមិណា សង្គ្រោះដោយទបេត្តិន្ទ្រិយ ដោយ១ន្ន-សង្គ័ហ: សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ័ហ: សង្គ្រោះដោយគាតុសង្គ័ហ: ពួកធមិនោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយតន: ១ ជាតុ៤ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ជាតុ ១ និងធមិពួកៗ៖ ក៏មាន ។

សង្គហិពេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទំ

កត្តបា វិហ្សយុត្ត ។ ឯកោធ ១ធ្វេធ ឧសហា-យត នេញ មន្ទុរសញ់ ជាត្តូល វិហ្សយុត្តា ឯកោះភា-យត ខេត វាយាយ សង្កាយ គេសំខំ វិហ្ជយុត្តា ។ (၂၀၀၂) မ်ားရှိန်းကား ကား အကျွန်းမြှန်းက (၂၈၀၂) ពេល ឌងា មន្ត្រីព្រែម ពេល ឌងីរ មាងជូរ៉ូពេលម ណេ ឌសា ឧឃ្ឈុំ លេខ លេ ឌ**សា មខ្**ឃុំ **សា ហ្វ.** ងឃាំ សាំ្រ្ទំ លេខ លេខសាំ អាំ្ជប៉ាល លេខសាំ ង្សេញីនជំណ មាស្ថិរេខ (៣ ឌងីរ មានបែលឧប• ណេ ឌឝីរ ឧហារឧជិ**ណ ខែ**ខេងមេខ ពេក ឌឝីរ តម្លាក់ ខេ ខេញ ខេត្តសង្ត័ល្ខ សង្ត័ស្តា អាយតានសត្តហែន សន្ត័ហិតា ជាតុសន្តហែន សន្ត័-ហិតា គេ ជម្មា តំហំ ១ធ្វេហ៌ ឯកោសយត ជេន សត្សា ជាតូលា សម្បយុត្ត ឯ គេន ១ ធ្វេធ ឯ គេនា-យ់ត ខេន ឯកាយ ៩គុយា ក្រេហ៍ខំ សម្បូយុត្តា ។

សង្គហិតេន សម្បយុត្តវិហ្ជយុត្តបទ

្រុល្លាកធម៌ប៉ុនាន ។ ព្រុសហការន្ធ ស្រយតន: ១០ ជាតុ ១៩ ក៌មាន (ហុសហក្អាយឥន: ๑ ៣តុ ๑ និងធម៌៣ក្ខ: ក៏មាន ៗ [៤០៩] ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសន្ធិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយវ៊ែលន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសតិន្ទ្រិយ ពួក ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសមាធិន្រ្ទីយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ បញ្ជាំខ្លិយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអនពាតពាស្យាម័តិខ្លែយ ពួក ធមិណា សង្គ្រោះដោយអញ្ជិន្រ្តិយ ព្លឹកធមិណា សង្គ្រោះដោយ អញាតាវិទ្រុយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអវិជ្ជា ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសង្គារព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ពួកធមិណា សង្គ្រោះដោយ ផស្សៈព្រោះសទ្បាយតនៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណៈ សង្គ្រោះដោយតណ្ដ ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយមជុទានព្រោះតណ្ដា ជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយកម្មភព ដោយ១ន្នសន្ន៍ហ: សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ៍ហៈ សង្គ្រោះដោយធាតុសង្គ៍ហៈ ពួកធមិ នោះ ប្រកបដោយ១ន្ន្ ៣ អាយតន: ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រកប ដោយខន្ទ ភាយឥន: ១ ជាតុ១ និង័ដម៌ពួកខុះ ក៏មាន

អភិធម្មបំផិកេ ធាតុកឋា

ត្រូប រិប្បយុត្ត ។ ឯកោន ១ ធ្វេន នសេសាយ-ស នេហ៍ ឧសហ៍ ភាគូហ៍ វិប្បយុត្តា ឯកោសយត នេន ឯកាយ ភាគុយ កោហ៍ខំ វិប្បយុត្តា ។

(៤០០) ឧរូមេខ ពេ ១គិ ១៥មុខ្មែល សន្ត័ហិតា អយតនេសន្ត៍ហេន សន្ត័ហិតា ភាគុសផ្ទុ ហេជ សង្គ័ហ៌តា គេ ជម្មា កត់ហ៍ ខន្ទេហ៍ កត់-ហាយត នេហ៍ គាត់ហ៍ ជាតូហ៍ សម្បយុត្តាត់ ។ င်္က ၈ မည္တိုင္တိုင္တိုင္တည့္ ၈ မိန္တည္တိုင္တည့္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည္ ၁၈ မိန္တည့္ ၁၈ မိန္တည္ ၁၈ မိန္ រា គេលយន ខេត្ត សត្តសាំ ជាត្វសាំ វិច្បយុត្តា ឯកោះ-ဆက္လားအေဒ ဈီကာလာ တရုတ္ ေကြးက်ောင္း វិហ្សុយុត្តា ។ (៤០០) សោគេខ យេ ខម្មា ៩គ្រេខ យេ ឌម្មា នោមនសេរី្ទ យេ ឌម្មា ទន្ទសន្ត៍មោន សន្តហ៊ុនា អាយភឧសន្ត ហេធ សន្តហ៊ុនា ភាគុសផ្-បោន សង្ខ័ហិតា គេ ឧញ្ញ តីហិ ១ធ្វេហិ ឯកោះ-ជាយត នេះ សត្តហ៊ាំ ជាត្វហ៊ាំ សម្បយុត្តា ឯកោះ-ជាយត ខេន វាមាល ខាតុលា គេហ៍ខំ អម្ប-យុត្តា ។ ភេឌិហ៍ វិហ្វយុត្តា ។ ឯកោន ១ធ្វេន

អភិធម្មបំដក ធាតុកបា

ប្រាស់ ហក់ គម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ ហក់ ខន្ន ១ អាយតនៈ ១០ ៣គុ ១០
ក៏មាន ប្រាស់ ហក់ អាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និង គម៌ ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៤១០) ពួកគម៌ ណា សង្គ្រោះ ដោយសេចក្តី ខ្យឹក ខ្សួល ដោយ
ខន្ធសន្តហៈ សង្គ្រោះ ដោយអាយតនសង្គហៈ សង្គ្រោះ ដោយជាតុ
សង្គ្ហហៈ ពួកគម៌នោះ ប្រកបដោយខន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈ ប៉ុន្មាន ៣គុ
ប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ ប្រាស់ ហក់ គម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ ហក់ ខន្ធ៤
អាយតនៈ ១ ៣គុ ៧ ក៏មាន ប្រុសហក់ អាយតនៈ ១ ៣គុ ១ និង
គម៌ពួកខ្លះ ក៏មាន ។

(៤๑๑) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសេចក្តីស្តេច ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសេចក្តីទុក្ខ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ ទោមនស្ស ដោយ១ន្ធសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហៈ សង្គ្រោះដោយ៣តុសង្គហៈ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ៣ អាយ-តនៈ ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនៈ ១ ៣តុ១ និង ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ធ ១ សង្គហិពេន សម្បយុត្តវិហ្វយុត្តបទំ

ឧសយាយសាធេល ឧសល់ ៩សូល ក្រៀយុត្ត ស្រុក សាយសាធធ ស្មាយ សាសុយា ក្រោល់ខំ វិហ្ឈុត្ត ។

 $(\rho \rho)$ seem en en en ρ ឌ្នាខេន ណេ នគីស មាតិសិឌាខេទ ណេ ឧគីស អព្សឹឧយាល លោ ឌគី ឧណិស្ មុទ្រីលេស លោ ឧញ្ញា ១៣ ១៧ ខេត្ត ពោជ្ឈខ្មែត **យេ ខ**ម្មា អាយែន អដ្ឋភ្នំកោន ရေးညီဗ ကေ ಐ၏ ဧမေါ်မ ကေ ಐ၏ ខេងមាက យេ ឧញ្ អជ្ចមេក្ខេជ យេ ឧញ្ញ មនសិកាប្រ ကေ ဆ၍ ကေနွက် ဆမ္မက် ကေ ဆ၍ ကေနွက် នេះ មាសេខមេស ខ ១គើស កោ ១គី សេខិ-ស្ នេះ សេដ្ឋាធាន្រើស ន ន គើស្ កោ ន គឺ អាសឋហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧញ្ អាសឋហ៍ ខៅ ကေလေးကြဲ ေ ဆမ္မွာက် ေတာ ဆမ္မာ့ အလေးက်ာ ေစးေ អស់សេទ្យយុត្តេស៍ ខ ឧទ្ទេស៍ យេ ឧទ្ទា សញ្ញោ-ជានេញ ខធ្មើញ លោ ខាគាំ មាទើញ ខធិ៍ ខេត្ត ឌម្មា ជុំយេហ៍ ឌម្មេហ៍ យេ ឌម្មា យោកេហ៍ ဆေးရွာက္ ေတာ္က ဆည္သာ္ ဆီးေတာ္ ေတာ္က ဆည္သြာ

សង្គហិតេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទ

អាយតន: ๑០ ៣តុ ๑០ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និង្ឌមិញ្កខ្លះ ក៏មាន ។

(៤១៤) ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយទបាយសៈ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសតិហ្វដ្ឋាន ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយសម្មហ្វជាន ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអប្បមញ្ញា ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ ឥន្ត្រីយ៩ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយពល:៩ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយពោជ្យង៍ ៧ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយមគ្គមានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើវ ព្ទុកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយផស្ស: ព្ទុកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយ ចេតនា ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយអធិមោត្ត ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយមនសិការ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាហេតុ ពួកធម៌ ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួក ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ ពួកធម៌ ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាអាសវៈ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាអាសវៈ ពុំងប្រកបដោយអាសវៈ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាសញ្ជោជន: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយពួកធម៌ជាគន្ទ: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាត្យ: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាយោគ: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជានីវរ.ណ:

អភិធម្មបំដីពេ ធាតុកឋា

បែក ខេត្ត ဆေးများတဲ့ ဖော ဆမ္မာ ကိုးလ လော် ဆမ္မာ့တ် ဖော သည္ က်ဴးလၽတ် ဗေး ဆည္လိုလည်းကြားက်ဴ <u>ဇ</u> ឧម្មេញ យេ ឧម្មា គាំលេសេញ ខេវ សន្ថិលិដ្ឋេ-တ် ខ ជម្មេញ យេ ជម្មា ក់លេសេហ៍ ខៅ က်ားလြေလက္ခဏ္တိုင္းကို ေတာင္းကို ေတ សង្គ័លនេ សង្គ័ល់តា អាយតនេសង្គ័លនេ សង្គ័ល់-តា ជាតុសផ្លែង សផ្លាំតា តេ ជេញ កត់ហំ យុត្តា ។ នេះ ជម្មា គឺហំ ១ធ្វេហ៌ ឯកោះសយក ខេច សត្តហ៊ំ ជាត្តហ៊ំ សម្បយុត្តា ឯកោធ ១ធ្វេធ ស្រុកស្យេត ខេត្ត ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស សម្បីយុត្តា ។ គេតំហ៍ វិប្បយុត្តា ។ ឯគោធ ខេត្ត ឧសហាយគ ឧេហិ ឧសហិ ភាគូហិ វិឌ្ឃ-យត្ថា ឯកោសយ៩ នេះខ ឯកាយ ភេទុយា កោះព័ច៌ វិហ្សយុត្តា ។

សង្គហិតេន សម្បយុត្តវិច្បយុត្តបទនិទ្ចេសោ និដ្ឋិតោ ។

១ ឌូ. ១៣ភាគ្និយេហ្គិ ។

អភិធម្មបំដាក ធាតុកបា

ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាបរាមាស: ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាទទាន ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាកិលេស ពួក ធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាកំលេស ទាំងគួរដល់ខ្លាំសេរក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌ណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាកំលេស ទាំងសៅហ្មង់ហើយ ពួក ធមិណា សង្គ្រោះដោយធម៌ជាតិលេស ទាំងប្រកបដោយគិលេស ដោយ ទន្នសង្គ៍ហ: សង្គ្រោះដោយ អាយតនសង្គ៍ហ: សង្គ្រោះដោយ ជាតុសង្គហ: ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្នប៉ឺនាន អាយតនៈប៉ឺនាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ទ ៣ អាយតន: ១ ណតុ ៧ ក៏មាន ប្រកបដោយ១ន្ទ១ អាយតន: ១ ៣តុ ១ និង៍ ជមិញ្ភខ្វះ ក៏មាន ។ ជ្រាសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ជ្រាសហកខន្ន 🤊 អាយឥន:១០ ជាតុ១០ ក៏មាន ជ្រុសហកអាយឥន:១ ជាតុ១ និង្ឌមិញ្កៗ៖ ក៏មាន ៗ

ចច់ សង្គហិតេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទនិទ្ទេស ។

សម្បយ្យត្តេត សង្គហិតាសង្គហិតបទតិ៍ទ្វេសោ

សម្ឈយុត្តេត សង្គហិតាសង្គហិតបទទិ៍ទ្វេស

(៤๑៣) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវេទនា១ន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយសញ្ញា១ន្ធ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសង្ខាវត្តន្ធ ពួកធម៌
នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។
ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ពុកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៣ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិន
សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ๑០
ជាតុ ๑០ ។

(៤១៤) ពួកធមិណា ប្រកបដោយវិញ្ញាណក្ខន្ន ពួកធមិណា
ប្រកបដោយមនាយតនៈ ពួកធមិណា ប្រកបដោយបត្តវិញ្ញាណជាតុ
។ បេ ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនោធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយមនៅវិញ្ញាណធាតុ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយទន្នថា អាយ-តន: ១ ធាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយទន្ល ២ អាយតន: ១១ ធាតុ ១៧ ។

អភិធម្មចំដីកេ ណតុកថា

(៤០៦) មនិន្ត្រិយេន យេ នេញ សម្បយុត្តា នេះ នេញ គីហិ ១ន្ទេហិ ឯកោនយេននេះ ឯកាយ នាគុយា សន្តហិតា ។ គាគីហិ អសន្តហិតា ។ ខ្វីហិ ១ន្ទេហិ ឯកានសហយេននេហិ សត្តសេហិ នាគូហិ អសន្តហិតា ។

មេសម្តីស្វុខ ៤ ខេត្ត មេសម្តីស្វុខ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

អភិធម្មបិដិក ធាតុកបា

[៤១៩] ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសមុខយសក្ខ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមគ្គសក្ខ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយគន: ៤ ៣តុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ព្យាយាតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ។

(៤១៦) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនិន្ទ្រិយ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៣ អាយតន: ១ ធាតុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ឺន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ២ អាយតន: ១១ ធាតុ ១៧ ។

(៤๑៧) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសុទិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយខុត្តិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសោមនស្សិន្ទ្រិយ
ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយទោមនស្សិន្ទ្រិយ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះ
ដោយទន្ទ ៣ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌
ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយទន្ទ ៤ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១៦ ។

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតចទំ

(៤០៥) ឧបេត្តិន្ទ្រិយេន យេ នេញ សម្បយុត្តា នេ នេញ នីហិ ១ខ្ទេហិ ខ្វីហយននេហិ សត្តហិ នាតូហិ សង្គហិតា ។ គេតីហិ មសង្គហិតា ។ ខ្វីហិ ១ខ្វេហិ ឧសហយននេហិ ឯកាឧសហិ ជាតូហិ អសង្គហិតា ។

(၉၉၀) နာည္လိုးရီးငိကာ န္မ်ားကောဗ ကေ ဆမ်ာ

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

(៤១៨) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយ ១បេត្តិន្ទ្រិយ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយខន្ន្ត អាយតន:២ ៣តុ៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ហ្ទុំនាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ២ អាយតន: ១០ ជាតុ ១១ ។ (៤១៩) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសទ្ធិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រភពដោយវិរិយ៌ន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រភពដោយសតិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយសមាធិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយបញ្ជាំន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយអនពាតពាស្យាមីតិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រកប ដោយអញ្ជុំខ្លែយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយអញាតាវិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយអវិជ្ជា ពួកធមិណា ប្រកបដោយសង្ខារព្រោះអវិជ្ជា ជាបច្ច័យ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន:៤ ៣តុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នូទ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ។

(៤७०) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវិញាណព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ ធាតុកថា

សម្បយុត្តា នេ ឧញ្ គីហិ ១ ធ្វេហិ ឯ គេ ភេយ-ត នេ ឯកាយ ជាតុយា សន្តហិតា ។ គេ គីហិ អសន្តហិតា ។ ខ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ឯកាឧសហាយគ-នេហិ សត្តសហិ ជាតូហិ អសន្តហិតា ។

(៤៤០) សខ្យាយតខេច្បច្ចូល ៩ ស្បេត យេ ឧទ្ទា សម្បយុត្តា តេ ឧទ្ទា ខេត្តហិ ១ ធ្វេហិ ធ្វីហា-យត នេហិ អដ្ឋហិ ៩ ទី ១ ខេត្តហិ ១ ខេត្តហិ អសន្តហិតា ។ ឯកោន ១ ខេត្ត ឧសហយត នេហិ ឧសហិ ៩ ទី ហិតា ។

ကေ ဧးဆိ် မှာရီကြီးမျိုး သေး ဧးဆိ် ဧးမိည့် စဖို့သွဲ မွေးလိယေရင်ကော ရလာလေးအေ ကော ဧးဆိ် မွေးဆိုမှုအ (၉၉၈) ပူလေးရင်ကော မွေးလိယေက ကော ဧးဆိုပ

អភិធម្មចំដិក ជាតុកថា

ញ្ចកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ្លា អាយតនៈ ១ ជាគុ១ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធូ៤ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១៧ ។

(៤๒๑) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយផស្ស:ព្រោះសទ្ធាយឥន: ជាបច្ច័យ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយឥន:៤ ជាតុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយឥន:๑០ ជាតុ ១០ ។

(៤៤៣) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយឥណ្ណាព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយទេជាទាន ព្រោះឥណ្ណាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយកម្មភព ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

ខ្លីហាយតែ ទេស៊ី ខ្លី ទេស្ហា សង្គ័សិតា ។ កេតីសិ អសង្គ័សិតា ។ ឯកោន ខន្ធេន ឧសហយត់ នេស៌ សោខ្យស់ ពិត្សា អសង្គ័សិតា ។

(៤៤៤) និស្តាលា មេខ លេខ ខ្មាំ មេខ្មីស្វា លេខ ខ្មាំ មេខ្មីស្វាលា ខេត្ត មិស្ត្រ លេខ ខ្មាំ មេខ្មីស្វាលា ខ្មីស្វាល់ មេមខ្មីស្វិ ស្វាល់ មេខ្មីស្វិតា ។ កេខ្មីស្វាល់ មេមខ្មីស្វិតា ។ ស្វាល់ មេខ្មីស្វិតា ។ កេខ្មីស្វាល់ មេមខ្មីស្វិតា ។ ស្វាល់ មមខ្មីស្វិតា ។

យស់លា មន្តីស្វានេះ លោ ឧសិ មកនុ័ស្ម រ (៤ pp) មន្ទិស្សា ។ មេខ្លួស អមេខ័ស្ម (pp) មន្ទិសានេះ លោ ឧសិ មកនុ័ស្ម (pp) មន្ទិសានេះ លោ ឧសិ មកនុំស្មិស្ឋា មាន

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

អាយតន:៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយខន្ន១ អាយតន:១០ ជាតុ១៦ ។

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសេចក្តីសោក ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយសេចក្តីខុត្ត ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយទោមនស្ស ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ញ អាយតន: ២ ជាតុ ២ ២ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ២ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ២ អាយតន:១០ ជាតុ ១៦ ២

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយទប្បយាស: ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយសតិហ្ហដ្ឋាន ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយសម្មហ្បូនាន ពួក
ធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតន: ២ នាតុ ២ ។ មិន
សង្គ្រោះដោយធម៌ហ៊ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន: ๑០
នាតុ ១៦ ។

(៤៤៦) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយឥទ្ធិបាទ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន្និញ តាយតន: ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ

អភិធម្មបំជិពេ ធាតុកថា

ខ្ញុីហ៊ិ ខន្ទេហ៊ិ ឯភាឧសហយតនេហ៊ិ សត្តសេហ៊ ជាតូហ៊ិ អសន្តហ៊ិតា ។

(៤៩៧) ឈា នេះ យេ ១ ខ្មា សម្បយ្តា គេ ១ម្នា គីហិ ១ ធ្វេហិ ធ្វីហាយត នេហិ ធ្វីហិ ១ ធ្វេហិ សន្តហិតា ។ កត់ហិ អសន្តហិតា ។ ធ្វីហិ ១ ធ្វេហិ ឧសហាយត នេហិ សោឡសហិ ៣គូហិ អសន្តហិតា ។

តមេខុខ ឧមសាយឧបេស្ មេបទីមេស្ ខានិស្ ខេនិស ១៤៤ស ខ្និសាយឧបេស ខ្ជិស ខេនិស ខេនិស ១៤៤ស ខ្ជិសាយឧបេស ខ្ជិស ខេនិស ខេនិស ១៤៤ស ខេតិ មេប្រាស ខេតិ ខេងិស ១៤៤ស ខេតិ មេប្បាប់ ខេតិ ខេងិស ១៤៤ ខេតិ ខេង ឧប្បាប ខ្ជិសាយឧបេស ខ្ជិស ខេងិស្ ខេងិស ខេងិស ខេសិស ខេតិ ខេងិស ខេតិ ខេងិស ខេតិ

យសំល្ មម្ដីស្វុខ រ មន្ត្តល្ង អមម្ដីស្វុខ រ ឧសិ ឧមស្ទុយ ខេត្តល្ង ខ្ពុំ សាលឧបទស្វុ មុខីស្វុ ខេត្ត ឧមស្ទុយ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្តល្វ ខេត្ត (៤၉५) ឧមសិទ្ធ ពេ ឧសិ ខេត្តលា លេ

អភិធម្មចំដក ធាតុកថា

ជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ២ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១៧ ។

(៤២៧) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយឈាន ពួកធម៌នោះ
សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៣ អាយតនៈ ២ ជាតុ ២ ។ មិនសង្គ្រោះ
ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ២ អាយតនៈ ១០
ជាតុ ១៦ ។

(៤៤៤) ពួកធមិណា ប្រកបដោយអប្បមញ្ញា ពួកធមិណា
ប្រកបដោយឥន្ទ្រិយ៩ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយពលៈ៩ ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយពេជ្ឈង្គ្ ៧ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមគ្គមានអង្គ្ ៤ ជំប្រសើរ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ២
៣តុ ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១
អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ។

(៤៤៩) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយផស្សៈ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយបេតនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយមនសិការៈ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយខន្ធ៤ អាយតនៈ៤ ៣គុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

ស គេន ១ នេះ ន នសហា យត នេហិ ឧសហិ ៣ គូហិ អស់ខ្ពស់តា ។

(៤៣០) វេឌនាយ យេ ឧញ្ញ សញ្ញាយ យេ ឧញ្ញា សម្បយុត្តា គេ ឧញ្ញា សង្គ័ហ៌តា ។ គេតីហ៍ អសង្គ័ហ៌តា ។ ខ្វីហ៍ ១ខ្វេហ៍ ឧសហយតខេហ៍ ឧសហ៍ ជាតូហ៍ អសង្គ័ហ៌តា ។

(៤៣០) ខំត្តេន យេ ឧញ្ញ សម្បយុត្តា គេ ឧញ្ទ នីហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ឯគេលេយេត ខេន ឯកាយ ភាគុយា សង្គហ៍តា ។ កត់ហំ អស់ខ្ពស់តា ។ ខ្វីហ៍ ១ ទ្វេហ៍ ឯកានសហាយត នេហ៍ សត្វសេហ៍ ជាគូហ៍ អស់ខ្ញុំ សា

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១០ ។

(៤៣០) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយវេទនា ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយសញា ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៣ អាយតន: ៤
ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤
អាយតន: ១០ ជាតុ ១០ ។

(៤៣๑) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយចិត្ត ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៣ អាយឥន: ๑ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ប៉ុនាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ២ អាយឥន: ๑๑ ៣តុ ๑៧ ។

(៤៣៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយអធិមោក្ខ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៤ អាយតន:៤ ជាតុ ៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ១ អាយតន: ១០ ជាតុ១៥ ។

អភិធម្មបំជីពេ ធាតុកថា

(៤៣៣) សុខាយ វេធនាយ សម្បីល់ (ខ្លួស ឌឝើស កោ ឌឝី ៩២៣ ក្មេខា៣ ភុគិក្រែ ខេស ឌ ម្នេញ យេ ឌម្មា អនុក្ខាមសុខាយ ប្រេសាយ សម្បយុត្តេស៍ ជម្មេស៍ យេ ជម្មា សាំតក្តាសាំទា-រេល ឌឝេីល កោ ឧឝិ ង ្ងេយ ្ស បាន នេីល ឧឝេីល យេ ឧញ្ម ចំនិសហគនេហ៍ ឧឬេហ៍ យេ ឧញ្ សុទសហគ តេហ៍ ឧ ម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ឧ ខេត្តាស-មាក់តេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា សម្បយុត្តា គេ ខេត្ត ស្វុខ ស្ ជាតុយា សង្គ័ហ៌តា ។ គេតំហំ អសង្គ័ហ៌តា ។ ខេត្តហ៊ា ខធ្វេហ៊ា ឯកាឧសហាយ៩ខេហ៊ា សត្តសេហ៊ា ជាតូល<u>ាំ</u> អស់ស្តីហ៊ាំតា ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

(៤៣៣) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយសុ១វេទនា ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយខុក្ខវេទនា ពួក
ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយអុខុក្ខមសុ១វេទនា ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយគៃត្តៈ ទាំងប្រកបដោយបៃបៈ
ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយវិតត្តៈ មានត្រឹមតែវិហារៈ
ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលច្រឡំដោយបីតិ ពួកធម៌ណា ប្រកប
ដោយធម៌ដែលច្រឡំដោយសុ១ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែល
ច្រឡំដោយមបេក្ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ១
ជាតុ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ
១ន្ធ៤ អាយតនៈ ១, ជាតុ ១៧ ។

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

អស់ផ្តល់តា ។ ស្គោន ១ ឆ្វេន ឧសហបាននេស៌ សោខ្យស់ហ៍ ជាតូហ៍ អស់ផ្តល់តា ។

យុខបេស្ មាន់ដែល ខាន់ស្ ដេកម្ដីស្វុខ ៤ មានបេស្ ខេត្ត មានក្សេស ខេត្តស្វា ខេត្តស្វិ មានបេស្ ខេត្ត មានក្រេសា ខេត្តស្វិ ១ខេត្តស្វិ ខេត្តស្វិ មានប្រេសា ១ ខេត្តស្វិ ១ខេត្តស្វិ ខ្លែល ឧត្តិ មានជ្រៃ ខេត្ត ខេត្តស្វិ ១ខេត្តស្វិ ខ្លែល ឧត្តិ មានប្រេសា ១ ខេត្តស្វិ ១ខេត្តស្វិ ខ្លែល ឧត្តិ មានប្រេសា ១ ខេត្ត ខេត្តស្វិ ខ្លែល ឧត្តិ មានប្រេសា ១ ខេត្ត ខេត្តស្វិ ខេត្តស្វិ មានប្រេសា ១ ខេត្ត ខេត្តស្វិ ខេត្តស្វិ ខេត្តស្វិ មានប្រេសា ១ ខេត្ត ខេត្តស្វិ ខេត្តស្វិ

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១ អាយឥន: ១០ ភាតុ ១៦ ។

(៤៣៥) ពួកធមិណា ប្រកបដោយធមិ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយ នឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធមិណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកប ដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌មិនមែន ហេតុ តែប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះ ដោយ ១ន្ធ ១ អាយតន: ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ១១ ៣តុ ១៧ ។

(៤៣៦) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាអាសារៈ ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយធម៌ជាអាសារៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាអាសារៈ ទាំងប្រកបដោយអាសារៈ ពួក ធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយតនៈ ៤ ៣តុ ៤ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកថា

(៤៣៧) អាស់វសម្បយុត្តេស៍ ថៅ នោ ច អាស់វេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា សម្បយុត្តា នេ ជម្មា សិក្សេស៍តា ។ កាត់ហ៍ អស់ស្ល័តា ។ ឧត្វហ៍ ១៤៤-ហ៍ សិកាធសហយត់ខេហ៌ សត្តសេហ៍ ជាតូហ៍ អស់ស្ល័តា ។

(៤៣៨) អញ្ជោជនេហ៍ ឧថ្មេហ៍ យេ ឧទ្មា និបាយសនេហ៍ និទ្ធា នេ ឧទ្ធា និយយសនេល៍ នេញ បេកសេហ៍ នេញសា យេ ឧទ្ធា និយយេហ៍ នេញ បេកសេហ៍ នេញសា យេ ឧទ្ធា និយយេហ៍ នេញ បេកសេហ៍ នេញ បេកនេញ នេញហ៍ នេញ បេកសេហ៍ នេញ បេកនេញ នេញហ៍ និបាយសនេហ៍ ន្ទីហ៍ ជាតុហំ អង្គហ៍តា ។ កាត់ហំ អស់ត្តហ៍តា ។ ឯកោន ១៤និន ឧសហយសនេល៍ អស់ត្តហ៍តា ។ ឯកោន ១៤និន ឧសហយសនេលហ៍ អស់ត្តហ៍តា ។ ឯកោន ១៤និន ឧសហយសនេល៍ អស់ត្តហ៍តា ។ ឯកោន ១៤និន ឧសហយសនេល៍ អស់ត្តហ៍តា ។ ឯកោន ១៤និន ឧសហយសនេល៍ អស់ត្តហ៍តា ។ ឯកោន ១៤និន ឧសហយសនេល៍

មោយជា ខេត្ត ស្លាយ ខាន់ណ អនុសុខ ។ ខេត្តិ មានពីលើខ្លាំ ខេ ខេតិ សូមេខ សូខ៉េខ ភូ-(៤២५) ឧឯសមាមអានិល់ខេត្ត ខគិល្ លេ

អភិធម្មបំផិក ធាតុកឋា

(៤៣៧) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយអាសារៈ តែមិនមែនអាសារៈ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១៧ ។

(៤៣៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដាសញ្ញោជន: ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយធម៌ដាគន្ល: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដាឱ្យ: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដាយោគ: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ ជានីវិណ: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដាបរាមាស: ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដាបរាមាស: ទាំងបរាមាស:ស្លាបអង្អែលហើយ ពួកធម៌ នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ។

[៤៣៧] ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ដែលប្រកបដោយបក-មាស: ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ១ អាយុឥនៈ ១ ជាតុ ១ ។

សម្បយុត្តេទ សង្គហិតាសង្គហិចទំ

តាត់ហ៍ អស់ខ្ព័ញ្យិតា ។ ខេត្តហ៍ ១ ខ្នេញ ឯកានស ហាយៈតេ នេហ៍ សត្តសេហ៍ ជាតូហ៍ អស់ខ្ព័ញ្យិតា ។ (៤៤០) ខិត្តេហ៍ ឧ ម្មេហ៍ យេ ឧម្មា សម្ប-យុត្តា គេ ឧម្មា តំហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ឯកោសយៈត នេ ឯកាយ ជាតុយា សខ្ព័ញ្យិតា ។ គាត់ហំ អស់ខ្ពុ-ហំតា ។ ខ្វីហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ឯកានសហាយៈត នេហ៍ សត្តាសហ៍ ជាតូហ៍ អស់ខ្ពុហ៍តា ។

(៤៤៤) ខេតសំគេលំ ឧថ្មេល៍ យេ ឧម្មា ខំត្តសម្បយុត្តេស៍ ឧម្មេល៍ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋេស៍ ឧម្មេល៍ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានេសា ឧម្មេល៍ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូហ៍ ឧម្មេល៍ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូហ៍ ឧម្មេល៍ យេ ឧម្មា ខំត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូហ៍ ឧម្មេល៍ យេ ឧម្មា សម្បយុត្តា គេ ឧម្មា ឯគោន ១៤៤ន ឯកោលបាននេ សត្តហ៍ ជាតូហ៍ សង្ក័ហ៍តា ។ គា-គីហ៍ អសង្ក័ហ៍តា ។ ឧត្តហ៍ ១៤៤ហ៍ ឯកានស-ហាយតេលៅ ឯកានសេហ៍ ជាតូហ៍ អសង្ក័ហ៍តា ។ (៤៤៤) ឧទាជាខេល៍ ឧម្មេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

មិនស ្ត្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនស ្ត្រោះ ដោយ១៩៤ អាយឥន: ๑๑ ៣តុ ๑៧ ។

(៤៤០) ញូកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌គឺចិត្ត ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ្ន ៣ អាយតនៈ ១ ៣តុ ១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១១ ៣តុ ១៧ ។

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាទហ្វាន ពួកធម៌

អភិធម្មចំដីកេ ជាតុកថា

(៤៤៣) សង្គិល ដេញ ខេវ^(១) នេ ខ តំលេសេញ ឧម្មេញ យេ ឧម្មា កំលេសសម្បយុត្តេហំ ខេវ^(២) ខេ ខ កំលេសេញ ឧម្មេញ យេ ឧម្មា
សាំនក្ដេញ ឧម្មេញ យេ ឧម្មា សាំខាហេ ឧម្មា
សាំនក្ដេញ ឧម្មេញ យេ ឧម្មា សាំខាហេ ឧម្មេញ
យេ ឧម្មា សព្វតំគេលា ឧម្មេញ យេ ឧម្មា
សហភាពលា ឧម្មេញ យេ ឧម្មា
សហភាពលា ឧម្មេញ យេ ឧម្មា
សហភាពលា ឧម្មេញ
យេ ឧម្មា
សហភាពលា ឧម្មេញ
យេ ឧម្មា
សហភាពលា ឧម្មេញ
សហភាពលា ឧម្មេហិ សហភាពលា ឧម្មេញ
សហភាពលា ឧម្មេហិ សហភាពលា ឧម្មេញ
សហភាព

o a. សង្គិលេស បេរិ ។ 🔈 a. កំលេសសម្បយុត្តា បេរិ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកបា

ណា ប្រកបដោយធម៌ជាតិលេស ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាតិលេស ទាំងគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុង ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាតិលេស ទាំងជាធម៌សៅហ្មុងហើយ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ជាតិលេស ទាំងប្រកបដោយតិលេស ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ៤ ធាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ធាតុ ១៦ ។

អសង្គហ៍តេន សម្បយុត្តវិហ្វយុត្តបទំ

នេះ ១៩ ឯកោធ ១៤៤ ឯកោសលេខ ខេត្ត ឯកាយ ៩គុយា សង្គហ៊ាតា ។ គេគីហ៊ា អសង្គ ហ៊ាតា ។ ៩គូហ៊ា ១៤៤ហិ ឯកាធសហាយគនេហ៊ា សត្តស្រាំ ជាគូហ៊ា អសង្គហ៊ាតា ។

សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទនិទ្ចេសោ និដ្ឋិតោ ។

អសង្គហ៍ពេន សម្ឈយុត្តវិប្បយុត្តបទតិ៍ទ្ទេសោ

អសង្គហិពេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទ

ពួកជម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតនៈ១ ជាតុ១ ។ មិន សង្គ្រោះដោយជម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតនៈ១១ ជាតុ១៧ ។

ចច់ សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតចទនិទ្ចេស ។

អសង្គហិពេត សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទតិ៍ទ្ទេស

(៤៤៤) ញូកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយប្រក្ខន្ធ ដោយ១ន្ធសត្តហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ្ហហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាតុសត្តហ: ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន
ជាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធ ញុំ ក៏មាន ប្រកបដោយមាននៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ ប្រាសហក
ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហក១ន្ធ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១០ ក៏មាន
ប្រាសហកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

អភិធម្មចិត្តកែ ភាតុកេខា

(၂၇၇၃) ဆည်းကည္းဖေဖ ကေ ဆည်ာ ဆင်္ဆာည်းကာ ណេ ឌង្សា មន្ត្សៃខ្ញុំ យេជ យេ ឌង្សា ជុំរុស្សទ្ធិ យេជ ကေ ဆော် ဌာန္တဖြိုကေဒ ကေ ဆော် နည္တာဟင်္ခေါင္ခံကာ ខាត់ នៃខ (៣ ខគី ងជាឈមក្រេ (៣ ឌគី) ស្យាស្សាស្រ្ត លេ ឧញ្ ជាតិយា យេ ឧញ្ ជ្រលា លោ ឌគីរា ឧរហោយ លោ ឌគីរា ខំមំអង់ខ្លែបម អស់ខ្ពុំហ៊ាំ តា អាយុត្តសខ្ពុំ ហេន អស់ខ្ពុំហ៊ាំ តាតុ-សន្ត័យេន អសន្ត័ហ៍តា គេ ១ម្នា គឺហ៍ ១ផ្ទេហ៍ សម្បីល្ខំ រា ម្យាលាងប្រេខ រាម្មាល ១៩៣៣ កេលចំ សម្បូបត្តា ។ គេតំហំ វិប្បូបត្តា ។ ស្ត្រាធ ខេត្ត ឧសហាយត ខេត្ត ឧសភ៌ ភាតូទាំ វិទ្យយុត្ត ឯកោះជាយន ខេន ឯកាយ ជាតុយា គេហ៍ចំ វិហ្សយុត្តា ។

អភិធម្មបំដិក ធាតុកថា

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម្មាយឥន: ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម្មធាតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ឥត្តិខ្ទុំយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយបុរិសិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជីវិតិន្ត្រិយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយនាមរូប ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយអសញាភព ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយឯករវាការភព ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយជាតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយជា ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយមរណ: ដោយ១ន្នសង្គ្ហហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន-សត្តហ: មិនសង្គ្រោះដោយជាតុសត្តហ: ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ ខន្ន្ ញ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតន: ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។ ក្រាសលាកាធម៌ប៉ុនាន ។ ក្រាសលាក១នួ១ អាយតន: ១០ ណត្_ទo ក៏មាន ជ្រាសហក្អាយតន: ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួក**ៗ**៖ ជ ក្មាន ៗ

(៤៤៦) ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយអរូបភព ពួកធមិ ណា មិនសង្គ្រោះដោយនេវសញានាសញាភព ពួកធមិណា មិន សង្គ្រោះដោយចតុវោការភព ពួកធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយឥទ្ធិបា្

អសង្គហិពេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទំ

អស់ខ្ព័ញ់តា គេ ជម្មា កត់ប៉ា ១ធ្វេប៉ា កត់ ហាយត លេ កត់ប៉ា ជាកូល៉ា សម្បីយុត្តាត់ ។ សត្តិ ។ កត់ប៉ា វិហ្ឈុត្តា ។ ៤គូហ៉ា ១ធ្វេហ៊ សក្រោយត សេត្តហ៊ា ជាគូហា ក្រៀយុត្តា ស្រាយត្តា ។

អសង្គហិពេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទ

ដោយជាតុសង្គ័ហៈ ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈ ប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ ប្រាសភាកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសភាក១ន្ន ៤ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រាសភាកអាយ-តនៈ ១ ជាតុ ១ និង័ធម៌ពួកៗ៖ ក៏មាន ។

(៤៤៧) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយកុសលធម៌ ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយអកុសលធម៌ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ដែលប្រកបដោយសុ១វេទនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែល ប្រកបដាយអនុក្ខមសុខវេទនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជា វិបាក ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដាដា ដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំង៍មិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេធាទាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលសៅហ្មន៍ហើយ ទាំងគួរដល់នូវសេចក្តីសៅ-ហ្មុន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនសៅហ្មុនហើយ ទាំន មិនគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុង ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយពួកធម៌ ដែលប្រកបដោយវិតក្ត: ទាំងប្រកបដោយវិចាវ: ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនមានវិតក្គ: មានត្រឹម តែវិចារ: ពួកធម៌ណា

អភិធម្មចំដីកេ ៣តុកឋា

ប៉ុន្មែសល្ខៈ ខេត្ត ឌ ម្មេហ៍ យេ ឌម្មា ៤ ខេត្តាសហគ គេហ៍ ឌ ម្មេហ៍ យេ ဆည္ ေန႔ႏိုင္ငံေတာ့ ဧက္မ်ိဳးတဲ့ ေတာ့ ေဆည္း សារយល ឧឈង ទៀល ខេតិស្ង លោ ឌគីស ខមាំខែច ជាខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ជឈុខសំលេខម្រេស ព្រះត្រៃ ពេល ពង្ មា**ខ-**យតាម៉ីហ៊ំ ឧម្មេហ៑ំ យេ ឧម្មា អចខយតាម៉ីហ៊ អសេក្តេសា ឧម្មេស យេ ឧម្មា មហក្តុតេសា ឌ ម្នេហិ យេ ឌ ម្នា អ ម ស្រា សេ ហិ ឌ ម្នេហិ យេ ឌម្មា ធរុំស្មារត់ហេស ឌឝេីស ពោ ឌឝា ឧសម័ម--រតិយោល ខាតិល្ខ ពោ ខតិ អជិសាយារតិយោល ឌ ម្នេញ យេ ឌ ម្នា ហ៊ុនេស្វា ឌ ម្នេស្វា យេ ឌ ម្នា ជហ្គុខេស្ត ពតិស្នៃ នេស្ត គ្និទីខ្លួញខេស្ត ខគិ ស្វា យេ ឧទ្ធា សម្មត្តជំយ តេស្វា ឧម្មេស យេ ឧម្មា

អភិធម្មបំដាក ជាតុកេខា

មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលច្រឡំដោយបីតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ដែលច្រឲ្យដោយសុ១ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ដែលច្រឡំដោយទបេក្ខា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលគ្លូវ លះដោយ ស្សេន: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលគួរលះ ដោយភាវនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានហេតុគួរលះដោយ ទស្សន: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានហេតុគួរលះដោយ កាវនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលដល់នូវការសន្សំ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលដល់ខ្លូវការមិនសន្សំ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជារបស់សេត្តបុគ្គល ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ជារបស់អសេត្តបគល ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រមាណមិន បាន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមានអាវម្មណ៍តូចគ្នា**រ** ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ពួក ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមានអាវម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ពួក ធម្មិណា មិនសង្គ្រោះដោយធម្មិថោកទាប ពួកធម្មិណា មិន**ស**្ត្រោះ ដោយធម៌ទត្តម ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានសភាពទុស និងទៀង ញូកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានសភាពត្រូវនិងទៀង

អសង្គហិតេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទ៌

ឧទ្ធរដ្ឋហោល ខេតិល្ខ កោ ខេសិ ឧទ្ធខេស្តមេស្ ဆေးမြွတ် လော ဆမ္ဆာ မက္ကသိပန်းတ် ဆမ္ဆော် လော ဆမ္ဆာ អន្តមារតិយោល ខាតិល្យ ពេល ខាតិ អសមមារគិយោល စ္စုန္အေတာ္ ကေတာင္တြင္း အေတြက အေတြက အေတြကို အေတြက အေ ឌស៊ា អយ៉ីឌីរដៃហោល ខគើល ៣ ឧសី មល្បៈ រតិយោល ខគើល កោ ខគី ងជ៉ីឌីមល្ខិរគិ-ណេល ខេត្តស្នា ពេ ខេត្ត មលេខ២៤ ខេត្តស្វ ពេ ឌស៊ា លេឃមាតិដៃលើខេត្ត ឌ គេល ពេ ឌ ស៊ា សហេតុគេហ៍ ខៅ ១ ខ ហេតុហ៍ ១ គេលំ លេ ឌសា លេខមានាជាខេស្លា ខេង ខ ខ លេខិស្វ ឌ គើស្វ យេ ឧញ្ ឧ ហេតុហ៍ សហេតុគេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឌេញ ខន្សង់ ហេជ អស់ សំ សំ សា អាយភាសង់ ហេជ អស់ខ្ពុំហ៊ាតា ជាតុស់ខ្ពុំហ៊េន អស់ខ្ពុំហ៊ាតា គេ ជម្មា ក្នេញ ខាន្ទេញ ក្នេញ យកនេញ កេត្ត ភាគ្នុញ សម្បយុត្តតំ ។ ឧត្តំ ។ ភេតិហ៍ វិហ្សុត្តា ។ ចត្វូហ៍ ខន្ទ្រហ៍ ឯកោលយកខេន សត្តហ៍ ភាគ្វូហ៍ រុំព្យិយុទ្ធា រាម្រេយសេខេខ រាម្ហាល យម់ណ គេហេខ វិហ្វយុត្ត ។

អសង្គហិធេន សម្បយុត្តវិហ្វយុត្តបទ

ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានមគ្គដាអារម្មណ៍ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានមគ្គជាហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌មានមគ្គជាអធិបតី ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានអារម្មណ៍ ជាអតីត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានអារម្មណ៍ជាអានាគត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានអាវម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌មានអារម្មណ៍ ទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ធមិប្រកបដោយហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ សង្គីហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គ៍ហ: មិនសង្គ្រោះដោយជាតុ-សត្តហ: ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធប៉ីនាន អាយតន:ប៉ីនាន ៣តុ ប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ ព្រុសហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ព្រុសហក ខន្ធ៤ អយតន:១ ភាតុ៧ ក៏មាន ជ្រុសហាកា**យ**តន:១ ជាតុ ១ និង័ធម៌ពួក១៖ កំមាន ។

អភិធម្មចិដិពេ ធាតុកឋា

ម្រៃជ្រៃ រិជ្ជាឈ្នះ ។

ប្រេខ អកម្ព័ល្ខ មកម្ព័ល្ខ ខេត្ត ខេត្ត ខ្លួកម្ព័ល្ខ អកម្ព័ល្ខ មកម្ព័ល្ខ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

អភិធម្មចំដិក ធាតុកដា

[៤៤៤] ពួកធម៌ណា មិនអង្គ្រោះដោយធម៌មានរូប ដោយ ទន្ទសន្នហ: មិនអង្គ្រោះដោយអាយតនសង្គហ: មិនអង្គ្រោះដោយ ពាតុសង្គហ: ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយទន្ទ ៣ ក៏មាន ប្រកប ដោយអាយតន: ๑ ៣តុ ១ និងធម៌ពួកទុះ ក៏មាន ។ ប្រាសហក ធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសហកខន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ក៏មាន ប្រាសហកអាយតន: ១ ៣តុ ១ និងធម៌ពួកទុះ ក៏មាន ។

(៤៤४) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនមានរូប ពួក
ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដាលេកុត្តរ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ
ដោយធម៌មិនមានអាសរៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រកប
ដោយអាសរៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រកបដោយអាសរៈ
តែមិនមែនអាសរៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រកបដោយអាសរៈ
ទាំងមិនមានអាសរៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនជាប្រយោជន៍
ដល់សញ្ហោជនៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដល់គន្លៈមិនគប្បី
ដោតក្រង់ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលតន្លៈមិនគប្បី
ប្រព័ត្ត
កន្ងង់ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលលោកមេនៈ
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលលោកទំនង់លំនីវិណេៈ
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដិសប្រយោជន៍ដល់នីវិណេះ
ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដិសប្រយោជន៍ដល់នីវិណេះ

អសង្គហិតេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទំ

បែរមាសសម្បីយុទ្ត្រេ ជម្មេញ យេ ជម្ពា បែរមាស-រួសិណ៌ខេម្តីស្នា អស្សមឡើស្ងា ពេក្តា ស្ងារគឺ-ណេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខន្សង៩ ហេន អសន្តហ៍-តា អយភនសន្តហែន អសន្ត័ហិតា ជាតុសន្ត័ហេន អស់ផ្តល់តា តេ ជម្លា កត់លំ ១ធ្វេល កត់ហា-យត នេហ៍ គត់ហ៍ ជាត្វហ៍ សម្បយុត្តាត់ ។ នត្តិ ។ កត់ហំ វិហ្សយុត្តា ។ ខេត្តហំ ១ធ្វេហ៍ ឯកោះជាយ-នេះ ខេត្ត សត្តស្នា ស្ព្រីណ្ឌ ស្ព្រះស្ពេង-នេះ រាស្មា សង្ខា នេះ នេះ រាង្ខា ។ (၉၄၀) ဆယၤရီ၊လာည္ ငးခြံည္းက ဧရီာ ယေ ចំនេះស្វា ជម្មេស យេ ជម្មា ចំនុំវិប្បយុន្តេស៍ ជម្មេស៌ ကောင်းဆို စွဲမွီးမှုမှု ရေးဆို စွဲ စွဲနေ-សមុដ្ឋាធេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខិត្តសហក្វហ៍ ឧម្មេស យេ ឧម្មា ខិត្តាឧុមវាត្តីហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ពេលហៃលំ ខធ្មេញ យេ ខេញ្ញា ឧទានាហ៍ ខម្មេហ៍ យេ ១ឡា ១នូស៩្ថេសន អស៩្ថហិតា អាយតន-សត្តហេន អសត្តហ៍តា ជាតុសត្តហែន អសត្តហ៍តា

អសង្គហិធេន សម្បបុត្តវិហ្មយុត្តបទ

ញ្ចុកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រកបដោយបរាមាស: ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រាសាចាកបរាមាស: ទាំងបរាមាស:មិនស្លាប អង្គែលហើយ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអារម្មណ៍ ដោយ១ន្ធសង្គហ: មិនសង្គ្រោះដោយអាយាតនសង្គ៍ហ: មិនសង្គ្រោះដោយគាតុសង្គហ: ពួកធម៌នោះ ប្រកបដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយាតន:ប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ ប្រុសហកធម៌ ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសាចាក១ន្ធ ៤ អាយាតនៈ ១ ជាតុ ៧ ក៏មាន ប្រុស បាកអាយាតនៈ ១ ជាតុ ១ និងធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។

(៤៤០) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនមានអារម្មណ៍ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនមែនចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌មិនមែនចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ ប្រាស់ បាកចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ប្រស្លាំដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលតាំងឡើងអំពី ចិត្ត ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលកើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ដែលកម្ម ប្រកបដោយធម៌ទាងក្រៅ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលកម្ម ប្រកបដោយគំលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យកហើយ ដោយទន្ធសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយគាតុសង្គហៈ មិនសង្គ្រោះដោយគាតុសង្គហៈ

អភិធម្មចំដកេ ៣តុកបា

តេ ខេត្តា អនុសា ១ខេត្ត កន្តិហាយនខេត្ត កន្តិហា សម្បីលើខ្លា ព្យាយើខ្លា ។ ខេ ខេត្តា ខ្លួសិ អតិនិត្ត មិនិស្សាយឧបស្ស ខេស្ស យនិស្សា ស្រ្តិ អតិនិស្សាយឧបស្ស ខេស្ស យនិស្សា ព្រះមិន ១ខេត្ត ខេស្សាយឧបស្ស ខេស្ស យនិស្សា ព្រះមិន ១ខេត្ត ខេស្សាយឧបស្ស ខេស្សា យនិស្សា នៃសាច្និ អ្នាល់ខ្លា ។ មន្ទ្រិសាយឧបស្ស ខេស្សា យនិស្សា យើសាច្និ អ្វាល់ខ្លែ ។

អភិធម្មបំដក ធាតុកេវា

ពួកធម៌ នោះ ប្រកបដោយ ខន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈ ប៉ុន្មាន ជាគុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌ នោះ ប្រកបដោយ ខន្ធ ៣ ក៏មាន ប្រកបដោយអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និឪធម៌ពួក ខ្វះ ក៏មាន ។ ប្រាស់ ហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាស់ ហកខន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១០ ក៏មាន ប្រាស់ ហកអាយតនៈ ១ ជាតុ ១ និស៍ធម៌ពួកខ្វះ ក៏មាន ។

(៤៤១) ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេបាទន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រកប
ដោយធម៌មិនមែនទេបាទន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែល
ប្រកបដោយទេបាទន តែមិនមែនទេបាទន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប្រាសាកទបាទន តែមិនមែនទេបាទន ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ
ដោយធម៌ប្រាសាកទបាទន ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេបាទន ពួក
ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនគួរដល់ខ្លាំសេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌
ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌ណា
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌ណា
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ហើយ ពួកធម៌ណា
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍លើយ ពួកធម៌ណា

អសង្គហិតេន សម្បយុត្តវិច្បយុត្តបទំ

ក្លាលសសម្បយ្យន្ត្រាំ ខៅ នោ ខ កាំលេសេហ៍ ဆေးမြည္ ကေ အမ်ာ မွာ ဖွားကြမာ္မည္ပါတဲ့ အမာမ္တိုးကမ္း យេស ខគិស្ កោ ឧសិ ខមរិខេទ ឧសាខាស់ ឌ ម្នេស យោ ឧម្មា ភាវនាយ មហាត់ ទៀល ឧ ម្មេស យេ ឌម្មា ឧស្សាធេធ ចហាត់ទៅលេខមេស ឌ ម្មើស្ យោ ឌម្មា ភាវ**នាយ** មហាតព្រោត្តគេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ឧញ្ញា សវិតក្ដេញ ឧច្ចេញ យេ ឧញ្ញា សវិញ-ប្រភ ឌ ម្នេស យេ ឌ ម្នា ស ម្បីតិ កេស ជ ម្នេស យេ ឌុសា តុម្នុសស្សនស្ស ឌុស្ស ពេល ឌូស្នា សុខ-សហគ តេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា ជ បេក្ខាសហគ តេហ៍ ឌ ម្នេហ៊ំ យេ ឌម្មា ធ កាមាវ៩ ហើ ជ ម្នេហ៊ំ យេ ឌសា នៃសន្ទេ ខេត្ត ខេត្ត នេះ មនិស្សនពេល្ ឌ ឌ្មេស៊ី យេ ឌ ឌ្មា អពវិយា ខ ឌ្មេស៊ី ឌ ឌ្មេស៊ី យេ ឌ ឌ្មា စ္ကြား ျပည္သည့္ အေျပာင္း အေပာင္း အေျပာင္း အေပာင္း အေျပာင္း အေျပာင္း အေျပာင္း အေပာင္း အေပာင္ ណេ ឌឝី ង៥៩ ស្រេ **ឌឝើ**ស ្រេ ឌឝី មរ**េឃ**-က် ឧម្មេហ៍ យេ ឧញ្ញា ទន្ទង់ឪ ហេន អស់ភ្ព័ហ៍តា

អសង្គហិតេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទ

មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប្រកបដោយក៏លេស តែមិនមែនកិលេស ពួកធមិ ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រាស់ ភាគិលៃស ទាំងមិនគួរដល់នូវ សេចក្តីសៅហ្មុង ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលគួរលះដោយ ទស្សន: ព្លួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលគួរលះដោយ**ភា**នោ ពួកធម្មណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានហេតុដែលគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មានហេតុដែលគួវលះដោយភាវនា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រកបដោយវិតក្គ: ពួកធម៌ ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រកបដោយវិហារៈ ពួកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ដែលប្រកបដោយបីតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ដែលច្រឡំដោយបីតិ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែល ច្រឡំដោយសុ១ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលច្រឡំដោយ ទ បេត្តា ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌មិនមែនកាមាវិចវ ធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជារុប្រវបរ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ជាអរុប្រវបរ ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិន កបបញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: ពួកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ជាគ្រឿងចេញ orata: ព្លុកធម៌ណា មិនសង្គ្រោះដោ**យ**ធម៌មានសភាពទៀង ពូក ធមិណា មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ដែលមិនអាចរើទ្ធន ពុកធម៌ណា មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប្រកបដោយសត្រវៃ ដោយ១ន្នសង្គ៍ហៈ មិនសង្គ្រោះ

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុក**ថា**

អាយុននុសន្ត លេខ អស់ខ្ពស់ នា ជាតុសខ្លុំ ហេខ អស់ខ្ពស់ នា នេញ គេតំហំ ១៤ ខ្ពស់ គេតំហៈ-យុត្ត សំ វិហ្សយុត្តា ។ ខេត្ត ហំ ១៤ ខ្ពស់ ឯកោស្ត គេតំហំ វិហ្សយុត្តា ។ ខេត្ត ហំ ១៤ ខ្ពស់ ឯកោស្ត តានេខ សត្ត ហំ ជាតុហំ វិហ្សយុត្តា ឯកោស្ត តានេខ ឯកាយ ជាតុយា គេហ៍ខំ វិហ្សយុត្តា (๑) ។

អសង្គហ៍តេន សម្បយុត្តវិច្យយុត្តបទនិទ្ចេសោ និដ្ឋិតោ ។

វិប្បយុ**ត្តេទ** សង្គហិតាសង្គហិតបទគំទ្ទេសោ

o ន. ឥតោ បរំ តត្រុភាន់ រូបញ្ហា ធម្មាយគន់ ធម្មធាតុ ឥត្ថី បុមំ ដីវិត់ នាមរូបំ ទ្វេ ភាវា ជាតិ ជា មច្ចុ រូបំ អនារម្មណ៍ នោ ចិត្តេន វិប្បយុត្ត វិសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកុអនុប-វិវត្តី ពាហិរំ ឧបាទា ទ្វេវីសតិយោ ឯស នយោ សុពុទ្ធោតិ ឥមេ បាឋា ទិស្សន្តិ ។

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

ដោយអាយតនសត្តហៈ មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុសត្តហៈ ពួកធមិនោះ ប្រកបដោយ១ន្ធូប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ មិនមាន េ ។ ប្រាសាហកធម៌ប៉ុន្មាន ។ ប្រាសាហក១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១ ៣តុ ៧ ក៏មាន ប្រាសាហកអាយតនៈ ១ ៣តុ ១ និង័ធម៌ពួក១៖ ក៏មាន ។ ចប់ អសង្គហិតេស សម្បូបត្រូវិច្យយុត្តបទនិទ្ទេស ។

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទនិទ្ទេស

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសហករូបក្ខន្ធ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ជាតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ជាតុ ១០ ។

វិហ្ជយុត្តេខ សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

មេខេត្ត ក្រុង ក្រុង ខេត្ត ខេត្ត កានិត្ត បា ខានិត្ត កានិត្ត បា ឧត្តិ កានិត្តិ បា ឧត្តិ កានិត្តិ បា ឧត្តិ កានិត្តិ បា ឧត្តិ កានិត្តិ បា ឧត្តិ បា ឧត្

វិហ្យយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

(៤៤៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសាកវេខនា១ន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រាសាកសញ្ញា១ន្ធ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកសង្គារក្ខន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រាសាកវិញ្ញាណកូន្ធ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកសង្គារកូន្ធ ពួកធម៌ណា
ប្រាសាកវិញ្ញាណកូន្ធ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកមនាយកនៈ ពួកធម៌
ណា ប្រាសាកមនិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ីស្មាន
ជាយកនៈប៉ុន្មាន ណតុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃឪព្រះនិញ្ញាន
ជាអសង្គ័តៈ ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ មាយកនៈ ១
ជាតុ ១១ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤
ជាយកនៈ ១ ៣តុ ៧ ។

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា ជ្រាសហកបក្ខាយឥន: ។បេ។ ពួក ធម៌ណា ជ្រាសហកដៅដ្ឋព្វាយឥន: ពួកធម៌ណា ជ្រាសហករក្ខុជាតុ ។ បេ ។ ពួកធម៌ណា ជ្រាសហកដៅដ្ឋព្វជាតុ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ៤ អាយឥន: ៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ๑ អាយឥន: ๑០ ជាតុ ๑០ ។

អភិធម្មចិដិកេ ជាតុកឋា

(៤៤៦) ឧុគ្គសច្ចេន យេ ឧញ វិហ្វយុត្តា គេន ១ ខ្វេន ឧសហ យតនេហ៍ អេស ស្ថិតា ។ ឯ-គេន ១ ខ្វេន ឧសហ យតនេហ៍ សេន្យសហ៍ ជា-ទូហ៍ អស់ខ្ព័សិតា ។

កោ ឌគីរ រូជិវិណីម៉ី ខេ ឌគីរ ដមាខ្ញុំ» ១៤ខែ (៤६៧) មាត់ឧណមាធិច កោ ឌគីរ ដមីមាធិច

អភិធម្មបំដែក ធាតុកថា

(៤៥៥) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកចក្ខាញ្ញាណធាតុ ពួកធម៌ ណា ប្រាសចាកសោតវិញ្ញាណធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកឃាន-វិញ្ញាណធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកជិក្សវិញ្ញាណធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកកាយវិញ្ញាណធាតុ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកមនោធាតុ ពួក ធម៌ណា ប្រាសចាកមនោវិញ្ញាណធាតុ ពួកធម៌នោះ រៀវលៃឪព្រះ និព្យានជាអសុត្ត៍ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយ-តន: ១២ ធាតុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយធាតុ ១ ទេ ។

(៤៩៦) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកទុក្ខសច្ច ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៤ អាយឥន: ៤ ៣គុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ១ អាយឥន: ១០ ៣គុ ១៦ ។

(៤៥៧) ពួកធម៌ណា ប្រាសភាកសមុខយស់ក្ខ ពួកធម៌ណា ប្រាសភាកមគ្គស់ក្ខ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃងព្រះនិទ្ធានជាអស់ង្គិត:

វិច្យយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

ឋ ខេត្ត ខេត្តហ៊ា ខេត្តហ៊ា ទ្វានសយាយគេ នេហ៊ា អដ្ឋា-សេហ៊ា ៩គ្គេហ៊ា សង្គហ៊ាតា ។ គេតើហ៊ា អសង្គហ៊ាតា ។ ឧ គេហ៊េចិ ១ ខ្វេហ៊ា ឧ គេហ៊េចិ អយគ នេហ៊ា ឧ គេហ៊េចិ ៩គ្នេហ៊ា អសង្គហ៊ាតា ។

(၉၄၄) ဖွားသင္းနောင္း ကေ ဆက်ာ ေဆးပြဲႏိုင္ យេខ លេ ខគី មេស្សប្តិ៍លេខ លេ ឧគី សា-ភ្នំខ្ញុំយេខ យេ ឌង្មា ជុំរ្សំខ្ញុំយេខ យេ ឌង្មា កា-ស់អ្នច្ចៃលេខ លេ ឧសា រុសិណន៍ នេ ឧសិ ចត្វហ៊ា ១ធ្វេហ៊ា ធ្វីហាយតេខេហ៊ា អដ្ឋហ៊ា ជាត្វហ៊ា សខ្ពស់តា ។ គេគីហ៍ អសខ្ពស់តា ។ ឯគោធ ខធ្វេធ ឧសហាយ៩ ខេហ៌ ឧសហ៌ ជាតូហ៊េ អស់ខ្ពុំហ៊េតា ។ $\{ \rho_i q_i \} = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) + \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) \right]$ តេ ជម្មា អសុជ្ជទំ ១៤ តេ ម ចេត្ ឯកេន ខែ ខ្លេង សភាឧសហយត ខេហ៌ សភាឧសហ៍ ភាត្វហ៊ សន្ថហិតា ។ គេតំហំ អសន្ថហិតា ។ ខេត្តហិ ទន្ទេហ៍ ឯកោសយកនេន សត្តហ៍ ភាគូហ៍ អស់ស្ព័ហិតា ។

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតៗទ

ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៩ អាយតន: ๑៤ ជាតុ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ ជាតុណាមួយឡើយ ។

(៤៩៨) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ថាក់និះកេត្តសច្ច ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ថាកចក្ខ្ទេច ពួកធម៌ណា ប្រាស់ថាក់ស្រីខ្ទុំយ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ថាក់ឃាន់ខ្ទុំយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ថាក់ស្វីខ្វុំយ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ថាក់កាយ់ខ្វ្រំយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ថាក់ស្វីខ្វុំយ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ថាក់កាយ់ខ្វ្រំយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ថាក់ស្វីខ្វុំយ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ថាក់បុរិសិខ្វ្រំយ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយៈ
តន: ៤ ៣តុ ៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ
ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ។

(៤៥៤) ពួកធម៌ណា ប្រាស់កមនិន្ទ្រិយ ពួកធម៌នោះ វៀវល់ងព្រះនិព្វានជាអស់ គ្នត: ក្រោអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១១ ជាតុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៤ អាយុតន: ១ ជាតុ ៧ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកថា

(៤៦០) សុទិន្ត្រិយេន យេ នញ្ជា ឧុត្តិន្ត្រិ-យេន យេ នញ្ញា សោមនស្ប៊ីន្តិយេន យេ នញ្ញា នោមនស្ប៊ីន្តិយេន យេ នញ្ជា វិទ្យយុត្តា នេ នញ្ញា អស់ខ្ញុំនិ ទន្ទនោ ឋយេត្វា ខញ្ចូលិ ទន្ទេសិ ធ្វានស-ហាយននេសិ អដ្ឋាសេសិ ជាតូលិ អស់ខ្ពុសិតា ។ កាត់សំ អស់ខ្ពុសិតា ។ ន គោហិចិ ទន្ទេសិ ន គេហិចិ អាយតនេសិ ន គោហិចិ ជាតូសិ ន អស់ខ្ពុសិតា ។

(៤៦០) ឧបេក្ខិច្ចិយេខ យេ ខេម្មា វិហ្ជយុត្តា នោ ខម្មា អស់ខ្ញុំនិ ខេត្តតោ ឋបេត្វា បញ្ចូលិ ខេត្តហិ ន្វាឧសហយត់ខេហិ តេសេហិ ខាត្វហិ ស់ខ្ពុំហិតា ។ គេតីហិ អស់ខ្ពុំហិតា ។ ខ គេហិចិ ខិច្ចេហិ ខ គេហិ អយត់ខេហិ បញ្ហា ខាត្វហិ អស់ខ្ពុំហិតា ។

ត្តុងទ្រំណេទ កោ ខតិវា ងឃ្លាំថ្ងៃកោច កោ ខតិវា កោ ខគិវា ឧឃ្លាំថ្ងៃកោច កោ ខគិវា អចឃឹងយើមរិវិរ-កោ ខគិវា មនុទ្ធិថ្ងៃកោច កោ ខគិវា មាសប្តិថ្ងៃកោច (៤៦៤) មន្ទិថ្ងៃកោច កោ ខគិវា រួរូយូថ្ងៃកោច

អភិធម្មបំដាក ធាតុកដា

(៤៦០) ពួកធម៌ណា ប្រាសបាកសុទិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
ប្រាសបាកខុត្តិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រាសបាកសុទិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា
ណា ប្រាសបាកទេមនស្សិន្ទ្រិយ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃង៍ព្រះនិត្វាន
ជាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពីទន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយទន្ទ ៩ អាយតន: ១២
៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ
ដោយទន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិន
មែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយឡើយ ។

(៤៦១) ពួកធម៌ណា ជ្រាសបាកទបេត្តិន្ទ្រិយ ពួកធម៌នោះ
វៀវលៃង[ពុះនិញ្ជានជាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៥
អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន
មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:
ណាមួយទ្បើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយជាតុ ៥ ខេ ។

(៤៦៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកសទ្ធិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាក់វិយិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកសតិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកសមាធិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកបញ្ជិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកអនញ្ជាត្យាសព្រមីតិន្ទ្រិយ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកអញ្ជិន្ទ្រិយ

វិរ្យួយុត្តេខ សង្គហិភាសង្គហិភបទ

ងឃាំខារ្ទ្រំលេខ លេ ខគីរ ងរ្ទុំរាល លេ ខគីរ អុស្ទាបចំណ មាស្តីរស្ស (៣ ឧសី រូសិលីខា នេ ငးများ မာလာဆွံ့ဆို စောင္းက ဗေးကြာ စားႏွေးက်ာ ឧ្ទាឧសហឃត់ នេញ អដ្ឋាស្រព ជាតូលើ សន្ត័សិតា **។** តែត័ហ៌ អស់ស្ត័ហ៍តា ។ ន គេហ៍ចំ ១ ន្ទេហ៍ ន គេ--ហិខិ អាយត នេហ៍ ឧ ភាហ៍ខិ ៩គូហ៍ អសន្ត័ហ៍តា ។ (၂၀၈၂ မည္ဆိုးရီးမ်ိဳးက ဥ္မယ္တိုးဟစ္ ကေ ဆေဆီး មានបាលឧខ្សានិយា នមៅថៃ ពោ នគី នមាវិសិ-តំណា នេះមាណ ពោ ឌុមា រូពិជាម៉ា ខេ ឌូគាំ មេសឌ្ល័ន ១៤៣ មេខេត្ត ៧ភេខ ១៤៤០ ៧ភា-ឧសហាយនេះ ខេហ៌ ឯកាឧសហ៌ ជាតូហ៊ សង្គ្ហាំ-តា ។ គេតំហ៌ អស់ខ្ពុ័ហ៌តា ។ ចត្ហាំ ១ នេូហ៌ ស្ត្រាយស្នេន សត្ត្ហា ជាត្លាំ អសន្ត្ហាំតា ។ (196) Restandance with (199)ន្ទុស្សា ជា ស្នា ស្នា សង្គ្រា ស យេ ឌម្មា រិប្បយុត្តា គេ ឌម្មា អសន្ត័ន្ត ១៤នោ ម ខេត្ត ខេត្ត ១ ខ្វេស ខ្វានសហយក ខេស

វិប្បយុត្តេស សង្គហិតាសង្គហិតបទ

ញ្ចកធម៌ណា ប្រាស់ ហកអញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ហក អវិជ្ជា ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ហកសង្ខារព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ពួកធម៌នោះ វៀវេលន៍ព្រះនិព្វាន់ជាអស់ផ្គុត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៥ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយ ស្វើយ ។

(៤៦៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកវិញ្ញាណ ក្រោះសង្ខារជា បច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកផស្រៈ ក្រោះសទ្បាយតនៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកវេទនា ក្រោះផស្រៈជាបច្ច័យ ពួកធម៌នោះ វៀវល់ងព្រះនិញ្ជានជាអសង្គ័តៈ ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១១ ជាតុ ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតនៈ ១ ជាតុ ៧ ។

(៤៦៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកតណ្ណា ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកទបាទន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ពួកធម៌ ណា ប្រាសថាកកម្មភព ពួកធម៌នោះ វៀវលៃឪព្រះនិព្វាន ជា អសន្និត: ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយខន្ធ៥ អាយតន: ១២

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកប៉ា

អដ្ឋាសេហិ ជាតូហិ សង្គហិតា ។ កត់ហិ អសង្គ ហិតា ។ ឧ កោហិចិ ១ ខ្ទេហិ ឧ កោហិចិ អាយៈ ត ឧេហិ ឧ កាហិចិ ជាតូហិ អសង្គហិតា ។

(៤៦៦) ភាមកវេន យេ ឧញ វិហ្សយុត្តា គេ ឧញ ឧត្តហ៍ ១ ទ្វេហ៍ ខ្វីហាយភ នេហ៍ ជញ្ជូហ៍ ជាតូហ៍ សន្តហ៍តា ។ គេគឺហ៍ អសន្តហ៍តា ។ ឯកោន ១ ទ្វេង ឧសហាយភា នេហ៍ ភោកហ៍ ជាគូហ៍ អសន្តហ៍តា ។

រុខ (៣ ឌគីរ រួសិណីឌី) ខេ ឌគីរ ឧឌិស្រ ១៤៤ិស្ (៣ ឌគីរ វាយប្រយោមរុខ (៣ ឌគីរ ឧរុយ (၉၉၂) រិជមរុខ (៣ ឌគីរ ឯមឈាមរុច

អភិធម្មបំដិក ធាតុកបា

ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនថែនមិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្នណាមួយ មិនថែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិន មែនមិទសង្គ្រោះដោយធាតុណាមួយឡើយ ។

(៤៦៦) ត្លូកធម៌ណា ប្រាសលាកកាមកព ត្លូកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ទ្ទ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ទ្ធ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៣ ។

(៤៦៧) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាករូបភព ពួកធម៌ណា ជ្រាស ថាកអសញ្ជាភព ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកឯករៅការភព ពួកធម៌ ណា ជ្រាសថាកការឡឹកឡូល ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្នូ៤

វិច្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតចទំ

ទ្វីហាយត ខេហ៍ អដ្ឋហ៍ ជាតូហ៍ សង្ត័ហ៍តា ។ កាត់ីហ៍ អសង្ត័ហ៍តា ។ ឯកោះឧ ១ ធ្វេខ ឧសហាយត ខេហ៍ ឧសហ៍ ជាតូហ៍ អសង្ត័ហ៍តា ។

(೯೯೮) ಕ್ಷು ಬ್ಯಾ ಬರ್ಣ ಬರ್ಣ ಕಟ್ಟು ಕಾರ್ಮಿ ជាសញ្ជាក់ ដោយ ខេត្ត ខេត្តក្រោះក្រដែ យោ ឌសី មោយ ពេល ឌសី ឌុំយើម ពេល ឌសី នោងខុទៅរីខ ពោ ឌគីរ និស្យាមេខ ពោ ឌគីរ អង្គជាដ្ឋាខេច ៣េ ខុគីរ មាគិជិយខេច ៣េ ខគិរ ရားမယ္က က အ၏ ရုံးသည္ ရုံးဖို့ကြည္ ကေ အ၏ បញ្ចាំ ពលេហ៍ យេ ឧម្មា សត្តហ៍ ពោជ្ឈផ្តែហ៍ យេ ឌម្មា អរិយេធ អដ្ឋខ្លុំគោធ មក្កេធ យេ ឌម្មា វិហ្ជយុត្តា តេ ជម្មា អសន្ត៍ទំ ១៤ តេ ឋបេត្វា បញ្ចាំ ១ខ្វេល ខ្វាឧសហយតខេល់ អដ្ឋាសេហ ជាត្យាំ សង្ហាតា ។ កាត់ហាំ អសង្លាំតា ។ ១ តេល់ខំ ១ធ្វេល៍ ន គេល់ខំ អយទនេហ៍ ន ភាហ៍ចំ ជាតូហ៍ អស់ផ្លុំហ៍តា ។

វិច្យយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតចទ

អាយតន: ២ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយជមិប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយខន្ន ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១០ ។

(៤៦៨) ពួកធម៌ណា (ពុសហកអរុបភព ពួកធម៌ណា (ពុស ថាក់ នៅសញានាសញាកព ពុក្ខមិណា (ចុសថាក្ចុព្វការកព ពុក ញ ធម៌ណា ប្រាស់ ថា សេចក្តីសោក ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ថាក់ ពួក ធម៌ណា ប្រាសលាត ទោមនស្ស ពួកធម៌ណា ប្រាសលកទេហ្យស: ពួកធម៌ណា (ចុសថាកសតិហ្សដ្ឋាន ពួកធម៌ណា (ចុសថាកសម្មហូ-ជាន ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកឥទ្ធិថា៖ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចា**ក** ឈាន ត្លួកធម៌ណា ប្រុសហកអប្បមញ្ញា ត្លួកធម៌ណា ប្រុសហក ឥន្ទ្រិយ ៥ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកពល:៥ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាក ពោជ្យង្គ្ ៧ ពួកធម៌ណា ប្រាសហតមគ្គមានអង្គ្ ៤ ជីប្រសើរ ពួកធម៌ នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វានជាអសង្គត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ ១ន្ទ ៩ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ វន្នណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយ-តនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយធាតុណាមួយឡើយ ៗ

អភិធម្មចំជីកេ ធាតុកថា

[៤១៥] ឌម្រើម ពោឌស៊ា ធ្ងេសលា ពោឌស៊ា មាលា ពេ ១សី ខេងសព ពេ ១សី ១ ខែខែទ យេ ಐမ္မာ့ មនសិក្សារេន យេ ಐម្មា វិប្បយុត្តា គេ ឌញ្ អសផ្តុំតំ ទន្ទតោ ឋ ខេត្ត ឯកោន ទន្ទេធ ឯកានសហយត នេហ៍ ឯកានសហ៍ ជាតូហ៍ ស<u>័</u>ត្ត-ហិតា ។ គេតំហ៌ អសន្ត័ហ៌តា ។ ខេត្តហ៌ ១ ន្តេហ៍ ស់គោលបត្សនេ សត្តហ៊ុ ភាគូហ៊ុ អស់ខ្ពស់តា ។ (កុឌ) ងគ្នាសេឃិត លោ គសិ រូសិលឹម ကေး ဆေးမျာ အလည္ရွိထို ခန္းက ဗေးေးမွာ ဗက္ဒက် ခြင့္မြာ ទ្វាឧសហាយត ខេហ៌ សត្តស្រ ជាត្តហ៍ សផ្តល់តា ។ គេត្ហិ អសន្តហិតា ។ ជ គេហេចិ ខ ធ្វេហិ ជ គេហេ៎-ចំ អយត ខេហ៌ ឯកាយ ជាតុយា អសន្តហិតា ។ (၉၅၀) ဆံမႈကေလာ့ ಜធិស ကေ ಜಮိ អតុស លេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧញ្ញ សុទាយ ជាឧភាយ သက မေရးကြ၊မွီးသွာ ငးခြံသွာ ကေ ဆင်္ခာ နှင်္ဂါက်မီ នេះ ឧញ្មា អសន្ត័តំ ១ន្ធគោ ឋ ខេត្តា ឧញ្ចបាំ စြေးနွက် ရှာဓလတာလာရားခေတ် ဆေးဆွက် ဆေးခွက်

អភិធម្មបំដិក ធាតុកថា

(៤៦៩) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកផស្រ: ពួកធម៌ណា
ប្រាសហកវេទនា ពួកធម៌ណា ប្រាសហកសញ្ញា ពួកធម៌ណា
ប្រាសហករេចតនា ពួកធម៌ណា ប្រាសហកចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស
ហករធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ពួកធម៌នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វានជាអសន្និត:
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន: ១១ ជាតុ ១១ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយតន: ១
ជាតុ ៧ ។

(៤៧០) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកអធិមោត្ត ពួកធម៌នោះ វៀវល់ងព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពីទន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ ទន្ទ៩ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយទន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយ-តន:ណាមួយខ្សើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយ៣តុ ១ ខេ ។

(៤៧๑) ពួកធមិណា ប្រាសថាកពួកធមិជាកុសល ពួកធមិ ណា ប្រាសថាកពួកធមិជាអកុសល ពួកធមិណា ប្រាសថាកពួកធមិ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលប្រកប ដោយទុក្ខវេទនា ពួកធម៌នោះ វៀវលែងព្រះនិព្វានជាអសន្ន័ត: ក្រៅ អំពីខន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយខន្ធ៥ អាយតន:១៤ ៣តុ ១៨ ។

វិច្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតចទំ

សន្ត័ហ៍តា ។ គាត់ីហ៍ អសន្ត័ហ៍តា ។ ឧ គោហ៍ចំ ១ ទូហ៍ ឧ គោហ៍ចំ អយតនេហ៍ ឧ កាហ៍ចំ ជាតូហ៍ អសន្ត័ហ៍តា ។

្រុមទៀ អព្យាភានេស្ ជម្មេស យោ ជម្មា ន្ទីស្នា ជាត្តូល សង្គស្និតា ។ កាត់ស្នា អសង្គស្នាតា ។ ន្ទីស្នា ជាត្តូល សង្គស្នាតា ។ កាត់ស្នា អសង្គស្នាតា ។ ឯកោធ ១៤៤៤ ឧសហយត្តនេស្នា សោខ្យស់ស្នា ជាត្តូស្នា អសង្គស្នាតា ។

ចិត្តិ នាង ខ្មែញ នេះ និង ស្រុខ មាន មាន ខ្មែញ នេះ និង ស្រុខ មាន ខ្មែញ នេះ ខ្មែញ នេះ

វិប្បយុត្តេ៩ សង្គហិតាសង្គហិតថទ

មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនថែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនថែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនថែនមិនសង្គ្រោះដោយ ពាតុណាមួយឡើយ ។

(៤៧៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ជាអព្យក្រឹត ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ៣គុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ហ៊ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន:១០ ៣គុ ១៦ ។

(៤៧៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលប្រកបដោយអនុត្វមសុខវេទនា ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដល់ប្រកបដោយអនុត្វវែលឪព្រះនិព្វានជាអសុវ្តិត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៥
អាយតន:១៤ ជាតុ១៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន
វៃមនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយទ្វើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយជាតុ៥ ទេ ។

អភិធម្មចំដីកេ ធាតុកថា

(៤៧៤) វិទាកាដម្មជម្មេច យេ ជម្មា សង្គិលិដ្ឋសង្គិលេសិកោទាំ ជម្មេច យេ ជម្មា វិទ្យាយុត្តា
តេ ជម្មា អស់ខ្ញុំតំ ១០ តោ ឋយេត្យ ចេញ ចាំ ១៤០ ចំ ធ្វាឧសហយត់ ដេដ្ឋាសេទាំ ជាត្វ សំ សង្គមាំតា។
កាត់បាំ អស់ង្គបាំតា ។ ៤ កោទាំចំ ១៤០ ចំ ជ កោទាំចំ អយត់ ខេទាំ ៤ កាទាំចំ ជាតូទាំ អស់ង្គមាំតា។
ហិតា ។

(៤៧៥) នៅ ចែកនៅចាកនម្មនម្មេច យេ នម្មា អនុទានិទ្ឋទានានិយេហ៍ នម្មេហ៍ យេ នម្មា អសុស្តីល៍ដ្ឋា-ឧុទានានិយេហ៍ នម្មេហ៍ យេ នម្មា អសុស្តីល៍ដ្ឋា-សុស្តីលេសិត្រេហ៍ នម្មេហ៍ យេ នម្មា វិហ្ជយុត្តា នេ នម្មា ទទូហ៍ ១ធ្វេហ៍ ខ្វីហាយនានេហ៍ អដ្ឋហ៍ ជាតូហ៍ សុស្តីហ៍តា ។ កាតីហំ អសុស្តីហ៍តា ។ ឯកោន ១ធ្វេន ឧសហាយតានេហ៍ ឧសហ៍ ជាតូហ៍ អសុស្តីហ៍តា ។

អភិធម្មចិដិក ជាតុកថា

(៤៧៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មានវិបុរកជាប្រក្រតី
ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌សៅហ្មង់ហើយ ទាំងគួរដល់ខ្លាំសេចក្តីសៅហ្មង៍ ពួកធម៌នោះ វៀវលែងព្រះនិញ្ហានដាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពី១ខ្លួចេញ
សង្គ្រោះដោយ១ខ្លួ៩ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះ
ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ខ្នណាមួយ មិន
មែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ
៣តុណាមួយទ្វើយ ។

(៤៧៥) ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាកធម៌មិនមែនវិបាក ទាំងមិន
មែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាកធម៌ដែលកម្មប្រកប
ដោយក៏លេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់
ទបាន ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេស
មានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទបាទន
ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាកធម៌ដែលមិនសៅហ្មូនហើយ ទាំងមិនគួរដល់
នូវសេចក្ដីសៅហ្មូន ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយខន្ធ ៤ អាយតនៈ៤
ធាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ
១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ធាតុ ១០ ។

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតប**ំ**

(៤៧៦) និសាធិច្ចមានាធិយេល ជម្មេល យេ ជម្មា វិហ្ឈយុត្តា នេ ជម្មា ឧត្តលា ១ធ្វេលា ធ្វីហោយ-តនេលា តំលា ជាតូលា សន្តហាតា ។ កាត់ហា អសន្តហាតា ។ ឯកោធ ១ធ្វេធ ឧសហាយតនេហា បញ្ជាសព៌ ជាតូលា អសន្តហាតា ។

(៤៩៩) អស់ខ្លីលិដ្ឋសំខ្លិលសំគេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា វិហ្វយុត្តា គេ ជម្មា ជទូហ៍ ១ធ្វេហ៍ ទ្វីហាយត ធេហ៍ ទ្វីហ៍ ជាតូហ៍ ស់ខ្ពុហ៍តា ។ កត់ទីហ៍ អស់ខ្ពុហ៍តា ។ ឯកោជ ១ធ្វេជ ឧសហាយត ធេហ៍ សោឌ្យស់ហ៍ ជាតូហ៍ អស់ខ្ពុហ៍តា ។

(៤៧៤) សាតិតត្តសាទិព្រេហ៍ ឧ ម្មេហ៍ យេ ឧ ម្មា វិហ្ឈយុត្តា គេ ឧ ម្មា អស់ខ្ញុំតំ ១ ខ្ពុ តោ ឃ ខេត្តា ឧ ហ្វេហ៍ ១ ខ្វេហ៍ ខ្វានសហាយត ខេហ៍ សត្តសេហ៍ ឧ ក ទូហ៍ ស ខ្លុហ៍ ឧ គេ តំហំ អស់ខ្ពុហ៍តា ។ ឧ គេ ហ៍ ខិ ១ ខ្វេហ៍ ឧ គេ ហ៍ ខំ អយត ខេហ៍ ឯកោយ ឧ ក ហ៍ ខិ ១ ខ្វេហ៍ ឧ គេ ហ៍ ខំ អយត ខេហ៍ ឯកោយ ឧ ក ហ៍ ខា ។ សង់ខ្ពស់ តា ។

វិច្យយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតថទ

(៤៧៦) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិ-លេសមានតណ្ដាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ទេថាទាន ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ៤ ជាតុ៣ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ១០ ជាតុ១៥ ។

(៤៧៧) ពួកធមិណា ប្រាសថាកធមិដែលមិនសៅហ្មុនហើយ តែគួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុន ពួកធមិនោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយ-តនេះ ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ៣គុ ១៦ ។

(៤៧៤) ពួកធមិណា ប្រាសចាកធមិប្រកបដោយតៃក្ដ:ទាំង ប្រកបដោយវិចារៈ ពួកធមិនោះ វៀវលែងព្រះនិព្វានជាអសុត្តតៈ ក្រៅ អំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៥ អាយតនៈ ១៤ ជាតុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះ ដោយជាតុ ១ ខេ ។

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកឋា

(៤៤០) អវិតញ្ញាវិទាប្រហិ ឧម្មេច យេ ឧម្មាវិទ្យុយុត្តា តេ ឧម្មា ឧទ្ទេហិ ១ធ្វេហិ ខ្វីហាយគ ឧេហិ គឺហិ ជាតូហិ សន្តហិតា ។ គេគឺហិ អសន្តហិតា ។ ៧គេឧ ១ធ្វេខ ឧសហយគ ខេហិ បច្ចុះសហិ

[៤៤០] ឧបេត្តាសហភាពលើ ជម្មេច យោ ជម្មា ប្រៃប្រែត្តា គេ ជម្មា អសន្ត័និ ខេត្តគោ ឋបេត្វា បញ្ចេហិ ខេត្តហិ ធ្វាឧសហយភាឧេហិ តោះសហិ ជាតូហិ សន្តហិតា ។ គាត់ហិ អសន្ត៍ហិតា ។ ឧ គោហិចិ ខេត្តហិ ឧ គោហិចិ អយភាឧេហិ បញ្ចេហិ ជាតូហិ អសន្ត័ហិតា ។

អភិធម្មចំដិក ធាតុកថា

(៤៧៩) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពកធម៌មិនមានវិតក្តៈមានត្រឹមតែ
វិបារៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពកធម៌ប្រឡំដោយបីតិ ពួកធម៌ណា ប្រាស់
ពាកធម៌ប្រឡំដោយសុ១ ពួកធម៌នោះ រៀវលៃង៍ព្រះនិញ្ចាន ដាអស់ង្គ័តៈ
ក្រៅអំពី១ន្ធបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតនៈ ១៤ ៣តុ១៨ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណា
មួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែន មិន
សំង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយខ្វើយ ។

(៤៨០) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌មិនមានវិតក្ក:ទាំងមិនមាន វិបារ: ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតន:៤ ជាតុ៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៥ ។

(៤៨១) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ច្រឡំដោយឧបេក្ខា ពួក ធម៌នោះ វៀវលៃង៍ព្រះនិញ្ជាន ដាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន៩ អាយតន: ១៤ ធាតុ ១៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែន មិន សង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយធាតុ ៩

វិច្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

(៤៤៤) ខមរិខេត តឈនដើល ខឝើល កោ ငးများ က_ါကယေ ဗဟာနာ(၅ဟဳ ငးမျှောက် ဟေ ငးမျှာ နေလး ျူင္ငေ ဗဟာနာ၅ ဟေရးကြာ ေရးက်ာ္ ေရးက်ာ္ ကႏက္သက ရေညာန္ဆိုင္သည့္ အေတြ အေတြ အေတြ အေတြ អាខយតាមីហ៊ី ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា អបខយតាមីហ៍ ឌម្មេហ៍ យេ ဆမ္ဘာ့ សក្ដេស្ចាំ ជម្មេសាំ យេ ဆမ္ဘာ អសេក្តេស៍ ឧម្មេស៍ យេ ឧម្មា មហក្តុ គេហ៍ ឧម្មេស៍ យេ ជញ្ជាវិហ្សុញ នេះ ជញ្ អស់ផ្គុំនំ ទន្ទនោ ជ ខេស្តិ ខេស្តិស្ ខ្លានស្សាយ៩ នេស្ អដ្ឋា-ស្រា ជាតូហិ សន្តហិតា ។ កេតីហិ អសន្តហិតា ។ ជ គេហ៍ចំ ១ធ្វេហ៍ ជ គេហ៍ចំ អយត្រេហ៍ ជ ភាហ៍ខំ ជាតូហ៍ អស់ខ្លែហ៍តា **។**

ឧណ្ឌាត្តស្នាំ សាជឧណ្ឌាត្តស្នាំ នគើស្នា លោ ឧសិ សណិស្ត ឧតើស្ន លោ ឧសិ ខេត្តស្ន លោ ឧសិ ខេត្ត-សណិស្ត ឧត្តេស្ត លោ ឧសិ ខេត្តស្ន លោ ឧសិ ខេត្ត-

វិហ្វយុត្តេន សង្គហ៌តាសង្គហ៌តបទ

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា ស្រុសចាកធម៌ដែលគួរលះដោយ ទស្សន: ព្ទុកធ**ម៌**ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលគួរលេះដោយភាវនា ពួក ធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មានហេតុដែលគួរលះដោយទស្សនៈ ពួកធម៌ ណា ប្រាសចាកធម៌មានហេតុដែលគួរលះដោយភាវនា ពួកធម៌ណា ្រុកសហគធម៌ដែលដល់នូវការសន្សំ ពួកធម៌ណា ប្រាសហគធម៌ដែល ដល់ខ្លុវការមិនសន្សំ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ភាគធម៌ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពួកធម៌ណា ប្រាស់ ចាកធម៌ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពួកធម៌ណា ប្រាស ហកធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វានដា អសន្ន័ត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ ៩ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ឺនាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយឡើយ ៗ

(៤៨៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលមិនគួរលះដោយ «ស្សនៈ ទាំងមិនគួរលះដោយភាវនា ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មាន ហេតុដែលមិនគួរលះដោយ«ស្សនៈ ទាំងមិនគួរលះដោយភាវនា ពួក ធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលមិនដល់ទូវការសន្សំ ទាំងមិនមែនមិនដល់

អភិធម្មបំដីកេ ជាតុកថា

នៅ សេត្តាសា សេត្តេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា មក់ត្តេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា វិប្បយុត្តា នេ ឧម្មា ឧទ្ធហ៍ ទន្ទេហ៍ ខ្ទីហាយននេហ៍ ខ្ទីហ៍ ភាគូហ៍ សង្ត័ហ៍តា ។ ភាគីហ៍ អសង្ត័ហ៍តា ។ ឯគោន ១ខ្វេន ឧស-ហាយននេហ៍ សោន្បសហ៍ ជាគូហ៍ អសង្ត័ហ៍តា ។

(៤៤៤) បរិត្តារម្មលោល ជម្មេល យេ ជម្មា វិប្បយុត្តា គេជម្មា អស់ផ្លុំតំ ១ធូតោ ឋយេត្វា បញ្ចុ-ហិ ១ធ្វេហិ ធ្វាន់សហយត់នេហិ ធ្វាន់សហិ ជាតូ-ហិ ស់ខ្ពុហិតា ។ គេតីហិ អស់ខ្ពុហិតា ។ ឧ គេហិចិ ១ធ្វេហិ ឧ គេហិចិ អាយត់នេហិ ជហិ ជាតូហិ អស់ខ្ពុហិតា ។

អភិធម្មបំដាក ធាតុកេវា

នូវការមិនសន្សំ ពួកធម៌ណា ប្រុសថាកធម៌មិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គលទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពួកធម៌ណា ប្រុសថាកធម៌ មានសភាពតូចគ្នារ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយទទ្ធ៤ អាយតន:៤ ជាតុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយទទ្ធ១ អាយតន:๑០ ជាតុ ១៦ ។

(៤៤៤) ពួកធមិណា ប្រាស់កាតមិមានអារម្មណ៍តូចគ្នារ ពួកធមិនោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វាន ជាអស់វ្តិត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៥ អាយតន:១៤ ៣គុ ១៤ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិន មែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះ ដោយ៣គុ ៦ ខេ ។

វិច្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

វិច្បយុត្តេន សង្គបាំតាសង្គហិតចទ

(៤៨៦) ញូកធម៌ណា ស្រុសថាកធម៌ដែលមានអារម្មណ៍ដល់ នូវសភាពធំ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌មានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិន បាន ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ថោកទាប ពួកធម៌ណា ប្រាសហក ជមិមានសភាពទុសនិងទៀង ពួកជមិណា ស្រុសថាកជមិមានសភាព ត្រវនិង ទៀង ញូកធម៌ណា ក្រុសចាកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ពួកធម៌ ណា ត្រាសចាតធម៌មានមគ្គជាហេតុ ពួកធម៌ណា ត្រាសចាកធម៌ មានមគ្គជាអធិបតី ពួកធម៌នោះ វៀវលែងព្រះនិញ្វាន ជាអសុវត្ត: ក្រៅ អំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន ៤ អាយតន: ១៤ ជាតុ ១៨ **។** មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណា មួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែន មិន សង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយឡើយ ។

(៤៨៧) ពួកធម៌ណា ជ្រាសហភពមិដាភណ្តាល ពួកធម៌ ណា ជ្រាសហភពម៌មានសភាពមិន ទៀង ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ៤ អាយតន:៤ ជាតុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន:១០ ជាតុ១៦ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកបា

អភិធម្មបំដាក ជាតុកឋា

(៤៨៨) ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ដែលកើតឡើងហើយ ពួក
ធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ដែលមិនទាន់កើតឡើង ពួកធម៌ណា ប្រាស

ញាកធម៌ដែលបម្រង់នឹងកើតឡើង ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ជាអតីត
ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ជាអនាគត ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ជាអតីត

បច្ចុប្បន្ន ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ជាអនាគត ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ជា

បច្ចុប្បន្ន ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ជាទាងក្នុង ពួកធម៌ណា ប្រាសា

ញាកធម៌ជាទាងក្រៅ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ជាទាងក្នុង ពួកធម៌ណា ប្រាសា

ចាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ណា ប្រាសាកធម៌ខ្លិបកប

ដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌នោះ សគ្រោះ

ដោយទន្ទ ៤ អាយតនៈ ៤ ៣តុ ៨ ។ មិនសគ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។

មិនសគ្រោះដោយទន្ទ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១០ ។

(៤៤៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌មាន អារម្មណ៍ខាងក្រៅ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វាន ជាអសន្នតៈ ក្រៅអំពីខន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយខន្ធ៥ អាយតនៈ ១៤ ៣តុ១៤ ។

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

កត់ហំមស់ខ្ពស់តា ។ ឧ កេះហំខំ ១ ខ្ទេហ៍ ឧ កេះហ៍ខំ អយត់ខេហ៍ ឧ កាហ៊េខ៌ ជាតូហ៊េ អស់ខ្ពស់តា ។

ដក់ខ្ពុំ មាន នេះ មានេះ មាន នេះ មាន នេ

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយធាតុណាមួយ**ឡើ**យ ។

(៤៤០) តូកធម៌ណា ប្រាស់បាកធម៌មានអារម្មណ៍ដាប់ប្តូប្បន្ន ពួកធម៌ណា ប្រាស់បាកធម៌មានអារម្មណ៍ទាងក្នុងនិងទាងក្រៅ ពួកធម៌ នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វានជាអស់ង្គត់ះ ក្រៅអំពីទន្ធបេញ សង្គ្រោះ ដោយទន្ទ៩ អាយតនៈ ១៤ ៣តុ ១២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយទន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះ ដោយអាយតនៈណាមួយឡើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយ៣តុ ៦៤៤ ។

(៤៩១) ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌ជាហេតុ ពួកធម៌ណា
ជ្រាសចាកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌
ប្រកបដោយហេតុ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌ជាហេតុខាំងប្រព្រឹត្តទៅ
ជាមួយនឹងហេតុ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ
តែមិនមែនហេតុ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយ
ហេតុ ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ
ពួកធម៌ណា ជ្រាសចាកធម៌ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ

អភិធម្មចិដិកេ ជាតុកថា

វិហ្ឈុញ្ញ គេ ជួញ អស់ផ្ទុំតំ ១ធូតោ ឋយុត្វ បញ្ហា ១ធ្វេហ៍ ធ្វានសហយេត នេហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ជាតូហ៍ សង្គហ៍តា ។ គេតីហ៍ អស់ផ្តុំហ៍តា ។ ឧ គេហ៍ចំ ១ធ្វេហ៍ ឧ គេហ៍ចំ អាយៈ នេហ៍ ធ្ កាហ៍ចំ ជាតូហ៍ អស់ផ្តុំហ៍តា ។

ឧភាណាណឧបត្ត មោសដ្ឋភាព ខាងិល្ខ ឧភា សេដុំសួយ ឯ យន្តស្នា កោតិស្នា ជា និស្ស យនិស សេដុំសួយ ឯ យន្តស្នា កោតិស្នា ជា ប្រាយ់ សេដុំសួយ ឯ យន្តស្នា អេកម្តីសួយ ឯ វាយេខ ៦៤ខិច ក្រុងគ្រា អាសេដ្ឋសួយ ឯ វាយេខ ៦៤ខិច ក្រុងគ្រា អាសេដ្ឋសួយ ឯ វាយេខ ៦៤ខិច ក្រុងគ្រា អាសេដ្ឋសាយ ប្រាជា វា វាយេខ ៦៤ខិច ក្រុងគ្រា អាសេដ្ឋសាយ បានិស្ស អេកម្តីសួយ ឯ ឯ

អភិធម្មបំផិត ធាតុកបា

ពួកធម៌នោះ វៀវលៃឪព្រះនិព្វាន ជាអសង្គិត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៩ អាយតន: ១៦ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុ ណាមួយឡើយ ។

(៤៩៤) ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់ធម៌មិនមានហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់ធម៌ដែលប្រាស់លាក់ហេតុ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លាក់ធម៌មិន មែនហេតុទាំងឥតហេតុ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ២ ៣តុ ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ។

(៤៩៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មិនមានបច្ច័យ ពួកធម៌ ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលមិនមានបច្ច័យតាក់តែង ពួកធម៌ណា ប្រាស ថាកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ប្រកប ដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មានរូប ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ជាលោកុត្ត ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយខន្ធ ៤

វិហ្យយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

ខ្ញុីហាយត ខេល៌ អដ្ឋហ៍ ៩ភូហ៍ សន្ត័ហ៍តា ។ គេតំហ៍ អសន្ត័ហ៍តា ។ ស គេខ ១ ខ្វេខ ឧសហា-យត ខេហ៌ ឧសហ៍ ៩ភូហ៌ អសន្ត័ហ៍តា ។

ម្នាញ់ត្ន ខាន់ល្ង ដកម្ពុស្វុខ ៤ ខេស្តុខ មាលឧបទស្ង ខ ខេស្តុធ ១បនិស្ឋ ខ ខេតិស្ឋ លេ ខសិ មាកាឧបស្វ ខេត្ត កាកាស្ត្រ ខ ខេតិស្វ លេ ឧសា មាកាស្ត្រ ខេត្ត អាកាកាស្ត្រ ខេត្ត ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកា អាកាកាស្ត្រ ខេត្ត ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកា អាកាកាស្ត្រ ខេត្ត ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកា អាកាក្សា ខេត្ត ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកា អាកាក្សា ខេត្ត ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត ប្រាយ្យ ខេត្ត ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត ប្រាយ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត ប្រាយ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត ប្រាយ ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត ខេត្ត មាកាស្ត្រ ខេត្ត ខេ

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

អាយតន: ៤ ៣តុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១១ ៣តុ ១០ ។

(៤៩៤) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ជាលោកិយ ពួកធម៌ នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយឥន:២ ៣គុ២។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយឥន:១០ ៣គុ១៦។

(៤៩៤) ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ជាអាសារៈ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់លកធម៌ប្រកបដោយអាសារៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ជាអាសារៈ
ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ជាអាសារៈ
សារៈ ទាំងប្រកបដោយអាសារៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស់លកធម៌ដែល
ប្រាស់លកអាសារៈទាំងមិនមែនអាសារៈ ពួកធម៌នោះ រៀវសែងព្រះ
និញ្ជានជាអសង្គ័តៈ ក្រៅអំពី១ខ្លួយេញ សង្គ្រោះដោយ១ខ្លួ៤ អាយតនៈ ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន
មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈ
ណាមួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ៣តុណាមួយទៀ្យ ។

អភិធម្មចំដីកេ ៣តុកថា

(៤៩៦) សាសវេល៍ ឧម្មេស៍ យេ ឧម្មា អាសវេ សវេទ្យយុត្តេស៍ (๑) ឧម្មេស៍ យេ ឧម្មា សាសវេហ៍ ខៅ នោ ខ អាសវេល៍ ឧម្មេស៍ យេ ឧម្មា អាសវ-វិទ្យយុត្តា គេ ឧម្មា ឧទ្ទេស៍ ១ខ្វេស៍ ខ្វីហាយន ខេស់ ខ្វីហ៍ ជាទូហ៍ សង្គ័ហ៍តា ។ គេគីហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។ ឯកោន ១ខ្វេន ឧសហាយគ ខេហ៍ សោខ្បស់ ភិ

មទើល ខុខដីល ពោ ខគិរ នូកោល ខុធីល ពោ ខគិរ ក្រុម) មាយោប្រមល ខុធិល ខេតិល ពោ ខគិរ

[🤋] ធ. អាសវិសម្បយុត្តេហិ ។ 🔈 ធ. អដ្ឋារសហិ ។

អភិធម្មបំផក ធាតុកថា

(៤៧៦) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង

អាសារ: ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រាសហកអាសារ: ពួកធម៌
ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារ: តែមិនមែនជា

អាសារ: ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រាសហកអាសារ: តែប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយនឹងអាសារ: ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤

៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ឺស្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ។

(៤៩៧) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលមិនមានអាសារៈ ពួក ធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រាសហកអាសារៈ ទាំងមិនមានអាសារៈ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ៤ ៣តុ ៤ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១០ ។

(៤៩៤) ពួកធម៌ណា ព្រាសហកធម៌ដាស ញ្ញាជន: ពួកធម៌ ណា ព្រាសហកធម៌ដាគន្លៈ ពួកធម៌ណា ព្រាសហកធម៌ជាឱ្ឃ:

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

កាន់ល្ ដមានីល្ខ នកាណា៣ឧបេស្ មោមដឹស្ ប្រាំ នេះ និង និងស្លា នេះ និស្សា នេះ និស្សា នេះ និង និងស្វា នេះ និស្សា នេះ និស្សា នេះ និស្សា នេះ និងសំ និងសំ នេះ និស្សា នេះ និស្សា នាងសំ អមានីស្សានា ។ នាងសំ អមានីស្សានា ។

វិហ្ជយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

ពួកធមិណា ប្រាស់ចាត់ធមិជា យោគ: ពួកធមិណា ប្រាស់ចាត់ធមិ ជានីវេណ: ពួកធមិណា ប្រាស់ចាត់ធមិជាបកមាស: ពួកធមិណា ប្រាស់ចាត់ធមិប្រកបដោយបកមាស: ពួកធមិណា ប្រាស់ចាត់ធមិជា បកមាស: ទាំងបកមាស:ស្លាបអង្គែលហើយ ពួកធមិនោះ វៀវលៃង ព្រះនិព្វាន់ជាអស់ង្គិត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះជោយ១ន្ធ៩ អាយ-តនៈ១២ ជាតុ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះជោយធមិប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះជោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះជោយអាយតន: ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះជោយជាតុណាមួយទ្បើយ ។

(៤៩៤) ពួកធមិណា ប្រាសថាកធមិដែលបរាមាស:ស្លាប
អង្គែលហើយ ពួកធមិណា ប្រាសថាកធមិដែលប្រាសថាកបរាមាស:
ពួកធមិណា ប្រាសថាកធមិដែលបរាមាស:ស្លាបអង្គែលហើយ តែមិន
មែនបរាមាស: ពួកធមិណា ប្រាសថាកធមិដែលប្រាសថាកបរាមាស:
តែបរាមាស:ស្លាបអង្គែលហើយ ពួកធមិនោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤
អាយតន: ៤ ៣តុ ២ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ
ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ។

អភិធម្មបំដីកេ ធាតុកឋា

(៥០០) អបរម ដើល ខេតិល (៣ ខេសិ ឧប អេកុស្តិល ២ ឧប អេក្សមាន ២ ឧប អេកុស្តិល ២ ឧប អេក្សមាន មានិស្តិល ២ ឧប អេក្សមាន មានិស្តិល ២ ឧប អេក្សមាន មានិសិល ២ ឧប អាកុស្តិល ២ ឧប អាកុស្តិល ២ ឧប អាកុស្តិល ២ ឧប អាកុស្តិល ២ ឧប អាក្សមាន មានិសិល ២ ឧប អាកុស្តិល ២ ឧប អាក្សមានិសិស

(៥០០) សារម្មលោហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខំត្លេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខេត្តសំគេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខិត្តសំសដ្ឋហិ នេះ ម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខិត្តសំសដ្ឋហទុហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខិត្តសំសដ្ឋហទុហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូហ៍ ឧម្មេហ៍ សហ ឧម្មា ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូហ៍ ឧម្មេហ៍ សហ ឧម្មា ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកូហ៍ ឧម្មេហ៍ ឧម្មហ៍ សហ ឧម្មា ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហហយតនេហ៍ ឯកានសហ យតនេហ៍ ឯកានសហ ជាត្រូហ៍ សក្តហ៍តា ។ គេតំហ៍ សក្តហ៍តា ។ គេតំហ៍ សក្តហ៍តា ។ គេតំហ៍ សក្តហ៍តា ។ គេតំហ៍ សក្តហ៍តា ។ សក្តហ៍ សក្តហ៍តា ។ សក្តហ៍ សក្តហ៍តា ។ សក្តហ៍ សក្តហ៍តា ។ សក្តហ៍តា សក្តហ៍ ឯកភាយតនេន សក្តហ៍ ជាតូហ៍ អសក្តហ៍តា ។

អភិធម្មចំដឹក ធាតុកឋា

(៥០០) ពួកធមិណា ប្រាសហកធមិដែលបរាមាស:មិនស្លាប អង្គែលហើយ ពួកធមិណា ប្រាសថាកធមិដែលប្រាសថាកបរាមាស: ទាំងបរាមាស:មិនស្លាបអង្គែលហើយ ពួកធមិនោះ សង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ៤ អាយតន:៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១ អាយតន:១០ **៣តុ១០ ។**

(៥០១) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
នឹងអារម្មណ៍ ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌គឺចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាស

ញាកធម៌គឺបេតសិត ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត ពួក

ធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ប្រឡំដោយចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសហក

ធម៌ដែលប្រឡំទាំងតាំងឡើងអំពីចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែល

ប្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌
ដែលប្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌
ដែលប្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ពួកធម៌នោះ វៀវ
លែងព្រះនិញ្ជូនជាអស់ត្តតៈ ក្រៅអំពី១នួបេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ១

អាយឥនៈ ១១ ៣តុ១១ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិន
សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយឥនៈ ១ ៣តុ ៧ ។

វិប្បយុត្តេខ សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

(५० พ) និសន្ទទើញ ខាតិល្អ កោ ខិតា រូជិំ-ខេម្មាញជាជានេះ ប្រ ខេម្មាញ មេកខ្មែញ បា ខេមិញ ខេម្មាញជាជានេះ ប្រ ខាតិល្អ បា ខេមា រូជិជាជានិយា ខេ ខគិញ ឧដេល្ធ បោ ឧគិញ និយាយនេះខេញ អក្កស្លាយនៃ ខេ ខគិញ ឧដេល្ធ បោ ឧគិញ និយាយនេះខេញ អក្កស្លាយនៃ ខេ ខគិញ ឧដេល្ធ បោ ឧគិញ ខេម្មាញ បា ឧគិញ បា ឧគិញ ខុខិត្តព្រាជាជានេះ បា ឧមិញ បា ឧគិញ បា ឧគិញ ខុខិត្តព្រាជាជានេះ បា ឧមិញ បា ឧគិញ បា ឧគិញ ខុខិត្តព្រាជាជានេះ បា ឧមិញ បា ឧគិញ ខុខិត្តព្រាជាជានេះ បា ឧមិញ បា ឧមិញ ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ បា ឧមិញ ឧមិញ បា ឧមិញ

យុត្តា គេ ជម្មា ជន្ទេស ១ ខ្ទេស ខ្ទឹសាយគ នេសា គឺសា ជាត្សា សផ្តល់នា ។ គេគឺសា អស់ផ្តល់នា ។ ឯកោន ១ ខ្ទេន ឧសហាយគ នេហ៍ ជជ្ជាសហ៍ ជាត្វ-ហិ អស់ផ្តល់នា ។

(၂၀၂) နည္သားအတ္ ဆမ္မာ့ ညန္တိုက္ခ်င္မွတ္ ဆမ္မာ့ လေလတ် ဆမ္မာ့တဲ့ လေ ဆမ္မာ့ ညန္တိုက္ခ်င္မွတ္ခဲ့ ဆမ္မတ် သေ ဆမ္မာ့ က်ဴးလည္နည္မွာ ဆမ္မာ့တဲ့ လေ ဆမ္မာ့

១ ឱ. បណ្ណសហ ។

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

(៩០៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌មិនមានអារម្មណ៍ ពួកធម៌ ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រាសហកបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ ដែលមិនប្រឡំដោយបិត្ត ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ជាទហ្វាទា ពួកធម៌ ណា ប្រាសហកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ហាជាដើមមិន កាន់យកហើយ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៤ អាយតនៈ ២ ៣តុ៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១០ ។

(៩០៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំ-លេសមានតណ្តាជាដើមកាន់យកហើយ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ ១ន្ធ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៣ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ន១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៥ ។

(៩៰៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ជាទហ្វទាន ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ជាក់លេស ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលសៅហ្មូន៍ ហើយ ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលប្រកបដោយកំលេស ពួកធម៌

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកេវា

គំលេសេហ៍ ខេ សង្ណ័លេស គេហ៍ ខ ខម្មេហ៍ យេ ជម្នា កាំលេសេហ៊ ថេវ សង្គិលីដ្ឋេហិ ជ ឌឝើល កោ ឌឝី មម្លីហ្វុកើល ខេរ បោ ឧ គ្នាលេសេញ ខម្មេញ យេ ខម្មា គ្នាលេសេញ ငေး မွာ လေနာက္ခရီကို ဆီတဲ့ ေဆးခ်ီတဲ့ ကေဆးခ်ီ គ្នាលេសសម្បីណីខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឌម្មេស យេ ឧម្មា វិហ្សយុត្តា គេ ឧម្មា អសផ្នូតំ ១៤ តោ ជ ខេត្ត ខេត្ត ស ខេត្ត ខេត្ ត នេហ៍ អជ្ជាស្រហ៍ ជាតូហ៍ សង្គហ៍នា ។ កត់ហំ អសន្ថ័ហិតា ។ ជ កោះហ៍ចំ ១ ឆ្នេហ៍ ជ កោះហ៍ចំ អាយត នេហ៍ ន កាហ៍ខំ ជាតូហ៍ អស់ខ្ព័ហ៍តា ។ (៥០៥) សឌ្ឍីលេស គេញ ខធ្មេញ យេ ឧទ្យា អសន្តិ៍លំដ្ឋេស៍ ជម្មេស៍ យេ ជម្មា គាំលេសវិប្-យុត្តេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា សគ្គិលេស៌គេហ៍ ដៅ ကေး ေး က်ေးလ≀လက္ ဆမ္မက္ လ ဆမ္မာ့ က်ေးလ-សាំហ្វយុត្តេហ៍ សគ្គិលេស គេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា

អភិធម្មចិដិក ធាតុកថា

ណា ស្រុសថាគធម៌ជាក៏លេសទាំងគួរដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មង់ ពួកធម៌ ណា ជ្រាសថាកធម៌ជាក៏លេសទាំងជាធម៌សៅហ្មង់ហើយ ពួកធម៌ណា ្រុកសញ្ជាក់ជម្ងឺដែលសៅហ្មានហើយ តែមិនមែនជាកំលេស ពួកជមិណា ប្រាស់ ហក់ធម៌ជាក់លេស ទាំងប្រកបដោយកំលេស ពួកធម៌ណា ប្រាស បាកធម៌ដែលប្រកបដោយកំលេស តែមិនមែនជាកំលេស ពួកធម៌នោះ វៀវលែងព្រះនិព្វានជាអសង្គ្នត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ទ៥ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្នណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយ-តន:ណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយធាតុណាមួយឡើយ (៥៤៥) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌គួរដល់នូវសេចក្តីសៅ-ហ្មុន ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ដែលមិនសៅហ្មុងហើយ ពួកធម៌ ណា ជ្រាសចាតធម៌ដែលជ្រាសចាកកិលេស ពួកធម៌ណា ញក្នុធមិត្តដ្រល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុធ៍ តែមិនមែនកំលេស ពួកធម៌ណា ជ្រុសថាកធម៌ដែលប្រាសចាកកិលេស តែគួរដល់នូវសេចក្ដីសៅហ្មូន

វិហ្ឈយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

វិហ្ឈយុត្តា នេះ ជម្លា ចត្វហិ ១ ធ្វេហិ ធ្វីហាយត-នេហិ ធ្វីហិ ជាតូហិ សន្ត័ហិតា ។ កាត់ហិ អសន្ត័-ហិតា ។ ឯកោន ១ ធ្វេន ឧសហយតនេហិ សោ-ខ្យុសហិ ជាតូហិ អសន្ត័ហិតា ។

(៥០៦) អស់ខ្លីលេស៊ី គេលំ នម្មេលំ យេ នម្មា គឺលេសវិហ្វយុត្តេល៍ អស់ខ្លីលេស៊ី គេលំ នម្មេល់ យេ នម្មា វិហ្វយុត្តា គេ នម្មា ខេត្តហ៍ ១ធ្វេល់ អស់ខ្លែហ៍តា ។ ឯកោះ ១ធ្វេន ឧសហាយត នេហ៍ អស់ខ្លែហ៍តា ។ ឯកោះ ១ធ្វេន ឧសហាយត នេហ៍ ឧសហ៍ ជាតូលំ អស់ខ្ពស់តា ។

វិប្បយុត្តេន សង្គ្រហិតាសង្គហិតបទ

ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ជាតុ ៤ ៗ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ៗ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ជាតុ ១៦ ៗ

(៩០៦) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មិនគួរដល់នូវសេចក្តីសៅ-ហ្មុង ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលប្រាសថាកកិលេស ទាំងមិន គួរដល់នូវសេចក្តីសៅហ្មុង ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយ-តន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១០ ។

អភិធម្មបំដីកេ ៣តុកថា

ឧ គេហ៍ខិ ១ នេះ ហិ ឧ គេហ៍ខិ អយត នេហ៍ ឧ តាហ៍ខិ ជាតូហិ អស់ខ្ពស់តា ។

(៥០៤) សាត់តេក្តេហ៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា សាចៃហេ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា វិហ្សយុត្តា គេ ឧម្មា អស់ខ្ញុំនំ ១ខ្វុំគោ ឋយេត្វា បញ្ចូហ៍ ១ខ្វេហ៍ ធ្វានសហាយត់នេហ៍ សត្តសេហ៍ ជាតូហ៍ សន្តហ៍នា ។ កត់តំហំ
អស់ក្តហ៍តា ។ ឧ កេសចំ ១ខ្វេហ៍ ឧ កេសចំ
អយត់នេហ៍ ឯកាយ ជាតុយា អស់ក្តហ៍តា ។

(៥០០) សប្បីតំកេស៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា

(៥០០) សប្បីតំកេស៍ ឧម្មេហ៍ យេ ឧម្មា

អភិធម្មបំដឹក ធាតុកថា

មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយ-តនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ៣តុណាមួយឡើយ ។

(៩០៨) ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលមិនគួរលះដោយ សេន្ទ: ពួកធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌ដែលមិនគួរលះដោយសាវនា ពួក ធម៌ណា ប្រាសថាកធម៌មានហេតុដែលមិនគួរលះដោយសេន្ទ: ពួកធម៌ ណា ប្រាសថាកធម៌មានហេតុដែលមិនគួរលះដោយសាវនា ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៤ អាយតន: ៤ ៣តុ ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយ ធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតន: ១០ ៣តុ ១៦ ។

(៥០៩) ពួកធមិណា ជ្រាសថាកធមិប្រកបដោយវិតក្ក: ពួក
ធមិណា ជ្រាសថាកធមិប្រកបដោយវិថារ: ពួកធមិនោះ វៀវលៃជ
ព្រះនិត្វាន ជាអស់ផ្លុត: ក្រៅអំពី១ខ្លួចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ៩
អាយឥន: ១៤ ជាតុ ១៧ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន
មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:
ណាមួយទ្បើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយជាតុ ១ ខេ ។

(៥១០) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ដែលប្រកបដោយបត្តិ

វិប្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទំ

ប៉ឺតិសេហកានេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា សុខស-ហកានេហ៍ ជម្មេហ៍ យេ ជម្មា ប្បើយុត្តា គេ ជម្មា អស់ផ្លុំតំ ១ធ្វាតា ឋបេត្វា បញ្ចេហ៍ ១ធ្វេហ៍ ធ្វាធ-សហាយតាធេហ៍ អដ្ឋាសេហ៍ ជាតូហ៍ សង្គ័ហ៌តា ។ កាត់ហំ អស់ង្គ័ហ៍តា ។ ៤ កោហ៍ចំ ១ធ្វេហ៍ ៤ កោហ៍ចំ អាយតាធេហ៍ ៤ កាហ់ចំ ជាតូហ៍

(៩០០) ឧបេក្ខាសេហក តេហ៍ ឧឬេហ៍ យេ ឧឬ វិហ្វយុត្តា គេ ឧញ្ អស់ខ្ញុំនិ ទន្ទគោ មបេត្វា បញ្ហាំ ខន្ទេហ៍ ខ្វាឧសហយត ខេហ៍ តេសេហ៍ ជាតូហ៍ ស់ខ្លែហ៍តា ។ គេតីហ៍ អស់ខ្លែហ៍តា ។ ឧ គេហ៍ចំ ខន្ទេហ៍ ឧ គេហ៍ចំ អយត ខេហ៍ បញ្ហាំ ជាតូហ៍ អស់ខ្លែហ៍តា ។

យោ ខតិរ រូណិយ៉ាស៊ី ខេ ខតិរ ខនិស្ ១ប៉េស្ សុយាឧទើស ខគិស កោ ខគិរ មាន់ឌីស្រ ខគិស (ឧបុខ) មាសាខ្មេល ខគិស កាន់ស្ន

វិច្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទ

ញ្ចកធម៌ណា ប្រាសថាតធម៌ដែលប្រឡំដោយបីតិ ពួកធម៌ណា ប្រាសថាក ធម៌ដែលប្រឡំដោយសុខ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃឪព្រះនិព្វាន ជាអសង្គ័ត: ក្រៅអំពីខន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយខន្ធ៩ អាយតនៈ ១២ ៣តុ ១៨ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយខន្ធណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែនមិនសង្គ្រាះដោយ ៣តុណាមួយឡើយ ។

(៩๑๑) ពួកធម៌ណា ជ្រាសថាកធម៌ដែលច្រឲ្យំដោយឧបេក្ខា ពួកធម៌នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វាន ជាអសង្គត: ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៩ អាយតន: ១៤ ៣តុ ១៣ ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែនមិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណាមួយ មិន មែនមិនសង្គ្រោះដោយអាយតន:ណាមួយឲ្យើយ តែមិនសង្គ្រោះដោយ ពតុ ៩ ៤ ។

(៩១៤) ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ជាកាមាវចរ ពួកធម៌ ណា ប្រាសចាកធម៌ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ត: ពួកធម៌ណា ប្រាស ចាកធម៌ប្រកបដោយការរើខ្លួន ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយខន្ត្ ៤

អភិធម្មបំដីកេ ណតុកថា

ថ្វីហាយត ខេហ៍ ខ្វីហ៍ ៩គូហ៍ សង្គ័ហ៍តា ។ គេតំហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។ ឯគោន ១ ខ្វេន ឧសហា-យត ខេហ៌ សោខ្យសហ៍ ៩គូហ៍ អសង្គ័ហ៍តា ។

យេល្ង ម្នា មានខេស្ង ខ មាស្ង្ ១ ខេស្ង ខេស្ ខេត្ត ខេត្ត លេខ ខេត្ត ខេ

អភិធម្មចិដិក ជាតុកថា

អាយតន: ៤ ៣គុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយខន្ន ១ អាយតន: ១១ ៣គុ ១៦ ។

(៤๑៣) ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌មិនមែនកាមាថៃ ពួក ធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ដែលមិន៧០០ញ្ហូលក្នុងវិជ្ជៈ ពួកធម៌ណា ប្រាស ហកធម៌ដែលមិនអាចរើទូន ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ន៤ អាយ-តន:៤ ៣តុ៤ ។ មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះ ដោយ១ន្ន១ អាយតន:១០ ៣តុ ១០ ។

(៩១៤) ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពាកធម៌ជារូប្រាប់ ពួកធម៌ណា
ប្រាស់ពីកធម៌ជាអរុប្បាប់ ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពីកធម៌ជាគ្រើនចេញ
បាក់វដ្ត: ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពាកធម៌ទៀន ពួកធម៌ណា ប្រាស់ពាក
ធម៌ប្រកបដោយសត្រវ ពួកធម៌នោះ វៀវលៃងព្រះនិព្វាន ជាអស់ខ្លឹត:
ក្រៅអំពី១ន្ធចេញ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធ៩ អាយតនៈ ១៤ ជាតុ ១៨ ។
មិនសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធណា
មួយ មិនមែន មិនសង្គ្រោះដោយអាយតនៈណាមួយ មិនមែន មិន
សង្គ្រោះដោយជាតុណាមួយទៀប ។

អនៀបានឧប្យុន្ធរណៈ បាន ឧសា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

មហុតខ្លះ មេខ ខេត្ត មេខ ខេត្ត មេខ ខេត្ត មេខ ខេត្ត ខេត

o a. ធម្មាយតនំ ធម្មធាតុ ដវិតភ្លាម ធលាភិ ជាតិយោ ៩វា មរណ៍ ទ្វេ ជាតិកោ ន លក្ករេតិ អយុំ ភាយ៉ា ទិស្សតិ ។ ៤ a . អបរស្ដេន ។ ៣ a, បឋមកេ ។

វិច្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតចទ

(៩១៩) ញូកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ មិនមែនជារូប្រាប ពួក ធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ មិនមែនជាអរូប្បាប ពួកធម៌ណា ប្រាស ហកធម៌ មិនមែនជាគ្រឿងចេញហកវដ្ដ: ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ មិនទៀង ពួកធម៌ណា ប្រាសហកធម៌ មិនប្រកបដោយសត្រ ពួក ធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈប៉ុន្មាន ៣តុប៉ុន្មាន ។ ពួកធម៌នោះ សង្គ្រោះដោយ១ន្ធប៉ុន្មាន អាយតនៈ ២ ៣តុ ២ ។ មិន សង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មាន ។ មិនសង្គ្រោះដោយ១ន្ធ ១ អាយតនៈ ១០ ៣តុ ១៦ ។

ធម្មាយតន: • ធម្មជាតុ ១ ជីវិត ១ នាមរូប ១
សទ្យាយតន: • ជាតិ ១ ជ៣ ១ មរណ: ១ និង
ធម៌ ៤ តែមិនមានកង្កត់ក: ទ្វើយ
ធម៌ ៧ មានកង្បៈ ទោះជាជំបូង ធម៌ ១០ មានកង
គោបូក: ធម៌ ១៤ មានកង្បៈ ទោះ ខាងបុង ធម៌ ៦ មាន
កង្កី បំផុត ធម៌ ៤៧ នេះ រមែងមានដោយសមុច្នេះ
ផង ដោយ មោឃបុច្ចក: ផង ។

ចប់ វិហ្ឈយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតចទនិទ្ទេស ។ ចប់ ធាតុកេឋាចករណ: ។

អភិធម្មបំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ន មោ តស្ប កក់ តោ អបោ តោ សម្មាសមុខ្**ស**្បូ។

ឧទ្ទេសវារោ

ត់ដលតារិយៈខ្លួន រ យេឌ្ជ ខាន់តារិយៈខ្លួ មក្ខិតារិយៈខ្លួ មុទ្រិយពារិយៈខ្លួ (ប) ខ ឧយៈខ្លុំ លេ ១ចិតារិយៈខ្លួ មក្រិយពេលខេតា-

ខត្តប្បញ្ញត្តិ

អាយតតហ្វញ្ញត្តិ

្រា គិត្តាតោ អយតជាជំ អយតជប្ប-ពាត្តិ ។ យាកា ធ្វាឧសាយតជាជំ ខក្តាយតជំ ព្យាតិ (សាត្តាយតជំ សខ្លាយតជំ យានាយតជំ

អភិធម្មបំជាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សូមនមស្កាវ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសមាសមុទ្ធ អង្គនោះ ។

ទទ្ធេសវារៈ

(១) បញ្ចត្តិ ៦^(១) គឺ ១៩ហ្វូញតិ ១ អាយតនហ្វូញតិ ១ ជាតុហ្វូញតិ ១ សច្ចប្បាញ្តិ ១ ឥន្ត្រិយប្បញ្ចតិ ១ បុគ្គលហ្វូញតិ ១ ។

១ត្វប្បញ្ញត្តិ

(៤) ១ន្ទប្បញ្ជាតិ របស់១ន្ទទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ។ ១ន្ទ៩ គឺ រូបក្ខន្ធ១ វេទនា១ន្ទ១ សញ្ហា១ន្ទ១ សត្ថារក្ខន្ធ១ វិញ្ហាណក្ខន្ធ១ មានប្រមាណប៉ុនណា ១ន្ទប្បញ្ជាតិ របស់១ន្ទទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

អាយតឲប្បញ្ញត្តិ

(៣) អាយឥនប្បញ្ជាតិ របស់អាយឥន:ទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ។ អាយឥន: ១៤ គឺ ចក្ខាយឥន: ១ រូបាយ-ឥន: ១ សោតាយឥន: ១ សទ្ទាយឥន: ១ ឃានាយឥន: ១

o ប្រែយ៉ា .. ការតែងតាំង, ការប្រកាស, ការតាំងទុក, ការដាក់ចុះ " ។

អភិធម្មបំជីពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

តេទ្ធយេនជំ ជិញ្ហយនជំ សោយនជំ កាយាយនជំ ដោដ្ឋព្វាយនជំ មសាយនជំ ឧញ្ទាយនជំ ឯគ្នាវតា អាយនសាជំ អាយនជេព្យុញ្គិត្

ជាតុប្បញ្ញត្តិ

រួយ្យាហាយន់ ព្រឹស្សនា យនិច្ច យន់ជាដែរ ង យោកាយន់ មូទិស្ស សាធ្វេញ បាន់ ម្នាំយន់ ម កោយន់ មូស្វិញ ហាយន់ យោកាយ មេ ម្នាំយន់ កោយនៃ មេខិយន់ សាធ្វេញ ហាយន់ មូស្វិយន់ អេក្សារក យន់លោ ខេយ់ យន់ នៃយន់ ខេណ្ឌិញ ម អេក្សារក យន់លោ ខេយ់ យន់ ប្រភព្យាល្ខំ ។ លារមា (៤) យូនីស្វេយ យន់ចូ យន់ជាយន្ទំ ។ លារមា

សច្ចប្បញ្ញត្តិ

(៥) គិត្តាតោ សច្ជានិសច្ចព្រាត្តិ ។ យាតា ចត្តា សៃច្ជានិ ឧុគ្គសច្ចុំ សមុឧយសច្ចុំ និពេខសច្ចុំ មក្កសច្ចុំ ឯត្តាតា សច្ជានិ សច្ចព្រាត្តិ ។

អភិធម្មចំជិក ចុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

គន្ធាយតន: ១ ជីញ្យសនន: ១ សោយតន: ១ កាយាយ**ត**ន: ១ ដោដ្ឋញ្ជាយតន: ១ មនាយតន: ១ ជម្មាយតន: ១ មានប្រមាណប៉ុនណា អាយតនប្បញ្ជាតិ ប្រស់អាយតន:ទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

ពតុប្បញ្ញត្តិ

(៤) ជាតុហ្ជញ្ជាតិ បេស់ជាតុទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ។ ជាតុ១៤
គឺ បក្ខជាតុ១ ប្រជាតុ១ បក្ខពិញ្ញាណជាតុ១ សេតជាតុ១ សុខជាតុ១
សេតវិញ្ញាណជាតុ១ ឃានជាតុ១ គន្ធជាតុ១ ឃានវិញ្ញាណជាតុ១ ដំរ៉ាជាតុ១ សេជាតុ១ ជីវាវិញ្ញាណជាតុ១ កាយជាតុ១ ដៅដ្ពុជាតុ១ កាយវិញ្ញាណជាតុ១ មនោជាតុ១ ជម្មជាតុ១ មនោវិញ្ញាណជាតុ១ មានប្រមាណ
ប៉ុន្ណា ជាតុហ្វញ្ញាតិ ប្រស់ជាតុទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

សច្ចុប្បញ្ញត្តិ

(៩) សច្ចប្បញ្ជាតិ របស់សច្ច:ទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ។ សច្ច: ៤គឺ ទុក្ខសច្ច ១ សមុខយសច្ច ១ និរោធសច្ច ១ មគ្គសច្ច ១ មានប្រមាណប៉ុនណា សច្ចប្បញ្ជាតិ របស់សច្ច:ទាំងឡាយ មាន ប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឥទ្រុយប្បញ្ញត្តិ

(၁) က်ာရှားက ရဖို့တာနိ ရဖို့တဈီး၏ နှ ယား၏ ကျီးမန္ဆိုင္ခ်ီယာဒဲ့ ဧန္ကာန္ခြီယို မောန်ာန္ခြီယိ ဃာင်းဖြို့ထိ မို့ပို့ဖြို့ထိ ကာယ်ဖြို့ထိ မင်းဖြို့ထိ မန်း-ရွိတိ ဗုန်ာရွိတိ ငါးနာရွိတိ လှစ်ရွိတိ ရေခွာ်ရွိတိ សោមឧស្សិច្ចិយ៍ នោមឧស្សិច្ចិយ៍ នុខេត្តិច្ចិយ៍ ចញ្ច្រុំយំ អនុញន្នាស្បា មនុទ្ធិយំ អញ្ចិល់ អញ្ចុំ ឃុំ អញ្ចុំ ဆင္သြင္တြင္တွင္ အဆိုသည္ ရင္ခ်ြင္တြင္း မိန္တြင္း အဆိုသည့္အေနနဲ့ ရ

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក់តាវតា បុក្ខលនំ បុក្ខបញ្ជាត់ ។

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឥឝ្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ

(៦) មន្ត្រិយជាយើម ក្រេសុមន្ត្រិយ សង្គន្តិយ សង្គន្ធិយ សង្គិយ សង្គន្ធិយ សង្គិយ សង្គិយ សង្គិយ សង្គន្ធិយ សង្គន្ធិយ សង្គន្ធិយ សង្គិយ ស្គិយ សង្គិយ សង្គិយ ស្គិយ សង្គិយ សង្គិយ ស្គិយ សង្គិយ សង្គ

បុគ្គលញ្ជញ្ញត្តិ

បុគលបុក្រាត របស់បុគលទាំងឡាយ មានប៉ុន្មាន ។

ពីបត្តុន្ទ្រិយ ទៅដល់សុទិន្ទ្រិយ ១០ នេះ ជា៣មាវចរ (ច្រព្រឹត្តទៅក្នុង៣ម)
 ពីទុក្តិន្ទ្រិយ ទៅដល់ចញ្ញាំន្ទ្រិយ ៩ នេះ ជាមិស្សកៈ (ច្រឡូកច្រឡំគ្នា) ឯឥន្ទ្រិយ ៣ ខាង
 បុង ជាលេកុត្តរ ។

អភិធម្មបិជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឯ**ក**ពមាតិ**កា**

(៧) សឧយុរ្ទន្លោ អភឧយុរ្គន្លោ ក់ខាំខាត់ សភាញ អនុវត្តិសភាញ បុម្ពីជួល កោត្រក្ កយុ-បរតោ អកយុបរតោ កញ្ចុកម ភេ^(១) អកញ្ចុកម **ភោ** ជំយាតា អធិយាតា បដិបត្តាកា ដាលដ្តីតោ សមសិស មិនភេឌ្ឍី អរិយោ អនរិយោ សេក្ដោ អសេក្ដោ នៅ សេត្តោ នាសេត្តោ នៅជ្លៃ នន្បូកិញ្ចោ

១ អភព្វាធមនោ ភព្វាធមនោតិ បាឋៅ យុត្តតរោ និទ្ទេសានុសាវេន យុដ្ឋតិ ។

អភិធម្មបំដក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឯកកមាត៌កា

(៧) បុគលជាសមយវិមុត្ត (អ្នករួចស្រឡះតាមកាលគួរ)បុគ្គល ជាអសមយ៍ម៉ែត្ត (អក្សប្រសព្វះចាកអស់រ:តាមកាលមិនគួរ) បុគ្គលជា កុប្បធម្ម: (មានធម៌កម្រើក) បុគ្គលជាអកុប្បធម្ម: (មានធម៌មិនកម្រើក) បុគ្គលជាចរិហានធម្ម: (មានធម៌សាបសូន្យ) បុគ្គលជាអបរិហានធម្ម: (មានធម៌មិនសាបសូន្យ) បុគ្គលជាចេតនាភព្ទ: (គួរដោយចេតនា) បុគ្គលជាអនុរក្ខនាកព្ទ: (គ្នួរដោយការរក្សា) បុគ្គលជាបុថុជន បុគ្គល ជាគោត្រក្ល បុគ្គលជាកយ្យបរត: (រៀវភាកទាបដោយភ័យ) បុគ្គលជា អកយុបតេ: (វៀលេកហុបដោយមិនមានក័យ) បុគ្គលជាកញ្ចុតមន: (គួរដល់កិរិយាមកកាន់សម្មត្តនិយាម គឺមគ្គ) បុគ្គលជាអក្សាគមន: (មិនគួរដល់កំរិយាមកកាន់សម្មត្តនិយាម) បុគ្គលដានិយត: (បុគ្គល ខៀន៍) បុគ្គលជាអនិយត: (បុគ្គលមិនខៀង៍) បុគ្គលជាបដិបន្នក: (បុគ្គលប្រតិបត្តិព្រមព្រៀងដោយមគ្គ) បុគ្គលជាផលេដ្ឋិត: (បុគ្គល ឋិត នៅក្នុងផល) បុគ្គលជាសមស៊ីស៊ី (មានធម៌ជាប្រធាន ស៊ីគា) បុគ្គលជាឋិត្តកញ្ជី (ញ៉ាំង្គកហ្វឲ្យឋិតនៅ) បុគ្គលជាអរិយៈ បុគ្គលមិន មែនជាអរិយ: បុគលជាសេត្ត: បុគលជាអសេត្ត: បុគលមិនមែនសេត្ត: ទាំងមិនមែនអសេត្ត: បុគលមានវិជ្ជា ៣ បុគលមានអភិព្វា ៦ បុគល សម្មាសម្ពីធ្វោ បច្ចេកសេដ្ឋធ្វេ $^{(9)}$ ឧកតោភាក់ខ្តែតា

ចញ្ចាំមុត្តោ កាយសក្ខា ជំជួំប្បត្តា សន្ទាវិមុត្តោ

ជមា្នសារ សន្ធានុសារ សត្តត្តិព្យម គោល់គោ-

លោ ឯកពីជី សកាលាកាមី អណ្តាម អន្ត្រាមរិធិញ្ចា

ឧបសច្ចុប្ចេច្ច អស្ត្តាប្រេច្ចិញ្ច សសន្ត្ការ-

បរិទិញ្ច ខុខ្មុំសោតោ មកនិដ្ឋកាទី សេតាបញ្ហា

សោតាបត្តិដលសច្ចិត្តិយោយ បដិបញ្ញេ សភានាតាម៉ឺ

សកានាតាមដែលសច្ចិការិយាយ បដិបញ្ហា អភាតាម៉ឺ

o បច្ចេកពុទ្ធោតិបិ បា**ឋា** ។

ជាព្រះសម្មាសមុទ្ធ បុគ្គលជាព្រះបច្ចេកពុទ្ធ បុគ្គលជា ទភាភាគវិមុត្ត (រួចស្រឡះដោយចំណែកទាំងពីរ) បុគ្គលជាបញ្ជាំមុត្ត (រួចស្រឡះ ដោយបញា) បុគ្គលជាតាយសត្ថិ (មានតាយជាបន្ទាល់) បុគ្គល ជាទិដ្ឋិហ្សត: (សម្រេចដោយទិដ្ឋិ) បុគ្គលជាសទ្ធាវិមុត្ត (រួចស្រឡះ ដោយសទ្ធ) បុគ្គលជាធម្មានុសារី (រលឹកតាមធម៌) បុគ្គលជា សទ្ធានុសារី (រលឹកតាមសទ្ធា) បុគ្គលជាសត្វកត្ថិបរម: (កើត អស់វារៈ ៧ ដង) បុគ្គលដាកោលកោល: (ចេញពីត្រកូលទៅកាន់ ត្រក្ល) បុគ្គលជាឯកពីជី (មានពូជគឺ១ន្ធតែម្តង៍) បុគ្គលជាសក៣-គាមី (មកកាន់លោកនេះមង្គ្រោ) បុគ្គលជាអនាគាមី (មិនមកកាន់ លោកនេះទៀត) បុគ្គលជាអន្តរាបរិនិញ្វាយី (បរិនិញ្វានពាក់កណ្ដាល អាយុ) បុគ្គលជាទបហច្ចុប្សិនិញ្ចាយ (កន្ទងហួសពាក់កណ្ដាលអាយុ ទើបបរិនិព្វាន) បុគ្គលជាអសង្គារបរិនិព្វាយី (បរិនិព្វានដោយមិនជាច ព្យាយាមទ្វាំង) បុគ្គលជាសសង្គារបរិនិព្វាយី (បរិនិព្វានដោយព្យា-យាមវាំង) បុគ្គលជាទទំលោតអកនិដ្ឋគាមី (មានខ្សែនៃមគ្គទៅ ទាងលើដកបដល់អកនិដ្ឋគ្រហ្មហើយបរិនិត្វាន) បុគ្គលជាសោតាបន្ន: ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល បុគលជាសភពគាម ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកខាតាម៉ឺផល បុគលជាអនុវត្តាម៉ឺ

អភិធម្មចិដិកេ ធាតុកថា

អេសាតាមិដលសច្ចិតាំរិយាយ បដិបញ្ហោ អប្រា អរុហត្តដលសច្ចិតាំរិយាយ បដិបញ្ហោ ។

ឯកកមាតិកា និដ្ឋិតា ។

ទុកមាតិកា

(៨) ဒွေ ဌေးကူလ ។ ကောင္းက ေဒၚကတ်ော် ေဒ មត្តិ ខ បហស់ ខ ។ ឥស្សុកិ ខ មព្ទុំ ខ ។ ស ហេ ខ មហេ ខ ។ អហ៌ កោ ខ អ **ភេ**ត្តព្វី ខ ។ ដទំពេញ ឧ ខាឧត្សើយ ឧ ។ មុខ្ចែំ លេស អ**ដ្**មិនិរ-ជា នេ ។ ស៊ីសវិចណ្ឌ ខ ជុំដ្ឋិចិញ្ចេ ខ ។ អជ្ឈត្តស ញោជ នោ ខ ពហិន្ទាស ញោជ នោ ខ ។ អក្តោជលោ ខ អនុបនាហា ខ ។ អមក្តិ ខ អពលាស្គ្ន ។ អត្តស្គ្រាំ ខ អមខ្លាំ ខ ។ មកណ្ដេ ឧ មេសារ ឧ ៤ ស្វុខ ឧ វូឌីត្បិ ငး ၅ လုံးက ေၾက႐ုဏ္ခ်န္ကေျ ေ ၅

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលប្បត្តិ

ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគាមិផល បុគ្គលជាអរហន្ត ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអរហត្តផល ។ ចប់ ឯកកមាធិកា ។

ទុកមាតិកា

[៨] បុគ្គលពីរពួក ។ គឺ បុគ្គលមានសេចក្តីក្រោធ 🤊 បុគលចង៍សេចក្តីក្រោធទុក ១ ។ បុគលអកលុបគុណគេ ១ បុគលអក ប្រណាំងវាសនា 🤊 ។ បុគ្គលមានសេចក្តីច្រណែន 🤊 បុគ្គលមានសេច-ក្តីកំណាញ់ ១ បុគ្គលមានសេចក្តីអត្តអាង ១ បុគ្គលមានមាយា ១ ។ បុគ្គលមិនភាសព្វប្រទ បុគ្គលមិនភាបផ្ទប ១ បុគ្គលប្រដៅក្រ ១ បុគ្គលមានមិត្តអាក្រក់១ ។ បុគ្គលមានទារមិនរក្សាក្នុង៩ខ្រ្ទិយទាំងឡាយ១ បុគ្គលមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ១ ។ បុគ្គលក្ខេចសារតី ១ បុគ្គល មិនដឹង ១៩១ ។ បុគ្គលវិបត្តិសិល ១ បុគ្គលវិបត្តិ ដិ ១ ។ បុគ្គលមាន ស ព្រោជន: វាង៍កង់១ បុគ្គលមានស ព្រោជន: វាងក្រៅ១ ។ បុគ្គល មិនមានសេចក្តីក្រោធ 🤊 បុគ្គលមិនចង់សេចក្តីក្រោធទុក 🤊 ។ បុគ្គល មិនលុបគុណគេ ១ បុគ្គលមិនប្រណាំងវាសនា ១ ។ បុគ្គលមិនមាន សេចក្តីច្រណែន ១ បុគ្គលមិនមានសេចក្តីកំណាញ ១ ។ បុគ្គលមិន មានអំនុត្ បុគ្គលមិនមានមាយា 🤊 ។ បុគ្គលមាន សេចក្តីខាស់ព្ប 🤊 ឋគ្គលមានសេចក្តីទ្វាចចាបទ ។ បុគ្គលប្រដៅង្គាយ១ បុគ្គលមានមិត្តល្ខ ។

នុំ ខ្ញុំ យេសុ កុត្តខ្លាព ១ ។ តិ ខ្ញុំ ១ ភាពនេ មត្តញ្ញា ១ ។ និ ខ្ញុំ ១ ភាពនេ មត្តប្រាស់ អាសា កំឡូត្តិ ។ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ភាពនេ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ភាពនេ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ភាពនេ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១ ខ្ញុំ ១ ១ ១

ទុកមាតិកា និដ្ឋិតា ។

តិកមាតិកា

(៧) នយោ បុក្កលា ។ និកសោ អាសំសោ កែ តាសោ ។ នយោ ក៏លានូបមា បុក្កលា ។ កាយសត្វិ និដ្ឋិប្បត្តោ សន្ធាវិមុត្តោ ។ កូ៩ភាណី បុប្ជភាណី មជុភា-ណី ។ អុគ្គោបមចិត្តោ បុក្កលោ វិជ្ជិបមចិត្តោ បុក្កលោ វិជ៌វុបមចិត្តោ បុក្កលោ ។ អង្គោ ឯកចេត្ត ខ្វិចត្តា ។ បុគ្គលមានទារក្យេហើយ ក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ១ បុគ្គលអ្នកដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ១ ។ បុគ្គលមានស្មារតីតំកល់មាំ ១ បុគ្គលអ្នកដឹង
១ន ១ ។ បុគ្គលបប្ចៃណ៌ដោយសីល ១ បុគ្គលបប្ចៃណ៌ដោយ ខិដ្ឋិ ១ ។
បុគ្គលពីរញូក រក់បានដោយក្រក្នុងលោក ។ បុគ្គលពីរញូក គេចំអែត
បានដោយក្រ ។ បុគ្គលពីរញូក គេចំអែតបានដោយងាយ ។ អាសវៈ
របស់បុគ្គលពីរញូក រមែងចំរើន ។ អាសវៈរបស់បុគ្គលពីរញូក រមែង
មិនចំរើន បុគ្គលមានអធ្យាស័យ ថោកទាប ១ បុគ្គលមានអធ្យាស័យ
១៨១ស ១ បុគ្គលមានអធ្យាស័យ ថោកទាប ១ បុគ្គលមានអធ្យាស័យ
១៨១ស ១ បុគ្គលញ៉ាងគេឲ្យផ្អែត ១ ។
ច្ចំ ពុក់ពី៣ ។

តិកមាតិកា

(៧) បុគ្គល ៣ ពួក ។ គឺបុគ្គលមិនមានបំណង៍ ១ បុគ្គលមាន
បំណង៍ ១ បុគ្គលប្រាស់បាកបំណង៍ ១ ។ បុគ្គល ៣ ពួក ប្រៀបដោយ
បុគ្គលមានដម្ងឺ ។ បុគ្គលជាកាយសក្ខី (មានកាយជាបន្ទាល់) ១ បុគ្គលជា
ខិដ្ឋិហ្វត្ត: (សម្រេចដោយខិដ្ឋិ) ១ បុគ្គលជាសទ្ធាវិមុត្ត (រួចស្រឡះបាក
អាសវ:ដោយសទ្ធា) ១ ។ បុគ្គលមានសំដីដូចលាមក ១ បុគ្គលមានសំដី
ដូចផ្តាំ ១ បុគ្គលមានសំដីដូចទឹកឃ្មុំ ១ បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយដំ ជ្រៅ
១ បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយ ផ្នេកបន្ទោរ ១ បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយដំ ជ្រៅ
ពេជ្រ១ ។ បុគ្គលទាន់ ១ បុគ្គលមាន ប៉ុគ្គលមាន ប៉ុគ្គ ហំងំ ពីរទេ ។

អភិធម្មបំជិពេ បុគ្គលព្រញ្ញត្តិ

ប្បញ្ញា បុក្ខលោ ។ អគ្គេកាច្នោះ បុក្ខលោ កាមេសុ ខ កក្រៅ ខ អាំសាកោ អាស្តេកច្នោ បុក្ខលោ សាមេស នៃរាគោ ភាស្រុ អនៃរាគោ អន្តេកច្នោ ប្តេហេ កាមេសុ ខ ក្រៅសុ ខ វិត្តាកោ ។ សមាយាលេខិតគោ ជិងហេ ឧណ្ឌីលេខិតគោ ជិង-លោ នុនក្ខាសេខ្លួចមោ ដុក្ខាលោ ។ នយោ ខោត្ត-ត្វេមា បុក្ខលា ។ ឧយោ កាស់ការគ្គមមា បុក្ខលា ។ អន្តេកាឡោ ឬក្តលោ ជ សេវិតញោ ជ ភជិតញោ ច ឧញ្ជាំងម្លាំ អាន្តែយល់ ដង្ក្រាល ក្រោះ ភជិនញោ មយុទ្ធាសិនញោ អគ្គេកច្នោ មុក្កលោ សក្តាត្វា សុភាត្វា សេវិតញ្ច្រេ កជិតញ្ច្រេច-វុទាស់នញ្ចោ ។ អន្តេកច្នោះ បុក្ខលោ ជិកុច្ចិនញ្វោ ច សៅតញ្ចេ ច កជិតញ្ចេ ច ចយុទ្ធាសិតញោ អត្តេកាឡោ ឬកលោ អជ្ឈបេត្តិតញ្ចោ ន សៅ-បុក្ខលោ សេវិតញ្ចោ ភជិតញ្ចោ បយុទ្រាសិតញ្ចោ ។

អភិធម្មបំផិត បុគ្គលឲ្យគ្នាត្តិ

បុគ្គលមានបញ្ជាដ្ឋភាម្រាប់ ១ បុគ្គលមានបញ្ជាដូចជាថ្មក់លេច ១ បុគ្គល មានបញ្ជាក្រាស់ ១ ។ បុគ្គលខ្លះមិនជ្រាសចាកតម្រេកក្នុងកាមនិងភព ក៏មាន ១ បុគ្គលខ្លះប្រាស់ ហេតុតម្រេកកង្គាម តែមិនទាន់ប្រាស់លាក តម្រេកក្នុងភព ក៏មាន១ បុគ្គល់ខ្លះប្រាស់ ហកតម្រេកក្នុងកាមផង ក្នុ ភពផង៍ ក៏មាន ១ បុគ្គលប្រៀបដោយគំនូសថ្ម បុគ្គលប្រៀប ដោយគំនួសដី ១ បុគ្គលប្រៀបដោយគំនួសទឹក ១ ។ បុគ្គល ៣ ពួក ច្រៀបដោយសំពត់សំបកឈើ ។ បុគ្គល ៣ ពួក ច្រៀបដោយសំពត់ កាសិក: ។ បុគ្គលដែលគេប្រមាណបានដោយងាយ១ បុគ្គលដែលគេ ប្រមាណជានដោយក្រ ១ បុគ្គលដែលគេប្រមាណមិនបាន ១ ។ បុគ្គល 🤋 មិនគួរគេសេព មិនគួរគប មិនគួរចូលទៅអង្គ័យជិត ក៏មាន 🤊 បុគ្គល គេធ្វើសភារៈ គោរព ហើយសេព គប់ ចូលទៅអង្គ័យជិត ក៏មាន១ ។ បុគ្គល ១៖ គរគេ ១ មិនគរសេព មិនគរគប មិនគួរចូលទៅអង្គ័យជិត ក៏ មាន ១ បុគ្គល ៦: គួរគេរមិលមើល តែមិនគួរសេព មិនគួរគប់ មិនគួរចូល ទៅអង្គ័យជិត ក៏មាន 🤊 បុគ្គលរ្ទះ គួរគេសេព គួរគប គួរចូលទៅអង្គ័យ

មាត៌កា

អន្តេកច្ចោ បុក្កលេ សីលេស បរិប្ចរីការី សមានិស្ទឹ មត្តសោការី បញ្ជាយ មត្តសោការី អន្តេកេច្ចា បុក្កលេ សីលេស ខ បរិប្ចរីការី សមានិស្ទឹ
ខ បរិប្ចរីការី បញ្ជាយ មត្តសោការី អន្តេកច្ចោ
បុក្កលេ សីលេស ខ បរិប្ចរីការី សមានិស្ទឹ ខ
បរិប្ចរីការី បញ្ញាយ ខ បរិប្ចរីការី សមានិស្ទឹ ខ
បរិប្ចរីការី បញ្ញាយ ខ បរិប្ចរីការី ។ តយោ សត្វាពេ អបមេ តយោ សត្តាពេ ។

តិតមាតិកា និដ្ឋិតា ។

បត្តកម្មាត់កា

មារ នៅ ដ្រឹតស់លេ គណីមារ នៅ អទរុ រ៉ា រ នេះគឺ មណិលេខ មណិលានគឺនយេ រ ឧតនះគឺ ឧតន់តើន ឧតនគឺនយ មណិហា-មេខ មណ្ឌិលេខ មហិហានយេ រ មេខ មណ្ឌិលេខ មហិហានយេ រ មេខ មណ្ឌិលេខ មហិហានយេ រ មេខ មណ្ឌិលេខ មហិហាននៃ ខេត្តព្រំមេខ មហិហាន មេហិហានបេ រ មេខ មេជីវិសេខយេ ១៩២៣ ខេត្តនយេ មេខ មេជីវិសេខយេ មេជីវិសេខយេ មេហ្វិលេខ ខេត្តព្រះ រ ជិត ក៏មាន១ ។ បុគ្គលទុះធ្វើពេញលេញក្នុងសីល តែធ្វើបន្តិចបន្តួច
ក្នុងសមាធិ ធ្វើបន្តិចបន្តួចក្នុងបញ្ជា ក៏មាន១ បុគ្គលទុះធ្វើពេញលេញ
ក្នុងសីលផង ធ្វើពេញលេញក្នុងសមាធិផង តែធ្វើបន្តិចបន្តួចក្នុងបញ្ជា ក៏
មាន១ បុគ្គលទុះធ្វើពេញលេញក្នុងសីលផង ធ្វើពេញលេញក្នុងសមាធិ
ផង ធ្វើពេញលេញក្នុងបញ្ជាផង ក៏មាន១ ។ បុគ្គលជាគ្រមាន ៣ ពួក
បុគ្គលជាគ្រុ ៣ ពួក ដទៃទៀត ។

ចប់ តិកមាតិកា **។**

បត្តកម្មាត់កា

(๑๐) បុគ្គល ៤ ពួក ។ គឺ បុគ្គលជាអសប្បូរសឲ្យ បុគ្គលជា
អសប្បុរសក្រៃលៃន៍ជាន៍អសប្បុរសឲ្យ បុគ្គលជាសប្បុរសឲ្យ បុគ្គលជា
សប្បុរសក្រៃលៃន៍ជាន៍សប្បុរសឲ្យ ។ បុគ្គលអាត្រក់ ១ បុគ្គលអាត្រក់
ក្រៃលៃន៍ជាន៍បុគ្គលអាត្រក់ ១ បុគ្គលល្អ ១ បុគ្គលល្អក្រៃលៃន៍ជាន៍បុគ្គល
ល្អ ១ បុគ្គលមានធម៌អាត្រក់ ១ បុគ្គលមានធម៌អាត្រក់ក្រៃលៃន៍ជាន៍
បុគ្គលមានធម៌អាក្រក់ ១ បុគ្គលមានធម៌ល្អ ១ បុគ្គលមានធម៌ល្អក្រៃលៃន៍ជាន៍
ជាន៍បុគ្គលមានធម៌ល្អ ១ បុគ្គលប្រកបដោយទោស ១ បុគ្គលច្រើន
ដោយទោស ១ បុគ្គលប្រកបដោយទោសតិច ១ បុគ្គលមិនមានទោស១ ។

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

នុក្សដ្**ត្តិត្នា ខែពេល្យ ឧធឧសម ។** យុត្តប្បដ៌ភាណោ នោ មុត្តប្បដ៌ភាណោ មុត្តប្បដ៌ភា-ណោ នេះ យុត្តប្បដិកាណោ យុត្តប្បដិកាណោ ខ មុត្តប្បដិកាណោ ខ នៅ យុត្តប្បដិកាណោ នោ មុត្តប្បដិកាណោ ។ តត្តារោ ជម្មក់ថិកា បុក្ខលា ។ ខេត្តក្រ វេលសក្ខមមា បុក្ខលា ។ ខេត្តក្រ មូសិក្សុ-បមា បុក្កលា ។ ខេត្តារោ អម្មមា បុក្កលា ។ ខេត្តា-ពេ កុម្មេម បុក្ខល **។** ខត្តាពេ **ឧឧករហ**ន្ទមមា បុក្កលា ។ ខត្តារោ ពល៌ពន្ធ្ទម បុក្កលា ។ ខត្តា-រោ អូស្នាស់ឧស ឧទ្ធល ។ អូខ្មែន និងបោ មេខថ្នាំទំនុំ អត្សណាមាខា មាយ៉ាស្រាសា មេខារ្នំ ម សំនា ហោត៌ អត្តេកាឡោ បុក្ខលោ អនស៊ិច្ច អចរិយោ-តា ហេតុ វណ្ណាស្រស្ប អេណ្ណំ ភាស់តា ហេតុ មន្តេ-កេទ្តោ ដុក្ខលោ អនស៊ិទ្ធ អមរិយោកាមេាត្វា អម្បកា-ឧធ យេ ឋាធេ មសន ឧបនិសិតា ហេតុ អត្តេ-ក្សេ ដុក្ខលោ អនសុវិទ្ធ អព្យលោតហេត្យ បសា-នធំយេ ឋា គេ អប្បសានំ ឧបនំសិតា យោតិ ។

អភិធម្មបំផក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គលជា**ទគ**្ឃជំនិញ១ បុគ្គលជាវិបចិនិញ១ បុគ្គលជា នេយ្យ:១ បុគ្គល ញ ជាបទបរម: ១ ។ បុគ្គលមានប្រាជាគួរ តែមានប្រាជាមិនរួសពន់ ១ បុគ្គលមានឲ្រាញ់រួសពន់ តែមានច្រាញ់មិនគួរ១ បុគ្គលមានច្រាញ់គួរ ទាំងមានប្រាញ់រួសរាន់១ បុគ្គលមានប្រាញ់មិនគួរ ទាំងមានប្រាញ់មិន រួសវាន់ ១ ។ បុគ្គលជាធម្មតថិត ៤ ញូក ។ បុគ្គល៤ ញូក ប្រៀប ដោយមេឃ ។ បុគ្គល៤ ពួក ច្រៀបដោយកណ្ដ ។ បុគ្គល៤ ត្លឹក ប្រៀបដោយផ្នែស្វាយ ។ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយភ្នំម ។ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយអនុជ័ទឹក ។ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយ គោបម្រើ ។ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយសត្វអាសីរពិស ។ បុគ្គល 🤋 មិនពិចារណា មិនស្ទង់មើល ហើយពោលសេរសើរបុគ្គល ដែលគួរតិះដៀល ក៏មាន ១ បុគ្គលរុះ មិនពិចារណា មិនសូង៍មើល ហើយពោលតិះដៀលបុគ្គលដែលគួរសរសើរ ក៏មាន ១ បុគ្គលរុះ មិន ពិចារណា មិនស្ទង់មើល ហើយសំដែងសេចក្តីជ្រះថ្ងា ក្នុងទីដែលមិន គួរដ្រះថ្វា ក៏មាន១ បុគ្គលទុះ មិនពិចារណា មិនសុងមើល ហើយ សំដែងសេចក្តីមិនដ្រះថ្ងា ក្នុងទីដែលគួរជ្រះថ្ងា ក៏មាន១ ។ បុគ្គលខ្វះ

អត្តេកាឡោ ឬក្តលោ អន្សិទ្ធ បរិយោកាហេត្វា អស្ចារស្រស្ស អស្ចាំ ភាសិតា យោគ៌ អគ្គេលទ្វា ဌာက မချိုင္ခဲ့ ဗ်ားဟာ ကေတာ့ ကောက္မာလ္မွာ ကိုက္လိ កាសិតា ហោត៌ អត្តេកច្ចោ ដុក្ខលោ អនុវិទ្ធ បរិយោ-តា ហេត្វា អប្បុសាឧធិយេ ឋា នេ អប្បុសា ជំ ឧបជំសិតា ေတာ္စီး မႏွစ္ကားတဲ့ ဗုဇ္လလာ မဆိုင္ခဲ့ ဗၢိဳလာကမာရွာ បសានជ័យ ឋាធេ បសាធំ ឧ្បន៌សិតា យោតិ ។ អេត្តកេច្នោះ បុក្ខលោ អេណ្ណាលស្បា អេណ្ណាំ ភាសិតា ဟောင်္ခ ကုန် နာဋီ ကေးလဒ **အေ** ေ ေ က က္ကေ ស្រស្ស ដុណ្ណ ភាស់តា ហោតិ ភូនិ ឥច្ឆុំ កាលេខ អត្តេកច្ចោ ឬកលេ វណ្ណារសស្ប វណ្ណ ភាសិតា ហោត់ ភ្នំតំ តខ្ញុំ កាលេខ នោ ខ ទោ អ^{*}្តេក្-ហស្ប អេណ៍ ភាស់តា ហោតិ កូនំ ឥជំ កាលេន អត្តេកច្នេះ មក្សា អេស្ហារសស្ប ខ អេស្លាំ ភាសិតា ហោតិ ភូតិ ឥច្ឆំ កា ហេច វណ្ណារបស្ប ខ វណ្ណំ ភាសិតា ហោតិ ភូតិ ឥខ្ខំ កាលេន

ពិចារណា ស្កូន៍មើល ហើយពោលតិះដៀលបុគ្គលដែលគ្លូវតិះដៀល ន៍មាន ១ បុគ្គល » ៖ ពិចារណា សុង៍មើល ហើយពោលសរសើរចុគ្គល ដែលគួរសរសើរ គឺមាន ១ បុគ្គល ១៖ ពិភារណា ស្ទង់មើល ហើយ សំដែងសេចក្តីមិនដ្រះថ្នា ក្នុងទីដែលមិនគួរជ្រះថ្នា ក៏មាន ១ បុគ្គល ១: តិចារណា ស្ទង់មើល ហើយសំដែងសេចក្តីដ្រះថ្វា ក្នុងទីដែលគួរ ជ្រះថ្នា ក៏មាន ១ ។ បុគ្គល ១: ពោលតិះដៀលបុគ្គលដែលមិនគួរតិះ ដៀល ពិត្យបាតដតាមកាលគ្នូរ តែមិនពោលសរសើរបុគ្គលដែលគ្នូវ សរសើរ ពិត្យពុកដតាមកាលគួរ ក៏មាន១ បុគល១៖ ពោលសរសើរ បុគ្គលដែលគួរសរសើរ ពិត្យបាកដតាមកាលគួរ តែមិនពោលតិះដៀល បុគ្គលដែលគួរតិះដៀល ពិត្យុហុកដតាមកាលគួរ ក៏មាន១ បុគ្គល ខ្វះ ពោលតិះដៀលបុគ្គលដែលគួរតិះដៀល ពិត្យបាកដតាមកាលគ_{្គ}រផង ពោលសរសើរបុគលដែលគួរសរសើរ ពិត្យុពុកដតាមកាលគួរផង៍ ក៏មាន

អភិធម្មចិជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អន្តេកច្នោះ បុក្ខលោ នៅ អង្គ្រោះមាស្បា សាសិតា យោតិ ភូតិ ឥឡំ កាលេខ នោ ខ វេណា-រហស្ប ស្ណាំ ភាសិតា ហោតិ ភូគិ គម្ពុំ កាលេខ ។ នោ នដ្ឋានឧហ្វមជីវី នដ្ឋានឧហ្វមជីវី ខ មុញ្ញ ៩-ហិតព្នុ ឧ ខេរុ ៩ឝី២៩ហិតព្នុ ខេរ ជិយ្យ៩ហិត-ជីវី ។ តមោ តមេពេយនោ តមោ ជាតិបាយនោ ដោត់ តមេប្រជា ដោត់ ដោត់ប្រយាល ។ ខ្ញុំណាតាយាតោ ខ្ញុំណេតុណាតា ខ្ញុំណាតាយាតោ ខ្លាន្ត្រានោ ។ ខេត្តព្រះ ក្រុខមា ខុត្តលា ។ រំឧឧឿសយោ រំឧឧឿមឃើ ណេមឧឿសយោ ណេ- φ ကျောက်သည် ကိစ္စည်းမဟာ ဟိစ္စည်းမှားသော အချိစ္ပါ-ស ហោ ឌធីជីណ្ឌ ឯ ង ខែមហ្វេ ជំងបោ អត្តហ៊ុនាយ បដ្ឋបណ្តេ ហោត់ នោ ប្រវាត្រាយ

អភិធម្មបំផិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគលរុះ មិនពោលតិះដៀលបុគ្គលដែលគួរតិះដៀល ពិត/ជាកដតាម កាលគួរផង៍ មិនពោលសរសើរបុគ្គលដែលគួរសរសើរ ពិត្យពុកដគាម កាលគួរផង ក៏មាន 9 γ បុគលចិញ្ចឹមជីវិត ងោយផលនៃការព្យាយាម មិនចិញ្ចឹមជីវិត ដោយផលនៃបុណ្យ ១ បុគ្គលចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃ បុណ្យមិនចិញ្ចឹមជីវិត ដោយផលនៃការព្យាយាម ១ បុគ្គលចិញ្ចឹមជីវិត ដោយផលនៃការព្យាយាម ទាំងចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃបុណ្យ ១ បុគ្គល មិនចិញ្ចឹមជីវិត ដោយផលនៃការព្យាយាម ទាំងមិនចិញ្ចឹមជីវិត ដោយ ផល ខេបុណ្យ ១ បុគ្គលង៍ងឹត មានង៍ងឹតប្រព្រឹត្ត ទៅខាងមុខ ១ បុគលង៍ជិត មានពន្ទីប្រព័ត្តទៅខាងមុខ១ បុគ្គលភ្ជុំ មានង៍ជិតប្រព័ត្ត ទៅខាងមុខ១ បុគ្គលភ្ជុំ មានពន្ធិប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ១ ។ បុគ្គលឱ្នចុះ ហើយឱនពុះ ទៀត ១ ពុគ្គលឱនពុះ ហើយ ងើប ឡើង ១ ពុគ្គល ងើប ឡើង ហើយឱនចុះទៅវិញ ១ ចុគ្គល ដើច ឡើង ហើយ ងើច ឡើង ទៀត ១ បុគ្គល ៤ ពួក ច្រៀបដោយដើមឈើ ។ បុគ្គលមានរូបជាប្រមាណ ដែះថ្នាក្រោះរុប ១ បុគ្គលមានសំឡេងជាប្រមាណ ដែះថ្នាក្រោះសំ-ឡេង ១ បុគ្គលមានវត្តសៅហ្មង់ជាប្រមាណ ដ្រះថ្វាគ្រោះវត្តសៅហ្មង់១ បុគ្គលមានធម៌ជាប្រមាណ ដ្រះថ្វាព្រោះធម៌ 🤊 ។ បុគ្គលទ្វះប្រតិបត្តិ ដ្កេត្តិ(៤,៤) ជន្ទំន ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ តែមិនប្រតិបត្តិ

អត្តេកាច្នោ ឬក្ដលោ បរហ៍តាយ បដិបន្ថោ យោត៌ នោ អត្តហ៊ុនាយ អគ្គេកច្នោះ បុក្ខលោ អត្តហ៊ុនាយ ខេរ ខដិខន្តោ ហោតិ មហិតាយ ខ អត្តេកាត្វោ បុក្ខលោ នៅ អត្តហិតាយ បដិបន្នោ យោត៌ នោ បរហិតាយ ។ អង្គេកច្នៅ បក្កលោ អត្តន្ត ហោ តំ អត្តពរិតាខភាជយោកអត្តយុត្តោ អគ្គេកច្នោះ បុក្ខលោ មរន្តទោ ហោត៌ មរមរំតាមនាជយោកមន្យក្រ អត្តេកាច្នោ បុក្ខលោ អត្តន្តទោ ខ ហោត់ អត្តមរិតា-ខភានុយោកមន្**យុ**ត្តោ ខាន្តទោ ខ ខាខាតាខភានុ-យោកមនយ្យនា អត្តេកច្ឆោ ពុក្ខលោ នៅ អត្តន្-ទោ ហោតិ ន អត្តមរិតាមជាឧយោកមនុយុត្តោ ន បរន្តទោ ឧ បរបរិតាបនានយោកមនុយ្យត្តា សោ អនត្តន្ត ទោ អបវន្តទោ និឌ្នៅ ជម្មេ និញ្ញាតា និត្តតោ ស៊ីតិកូតោ សុទឲ្យដ៏សំរ៉េឌី ព្រហ្មកូតេន អត្តសា វិហរត់ ។ សេរ កោ ស ណេ ស ស មេ ហេ ស-មានោ ។ អត្តេកច្នេា ដុក្ខលោ លាភ យោត៌ អជ្ឈត់ ខេត្តេសាធន្តសា ខ លាភ្នំ អភិប្បញ្ញាន់គឺរួចសាលា

ក៏មាន ១ បុគ្គល ១៖ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដ ៃ តែមិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ក៏មាន១ បុគ្គលខ្លះ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ឯឥផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង ក៏មាន១ បុគ្គលខ្វះ មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ទាំងមិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ ក៏ មាន 🤊 ។ បុគ្គលទុះ ដុត្តកំដៅទូនឯង ប្រកបការព្យាយាម ដើម្បីដុត្ កំដៅទូនឯង៍ ក៏មាន១ បុគ្គលខ្វះ ដុត្តកំដៅបុគ្គលដទៃ ប្រភបកាវ ព្យាយាម ដើម្បីដុត្តកំដៅបុគ្គលដទៃ ក៏មាន១ បុគ្គលខ្វះ ដុត្តកំដៅខ្វួន ឯង ប្រកបការព្យាយាម ដើម្បីដុត្តកំដៅ១នឯងផង ដុត្តកំដៅបុគ្គលដ*ែ* ប្រកបការញ្ជាយាម ដើម្បីដុត្តកំដៅបុគ្គលដទៃ៨៨ ក៏មាន 🤊 បុគ្គល 🤋 មិនដុតកំដៅ១នឯង មិនប្រកបព្យាយាម ដើម្បីជុតកំដៅ១នឯង ទាំងមិនដុតកំដៅបុគ្គលដទៃ មិនប្រកបព្យាយាម ដើម្បីដុតកំដៅបុគ្គល ដទៃ បុគ្គលនោះ មិនដុតកំដៅ១នឯធ មិនដុតកំដៅបុគ្គលដទៃ ជា អ្នកមិនប្រភេឌ្យាន ជាអ្នករលត់ទុក្ខ ត្រជាក់ត្រជំ ទទួលសេចក្តីសុខ មានទូនដ៏ប្រសើរ សម្រេចសម្រាន្តនៅ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន 🤊 ។ បុគ្គលប្រកបដោយវាគ: ១ បុគ្គលប្រកបដោយទោស: ១ បុគ្គលប្រកប ដោយ មោហ:១ បុគ្គលប្រកបដោយមាន**ៈ១ ។** បុគ្គល**ុះ ដាអ្**ក់ជាន ចេតោសមថ:ក្នុងសន្ទាន តែមិនបានអធិប្បញ្ញាធម្មវិបស្សនា កុំមាន ទ្

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អត្តេកច្នេា ឬក្ខណៈ លាភិ យោតិ អធិប្បញ្ញា-ឌត្សេតមាលា ច លាង ងឡើង ខេម្មេមឧម្មារី អត្តេកាទ្វោ មក្ខណៈ លាក់ ខៅ ហោត់ អជ្ឈត្ត ខេតោសម៩ស្បី ហង្គ ឧ អឌ្គពិយាឌគីរួនសារីយណ អត្តេកាទ្វោ ឬក្សេស ដៅ សាភិ ហោតិ អដ្ឋត្ត ខេត្រោសម៩ស្បី ខ លាក់ អត្តព្យិយានគឺរួតស្បី**ខាលា រ** អនុសោតតាម ពុក្ខលោ ពដ្ឋសោតតាម ពុក្ខលោ ឋិតត្តោ ឬក្តលេ គឺណោ ទារកតោ ៥លេ គិដ្ឋគិ ណ្ឌលីយោ ។ អ្នក្សាស្នា ស្ដេច អ្នកពេធិ អព្យស្សាតា សុនេះ ឧធឧធោ ១៧សូរ្ខា សុនេះ អថ់ជជាឃើ មស់សារមេ មាខេច ៩ជជាឃឹ ។ មា-មណមខយោ សមណបឱ្យមា សមណបណ្ដាំក្ដោ សមលោស សមណស់ខ្មាលេ ។

ចតុក្តមាតិកា និដ្ឋិតា ។

បញ្ចូ**ក**មាតិកា

 $\{0,0\}$ ខ រួជវិឌ្ឌ ខ ណេខ ខយៈ ខេខេរ្នង់ខ្លួ

^{🤈 🤋} ម. អារុភ្គិ ។

អភិធម្មចំណា បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គល 🤋 ជាអ្នកបានអធិប្បញ្ញាធម្មវិបស្សនា មិនបានចេរគាសមថ:ក្នុង សត្តន ក៏មាន 🤊 បុគ្គល**្វះ** ជាអ្នកបាន ចេតោសមថ:ក្នុងសត្តាន ទាំង បានអធិប្បញ្ញាធម្មវិបស្សនា ក៏មាន១ បុគ្គល១: ជាអ្នកមិនបានចេតោ-សមថ:ក្នុងសន្ពាន ទាំងមិនបានអធិប្បាញធម្មវិបស្សនា ក៏មាន១។ បុគ្គល ទៅបណ្ដោយតាមខ្សែទឹក គឺវដ្ដ: ១ បុគ្គលទៅប្រាស់ខ្សែទឹក គឺវិដ្ដ: ១ បុគ្គលមានខ្លួនតាំងនៅនឹង ១ បុគ្គលធ្ងងទៅដល់ត្រើយ ជាព្រាហ្មណ៍ឋិត នៅលើគោក១ ។ បុគ្គលជាអ្នកចេះដឹងតិច មិនប្រតិបត្តិតាមដោយសេច-ក្តីចេះដឹង ១ បុគ្គលជាអ្នកចេះដឹងតិច តែប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីចេះដឹង ១ បុគ្គលជាអ្នកចេះដឹងច្រើន មិនប្រតិបត្តិ តាមសេចក្តីចេះដឹង ១ បុគ្គល ចេះដឹងច្រើន ប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីចេះដឹង ១ ។ បុគលដាសមណៈមិន កម្រើក ១ បុគ្គលជាសមណៈជាឃុកក្រហម ១ បុគ្គលជាសមណៈជា ឈ្ងកស ១ បុគ្គលជាសមណៈចម្រើនដោយសុ១ ក្នុជពួកសមណៈ ១ ។

ចច់ ចតុក្កមាតិកា **។**

បញ្ចុកមាតិ**កា**

(១១) បុគ្គល ៩ ពួក ។ គឺបុគ្គលខ្លះ ប្រព្រឹត្តល្មើស (ត្រូវអាបត្តិ)
ផង មានសេចក្តីក្តៅក្រហាយផង មិនដឹងច្បាស់តាមពិត នូវចេតៅមិត្តិ

មាតិ**កា**

មញ្ចារិម្មន្ន បេខាក្ទុន ឧប្បជាលាត យត្តស្បា នេ នពីយិ ខាឧយ ងយ់ទេលា ខតិ ងឧរ្ទេសប់ តិវជ្ឈត្តិ អន្តេកច្ចោះ ឬកលោ អាវគ្គតិ ន វិច្បីឌិ-សារ យោត៌ ឥញ្ជូ ខេតៅម៉ុត្តិ ឧញ្ហាម៉ុត្តិ យថាកូតំ ឧប្បជានាតិ យត្តស្ប តេ ឧប្បជ្ជា ទាបកា អកា្សៈ លា ឌម្មា អព្សរម្មាស ខ្លុំវង្ឈន្តំ អង្គេកច្ចោ ជុក្ខលោ ဦရမ္ဆီ ကာလုသိမွာ အေဂါကာသည္ ကာမွာလုံး ေသး အေဂါကာ ទាបកា អកុសលា ជម្ពា អប់រសេសា ជំរុជ្ឈត់ អន្តេកាឡេ ឬកលេ ជាម្តេត ជ វិប្បជ៌សារី យោតិ តញ្ច ខេត្រវិមុត្តិ បញ្ជាវិមុត្តិ យថាភូតិ ជប្បជា-លេខ យុទ្តស្ប នេះ ឧប្បុញ្ញ ទាបកា អកុសហ ឌម្មា អត្សម្នេស ចុំរុជ្ឃិន្តិ អង្គេកច្ចោ ជីជលោ នារម្មន្ទ ខ រួតវិទ្ធម្នេការ ឈ្មេន ឧណ៌ នេះ ចណារ្ុំគង្គំ លាខាងខ្លួន ឧទ្ធាខាង លង្គសារី នេះ ៩ឧពិទិ ស្នេយ អយុទេលា ឧសា អណ្តុទ្ធ ។

និងបញ្ហាមៃតិនោះ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យពួកអកុសលធម៌ជំហមកទាំងនោះ វបស់បុគ្គលនោះ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យវលត់ទៅវិញ មិនមាន សេសសល់ផង៍ ក៏មាន 🤊 បុគ្គល**ា្ទះ ប្រព្រឹត្តល្មើ**ស មិនមានសេចក្តី ក្តៅក្រហាយ ទាំងមិនដឹងច្បាស់តាមពិត នៅចេះតាមៃតិ និងបញ្ហាមៃតិ នោះ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យពួកអកុសលធមិដ៏លាមកទាំងនោះ របស់បុគ្គល នោះ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យលេត់ទៅវិញ មិនមានសេសសល់ ក៏ មាន ១ បុគ្គល 🤋 មិនប្រព្រឹត្តល្មើស ទេ មានសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ទាំង មិនដឹងច្បាស់តាមពិត នូវចេតៅម៉ៃតុនិងបញ្ហាវិមុត្តនោះ ដែលជាហេតុ ធ្វើឲ្យអកុសលធម៌ដ៏លាមតទាំងនោះ របស់បុគ្គលនោះ ដែលកើតឡើង ហើយ ឲ្យលេត់ទៅវិញ មិនមានសេសសល់ ក៏មាន 🤊 បុគ្គលៗ៖ មិន ប្រព្រឹត្តល្មើស មិនមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយ េ មិនដឹងច្បាស់តាមពិត នូវចេត្រាវិមុត្តនិងបញ្ហាវិមុត្តនោះ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យអកុសលធម៌ដ៏លាមក ទាំងនោះ របស់បុគ្គលនោះ ដែលកើតឡើងហើយឲ្យរលត់ទៅវិញ មិន មានសេសសល់ ក៏មាន ១ បុគ្គល ១៖ មិនប្រព្រឹត្ត ល្មើស មិនមានសេចក្ត ក្ដៅក្រហាយផង៍ ដឹងច្បាស់តាមពិត នូវចេ តាវិមត្តនិងបញ្ជាវិមត្តនោះ ដែលជាហេតុធ្វើអកុសលធមិដ៏លាមកទាំងនោះ របស់បុគ្គលនោះ ដែល កើតឡើង ហើយ ឲ្យរលត់ទៅវិញ មិនមានសេសសល់ផង ក៏មាន 🤊 🔻

អភិធម្មបិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឧត្ត អៅជាសាត៌ សំប៉ាសេខ អៅជាលាត់ អា ដេយ្យូខុ ខោ ប្រាត់ លោល ប្រាត់ មន្ត្រា មេទូ ប្រា ប្រាត់ ។ បញ្ជា យោជាជីវូបមា បុក្កលា ។ បញ្ជា បិណ្ឌូទាត់-ភា ។ បញ្ជា ១៧បញ្ជាក់ត្តិកា ។ បញ្ជា ខេត់វ៉ាក់ ។ ចំណា ។ បញ្ជា បំសុក្យូលិកា ។ បញ្ជា នេច់វ៉ាក់ ។ បញ្ជា អារញ្ញិកា ។ បញ្ជា គ្រេ្ងមូលិកា ។ បញ្ជា អញ្ជាកាសិកា ។ បញ្ជា ខេសជ្ជិកា ។ បញ្ជា យេស-សុខ្គុំកា ។ បញ្ជា សេស ខិកា ។

បញ្ចូកមាតិកា និដ្ឋិតា ។

ធក្តមាធិ**កា**

ឧទ្ធំ ខ មានិយាន្ទ ខាត់ហាន្ទ ឧលេម ខ មោមរុ មុខទំណាំខ្មែក ខាតិមា មាតូ មាសិច្ច ឧម្ម**មា**ដ្ឋិន្ទ្ ប្រុស្ត្រ ខ ជំនួល ឯ មានិយៈស្ថិ ជំនួលេ ជំនើន្ទ

អភិធម្មបជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គលឲ្យហើយត្រឲ្យប់មើលងាយវិញ ១ បុគ្គលមើលងាយព្រោះការនៅ

រួម១ បុគ្គលមានមាត់តាំងខុតតាម ១ បុគ្គលលេះលោះ ១ បុគ្គលខន់អន់

ល្ង់ទៅ ១ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ប្រៀបដោយថាហាន ។ បុគ្គល ៥ ពួក

ជាអ្នកប្រពីត្តបណ្ណូ បាត់កធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តខណ្ណៈ
បញ្ជាក់ត្តិកធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តឯកាសនិកធុតង្គ ។

បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបំសុកូលិតធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជា
អ្នកប្រព្រឹត្តតេចវិរិតធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តអារញាតធុតង្គ ។

បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តរក្នុមូលិតធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជា
អ្នកប្រព្រឹត្តអេញាកាសិតធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជា
អ្នកប្រព្រឹត្តអញ្ជាកាសិតធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តនេសជ្ញិ
កធុតង្គ ។ បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តយេថាសន្ទតិកធុតង្គ ។

បុគ្គល ៥ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តសេសាសនិកធុតង្គ ។

ចច់ **ប**ញ្ចូកមាតិកា ។

ធក្តមាធិ៣

(១៤) បុគ្គល ៦ ពួក ។ គឺបុគ្គលខ្លះ គ្រាស់ដឹងដោយខ្លួន ឯង នូវសច្ច: កង្អម់ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ស្ដាប់កង្កកាលមុន ក៏ដល់នូវសព្វ-ពាតពាណកង្អមិទាំធិនោះផង ដល់នូវភាពស្ងាត់ក្នុង សេពលញាណផង ញុំ ញ ។

អាន្តេកា ប្រាហា បញ្ជា អន្តេការីនេក ខគេ-សុ សាម សច្ចាធិ អភិសគ្គជាតិ ធ ខ តុគ្ សព្ទិញ និ នា មួយវានិ ន ន ព លេស^(១) វសិកាវ អាន្តេកាហ្វេ បុត្ត អននុស្សានអ នម្ទេស សាម សច្ជាធិ អនកិសមុជាត្^(៤) ខិឌ្នៅ ឧម្មេ ឧុត្ត-ស្បីខ្លួកកោ យោត៌ សាកែទារម៉ិញ ទាបុណាត៌ ងខ្មែកញ្ជាំ ជំនួលេ ជំនើ ង១៦។រីឌេមា ១គើមាំ សាន សុលាធ្ អ្នកសម្ពុជា្ស ខ្មែរ ខគ្មេ ខុត្ត-ស្បីខ្លួកពេ យោត៌ ជ ខ សាវកទោរម៉ឺ ខាបុណាត៌ ងទើយដៅ ដំបូល ជា ងប្បកាំង្រុស ខគេិស សាមំ សុទ្ធាធិ អនុភិសម្ពុជ្ឈត់^(២) ន ខ ឧ៍ដ្ឋេវ ឌម្មេ ខុត្តសុុត្តការ យោត៌ អភាគម យោត៌ ឧស្សាតសុ ឧម្មេស សាម សច្ជានិ មន្ទុសម្តជ្ឈតិ(២) ច ខ ខ្ពុជា ខគ្មេ ខុត្តសារិឌ្ធមារ យោង មោ-តាបច្សភាពភាមី ហោត់ អាក់ខ្លា ឥត្ត្តំ ។ ឆក្តមាតិកា *តិ*ដ្ឋិតា ។

o a. ផលេសូតិ ទិស្សតិ ។ ៤ a. សព្វត្ថ អភិសត្តុដ្ឋតីតិ ទិស្សតិយេវ ។

ក៏មាន 🤊 បុគ្គលខ្វះ ត្រាស់ដឹងដោយខ្លួនឯង នូវសច្ច: ក្នុងធម៌ដែលខ្លួនមិន ជ្ញបស្លាប់ក្នុងតាលមុន មិនដល់នូវសព្វភាត្តភាណ កង្គមិទាំងនោះផង មិនដល់នូវភាពស្ងាត់ក្នុងទសពលញាណផងក៏មាន១ បុគ្គល១៖ មិនត្រាស់ ដឹងដោយខ្លួនឯង នូវសច្ច: ក្នុងធម្មដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ស្លាប់ ក្នុងតាលមុន ក៏ធ្វើនូវទីបំផុត ខុក្ខកង៍បច្ហានផង ដល់នូវសាវកបារមីញាណផង ក៏មានទ បុគ្គលៗ៖ មិនត្រាស់ដឹងដោយខ្លួនឯង ខ្លុវសច្ច: ក្នុងធម៌ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ សាបកង្គមាលមុន ក៏ធ្វើនៅទីបំផុតទុកក្នុងបច្ហាន មិនដល់នូវសាវក-ជារមីញាណ ក៏មាន១ បុគ្គលខ្លះ មិនត្រាស់ដឹងដោយខ្លួនឯង នូវសច្ច: ក្នុងជម្ងឺដែល ខ្លួនមិន ផ្កាប់ ស្ថាប់ក្នុងកាលមុន មិនធ្វើខ្លួវ ទីបំផុត ខុក្ខកុងបច្ចុប្បន្ន ្រេ ជាអនាគាមបុគ្គល មិនមកកាន់មនុស្សលោកនេះ ក៏មាន 🤊 បុគ្គល ១៖ មិនត្រាស់ជឹង ដោយ១នឯង នូវសច្ច: ក្នុងធម៌ដែល១នមិនធ្លាប់ស្ដាប់ កង្គមាលមុន មិនធ្វើនូវទីបំផុតទុក្ខកង្គប់ប្បវន្ធ ម៉ាសោតាបនបុគ្គល និង៍សកព្ធាមិបុគ្គល មកកាន់មនុស្សលោកនេះទៀត ក៏មាន១ ។

០៤ ធក្កមាតិ**កា ។**

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សត្តកមាត់**កា**

សត្តកមាតិកា សិដ្ឋិតា ។

អដ្ឋកមាតិកា

(១៤) អដ្ឋ បុក្កលា ។ ខេត្តព្រ មក្កសមភ្ជំ-នោ ខេត្តព្រ ដលសមភ្ជំនោ បុក្កលា ។ អដ្ឋាមេធិ៣ និដ្ឋិតា ។ អភិធម្មបំដក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សត្តកមាតិកា

(១៣) បុគ្គល៧ ពួក ។ គឺបុគ្គល៧ ពួក ប្រៀបដោយ

«ក គឺ បុគ្គលមុជចុះតែម្តងហើយចេះតែមុជចុះទៅទៀត ១ បុគ្គលងើប

ឡើងហើយមុជចុះទៅវិញ ១ បុគ្គលេងើបឡើងហើយបិតនៅ ១ បុគ្គល

ដើបឡើងហើយ រមិលមើល ក្រឡេកមើល ១ បុគ្គល់ងើបឡើងហើយ

ហែលទៅ ១ បុគ្គល់ងើបឡើង ដល់កំពង់ ហើយបិតនៅ ១ បុគ្គល

ដើបឡើង ធ្ងងដល់ត្រើយ ជាត្រាហ្មណ៍បិតនៅលើគោក១ ។ បុគ្គល

ជាឧកតោភាគវិមុត្ត ១ បុគ្គល់ជាបញ្ជាវិមុត្ត ១ បុគ្គល់ជាធម្មានុសារី ១

បុគ្គល់ជាសន្ធានុសារី ១ បុគ្គល់ជាសន្ធាវិមុត្ត ១ បុគ្គល់ជាធម្មានុសារី ១

បុគ្គល់ជាសន្ធានុសារី ១ ។

ចប់ សត្តកមាតិកា ។

អង្គកមាតិកា

(១៤) បុគ្គល៨ ពួក ។ គឺបុគ្គល៤ ពួក ព្រមព្រៀងដោយ មគ្គ បុគ្គល៤ ពួក ព្រមព្រៀងដោយផល ។

ចប់ អដ្ឋកមាតិកា ។

មាតិកា

តវិកមាត៌កា

(១៤) ជា បុក្ខលា ។ សម្មាសម្ពុធ្វោ បច្ចេកសម្ពុធ្វោ ឧភាពភាកាមិពុត្តា បញ្ជាវិទុត្តោ កាយសក្ខិ ខិដ្ឋិប្បត្តោ សធ្វាវិទុត្តោ ជម្មាន្តសាវិ សន្ធានុសាវី ។

នវកមាតិកា និដ្ឋីតា **។**

ទលកមាតិកា

ន្ទុំដ្ឋា ឧណ្ឌិន្ត្ត និង និស្សា ។ ឧញ្ចិន្តិ និង និង្គា ឧញ្ចិន្តិ និង

> ទសកមាតិកា និដ្ឋិតា ។ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិមាតិកា ។

មាតិកា

6វិកមាតិកា

(១៤) បុគ្គល ៩ ពួក ។ គឺបុគ្គលជាព្រះសម្មសម្ពុទ្ធ ១ បុគ្គល
ជាព្រះបច្ចេកសមុទ្ធ ១ បុគ្គលជាទកតោកាគវិមុត្ត ១ បុគ្គលជាបញ្ជាវិមុត្ត ១
បុគ្គលជាកាយសត្ថ ១ បុគ្គលជាទិដ្ឋិហ្មត្ត:១ បុគ្គលជាសទ្ធាវិមុត្ត ១ បុគ្គល
ជាធម្មានុសារី ១ បុគ្គលជាសទ្ធានុសារី ១ ។

បម នាពេត្តិកា ។

ទសកមាតិ**កា**

(១៦) បុគ្គល ១០ ពួក ។ គឺបុគ្គល ៤ ពួក មានការសម្រេច ក្នុងកាមាវិចរភូមិនេះ បុគ្គល ៤ ពួក មានការសម្រេច ព្រោះលះបន់ ក្

> ចច់ **ទស**តមាតិកា ។ ចច់ ចុគ្គលច្បញ្ញត្តិមាតិកា ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឯកកតិទ្ទេសោ

(១៧) ភាគមោ ខ បុក្ខលេ សមយវិទុត្តោ ។

ត់ ខេត្ត ទ្វេ ស្រា ស្រាល់ ស្មាយន

សម្តាំ អដ្ឋ វិមោត្តេ កាយេខ ដុស់ត្វា វិមាវត៌

ពណៈ ឧទាវិ ខ្ទស់ វាយខេំ មទាប្ ឧទ្ធមិសា

យោត្តិ នយំ វុច្ចុតិ ចុក្ខលេ**ា ស**មយវិទ្យុត្តា ។

អភិធម្មបំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឯកកគិទ្ទេស

(១៧) បុគ្គលដាសមយមៃត្ត តើដូបម្តេច ។ បុគ្គលរូវ: ក្នុង
លោកនេះ បានមៃត្ត ដ^(១) ដោយនាមកាយ តាមកាលគួរ^(២) តាម
សម័យគួរ អាសវ:ពួករូវ: បេស់បុគ្គលនោះ ក៏បានអស់ទៅ ព្រោះ ឃើញដោយបញ្ហា^(៣) នេះហៅថា បុគ្គលដាសមយវិមុត្ត^(៤) ។

ឯកកនិទ្ធេសោ

ត្រៃខ្លែ ។

(១៤) គេងគោ ខ បុក្ខលោ អសមយវិមុខ្លោ ។

នៃកាធិ មហិ បុក្ខត់ បុក្ខលោ អសមយវិមុខ្លោ ។

សេច្ចេំ អយំ វុច្ខត់ បុក្ខលោ អសមយវិមុខ្លោ ។

សេច្ចិំ អយំ វុច្ខត់ បុក្ខលោ អសមយវិមុខ្លោ ។

សេច្ចិំ អយំ វុច្ចគំ បុក្ខលោ អសមយវិមុខ្លោ ។

សិច្ចិំ អយំ វុច្ចគំ បុក្ខលោ អសមយវិមុខ្លោ ។

វិមុខ្លោ ។

ឯកកនិច្ចេស

(១៨) បុគ្គលជាអសមយមៃត្ត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូវ: អង៍
លោកនេះ មិនបានវិមោក្ខុ៨ ដោយនាមកាយ តាមកាលគួរ តាម
សម័យគួរទេ^(๑) អាសវ:របស់បុគ្គលនោះបានអស់ទៅ ព្រោះឃើញ
ដោយបញ្ហា នេះហៅថា បុគ្គលជាអសមយមៃត្ត ។ សូម្បីពួកអរិយបុគ្គលទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា អសមយមៃត្ត ក្នុងអរិយវិមោក្ខុ (លេកុត្តវិមោក្ខុដែរ) ។

(១៩) បុគ្គលជាកុប្បធម្ម: តើដូបម្ដេច ។ បុគ្គលរូវ: ក្នុងលេក
នេះ បានសមាបត្តិ ប្រកបដោយប្រក្ដី ប្រកបដោយអរុបក្ដី បុគ្គល
នោះឯង៍ មិនបានតាមប្រាជ្ញា មិនបានដោយមិនលំបាក មិនបាន
ដោយងាយ ចូលមិនបានដង៍ ចេញមិនបានដង៍ តាមឱ្យាស ដែល
ប្រាជ្ញា តាមសមាបត្តិ ដែលប្រាជ្ញា តាមកាលកំណត់ ដែលប្រាជ្ញា
នេ ដំណើរទុំះឯង៍ វមែងមាន គ្រង់ដែលសមាបត្តិទាំងនោះ កម្រើក
ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីប្រមាថ វបស់បុគ្គលនោះ នេះហៅថា បុគ្គលជា
កុប្បធម្ម: ។

១ បុគ្គលណា មានសន្ធមានវិបស្សនាភ្ញៀវក្ខា កាលចើបុគ្គលនោះប្រារព្ធហើយ ។ក ដាក់ពុងដើរក្ដី ឈរក្ដី អង្គុយក្ដី ដេកក្ដី ទំពាស៊ីក្ដី ឆាន់ឬប្រើប្រាស់អ្វីក្ដី គង់តែបាន សម្រេចមគ្គផលដែរ គ្រោះបុគ្គលដែលរួចស្រឡះដោយមគ្គវិមោក្ខ មិនញុំបាច់សម័យគួរ សម័យមិនគួរឡើយ ។ អដ្ឋក្រា ។

អភិធម្មបិជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អភិធម្មបំណី បុគ្គលហ្បញ្ញត្តិ

(២០) បុគ្គលជាអកុហ្បធម្ម: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូរៈ ក្នុង
លោកនេះ បានសមាបត្តិទាំងឡាយ ប្រកបដោយប្រក្ដី ប្រកបដោយ
អប្រក្ដី បុគ្គលនោះឯង បានតាមប្រាញ់ បានមិនលំបាក បានដោយ
ងាយ បូលផង ចេញផង តាមឱកាសដែលប្រាញ់ តាមសមាបត្ដិ
ដែលប្រាញ់ តាមកាលកំណត់ដែលប្រាញ់ ដំណើរនុំ៖ មិនមែនជា
ហេតុ មិនមែនជាឱកាសទេ ត្រង់ដែលសមាបត្ដិទាំងនោះ កម្រើក
ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីប្រមាទបេសបុគ្គលនោះ នេះហៅថា បុគ្គលជា
អកុហ្បធម្ម: ។ សូម្បីពួកអរិយបុគ្គលទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា អកុហ្ជធម្ម: ក្នុងអរិយវិសេត្ដដែរ ។

(២១) បុគ្គលដាបរិហានធម្ម: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរ្វះ ក្នុង
លោកនេះ បានសមាបត្តិទាំងឡាយ ប្រកបដោយប្រក្ដី ប្រកបដោយ
អរុបក្ដី បុគ្គលនោះឯង មិនបានតាមប្រាថ្នា មិនបានដោយមិនលំបាក
មិនបានដោយងាយ ចូលមិនបានផង ចេញមិនបានផង តាមឱ្យសា ដែលប្រាថ្នា តាមសមាបត្តិដែលប្រាថ្នា តាមកាលកំណត់ដែលប្រាថ្នា ទេ ដំណើរនុំះឯងវមែនមាន ត្រង់ដែលបុគ្គលនោះ សាបសូន្យបាក សមាបត្តិទាំងនោះ ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីប្រមាទ នេះហៅថា បុគ្គល
ជាបរិហានធម្ម: ។

ឯកកតិទេ្ធសោ

វុច្ចតិ បុក្កលោ អេចវិញានេះ ម្នាំ ។ អេចវិញានេះ ម្នាំ ។ អេចវិញានេះ ម្នាំ ។ អេចវិញានេះ ម្នាំ ។ អេចវិញ្ចិន មេហា មេហាក្និតិច្ច មេហាក្និតិច្ច មេហាក្និតិច្ច មេហាក្និតិច្ច មេហាក្និតិច្ច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច្ច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាក្និតិច មេហាប្រហាច មេហា មេហាប្រហាច មេហាប្រហាប់ មេហាប្រហាច មេហាប្រហាប្រហាច មេហាប្រហាច មេហាប្រហាប មេហាប្រហាច មេហាប្រហាច មេហាប្រហាច មេហាប្រហាច មេហាប្រហាច មេហាប្រហាប្រហាច មេហាប្រហាច មេហាប្រហាច មេហាប្រហាប មេហាប្រហាច មេហាប្រហាប ម

(២៣) ភេតមោ ខ បុក្កលោ ខេត្តភាកញ្ជា ។
នៃ នេក ខ្មែរ បុក្កលោ លាក់ ហោត់ ប្រុសមាតតានំ

វា អា ប្រុសមាតតានំ វា សមាមត្តីនំ សោ ខ ទោ
ន និកាមហាក់ ហោត់ ន អក់ខ្មួលក់ អកសំរៈ
លាក់ ន យត្តិខ្ពុក់ យនិខ្ពុក់ យាវត់ខ្ពុក់ សមាមជ្ជិតថៃ ដ្រាត់ចំ សខេ អនុសញ្ជានេត់ ន មរិហាយត់ តាហំ សមាមត្តីហំ សខេ ន អនុសញ្ជានេត់
បរិហាយត់ តាហំ សមាមត្តីហំ អយំ វុច្ត់ បុក្កលោ
ខេត្តភាកញ្ជា ។

ឯកកតិទ្វេស

(6 ៤) បុគ្គលជាអបរិហានធម្ម: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូវៈ
ក្នុនលោកនេះ បានសមាបត្តិទាំងទ្បាយ ប្រកបដោយប្រក្ដី ប្រកប
ដោយអរុបក្ដី បុគ្គលនោះឯង បានតាមប្រាញ់ បានដោយមិនលំបាក
បានដោយងាយ ចូលផង ចេញផង តាមឱកាស ដែលប្រាញ់ តាម
សមាបត្តិ ដែលប្រាញ់ តាមកាលកំណត់ ដែលប្រាញ់ តាម
សមាបត្តិ ដែលប្រាញ់ តាមកាលកំណត់ ដែលប្រាញ់ ដំណើរនុំ៖
ឯង មិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាឱកាស េ ត្រង់ដែលបុគ្គលនោះ
សាបសូន្យបាកសមាបត្តិទាំងនោះ ប្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីប្រមាទ នេះ
ហៅថា បុគ្គលជាអបរិហានធម្ម: ។ សូម្បីពួកព្រះអរិយបុគ្គលទាំង
អស់ ក៏ឈ្មោះថា អបរិហានធម្ម: ក្នុងអរិយវិទាក្ខាដែរ ។

(២៣) បុគ្គលជាចេតនាកព្វៈ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ បានសមាបត្តិទាំងឡាយ ប្រកបដោយប្រក្តិ ប្រកបដោយ អប្រក្តិ បុគ្គលនោះឯង មិនបានតាមប្រាថ្នា មិនបានដោយមិនលំបាក មិនបានដោយអាយ ចូលមិនបានផង ចេញមិនបានផង តាមនុកាស ដែលប្រាថ្នា តាមសមាបត្តិដែលប្រាថ្នា តាមកាលកំណត់ដែលប្រាថ្នា បើចូល (សមាធិ) ក៏មិនសាបសូន្យបាកសមាបត្តិទាំងនោះ បើមិន ចូលទេ ក៏សាបសូន្យបាកសមាបត្តិទាំងនោះ នេះហៅថា បុគ្គលដា ចេតនាកព្វៈ ។

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(១០) មន្ត្រ ន ដំនួល អង់ងើយមួយ ។ ត់ ដេកច្សា មកលោ លាភ យោតិ រុមសហកតានំ ក់ អុះឲ្សស្តតាធំ ក់ សមាខត្តីធំ សោ ខ កោ മെ മ്താളസുമ് വേണ്ട് വേണ്ട് വേണ്ട് മ លោភិជយត្ថិស យន្ទឹស យាក្នើស អមជ្ជិ តិច ដ្រាត់ចំ ស ខេ មព្រក្ខត់ ជ បរិយាយតំ តាហ៍ សមាបត្តីហ៊ា ស ខេ ជាជុះក្ខេតិ បរិហាយត តាហ៊ សមាជន្តីស្នា អញ ថ្ងៃខ្លួន ជួនហោ អធ្វវគ្គានាភាព្យា ។ (៤៥) ភាគ មា ខ បុក្ខលោ បុដ្ឋជួរនា ។ យុស្ស បុក្កលស្ប គឺណ៍ សញ្ញោជនាធំ អប្បហ៊ីនាធំ ធ ខ

ខេត្ត ឌងាំច ឧសាស៣ ឧឌ្ធស៊េ មក្ រុំខំង្ បុក្ខលោ បុដ្ឋជូនោ ។

(၂၈) ២៩ ខេ ដ្ឋាហេ មេខ្មែរ ឯ កេក្ ឌតាចូ មាននិប មា្ជាធិម្មា មា្យខ្មុំ ឈង្ នេះ ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត បុក្ខលោ កោត្រក្វ ។

អភិធម្មចិដិក បុគ្គលៗញញ្ញត្តិ

- (৬៤) បុគ្គលជាអនុវត្តនាកព្វ: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូវ: ក្នុង
 លោកនេះ បានសមាបត្តិទាំងឡាយ ប្រកបដោយរូបក្ដី ប្រកបដោយ
 អរុបក្ដី បុគ្គលនោះឯង មិនបានតាមប្រាថ្នា មិនបានដោយមិនលំបាក
 មិនបានដោយងាយ ចូលមិនបានផង ចេញមិនបានផង តាមឱ្យកាស
 ដែលប្រាថ្នា តាមសមាបត្តិដែលប្រាថ្នា តាមកាលកំណត់ដែលប្រាថ្នា
 បើរក្សា គឺសេពនូវិទបការធម៌ហើយចូលសមាបត្តិ វមែងមិនសាបសូន្យ
 បាកសមាបត្តិទាំងនោះ បើមិនរក្សាទេ វមែងសាបសូន្យបាកសមាបត្តិ
 ទាំងនោះ នេះហៅថា បុគ្គលដាអនុវត្តនាកព្វ: ។
- (៩៩) បុគ្គលដាបុថុដ្ជន តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា មិន ទាន់លះបង់សញ្ជោជន: តា^(១) ទាំងមិនប្រតិបត្តិដើម្បីលះបង់ធមិទាំងនោះ នេះហៅថា បុគ្គលដាបុថុដ្ជន ។
- (6) បុគ្គលជាគោត្រកូ តើដូចម្ដេច ។ ការយាងចុះគឺការកើត បុគ្គលប្រកបព្រមដោយធម៌ (លោក្តុត្តមេគ្គ) ក្នុងលំដាប់ស្មើ នៃពួកធម៌ណា បុគ្គលប្រកបព្រមដោយធម៌ទាំងនោះ នេះហៅថា បុគ្គលជាគោត្រកូ () ។

១ ទិដ្ឋិសញ្ញោជនៈ ១ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញោជនៈ ១ វិប៉ិកិប្ផាសញ្ញោជនៈ ១ ។ បុគ្គលដែលកន្លង់នូវបុប្តិដ្ឋនសង្ហៈ បុប្តិដ្ឋនគោត្រ បុប្តិដ្ឋនមណ្ឌល បុប្តិដ្ឋនិច្បាញត្តិទាំង អស់ ដោយញាណ មាននិត្យនជាអាវម្មណ៍ ហើយយាងចុះកាន់អរិយសង្ហៈ អរិយតោត្រ អរិយមណ្ឌល និងអរិយប្បញ្ញត្តិ បានឈ្មោះថា គោត្រអូបុគ្គល ។

ឯកកតិទ្ធេសោ

អតិខ្លំ មុខេ ដៃខ្ញុំ ជិជ្ជហ មនិខ្លំ មុខេត្ត ម្តាំ ចូលគេ នូយម្គុំ ម៉េកហេកា ខតិមាំ ម្តាហការព្រោច អគិធិម្ស ២ មួយក្រើ អចេទិវិ ពោ ខេ ជិជ្ជហ ខ មេសិរប្រោច អគិធិមម ច (គម្យា មន្ត្រា ជិជ្ជហេ មនិម្មប្រា មិន្ត្រម្យាល្រេច (គម្យា មន្ត្រា ជិជ្ជហេ មនិយ្យមន្ត្រា ជា មាន (គម្រា មន្ត្រា ជា មន្ត្រា ប្រជាជា មាន (គម្រា មន្ត្រា ប្រជាជា មន្ត្រា ប្រជាជា មាន (គម្រា មន្ត្រា ប្រជាជា មន្ត្រា ប្រជាជា មន្ត្រា មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រា មន្ត្រិត មន្ត្រ

១ ម. ឯឡា ។

ឯកកតិទ្ទេស

- (៤៧) បុគ្គល ជាកយ្យបរត: តើដូចម្ដេច ។ សេក្ខបុគ្គល ៧ ពួក និងបុគ្គលជាបុថុជ្ជន ដែលមានសីល ឈ្មោះថា កយ្យបរតបុគ្គល ។ ព្រះអរហន្ត ឈ្មោះថា អកយ្យបរតបុគ្គល ។
- (២៨) បុគ្គល ជាអកញ្វាគមនៈ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា
 ប្រកបដោយគ្រឿងរារាំងគឺកម្ម ប្រកបដោយគ្រឿងរារាំងគឺកិលេស ប្រកប
 ដោយគ្រឿងរារាំងគឺវិបាក ជាអ្នកមិនមានសន្ធា មិនមានធន្ទៈ មាន
 បញ្ហាអាប់អន់ ល្ង់ទ្វៅ មិនគួរឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាម ក្នុងធម៌ជា
 កុសលទាំងឡាយ នេះហៅថា បុគ្គល ជាអកញ្វាគមនៈ ។
- (៤៧) បុគ្គល ជាកញ្វាគមនៈ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា
 មិនប្រកបដោយគ្រឿងរារាំងគឺកម្ម មិនប្រកបដោយគ្រឿងរារាំងគឺកិលេស
 មិនប្រកបដោយគ្រឿងរារាំងគឺវិបាក ជាអ្នកមានសញ្ជា មានធន្ទៈ មាន
 បញ្ជា មិនល្ងន់ទ្វៅ គួរូឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាម ក្នុងធម៌ជាកុសល
 ទាំងឡាយ នេះហៅថា បុគ្គល ជាកញ្ជាគមនៈ ។

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៣០) ភេតមោ ខ បុក្កលោ ជំយាតា ។ បញ្ចូ បុក្កលា អាជន្លាំភា យេ ខ ម៉ិញនិដ្ឋិភា ជំយាតា អដ្ឋ ខ អាំយបុក្កលា ជំយាតា ។ អវ-សេសា បុក្កលា អជ៌យាតា ។

(៣០) គេតមោ ៩ បុក្កលោ ៩៩៩ឆ្នូកោ ។ ៩ត្តារោ មក្តសមន្តិ៍នោ បុក្កលា ៩៩៩ឆ្នូកា ។ ៩ត្តារោ ៩លសមន្តិ៍នោ បុក្កលា ៩លេដ្ទិតា ។

(៣៤) ភាគមោ ខ ពុក្តលោ សមសីស៊ី ។ យស្ប ពុក្តលស្ប អពុទ្ធិ អព្ទំ អាស់ព្រៃបានា-ឧញ្ ហោតិ ជីវិតព្រៃបានាឧញ្ អយំ វុច្ចតិ ពុក្កលោ សមសីស៊ី ។

ហា មិនយញ្ជី ។ មានិត្ត ឧដ្ឋមេស ស្និងយើ ឯង ពេល ស្និយន្តិ ។ មានិត្ត ឧដ្ឋមេស ជា ឧដ្ឋ-ពេល ស្និយន្តិ ។ មានិត្ត ឧដ្ឋមេស ជា ឧដ្ឋមេស ពេល ស្និយន្តិ ។ មានិត្ត ឧដ្ឋមេស ជា ជា ឧដ្ឋមេ ពេល ស្និយន្តិ ។ មានិត្ត ឧដ្ឋមេស វិទ្ធិ ជា ជា ឧ ពេល ស្និយន្តិ ។ មានិត្ត ឧដ្ឋមេស វិទ្ធិ ជា ជា ឧ ពេល ស្និយ្យ ។ មានិត្ត ឧដ្ឋមេស ស្និយា បានិត្ត ពេល ស្និយា បានិស្ស បានិត្ត បានិត្ត ពេល ស្និយា បានិត្ត បានិត្ត ពេល ស្និយា បានិស្ស បានិសិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិសិស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិស្ស បានិសិស្ស បានិស្ស បានិស្

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៣០) បុគ្គលជានិយត: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលប្រកបដោយ អនន្តវិយកម្ម៩ ពួក បុគ្គលប្រកបដោយនិយតមិច្ចាទិដ្ឋិ និង៍អវិយបុគ្គល ៨ ពួក ឈ្មោះថា និយតបុគ្គល ។ បុគ្គលក្រៅពីនេះ ឈ្មោះថា អនិយតបុគ្គល ។

(៣๑) បុគ្គលជាបដិបន្នក: គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល៤ ពួក ដែលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ឈ្មោះថា បដិបន្នកបុគ្គល ។ បុគ្គល៤ ពួក ដែលព្រមព្រៀងដោយផល ឈ្មោះថា ផលេដ្ឋិតបុគ្គល ។

(៣៤) បុគ្គលជាសមសីសី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា មានការអស់ទៅនៃអាសវ: និងការអស់ទៅនៃជីវិត មិនមុន មិនក្រោយ នេះហៅថា បុគ្គលជាសមសីសី ។

(ញញ) បុគ្គលជាបិតកប្បី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលនេះ ជា
អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់នូវសោតាបត្តិផល ទុកជាវេលាក្វើង
នេះកប្បនិងមាន បើបុគ្គលនេះ មិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ជ៣បណា ក្វើងក៏មិនគប្បីនេះកប្ប ជ៣បនោះដែរ នេះ
ហៅថា បុគ្គលជាបិតកប្បី ។ បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយមគ្គទាំង
អស់ ក៏ឈ្មោះថា ឋិតកប្បីដែរ ។

ឯកកតិទ្ធេសោ

(៣៥) គេសមោ ខ បុក្កលោ សេក្ដោ ។ ខេត្តា-រោ មក្សមខ្លុំ ទោ សយោ ៩លសមខ្លុំ ទោ បុក្កលា សេក្ដា ។ អរមា អសេក្ដោ ។ អ!សេសា បុក្ក-លា នៅ សេក្ដា នាសេក្ដា ។

(៣៧) ភេតមោ ខ បុក្កលោ ជន្បក់ញោ ។ ជហិ អភិញ្ញាហិ សមជ្ញាក់តោ បុក្កលោ ជន្ប-ភិញ្ញា ។ (៣៤) បុគ្គលជាអរិយៈ គើដូចម្ដេច ។ អរិយបុគ្គល**ទាំង ៤** ពួក ឈ្មោះថា អរិយៈ^(๑) ។ បុគ្គលក្រៅពីនេះ ឈ្មោះថា អនរិយៈ ។

(៣៥) បុគ្គលជាសេត្ត: គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល៤ ពួក ព្រម ព្រៀងដោយមគ្គ បុគ្គល ៣ ពួក ព្រមព្រៀងដោយផល ឈ្មោះថា សេត្ត: ។ ព្រះអហេន្ត ឈ្មោះថា អសេត្ត: ។ បុគ្គលក្រៅពីនេះ ឈ្មោះថា មិនមែនសេត្ត: ទាំងមិនមែនអសេត្ត: ។

(៣៦) បុគ្គលបានវិជ្ជាញ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលប្រកប ដោយវិជ្ជា ៣ យ៉ាង ឈ្មោះថា បុគ្គលបានវិជ្ជា ៣^(២) ។

(៣៧) បុគ្គលបានអភិញ្ញា ៦ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលប្រភប ដោយអភិញ្ញា ៦ ឈ្មោះថា បានអភិញ្ញា ៦^(៣) ។

បុគ្គលដែលធ្វាយបាកកំលេស ឬបុគ្គលដែលមនុស្សនិងទេវិតាតប្បីចូលទៅរក ឈ្មោះថា អរិយៈ ។ មួយទៀត បុគ្គលដែលឈ្មោះថា អរិយៈ ព្រោះជាអ្នកស្អាតបរិសុទ្ធ ។ ៤ បុគ្គល ដែលបានបុព្វេនិវាសញ្ញាណ និងទិព្វចត្តុញ្ញាណជាមុន ទើបបានសម្រេចអរហត្តជាក្រោយ ឬ បានសម្រេចអរហត្តជាមុន ទើបបានបុព្វេនិវាសញ្ញាណ និងទិព្វចត្តុញ្ញាណ ជាទាងក្រោយ ឈ្មោះថា បានវិជ្ជា ៣ (រាប់ដោយគ្រង់ គឺ បុព្វេនិវាសានុស្សតិវិជ្ជា ១ ទិព្វចច្ចុវិជ្ជា ១ អាសាវិជ្ជា គឺ សម្រេចអរហត្ត ១) ។ អគ្គិកថា ។ ៣ អភិជ្ជា ៦ គឺ ឥទ្ធិវិធៈ (សំដែងឫទ្ធិ បានផ្សេង។)១ ទិព្វសោត (គ្របៀកទិព្វ គឺ ស្លាប់សំឡេងដិតធ្លាយឮបាន)១ ចេតោបរិយេញាណ ឬ បរចិត្តវិជ្ជា (ដឹងចិត្តបុគ្គលដទៃបាន)១ បុព្វេនិវាសានុស្សតិ (រលឹកជាតិពីកាល មុនបាន)១ ទិព្វចច្ចុ ឬ ចុត្វបបាតវិជ្ជា (ដឹងចុត្តបដិស្សវិរបស់សត្វដទៃ) ១ អាសវិជ្ជយវិជ្ជា (ដឹងធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃអាសវៈ) ១ ។

អភិធម្មបិជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ត់ដែល ភាសិកាដីខ្មែរ λ ខ្មែរ ហេ ភាសិកាដីខ្មែរ λ ខ្មែរ ហេ ភាសិកាដីខ្មែរ ខ្មែរ ខេម្មរ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មាំ

រុំជំនួ ដ់ដែល ពដៃមេសដ៏ដើរ រ ឈឹន ខាជ់ឈាន ខ ខ មហេស់ រុស្មួយរូ មិញ សា មាន មជិរិច មម្មសិជ្ជិន ខ ខ ឧឌ មានិ-មុខេយ្យសំ ជំដែល ជំពើ មុខទំហើយមា ខគិ-(ឧស យោង ខេ ជំដែល ឧជិយមសដ៏ដើរ រ

១ ធ. ផលេសុ ។

អភិធម្មចិដិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៣៨) បុគ្គលជាព្រះសម្មាសត្តទ្ធ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលៗ៖
ក្នុងលោកនេះ គ្រាស់ដឹងចំពោះ១ន នូវសច្ច: ក្នុងធម៌ដែល១នមិន
ធ្លាប់ស្ដាប់ក្នុងកាលមុន ដល់នូវសព្វញ្ជាត់ញាណ ក្នុងធម៌នោះផង ដល់
នូវភាពស្ដាត់ ក្នុងខសពលញាណផង នេះហៅថា បុគ្គលជាព្រះ
សម្មាសត្តទ្ធ ។

(៣៩) បុគ្គលជាព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកៗះ
ក្នុងលោកនេះ ត្រាស់ដឹងចំពោះៗន នូវសច្ច: ក្នុងធម៌ដែលៗនមិន
ធ្លាប់ស្តាប់ក្នុងកាលមុន មិនដល់នូវសព្វញ្ញុតញ្ញាណ ក្នុងធម៌នោះផង
មិនដល់នូវភាពស្ងាត់ ក្នុងខសពលញ្ញាណផង នេះហៅថា បុគ្គល
ជាព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធ ។

(៤០) បុគ្គលជាទកតោភាគវិមុត្ត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូរ ក្នុងលោកនេះ បានវិមោត្ដ ដោយនាមកាយ ទាំងអាសវ:របស់ បុគ្គលនោះ ក៏អស់ទៅ ព្រោះឃើញដោយបញ្ហា នេះហៅថា បុគ្គល ជាទកតោភាគវិមុត្ត^(๑) ។

១ ជាឈ្មោះ នៃព្រះអរហន្ត ដែលបានរួបស្រឡះបាកចំណែកទាំង ៤ គឺ រួបស្រឡះបាក រូបកាយដោយអរូបសមាបត្តិ ១ រូបស្រឡះបាកតាមកាយដោយមគ្គ ១ ។ ក្នុងអដ្ឋកថា មាន អធិប្បាយជាច្រើនន័យទៅទៀត តាមលទ្ធិព្រះថេរៈ តោះ ។ ។

ឯកកគិទ្ធេសៅ

(៤០) អនមោ ខ ជុក្កលោ បញ្ជាវិទុត្តោ ។ ឥ ខេកស្វា ជុក្កលោ ន ហេវ ទោ អឌ្ឌ វិមោក្វេ អាសវា មរិត្តិណា ហោត្តិ អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ បញ្ជាវិទុត្តោ ។

(៤៤) អនមោ ជ ជំនួន ជំនួលោ សាយសត្តិ ។ នៃកេញ ជុំនួលោ អដ្ឋ វិមោត្តេ កាយេជ ដុស្វិត្វា វិហរតិ ជញ្ញាយ ជុស្ស ជុំនិស្វ ឯកច្ចេ អាសវា បរិស្និសា ហោជ្ញិ អយុ វុច្ចនិ ជុំនួលោ កាយសត្តិ ។

ឯកកតិទ្ទេស

- (៤๑) បុគ្គលដាបញ្ជាវិមុត្ត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ មិនបានវិមោក្ខ ៤ ដោយនាមកាយទេ អាសវៈរបស់ បុគ្គលនោះ ក៏អស់ទៅ ក្រោះឃើញដោយបញ្ជា នេះហៅថា បុគ្គល ជាបញ្ជាវិមុត្ត ។
- (៤៤) បុគ្គលជាកាយសក្ដី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ បានវិមោក្ខ ៤ ដោយនាមកាយ ទាំងអាសវៈពួកខ្វះ របស់ បុគ្គលនោះ ក៏អស់ទៅ ក្រោះឃើញដោយបញ្ញា នេះហៅថា បុគ្គល ជាកាយសក្ដី^(០) ។
- (៤៣) បុគ្គលជាទិជ្ជិហ្វត្ត: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង
 លោកនេះ ជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះ
 ហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ ជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះធមិលេត់ទុក្ខ ជំងឺច្បាស់
 តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ធមិលេត់ទុក្ខ ធមិទាំងីឡាយ
 ដែលព្រះតថាគត់សំដង់ហើយ បុគ្គលនោះ បានឃើញដោយល្អ បាន
 ប្រព្រឹត្តដោយល្អ ដោយបញ្ជាផង អាសវៈពួកខ្វះរបស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់
 ទៅ ព្រោះឃើញដោយបញ្ជាផង នេះហៅថា បុគ្គលដាទិជ្ជិហ្វត្ត.(២) ។

១ បុគ្គលដែលបានបឋមដ្ឋានផលដាចុន ម៉ើបបានធ្វើឲ្យដាក់ៗ ស់នូវនិរោធនិញ្ជានដា ខាងក្រោយ ឈ្មោះថាកាយសក្ខី មាន ៦ ពួក គឺរាប់អំពីសោតាបត្តិផលទៅដល់អរហត្តមគ្គ ។ អដ្ឋកថា ។ ៤ បុគ្គលដែលបានដឹង បានឃើញ បានយល់ បានធ្វើឲ្យដាក់ប្បាស់ បានច៉ះពាល់ ដោយប្រាដ្ឋាថា សង្ហារដាទុក្ខ និរោធដាសុខ ឈ្មោះថា ទិដ្ឋិប្បត្ត: មាន ៦ ពួក ដូចកាយសក្ខី ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៤៤) ភាគមោ ច ពុកលោ សន្ធាវិទុត្តោ ។ វេឌេកាថ្ងោ ឬក្រលោ វឌ្ឌ ឧុក្ខាន្តិ យថាក្ងុន ខជា-ជាតិ អយំ ឧុក្ខាសមុឧយោត៌ យថាកូតំ បជាជាតិ មណ្ឌ ឧក្សាធិពេ ភេទ ស្រ ស្ទិស្ត ស្រាស្ត្រ មណ្ឌ ឧុក្ខាធិរោជកាមិន មដិមខាតិ យថាកូតិ មជាជាតិ តថាតតឲ្យវេឌ៌តា ខស្ស ឧម្មា ឧម្មា ឧម្មា ៤ ហិឌិដ្ឋា យោត្តិ កេចវិតា **ខញ្ញាយ ខ**ស្បា និស្វា ឯកច្នេ អស់វា ឧរ្គ្នឹយា ឈេខ ខេ ខេ ៣ ៣៩) ន្ទឹញត្តស្ប អយំ វុច្ចត់ បុក្ខលោ សន្ធាវិទុត្តោ ។ (៤៤) ២២ ខេ ដ្ឋហេ ខេតិថមារ ។ យស្ប ឬគល់ស្ប សោខាធ្លីដល់សច្ចិត្តិយោយ តន្ត្រទាំ ឧឃ្លាំទ្រិញ អគ្គង់ខ្លំ ឈេង ឧឃាង-មាំ មញ្ញាម្យង់ម៉ំ អរិយមក្តុំ ភាពតំ អយំ វុទ្ធត៍ បុក្ខលោ ឧញ្ខុសារី ។ សេតាបត្តិដល់សច្ចិការិ-ណា ឧទ្សាស្ត្រ និស្សា ឧត្សាស់ ឧ ឧបោ-ជ្ញាត្រា ។ (៤៦) ភាគមោ ខ ពុកលោ សន្ទានុសារី ។

អភិធម្មបិដិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៤៤) បុគ្គល ជាសម្លាវិមុត្ត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូ៖ ក្នុង លោកនេះ ដ៏ឥច្បាស់តាមពិតថា នេះខុត្ត ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ បតុទ្ធ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ ពេតុនាំឲ្យកើតខុត្ត ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាចំពេលតំខុត្ត ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាចំពេលតំខុត្ត ដឹងច្បាស់ តាមពិតថា នេះជាច់ដិប់ទាជាដំណើរទៅកាន់ធម៌លេត់ខុត្ត ធម៌ទាំងឡាយ ដែលព្រះតថាគតសំដែង ហើយ បុគ្គលនោះ បាន ឃើញ ដោយល្អ បាន ប្រព្រឹត្តដោយល្អ ដោយបញ្ញាផង អាស់ ពួកខ្លះ របស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់ទៅ ព្រោះឃើញ ដោយបញ្ញាផង នែមិនដូចជាធិដ្ឋិហ្វត្តបុគ្គល ខេ នេះ ហៅថា បុគ្គល ជាសម្លាវិមុត្ត (១) ។

(៤៩) បុគ្គល ជាធម្មានុស្សី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា
កំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល មានឥន្ទ្រិយគឺ
បញ្ហាដ៏ក្រៃលៃង៍ ចំរើនអរិយមគ្គ មានបញ្ហាជាគ្រឿងនាំ មានបញ្ហាជា
ប្រធាន នេះហៅថា បុគ្គល ជាធម្មានុស្សី(៤) ។ បុគ្គលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ឈ្មោះថា ធម្មានុស្សី ។
ឯបុគ្គលឋិតនៅក្នុផល ឈ្មោះថា ទិដ្ឋិប្បត្តិ: ។

(៤៦) បុគ្គល ជាសទ្ធានុសារី ត្រើដូចមេច ។ បុគ្គលណា

ប្រែបា រួចស្រឡះដោយសទ្ធាមាន ៦ ពួក ដូចកាយសក្ខឹ ។ ៤ ប្រែថា រលឹក
 តាមធម៌គឺបញ្ញា ដាឈ្មោះខៃបុគ្គលដែលឋិតនៅក្នុងសេតាបត្តិមគ្គ ។

ឯកកតិខ្មេះសា

យស្ប ចុក្តលស្ប សោធាបត្តិដលសច្ចិត្តិយាយ បដិបន្នស្ប សន្ធិទ្រ្តិយំ អនិមត្តិ យោធិ សន្ធាវាហឹ សន្ធាបុព្វន្ត័ម អរិយមក្តិ ភាពតិ អយំ វុច្ចតិ បុក្ក-លោ សន្ធានុសារី ។ សោធាបត្តិដលសច្ចិត្តិយោយ បដិបន្នោ បុក្កលោ សន្ធានុសារី ។ ដលេដ្ឋិតោ សន្ធាវិមុត្តោ ។

(៤៧) គេនមោ ខ បុក្កលោ សត្តក្ខាន្តិបមោ ។ ៩ ខេត្ត ប្តេក្តលោ តិស្ណាំ សញ្ញាជនាជំ បរិក្ខា-យា សោតបញ្ហា ហោតិ អវិជិខាតជម្មោ ជ័យគោ សម្លោធិបាយលោ សោ សត្តក្ខាត្តិ នៅ ខ មា-ឧុសេ ខ សន្ទាវិទ្វា សំសវិទ្វា ឧុក្ខាស្បត្តិ ការាតិ អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ សត្តក្ខាត្តិបមោ ។

(៤៥) គេនមោ ខ បុក្កលោ គោលំគោលោ ។ ៩ ខេត្ត ច្នេះ បុក្កលោ តិណ្ណំ អញ្ជោជនាជំ បរិក្ខុយា សោតាបញ្ហោ ហោតិ អវិធិទានខេញ្ជា ធំយតោ ស-ទ្ពោធិបរយៈនោ សា ខ្លេ វា តិណាំ វា គាលាធំ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល មានឥន្ទ្រិយគឺសន្ធា ដ៏ក្រៃលែង ចំរើនអរិយមគ្គ មានសន្ធាជាគ្រឿងនាំ មានសន្ធាជា ប្រធាន នេះហៅថា បុគ្គល ជាសន្ធានុសារី^(១) ។ បុគ្គលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ឈ្មោះថា សន្ធានុសារី ។ ឯបុគ្គលហិតនៅក្នុងផល ឈ្មោះថា សន្ធាវិមុត្ត ។

(៤៧) បុគ្គល ជាសត្តក្នុំបរម: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ
កង្គលេកនេះ ដល់នូវសោត: ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជន: ៣^(២)
មានសភាពមិនធ្លាក់ចុះ ក្នុងអចុឈ ជាបុគ្គលទៀង មានការគ្រាស់ដឹង
ប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ បុគ្គលនោះ ស្ទុះទៅ អន្ទោលទៅ ក្នុងទៅតានិង
មនុស្ស អស់វារ: ៧ ដង ហើយធ្វើនូវទីបំផុត នៃវដ្តទុក្ខ នេះហៅថា
បុគ្គល ជាសត្តក្តុំបរម:(៣) ។

(៤៨) បុគ្គល ជាកោលកោល: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូ៖
ក្នុងលោកនេះ ដល់នូវសោត: ក្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជន: ៣ មាន
ក្រុងលោកនេះ ដល់នូវសោត: ក្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជន: ៣ មាន
សភាពមិនធ្លាក់ចុះក្នុងអបាយ ជាបុគ្គលទៀង មានការត្រាស់ដឹងប្រព្រឹត្ត
ទៅខាងមុខ បុគ្គលនោះ ស្ទុះទៅ អន្ទោលទៅ កាន់ត្រកូល២ ឬ ៣

១ ជាឈ្មោះ នៃបុគ្គលដែលឋិត នៅក្នុងសោតាបត្តិមគ្គ ដែរ ។ អដ្ឋកថា ។ ៤ សញ្ញោ-ជនេះ ៣ គឺ សក្កាយ ៖ ជ្ជី ១ វិចិកិប្ផា ១ សីលព្វតបរាមាស: ១ ។ ៣ ជាឈ្មោះ នៃសោតា-បន្ថបុគ្គល • ១ ។

អភិធម្មចំដកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សទ្ធាវិទ្ធា សំសរិទ្ធា ឧុក្ខាស្បត្តិ ការោតិ មយំ វុច្ចុតិ បុក្ខលោ កោលំកោលោ ។

(៤៤) គេតមោ ខ បុក្ខលោ ឯគេពីជី ។
៩ ខេត្តប្តេ បុក្ខលោ និស្ណាំ សញ្ញោជនានិ បរិក្ខេយា សោតាបញ្ហោ ហោតិ អវិធិសាតជម្លោ និយាតា
សម្ពោធិបាយលោ សោ ឯគាំយៅ មានុសគាំ ភវិ
ធិព្យុត្តគ្នា ខុត្តស្បន្តិ គេរោធិ អយំ វុច្ចគិ
បុក្ខលោ ឯគេពីជី ។

(៩០) គេនមោ ខ បុក្កលោ សគលគមិ ។ ៩ ខេត្តប្វេ បុក្កលោ តំណ្ណំ សញ្ញាជេលនំ មរិក្ខូយា វាក នោស មោហានំ តនុត្តា សគលគេមិ ហោតិ សគាំនៅ ៩៩ លោក អក្សា ខុក្ខូស្ស្រំ ក-ហេតិ មយំ វុច្ចតំ បុក្កលោ សភាពតាមី ។ ហើយធ្វើនូវទីបំផុតនៃវដ់ទុក នេះហៅថា បុគ្គល ជាកោលកោលៈ(១) ។

(៤៩) បុគ្គល ជាឯកពីជី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោក
នេះ ដល់ខ្លាំសោត: ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ហោជន:៣ មានសភាព
មិនធ្លាក់ចុះ ក្នុងអណ្ឌយ ជាបុគ្គលទៀង មានការគ្រាស់ដឹងប្រព្រឹត្តទៅ
ទាងមុខ បុគ្គលនោះ កើតក្នុកពជារបស់មនុស្ស តែម្ដងទៀត ហើយ
ធ្វើខ្លាំទីបំផុតនៃវដ្ដទុក្ខ នេះហៅថា បុគ្គល ជាឯកពីជី^(៤) ។

(៥០) បុគ្គលជាសកទាតាមី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល?: ក្នឹ លោកនេះ ជាសកទាតាមិបុគ្គល ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជនៈ ៣ ព្រោះ ស្រាលស្ដើងនៃកគ: ខោស: មោហ: មកកាន់លោកនេះ អស់វារៈម្ដង ទៀត ហើយធ្វើខ្លុវទីបំផុតនៃវដ្ឋទុក្ខ នេះហៅថា បុគ្គលជាសកទាតាមី^(៣)។

០ ដាឈ្មោះ នៃសោតបន្តបុគ្គល ខ បុគ្គលនេះ តាំងពីបាន សោតបត្តិដល់ទៅ មិនកើត
ក្នុងត្រូក្លល់ទាប់ទេ កើតតែក្នុងត្រូកូលខ្ពស់ អន្តោលទៅដែរបដល់អស់ ៦ ជាតិ ទើបធ្វើអូវ
ទីបំផុតនៃវដ្តទុក្ខ ។ អដ្ឋពីថា ។ ៤ ជាឈ្មោះ នៃសោតបច្ចុប្បត្តលទី ៣ ។ ៣ បុគ្គល
ដែលមកកាន់មនុស្សលោកនេះ អស់វារៈម្តងទៀត ដោយអំណាចបដិសត្វិ ឈ្មោះថាសកទាត់មិថុល ប្រទេសស្រាលកនេះ ហើយ
បរិនិត្យានក្នុងមនុស្សលោកនេះ តែមុខ ០ បុគ្គលខ្លះ ដល់សកទាត់មិថល ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ហើយ
បរិនិត្យានក្នុងទេស្សលោកនេះ តែមុខ ០ បុគ្គលខ្លះ ដល់សកទាត់មិថល ក្នុងមនុស្សលោក ហើយ
បរិនិត្យានក្នុងទេវិលោកនេះ តែមុខ ០ បុគ្គលខ្លះ ដល់សកទាត់មិថលក្នុងទេវិលោក ហើយ
បរិនិត្យានក្នុងទេវិលោកនោះ តែម្តង ០ បុគ្គលខ្លះ ដល់សកទាត់មិថលក្នុងទេវិលោក ហើយ
បរិនិត្យានក្នុងទេវិលោកនេះ តែម្តង ០ បុគ្គលខ្លះ ដល់សកទាត់មិថលក្នុងទេវិលោក មកកើតក្នុង
មនុស្សលោកនេះ ហើយទើបបរិនិត្យាន ០ បុគ្គលខ្លះ ដល់សកទាត់មិថលក្នុងមនុស្សលោកនេះ
ទៅកើតនៅអស់កំណត់អាយុក្នុងទេវិលោក ហើយត្រឡប់មកកើត ក្នុងមនុស្សលោកនេះ
ទៅកើតនៅអស់កំណត់អាយុក្នុងទេវិលោក ហើយត្រឡប់មកកើត ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ម៉េត្រ ទើបបរិនិត្យាន ១ ឯកាក្យថា សកទាត់មិបុគ្គលនេះ សំដោយកតែកុគ្គលទី ៩
ទាងបុងប៉ុណ្ណោះ ឯបុគ្គល ៤ ពួកខាងដើម មិនរាប់យកក្នុងទីនេះទេ ប្លែកអំពីឯកគីដីសោត:
មានបដិសន្តិតែម្តងហើយបរិសិត្តនេះ ឯសកទាត់មិបុគ្គលមានបដិសត្វិ ៤ ជិងទើបបរិសិត្តនា ។

ឯកកសិទ្ធេសោ

(៤៣) អនុមោ ខ ជំដំហេ នំពេលខ្លុំ ខ្លុំ មិន្ត្រ ក្រុំ ក្រុំ ក្រស្នេ មាញ ។

(៤៣) អនុមោ ខ ជំដំហេ មិនសន្នំ ប្រាស្ត្រ មាញ ។

(៤៤៣) អនុមា ខ ជំដំហេ មិនសន្នំ ប្រាស្ត្រ មាញ ។

(៤៤៣) អនុមា ខ ជំដំហេ មិនសន្នំ ប្រាស្ត្រ មាញ ។

(៤៤៣) អនុមា ខ ជំដំហេ មិនសន្នំ ប្រាស្ត្រ មាញ ១ ខ្លាំ ប្រាស្ត្រ មាញ ១ ខេត្ត បាញ ១ ខេត

ឯកកត់ទ្វេស

(៩១) បុគ្គល ជាអនាគាមី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ ជាឱ្យបុរតិកៈកំណើត ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជនៈជា ចំណែកខាងក្រោម ៩^(១) ហើយបរិនិញ្ជានក្នុងសុទ្ធាវាសទេវិលោកនោះ មានសភាពមិនក្រឡប់ ចាកលោកនោះវិញ នេះហៅថា បុគ្គលជា អនាគាមី ។

(៩៤) បុគ្គល ជាអន្តរាបវិនិត្វាយី តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលខ្វះ
កង្គលេកនេះ ជាត្បចាត់ក់ះកំណើត ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជន:
ជាចំណែកខាងក្រោម៩ ជាអ្នកបវិនិត្វាន ក្នុងសុទ្ធាវាស ទៅហេកនោះ
មានសភាពមិនត្រឡប់ចាក់លោកនោះវិញ បុគ្គលនោះ ញ៉ាំង៍អរិយមគ្គ
ឲ្យកើតឡើង ក្នុងប្រមាណ នៃអាយុ ដែល កើតក្នុងលំដាប់ ឬដែលមិន
ទាន់ដល់ពាក់កណ្តាល ដើម្បីលះបង់ ខ្វស់ព្រោជន:ខាងលើ (២) នេះ
ហៅថា បុគ្គល ជាអន្តរាបវិនិត្វាយី ។

(៩៣) បុគ្គលជាឧបហច្ចុប្សិនិញ្ញា តើដូចមេច ។ បុគ្គលរូ៖

១ គឺសក្កាយទីផ្និ១ វិចិកិច្ចា១ សីលព្វតបរាមាសៈ១ កាមចួស្គៈ **១ ព្យុ**យទ**េ១ ។** ២ គឺរូបរាគ១ អរូបរាគ១ មានៈ១ ឧទ្ធកូ:១ អវិជ្ជា១ ។ អដ្ឋក្សា ។

អភិធម្មបំជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មកន្តិរត្សេច្ច ឯងមាន នេ ជំនួន ជំនួន នេះ ក្រុស ក្រ

អភ៌ធម្មបំដាក កុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុងលោកនេះ ជាខ្មប់ពុតិក:កំណើត ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជន:ជា ចំណែកខាងក្រោម៩ ហើយជាអ្នកបរិនិត្វាន ក្នុងសុទ្ធាវាសទៅលោក នោះ មានសភាពមិនត្រឡប់ចាក់លោកនោះវិញ បុគ្គលនោះ កន្ទង់ ពាក់កណ្ដាលអាយុជាប្រមាណ ឬទល់នឹងកាលកិរិយា ហើយទើបញ៉ាំង អវិយមគ្គ ឲ្យកើតឡើង ដើម្បីលះបង់សញ្ជោជន:ខាងលើ នេះហៅថា បុគ្គល ជាទបហច្ចបរិនិត្វាយី ។

(៩៤) បុគ្គល ជាអសង្ខារបរិនិញ្ចាយី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល

១៖ ក្នុះលោកនេះ ជាឲ្យបាតិក:កំណើត ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជន:
ជាចំណែកខាងក្រោម៩ ហើយជាអ្នកបរិនិញ្ចានក្នុងសទ្ធាវាស ទៅលោក នោះ មានសភាពមិនត្រឡប់ចាកលោកនោះវិញ បុគ្គលនោះញ៉ាំងអរិ.
យមគ្គឲ្យកើតឡើង ដោយអសង្ខារ គឺដោយព្យាយាមបន្តិចបន្តួច ដើម្បី
លះបង់សញ្ញាជន:ខាងលើ នេះហៅថា បុគ្គល ជាអសង្ខារបរិនិញ្ចាយី ។

(៩៩) បុគ្គល ជាសសង្គារបរិនិត្វាយី គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល

១៖ ក្នុលោកនេះ ជាខ្លប់ជាតិក:កំណើត ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញោជន:
ជាចំណែកទាន់ក្រោម៩ ហើយជាអ្នកបរិនិត្វាន ក្នុងសុទ្ធាវាសទៅលោក
នោះ មានសភាពមិនត្រឡប់ បាកលោកនោះវិញ បុគ្គលនោះ

ឯកកតិទ្ធេសោ

សសន្លារេធ អរិយមក្តិ សញ្ជូរេតិ នុបរិឌ្ជិមានិ សញ្ជាជនានិ បហានាយ អយំ វុច្ឆិ បុក្កលោ សសន្លារបរិធិត្វាយី ។

(៥៧) ភេសមេ ខ បុក្កលោ សេតាមញ្ញោ សេ-តាមត្តិដលសច្ចិកាំហោយ មដិមញ្ញោ ។ តិណ្ណិ សញ្ញោ-ជនានំ មហានាយ មដិមញ្ញោ បុក្កលោ សោតា-មត្តិដលសច្ចិកាំហោយ មដិមញ្ញោ យស្ប បុក្កលស្ប មត្តិដលសច្ចិកាំហោយ មដិមញ្ញា យស្ប បុក្កលស្ប

ឯកកតិទេ្ទស

ញាំងអរិយមគ្គ ឲ្យកើត ឲ្យើងដោយសសង្ខារ គឺដោយព្យយមគឹង ដើម្បី លះបង់សញ្ជ្រាជន:ភាងលើ នេះហៅថា បុគ្គល ជាសសង្ខាវបរិនិព្វាយ៍ ។ (៩៦) បគលជាទទួរសាតអកនិដ្ឋគាម តើដូចមេច ។ បុគ្គល វុះ ក្នុរលោកនេះ ជាឲ្យបុត្តកៈកំណើត ក្រោះអស់ទៅនៃសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ហើយជាអ្នកបរិនិព្វាន ក្នុងសុទ្ធារាស ទៅលោក មានសភាពមិនត្រឡប់ ចាកលោកនោះវិញ បុគ្គលនោះ ៗ្វត លកអវិហា ទៅកាន់អត្តហ្វា ហ្វុតលាកអត្តហ្វា ទៅកាន់សុខស្សា ហ្វុត ញកសុខស្សា ទៅកាន់សុខស្សី ច្បត់បាកសុខស្សី ទៅកាន់អកនិដ្ឋ ដើម្បីលះបន់ ឲ្យកើត**េឡ**ីង់ក្នុងដាន់អភនិដ្ឋ ហើយញ៉ាំឥអវិយមគ្គ ស ព្រោជន: ខាង៍ លើ នេះ ហៅថា បុគ្គល ជា ទទ្ធិ សោតអកនិដ្ឋ គាមី ៗ បុគ្គលដាសោតាបន្ទះ ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល តើដូចមេច ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិដើម្បីលះបជ៌សញ្ចោ-ជន: ៣ ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

តីណ៌ សញ្ញាជេលធំ មហិលធំ មយំ វុច្ចុត់ បុក្ លោ សោតបញ្ចេ ។ ភាមាកព្យាទានានំ តនុភា-វាយ ជដ៏ជណ្ឌេ ជុក្កលោ សភាពាតាមិដលសច្ចិត្តិ-រំហេយ ជឌ្ជព្រះ យសា្ជ ជុក្កលសា្វ កាមេរក-ព្យាទានា នុឧក្ខុនា អយំ វុទ្ធន៍ បុក្កលោ សភា-នាតាមី ។ ភោមាកត្យទាខាន<mark>ំ អ</mark>ន់ស្រែសប្_រ-ហេនាយ បដិបន្តោ បុក្ខលោ អនាតាមិ៩លស់ថ្និក់-វិយាយ ខឌឹម គ្នោ យងារ្ម ខុត្តលងារ្ម កាមេរកព្យ-ទានា អន្លាសេសា មហ័នា អយ ថ្ងៃតិ បុក្ខាណ ្នាយមាត្ត 1 ដំណុខមានសង្ខំ និងស្រី នា លា មាន។ ស្រុកពីឈ្យាល ឧទ្ទុធ នៃ ឧទ្ទេស ងលេខិន្តហ-មន្ទីម្នា្ធលាល ឧទ្ទន្ទេ លម្បី ឧទ្ធសម្បី និត-កតោ អាវុយកតោ មាលោ ឧធ្គុទ្ធំ អាវិជ្ជា អជាវសេ-ភា ឧស្ទុយ ឝេញ ដៃខ្មុំ ជម្លេហ ឝេណ ។

ឯកកសិទ្ធេសោ និដ្ឋិតោ ។

អភិធម្មបំផក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គលដែលលះបន់សញ្ជ្រោជន: ៣ នេះហៅថា បុគ្គល ជាសេតាបន្ទ: ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីឲ្យស្រាលស្ដើតកាមកគនិងព្យាធាទ ប្រតិបត្តិដើម្បី ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកខាគាមផល បានដល់បុគ្គលដែលមានកាមកគនិង ព្យាធាទស្រាលស្ដើន នេះហៅថា បុគ្គល ជាសភពគាមី ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីលះបង់កាមកគនិងព្យាបាទ មិនឲ្យសេសសល់ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមផល បានដល់បុគ្គលដែលលះបង់កាម-ភគនិងព្យាធាទ មិនឲ្យសេសសល់ នេះ ហៅថា បុគ្គលជាទនានាទី ៗ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីលះបង់រូបកគ អរូបកគ មាន: ទទួចូ: និន៍ អវិជ្ជា មិនឲ្យសេសសល់ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុវអរហត្តផល បានដល់បុគ្គលដែលលះបង់រូបរាគ អរុបរាគ មាន: ទទួក្ខ: និងអវិជ្ជា មិនឲ្យសេសសល់ នេះហៅថា បុគ្គលជាអរហន្ត ។

ចច់ ឯកកសិទ្ទេស ។

ទុកគិទ្ធេសោ

(៥៨) ភេតមោ ខ បុក្ខលោ កោជលោ ។ ភេត្ តាតាមោ កោយ ។ យោ កោយ កាជ្យា ក្សាត្តិ នេះ សេ ខ្លួស៣ ខ្លួសិតត្តិ ត្យូបត្តិ ကျောင္းက ကျောင္းနဲ့ နန္နဲ့ နီးက ကေ မင္းနီးက ကေ **မ**က္နွာ်င္ကို មសុរេលេ មនត្តមន្ត ចិត្តស្ប មហំ វុច្ចតិ កោ េា យអា្ជ បុក្ខលកា្ជ មយុំ កោរេព អប្បីហ៊ុនោ អយុ វុទ្ធគ បុគ្គលោ គោជនោ ។ កាតមោ ខ បុក្ខលោ ខុបជាហ៊ី ។ តត្ត កាតមោ នុមភាយោ ។ មុព្ទកាលំ កោដោ អមកោលំ នុម-ឃ ណេ ពេល តាណ្ឌំ នងស លោ នងខេល្ស នងខា-ស អថ់ជាមេចិស ខេញ្ជីយគ្នំ យោជមារី អញុ ដ់និង្ វេត្ស ណេ ពី ពី និងស្មារ មេហ្គូ និងសាសា អប្បហ័រនា អយុ វុច្ចតិ ពុក្ខលោ ឧបនាហ៍ ។

១ ឱ. ម. ឧបឧយ្ណនា ឧបឧយ្ណិតត្តន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ៤ ឱ. ម. អាឋបនា ។ ៣ ឱ. អនុ-បសណ្ឌបនា ។

ទុកគំទ្វេស

(៩៨) បុគលមានសេចក្តីក្រោធ តើដូចមេច ។ បណ្តាធមិ ទាំង នោះ ក្រោយ តើដូចម្ដេច ។ ការក្រោយ អាការក្រោយ **ភាព**នៃ សេចក្តីក្រោធ ការប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃសេចក្តីប្រទូស្ត តារព្យាធាទ អាការព្យាធាទ ភាពនៃសេចក្តីព្យាធាទ ការទឹង ការ ⁹ង់ទ្វាំង ភាពនៃចិត្តកាច ការព្រហើន កាត់នៃសេចក្តីតូចចិត្ត ណា នេះហៅថា ក្រោធ ។ បុគ្គលដែលមិនលះបង់ក្រោធនេះ នេះហៅ ឋា បុគ្គលមានសេចក្តីក្រោធ ។ បុគ្គលចង៍សេចក្តីក្រោធទុក តើ ដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ ការចង់សេចក្ដីក្រោធទុក តើដូច មេច ។ សេចក្តីក្រោធក្នុងកាលខាងដើម ការចង់សេចក្តីក្រោធទុកក្នុង តាលខាងក្រោយទៀត ការបង់សេចក្តីក្រោធទុក អាការបង់សេចក្តី ក្រោធទុក ភាពនៃការចង់សេចក្តីក្រោធទុក ការតាំងទុក អាការតំកល់ ទុក សេចក្តីតំកល់ព្រម ការតំកល់ទុករឿយៗ ការចង់ទុករឿយៗ អំពើដ៏ទាំនៃសេចក្តីក្រោធ ណា ដែលមានសភាពដូច្នេះ ការចង៍សេចក្តីក្រោធទុក ។ បុគ្គលដែលមិនលះបង់ការចង៍សេចក្តី ក្រោធទុកនេះ នេះហៅថា បុគ្គលចង់សេចក្តីក្រោធទុក ។

អភិធម្មចិជិពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៤५) អន្ទេល ខ បុក្កលេ មក្ខិ ។ នេះ បុក្ខលេ បលសំ ។

មុសារ ឯកសារ ដែលសារ អញុ មុសារ អណ្តូល សសាលា សហិលស សហិញ្ចូលខ្លំ អញ្ ដូចិល្ខ ខាះចិចជំនួយស់ មុសារ មុសារិយាល មុសារិយ្ចូលខ្លំ ឧសមា មុសារ ឯ លា ឯលោមសម្នារសួយសោសច-(១០) យលស ឧ ជំជំលោ មុសារិយ្ម ឯ ឧសិ

o a. និç្តីយ៍ និទ្ធីយកម្មុំ ។ ៤ a. ។ ទុក្ខាហោ ។

អភិធម្មចិជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

្រ៩៤) បុគ្គលអ្នកលុបគុណគេ តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិ

ទាំងនោះ ការលុបគុណគេ តើដូចម្ដេច ។ ការលុបគុណ អាការ
លុបគុណ ភាពនៃសេចក្ដីលុបគុណ ការបរឃ្មើ អំពើវេរឃ្មើ ណា
នេះហៅថា ការលុបគុណ ។ បុគ្គលដែលមិនលះបង់ការលុបគុណនេះ
នេះហៅថា បុគ្គលអ្នកលុបគុណគេ ។ បុគ្គលអ្នកប្រណាំងវាសនា គើ
ដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ការប្រណាំងវាសនា គើដូចម្ដេច ។

ការប្រណាំងវាសនា អាការប្រណាំងវាសនា ភាពនៃសេចក្ដីប្រណាំង
វាសនា ការនាំមកនៃការប្រណាំងវាសនា ហេតុជាទីតាំងនៃវិវាទ ការ
កាន់យកជាគូ ការមិនលះបង់ ណា នេះហៅថា ការប្រណាំងវាសៈ
នា ។ បុគ្គលដែលមិនលះបង់ការប្រណាំងវាសនានេះ នេះហៅថា

(៦០) បុគ្គលមានសេចក្តីច្រណែន តើដូចម្តេច ។ បណ្តា ធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីច្រណែន តើដូចម្តេច ។ ការច្រណែន អាការ ច្រណែន ភាពនៃសេចក្តីច្រណែន ការឈ្មានីស អាការឈ្មានីស ភាពនៃសេចក្តីឈ្មានីស ក្នុងលាកសក្ការៈ សេចក្តីគោរព ការរាប់ អាន ការថ្វាយបង្គំ និងការចូជា របស់បុគ្គលដទៃ ណា នេះហៅ ថា សេចក្តីច្រណែន ។ បុគ្គលដែលមិនលះបង់សេចក្តីច្រណែននេះ

ខុកគិទ្ធេហេ

ដូច្នេះ ១៩ នេះ ១៩ នេះ

[🗣] ឱ, ម. កក្កឡូតា កក្កឡិយន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ម. កក្ករតា កក្កវិយន្តិ ទិស្សន្តិ ។

នេះ ហៅថា បុគ្គលមានសេចក្តីច្រណែន ។ បុគ្គលមានសេចក្តីកំណាញ់ តើដូច តើដូចថ្កេច ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីកំណាញ់ តើដូច ម្តេច ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីកំណាញ់ តើដូច ម្តេច ។ សេចក្តីកំណាញ់ ៥ យ៉ាង គឺ កំណាញ់អាវស ១ កំណាញ់ ត្រកូល ១ កំណាញ់លេក ១ កំណាញ់សេចក្តីសរសើរ ១ កំណាញ់ ធមិ ១ ការកំណាញ់ អាការកំណាញ់ ភាពនៃសេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ សែចក្តីកំណាញ់ សែចក្តីកំណាញ់ សាធនៃសេចក្តីកំណាញ់ សាធនៃសេចក្តីកំណាញ់ សាធនៃសេចក្តីកំណាញ់ ហេតុក្តី សាធ្នេច នេះ ហៅថា សេចក្តីកំណាញ់ ។ បុគ្គលដែលមិនលះបង់សេចក្តីកំណាញ់នេះ នេះ ហៅថា បុគ្គលមានសេចក្តីកំណាញ់ ។

(៦១) បុគ្គលមានសេចក្ដីអូតអាង៍ តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិ ទាំង៍នោះ សេចក្ដីអូតអាង៍ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូវៈ ក្នុងលេកនេះ ជាអ្នកអូតអាង៍ ជាអ្នកឡែបឡប មានការអូតអាង៍ អាការអូតអាង៍ ភាពនៃសេចក្ដីអូតអាង៍ សេចក្ដីវឹងស្រ សេចក្ដីវឹងត្នឹង៍ ការបោកប្រាស សេចក្ដីប្អេកប្រាស ណា នេះហៅថា សេចក្ដីអូតអាង៍ ។ បុគ្គល ដែលមិនលះបង់សេចក្ដីអូតអាង៍នេះ នេះហៅថា បុគ្គលមានសេចក្ដីអូត អាង៍ ។ បុគ្គលមានមាយា តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិខាំង៍នោះ មាយា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូវៈ ក្នុងលោកនេះ ប្រព្រឹត្តឲ្យវិតដោយកាយ

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុង បុក្ខលេស មាយារី ។

សុខាធ ឧុទ្ធរំន័ ខរិត្តា មនេសា ឧុទ្ធរំន័ ខរិត្តា នេស្ប
ប្រជាពល ឧុទ្ធរំន័ ខរិត្តា មនេសា ឧុទ្ធរំន័ ខរិត្តា នេស្ប
ប្រជាពល ឧុទ្ធរំន័ ខរិត្តា មនេសា ឧុទ្ធរំន័ ខរិត្តា នេស្ប
ប្រជាពល ឧុទ្ធរំន័ ខរិត្តា មនេសា ឧទ្ធរំន័ ខរិត្តា នេសា ខំ
ប្រជាពល ឧទ្ធរំន័ ខរិត្តា មនេសា ខ្លាញ សុខា ខេត្តា ខ្លួញ ខេត្តា ខ្លួញ ខេត្តា ខ្លួញ ខេត្តា ខេត្ត ខ្លួញ ខេត្តា ខេត្តា ខ្លួញ ខេត្តា ខេត្ត ខ្លួញ ខេត្តា ខេត្ត ខ្លួញ ខេត្ត ខេត្ត ខ្លួញ ខេត្ត ខ

(៦៤) ភេតមោ ច ចុក្តលោ អញ់រំ ភោ ។ តង្គ ភេតមំ អញ់រំគាំ ។ យំ ឧ ហ៍រំយៈតំ ហ៍រំយៈតំព្វេខ ឧ ហ៍រំយៈតំ ខាមកានំ អកុសលៈនំ ឧម្មានំ សមាមត្តិយា ៩នំ វុច្ចតំ អញ់រំគាំ ។ ៩មិនា អញ់រំកោន សមញ្ជាត់ ពុក្តលោ អញ់រំកោ ។

៰ **ា.** អញ្ជាទស ។

អភិធម្មបំដឹក ក្មេត្តលប្បញ្ញត្តិ

ប្រព្រឹត្តទុក្ខវិតដោយកេញ ប្រព្រឹត្តទុក្ខវិតដោយចិត្ត តំតល់ទុកនូវសេចក្តី
ប្រព្រឹត្តទុក្ខវិតដោយកេញ ប្រព្រឹត្តទុក្ខវិតដោយចិត្ត តំតល់ទុកនូវសេចក្តី
ប្រាប់ដែលមក ព្រោះហេតុចិនចាំង់ខុក្ខវិតនោះ ច្រាថ្នាថា កុំឲ្យគេ
ស្គាល់អញ ត្រិះវិះថា កុំឲ្យគេស្គាល់អញ ពោលវាចាថា កុំឲ្យគេ
ស្គាល់អញ ព្យាយមដោយកាយថា កុំឲ្យគេស្គាល់អញ មាយា ភាព
មាយា ការចិនចាំង៍ទោស ការបញ្ហោត ការចំកាន់ ការបោះចោលនូវ
ចាប ការក្សេទុកនូវទោស ការលាក់ ការលាក់ក្លិត ការចិនចាំង៍នូវចាប
ការចិនចាំង៍ក្លិត អំពើមិនពាក់ អំពើមិនធ្វើឲ្យប្រាកដ ការចិនចាំង៍ជីត
កិរិយាដ៏លាមក ណា ដែលមានសភាពដូច្នេះ នេះហៅថា មាយា ។
បុគ្គលដែលមិនលះបង់មាយនេះ នេះហៅថា បុគ្គលមានមាយា ។

(៦៤) បុគ្គលមិនភ្មាសចាប តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិទាំង
នោះ ការមិនភ្មាសចាប តើដូចម្ដេច ។ ជម្មជាតណា ដែលបុគ្គល
មិនភ្មាសដោយអំពើដែលគេត្រវិទ្ទាស មិនភ្មាសដោយការកប់ប្រសប់នឹង
ជមិជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា ការមិនភ្មាសចាប ។ បុគ្គល
ប្រកបដោយសេចក្ដីមិនភ្មាសនេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលមិនភ្មាសចាប ។

ទុកគិទ្ធេសោ

(៦៣) គេនយោ ខ បុក្កលោ ខុត្វ ទោ ។ នេត្ត គេនមា នៅខេស្សីតា ។ សមានម្និគេ កុំចូមនេ នៅខេស្សាយំ នៅខេស្សីយំ នៅខេស្សីតា វិប្បឌិ-គ្យាលក្ដាហ៍តា វិបត្តខិត្តសាតនា អនានវិយំ អនា-ឧរនា អការតា អប្បឌិស្សីតា អយំ កុំចុំតំ នោ-វិបស្សីតា ។ នមាយ នៅខេស្សីតាយ សមញ្ជាត់ត្តោ ។ បុក្កលោ ឧត្យីទោ ។ គេនយោ ខ បុក្កលោ ខាបម៉ុត្តោ ។ បុក្កលោ ឧត្យីទោ ។ គេនយោ ខ បុក្កលោ ខាបម៉ុត្តោ ។ អស្សីខ្លាំ ឧុស្សីលា អប្បស្បីតា មច្ចុំនោ ឧុប្បីញា អស្សីខ្លាំ ឧុស្សីលា អប្បស្បីតា មច្ចុំនោ ឧុប្បីញា យា នេសំ សៅនា និសៅនា សំសៅនា កជនា បុគ្គលមិនទ្វាចបាប តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិតផែនោះ ការមិនទ្វាច បាប តើដូចម្ដេច ។ ធម្មជាឥណា ដែលបុគ្គលមិនទ្វាចដោយអំពើ ដែលគេត្រូវទ្វាច មិនទ្វាចដោយការកប់ប្រសប់ នឹងធមិជាអកុសល ដ៏លាមក នេះហៅថា ការមិនទ្វាចបាប ។ បុគ្គលប្រកបដោយការ មិនទ្វាចបាបនេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលមិនទ្វាចបាប ។

(៦៣) បុគ្គលប្រដៅក្រ តើដូចមេច ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលប្រដៅត្រ តើដូចម្ដេច ។ ការប្រដៅត្រ សេចក្ដីប្រដៅ ក្រ ភាពដែលគេប្រដៅជានដោយក្រ ភាពនៃបុគ្គលដែលប្រកាន់យក តែខាងខុស ភាពនៃបុគ្គលដែលត្រេកអាកុងធម៌ជាសត្រវ ការមិនអើពើ ភាពនៃបុគ្គលមិនអេពើ ភាពនៃបុគ្គលមិនគោរព ភាពនៃបុគ្គលមិន ទទួលស្ដាប់បង្គាប់ ចំពោះសហធម្មិកដែលស្ដីប្រដៅ នេះហៅថា ភាព នៃបុគ្គលប្រដៅក្រ ។ បុគ្គលប្រកបដោយសេចក្តីប្រដៅក្រនេះ ឈ្មោះ ថា បុគ្គលប្រជាក្រ ។ បុគ្គលមានមិត្តអាក្រក់ តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដា ធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគលមានមិត្តអាក្រក់ តើដូចមេច ។ បុគ្គល ណា មិនមានសទ្ធា ស្រុសស៊ីល ជាអ្នកចេះដឹងតិច មានសេចក្តី កំណាញ់ មិនមានបញ្ជា ការសេព ការសេពដោយសិទ្ធស្នាល ញ ការសេពដោយត្រវគំនិតគា ការគប់កេត្ត ការគប់កេត្រវគំនិតគា

អភិធម្មចិដិពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សម្ភជនា កត្តិ សម្អត្តិ សម្បវត្ថិតា^(១) អយំ វុត្ចតិ ទាបមិត្តិតា ។ ឥមាយ ទាបមិត្តិតាយ សម*ដ្*ាក់តោ បុក្កលោ ទាបមិត្តិ ។

(១៤) ឧសសេ ខ ដែល ។ មេនៈ-ទ្វារោ ។ តត្ត ភាតមា ឥន្ត្រិយេសុ អក្តន្ទារតា ។ ឥ ដេក ទៀ ខេត្ត សា រុខំ ឧិស្វា និមិត្តក្តាហ៍ ហោត៌ អថ់ ឧដ្ឋា ជា ភាព ក្នុង ខេង្ក ខ្មែក ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ មសុំរុន ស្រែរខ្ញុំ មក្ខព្ហានោមឧស្សា ខាចកា ម-ស្នេល ១គី អធិសារិក្រោំ ឧសារី សូរុប៣ ខ សំរ៉េ អាចជូតិ ។ សោត្រេ សខ្លុំ សុត្វា ។បេ។ ឃោខេន គន្ធំ ឃាយ់ត្វា ១ ខេ។ ដ៏ក្លួយ រសំ សាយ៍ត្វា ។ មេ ។ កាលេខ ដោដ្ឋព្ទំ ដុស៌ត្វា ។ មេ។

១ ម. តំសម្បវិត្តិតា ។

អភិធម្មចំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សេចក្តីស្រឡាញ់ ការស្រឡាញ់ជិតជិតនឹងគ្នា ភាពនៃបុគ្គលមូលមិត្តជា មួយគ្នា ចំពោះបុគ្គលទាំងនោះ ណា នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមាន មិត្តអាក្រក់ ។ បុគ្គលប្រកបដោយភាពជាអ្នកមានមិត្តអាក្រក់នេះ ឈ្មោះ ថា បុគ្គលមានមិត្តអាក្រក់ ។

(៦៤) បុគ្គលមានឲ្យមើនរក្សា ក្នុងឥន្ទ្រិយ តើដូបម្ដេប ។
បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលមានទ្វារមិនរក្សា ក្នុងឥន្ទ្រិយ តើ
ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ឃើញរូបដោយបក្ខុ ជា
អ្នកកាន់យកនិមិត្ត កាន់យកអនុព្យញ្ជនៈ អភិជ្ឈានិងទោមនស្ស ជា
អកុសលធម៌ដ៏លាមក គហ្វីគ្របសន្តតំបុគ្គលដែលមិនសង្គ្រឹមចក្សុទ្ទិឃ ុំ៖
ព្រោះហេតុមិនសង្គ្រឹមចក្សុទ្ទិយណា មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីសង្គ្រឹមចក្សុទ្ទិឃ
នោះ មិនរក្សាចក្សុទ្ទិឃ មិនដល់ទូរការសង្គ្រឹម ក្នុងចក្សុទ្ទិឃ ។ ព្
សំឡេងដោយគ្រចៀក ។បេ។ ធុំគំន្រដោយច្រមុះ ។បេ។ លិទ្ធ
សេដ្ឋាយអណ្តាត ។បេ។ ព្រស់សម្ព័ស្សដោយកាយ ។បេ។

ទុកនិទ្ធេសោ

က္မွာ့စက္ကုတ် ယရ္စာဆီကေးလားမဆို မဆိုန္တိုယ် វិហរត្តិ អភិជ្ឈា នេមជុស្សា ខាបកា អកុសលា តស្ប សុរុប៣ ខ ឧឌ្ឍន៍ ឌស៊ី អឃិហ្សីពេញ မင်္ချို့ဖော ေလးကို ម ភិក្ខិ យ៉ ម្មវិច្ចិ៍ឈូខ ងឃុំ ជំពុំ ជំពុំ ជំពុំ ជំពុំ ជំពុំ ជំពុំ ៩ ខា យ क्षिति त्य स्व ब्रिंश ता स्र មក្តសោ តាតាមា មក្តលោ កោជនេ អមត្តា ១ ញ តាតមា ក្រៅជន អមត្ត្តា តា តេញ ។ ៩ ខេត្ត អព្យដ្ឋសង្ខា អយោជិសោ អាហារ អាហារេតិ ឧវាយ មណ្ឌលយ វិក្ខុសលាយ យា អមត្តាតា អប្បដិសថ្នា កោជធេ អយំ ពេធ្យ អមឥព្រាតា តេញ ស្ ខា យ អមន្តពា ១៣

ដីងិច្យាស់ធមាមមណ៍ដោយចិត្តហើយ ជាអ្នកកាន់យកនិមិត្ត តានយក អនុព្យញ្ជន: អភិជ្ជានិងខោមនស្ស ជាអកុសលធមិជ័លមក សត្តតំបុគ្គលដែលមិនសង្រីមមនិន្ត្រិយនុះ ក្រោះហេតុមិនសង្រីមមនិន្ត្រិយ មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសង្គ្រមមនិន្ត្រិយនោះ មិនក្យេមនិន្ត្រិយ ដល់នូវការសង្រមក្នុងមនិន្ត្រិយនោះ មិនក្សេមនិន្ត្រិយ មិនដល់នូវកាវ សន្រីមក្ខុងមនិន្រ្ទិយ ការមិនគ្រប់គ្រង អាការមិនគ្រប់គ្រង ការមិនក្សា សេចក៏មិនសន្ត្រម នូវឥន្ទ្រិយព៌ន៍ ៦ នេះ nm នេះ ហៅថា នៃបុគ្គលមានទារមិនរក្សាកុងឥន្ទ្រ័យ ។ បុគ្គលប្រកបដោយភាពដាអ្នក មានទារមិនភេក្រក្នុងឥន្ត្រ័យនេះ ឈ្មោះថា ជាអ្នកមានទារមិនគ្រប់គ្រងក្នុង ឥន្ទ្រិយ ។ បុគ្គលមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោជន តើដូចម្ដេច ភាពនៃបុគ្គលមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោជន តើដូចម្លេច ក្នុរិលោកនេះ មិនពិចារណា មិនធ្វើដោយ (ជាយ ជ្រាជា ដើម្បីប្រដាប់ ដើម្បីលេង ដើម្បីស្រវិន តិបរសោគមា ហាវ ស្ថិតស្ពង៍ ការមិនសន្លោស ការមិនដឹងប្រមាណ សេចក្ដីមិនពិចារណា ភាពនៃបុគ្គលមិនដឹងប្រមាណ ក្នុង កងកោជននោះ នេះយៅថា ω បុគ្គលប្រកបដោយភាពជាអ្នកមិនដឹងប្រមាណក្នុងកោដន ឈ្មោះថា ជាអ្នកមិនជំងឺប្រមាណក្ងងកោជន

អភិធម្មចិដិកេ ចុគ្គលច្បញ្ញត្តិ

(៦៥) ភាគមោ ខ ពុក្ខលោ មុដ្ឋសុរិត្ ។ ភាគ ស្នេត្ត គុជ្ជសុទ្ធិ ។ ឈា អស្បត្តិ អជ្ជសុប្បត្តិ អប្ប-ជំសុត្រ អស្បតិ អសរណៈតា អភារណៈតា ចំហ-ឧខុខ មុខិស្ស មុខ ខ្លុំ ខ្លុំ ខ្លុំ ខ្លុំ ។ មុខ្លុំ ត់ដុស្សីខ្មែន មានបាននោ ជំនួលោ ត់ដុស្សីខ្លួ**ង** កានមោ ខ ឬក្លាល អសម្បីជា នោ ។ តក្ខ កានម៉ អសម្បជញ្ញំ ។ យំ អញ្ជាណ់ អឧស្បជំ អជិកិសម• យោ អនជ្ញា អស្សាន្ត្រា អប្បដ្ឋិប្រជា អស់ខ្លាំសភា អប់រំយោកាសជា អស់មបេក្ខាជា អ-စင္းကြဲသူသာ မစင္ခ်ိန္ကေယာင္ပိ $_{(0)}$ င်းခြင့္ရွိ ကလ႑ိ မက္ရပီ-ជញ្ញុំ មេលោ ឧសោយ មាន្ទេលោ អរិជ្ជា អរិជ្ជោ-ကော မာ္မြားတာ၊က မာ္မြားရမႈဟာ မာ္မြားတယ္ဆာင္ អភម្បីជញ្ជុំ ។ ឥត្សា អភម្បីជយ្លេច ភម្លាក់ខោ បុក្ខលោ អស់ម្បូ*ជា*នោ ។

(៦៦) គតមោ ខ បុក្ខលោ សីលវិបញ្ញា ។ តត្ត គតមា សីលវិបត្តិ ។ កាយកោ តែក្ដីមោ

[🤊] ຈູ. អបក្លវេត្តកម្មុំ ។

អភិធម្មចំដឹក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៦៥) បុគ្គលក្មេចស្មារតី តើដូចមេច ។ បណ្ដាធមិទាំង៍នោះ ការក្មេចសាវត្តី តើដូចមេខ ។ ការមិននឹក ការមិននឹក រឿយ។ សេចក្តីមិនប្រង៍ស្មារតី ការនឹកមិនឃើញ ការមិនរលឹក សេចក្តីមិនចង៍ on ការរវើរវេយ ក្នុង៍ អារម្មណ៍ ការវង្វេងក្ដេច ណា នេះ ហៅថា ការ ក្ដេចស្មារតី ។ បុគ្គលប្រកបដោយការក្ដេចស្មារតីនេះ ឈ្មោះថាបុគ្គល ក្ដេចសារតី ។ បុគ្គលមិនដឹងខ្លួន តើដូចមេច ។ បណ្ដាធមិទាំង នោះ ការមិនដឹង ១ន តើដូចម្ដេច ។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ការ មិនត្រាស់ដឹង ការមិនត្រាស់ដឹងរឿយៗ ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការ មិនថាក់ធ្ងុះ ការមិនបានដោតក្រង់ទុក ការមិនចុះចិត្តស៊ុប អាការមិន រំពឹងមើល សេចក្តីមិនពិចារណា អំពើមិនជាក់ច្បាស់ ការយល់បាន ដោយក្រ ភាពនៃចិត្តល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការវង្វេង ការវង្វេងជ្រប់ ការភ្លេចភ្នាំង អវិជ្ជា អន្ទង់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អនុស័យ គឺអវិជ្ជា ការស្ពាត់ដំណើរគឺអវិជ្ជា គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា ការ៤ន្ធែង អកុសល-មូល ណា នេះហៅថា សេចក្តីមិនដឹងខ្លួន ។ បុគ្គលប្រកបដោយ សេចក្តីមិនដឹង ១ននេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលមិនដឹង ១ន ។ $\{bb\}$ បុគលវិបត្តិសីល តើដូចមេច ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ

(b b) បុគ្គលវិបត្តិសិល តើដូចមេច ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ វិបត្តិសិល តើដូចមេច ។ ការប្រព្រឹត្តិល្មើស ប្រកបដោយកាយ

តុកគិទ្ធេសៅ

វាខស់ គោ វ៉ានិក្លា គោល់គេវាខស់ គោ វ៉ានិក្លាមា អយំ វុទ្ធិ សំលវិទត្តិ សព្ទព្ធិ ខុស្ស៊ីល្យំ សឺ-លវិបត្តិ ។ ៩មាយ ស៊ីលវិបត្តិយា សមញ្ជាក់តោ ជុក្ខលោ ស៊ីលវិច្ឆេញ ។ ភាគមោ ខ ចុក្ខលោ ខ្ញុំវិបន្ថោ ។ ឥត្ត ភាគមា ខ្ញុំវិបត្តិ ។ ១គ្ន ខ្ញុំ ឧត្ត យ៍ដ្ឋ ឧត្ត ហុតំ ឧត្ត អុគដេធុត្តដាចំ កម្មាន ដល់វិទាកោ នត្ត អយំ លេកោ នត្ត បរោ លោកោ នទ្តិ មាតា នទ្តិ ចិតា នទ្តិ សត្តា នុំជិសន្ទុយ ខេត្ត លោយ មានឃាយាលីឃា អាតិដ្ឋា មាតិពន្ធ្លា ពោះ មុខឃុំ ខេរឃុំ លោក សយំ អភិញ្ញា សច្ចិក្សា ១៧ធ្វើតិ យា ស្សាយ្យ ខ្ញុំ ខ្ញុ វិស្វកាយ៍កំ ឧ៍ដ្ឋិច្ច្រ្ទុំតំ ឧ៍ដ្ឋសញ្ហោជនំ កាហោ ជន្ត្រីយោ ដង្គ្រាំម្រោ ជាងមេរា យន្ត្រី មញ្ជាប់ មេខ្ពុំ តិត្តាយត់ វិហាយសក្សាហា អយ់ វុទ្តិ និជ្ជិទត្តិ សត្វាច់ មិញនិជ្ជិ និជ្ជិចត្តិ ។ ឥមាយ ឧិដ្ឋិចត្តិយា សមជ្ជាក់តោ ចុក្ខលោ ឧិដ្ឋិ-រួជឃើ ឯ

ការប្រព្រឹត្តិល្មើស ប្រកបដោយកា ការប្រព្រឹត្តិល្មើស ប្រកបដោយ កាយនិងវាហា នេះហៅថា វិបត្តិសីល ភាពនៃបុគ្គលទ្រស្នស់លទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថាវិបត្តិសីលដែរ ។ បុគ្គលប្រកបដោយវិបត្តិសីលនេះ ឈ្មោះ ឋា បុគ្គលវិបត្តស៊ីល ។ បុគ្គលវិបត្តខិជ្ជិ ត្រើដូចមេច ។ បណ្តាធមិ ទាំងនោះ វិបត្តទិជ្ជិ តើដូចម្ដេច ។ (សេចក្ដីយល់) ថា ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យហើយមិនមានផល ការបូជាធំមិនមានផល ការបូជាគូច ផលវិបាករបស់កម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើល្អនិងធ្វើអាក្រក់មិន មិនមានផល មាន ហេកនេះមិនមាន ហេកខាង៍មុខមិនមាន មាតាមិនមានគុណ បិតាមិនមានគុណ ពួកសត្វជាឱ្យបុក្ខិក:កំណើតមិនមាន ពួកសមណៈ ព្រាហ្មណ៍ក្នុងលោក ប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិត្រូវ ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ លោកនេះនិងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជាដ៏ទត្តមដោយខ្លួនឯង ហើយ សំដែនបានមិនមាន ទិជ្ជិ ដំណើរនៃទិជ្ជិ ព្រៃញាតស្បាតគឺទិជ្ជិ ត្យយគិទិជ្ជិ ចម្រង់គិទិជ្ជិ ការយល់ធ្វេងគិទិជ្ជិ ការពាក់ទិនគិទិជ្ជិ ការ កាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្លាប់ ការស្វាបអង្គែល ផ្ទុំពេក្រក់ ផ្ទុវ ទុស ធម្មជាតដែលទុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ ការប្រកាន់កង្ការស្វែងរក ទុស ណា ដែលមានសភាពដូចេះ នេះហៅថា វិបត្តិទិដ្ឋិ មិហ្វទិដ្ឋិ ទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា បៃត្តិទិដ្ឋិដែរ ។ បុគ្គលប្រកបដោយបៃត្តិទិដ្ឋិ នេះ ឈោះថា បុគលវិបត្តិខិជ្ជិ ។

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៦៧) គេនសេ ខ បុក្កលេ អជ្ឈត្តសញ្ជោជនោ ។ យស្ប បុក្កលស្ប បញ្ជ ជុំទូតំ បុក្កលេ
អជ្ឈត្តសញ្ជោជនោ ។ គេនសេ ខ បុក្កលេ ពហ៍នូ្នាសញ្ជោជនោ ។ យស្ប បុក្កលស្ប បញ្ជូន្ធសញ្ជាជន
សញ្ជោជនោ ។ យស្ប បុក្កលេ ពហ៍នូ្នាសញ្ជោជនោ ។ យស្ប បុក្កលេ ពហ៍នូ្នាប្រជុំ សញ្ជាជនាធំ អប្បហ័នាធំ អយំ វុច្ចតំ
បុក្កលេ ពហ៍នូ្នាបុក្កលេ ពហ៍នូ្នា-សញ្ជាជនោ ។

(៦៤) ភេតមោ ខ បុក្ខលោ អក្តោះនោ ។
នគ្គ ភេតមោ ខ បុក្ខលោ អក្តេចនាហ័ ភេត្ត
មក្សានា អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ អក្តេចនាហ័ ។ នគ្គ
មកពេទា អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ អក្កោះនោ ។
កក្សានា អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ អក្កោះនោ ។
កក្សានា អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ អក្កោះនោ ។
កក្សានា អយំ វុច្ចតិ បុក្កលេ អក្កោះនោ ។
កក្សានា អយំ វុច្ចតិ បុក្កលេ អក្កាះនោ ។
កក្សានា អយំ វុច្ចតិ បុក្កលេ អក្សានា ។ នគ្គ
កក្សានា បុក្សលេ អក្សានា ។ នគ្គ
កក្សានា ប្រាសានា ។ បុក្សាលំ ក្រោះជា

អភិធម្មបំដឹក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៦៧) បុគ្គលមានសញ្ញោជន:វាងក្នឹ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល
ដែលមិនបានលះបផ់សញ្ញោជន: ជាចំណែកវាងក្រោម ៥ នេះហៅថា
បុគ្គលមានសញ្ញោជន:វាងក្នុង ។ បុគ្គលមានសញ្ញាជន:វាងក្រៅ តើ
ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដែលមិនបានលះបង់សញ្ញោជន: ជាចំណែកវាង
លើ ៥ នេះហៅថា បុគ្គលមានសញ្ញាជន:វាងក្រៅ ។

(៦៨) បុគ្គលមិនមានសេចក្តីក្រោត តើដូចម្តេច ។ បណ្តា ធមិតំងនោះ សេចក្តីក្រោធ តើដូចម្តេច ។ ការក្រោធ អាការ ក្រោធ ភាពនៃសេចក្តីក្រោធ ការប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃ សេចក្តីប្រទូស្ត ការព្យាបាទ អាការព្យាបាទ ភាពនៃសេចក្តីព្យាបាទ ការទឹង ការទឹងទាំង ភាពនៃចិត្តកាច ការព្រហើន សេចក្តីតូចចិត្ត ណា នេះហៅថា សេចក្តីក្រោធ ។ បុគ្គលដែលលះចង់សេចក្តី ក្រោធនេះ នេះហៅថា បុគ្គលមិនមានសេចក្តីក្រោធ ។ បុគ្គលមិន ចង់សេចក្តីក្រោធទុក តើដូចម្តេច ។ បណ្តាធមិតំង់នោះ ការចង់ សេចក្តីក្រោធទុក តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីក្រោធគង់តាលមុន សេចក្តី

ទុកនិទ្ធេសោ

ដាន់ឧសស្ន រ ដាន់ឧសស្ន រ ដាន់ឧសស្ន នៃ នេសស្នេ ដាន់ឧស ភាព នេស្ទិយ ដាន់ក្នុមាទ័យ ដាន់ពាំមេទំយ ខេស្ទិយៈគូ ខេស្ទិហមារិ ដាន់ក្នុមាទ័យ ដាន់ពាំមេទំយ ខេស្ទិយៈគូ ខេស្ទិហមារិ ដាន់ក្នុមាទ័យ ដាន់ពាំមេទំយ ខេស្ទិយៈគូ ខេស្ទិហមារិ ដាន់ក្នុមាទ័យ រ ដាន់ឧសស្ន រ នៃស្ន រ នេសស្ន រ នេសស្ឋ រ នេសសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសស្ឋ រ នេសសស្

ម្នេក្សា ដូច្នេះ ប្រសាស ដូច្នេះ ប្តេក្សា ប្រសាស ដូច្នេះ ប្រសាស ដូច ប្រសាស ដូច

ចង៍ក្រោធទុក ក្នុងកាលខាងក្រោយ ការចង់ក្រោធខុក អាការចង់ ក្រោធទុក ភាពនៃសេចក្តីចង់ក្រោធខុក សេចក្តីតាំងទុក អាការតំកល់ ទុក សេចក្តីតំកល់ព្រម ការតំកល់ទុករឿយ ១ អាការចង់ទុករឿយ ១ អំពើដ៏មាំនៃសេចក្តីក្រោធ ណា ដែលមានសភាពដូច្នេះ នេះហៅថា ការចង់សេចក្តីក្រោធទុក ១ បុគ្គលដែលលះបង់ការចង់សេចក្តីក្រោធ ទុកនេះ នេះហៅថា បុគ្គលមិនចង់សេចក្តីក្រោធទុក ១

(៦៧) បុគ្គលមិនលុបគុណគេ តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិ

ទាំងនោះ ការលុបគុណគេ តើដូចម្ដេច ។ ការលុបគុណ អាការ
លុបគុណ ភាពនៃសេចក្ដីលុបគុណ ការបេបឃ្នី អំពើបេបឃ្នី ណា
នេះហៅថា ការលុបគុណគេ ។ បុគ្គលដែលលះបង់ការលុបគុណខេះ
នេះហៅថា បុគ្គលមិនលុបគុណគេ ។ បុគ្គលអ្នកមិនប្រណាំង៧សនា
តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ការប្រណាំង៧សនា តើដូច
ម្ដេច ។ ការប្រណាំង៧សនា អាការប្រណាំង៧សនា ភាពនៃ
សេចក្ដីប្រណាំង៧សនា អាហារនៃការប្រណាំង៧សនា ហេតុជាទី
តាំងនៃវិវាទ សេចក្ដីកាន់យកជាគូ ការមិនលះបង់ ណា នេះហៅ
ថា ការប្រណាំង៧សនា ។ បុគ្គលដែលលះបង់ការប្រណាំង៧សនា

អភិធម្មចិជិពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៧០) ភាគមោ ខ បុក្ខលោ អធិស្បុកាំ ។ ឥត្ ក្នុង ដូស្សា ។ យា ចរលានអក្តារតុក្រោរមាន-ខា្សថិនជំឌុយទៅ មុទាបិ មុទាបិកាយ មុទាបិក្សេងខ្ញុំ នទាំណ នទាំពេខ នទាំពុខខ្លុំ ឧក្ស ដូចំខ្លុំ មុសារ ឯ ល្កា ដែលសា មិល មុសា ឧស្ស មិល្ខ មេល ដែនិទ្ធ ជ្នុលោ អត្តស្មាំ ។ ភាគមោ ខ ជុក្ខលោ អង្គ -វី ។ ឥត្ត ភាតម មច្ចាំឃំ ។ បញ្ជូ មច្ចាំឃាធិ មារមាន រូក្ណា ឃុំ មេខាធិញ សាងឧត្តិក្រា មួរ មេខាធិ ္ကေ့ ဆန္ခန္းက္လံ ကွဲ ဈႏိုင္ပဲ့ ခန္းပက္သ មព្រហ្មស់ខ្លំ ដ្រូខ្ញុំ ភព្រំ ភព្លំ ភព្តម្ភា អក្ក-ហិតត្តិ ចិត្តសុក្រ ឥនិ ដុច្ចតិ មញ្ជូល ។ យស្ប ត្តហ្សា មុខ ឧតិក្លេ ឧស្ទ មណ្ដូន និង-លោ អនុខ្ពុំ ។

នេះ ស្នេត្ត មានេក្ស រ មុខេស្ស រ

អភិធម្មបិជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៧០) បុគ្គលមិនមានសេចក្តីច្រណែន តើដូចមេច ។ បណ្តា ធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីច្រណែន តើដូចមេច ។ ការច្រណែន អា-ការច្រណែន ភាពនៃសេចក្តីច្រណែន ការឈ្មោនីស អាការឈ្មានីស ភាពនៃសេចក្តីឈានីស ក្នុងលាក សការៈ ការគោរព ការរាប់អាន ការថ្វាយបន្តំ និងការប្លុជា របស់បុគ្គលដទៃ ណា នេះហៅថា សេចក្តី ច្រណែន ។ បុគ្គលដែលលះចង់សេចក្តីច្រណែននេះ នេះហៅថា បុគ្គលមិនមានសេចក្តីច្រណែន ។ បុគ្គលមិនមានសេចក្តីកំណាញ់ តើ ដុចមេច ។ បណ្ដាធមិទាំង៍នោះ សេចក្ដីកំណាញ់ តើដុចម្ដេច ។ សេចក្តីកំណាញ់ ៩ យ៉ាង៍ គឺ កំណាញ់អាវាស តំណាញ់ត្រកូល ១ តំណាញ់លាក _ទ តំណាញ់សេចក្តីសរសើរ ១ តំណាញ់ធម**ិ១** ការ តំណាញ់ អាការកំណាញ់ ភាពនៃសេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីប្រាប់ ខ្លាំង សេចក្តីកំណាញ់វឹង សេចក្តីស្វិតស្វាញ ចិត្តហ្លួងហែងមិនរើស មុខ ណា ដែលមានសភាពដូច្នេះ នេះហៅថា សេចក្តីកំណាញ ។ បុគ្គល ដែលលះបង់សេចក្តីកំណាញ់នេះ នេះហៅថា បុគ្គលមិនមាន សេចភ្នំកំណាញ់ ។

(៧๑) បុគ្គលជាអ្នកមិនអូតអាង តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិ ទាំងនោះ សេចក្ដីអូតអាង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ

ទុកនិទ្ធេសោ

សឋា យោត៌ ស់សែវ យំ តុគ្គ សមំ ស៩តា សា-ខេយ្យំ កក្ខុខ្យួតា កក្ខុខ្យួលំ បរិក្ខុតតា បរិក្ខុត៍យំ ឋឌូ វុទ្ទិស សា ខេល្យ ។ លេស្សី ជំង្គីសេស្សី មុឌូ សម្តេញ ខេល្ខំ មេញ ខ្មុំ ខ្មុំ ពិស្ត្រ សម្រេញ អូស្ត្រ ជ ស្នេស ខេ ជុស្តលោ អមាយារ៉ូ ។ នេះទី ស្នម មាយា ។ ៩ េះ គេ េញ ចុក្ខលោ កាយេធ ខុច្វិតំ ចរិត្យ វាថាយ ឧុទ្ធរិតិ ចរិត្យ មនុសា ឧុទ្ធរិតិ ចរិត្យ តស្ប បដ្ហានឧហេតុ ទាប់ក់ ឥខ្លំ បណ៌ឧហេត មា មំ ជញ្ជាតិ ឥព្តិ មា មំ ជញ្ជាតិ សង្បុរតិ មា មំ ៨ញាត់ វាខំ ភាសត់ មា មំ ៨ញាត់ ការយេធ បក្តេមត៌ យា រាវ្រទា មាយា មាយាវិតា អញ្ជាសាវ វញ្ជា និកាត់ ក៏កើរណា បរិហ្វាណា កុហនា បរិកុ-ហេលា ឆានលោ បរិទ្ធានលា អនុត្តានិកាម្មុំ មលវិកាម្មុំ ហ្គេង មានឃ្លាំ ការ ដូន មាលា ។ ល្សា ដែលសា មណ្ឌ មណ្ឌ ជា ជា មណ្ឌ មេខា ជា ជីង្គលោ អ៊ីសាល្អ រ

ជាអ្នកអ្នតអាង អែបអប មានការអូតអាង អាការអូតអាង ភាពនៃការ អ្នកអង់ សេចករង់រុស សេចករង់គង់ ការប្រេកប្រុស សេចកប្រុក ណា នេះហៅថា សេចក្ដីអត្តអាង ។ បុគ្គលដែលលះបន់ សេចក្តីអត្តអាង៍នេះ នេះហៅថា បុគ្គលជាអកមិនអត្តអាង ។ បុគ្គលមិន មានមាយា តើដូចមេច ។ បណាធម៌ពាំង៍នោះ មាយា តើដូចមេច ។ បគល ១៖ ក្នុងលោកនេះ ប្រព្រឹត្តទុល្ខិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្តទុល្ខិត ដោយវាចា ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយចិត្ត តាំងទុកនូវសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏លមក ្រោះហេតុបិទជាំងទុច្ចវិតនោះ ជ្រាថាថា កុំឲ្យគេស្គាល់អញ ត្រិះរិះថា • កុំឲ្យគេស្គាល់អញ ពោលពាក្យថា កុំឲ្យគេស្គាល់អញ ព្យាយាមដោ**យ** កាយថា កុំឲ្យគេស្គាល់អញ មាយា ភាព នៃបុគ្គលមានមាយា ការបិទ ញុំង៍ ទោស ការបញ្ហោត ការបំ**កា**ន់ ការចោះចោលនូវបាប រក្សាទុកនូវ ខោស ការលាក់ ការលាក់ក្លិត ការបិទជាំងនូវជាប ការ បិទ្ធ ជុំងភ្លិត អំពើមិនពក់ អំពើមិនធ្វើឲ្យប្រាកដ ការបិទជាងជិត កិរិយាជ័លមក ណា ដែលមានសភាពដុច្រេះ នេះហៅថា មាយា ៗ បុគ្គល ដែលលះបង់មាយានេះ នេះហៅថា បុគ្គលមិនមានមាយា ។

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មាន្តិយា ដន្ត ដុទ្ធនា និត្តប្បី ។ ដង់នា និត្តប្បាន មានិយា ដន្តិ បុគ្គ និត្តប្បាន មានិយា ដន្តិ ប្បាន មានិយា ដង្គិ ប្បាន មានិយា ដង្គិត ប្បាន មានិយា ដង្គិត ប្បាន មានិយា ដង្គិត បានិយា ដង្គិត ប្បាន មានិយា ដង្គិត បានិយា ដង្គិ បានិយា ដង្គិត បានិយា

(៧៣) ភេសមេ ខ បុក្ខលេ សុវនោ ។ ទទួ ភេសម សេវខស្សិយ សេវខស្សិយ សេវខស្សិត មាន សេវខស្សិយ សេវខស្សិយ សេវខស្សិត អប្បដិក្សិលក្ដាហិតា អវិបច្ចុំនិកសេតតា សានយើ សានាតា សការវតា សប្បដិស្សវតា អយំ វុច្ចុំតំ

អភិធម្មចំដក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៧៤) បុគ្គលមានសេចក្តីភ្នាសចាប គើដូចម្តេច ។ បណ្តា ជមិតាំងនោះ សេចក្តីភ្នាសចាប គើដូចម្តេច ។ ជម្មជាតណា ដែល បុគ្គលភាស ដោយអំពើដែលគេត្រូវភាស ភាសដោយការកប់ប្រសប់ នឹងជមិជាអកុសល់ជំហាមក នេះហៅថា សេចក្តីភ្នាសចាប ។ បុគ្គល ប្រកបដោយសេចក្តីភាសចាបនេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលមានសេចក្តីភ្នាស ចាប ។ បុគ្គលមានសេចក្តីភាចចាប តើដូចម្តេច ។ បណ្តាធមិតាំង នោះ សេចក្តីភាចចាប តើដូចម្តេច ។ ជម្មជាតណា ដែលបុគ្គលភាច ដោយអំពើដែលគេត្រូវភាច ភ្នាចដោយការកប់ប្រសប់ នឹងជមិជាអកុ-សល់ជំហាមក នេះហៅថា សេចក្តីភាចចាប ។ បុគ្គលប្រកបដោយ សេចក្តីភាចចាបនេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលមានសេចក្តីភាចចាប ។

(៧៣) បុគ្គលប្រដៅងាយ តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិនាំង
នោះ ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅងាយ តើដូចម្ដេច ។ ការប្រដៅ
ងាយ សេចក្ដីប្រដៅងាយ ភាពដែលគេប្រដៅបានដោយងាយ ភាព
នៃបុគ្គលមិនប្រកាន់យកខាងខុស ភាពនៃបុគ្គលត្រេកអរក្មង់ធមិនដា
សត្រវ សេចក្ដីប្រកបដោយការអើពើ ភាពនៃបុគ្គលប្រកបដោយការ
អើពើ ភាពនៃបុគ្គលប្រកបដោយការគេរព ភាពនៃបុគ្គលប្រកបដោយ
ការខទ្ធលស្ដាប់បង្គាប់ ចំពោះសហធម្មិកដែលស្ដីប្រដៅ នេះហៅថា

សោវខុស្ស្រា ។ ឥមាយ សោវខុស្ស្រាយ សមಘ្-ក តា បុក្ខលោ ស្ពីថា ។ ភេត្តមា ខ បុក្ខលា ကေတျကန်းရှာ ។ ឥទ្ធ កឥមា កាហ្យាណមិត្តតា ។ យេ គេ បុក្ខលា សឌ្វា សំលាវន្តោ ៩ហុស្សុគា ៩កៅន្តោ បញ្ជា ស្រា នេះ ស់ សៅជា ជំសៅជា សំសេ-វេលា ភជ**លា** សម្ពជលា ភត្តិ សម្ភតិ សម្ប[ា]រ័ត្តា អយ វុទ្ទិ គេហ្យាណមិត្ត១ ។ ៩មាយ គេហ្យាណមិត្ត-តាយ សមន្ទាក់តោ បុក្ខលោ កេហ្សាណៈម៉ាត្តា ។ (៧៤) ភាគមោ ខ ជុក្ខលោ ជន្រ្ទីលេស កុត្ ទ្វារោ ។ ឥត្ត ភាតមា ៩ (ខ្លឹយេស កុត្តទូរតា ។ វ ေကေးတဲ့ မက္ဆာ ၂ဗိ ខိស្វា ឧ ឧមិត្តក្តាហ៍ ហោតិ သာင္၅က္မႈကို တရာ္မွာကားကားမႈ ေတာ့ေနြတို့တိ អស់ក្តុំ ស្រែរខ្ញុំ អភិជ្ឈា នោមឧស្សា ខាមកា អ-ស្នេស ខេត្ត អធិ្ធសារីពេល្យ ខម្មិ-ឧជីខ្ល ខេង្គ ខេង្គ ប្រឹក្ខក ខេង្គ ប្រឹក្រក សូរ មេឧជីខ្ សោតេន សខ្លុំ សុត្វា ។ បេ ។ ឃានេះ កន្លំ ឃាយ់ត្វា ។ មេ។ ជិក្ខយ រសំ សាយ៍ត្វា ។ មេ។

(៧៤) បុគ្គលមានទាររក្សាក្នុងឥន្ទ្រិយ តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដា ធមិទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលមានទាររក្សាក្នុងឥន្ទ្រិយ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញរូបដោយចត្ដ ហើយជាអ្នកមិនកាន់ យកនិមិត្ដ មិនកាន់យកអនុព្យញ្ជូន: អភិជ្ឈានិងខោមនស្ស ជាអកុសល-ធមិដំលាមក គប្បីគ្របសង្គត់បុគ្គលដែលមិនសង្គែចក្ដុន្ទិយនោះ ក្រោះ ហេតុមិនសង្គ្រីមចក្ដុន្ទិយណា ក៏ប្រតិបត្តិដើម្បីសង្គែចក្ដុន្ទិយនោះ ក្សា ចក្ដុន្ទិយ ដល់ទូវសេចក្ដីសង្គ្រីមក្នុចក្ដុន្ទិយ ពុសម្ងេងដោយត្រចៀក ។ ប្រ ។ ធុំក្ខិនដោយច្រមុះ ។ បេ ។ ក្ដុក្សសដោយអណ្ដាត ។ ប្រ ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

កា យេខ ដោដ្តំ ដុស់ត្វា ។ មេ។ មន្សា ជម្មុំ ါ်ကူးလာ ေနာ်မ်ိဳးရွာရတီ ဟောက် ေနာန္ဈက္ခရရတီ យត្វា និកាណមេន មនិន្ត្រិយ អស់វ៉ុន វិហាន្តំ អ-ភ្ជុំព្រះខេត្តទារា ខេត្ត ងម្លាំ ខេត្ត ង-အောက္ ျက္သို့ အက္ ကိုးကဏ စန္အစ္အန္ အစ္အန္ အစ္အိုင္နီ-យំ មត្ថិច្ចិយេ សំរ៉ាំ អាចជូនិ យា ឥមេសំ នន្នំ ឥន្ត្រិយាធំ កុត្តិ តោមនា អាក្គោ សំពេ អយំ វុច្ចុត៌ សុទ្ធិលេស កុត្តទូរតា ។ ៩មាយ សុទ្ធិលេស កុត្ត-ទ្វារតាយ សមន្ទាក់តោ ដុក្កលោ ឥន្ទ្រិយេស កុត្ត-ទ្វារោ ។ ភាគមោ ខ បុក្ខលោ កោជនេ មត្តុញា ។ តត្ត កាតមា កោជា១ មត្តពាតា ។ ៩ គេកំព្ បដិសន្តា យោធិសោ អាហាវិ អាហារេតិ នៅ ឧវយ ರ ಕಟ್ಟಡ ರ ಕಲ್ಮ್ ಬಡು ರ ಕ್ರಿಪಿಸಲಾಯ ಗು. នៅ ឥតសារី ឃាតាជាវា ភូមិលា លាឧឃាលា រូសូ-សុខរត្តិយា ព្រស្មិនក្រោចដែល មុខ ដែលមារិ ឋេឌន ឧឌ្ឍស្ព័ត្ ខុឃៅ ជេឌខូ ២ ៩សិរមេហើត្ យាត្រា ច មេ ភាំស្បូតិ អន់វដ្ឋតា ច ដាសុ. វិហារេក ចាត់ យា តត្ត សន្តដ្ឋិតា

អភិធម្មចិដិក បុគ្គលប្បញ្ញន្តិ

ពល់ត្រសៃម្ព័ស្ស ដោយកាយ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់នូវធម្មាម្មេណ៍ ដោយចិត្ត ហើយជាអ្នកមិនកានយកនិមិត្ត មិនកានយកអនុព្យញ្ជន: អភិជ្ជា និងទោមនស្ស ជាអកុសលធមិដ៏លាមក គប្បីគ្របសង្គត់ បុគ្គលដែលមិនសង្រ័មមនិន្ទ្រិយទុំ៖ ក្រោះហេតុមិនសង្រ័មមនិន្ទ្រិយ ណា ក្ខេត្តបត្តិ ដើម្បីសង្គ្រមមន្ទ្រិយនោះ រក្សាមនិន្ទ្រិយ ដល់នូវការ សង្រីម ក្នុងមនិន្ទ្រិយ ការគ្រប់គ្រង អាការគ្រប់គ្រង ការវក្ស សង្រីម នូវ៩ន្ត្រីយទាំង ៦ នេះ ណា នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមាន ទ្វាររក្សាក្នុង៩ខ្លួយ ។ បុគ្គលប្រកបដោយ**ភាព**ជាអ្នកមានទ្វាររក្សាក្នុង ឥន្ទ្រិយនេះ ឈ្មោះថា អ្នកមានទាររក្សាក្នុងឥន្ទ្រិយ ។ បុគ្គលដ្ឋិងប្រ-មាណក្នុងកោជន តើដូចមេច ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលដឹង ប្រមាណក្នុងកោជន តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ពិលរណា ដោយ ទ ជ្ជាយ្យជាជា ហើយបរិភោគអាហារ ដើម្បីលេង គំនេ ដើម្បី ស្រវិនភ៌ទេ ដើម្បីប្រដាប់ក៏ទេ ដើម្បីស្ថិតស្ថាន៍រាង៍កាយក៏ទេ (បរិកោគ) កំណត់ទុក ដើម្បីតាំង៍នៅនៃកាយនេះ ដើម្បីប្រព័ត្តទៅនៃកាយនេះ ដើម្បីនឹងចំបាត់នូវសេចក្ដីលំបាក ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចរិយៈ ថា អញនឹងកំហត់បង់ខ្លូវវេទនាចាស់ផង នឹងញ៉ាំងវេទនាថ្មីមិនឲ្យកើតឡើង បានផង៍ ការប្រព្រឹត្តិទៅក្ដី សេចក្ដីមិនមានទោសក្ដី ការនៅសហ្វាយក្ដី នឹងមានដល់អញ ការសន្តោស ការដឹងប្រមាណ ការពិបារណា

មជិសខ្លាំ កោជ នេ អយំ វុច្ចតិ កោជ នេ មត្តតាតា ។ រ ឥមាយ កោជ នេ មត្តតាតា សមញ្ជាក់គោ មក្កលោ រ កោជ នេ មត្តតា ។

(៧៥) ភាតមោ ខ បុក្ខលោ ឧបដ្ឌិតស្បិតិ ។ ត្ត ភាគមា សត់ ។ ហា សត់ អពុស្បូត៌ ប-ដឹស្បតិ៍ សរណេតា ជារណេតា អចិលាមជតា អ-សម្មសនតា សតិន្ត្រិយ៍ សតិតលំ សម្មាសតិ អយ៌ វុទ្ទិ សត៌ ។ ឥមាយ សត៌យា សមញ្ជាក់តោ បុក្ខលោ ឧបដ្ឋិតស្បតិ៍ ។ ភាគមោ ខ បុក្ខលោ សម្បជា ខេ ។ តត្ត កត្ថ សម្បជញ្ញំ ។ យា ឧញ្ញា ខ្លាន ទី ខេណៈ ខ្មែរ ខេត្ត ខ ကက်မို့ဟာ ဧရကမိတာ ရရိုရကမိတာ ရက္ခ်ာနိ កោសល្វំ ឧេពុញ្ញុំ វេកព្យ ចំនួ ឧមបក្ដែ ក្វី មេយា ចរ្យាហាញ្មូយ រុច្ចក្រាស្រ សម្បន្ត ស្ពា ပဏ္က မဏ္ကိုင္တီယိ မက္သားကို မဏ္ကာမွာ-စာ စားနိုင္ငံသိုင္ငံ မက္သည္ကို မဏ္ကာမာ-ស នោ មញ្ញា ម ខេត្ត ម ខេត្ត ម ខេត្ត ម ខេត្ត ខេត្ ត្រ៉ោម នឈាមចូ មមោលោ ឌគីរួនលោ មាគីរួន្ទឹ ក

តុកតិទ្វេស

ក្នុងកោជននោះ ណា នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលដឹងប្រមាណក្នុង ក្ កោជន ។ បុគ្គល ប្រកបដោយការាជាអ្នកដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជន នេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ។

(៧៤) បុគលមានសារតិតិកល់មាំ តើដូចមេច ។ បណា ធមិទាំង៍នោះ ស្មារតី តើដូចមេច ។ ការនឹកឃើញ ការនឹករឿយៗ ស្មារតី ការេលឹកឃើញ ការចាំខុក ការមិនរវើរវាយក្នុងអារម្មណ៍ ការ មិនវង្គេងភ្លេច ឥន្ត្រិយគឺការនឹក កម្លាំងគឺការនឹក ការនឹកត្រវ ណា នេះហៅថា ស្មារតី ។ បុគ្គលប្រឹកបដោយស្មារតីនេះ ឈ្មោះថា បុគ្គល មានសារតីតកល់មា ។ បុគលជាអ្នកដ៏ង៍១ន តើដូចមេច ។ បណា ធម៌ទាំង៍នោះ សេចក្ដីដឹង១ន ត្ដេចមេច ។ ការដឹង ការដឹងច្បាស ការពិចារណា ការពិចារណាសព្វ ការពិចារណាធម៌ ការកំណត់ ការកត់សំគាល់ ការកំណត់ខុក ភាពដាបណ្ឌិត **ភាព**ជាអ្នកឈ្វាស ការពេញច្រៀប ការវាង៍វៃ ការគិត ការត្រិះរិះ ធម្មជាតដ្ចចជាផែនដី ្រុក្រា ធម្មជាតជាគ្រឿងទំលុះទំលាយ ការជឹងច្បាស់ សេចក្ដីដឹង ព្រម សភាពជាជន្មូញ បញ្ហា ឥន្ទ្រិយគឺបញ្ហា កម្លាំងគឺបញ្ហា កាំបិត តិបញ្ហា ស្រុស ទគិបញ្ហា ស្រុកិបញ្ហា ពន្លឹកិបញ្ហា ការវង្សៀងគិ បញ្ហា តែវគីបញ្ហា ការមិនវង្វេធ៍ ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឥនិ វុច្ចុត៌ សម្បជ្ញាំ ។ ឥម៌នា សម្បជ្ញោធ សមន្ទាក់តោ ពុក្តលោ សម្បជានោ ។

(៧៦) កានមោ ខ បុក្ខលោ សំបេសម្បាញ ។ តុត្ត ភាគមា សំបុសម្បូល ។ កាយ កោ អាតិក្តុ មោ វេទស់តោ អរ៉ុន៍ក្លាមា តាយ៉ាតាវេទស់តោ អាតិត្តាមា អយ ថ្ងៃតិ សិលសម្បធា ។ សញ្ចេចិ ភ្លែស់ព្រ ភ្លែសទ្យុខា ។ ៩៩២ ស៊ូលសទ្យុ-នាយ សមន្ទាក់តោ ដុក្កលោ សំលសម្បីនេ្ទា ។ តានមោ ខ ពុកលោ ឧ៍ដ្ឌិសម្បារ ។ ឥត្ត ភាគមា ឧ៍ជ្ឈមាន ។ អត្ថ ឧ៍ជ្ញំ អត្ថ យ៍ជួំ អត្ថ ហុតុំ អត្តិ សុគដឧត្តដាជំ គម្មាជំ ដល់ទៃគោ អត្តិ អយ៌ លោកោ អង្គិ មាព លោកោ អង្គិ មាតា អត្ត ចំតា អត្ត សត្ត ដុំបទាត់កា អត្ត លោក អឧហាយ្រិលា អគិ៍ដី២ អគិវិជឌ្ជបិ ពោ ត់មញ្ចុ លោក បញ្ចុ លោក សយំ អភិញា ព សច្ចិត្តា មព្រឧទ្តិត យា ឯវទ្ធា មញ្ជា មជាជនា រ ដេ រ ង មេ យោ ឧតិ៍ ន្ទេ ហេ មាតិ ខ្ទុំ ងញ្ចុំ ងំខ្លុំ

អភិធម្មចិដិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

នេះ ហៅថា សេចក្ដីដ៏ង៍១៩ ។ បុគ្គលប្រកបដោយសេចក្ដីដ៏ងំ១៩នេះ ឈ្មោះថា បុគ្គលជាអ្នកដឹង១៩ ។

(៧៦) បុគ្គលបរិប្ចូណ៌ ដោយសីល តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដា ธษิต์ส์เธาะ กาบใบูณิ เสาเหพื่ง เต็สู่อเชือ ๆ ภาษิธ ប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយវាចា ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសច្រកបដោយកាយនិងិកថា នេះហៅថា ការបរិបុណ៌ ដោយសីល ។ ការសង្រីមក្នុងស៊ីលទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា ការបរិ-បុណ៌ដោយសីលដែរ ។ បុគ្គលប្រកបដោយការបរិបូណ៌ ដោយសីល នេះឈ្មោះថា អ្នកបរិច្ចណ៍ដោយសីល ។ ចុគ្គលបរិច្ចណ៌ ដោយទិដ្ឋិ តើដុចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ កាលើបុណ៌ដោយទិដ្ឋិ តើដុចម្ដេច ។ (ការយល់)ថា ទាន់ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មានផល ការបូជាធំ មានផល ការបូជាតូច មានផល ផលវិបាក នៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើល្អនិងអាក្រក់ មាន លោក នេះ មាន លោកវាង៍មុខ មាន មាតា មានគុណ បិតាមាន គុណ ពួកសត្វជាឧបជាតិក:កំណើត មាន ពួកសមណ្យាហ្មណ៍ក្នុង លោក ជាអ្នកប្រក្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិត្រៅ ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំលោក នេះនិងលោកខាងមុខ ដោយបញ្ហាដ៏ទត្តម ដោយខ្លួនឯង ហើយសំដែង មាន ការដឹង ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការ ពិទ្ធារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ណា លែងមានសភាពដូច្នេះ នេះហៅថា

និដ្ចិសម្បាន ។ សព្វាចិ សម្ពានិដ្ចិ និដ្ចិសម្បាន ។ ៩មាយ និដ្ចិសម្បានយ សមញ្ជាន់នោ បុក្កលោ និដ្ចិសម្បាញ្ញា ។

ការបរិបូណិ ដោយខិដ្ឋិ ។ ការឃើញត្រូវទាំងអស់ ក៏ឈ្មោះថា ការបរិបូណ៌ ដោយខិដ្ឋិដែរ ។ បុគ្គលប្រកបដោយការបរិបូណ៌ដោយ ខិដ្ឋិនេះ ឈ្មោះថា អ្នកបរិបូណ៌ ដោយខិដ្ឋិ ។

(៧៧) បុគ្គល ៤ ពួក រក់បានដោយក្រក់ងលោក គេដូចម្ដេច ។ បុគ្គលជាបុព្វការី ១ បុគ្គលជាកត់ពាក់តំវេទី ១ បុគ្គល ៤ ពួកនេះ រក ហ្វូនដោយក្រក្នុងលោក ។

(៧៤) បុគ្គល ៤ ពួក គេចំអែតជានដោយក្រ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដែលខុកនូវរបស់ដែលខ្លួនកេជានហើយជានហើយ ១ បុគ្គលដែល លះបង់នូវរបស់ដែលខ្លួនកេជានហើយជានហើយ ១ បុគ្គល ៤ ពួកនេះ គេចំអែតជានដោយក្រ ។

(៧៩) បុគ្គល ៤ ពួក គេចំអែតបានដោយងាយ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដែលមិនទុក នូវរបស់ដែលខ្លួនកេបានហើយបានហើយ១ បុគ្គល ដែលមិនលះបន់ នូវរបស់ដែលខ្លួនកេបានហើយបានហើយ១ បុគ្គល ៤ ពួកនេះ គេចំអែតបានដោយងាយ ។

(៨០) អាស់ នៃ បុគ្គល ៤ ពួក វមែងចំរើន តើដូចម្ដេច ។
បុគ្គលដែលរង្គៀសសង្ស័យខូវវត្តដែលមិនត្រវរង្គៀសសង្ស័យ ១ បុគ្គល
ដែលមិនរង្គៀសសង្ស័យខូវវត្តដែលត្រវរង្គៀសសង្ស័យ ១ អាស់ នៃ
បុគ្គល ៤ ពួកនេះ វមែងចំរើន ។

អភិធម្មចំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តំ

(៨៤) គេមស ខ ជំនុលេ ស្នាន់គ្នំ ។

នៃ មេឃុំ ស្នេស ខ ជុស្តលេ ស្នាន់គ្នេ ។

នេះគេស្នេ បុក្ខស បុក្ខស បុក្ខស ស្នាន់គ្នេ ។

នេះគេស ប្រស ស្នាន់ មេឃុំ ស្នេស បុក្ខស បុក្ខស ប្រស ភេស អេសា បុក្ខស បុកស បុក្ខស បុ

(៤៣) ភេតមោ ខ បុក្កលោ គំ េត្តា ។ ខ េត្តក សម្ពុទ្ធា យេ ខ ន៩វាភនស្ប សាវភា អហេ េត្តា គំត្តា សម្មាសម្ពុទ្ធា គំ េត្តា ខ ន ខេប្បតា ខ ។

ទុកនិទ្ធេសោ និដ្ឋិតោ ។

អភិធម្មចិជិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៨๑) អាសវៈនៃបុគ្គល ២ ពួក វមែងមិនចំរើន តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដែលមិនរង្គៀសសង្ស័យ នូវវត្ដដែលមិនត្រូវរង្គៀសសង្ស័យ ๑ បុគ្គលដែលរង្គៀសសង្ស័យ នូវវត្ដដែលត្រូវរង្គៀសសង្ស័យ ๑ អាសវៈ នៃបុគ្គល ២ ពួកនេះ វមែងមិនចំរើន ។

(៨៤) បុគ្គលមានអធ្យាស័យ ថោកទាប តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល

១: ក្នុន លោកនេះ ជាអ្នកទ្រស្គលល មានធម៌លាមក បុគ្គលនោះ
តែងសេតគប់ ហូល ទៅអង្គុយដិតបុគ្គលដទៃដែលទ្រស្គលល មានធម៌
លាមកដែរ នេះ ហៅថា បុគ្គលមានអធ្យាស័យ ថោកទាប ។ បុគ្គល

មានអធ្យាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលទុះ ក្នុងលោកនេះ
ជាអ្នកមានសីល មានធម៌ល្អ បុគ្គលនោះ តែងសេតគប់ ចូល ទៅ
អង្គុយជិតបុគ្គលដ ៃដែលមានសីល មានធម៌ល្អ នេះ ហៅថា បុគ្គល

មានអធ្យាស្រ័យខ្ពង់ខ្ពស់ ។

(៨៣) បុគ្គល់គ្អែតដោយ១៩ឯង តើដូចម្ដេច ។ ព្រះបច្ចេក-សម្ពុទ្ធ និងព្រះអហេន្ត ជាសាកែរបស់ព្រះតថាគត ឈ្មោះថា គ្អែត ដោយ១៩ឯង ឯព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ឈ្មោះថា គ្អែតដោយព្រះឯងផង ញាំងគេឲ្យគ្អែតផង ។

ប្រជុំ ទុកសិទ្ទេស ។

តិកតិទ្ធេសោ

(៤៤) ភាគមោ ខ បុក្ខលោ ជំរាសោ ។ ស់ ខេត្ត ទៀត ស្ត្រីលេ យោតិ ទាមជម្រា aးတာ နာ့ အောင္ဒိုင္မႈ အေန အေတြ အန္း မြင့္သင္း မ ត្**ញា អ**ស្តេចិទ្ទ អុណាម្រែ យត់សយុប្ស ហេ សុណាត៌ ឥត្ត្ឋាមា កាំ ភិត្តុ អសវាជំ ១យា មស្នក ខេត្ត ខេត្ត ខ្ពះ ខេត្ត ស្ត្ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្យ ឧបសម្បីដ្ឋ វិហវត់តំ តស្ប ខ រា, ឈេខ ្មុខមៅ ខាសសនាំ មហបច្ចុ មស្មារ (ឧខោរ្នំង ឧឈារ្នំង ខ្យុំ ១ ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត អភិពា សច្ចិភាត្យ ឧបសម្បីជំ ហៃរ៉េស្សា ម៉ឺតិ អយំ វឌ្គ ជក្សា ធិរាសោ ។ ភត្តមា ខ ជក្សា អាសំសោ ។ ៩ េះគេ ឡោ ដុក្ខលោ ស៊ីលវា យោគ ကေတြကင်း၍ (၃၈ ရကာန် ရန္ဘားမော က်ား កិត្ត អាស្សន ខយា អនាស្រី (ខ តោវិមុត្ត ខញាវិមុត្ត

តិកតិទ្ទេស

[៨៤] បុគ្គលមិនមានបំណង តើដូចមេច ។ បុគ្គលរូះ ក្នុ ជាអ្នក ទ្រស់ស្តី មានធម្មិលាមក មានមារយាទគឺបុគ្គល គហ្វីលើកដោយសេចក្តីរង្វើសដោយអំពើមិនសាត បិទជាំងអំពើ មិន ជេញវិន្សាយុសគេឃៈ គិន្យុនេយ្យល្ម ជេញវិន ថាជាព្រហ្មព្រះ ជាអ្នកស្យុក្ខ មានចិត្តទឹកដោយវាគ: ជ្រោកជ្រាក ដោយកាលេស បុគ្គលនោះបានឲ្យដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះនេះ បានធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច ដោយប្រាជាដឹទត្តម ដោយ១៩ឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ នូវចេត្រាវិមត្តិ បញ្ជាវិមត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃ អាស់វ:ទាំងឡាយ បុគ្គលនោះ មិនមានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាង៍នេះថា កាលណាហ្មុំ ភាគ្មាអញនឹងបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច ដោយប្រាជ្ញា ដ៏ទត្តមដោយ១នឯង ក្នុងចច្ចុប្បន្ន នូវចេតោវិមុត្ត បញ្ជាវិមុត្ត ដែល មិនមានអាសារ: ក្រោះអស់ទៅនៃអាសារៈទាំងឡាយ នេះហៅថា បុគ្គល មិនមានបំណង៍ ។ បុគ្គលអ្នកមានបំណង៍ តើដូចមេច ជាអ្នកមានស៊ីល មានធម៌ល្អ បុគ្គល នោះបានព្ ដុហ្សុឌ្ស ម្នុះ កោះខេះ ជាខធ្វេខិស្រុមពិស្រុកគេព ដោយប្រជុ ដឹទត្តម ដោយ១៩ឯង កង្គបច្ចុប្បន្ន នូវចេតោវិមុត្តិ និងបញ្ជាវិមុត្តិ

អភិធម្មបំជីពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ខ្យុជ្ជ ខម្ម ៩យំ អភិព្រា សច្ចិត្តត្វា ឧប-សាខ្យីខ្លី វិហស្ត្រី ស្ត្រី ស្ត្រី ស្រាត់ ឃឹយសារិ សាមាលាឡុំ អាស្សន់ ១៤៣ អភាស់ ចេ តោវិទ្តុ បញ្ហារ៉ឺម៉ូស្គី ខ្មែរ ឧឝ្មើ ស្ត្រ អង្គុំ ស្ទឹកត្វា និតមាន្ត្រី ស្រុមប្រឹត្តម កញ្ចុំន ជំនិលោ អស់សោ ។ គេទមោ ខ បក្សល កែតាសោ ត់ េះកាឡោ ឬក្លា អាសាវជំ ១៤៣ អនាសវំ ខេត្រាវិទ្ធិ ខណ្ឌវិទ្ធិ និដ្ឋេ ឧទ្ទេ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្យ ឧបសម្បីជ្ជ វិហរតិ សោ សុណាតិ នុទ្ធជាមោ គាំរ ភិត្តុ អាសវាជំ ១៤៣ អ**ព**សេរិ ខេត្រាវមន្ត្ត ឧញ្ជាវមន្ត្ត ឧ្ដេវ ឧម្មេ សយ អភិពា សច្ចិតាត្យ ឧបសម្បីដ្ឋ ហៃតិតិ តស្ប ន ឃុំ យោតិ កុខាស្បូ នាមាហម្ប៉ូ អាស្សន ទហ អនាស់វ ខេត្រាវិមត្តិ ខណាវិមត្តិ ឧដ្ឋៃ ឧម្មេ សយ័ អភិពា សច្ចិតត្យា ឧបសម្បជ្ជ ហៃស្បែធិតិ ។ នំ គាំស្ប ហេតុ ។ យាហ៍ស្បី ជុំ នេះ អ្នក់មិន្តសា រួត់ មិស្តា សា ឧឌ្ឍស្សីនិ មញ្ចុំខ្ញុំ ត់ដែល រួមមហា រ

អភិធម្មបំជាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ដែលមិនមានអាសវៈ ក្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ បុគ្គលនោះ តែងមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង៍នេះថា កាលណា $ec{\phi}$ កគ្នាអញនឹងបានធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច ដោយប្រាជាដ៏ទត្ថម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ នូវចេត្រវិមត្តិ បញ្ជាវិមត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈ តំនទ្បាយ នេះ ហៅថា បុគលអ្**ក**មានបំណង ។ បុគលអ្**ក**្រុសចាក បំណង តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ កង្គលេកនេះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចដោយប្រាជាដ៏ទត្តម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នូវចេតោវិទុត្ត បញ្ហាមៃត្តិ ដែលមិនមានអាសវ: ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវ:ទាំងឡាយ បុគ្គលនោះ ជ្ជជំណឹងថា ភិត្តឈ្មោះនេះ បានធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់សម្រេច ដោយ ប្រាជាដ៏ទត្តម ដោយ ខ្លង់ង៍ គង់បច្ចុប្បន្ន នូវ ខេត្រាវិមុត្តិ បញ្ហា-វិមុត្ត ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ បុគ្គល នោះ មិនមានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាង៍នេះថា កាលណាហ្នំ អាត្មាអញនឹង ជានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច ដោយប្រាជាដ៏ទត្តម ដោយខ្លួនឯង នូវចេត្រាមៃតិ បញ្ជាមៃតិ ដែលមិនមានអាសវ: អស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ។ ដំណើរនោះ តើព្រោះហេតុអ្វី ។ ក្រោះថា បំណងក្នុងវិមុត្តិ របស់បុគ្គលនោះ ដែលមានបិត្តមិនទាន់រួច ស្រឲ្យះចាត់អាស់វៈក្នុងកាលមុន បំណង់នោះ ក៏ស្វបរម្យាប់ទៅ ហៅថា បុគ្គលក្រុសចាត់បំណង

តិកនិទ្ធេសោ

(៨៤) ឥត្ត ភាគមេ តយោ កំហន្មមា បុក្សា ។ តយោ កំលាញ ៩ ខេត្ត ទៀប កំលាយ បក្សេញ វា សច្បាយាធំ ដោជនាធំ អល់កញ្ត្រា ។ សច្បាយាធំ កោដនាធំ សកន្តោ វា សច្បាយធំ គេសជ្ជាធំ មហភ ្លេ ក សម្បាយ គេសស្លាធិ លក ខ្លោ h ပင်း္ပြိ ရပည္ဆက် မေလhေတာ့ h ပင်း္ပြိ q-បដ្ហាត់ នៅ រ៉ុដ្ឋាតិ សម្ភា អាពាជា ។ ៩១ ២៤-តេច្នោ កំលានោ សភន្តោ វា សច្បាយធំ ភោជ-ជាធិ មហភ ខ្លោ វា សម្បាយធិ ភោជនាធិ លភ ខ្លោ ក់ សច្បាយាធំ គេសជា្លធំ អល់ភណ្តេ ក់ សច្បា-យាធិ គេសជ្ជាធិ លក ្តោ វា ១៩៤៦ ឧ១ដ្ឋាក់ មហុខ ឯ ឧត្តរិត្ត និត្ត និស្តា អាពាជា ។ ៩៩ ៥៤៩៩ ឡោ ក៏ហនោ ៤ភ នោ សច្បាយាធិ ភោជនាធិ នោ មហកន្តោ លកន្តោ សប្បាយាធិ គេសដ្ឋាធិ ដោ អលភដ្តោ លភដ្តោ បដុំទ្រ ឧបដ្ឋាត់ នោ អហភានោ ដ្ឋាត់ តមា អាតាជា ។ តទ្រ ហ្វាយំ កំលានោ លកន្តោ

(៨៩) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គលភា ពួក ប្រៀបដោយ ឋ្ភល្ឈឺ ត្រើដូចមេច **។ បុគ្គលឈឺមាន ៣ ពួក គឺ**បុគ្គលឈឺ រុះក្នុង លោកនេះ ទោះបានខ្លូវកោជន ជាទីសហ្វាយក្ដី មិនបានខ្លូវកោជន ជាទីសហ្វាយក្តី ទោះបាននូវកេសជ្លៈជាទីសហ្វាយក្តី មិនបាននូវកេសជ្លៈ ជាទីសប្បាយក្ដី ពេះបានខ្យុំ១០ដ្ឋាកដ៏សមគួរក្ដី មិនបានខ្យុំ១០ដ្ឋាកដ៏សម គរក ក់នៅតែមិនសះស្បើយថាកអាពាធនោះ១ ។ មួយទៀត បុគ្គលឈឺ ទុះក្នុ លោកនេះ កោះបានខ្លាកាជន ជាទីសហ្វាយក្ដី មិនបានខ្លាកាជន ជាទីសហ្វាយក្ដី ទោះបាននូវកេសជួ:ជាទីសហ្វាយក្ដី មិនបាននូវកេសជួ: ជាទីសប្បាយក្ដី ពោះបាននូវទបដ្ឋាកដ៏សមគួរក្ដី មិនបាននូវទបដ្ឋាក ជ័សមគួរក្ដី ក៏សះស្បើយថាកអាពាធនោះបាន១ ។ មួយទៀត បុគ្គល ឈឺខ្លះ ក្នុងលេកនេះ លុះតែបានខ្លាកោជន ជាទីសប្បាយ មិន មែនជាមិនបាន េ បាននូវកេសជួ: ជាទីសហ្វាយ មិនមែនជាមិនបាន េ ជានន្លាំ ខបដ្ឋាតដ៏សមគួរ មិនមែនជាមិនជាន េ មើបសះស្បើយថាត អាពាធនោះជានទ ។ បណ្ដាបុគលឈឺទាំងបីពួកនោះ បុគលឈឺណា

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សច្បាយនៃ ភេដខាន់ នោ អហភន្តោ លកន្តោ សច្បាយនៃ ភេសដ្ឋានិ នោ អហភន្តោ លកន្តោ បដិទ្ធិ ឧបដ្ឋាក់ នោ អហភន្តោ ដ្ឋានិ តម្លា អាតាជា ៩មី កំហនំ បដិទ្ធ កក់តោ កំហនុកត្តិ អនុញ្ញានំ កំហនុគេសដ្ឋំ អនុញ្ញានំ កំហនុបដ្ឋាកោ អនុញ្ញាន់ កំហនុគេសដ្ឋំ អនុញ្ញានំ កំហនុបដ្ឋាកោ អនុញ្ញានា ៩មញ្ជូ បន កំហនំ បដិទ្ធ អញ្ញេចិ កំហនា ឧបដ្ឋានព្វា ។

(៨៦) ឯវមេវ នយោ កំលន្ទូបមា បុក្កលា
សន្តោ សំរិជ្ជមានា លោកស្មឺ ។ កាត់មេ នយោ ។
សន្តោ សំរិជ្ជមានា លោកស្មឺ ។ កាត់មេ នយោ ។
សន្តោ សំរិជ្ជមានា លោកស្មឺ ។ កាត់មេ នយោ ។
សន្តា សំរិជ្ជមានា ហេកស្ពេ វា នដាក់នំ ឧស្សានាយ អហកន្តោ វា នដាក់នំ ឧម្សាធិយំ សវនាយ
អហកន្តោ វា នដាក់នប្បវេឌិន ឧម្សាធិយំ សវនាយ
សៅ ជុំក្រុមគំ និយាមំ កាសលេស ជម្មេស សម្មន្តិ ។
សន្តា បុក្កលោ លកន្តោ វា នដាក់នំ
ឧស្សានាយ អហកន្តោ វា នដាក់នំ
ឧស្សានាយ
សភាពន្តា វា នដាក់នប្បវេឌិន ឧម្សាធិយំ សវនាយ
សភាពន្តា វា នដាក់នប្បវេឌិន ឧម្សាធិយំ សវនាយ
អភាពន្តា វា នដាក់នប្បវេឌិន ឧម្សាធិយំ សវនាយ

អភិធម្មបំណី បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

លុះតែបាននូវកោជន ជាទីសហ្វាយ មិនមែនជាមិនបានទេ បាននូវ
កេសជ្ឈៈជាទីសហ្វាយ មិនមែនជាមិនបានទេ បាននូវទបជ្ជាក់ដ៏សមគ្គួរ
មិនមែនជាមិនបានទេ ទើបសះស្បើយ បាកអាពាធនោះបាន ក្រោះ
អាស្រ័យបុគ្គលឈឺនេះហើយ បានជាក្រះមានក្រះកាគ ទ្រង់អនុញ្ញាត
គិលានកត្ត ទ្រង់អនុញ្ញាតគិលានកេសជ្ឈៈ ទ្រង់អនុញ្ញាតគិលានុបជ្ជាក
មួយទៀត ក្រោះអាស្រ័យបុគ្គលឈឺនេះឯង សូម្បីបុគ្គលឈឺ^(០)ឯទៀត
ក៏បុគ្គលគួរបំរើដែរ ។

(៨៦) បុគ្គល ៣ ពួក ប្រៀបដោយបុគ្គលឈឺ រថែងមាន
ក្នុងលោក ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គល ៣ ពួក តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល
ខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ទោះបានឃើញព្រះតថាគតក្ដី មិនបានឃើញព្រះ
តថាគតក្ដី ទោះបានស្ដាប់ធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយក្ដី
មិនបានស្ដាប់ធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយក្ដី
បានគ្រាប់ចុះកាន់សមត្តនិយាម ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ឡើយ ។ មួយ
ទៀត បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ទោះបានឃើញព្រះតថាគតក្ដី មិន
បានឃើញព្រះតថាគតក្ដី ទោះបានស្ដាប់ធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតក្ដី មិន
បានឃើញព្រះតថាគតក្ដី ទោះបានស្ដាប់ធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតក្ដី មិន
សំដែងហើយក្ដី មិនបានស្ដាប់ធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយក្ដី

[🤊] សំដោយកបុគ្គលមានដម្ងំ ៤ ពួកខាងដើម្ន ។

តិកនិទ្ធេសោ

ឋិត្តមត់ ធំយាម គុសលេស ១ម្មេស សម្ម័ត្ត។ ឥជ ខានេកច្នេះ ខុក្ខលោ លកន្តោ នដាក់ទ ឧស្សាយ នោ មហភន្តោ លក់ន្តោ និសិកិនិប្ប-មេខិត ជម្មាំជយំ សវនាយ នោ អហភន្តោ ជុំក្ក-មតិ និយាមិ តុសលេស នម្លេស សម្មត្តិ ។ ត្រូ ហ្វាយំ ឬក្រាលា លក់ត្លោ តថាក់តំ នុង្ស៊ីជាយ នោ មលកន្តោ លកន្តោ តថាកតប្បវេធិ៍តំ ជម្ន-វិធយ៌ សវនាយ ពោ អលភន្តោ ជុំក្នុងតំ ធំយមំ ကုសលេស ជម្មេស សម្មត្តិ ឥទំ បុក្កលំ ជជិច្ច កក់នា ជម្មាធសភា អនុញាតា ៩៩៣ ូ ២០ ឬកលំ តន្តនំ មយោមាន្ទិ ខាគិ ខេមោឌយើ រ មុខេ តយោ កំលាន្ធមមា ដុក្ខលា សន្តោ សំរិដ្ឋមានា លោកស្ម៉ី ។

(៤៧) ភេឌមោ ខ បុក្តលោ ភាយសក្ខិ ។ ៩ ខេកញ្ចេ បុក្តលោ អដ្ឋ វិមោ គ្នោ ភាយឧ ដុសិត្វា វិហវតិ បញ្ហាយ ខេស្ស ខិស្សា ឯកច្ចេ អាសវា បរិក្ខិណា ហោរត្តិ អយំ វុច្ចនិ បុក្កលោ កាយសក្ខិ ។

ក់គង់ត្រាប់បុះកាន់សម្មត្តនិយាម ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយហ៊ុន ។ មួយ ទៀត បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ លុះតែបានឃើញព្រះតថាគត មិនមែន ជាមិនបានឃើញ ទេ បានស្លាប់ធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយ មិនមែនជាមិនបានស្ដាប់ទេ ទើបត្រាច់ចុះកាន់សម្មត្តនិយាមក្នុងកុសលធម៌ ទាំងទ្បាយជាន ។ បណ្ដាបុគ្គលទាំងបីពួកនោះ បុគ្គលណាដែលលុះតែ ရာေလြေးကျေငြးခေတ်ခန မိခါမခြေထမိခြင္းလြတ္ပြင္ ရာခန္နာပြမ္ျပဳခ်ိဳလာ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយ មិនមែនជាមិនបានស្ដាប់ទេ ទើបត្រាច់ បុះកានសម្មត្តនិយាម ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយបាន ព្រោះតែអស្រ័យ ន្ទវបុគ្គលនេះ បានជាព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញាតធម្មទេសនា^(១) មិន តែប៉ុណ្ណោះសោត ព្រោះតែអាស្រ័យបុគ្គលនេះឯង សូម្បីបុគ្គលឯទៀត ក៏ព្រះមានព្រះភាគគួរសំដែងធម៌ដែរ ។ នេះ បុគ្គលភាពួក ច្រៀប ដោយបុគលឈឺ វមែងមានកង់លេក ។

(៩៧) ចុះបុគ្គលជាកាយសក្ខី (មានកាយជាបន្ទាល់) តើ ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នេសេកនេះ បាននូវវិមោក្ខទាំង ៩ ដោយនាមកាយ ទាំងអាសវៈពួកខ្វះ របស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់រលីង ព្រោះឃើញ ដោយប្រាជា នេះហៅថា បុគ្គលជាកាយសក្ខី ។

ស្គំដោយកធម្មទេសតាដែលអនុញ្ញាតឲ្យសំដែងក្នុង o ខែ ៨ដង ។

អភិធម្មប៉ឺងពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

កាតទោ ៩ ឬកលោ ឧ៍ដ្ឌីហ្គូត្តោ ។ ៩ ខេក្សប្ ត្តលោ មុខ ៩២៥ ៣៩១៤ ១៩១៤ ១៩១៤ មក្ ឧុក្ខុសមុឧយោត៌ យថាកូតំ ខជានាត់ អយំ ឧុក្ខាធិ-ពេ គេត្ យថា ភូតិ ខជា ភាតិ អយំ ខុត្តិពិបេខកាមិធី បដិបភាតិ យថាកូត៌ បជាភាតិ តថាកតប្បាធិតា ឧសា ឌមា ឧឃាល ប្រេឌ្ធី យេខ្ញុំ ប្រេច ្រ ឧឃ្លា ឧទាវិ ខ្ទុសា វាយខេំ អមារ ឧរ្យ័យា ហោត្តិ អយំ វុច្ចតិ ចុក្ខលោ និដ្ឋិច្បត្តោ ។ កតមោ ខ បុក្ខលោ សន្ធាវិទុត្តោ ។ ៩ ជេក ទ្វោ បុក្ខលោ ៩៩ ឧុក្ខាន្តិ យថាក្តុន ខជាភាគិ ។ ខេ។ តថាកតប្បជាតិតា ខស្ស ជម្លា ជញ្ជាយ វេជ្ជិដ្ឋា យោន្តិ វេច ិតា ចញ្ជាយ ខស្ស និស្វា ឯកច្នេ អាសាវ មរិក្ខិណា ហោធ្លំ នោ ខ ទោ យថា ខ្ញុំ ខ្យុត្តស្ប មយំ វុទ្ធត៍ បក្កលោ សន្ធាវិទុត្តោ ។ [៨៨] គាតមោ ខ ពុក្ខលោ ក្នុមកាណី ។ ៩ ខេត្ត ទុ ខុតលេ ទុសវាធី យោតិ សភក្តុ តា វា

អភិធម្មបំដាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គលជាទិដ្ឋិហ្សត: (សម្រេចដោយទិដ្ឋិ) តើដូចមេខ ។ បុគ្គល១៖ ក្នុងលោកនេះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះឲុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ ហេតុទាំឲ្យកើតទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះធម៌លេតទុក្ខ ដឹងច្បាស់ តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ធមិរិលត់ទុក្ខ ឯពួកធម៌ដែល ព្រះតថាគតសំដែងហើយ បុគ្គលនោះ ធានឃើញច្បាស់ដោយប្រពៃ ជាន[ប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ ដោយ ជ្រាជ្ញ ទាំងអាសា:ពួកខ្វះ បុគ្គលនោះក៏អស់លើង ព្រោះឃើញដោយប្រាជា នេះហៅថា បុគ្គល ជាទិដ្ឋិហ្វុត: ។ បុគ្គលជាសទ្ធាវិមុត តេដ្ឋបមេប ។ បុគ្គល១៖ ក្នុ លោកនេះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ។ បេ។ ឯពួកធម៌ដែល ព្រះតថាគតសំដែនហើយ បុគ្គលនោះ ក៏ធានឃើញច្បាស់ដោយប្រពៃ ជានប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ ដោយប្រាជា ទាំងអាសវៈពួកខ្វះ បុគ្គលនោះក៏អស់លើង ព្រោះឃើញដោយប្រាជា ប៉ុន្តែ មិនដូចគ្នា នឹងបុគ្គលជាទិដ្ឋិហ្វត្ត:ខេ នេះហៅថា បុគ្គលជាសត្វាមិត្ត^(១) ៗ (៨៨) បុគ្គលមានសំជីដូចលាមក តើដូចមេច ។ បុគ្គល 🤋 ក្នុះ លេកនេះ ជាអ្នកពោលពាក្យក្លាក ទោះទៅក្នុងទីប្រជុំក្

[🛾] បុគ្គលដែលរួចបាកអាសរិះដោយសទ្ធា 🤻

បរិសក្ខនោ ក ញាត់មជ្ឈក់នោ ក ប្ទុកមជ្ឈក់នោ ក រាជិតាលមជ្ឈក់ តោ វា អភិធី តោ សក្ខិបុដ្ឋោ ឯហ៍ គោ បុរិស យំ ជានាសិ តំ ជនហ៊ុត សោ មជានំ វា អា**ហ^(®)ជាសា**ម៉ាត់ ជាជំ វា អាហា ឧ ជាជាម៉ាត់ អប**ស**្ប៊ី ក្រុស ស្រាត់ ស្រាស្ត្រ ស្រាស់ អាស្រាស់ ស្រាស់ ស្រាស អត្ថហេតុ វា បរបេតុ វា អាមិសត់ញ៉ូត្តូបេតុ វា សម្បាយខេម្មសា ភាសិតា យោតិ អយ៌ វុច្ចតិ បុក្កលោ ក្ខុ៩ភាណ៍ ។ ភាគមោ ខ បុក្កលេ បុច្ចភាណ៍ ។ ៩ ខេត្ត ឡេក ខេត្ត បដ់វិរាតោ ហោតិ សភក្ខុតោ វា បរិសក្ខុតោ វា ញាតិមជ្ឈុក តោ វា ឫកមជ្ឈុក តោ វា រាជកុលមជ្ឈ-កតោ វា អភិនិតោ សក្ខិចុដ្ឋោ ៧ហិ កោ ចុះស យំ ជាជាសំ តំ ជនហ៊ុត សោ អជាជំ វា អាហ ជា**ភា**ម៉ាត់ ជាជំ វា អាហ ជាលាម៉ាត់ អបស្ប៊ ង មាល ខ ឧទប្រឹង្ឌ ឧទប្តុំ ង មាល ឧទប្បឹង្ឌ ឥត អត្តហេតុ ជ មព្រេតុ ជ អាមិសក់ញ៉ុក្តាហេតុ ជ

១ ន.ម. សព្ទត្ថ ឋានេសុ អហគ្គិ ទិស្សតិ ។

ទៅក្នុងបរិស័ទក្តី ទៅក្នុងកណ្តាលនៃញាតិក្តី ទៅក្នុងកណ្តាលនៃពួក សេនាត្តី ទៅក្នុងកណ្តាលនៃរាជត្រកូលក្តី បើមានគេនាំទៅសួរជាសាត្សី ថា នៃបុរសអើយ ចូរមកអាយ អ្នកដឹងនូវហេតុណា ចូរនិយាយនូវហេតុ នោះចុះ បុគ្គលនោះ កាលមិនជំងឺសោះ និយាយថាដំង៍ ឬកាលដំងឹ និយាយថាមិនដឹងវិញ កាលមិនឃើញ និយាយថាឃើញ ថ្វកាល ឃើញ និយាយថាមិនឃើញវិញ បុគ្គលជាអ្នកពោលពាក្យកុហក ដោយ ដឹងខ្លួន ព្រោះហេតុនៃខ្លួនក្ដី ព្រោះហេតុនៃបុគ្គលដទៃក្ដី ព្រោះហេតុនៃ អាមិស:បន្តិចបន្តចក្តី ដោយប្រការដូច្នេះ នេះហៅថា បុគ្គលមានសំដី ដ្រលាមក ។ បុគ្គលមានសំដីដូចផា តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុ លោកនេះ បានលះបង់មុសាវាទ វៀបោកមុសាវាទ ទោះទៅក្នុងទីប្រជុំក្ដី ទៅក្នុងបរិស័ទក្តី ទៅក្នុងកណ្តាលនៃពួកញាតិក្តី ទៅក្នុងកណ្តាលនៃពួក សេនាក្តី ទៅក្នុងកណ្តាលនៃពជ្យត្រកូលក្តី បើមានគេនាំទៅសួរជាសាក្សី ឋា នៃបុរសដើយ ចូរមកអាយ អ្នកដឹងនូវហេតុណា ចូរនិយាយនូវហេតុ នោះចុះ បុគ្គលនោះ កាលមិនដឹង និយាយថាមិនដឹង ឬកាលដឹង និយាយថាដឹង កាលមិនឃើញ និយាយថាមិនឃើញ ថ្វកាលឃើញ និយាយថាឃើញ បុគ្គលមិនពោលមុសាវាទដោយដឹង១ូន ព្រោះហេតុ នៃខ្លួនក្ដី ព្រោះហេតុនៃបុគ្គលដទៃក្ដី :ព្រោះហេតុនៃអាមិស:បន្តិចបន្តួចក្ដី

អភិធម្មបំដីកេ ក្រុសប្បញ្ញត្តិ

a សម្បជាឧមុសា ភាសិតា ហោតិ អយំ វុច្ចុតិ
បុក្កលោ បុប្ជភាណី ។ គេតមោ ឲ បុក្កលោ
មនុភាណី ។ ឥ នេកច្នេា បុក្កលោ យា សា វាចា
នេឌ្យា កណ្ណេសុទា បេមន័យា បានយន្ត់មា ទៅ
ពហុជឧកន្នោ ពហុជឧមនាទា ត់សារូបី វាចំ ភាសិតា
ហោតិ អយំ វុច្ចុតិ បុក្កលោ មនុភាណី ។

ខ ជំនុំហេ រូឌ្ចីឧតខ្មុខើ ។ « ខេម្មាសិ ជំនុំហេ អំមាល ខ្មុំខ្មុំ ជំនុំហេ អំមេលិនខ្មុខើ ។ « ខេម្មាសិ ជំនុំហេ ម្តេសិនខ្មុខ ។ « ខេម្មាល ខេម្មា ។ « ខេម្មាល ខេម្មា ។ « ខេម្មា ខេមា ខេម្មា ខេមា ខេម្មា ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម ខេម្មា ខេម្មា ខេម្មា ខេម្មា ខេម្មា ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម ខេម្ម ខេម ខេម្ម ខេម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម ខេម្ម ខេម ខេម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលហ្សុភាត្តិ

ដោយប្រការដ្ទេះ នេះហៅថា បុគ្គលមានសំដីដូចផា ។ បុគ្គលមាន សំដីដូចទឹកឃ្មុំ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នក ពោលវាចាមិនមានពោស ដែលនាំមកនូវសេចក្តីសុ១ ដល់ត្រចៀក គ្នូវ ជាទីស្រឡាញ់ ពេញហប្ទ័យជាវាលអ្នកក្រុង ជាទីរត្រក្សា នៃជនប្រើន ជាទីពេញចិត្តនៃជនច្រើន នេះហៅថា បុគ្គលមានសំដីដូចទឹកឃ្មុំ ។ (៨៨) បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយដំណៅ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល ចង្អល់ សូម្បីគេស្តីថាតែបន្តិចបន្ទុច ក៏ខ្មុកចិត្ត 🧃 ព្យាបាទ គតប ធ្វើ សេចក្តីក្រោធ ការប្រទូស និងសេចក្តីមិនត្រេកអរ ឱ្យប្រាកដ ដំណៀ ចាស់ ដែលបុគ្គលឲ្យដល់នឹងឈើ ឬអំបែង តែងហូវទឹករវិង ដោយ ក្រៃលែងជាងប្រមាណ យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ អ្នកមានសេចក្តីក្រោធ ច្រើនដោយសេចក្តីចង្អេរ សម្បីគេស្ត ឋាតែបន្តិចបន្តច ក៏១ក់ចិត្ត ១៨ ព្យាបាទ គតប ធ្វើសេចក្តីក្រោធ សេចក្តីប្រទូស និងសេចក្តីមិនត្រេកអា ឲ្យប្រាកដ ក៏យ៉ាងនោះឯង នេះ ហៅថា បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយដំណៀ ។ បុគ្គលមានចិត្ត ច្រៀបដោយផ្នែកបន្ទេរ គើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ

ត្រូវ ខេត្ត ខ្លួំ បានា ភ្នំ ខេត្ត អញ ខេត្ត សមុខ បោះ គំ យថាកូន៌ បជាលាត់ មយំ ខុត្តាធំពេរជាត់ យថាកូនំ បជាសាត៌ អយំ ឧុក្ខាធិរោជតាមិធី បដិបធាតិ យថា ភូតំ បជាទាត់ សេយ្យដាច់ ជាម ចក្ខា្ទ បុរិសោ ត្តេធូ-យន្តែមហាលា រុំនីខ្សួរ យោលា នៃ ជម្រៅ ត្រែវ ត់ ខេត្ត ឡេ មុក្ខលោ ឥន៌ ឧុត្តាន្តិ យថា ភូនិ ខជា-ណត់ អយ់ ឧុក្ខុសមុឧយោត៌ យ៩ាក្ខុតំ ខជានាត់ មណ្ដ ខ្មុំស្ទីក្បាលសង្គ ខាង ខាង មណ្ដ ឧុត្តាធិរោជតាមិធី បដិបនាតិ យថាកូតិ បជានាតិ អឃ៌ វុទ្ធត់ ឬក្ខលោ វិជ្ជមុខត្តែ ។ ភាគមោ ខ ឬក្ខលោ វជ៌វូបមចិត្តោ ។ ៩ េត េត្យ ពុក្កលោ អាសវាធំ ទយា អនាក្ស ខេត្រាវិមត្ត ឧញ្ជា នៃដែរ នម្មេ សយំ អភិព្រា សច្ចិតាត្វា ឧបសម្បីជួ វិហវត៌ ស យេត្រាច់ ខាម ជាស្បែ ឧត្តិ កេំញ៉ាំ មកេជ្ជំ ជាម មណៈ ក្នុ ស្នា ស្នេ ក្នុង នេះ ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ លោ អាស្សន៍ ១៤៣ អធាស្វី ខេត្រវ៉េម៉ូត្តី ៩៣៣-វិមុត្ត ឱដ្ឋោ ជម្មេ សយំ អភិពា សច្គិកាត្យ ឧប-សម្បីដ្ឋាហរត់ អយ់ វុច្ចត់ បុក្កលោ ដើរុបមចិត្តោ ។

ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើត ទុក្ខ ដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះធម៌លេតទុក្ខ ដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះ បដិបទាដាដំណើរទៅកាន់ធម៌លែត់ទុក្ខ បុរសមានបក្ខ រូបទាំង ឡាយ នាចន្ទោះនៃផ្នេកបន្ទោះ ក្នុងកគ្រីងជិត យ៉ាងណាមិញ បគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះឲុក្ខ ដឹងច្បាស់ តាមពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខ ដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះធម៌លែត ទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះបដិចទាដាដំ លើរទៅកាន់ធមិរិលត់ទុក្ខ ក៏យ៉ាងនោះឯង នេះហៅថា បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយផ្នេកបន្ទោរ **។** បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយពេជ្រ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច ដោយប្រាជាដឹទត្តម ដោយ ១នឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នូវចេតៅមុត្ត បញ្ជាវិមុត្ត ដែលមិនមានអាសវ: ្រែះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេច**ស**ម្រាន្តនៅ ដូចជា កែមេណ៍ក្ដី ថ្មភី ឈ្មោះថា មិនដាច់បន្តិចបន្តួច ដោយពេជ្រ មិនមាន ទ្បើយ យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ បានធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់សម្រេច ដោយប្រាជាដឹទតូម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នូវ ចេតោមៃតិ បញ្ហាមៃតិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈ ទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ក៏យ៉ាងនោះដែរ នេះហៅថា បុគ្គលមានចិត្តប្រៀបដោយពេជ្រ ។

អភិធម្មបំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៩០) ភាគមោ ខ បុក្ខលោ អណ្ដេ ។ ៩ នេះ-ក្នុស្ប បុក្ខលស្ប ន៩រាវ្ទំ ខត្ត ជ ហោត យថា-ស្រែន ខេត្តាលា អនៈជំនាន់ វ កោត់ អជ៌កម្មេយ ្យ អភិក្សា វា កោក ដាត់ កាយ្រេៗ ត្រាំបូបទ្បឹស្ប ឧយ៌ ខ ឈេង ៣ឌុវិតេខ ឧយ៌ខា យុទ្ធហេយុ-ម្នាល ខ្លាំ ខ្លាំ មាន្ត្រី ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ស្ថេត្សាហ្សេខ ឌ គើ យុខេណា មេសាសម័យម្នាញ<u>ក្</u>មា-នេ ខគ្នេ ជាខេល្ខ ងណ្ដុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ក្នុខ ខេត្ត ខេត្ត ។ ៩ ខេត្ត ។ ត់ដែលមារី សន្សារិត ឧយៈ ឈេង ៣នុារិតេខ ឧយៈប អន្ទិកតំ វា កោត់ អទិតទ្រួយ្យ អទិតតំ វា កោត់ ឌាឌ្ឌ យពេលា ឧទ្សាវិតនិស្ស ឧ យោង្ យជារំ ខេម ខេម្ម ម ម ម ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ស្នាខេយ្យ សារជ្ជានរដ្ឋេ ឧឝេ ស្វាខេយ្យ ស្វិនឡ-ហ្គុំខេត្ត ខ្លាំខ្លាំ មេសាហ្មូម មេសិក្ស ឌឝើ យុខេណ្ឌ ងណូ រុំជំនួ ជំងួហេ វាយឧយ៍ ឯ

អភិធម្មបំដាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៩០) បុគលទាក់ តើដូចមេច ។ បុគលគប្បីបាននូវកោគ: ដែល១នមិនទាន់បាន ឬគហ្វីធ្វើខ្លាំកោគ:ដែលបានហើយ ឲ្យកាន់តែ ចំរើនឲ្យើង ដោយចក្តីបញ្ហា មានសភាពបែបណា បុគ្គលៗ៖ ក្នុង លោកនេះ មិនមានចក្ខ មានសភាពបែបនោះផង៍ បុគ្គលគប្បីដឹងនៅ ធមិជាកុសលនិន៍អកុសល គហ្វីដ៏ន៍នូវធមិដែលប្រកបដោយទោសនិន៍មិន មាន គេស គហ្វីដឹង៍ ខ្លាំធមិដ៏ ចៅកគេបនិង៍ ខ្ពង់ខ្ពស់ គហ្វីដឹង៍ ខ្លាំធមិមាន ចំណែកច្រៀបដោយធម៌ឡៅនិងធម៌ស ដោយចក្ខុ មានសភាពបែបណា ប្រសាស្ត្រះ មិនមានចក្ខ មានសភាពបែបនោះផង៍ ឡើយ នេះហៅថា បគលទាក់ ។ បុគលមានកែកម្ខាង តើដូចម្ដេច ។ បុគលគប្បីបាន នូវកោគ:ដែលខ្លួនមិនទាន់បាន ឬគប្បីធ្វើនូវកោគ:ដែលបានហើយ ឲ្យ កាន់តែចំរើនឲ្យឹង ដោយចក្ខុ មានសភាពបែបណា បុគ្គលៗ៖ ក្នុង លោកនេះ មានតែចក្ខុមានសភាពបែបនោះ បុគលគប្បីដឹងនូវធម៌ជា កុសលនិងអកុសល គប្បីដឹងនូវធម៌ប្រកបដោយទោសនិងមិនមានទោស គប្បីដឹងទូវធម៌ដ៏ថោកទាបនិងទ្គង់ទ្គស់ គប្បីដឹងនូវធម៌មានចំណែកប្រៀប ដោយធម៌ឡៅនិងធម៌ស ដោយចត្តមានសភាពបែបណា បុគ្គលនោះ មិន មានបក្ខមានសភាពបែបនោះទ្វើយ នេះហៅថា បុគ្គលមានភែកម្ខាង ៗ

(៩០) គត់លេ ខេ បុក្ខលេ អាក់ខ្លួំ ខ្លែក នេះ ម្នាំ មន្ទ្រិក មន្ទ្រិក នេះ មន្ទ្រិក មន្ទ្ធិក មន្ទ្រិក មន្ទ្ធិក មន្ទ្រិក មន្ទ្រិក មន្ទ្រិក មន្ទ្រិក មន្ទ្រិក មន្ទ្រិក មន្ទ្ធិក មន្ទ្រិក មន្ទិក មន្ទ្រិក មន្ទ្ធិក មន្ទ្រិក មន្ទិក មន្ទ្រិក មន្ទ្រិក

បុគ្គលមានក្អែកពីរ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលគប្បីបាននូវភោគ:ដែល
១ឧមិនទាន់បាន ឬថាគប្បីធ្វើនូវភោគ: ដែលបានហើយ ឲ្យកាន់តែ
ចំរើនឡើង ដោយចក្ដុមានសភាពបែបណា បុគ្គល១៖ ក្នុងលោកនេះ
មានចក្ដុមានសភាពបែបនោះផង បុគ្គលគប្បីដឹងនូវធមិជាកុសល និង
អកុសល គប្បីដឹងនូវធមិប្រកបដោយទោសនិងមិនមានទោស គប្បីដឹង
នូវធមិដ៏ថោកទាបនិងខ្ពង់ខ្ពស់ គប្បីដឹងនូវធមិមានចំណែកប្រៀបដោយ
ធម៌ខ្មៅនិងធមិស ដោយចក្ដុមានសភាពបែបណា បុគ្គលនោះ មានចក្ដុ
មានសភាពបែបនោះផង នោះហៅថា បុគ្គលមានភ្នែកពីរ ។

(៩១) បុគ្គលមានបញ្ជាដូចភាជន៍ផ្ដាប់ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល

រុះ ក្នុងលោកនេះ ទៅកាន់អារាមដើម្បីស្ដាប់ធម៌ ក្នុងសំណាក់នៃកិត្ត

រឿយ ១ ពួកកិត្តសំដែនធម៌ មានពីកោះក្នុងបទរាន៍ដើម មានពីកោះកុន្ន

បទកណ្ដាល មានពីកោះក្នុងបទរាន់ចុន ប្រកបដោយអត្ត ប្រកបដោយ

ព្យញ្ជនៈ ប្រកាសនូវព្រហ្មចរិយៈ ដ៏បរិបូណិបរិសុទ្ធសព្វគ្រប់ ចំពោះ

បុគ្គលនោះ បុគ្គលនោះ អគ្គយលើអាសនៈនោះ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត

នូវចំណែកជារាន៍ដើម មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាកណ្ដាល មិន

ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជារាន៍ចុង នៃកថានោះទេ បើទុកជាក្រោក

បាកអាសនៈនោះហើយ ក៏មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជារាន៍ដើម

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឧ មជ្ឈ មនសិការោតិ ឧ មរិយោសានំ មនសិ-ការេត្ត សេយ្យជាចំ ជាម កាម្រោ ចិក្សេជា តត្ ឧឧក អស់ត្ត វ៉ាត្តត នោ សណ្តាត ឯវមេវ ៩ នេ-តេច្នោ មកលេ អារាម តត្ថា ហោតិ អភិក្ខាណ ក់ក្ខាន់ សន្តិគោ ជម្មស្បាលយ តស្ប ក់ក្ ជម្មុំ នេះសន្តិ អាឌិតស្យាណំ មដ្ហេតហ្យាណំ មរិយោ-សានតាហ្យាឈំ សាត្តិ សព្យញ្ជូន គេវេលមរិបុណ្ណ៍ បរិសុខ្វិ ត្រូញ្ចាំឃំ មកាសេន្តិ សោ តស្មឹ អាស-នេ ជំសំណេ្ តស្បា កាថាយ នៅ អាឌី មនស៌-ការោតិ ន មជ្ឈំ មន្សិការោតិ ន បរិយោសានំ មនសិការោតិ ជ្រឹត្រេចិ តុទ្ភា អស្សា តុស្សា ក-ស់យ នៅ អាឌឹ មន**សំការាត់** ឧ មជ្ឈំ មនសំការោត់ ឧ មរិយោសាន៌ មនសិការោតិ អយ៌ វុច្ចតិ ឬក្រលោ អាក្សីជ្យាញ ។ កាតមោ ខ ពុក្ខលោ ឧទ្ឋ-ប្បាញ្ញា ។ ៩ពេកច្ចេះ បុក្ខលោ អារាម កញ្ញ យោត អក់ក្លាលំ ក់ក្លាន់ សន្តិកោ ជម្មស្បាសយ តែស្បា ភិក្ខា ខម្មុំ នេះសេន្តិ អាធិកាហ្សាណំ មដ្ហេត្តស្យាណំ មរិយោសាឧតស្យាណំ សាខ្លឹ

អភិធម្មបំដាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មិនធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវចំណែកជាកណ្ដាល មិនធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវចំណែក ជាខាងចុង នៃកថា នោះ ដូចជាកូមជាប បុគ្គលយកទឹក ទៅថាក ជាកក្នុងកូមនោះ តែងកំពប់ហូរទួយចេញ ដក់នៅមិនបាន ណាមិញ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ ទៅកាន់អារាមដើម្បីស្លាប់ធមិ ក្នុងសំណាក់នៃពួកភិក្ខុរឿយៗ ពួកភិក្ខុសំដៃងធម៌ មានពីកេះក្នុងបទទាន៍ ដើម មានពីរោះក្នុងបទកណ្ដាល មានពីកោះក្នុងបទទាងចុង ប្រកបដោយ អត្ត ប្រកបដោយព្យញ្ជនៈ ប្រកាសនូវព្រហ្មចរិយៈ ដ៏បរិប្ចូណ៌បរិសុទ្ធ សព្វគ្រប់ ចំពោះបុគ្គលនោះ បុគ្គលនោះ អង្គុយលើអាសនៈនោះ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លុំចំណែកជាខាងដើម មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លុំចំណែក ជាឥណ្ឌាល មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាខាងចុង នៃកថានោះទេ បើទុកជាក្រោកហកអាសន:នោះហើយ ក៏មិនធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវចំណែក ជាទាន៍ដើម មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លាំចំណែកជាកណ្តាល មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាទាងចុង នៃកថានោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ នេះហៅថា បុគ្គលមានបញ្ហាដូចកាដន៍ផ្ទាប់ ។ បុគ្គលមានបញ្ហាដូចជាថ្មក់លេច ដ្ចមេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុរលោកនេះ ទៅកាន់អាកាមដើម្បីស្ថាប់ធម៌ ក្នុងសំណាក់នៃពួកភិត្តរឿយៗ ពួកភិត្តសំដៃងធមិ មានពីកេះកង្ហេខ វាងដើម មានពីកេះក្នុងបទកណ្តាល មានពីកេះក្នុងបទវាងចុង ប្រកប

តិពន៌ខ្មេសោ

សព្យញ្ជនំ គោលមាំមុណ្ណំ មាំសុន្ធំ ព្រួញចរិយ៍ មកា-សេន្តិ សោ នុស្មី អសុនេ និសិន្តោ នុស្ស ត-ថាយ អាឌ៌ម្បី មនសិការោតិ មជ្ឈម្បី មនសិការោតិ បរិយោសានត្វ មនសិការោតិ រុឌ្ជិតោ ច ទោ តុម្ភា អស្សា តស្បា កដោយ នៅ អនី មនសិការោតិ ន មជ្ឈំ មន្ទស្ស នេ ១៤៣៤៣៩០ខំ មន្ទស-ការាតិ សេយ្យដាច់ នាម ពុរិសស្ប ជុខ្មុំខ្មុំ **ជាជាខ**្លីកាច់ អក់ណាច់ តំហ ឥណ្ឌូល មោ-ឧភា ពឧរ សោ តុម្ភា អស្តា ជួមព្រោ សត៌-មាស៊េស ឧយ្យណា ស្រុង ខ្យុខ នេះ នេះ និង នេះ នេះ និង រាត្ត មេឃ ខេត្ត វេលយ តម្សេ កិត្តា ខម្មុំ នេះមេត្តិ អេធិត្តប្បាណ៌ ឧដ្ឋោយសាល់ ឧដ្ឋលោសាខយល្វាល់ សាង្គុំ អាទ្យាញ ខ្ញុំ នៅមាន្ត្រំ ម្ចាស្តី ខេត្តក្នុំ បភាសេន្តិ សោ នុស្មឹ អសុនេ និសិន្ទោ នុស្សា គ. ថាយ អាជ៌ម្បី មន្ទស់គារោត មជ្ឈម្បី មន្ទស់គារោត៌

ដោយអត្ត ប្រកបដោយព្យញ្ជនៈ ប្រកាសនូវព្រហ្មចយៃ: ដ៏បរិច្ចូណិ បរិសុទ្ធសពុទ្រប់ ចំពោះបុគ្គលនោះ បុគ្គលនោះ អង្គ័យលើអាសន:នោះ បានធ្វើទុកកុងចិត្ត នូវចំណែកជាទាងដើម ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជា កណ្តាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាខាងចុង នៃកថានោះ តែលុះ ក្រោកចាត់អាសនៈនោះហើយ មិនធ្វើខុតក្នុងចិត្ត នូវចំណែកដាទាងដើម មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាកណ្តាល មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែក ជាខាងចុង នៃកថានោះឡើយ ចុះសយកវត្ដដែលគួរទំពាស៊ីផ្សេងៗ គឺ ល្វ អង្គរ និអន្សម ផ្ទៃពុទ្រា ទៅវាក់ៗះក្នុងថ្នក់ កាលបុរសនោះក្រោកហក ទីអង្គ័យនោះ វមែងដ្រុះទ្រាត់ទ្រាយ ព្រោះតែក្វេះស្វាតើ យ៉ាងណាមិញ បគលខ្វះ គុងលោកនេះ តែងទៅកាន់អាពមដើម្បីស្លាប់ធម៌ កុងសំណាក់ នៃពួកភិត្តរឿយ ១ ដែរ ពួកភិត្តសំដៃងធម៌ មា ១ពីកេះកុងបទ វាងដើម មានពីកោះកង៍បទកណ្ដាល មានពីកោះកង៍បទខាង់ចុង ប្រកបដោយអត្ ប្រភពដោយព្យញ្ជនៈ ប្រកាសនូវពេហ្ម១រិយៈ ដ៏ចរិច្ចណិទ្ធវិសុទ្ធសព្វ គ្រប់ ចំពោះបុគ្គលនោះ បុគ្គលនោះ អង្គុយលើអាសនៈនោះ ចានធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត ខ្លុំចំណែកជាខាងដើម ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លុំចំណែកជាកណ្ដាល

អភិធម្មចំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ចរិយោសានឡាំ មនសិការោតិ ជូខ្លីតោ ខ ទោះ សំគារោធិ ន មជ្ឈឹ មនសិការោធិ ន មរិយោ-សាន មនសិការោតិ មេឃំ វុច្ចតិ ពុក្ខលោ ១៩៩-ប្បញ្ញា ។ ភាគមោ ខ ពុក្ខលោ ពុម្ពព្យុញា **។** ឥ ខេក្ស ពុក្ខលោ អារាម កញ្ញា ហោតិ អភិក្ខាណ៍ ភិក្ខុខំ សត្តិកោ ជម្មស្បាលយ តស្ប ភិក្ខុ ជម្មុំ ငေးလည္ရွိ မာဋ္ဌ္ၾကပါတွဲ ရေးရသို့ၾကပါတဲ့ ရေးကာ-សានតហ្យាឈំ សាត្តំ សព្យញ្ជនំ គេវេលបរិបុណ្ណ៍ បរិសុទ្ធិ ត្រូឡចរៃយ៍ ខកាសេត្តិ សោ នស្មឹ អា-សនេ និស់ន្នោ តស្បា តថាយ អានិម្បី មនស៎-ការោតិ មជ្ឈម្បី មនសិការោតិ បរិយោសានម្បី មនសិការោតិ វុឌ្ឌិតោចិ តុម្ភា អាសានា តុស្បា តេសយ អាធិទ្យ មនសិតហេត មជ្ឈម្យី មនសិ-ការេតិ បរិយោសានម្បី មនសិការេតិ សេយ្យថាបិ សាម កុម្រោ ឧក្ដៅ ឥត្ត ឧឧក អស់ត្ សណ្ដាត់ នោ វ៉ាតុតំ ឯវមេវ ឥ ខេត្សច្ចា ឬក្សេហ

អភិធម្មបំណី ថុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកខាងចុង នៃកថានោះ តែលុះក្រោកចាកអា-សន:ហើយ មិនធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវចំណែកខាងដើម មិនធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវចំណែកកណ្ដាល មិនធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវចំណែកខាងចុង នៃកថានោះ ឡើយ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ នេះហៅថា បុគ្គលមានបញ្ហាដូចជាថ្មក់លេច ។ បុគ្គលមានបញ្ជាក្រាស់ ត្រដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ គ្នេលែកនេះ ទៅ កាន់អាកម ដើម្បីស្លាប់ធម៌ ក្នុងសំណាក់នៃពួកកិត្តរឿយៗ ពួកកិត្ត សំដៃង៍ធម៌ មានពីរោះក្នុង៍បទខាង ដើម មានពីរោះក្នុង៍បទកណ្ដាល មាន ពីកេះក្នុបទខាងចុង ប្រកចដោយអត្ត ប្រកចដោយព្យញ្ជូន: ច្រកាសនូវ ព្រហ្មចរិយ: ដ៏បរិបូណ៌បរិសុទ្ធសពុគ្រប់ ចំពោះបុគ្គលនោះ បុគ្គលនោះ អត្ថយលើអាសន:នោះ ក៏តែងធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាខាងដើម ធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាកណ្ដាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាខាង ចុង នៃកថានោះផង៍ លុះក្រោកចាកអាសន:នោះហើយ ក៏តែងធ្វើទុក ក្នុងចិត្ត នូវចំណែកជាខាងដើម ធ្វើទុកកង្គិត នូវចំណែកជាកណ្ដាល ធ្វើទុកកង៍បិត្ត ខ្លាំបំណែកជាទាង់ចុង នៃកថានោះផង ក្មផ្សា បុគ្គល យកទឹកទៅចាក់ដាក់កង្គែមនោះ (ទឹក) ក៏ដក់នៅ មិនកំពប់ខ្លាយ ចេញទ្វេយ យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ទៅកាន់

តិកនិទ្ធេវេវា

អារាម កញ្ញា ហោតិ អកិត្តាណំ កិត្តាធំ សត្តិកោ ឧត្តស្សាខាល ឧស្ស គិត្ត ឧទ្ទំ ឧសេត្តិ អាឱិតហ្យ-ကို မေးရွံ့အတျာကို ဗၢိဳးဟာလာဒအတျာကို လာနို့ អព្យញ្ជន៍ គោហេចចែណ្ណី ចាំសុខ្វិ ត្រូញចាំយំ ច-តាសេន្តិ សោ នស្មឹ អស់នេ និសិន្ត្រា នស្បា តេសយ អាធិទ្យ មនសិតហេតិ មជ្ឈូវ មនសិ-ការាតិ មរិយោសានម្បី មនសិការោតិ ដ្ឋាតាតិ នស្លា អស្សា នស្សា តថាយ អនុ់ខ្យុំ មន្សុំ-តារោតិ មជ្ឃ មានសំតារោតិ បរិយោសាធម្បី (៩៤) ភាគមោ ខ ពុក្ខលោ ភាមេសុ ខ ក់ស្រុ ខ អវីតរាគា ។ សេតាបច្សភាពភាម៌ នោ វីត្យាតា ។ កាត់មោ ខ ពុក្ខលោ កាមេសុ វីត្ រាគោ ភវេស្ អវីតរាគោ ។ អភាគាមី មយំ វុច្ចុត៌ បុគ្គលោ គាមេសុ វីនរកោ គមេសុ អវីនរកោ ។ តាតាមោ ខ ឬក្សា កាមេសុ ខ ការសុ ខ វីត្តាក្រា ។ អូរេលា អូល វុច្ចត៌ បុក្ខលោ

អាកមដើម្បីស្លាប់ធម៌កង្គសំណាក់នៃពួកកិត្តប្រើយ ១ ពួកកិត្តក៏សំដៃង៍ធម៌
មានពីពោះកង៍បទ ១ ដដើម មានពីពោះកង៍បទ ក ណ្តាល មានពីពោះកង៍បទ
១ ១ និក្ខុង ប្រកបដោយអត្ត ប្រកបដោយព្យញ្ជនៈ ប្រកាសខ្លូវព្រហ្មចរិយៈ
ដឹបរិបូណិបរិសុទ្ធសព្វគ្គប់ ចំពោះបុគ្គលនោះ បុគ្គលនោះអង្គ័យលើ
អាសនៈនោះ តែង៍ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជា១ ង៍ដើម ធ្វើទុកក្ងង់
ចិត្ត ខ្លូវចំណែកជាកណ្តាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជា១ និកុង្គ ខ្ញុំ
ចំណែកជា១ និដើម្បី ចំពោះសង្គិល និង្ខបំណែកជា ភាង៍បុង ចំពោះជំនំ សុះក្រោកបាកអាសនៈហើយ តែង៍ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជាកណ្តាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជាកណ្តាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជា ភាស្តាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជា ភាសាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លុវចំណែកជា ភាសាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជា ភាសាល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លូវចំណែកជា ភាសាល បុគ្គលមានបញ្ហាក្រាស់ ។

(៩៤) បុគ្គលមិនទាន់ ប្រាសាកតម្រេកក្នុងកាមនិងភព តើដូច
ម្ដេច ។ បុគ្គលដាសោតាបន្ទៈនិងសកទាគាមី នេះហៅថា បុគ្គលមិន
ទាន់ ប្រាសាកតម្រេកក្នុងកាមនិងកព ។ បុគ្គលដែលប្រាសាកតម្រេក
ក្នុងកាម តែមិនទាន់ ប្រាសាហកតម្រេកក្នុងកា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល
ជាអនាគាមី នេះហៅថា បុគ្គល ប្រាសាកតម្រេកក្នុងកាម តែមិន
ទាន់ ប្រាសាកតម្រេកក្នុងកព ។ បុគ្គលប្រាសាកតម្រេកក្នុងកាម តែមិន
ទាន់ ប្រាសាកតម្រេកក្នុងកព ។ បុគ្គលប្រាសាកតម្រេកក្នុងកាមផង
ក្នុងកាជជ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលជាព្រះអរហន្ត នេះហៅថា បុគ្គល

អភិធម្មចំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

តាមេសុ ខ ក្សេសុ ខ វិត្សាតា ។

(ನ್ಯ) ಜಜೀಕು ೯ ದರ್ಭಯ ಕುಳುಉಣ. ទូបមោ ។ ៩ ខេត្ត ច្នេះ ប្រក ហេ មភិណ្ឌិ កាជ្ឈិត សោ ខ ទូស្ស គោ ភេ ខំ នីឃវត្តិ អនុសេតិ လေယ၂လျှင်း ကားမ အေလ ကေလ လကာ ဒ ခ်စ္ျိ លុជ្ជត៌ វាតេច វា ឧុឧកេខ វា ចិរដ្ឋិតិកា យោត៌ រ្យានៅ ៩ ខេត្តទ្វោ ខុត្តលោ អភិណ្ឌិ កន្លៀត សោ ខ ទូស្ស កោ ខេាំ ខឹឃវត្តិ អណ្តង់តំ អយំ វុច្ចតិ ចុក្ខលោ ទាសាណលេខ្១ម ។ កកម ខ ជុឌ្គលោ ជណ្ឌូលទាំង ។ ។ ខេម្មបំ ជុឌ្គលោ អភិណ្ឌ ត្រៅនៃ សោ ខ ទូស្ស ត្រោដោ ឧ ខំរំ ឧ-ឃវត្តិ អនុសេតិ សេយ្យដាចំ នាម ១៤វិយា លេខា ទំព្យំ លុជ្ជតំ វានេន វា ឧតានេ វា ជ ចំរង្គឹត៌-យ លោខ វាវ នេះ មុខ ខេត្ត តិ ខេត្ត បា តាជ្ឈត់ សោ ខ ទូស្ស កោ ជេ ខំ ខំ ខំ បរត្តំ អន្មមេត្ត អញ ថ្ងៃខ្លាំ ឬក្តលោ ១៧រីលេទ្ធមេ ។ តាតមោ ខ ឬក្ខលោ នុន្ធកាលេទ្ធម**ោ ។**

អភិធម្មចំដឹក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

្រុសហកតម្រេកកង្កាមផង កង្កាពផង ។ ក្

(៩៣) បុគ្គលប្រៀបដោយគំនូសថ្ម តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលៗ: ក្នុងលោកនេះ ក្រោធរឿយៗ ឯសេចក្តីក្រោធនោះ របស់បុគ្គលនោះ សោត តែងដេកត្រាំនៅ អស់កាលយូរអង្វែង គំនូសថ្ម មិនងាយ វលច់នាច់ ដោយទ្យល់ឬទឹកឡើយ ជាគំនូសតែងបិតនៅអស់កាលជា យុវអង្វែង យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ក្រោងរឿយៗ ឯសេចក្តីក្រោធនោះ របស់បុគ្គលនោះសោត តែងដេកត្រាំនៅ អស់ កាលយុវអង្វែង $\hat{\pi}$ យ៉ាងនោះដែរ ខេះហៅថា បុគ្គលប្រៀបដោយ •ំនុសថ្ម ។ បុគ្គលប្រៀបដោយគំនួសដី តើដូចមេច ។ បុគ្គល**ូះ** ក្នុងលោកនេះ ក្រោជរឿយ១ តែសេចក្តីក្រោជនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនបានដេកត្រាំនៅ អស់កាលយូរអផ្វែងឡើយ គំនូសដី តែង៍ទាប់ វលប់ទៅ ដោយទ្យល់ឬទឹក ជាគំនូសមិនឋិតនៅ អស់កាលជាយូវ អង្វែង យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ក្រោធរឿយៗ តែសេចក្តីក្រោធនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនដេកគ្រាំនៅ អស់ កាលយូរអង្វែងឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ នេះហៅថា បុគ្គលប្រៀប ដោយគំនួសដី ។ បុគ្គលប្រៀបដោយគំនួសទឹក តើដូចម្ដេច ។

តិកនិទ្ធេសោ

រុំតំនូ ដ់ដុំហេ ន់ខុយហេខំពុស ឯ

ហាទំនុំ ដេ ហាទំនុំ ខេត្ត ហាទំនុំ ខេត្ត អាច្រុំ ខេត្ត ខេត្ត អាច្រុំ ខេត្ត ខេត្ត អាច្រុំ ខេត្ត ខេត្ត អាច្រុំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាច្រុំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាច ខេត្ត ខេត្

បុគ្គល 🤋 កុង្គ លេក នេះ ទុកជា គេនិយយដោយពាក្យដ៏វិធីរូសក្ដី ទុក ជាគេនិយាយពាក្យអាក្រក់ក្ដី ខុកជាគេនិយាយដោយពាក្យមិនជាទីគាប់ ចិត្តក្តុំ ក៏នៅតែស្រស់ស្រាយផង រីក្សាយផង រួស្សាយផង គំនួសទឹក តែងនាប់រលប់ទៅ ជាគំនូសមិនបិតនៅ អស់កាលជាយូរអង្វែង យ៉ាង ណាមិញ បុគ្គលពុក្ខ៖ ក្នុងលោកនេះ ទុកជាគេនិយាយដោយពាក្យ វឹងរូសក្ដី ទុកជាគេនិយាយដោយពាក្សាក្រុកក្ដី ទុកជាគេនិយាយដោយ ពាក្យមិនជាទីពេញចិត្តក្ដី ក៏នៅតែស្រស់ស្រាយផង៍ រីករាយផង៍ រួស nយផង៍ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ នេះហៅថា បុគ្គលប្រៀបដោយគំនូសទឹក **ៗ** (៩၆) ဗက္ကာပုန္ကလက်န်းအေး ပုန္ကလက္ ကူက (ပြောပြးမ်ားလာ សំពត់សម្បក ឈើ ត្រីដុចមេ្ខ ។ សំពត់សម្បក ឈើមាន ៣ យ៉ាង គឺសំពត់សម្បក ឈើនៅថ្មី ជាសំពត់មានពណ៌អាក្រក់ផង មានសម្ព័ស្ស វីង៍ផង៍ មានតម្ងៃតិចផង៍ 🤊 សំពត់សម្បកឈើជាកណ្ដាល ជាសំពត់ មានពណ៌អាក្រក់ផង៍ មានសម្ពីស្ប៉ាំង៍ផង៍ មានតម្ងៃតិបផង៍ 🤊 សំពត សម្បកឈើចាស់ ជាសំពត់មានពណ៌អាក្រក់ផង៍ មានសម្ព័ស្ស្រឹងផង៍ មានតម្ងៃតិប្ផង៍ 🤊 ។ ពុក្ខជន តែងយកសំពត់សម្បក ឈើ ដែល onស['] ទៅដុត្តាំង ឬយកសំពត់សម្បកឈើចាស់នោះ ទៅចោល លើគំនរសម្រាម ។

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(។៤) ត្យគេ នយោគេ សេនិយិតមា ជិជបោ ស នោ ស់វិជ្ជមានា ភិក្សុស ។ កាតមេ តយោ។ ខយុត្ត ខេ មួយ ឈម ខម្សីហេ មាជពតិ ឋឧតអារី ខុសិឃា្សខាធា មេ៣ នៃវិទ្ធា មេ ខេស្មា ឌីពីយោ **ឌ**ជុំជ**ុស អ**េក ជួយ លេ សេ បន្ទាស្ស សេវត្ថិ ភជត្ថិ ប្រធានាសត្ថិ និឌ្ឍនុកតិ អាបដ្ឋ នេះសង្ខំ ហោត់ ដីឃវត្តំ អហិតាយ ឧុក្ខាយ មុខឧស្សិ ខ័យ្ឌភាគិហាមេ មេណាជាតួ មេ ទេត្តកោ ឧត្តសម្លស្សា នដូចមោ អយំ ពុក្ខលោ យេភូ សេ ឧទ ឧទ្ធម័យាង ខ្មុរគួយ៉ាសងមោ-សឧកិហាឧច្បច្ចុយគេសជួចក្ដែារ គេសន្តំ ឧមហច្ចល់ យោត៌ ជ មហាជំសំសំ ឥឧមស្ប អប្បក្បតាយ សេលាន្រាត្ត មោ ខេងខ្គុំខេត្ត អព្សិធ្វេ ខ្ពុំឧសេ មេល ជុក្ខលោ មជ្ឈិមោ ចេច ភិក្ខុ ហោតិ ។បេ។

អភិធម្មបំដាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(៩៥) បុគ្គល ៣ ពួក ប្រៀបដោយសំពត់សម្បកឈើ នេះ វមែងមានកង់ពួកកក្ ក៏យ៉ាង៍ នោះឯង ។ បុគល ៣ ពួក តើដូចមេច ។ ប្រសិនបើកិក្ខុថ្មី $^{(0)}$ ជាអ្នកទ្រស្នីល មានធម៌ដ៏លាមក អំពើនេះ ព្រោះភិក្ខុនោះមានពណ៌គឺសីលអាក្រក់ សំពត់សម្បកឈើនោះ ពណ៌អាក្រក់ មានឧបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យ យ៉ាងនោះដែរ បើពួកជនណាមួយ ទៅសេព គប់ ចូលទៅអង្គ័យជិត តែងដល់ខ្លាការប្រព្រឹត្តិតាម ខ្លាធិដ្ឋិរបស់បុគ្គលនោះ ការសេពនោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខ អស់កាលជាយូវ អង្វែង ដល់ជនទាំងនោះ អំពើនេះ ក្រោះបុគ្គលនោះមានសម្ព័ស្សជា ្ត្រ សំពត់សម្បក ឈើនោះ មានសម្ព័ស្សរឹង មាន**ទបមា យ៉ា**ង៍ណា មិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ បុគ្គលនេះបើទទួល ថីវ៖ បិណ្ឌូហុត សេនាសនៈ និងគិលានហ្វូច្ចុយគេសដ្ឋបរិក្ខារ របស់ជន ពួកណា ការទទួលនោះ ជាអំពើមិនមានផលច្រើន មិនមានអានិសង្ស ច្រើន ដល់ជនពួកនោះទៀយ អំពើនេះ ក្រោះបុគ្គលនោះមានតម្ងៃ តិច សំពត់សម្បកឈើមានតម្ងៃតិច មានទបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គល នេះ មាន**ទ**បមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែវ បើកិត្ត្ជាកណ្តាល^(២) ។ បេ**។**

សំដោយកភិក្ខុដែលឧបសម្ប័ទមិនទាន់ ៩ វិស្សា ទុកជាមានអាយុ ៦០ ឆ្នាំ កំដោយ
កំឈ្មោះថាភិក្ខុថ្មី ។ អដ្ឋកថា ។ ៤ រាច់ពី ៩ វិស្សា ទៅដល់ ៩ វិស្សា ឈ្មោះថាភិក្ខុជា
កណ្ដាល ។ ពី ១០ វិស្សា ឡើងទៅ ឈ្មោះថាភិក្ខុជាថេរ: ។ អដ្ឋកថា ។

តិកគិទ្ចេសោ

ខេ្ត្រា ខេត្ត មួយ ខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មុខភេស្ដី ៩៦៥ មាលា ពេលនៃក្នុ មោ ខេង៩-កោ ឧត្តាណ្ឌ ត្តដូចមោ មយំ ពុក្ខណៈ យេ ទោ បឧស្សា សៅធ្លុំ ភជន្តិ ប្រធានាធ្វុំ និឌ្ឍនុកត់ អាបដូច្ឆិ នេះសត្តិ ហោតិ ជីឃវត្តិ អហិតាយ ខុត្តា-ណ មុខឧសា ខយ្ឌមាតិហាម កោយន្រ្ មោ ខេត្តកោ ខុត្តសមូស្សា «ខ្មុំជមោ អញ្ បុក្ខលោ យេអំ ទោ មន មដិក្ខណៈគំ ខ្មុំ ខេត្ត-បានសេខាសខក្ខិលាខេត្តិលាខេត្តិ នេះ មន្តិ ឧ មហ្ទួលំ យោតិ ឧ មហានិសំសំ ឥឧមស្ប អព្យឹស្លាយ សេលាខ្រាត្ត សោ ខេងខ្មែរ អព្យឹស្លោ ဆင္ခဲရာ၊ ေဆာက္ ရမ္မားလာ အျပဳေတာ့ ေရးက ညွန္တို សជ្ឃមជៀ ភណភិ នមេជំ ភិក្ខុ ឯវមាហ៍សុ ត់ នុ ខោ ន្យ ពលសា ្ត្រសា ត្រាន ទូទ្បី នាម គណ៌តត្វិ មញ្ជស់តំ សោ កុទ្បីតោ

តិកនិទ្ទេស

បើកិត្តជាថេរ: តែជាអ្នកទ្រស្នស់ល មានធម៌ដ៏លាមក អំពើនេះ ព្រោះកិត្តិ នោះមានពណ៌គឺស៊ីលអាក្រក់ សំពត់សម្បក ឃើមានពណ៌អាក្រក់ មាន ទបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ បើ ពួកជនណាមួយ សេព គប ចូលទៅអន្ត័យជិត តែងដល់នូវការ ប្រព្រឹត្តតាមនូវទិជ្ជិរបស់បុគ្គលនោះ ការសេពនោះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី មិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខ អស់កាលជាយូរអង្គែង ដល់ជន ពួកនោះ អំពើនេះ ព្រោះបុគ្គលនោះមានសម្ផុស្សជាខុត្ត សំពតសបក លេខ មានសម្ព័ស្សរឹងនោះ មានទបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ កំ មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ បុគ្គលនេះ បើទទួលចីវៃ បណ្ណាជាត សេនាសនៈ គិលានហ្វច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ របស់ជនពួកណា កាវទទួល តែងមិនមានផលច្រើន មិនមានអានិសង្សច្រើន ដល់ជនពួក នោះ អំពើនេះ ក្រោះបុគ្គលនោះមានតម្ងៃតិច សំពត់សំបកឈើមាន តម្ងៃតិចនោះ មានឧបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យ យ៉ាងនោះដែរ ប្រសិនបើកិត្តជាថេរៈ មានសភាពយ៉ាងនេះ និយាយ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ពួកកិត្តនាំគានិយាយយាងនេះ នឹងកិត្តជាថេវ: នោះថា ប្រយោជន៍អ៊ី ដោយពាក្យដែលលោកជាមនុស្សល្ងន៍មិនឈ្វាស ពោលហើយ លោកសំគាល់នូវពាក្យដែលគេគប្បីពោលចុះ ភិក្ខុនោះក៏ទឹង

អភិធម្មចំជិកេ បុគ្គលប្បញ្ចត្តិ

អ្នះ ម្នាន នេះ ម្នា នេះ ម្នា នេះ ម្នា នេះ ម្នា នេះ មន្ត្រា នេះ មន្ត្តិ នេះ មន្ត្រា នេះ មន្ត្រា នេះ មន្ត្រា នេះ មន្ត្រា នេះ មន្ត្រា នេះ មន្ត្រិត នេះ មន្ត្រិង នេះ មន្ត្រិនិត្តិ នេះ មន្ត្រិង នេះ មន្ត្

១ ឱ. ម. ឯក្តីស កត្តិ សំភ្លេ ទិស្សតិ ។

អភិធម្មចំណីក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អន់ចិត្ត (បើ) សង្ឃលើកទោស ដោយវាចាមានសភាពយ៉ាងណា ក៏ បញ្ចេញនូវវាចាមានសភាពយ៉ាងនោះ ដូចជាសំពត់សំបកឈើ ដែល គេចោលលើគំនរសម្រាម ។ នេះបុគ្គល ៣ ពួក ប្រៀបដោយសំពត់ សំបកឈើ វមែងមានក្នុងពួកកិត្ត ។

(៧៦) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល ៣ ពួក ច្រៀបដោយ សំពត់កាសិក: តើដូចម្ដេច ។ សំពត់កាសិក: មាន ៣ យ៉ាង៍ គឺ សំពត់កាសិក:ថ្មី ជាសំពត់មានពណ៌ល្អផង មានសម្ដីស្សទន់ផង៍ មាន តម្ងៃច្រើនផង៍ ១ សំពត់កាសិក: ជាកណ្ដាល ជាសំពត់មានពណ៌ ល្អផង៍ មានសម្ដីស្សទន់ផង៍ មានតម្ងៃច្រើនផង៍ ១ សំពត់កាសិក: បាស់ ជាសំពត់មានពណ៌ល្អផង៍ មានសម្ដីស្សទន់ផង៍ មានតម្ងៃច្រើន ផង៍ ១ ពួកជន តែង៍យកសំពត់កាសិក: ដែលបាស់ ហើយ ធ្វើជាសំពត់ សម្រាប់ ប៉េក់ពៃ្ជន ឬ តម្គល់ទុកខ្លាស់ពត់នោះ ក្នុងទូសម្រាប់ជាក់ ខ្លាំគ្រឿងក្រអូប ។

(៩៧) បុគ្គល ញ ពួក ប្រៀបដោយសំពត់កាសិក:នេះ វមែន មានកង្គពួកកិត្ត ក៏យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គល ញ ពួក តើដូចម្ដេច ។ ប្រសិនបើកិត្តបូសថ្មី ជាអ្នកមានសីល មានកហ្សាណធម៌ អំពើនេះ ព្រោះកិត្តនោះ មានពណ៌គឺសីលល្អ សំពត់កាសិក:នោះ មានពណ៌ល្អ

តិកនិទ្ធេសោ

មញ្ចុំ នេះស្រា ពីមេខធ្វា មេខ្មាំ មេខ្មាំ បញ្ចាសត្តិ ឧិដ្ឋានុកភិ អាបដ្ឋត្តិ គេសត្តិ យោតិ ខ្លែល ខ្លុំ ស្ទេល សុខភេឌ ស្នេសដីសាំ-តាយ សេយ្យដ្ឋ នំ ភាស់ភាន្ត្ំ សុទ្សម្ូស្ប៊ ដឹក្តុណាតិ ខ្លាំមើណ្ឌខាតសេនាសនក៏លានឲ្យចូយកេ-សដ្ឋបាំក្តារំ ត្រសន្តំ មហបួលំ ហោត់ មហាជំសំសំ នុខឧស្ស ឧសស្បាល សេលាទ្រភ ខ្លួន សេស្សាខ្លុំ មហញ្ជំ តម្ងុបមោ អយំ បុក្កលោ មជ្ឈិមោ ខេច ភិទ្ធ ។ ខេ ។ ៩ពេ ខេច ភិទ្ធុ យោតិ សីលវា ಆಯುಉಜಾಕು ಇಜಾಸ್ಟ್ ಸ್ಕುಟ್ಟು ಅದಾಗಿ-တစ် ဆို ကောက်ကြေးခို ကြသည် ဆင့်ပမော မာဏိ បុក្ខលោ យេ ទោ បន្តអុក្រ សៅន្តិ ភជន្តិ បយ៌រុ-ទាសន្តិ និដ្ឋាន្ត្រី អាប្សន្តិ នេះសន្តិ ហោតុ

តិកនិទ្ធេស

មានឧបមាយ៉ាង៍ណា បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ បើពួក ដនណាមួយ សេព គប់ ចូលទៅអង្គ័យជិត តែងដល់នូវការប្រព្រឹត្តិ តាមនុវ្ធជុំរបស់បុគ្គលនោះ ការសេពគប់ជាដើមនោះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដល់ជនពួកនោះ អស់កាលជា យុវអង្វែង អំពើនេះ ក្រោះបុគ្គលនោះមានសម្ដីស្បូជាសុ១ សំពត់កា-សិក:នោះ មានសម្ផីស្សូទន់ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏ មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ បុគ្គលនេះបើទទួលបីវរ បិណ្ឌូ បុគ សេនា-សនៈ គំលានប្បច្ចុយគេសដ្ឋបក្ខោះ បេសជនពួកណា ការទទួលនោះ វមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ដល់ជនពួកនោះ អំពើនេះ ក្រោះបុគ្គលនោះ មានតម្លៃច្រើន សំពត់កាសិក:នោះ មានតម្ងៃច្រើន មានទបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ បើកិត្ត្ជជាតណ្ដាល ។ បេ ។ បើកិត្ត្ជជាថេវ: មានសីល មានតហ្យាណ-ធមិ អំពើនេះ ក្រោះភិក្ខុនោះមានពណ៌គឺសីលល្អ សំពត់កាស់ក:នោះ មានពណ៌ល្អ មានឧបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យ យ៉ាងនោះដែរ បើពួកជនណាមួយ សេព គប់ ចូលទៅអង្គ័យជិត តែង ដល់នូវការប្រព្រឹត្តតាម នូវទិជ្ជិរបស់បុគ្គលនោះ ការសេពគប់ជាដើម្រោះ

អភិធម្មបិជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ច្ឆែក្ស៊ី ស្ថាល សុខាយ មុខតអារី មាខមគីមារីមាល សេយ្យជាជិន តាសិតាវត្តំ សុខសម្ផុស្ស៊ី នដូបមោ မက္ ရဲမ်ိဳးဟာ ကေနာ့ သေ အန္ဌမဟာ နွာ ទីវេទិណ្ឌូ ខាគ សេនាសនកិលានទ្បីទ្វុយកេសដ្ឋីទវិក្ខាវិ နေးမရှိ ဧတဋ္ဌကိ တောင်္ခ ဧတင်္ခမိန့် ရဲဒမည္ဌ មហក្បតាយ សេយ្យដាច់ តំ កាស់ការត្នំ មហក្បំ ဆင့်ဝေးမော မာဏ္ခ ဝုဇ္ထ (∞) ညီကိုမော ေငေးက $\hat{m{p}}$ က္ခံ့ សជ្ឈមជៀ ភណៈតំ តមេនំ ភិក្ខុ ឯវមាហ៍សុ ឌគីល់ រួចជា ឧហាខ្លួន ឧសារី ខ្លួ ឧទ្ទុ ស ឌេធារិ កច្ច កណ្តាកៅ ជំ កាស់ការត្តំ ។ ៩មេ តយោ តាសិតាត្រែមា បុក្ខលា សន្តោ សំផ្ទៃ-មានា ភិត្ត្ប

(។។) មាន ស ខ ដុខ្គេល សុជានៃ លៀ ។

អភិធម្មចំដឹក ក្រុសប្បញ្ញត្តិ

តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុ១ ដល់ជនពួក នោះអស់កាលជាអង្កែង អំពើនេះ ព្រោះបុគ្គលនោះ មានសម្ព័ស្សជាសុខ សំពត់កាសិត:នោះ មានសម្ដីស្សទន់ មានទបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គល នេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ បុគ្គលនេះ បើទទួលចីវរបណ្តូបាត សេនាសន: គិលានហ្វូច្ចុយគេសដ្ឋបរិក្ខាវ វបស់ជនពួកណា កាវទទួល នោះ វមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើនដល់ជនពួកនោះ អំពើ នេះ ក្រោះបុគ្គលនោះ មានតម្លៃច្រើន សំពត់កាសិក:នោះ មានតម្ងៃ ច្រើន មានទបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍ នោះដែរ បើកិត្ត្ជាប់វេ: មានសភាពបែបនេះ និយាយក្នុងកណ្ដាលជំ-នុំសង្ឃ ពួកភិក្ខុនាំគ្មានិយាយយាងនេះ នឹងភិក្ខុជាថេរៈនោះថា បពិត្រ លោកមានអាយុ លោកជាអ្នកមានសទ្ធាតិច ភិក្ខុជាថេរៈពោលនូវធមិ ផង៍ នូវវិន័យផង៍ ពាក្យនោះ បេសកិក្ខិជាថេរៈនោះ គួរយកទុកដាក់ ក្នុចត្លូលន ដូចជាសំពត់កាសិក: គួរយក់ទុកជាក់ក្នុមិទ្រប់ជាក់នូវ វត្តមានក្និន្យក្អមួប ។ នេះ បុគ្គល ញ ពួក ប្រៀបដោយសំពតកាសិក: វេមឥមានក្នេញក្ភិត្

(៩៨) បុគ្គលដែលគេប្រមាណបានដោយងាយ តើដូចមេច។

តិពនិទ្ធេសោ

ឥ ដេក្សា ដុក្ខលោ ឧទ្ធតោ យោតិ ឧត្ឋខ្សោ ឧឧលោ ឧទរប រួយយើបលេ ឧដីអាវ័ឌ អមានិ ជានោ អសមាហ៍តោ វិត្តខ្លួចត្តោ ទាក់ដ៏ច្រ្តិយោ μ က္ ပုံငံန္မွာ င်္ဂပ္လဟ က်င္သိုးရေကါu မွာေရး ϵ ရမ္မားလာ ဗေဂါးရေကါ a များမေးတီ ရမ္မားလာ អត់ខ្លំនោ ឈេន អត់ចនៅ អត់តលោ អត់សប អាំគាំស្លាក់ចោ ឧបដ្ខិតស្បីគំ សម្បជានោ សមាហ៍-តោ រាយនៃខ្មែញ សុវុឌ្ស នៃ នេះ ដូច្នេះ ជង្គះ លោ ខ្មព្វាមយៀ ។ ភាគមោ ខ បុក្ខលោ អព្យ-ដេ យៀ ។ ដុ េះ ភេ ប៉ែ ជុំ ហេ អា អា វា ចំ ១ យា អស្ចស្ស ខេត្រាម៉ឺត្ត ខញ្ជាម៉ឺត្ត ធំដ្ឋេ ឧថ្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្យា ឧបសម្បីជួ ហៃ គេ អយំ វុច្ចុគ៌ ជំនុំបេល អព្សិធេញៀ រ

ងជូន យ៉ោ ខ ឧណ្ឌុំឧាស្ទន យ៉ោ ឯ មុ នេយ ស្នំ ឯដ ហោ (។។) យន សោ ខ ឯជ ហោ ខ ហេរួន យ៉ោ ខ

តិកតិទ្ទេស

បុគ្គល 🤋 ក្នុងលោក នេះ ជាអ្នករាយមាយ លើកកម្ពស់ មានបិត្ត ឃ្មេង ឃ្វេង មានមាត់វិង មានកាបាកតាយ ក្យេចស្មាវតី មិនដឹងៗន មានបត្តមិនតម្ភល់មាំ មានបិត្តកិន្ត្តប្រឡំ មានឥន្ត្រ្ទីយព្រុកដ នេះហៅថា បុគ្គលដែលគេប្រមាណបានដោយងាយ ។ បុគ្គលដែលគេប្រមាណ បានដោយក្រ តើដូចមេច ។ បុគ្គបេទ្ធះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិន រាយមាយ មិនលើកកម្ពស់ មានចិត្តមិនឃ្វេងឃ្វេង មានមាត់មិនវឹង មានកាលមិនកត្តាយ មានសារតិតមល់សំប មានសេចក្ដីដឹង១៩ មានចិត្ត តមល់មាំ មានចិត្តមូលក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ មានឥន្ត្រិយស្សន៍មហើយ នេះ ហៅថា បុគ្គលដែលគេប្រមាណជានដោយក្រ ។ បុគ្គលដែលគេប្រមាណ មិនបាន តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុលេកនេះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ដោយបញ្ហាដ៏ទត្តមដោយ១៩៦៨ ក្នុជបច្ចុប្បន្ន នូវចេតៅម៉ុត្ត បញ្ជាវិមត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ នេះហៅថា បុគ្គលដែលគេប្រមា**ណមិន**បាន **។** (៩៩) បុគ្គលដែលគេមិនគួរសេព មិនគួរគប់ មិនគួរចូល ទៅអង្គ័យជិត តេដ្ឋបមេច ។ បុគ្គលរុះ កង្គែលកនេះ ជាអ្នក

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ល្ខាល លោក សុល្ខេ សមាជ្យ ជញ្ញាយ ឯវជ្ឈចា ពុក្ខលោ ជ សៅតញ្ចោ ជ ភពិតញោ ជ បយ៌រុ-សក្ខព្យ មួយ ម្ដាំ មន់ខ្មីលា មួយ ទៃ មថយនាំ ឯ ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ចាស់តញ្ចេ ។ ៩ ខេត្ត ឡេ មុក្ខលោ សឌិសោ ហោត៌ ស់លេខ សមាជំនា បញ្ហាយ ឯវេទ្ធទោ បុក្ខលោ សៅ-តេញ ភជិតញោ បយ់ច្រាស់តេញ ។ តំ កាំស្ ប្រេតុ ។ ស៊ុលសាមញ្ជេតាធំ សត់ ស៊ុលគេថា ខ នោក់ស្[-ត៌ សា ខ នោ ជាសុ កាស្បូត៌ សា ខ នោ ប់វត្តិ ភាស្ប៊ុត សមាធិសាមញាក្ខាន់ សតុំ សមាធិ-គេថា ៦ នោ ភាំស្បូត៌ សា ៦ នោ ជាសុ ភាំស្បូត៌ ស ខ នោ បង្គិន កសៃក្គិ បញ្ជាសមញ្ជតានំ សនំ មញ្ញាគាថា ខ នោ កាស្ប៉ុត្តិ សា ខ នោ ដាស ភាស្សុត សា ខ នោ បក្តេច ភាស្បុត្ត នេស្ត រៀវទ្រា ឬក្រហេ សេវិតញ្ចោ កជិតញ្ចោ បយុំទាស់តញ្ចេ ។ គេតមោ ខ បុគ្គលោ សភាត្ កុះកេត្យ សេវិសញ្ជា ភជិសញ្ជា បយុទ្រាសិសញ្ជា ។

អភិធម្មចិដិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ថោកទាបជាង ដោយស៊ីលសមាធិនិងបញ្ហា បុគ្គលបែបនេះ គេមិនគួ_រ សេព មិនគួរគប់ មិនគួរចូលទៅអង្គុយជិត វៀវលែងតែមានសេចក្ដី អាណិត វៀវេលង៍តែមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ។ បុគ្គលដែលគេគួរសេព គរគបរក គរួចលទៅអង្គ័យជិត តើដូចមេច ។ បុគល១៖ កុងលេក នេះ ជាអ្នកស្មើតា ដោយសីលសមាធិនិធីបញ្ហា បុគ្គលមានសភាព យ៉ាង៍នេះ គេគួរសេព គួរគបរត គួវចូលទៅអង្គ័យជិត ។ ដំណើវ នោះ តើព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា សីលកថា របស់ពួកសប្ប៊ុវស ដែលដល់នូវភាពស្មើគា ដោយសីល និងជាកថាកើតមាន ដល់ពួក យើងផង ស៊ីលក់ថានោះ នឹងដាទីសហ្វាយ នៃពួកយើងផង ស៊ីលក់ថា នឹងប្រព្រឹត្តទៅដល់ពួកយើងផង សមាធិកថា របស់ពួកសប្បុសេ ដែលដល់ទូវភាពស្មើគា ដោយសមាធិ នឹងជាក្សាកើតមាន ដល់ពួក យើងផង៍ សមាធិតថានោះ នឹងជាទីសហ្វាយនៃពួកយើងផង៍ សមាធិតថា នោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅដល់ពួកយើងផង បញ្ហាកថា របស់ពួកសប្បុរស ដែលដល់នូវភាពស្មើគា ដោយបញ្ហា នឹងជាកថាកើតមានដល់ពួកយើង ផង បញ្ហាក់ថា នោះ នឹងជាទឹសហ្វាយ នៃពួក យើងផង បញ្ហាក់ថា នោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅដល់ពួក យើងផង ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលបែបនេះ គេ គួរសេព គួរគប់រក គួរចូលទៅអង្គ័យជិត ។ បុគ្គលដែលគួរធ្វើសការៈ គោរព ហើយសេព គបរក ចូលទៅអង្គ័យជិត តើដូចមេច ។

តិកនិទ្ធេសោ

តិកតិទ្ទេ**ស**

ក្នុរលោកនេះ ។ ជាអ្កច្រើនដោយសីល សមាធិ គេគិវធ្វើសកាវ: ហើយសេ**ភ** គោរព គ្បុវក ចូលទៅអង្គ័យជិត ។ ដំណើរនោះ តើក្រោះហេតុអ្វី អញនឹងបំពេញនូវសីលក្ខន្ធ ដែលមិនទាន់បរិបូណិ បុគ្គលដែលគិតថា ឬនឹងអនុគ្រោះខូវសីលក្ខន្ធ ដែលបរិប្ចូណ៌ហើយ ដោយបញ្ហា អញនឹងបំពេញនូវសមាធិត្ន ដែលមិនគាន់បរិបូណ៌ អនុគ្រោះនូវសមាធិក្ខន្ធ ដែលបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ជាក់ង់ទី នោះ ៗ ញ 😙 ដែលមិនទាន់បរិបូណិ ឬនឹងអនុក្រោះនូវ អញនឹងបំពេញនូវបញ្ហាខន្ធ ដែលបរិបូណ៌**េហ័យ** ដោយបញ្ជាក់ងទី នោះ ៗ ញ ក្ បគលមានស**ភាព**បែបនេះ គេគួរធ្វើសការ: ហេយ គោវព សេព គប់រក ចូលទៅអង្គ័យជិត

(១០០) បុគ្គលដែលគេគួរខ្លើម មិនគួរសពគប់ មិនគួរ្រប់រក
មិនគួរូបូលទៅអង្គ័យជិត តេដូបម្ដេច ។ បុគ្គលរូវៈ ក្នុងលោកនេះ
ជាអ្នកទ្រស្គីល មានធម៌ដ៏លាមក មានមារយោទគឺបុគ្គលគប្បីរលឹក
ដោយសេចក្តីរង្វៀសដោយអំពើមិនស្អាត បិទចាំងអំពើទុក មិនមែនជា
សមណៈ ប្រជាទូនថាជាសមណៈ មិនមែនជាព្រហ្មារី ហ្គេជាទូនថា
ជាព្រហ្មារី ជាអ្នកស្នយក្នុង មានចិត្តទទឹកដោយពគៈ ជ្រោតជ្រាក
ដោយកំលេស បុគ្គលបែបនេះ គេគប្បីខ្លើម មិនគួរសេត មិនគួរគប់រក

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ဥေ မေးတို့အဆိုအကျော့ ၅ ထို က်ေးဆုံး ကြေးရာ ၅ ထိုကော့မြိ រាណ្ឌសា ជិស្តល្វា ខ ខ្ញុំដាំខ្មែង មាជជីង អព្ ទោ ជំ ទាបកោ ក់ត្តិសន្តោ អពុកុច្តិ ទាបម៉ាត្តា បុរិសបុគ្គលោ ទាបសេហាយោ ទាបសម្បារ៉េខ្លាំ សេ-យ្យថាបិ នាម អហិ កូ៩៩នោ កើញ្ចាបិ ជ ជុំសតិ អុន្ត សេ ខ្លួន នាព្រះ មួយឆ្នៃ នារិជមា ត់ដល់ហ្គាំ ខ ខ្ពុជាន់ងង្គ មេន សេ ចូ ទាប់ កោ កិត្តិសុខ្គោ អពុកុខ្គិ ទាប់ម៉ាត្តា បុរិស-បុក្ខលោ ទាបសហយោ ទាបសម្ប៉ាន់ក្រុំ គស្មា រាវរុទោ ឬក្តលោ ជិកុច្ឆិតញោ ជ សៅតញោ ជ ភជិនញោ ន បញ្ចាសិនញោ ។ កានាមា ច បុក្ក-ហេ ឝជៈជែយ្ខំខយិ ទ កេរួឌយើ ច ឯក្ខុខយើ ច ច្ចាស់ នេះ ទោ ។ ៩ ខេត្ត ប្តេក្ខ បុក្ខលោ កោខនោ ឈេ<mark>ន្ទ ៩៦៣</mark>ភេមស់ហេ **អពិន**្ទិ វ៉ុម៉ើ ភុសាបោ អភិសជូនិ កុប្បតិ ព្យាបជូនិ បតិជ្ជីយនិ កោបញ្ នេះក្សា អព្យិនិយ្យ ខាងមេរបង្ហាញ បាត ខុដ្ឋាវុកោ គ ដ្ឋេន វា គមហយវា ឃដ្តីតោ

អភិធម្មចំដក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មិនគួរចូលទៅអង្គ័យជិត ។ ដំណើរនោះ គើព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះ ឋា បុគ្គលមិនដល់នូវការប្រព្រឹត្តិតាម នូវទិដ្ឋិរបស់បុគ្គលបែបនេះ កំ ពិតមែន ហើយ តែកិត្តិស័ព្ទដ៏អាក្រក់ នៃបុគ្គលនោះ រមែងខ្លួរខ្លាយថា បុរសបុគ្គល នេះ មានមត្រអាក្រក់ មានសំឡាញ់អាក្រក់ ងាក់ទៅវក បគ្គលអាក្រក់ ពស់នៅកង៍វរណៅលាមក មិនចឹកស៊ី ក៏ពិតមែនហើយ តែលាមក គង់ប្រទ្វាក់នូវពស់នោះ យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលមិនដល់នូវ ការប្រព័ត្តតាម នូវទិជិរបស់បុគលបែបនេះ ក៏ពិតមែនហើយ តែកិត្តិ សព្ទដ៏អាក្រក់នៃបុគ្គលនោះ រមែង១ួរទ្ទាយថា បុរសបុគ្គលនេះ មាន មិត្រអាក្រក់ មានសំឡាញ់អាក្រក់ ងាកទៅរកបុគ្គលអាក្រក់ ក៏យ៉ាង នោះដែរ ព្រោះ:ហតុនោះ បុគ្គលបែបនេះ គេគួរទ្វេម មិនគួរសេព ษิธลูเลบเก ษิธลูเซญเศโหล็บบิล ๆ บุลญเลลูเม<mark>็จ</mark>โษ็ญ តែមិនគួរសេព មិនគួរគប់រក មិនគួរចូលទៅអង្គ័យជិត តើដូចមេច ។ បុគ្គល ខ្លះ ក្នុង លោក នេះ ជាអ្នកក្រោធ ច្រើនដោយការបង្អៀតបង្អល់ សម្បីតែគេសីថាបនិចបន្ទុច កំខក់បត្ត 2 គឺ ព្យាធាន គតប សេចក្តីក្រោធ ប្រទូស និងសេចក្តីមិនគ្រេកអរ ឲ្យប្រាកដ ដំប្រៅ រីក ដែលបុគ្គលឲ្យដល់ ដោយឈើ ឬអម្បែង តែងហូរទឹករងៃ

តិកនិទ្ធេសោ

អ្នក្សាមេ មេខ្មាល មាមារូ ខេឌ្ឌ ត្រុង មុខេ-ក់ទ្វោ ដុក្ខលោ កោដនោ ហោត៌ ខុសហសេតហុ-លោ អប្បម្បី វុត្តោ សមានោ អភិសដ្ឋតិ កុប្បតិ ត្យាជជីខ្មាំ **ជ**ខ្មាំជីលទ្ធ មោជឈ្នំ ខេម្មាំ អពិវិធិ-យញ្ ទាតុការោតិ សេយ្យដាចិ នាម តិខ្លុកាលាតំ តាដួនវា គាមលាយវា ឃដ្តីតំ ភិយ្យោសោ មត្តាយ គោឌ នោ ហោត់ ខេមហេ មព្សា វ៉ា តា សមា នោ អភិសជ្ជតិ កាច្បតិ ព្យាចជ្ជតិ បតិដ្ឋីយតិ កោបញ្ ដេសញ្ មហ្ជច្ចយញ្ ទាតុការោត៌ សេយ្យ-ថាចំ សាម ក្ខុខកា្ទ កាឌ្លេ វា កាមហាយ វា ឃដ្តីតោ ភិយ្យោសោ មត្តាយ ឧក្តន្វោ ហោតិ រៀវទៅ ៩ ខេត្តច្នេះ ខេត្តលោ គោជ**េះ** ហោទិ៍ និស្តាល្អ មាន្ត្រាំ ដូទ្ទាំ មាន អង្-សជូនិ កុប្បនិ ព្យាបជូនិ បនិដ្ឋិយន កោបញ្ចូ នោ-មណិ គណិតិលឈំ ខាន់មេបេឌ្ឌ តារ៉ាខេរ ដែបហេ

តិកនិទ្ទេស

ដោយក្រៃលែងជាងប្រមាណ យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេក នេះ ជាអ្នកក្រោជ ច្រើនដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ សូម្បីគេស្តីថាបន្តិច បន្ទ កំខុកចត្ត ខ្ទឹង ព្យាញ្ទ គតប ធ្វើសេចក្តីក្រោធ ប្រទូស និងសេចក្តីមិនត្រេកអរ ឲ្យប្រាកដ ក៏យ៉ាងនោះដែរ អង្គត់ភ្លើងអុសដង្កោ ដែលគេខន្តិច ដោយឈើថ្មអម្បែង វមែងបែកព្រាយព្ទប្រែះ១ ដោយក្រែ លែនដាន់ប្រមាណ យ៉ាន៍ណាមិញ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ជាអ្នក ក្រោធ ច្រើនដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ សូម្បីគេស្តីថាបន្តិចមន្តួច ក៏ ១កំចិត្ត ១៨ ព្យាបាទ ឥតប ធ្វើសេចក្តីក្រោធ សេចក្តីបទូស និង សេចក្តីមិនត្រេកអរ ឲ្យប្រាកដ ក៏យ៉ាងនោះដែរ រណ្ដៅលាមកដែល បគ្គលកូរ៉ាំក ដោយ ឈើ ប្អមៀង វមែងមានក្ខិនអាក្រក់ ដោយក្រៃ លែងជាងប្រមាណ យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នក ក្រោធ ច្រើនដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ សូម្បីគេស្តីថាបន្តិចបន្តួច ក៏ ១កំបត់ ១៨ ព្យាធាន ឥតប ធ្វើសេចក្តីក្រោធ សេចក្តីប្រទេស និង សេចក្តីមនុះត្រេកអរ ឲ្យប្រាកដ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ បុគ្គលបែបនេះ

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អជ្ឈមេត្តិតញោ ជ សេវិតញោ ជ កជិតញោ ជ បយុទ្រស់តក្យេ ។ តំ តាំស្ប ហេតុ ។ អក្តោ-សេយ្យចំ មំ ចាំភាសេ**យ្យចំ** មំ **អនុទូ**ម្បី មេ **ភ-**ណ្ដេង ឧទាំ ត្រាំខេ ជជប្រ អព្ទីធេន្ទំខេណិ ជ សេវិតញោ ជ កជិតញោ ជ មយុទ្រាសិតញោ ។ សេស្ឌយោ ។ ៩ ខេ**ម សំ** ត់ដែល ស្នាប់ ពេលខ្ យល្សាហាខាតី វាដូខោ ជម្លាហ ក្សេង ឃើ មក្នុ តេញ បល់ទោស់តេញ ។ តំ តំស្ប ហេតុ ។ យួយរត្ន ព្យរិត្តសារី ដង្គីហេសារី ខ ខ្ពុខាខ់ឧឌ្ឌ មានជីឌ្ អុខ សេ ខ យល់ហ្រា យុខ្មុំជូចនៃ អ្ពីជួចខ ကတ္႐ွာလာဗ်ႏရ္ရာ ဗုန္ဓိမ္မတ္မလာ ကတ္ပေလာလဟားဟာ យលៀយមានដីរម្រើង ឧទាំំំ ។ អូរ៉េស ដីដីហោ សេវិតញោ ភជិនញោ បយ់រុខាសិនញោ ។

(೧០೧) កាតមោ ខ បុក្កលោ សីលេសុ បរិប្តូរីការី សមានិស្មី មត្តសោការី បញ្ហាយ មត្តសោការី ។

អភិធម្មចិជិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

គេគួរសំទ្បឹងមើល តែមិនគួរសេព មិនគួរគប់រក មិនគួរចូលទៅអង្គ័យ ជិត ។ ដំណើរនោះ តើក្រោះហេតុអ្វី ។ ក្រោះថា អ្នកផងតែងគិត អកនេះ មុខជានិងដេរអញ នឹងផាសាអញ ឬនឹងធ្វើខ្លុវអំពើមិនជា ប្រយោជន៍ដល់អញពុំទាន ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលបែបនេះ គេគ្លូវសំ-ទ្បីជមេល តែមិនគួរសេព មិនគួរគប់រក មិនគួរចូលទៅអង្គ័យជិត ។ ឋគលគរគេសេព គរគបរក គួរចលទៅអង្គុយជិត តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានស៊ីល មានធម៌ល្អ បុគ្គល!បប ដែលគួរសេព គួរគប់រក គួរចូលទៅអង្គ័យជិត ។ ដំណើរ នោះ តើព្រោះហេតុអ្វី ។ បុគ្គលមិនដល់នូវការប្រព្រឹត្តិតាម វបស់បុគ្គលបែបនេះ ក៏ពិតមែនហើយ តែកិត្តិស័ព្ទដ៏ល្អនៃបុគ្គលនោះ តែន៍ ខ្មែរ ភ្លាយល្បី ទៅថា បុរសបុគ្គល នេះ មានមិត្រល្អ មានសំឡាញ ល្អ ភាកទៅរកបុគ្គលល្អ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលបែបនេះ គួរគេ សេព គួរគបរក គួរចូលទៅអង្គ័យជិត ។

(១០១) បុគ្គលធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសីល តែធ្វើបន្តិចបន្តច ក្នុងសមាធិ ធ្វើបន្តិចបន្តចកងបញា តើដូចមេច ។ បុគ្គលជា ក

តិកតិទ្ធេសោ

សេតាខត្តសភាជាតា នៃ រុច្ចត្តិ បុក្កលា សីលេស ខាំខ្វាំការ៉ានា សមានិស្មុំ ខត្តសោការ៉ានា ។ ភាគមោ ខ ខ្លាំខ្វាំការ៉ា ខេត្តសោការ៉ានា ។ ភាគមោ ខ ខ្លាំខ្វាំការ៉ា ខេត្តសោការ៉ានា ។ ភាគមេ ខ្លាំខ្វាំការ៉ា ខេត្តសោការ៉ានា ។ អនាកាម៉ា ខេត្តសោការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា មេ ខ្លាំខ្វាំការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា មេ ខ្លាំខ្វាំការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា មេ ខ្លាំខ្វាំការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា សមានិស្មិញ ខ្លាំខ្វាំការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា ខេត្តសេការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា ខេត្តសេការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា ខេត្តសេការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ។ អនាកាម៉ា ខេត្តសេការ៉ា ខេត្តសិការ៉ា ខេត្តសេការ៉ា ខេត្តសិការ៉ា ខេត្តសិកា

ត្សាញ៉ាំ ត្រាស្នេ ដំខាប់ ត្សាញ៉ាំ ត្សាយ៉ាំ ត្រាំង ច្រាំង ច

១ ម. សព្វត្ត ឋានេសុ បញ្ចាបេតីតិ ទិស្សតិ ។

តិកតិទ្ទេស

សោតាបន្ទះនិងីសក្សាគាម នេះហៅថា បុគ្គលធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុង តែធ្វើបន្ទិបបន្ទុចកង្សមាធិ ធ្វើបន្ទិបបន្ទុចកង្សបញា ក្លួ ក្ ឋគល គេ ធ្វើពេញលេញក្នុងសមាធិផង ធ្វេពេញលេញកងសីលផង ក្ ។ បុគ្គលដាអនាគាម នេះហៅថា បុគ្គល រតីដូចម្ដេច បន្យក់ស្បញា សូ ក្ ញ ធ្វើពេញលេញក្នុងសីលផង ធ្វើពេញលេញក្នុងសមាធិផង ឋន្តចក្ខុងបញ្ហា ។ បុគ្គលធ្វើពេញលេញក្នុងសីលផង ធ្វើពេញលេញ រ្ហូ ។ ញ ក្នុសមាធិផង T ធ្វើពេញលេញក្នុងបញ្ហាផង តើដូចម្ដេច បុគ្គលធ្វើពេញលេញក្នុងសីលផង នេះហៅថា ជាព្រះអវហន្ត ធ្វើពេញលេញក្នុងបញ្ជាផង ពេញលេញកងសមាធិផង ក្ បុគ្គលជាគ្រ ឋណ្ឌឋគ្គលទាំងនោះ ក្ស លោកនេះ ។ បញ្ជូតខ្លាការកំណត់កាម ញូតប ដ្ឋបម្រេច បំព បញ្ជាត់នូវការកំណត់រូប មិនបញ្ជាត់នូវការកំណត់វេទនា ខេត្ត ហេតុ

អភិធម្មចំជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ជ វេ**ឧនា**ជំ មរិញ មញាមេត ៩៩ មឧកេច្រុ សត្ថា កោមានញ្ជូ ខរុំញុំ ខញាខេត្ត រួទានញ្ជូ ខរុំញុំ <mark>ខញា-</mark> រោត្ត រុម្មសម្ដាំ ត្រ នេះ នេះ ខេត្ត ណិញ ពេទ្ធ រុម្មសម្ដាំ ក្នុង នេះ ខេត្ត សិញ្ហា សត្តា ភាមានំ មរិញ មញាមេតិ ន រុទានំ មរិញំ បញ្ហាបេត្ត ៤ វេឌសាខំ បញ្ជាំ បញ្ហាបេត្ត រួមា-វេទ្ធរសមាមត្តិយោ លាក់ សត្ថា នេះ ខេដ្ឋញ្ហា ។ ត្ត ហ្វាយំ សត្តា ភាមានញ្ចុំ បញ្ជាំ បញ្ជាបេត្តិ រុសាឧញ្ មរិញ្ញា ម**ញា** មេតិ ឧ វេឌនាធំ មរិញ្ញា មញ្ញា មេត្រ មេស្រាវ មេស្ស មេត្ត ហេ ហេតុ សត្ថា នេះជ ឧដ្ឋព្រោ ។ តត្តេ ហ្វាយំ សត្តា ភាមានញ្ ចរិញ្ញុំ ច្រាស្រ្ត ស្រែនញ្ចុំ ចរិញ្ញុំ ច្រាស្រ្ត វេន-សាជញ្ បរិញ្ញុំ បញាបេត សម្មាសមូ គ្នោ សត្តា គេជ ឧដ្យោ ។ ៩ មេ ៩ ហេ សគ្នាពេ ។

អភិធម្មចំងិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុងលោកនេះ ក បញ្ជូតខ្លាំកាវ ញូត្តប តែមិនបញ្ជូតនូវការកំណត់វេទនា ញូត្ កំណត់កាមផង បញ្ជូតខ្វិការកំណត់ប្រផង បញ្ជូតខ្វិការកំណត់វេទ្**នា** ភាពប ថញាតុខ្លាការកំណត់កាម ញូត្តប បណ្តាគ្រូទាំងនោះ គ្រូណា " មិនបញ្ជូនវិការកំណត់រូប មិនបញ្ជូនវិការកំណត់វេទនា យល់ថា គ្រុ (នោះ) បាននូវរូបា្ធបែរសមាបត្តិ ដោយការបញ្ចត្តនោះ បណ្តាត្រទាំងនោះ គ្រុណា ដែលបញ្ជូតខ្លុំការក្មណៈតំកាមផង បញ្ជូតខ្លុំ ការកំណត់រូបផង តែមិនបញ្ជូតខ្លាការកំណត់វេទនា បណ្ឌិតគហ្វីយល់ថា ់ ក្នុននូវអរុប្រាវិចរសមាបត្តិ ដោយការបញ្ជាតិនោះ ភូពិ បណ្តាក្រុទាំងនោះ បញ្ជាត់នូវការកំណត់កាមផង ញាត់ ប គ្រាណា ញ្ជព បញ្ជាត់នៅការកំណត់វេទនាផង បណ្ឌិតគប្បីយល់ ញាត់ប នូវការកណត់រូបផង ជាព្រះសមាសមុទ្ធ ដោយការបញ្ជាតិនោះ 18: បុគ្គលជាគ្រមានបញ្ជក

(១០៣) បណ្ដាបុគ្គលទាំង នោះ បុគ្គលជាគ្រ ញ ពួក ដោយ ទ្បែក ទៀត តើដូចម្ដេច ។ គ្រ១៖ ក្នុង លោកនេះ បញ្ជាត្ន វិទូន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀន ថាមាំមួនផង បញ្ជាត្ន វិទូនក្នុងបរលោក ថា ទៀង ថាមាំមួនផង គ្រ១៖ ក្នុង លោក នេះ បញ្ជាត្ន វិទូនក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀង

តិកនិទ្ធេសោ

នោ ខ ទោ អភិសម្បារយំ អត្តាធំ សច្ចុតោ ថេតតោ អត្តាន សច្ចុតោ ថេតតោ ន បញាបេតិ អភិសម្ប-រាយញ្ អត្តានំ សច្ចុតោ ថេតតោ ន បញ្ហាបេត៌ ។ តត្ត ហ្វាយំ សត្តា ធំដ្ឋេ ចៅ ជម្មេ អត្តាធំ សច្បុតា ថេន នោ បញ្ហាបេន អភិសម្បាយញ្ អត្តាន សច្ខុនោ ថេត្ត បញ្ជាប់ន មុស្សីឧប្ស មុខ្មា ខេង ឧដ្ឋញ្វេ ។ ឥត្ត ហ្វេយំ សត្តា ឧ៍ដ្ឋេ ខេវ ឧម្មេ អត្តានំ សច្បុតា ថេតតោ បញ្ហាបេតិ នោ ច ទោ អភិសម្បារយំ អត្តាធំ សច្ចុតោ ថេតតោ បញ្ហាបេត សត្តា ឧ៍ដ្ឋេ ខេវ ឧម្មេ អត្តាជំ សច្ចុតោ ខេត-តោ ជ បញា បេឌ៌ អភិសម្បាយញ្ អត្តាជំ សច្ចុតោ ញ ឋេនតោ ជ មញាមេត៌ សម្មាសមុខ្វោ សត្តា **តេ**ជ ឧដ្ឋុញោ ។ ៩ មេ មេ ខេត្ត ខេត្ត សង្គារេ ។

តិកសិទ្ធេសោ ។

តែមិនបញ្ជូនវទ្ធនក្សិបវេលោក ថាទៀន ឋាមាមន ថាមាមូន**េស្យ** មិនបញ្ជាត់នៅខែនក់ង៍បច្ចុប្បន ញាក្ប_{័ង្គ} កុំ ថាមា កង្សលាកនេះ មុនផង៍ មិនបញ្ជូតនូវ១នកង៍បរលេ**ក** ថាទៀង ញូក[្]រី_មិក្ *ថាមាមូនផង៍* ប ណា ថា ខេឿន៍ គ្រេញន៍នោះ ឋាមាមូន គ្រាណា ថា ទៀន៍ បពាត់នវេទនក់ង៍បវេណក ញូត្រប_{័ង} ក៏ ឋា មាំ មួនផ**ង៍** បណ្ឌតគប្ប (អ្នកពោលថា ខេង្គ្រំ) ដោយ យលថា P (:m:) ជាសស្បត្តជទ បណ្តាត្រទាំងនោះ _ប កាវបញ្ជាត់នោះ គ្រាណា ថា មាមួន តែមិនបញ្ជូតនូវ១នកង្ខបរលោក ញូត្តប[្]ហូ ក្ ប្តជំពិនិ ឋា គ្រុ (នោះ) ជា។ ប៉េទ-ជាមាត់ឱ ខេរិក បណ្ឌិតគហ្វីយលថា (អ្នកពោលថាសូន្យ) បណ្តាក្រទាន ដោយការបញ់តនោះ m,n ថា ទៀន៍ មិនបញ្ជូន ក្នុង មិនបញ្ជូន ញាត្តប_{្រ}ក្សា ថា មាមនផង ះខេរ មិនឋិញ ត្រូវ១នក្សិបវរ លាក ញា^{ក្ស}្ស ក្ ថា ខេង្គ *ថាមានួន*ផង៏ ដោយការបញ្ជត្តនោះ យលថា (នោះ) ជាព្រះសមាសមុទ្ធ ដោយឡែក ទៀត នេះគ្រ ៣ ពួក

ចប់ តិកនិទ្ទេ**ស ។**

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បត្តក្កតិទ្វេសោ

(០០៤) យៈឌគោ ខ ជិជ្ជលោ អមាជ្ជាម្នេស ឯ មុខេយ្យ ដំប្លាស ស មាន មន្ទ្រិក ឧះយ យោត៌ កាមេសុ ម៉ូឡាថាវី យោត៌ មុស-បុច្ច ឈេង សារគេលោឧទីពិសេខគឺរណ្ឌ ឈេង អញ្ចុំ រុំខ្ញុំ រុំស្គុលោ អភ្សាម្រោ ។ ក្នុងមោ a ដឹង្គលោ ដម្ជារំប្រមា ដម្ជារិប្រមាណ ។ ។ នេះ-ក្សា ជុក្ខលោ អត្តនា ខ ខាណាត់ខាត់ យោត់ បរញ្ជូ ទាណាត៌ទាតេ សមាឧបេត៌ អត្តា ខ អ-ខ្លុំខាល់ យោត បញ្ជា អឌ្ជៈខា្នា សមាន បេត អត្តជា ខ កាមេសុ ធំឡានារី ហោតិ មក្សា តាមេសុ ទីទាខារ សមានបេតិ អត្ត៣ ៩ មុសា-វាឌី ហោឌ៌ ខរញ្ មុសាវាឧ សមាឧ ខេត្ត អត្តជា នេះកានជីជិនមនុស្សា មាន មេន មិន្ត្ បុក្ខលោ អសប្ប៊ុរសែន អសប្ប៊ុរសេនរោ ។ ភេឌមោ e ត់ដលេ មានាំរួម a មុខេយ្យថា ត់ដលោ

អភិធម្មចំដិក បុគ្គលច្បញ្ញត្តិ

បត្តក្តុតិទ្ទេស

(១០៤) បុគ្គលជាអសប្បសេត្តេដថមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្ន លោកនេះ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ លួចទ្រព្យគេ ប្រព្រឹត្តរូសក្នុងកាម និយាយក្ហាក តាំង នៅក្នុងសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិង មេរ័យ នេះហៅថា បុគ្គលជាអស់ហ្គូរស ។ បុគ្គលជាអស់ហ្គូរស់ក្រែ លែងជាងអស់ហ្វូរស តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូ៖ ក្នុងលោកនេះ សម្ងាប់ សត្វដោយ១នឯឥ៨ន៍ បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យសម្លាប់សត្វផង៍ លួចទេព្យរគ ដោយ ខ្លួងឥ៨ បញ្ចូលអ្នកដទៃឲ្យល្អួចទ្រព្យគេផង ប្រព្រឹត្តខុសភ្នងកាម ដោយខ្លួនឯឥ៨ឯ បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមផង និយាយ កុហកដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដ ទៃឲ្យនិយាយពាក្យកុហកផង តាំង នៅក្នុងសេចក្តីប្រមាន គឺផ្ទឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុវានិងមេរ័យ ដោយខ្លួន ឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យតាំងនៅក្នុងសេចក្តីប្រមាន គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺ សុរានិងមេរយ៍ផង នេះហៅថា បុគ្គលជាអស់ហ្វូរស់ក្រែលែងជាងអស់ហ្វូ-រស ។ បុគ្គលជាសហ្ស៊ីរស តើដូចមេច ។ បុគ្គលទុះ ក្នុងលេកនេះ

បតុក្កន<u>ំទ្ទេស</u>ោ

ទោណាត់ទោតា បដ់វ៉ាតោ មោត់ អធិញ្ញាពេល បដ់-វិកតោ យោធ៌ កាមេសុ មិញចារា បដ់វិកតា យោត៌ មុសាវានា ជឌីវិកតា យោត៌ សុរាមេយេ-ឧជ្ជជាមានជាស ឧជ្ជប្រមា ឈេម អញ្ចុំ ម្ ប្រភព្រា សព្ទរ៉ាសោ ។ ភាគមោ ខ បុក្ខលោ អាជ្យុំរូវមាន អាជ្យុំរូវមាល ។ ៩ ខេត្តស្វើ ជីជ្ជីលោ អត្តអា ច ទាណាត់ទាតា បដ៌ពៃតោ យោត៌ បញ្ចេ សហស្នេស ព្រេះ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ ខ អន់គ្នានាលា បដ់វ៉ាតោ ហោតិ បញ្ហា អន់គ្នា-ឧានា វោមឈ្យា សមាឧបេត៌ អត្តស ខ កាមេសុ មិទ្ធាទាក់ មឌិវិភា មេសាតិ មរញ្ជា កាមេសុ មិទ្ធា-ល្ប រុ ដេសា្យ មាន ខេត្ត អន្ទ័យ ខ ត់មារុង បដ់កែតោ យោត៌ បញ្ចេ មុសាវាធា វេមេណ៍យា មាន ខេឌ្ឌ មន្ទិយ ខ មាំង នេះ ខេង ខេង ខេង ខេង ខេង ត្សូរ ខេត្ត ខេត្ត មាន ខេត្ត មានក្នុង វ្រេម ឈុំ ហា មាន ខេត្ត អញ្ចុំ និ និង្គ្រេ សព្វាសែន សព្វាសៃ៩ពេ ។

ចតុក្កន<u>ិទ្ទេ</u>ស

ជាអ្នកវៀរលក់ចាណាតិចាត់ វៀរលក់អទិន្នាទាន វៀរលក់កាមេសុមិញ-ចារ វៀវចាកមុសាក់៖ វៀវចាក់សុរាមេយេមជួប្បមានដ្ឋាន នេះហៅថា បុគ្គលជាសហ្សុរស ។ បុគ្គលជាសហ្សុរសក្រៃលៃជាឪសហ្វុរស គេដូច មេច ។ បុគ្គល**ាះ** ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀរចាក់បុាណាតិបុាតដោយ ខ្លួនឯងផង បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យវៀវចាក់បាណាតិបាតផង វៀវចាក់អទិន្នា-ទានដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យរៀវចាកអទិន្នាទានផង វៀវចាក កាមេសុមិញ្ហារដោយខ្លួនឯងផង បប្ចូលអ្នកដ ទៃឲ្យរៀវបាកកាមេសុមិ្ហា-លារផង៍ រៀវបាកមុសាវាទដោយខ្លួនឯងផង៍ បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យរៀវបា**ក** មុសាក់ទផង៍ វៀរចាក់សុរាមេរយមដ្ឋហ្វមាទដ្ឋានដោយខ្លួងឯងផង៍ បហ្ចូល អ្នកដទៃឲ្យរៀវចាក់សុពមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានផង៍ នេះហៅថា បុគ្គល ជាសប្បុរសក្រៃលែងជាងសប្បុរស ។

អភិធម្មបំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

៩ ខេត្ត ទៀត ស្គា មន្ទ្រិ ឧាយ៍ យោត៌ កាមេសុ មិញថា យោត៌ មុសវាឌី យោត៌ ចំសុណវាទោ យោត៌ ដុក្សវាទោ យោត៌ អធិត្យិហត្ត ឈេង ងង្ហ្ទើហ់ ឈេង មាំជទឹ-င်းရွာ ဟောန်ာ မိဋ္ဌာန်ဦ^(၈)ဟောန်ာ မေဖိ (ငွန်း ဗုန္ဂလ ទា ទោ ។ កាត់ ទោ ខ ឬក្លាល ទា ខេន ទា ខត្ត ។ ៩ នេក ទ្វេ ខុក្ខលេ អត្តនា ខ ខាណាតិអត្តិ យោត៌ បញ្ចេំ ខាណាត៍ទាតេ សមាន មេត្តសា ឧ អឌ្ជាសណ្ដ ឈេង ឧឃៅ អឌ្ជឃសេខ ភាមា-ឧ ខេត្ត អត្តនា ខ កាមេសុ ទំពួលរឺ ហោត៌ មញ្ចោ កាមេសុ ម៉ូញាលារ សមានបេត អត្តល ខ មុសាវាធី យោត៌ បញ្ចេ មុសាវា ខេ សមាឧបេត៌ អត្តា ខ ចំសុណជន យោត៌ បញ្ចេចសុណាយ ជនាយ សមាឧ មេត្ អត្តទា ខ ដុស្ស ខោ ហោត៌

១ មិញ្ញទិដ្ឋិកោតិ ជាឋោ យុត្តតពេ ។

អភិធម្មបំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(១០៤) បុគ្គលអាក្រក់ តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ កុង លោកនេះ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ លួបទ្រព្យគេ ប្រព្រឹត្តទុសកង្គកាម និយាយកុហាត ពោលពាក្យញុះញង់ ពោលពាក្សអាក្រក់ ពោលពាក្យ កេយកយ មានចិត្តសំឡឹងរំតែចំពោះទ្រព្យអ្នកដទៃ មានចិត្តព្យាបាទ មាន ទិដ្ឋិ ទុស នេះ ហៅថា បុគ្គលអាក្រក់ ។ បុគ្គលអាក្រក់ក្រែលៃន៍ ជាន៍បុគ្គលអាក្រក់ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ កូន៍លោកនេះ អ្នកសម្លាប់សត្វដោយ ខ្លួនឯងផង បញ្ចូលអ្នកដ ទៃឲ្យសម្លាប់សត្វផង ល្អច ទ្រព្យគេដោយខ្លួនឯនផង បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យលួចទ្រព្យគេផង ប្រព្រឹត្ត ទុសភ្នេតាមដោយទុនឯនផង បប្លូលអ្នកដទៃឲ្យប្រព័ត្តទុសភ្នេតាមផង ពោលពាក្យកុហកដោយ១នឯនផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យពោលពាក្យកុហក ផង ពោលពាក្យញុះញង់ដោយ១្វុនឯងផង បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យពោល ពាក្យញុះញុន៍ផង ពោលពាក្យអាក្រក់ដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នក

ចតុក្កន<u>ិទ្ទេ</u>សោ

ស្សា ដុស្លាយ ស្សាយ ស្សាធ មេត្ត អត្ត**ល** ខ ភាគិជិប្រភព្ឈង្គ ឧរយំ ភាគិជិហ្សេខ ភាមិខេត្ អន្តិស ខ អង្គទ្រាល់ ឈេង ឧឃៅ អង្គទ្រាល សមាឧ មេត្ត អត្តជា ច ត្យាបន្ទេំ ត្តោ យោតិ បក្សា ព្យាទា ខេ សមាន ខេត្ត អត្តភា ខ មិញនិជ្ជិ^(a) ហោត់ តរយំ គួលខ្យុំណ មាខធេន្ត មញ្ចុំន្ បុក្កលោ ទាបេខ ទាបត្យ ។ កាត់មោ ខ បុក្កលោ ត្តស្សាយោ ។ ឥជ្ជខ្មែរ ពុក្ខលោ ខាណាតិ-ទាតា បដ់វិក្រោ យោត៌ អធិញ្ញាធាលា បដ់វិក្រោ យោត៌ កាមេសុ មិញថា១ ថជុំវិតោ យោត៌ មុសាវាឌា មដ្ឋានោ យោតិ <u>ចិ</u>ស្សាយ វាទាយ សម្ជួញលាទា មដ្ឋារតោ យោត អនក់ជ្ជាលុ យោត៌ អេទៀរឧទីធ្យើ ឈង្ខ មកិរខ្មុន្ធ_(p) ឈង្ខ មក្ វុច្ខត៌ បុក្ខលោ ភាស្សាណោ ។ ភាគមោ ខ បុក្ខ-លេ មហៀលេខ មហៀលខោ ។ « ខេម្មប៉ បុក្ខលោ អត្តនា ច ចាណាត់ចាតា មដ៏វ៉ាតោ យោត៌

១ មិញ្ញាទិដ្ឋិកោតិ បា**ឋោ** យុត្តតរោ ។ ៤ សម្មាទិដ្ឋិកោតិ បា**ឋោ** យុត្តតរោ ។

ដទៃឲ្យពោលពាក្យអាក្រក់ផង ពោលពាក្យរោយរាយដោយខ្លួនឯងផង បហ្ចូលអ្នកដទៃឲ្យពោលពាក្យពេយវាយផង មានចិត្តសំឡឹងរំពៃចំពោះ ្រព្យអ្នកដទៃដោយ ខ្លួនឯឥផង បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យមានចិត្តសំ រ្យឹងវិវិពចំ -ពោះទ្រព្យអ្នកដទៃផង៍ មានចិត្តព្យាធា្ធដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃ ឲ្យព្យា ជាទផង មានទិដ្ឋី ខុសដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដេខៃឲ្យមាន ទិដ្ឋិ ទុសផង៍ នេះ ហៅថា បុគ្គលអាក្រក់ក្រៃលែងជាងបុគ្គលអាក្រក់ **។** បុគ្គលល្អ តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀវចាក វៀវបាកអទិន្នាទាន វៀវបាកកាមេសុមិញ្ចារ វៀវ *បាណាត់បាត* ញកម្មសាវាទ វៀវញកបិសុណាវាញ វៀវញកផ្សសវាញ វៀវញក សម្ពប្បាលប: ជាអ្នកមិនមានអភិជ្ជា មិនមានចិត្តព្យាធា្ ជាសមា្ធិដ្ឋិ នេះ ហៅថា បុគ្គលល្អ ។ បុគ្គលល្អក្រលៃង៍ជាង៍បុគ្គលល្អ ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀរបាក់ពុណាតិពុត

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មេះញូ ទាណាតិទាតា ឋេះមណ៌យា សមាឧបេត៌ អត្ត-ស ខ អនិញ្ញាសាសា បដ់ព្រៃសា ហោតិ បញ្ចេ អឌ្ធភានា ប្រេតហ្គាណ មាន ខេត្ត អង្គី ខា ខ តាមេសុ មិញថារា បដិវ៉ាតោ ហោតិ បញ្ចេតាមេ-សុ ទិញ្ញា ប្រទេស្យា សមានបេត អត្តភា ខ មុសាវានា បដិវិកតោ យោតិ បញ្ជា មុសាវានា វេះមេឈ៌យា សមាន មេត្ត អត្តនា ខ ចំសុណាយ វាទាយ មដ្ឋារនោ មោត មរញ្ជា មិសុណាយ វា-ខាយ វេះមណ៌យា សមាឧបេត៌ អត្តភា ខ ៩រុសាយ ឋាលាល សេស្ស លោខ្មាំ ស្រាស្រ ស្រាសា ឋោះមណ្ឌា សមានធេន្ទ អស្លី១ ៩ មគីជាហែច ជន្សូវ លោង ឧ ខេត្ត មាន ស្ត្រី ស្រែ ស្នេ ខេត្ត សមាន ខេត្ត អត្តនា ខ អនកិជ្ជាល្ម ហោតិ ខេត្ អនកិជ្ឈាយ សមាឧបេត អត្តជា ខ អព្យាបច្ចុំ ត្តោ យោត៌ បញ្ចេ អត្យទា េសមាន បេត៌ អត្តជា ខ មាសម្បន្ទឹ^(a) យោង ពេឃ មាន ខេង្គ អញ្ចុំ ដុំ ដុំ ដូច្នេះ ស្នា ក្រោយ កាហ្សា កា ។

០ សម្មាទិដ្ឋិ្តិពោតិ បាហេ យុគ្គតរោ ។

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ដោយ១៩ឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យវៀរហក់បាណាតិបាតផង 1/11 ញក្អខិត្តាទានដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដ ខេឲ្យរៀវចាកអ**ិ**ត្តាទានផង វៀវចាក់កាមេសុមិច្ចាចារដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យវៀវចាក់កា -មេសុមិញថាផេង វៀវចាកមុសាវាទដោយខ្លួនឯងផង បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យ វៀវចាក់មុសវាទផង វៀវចាក់បិសុណក់ថាដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូល អ្នកដទៃឲ្យរៀរចាក់ចិសុណវាចាផង វៀរចាក់ផរុសវាចាដោយ១នឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យរៀរចាក់ផ្សេរវាចាផង៍ វៀរចាក់សម្ពុប្បាលបៈដោយខ្លួន ឯជផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យរៀវចាកសម្ពុច្បាលាបៈផង មិនមានអភិជ្ឈាដោយ ១នឯងផង បប្លូលអ្នកដ ទៃមិនឲ្យមានអភិជ្ជាផង មិនមានចិត្តព្យាធាទដោយ «... ទ្រឯងផង បប្ចូលអ្នកដទៃមិនឲ្យមានព្យាជាទផង ជាសម្មាទិដ្ឋិដោយ ១នឯងផង បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យជាសមាទិដ្ឋិផង នេះហៅថា បុគ្គលល្ ។ ក្រុំលៃងជាងបុគ្គលល្អ ។

បត្តក្កូនិទ្ទេសោ

(០០៦) យុឌមោ ខ ជុម្ពីហេ ខាជឌាគឺ ។ ត់ ដេក្សា មុក្ខលោ ខាណាត់ខាត់ យោត៌ អនិញ្ញ-ពេយ យោត៌ ។បេ។ មិញជំដ្ឋ យោត៌ អយំ វុច្ចុត៌ បុក្ខលោ ទាមជម្មោ ។ កាតមោ ខ បុក្ខលោ ខា-ជឌឝេីខ សាជឌឝឹងរេប ។ មុខ្មែយសេរី ដែយសេរី អត្តថា ខ ខាណាត់ខាត់ យោត់ បញ្ចេ ខាណាត់-ទា តេសមាន ទេត្ត មន្ត្តា ខេ មន្ត្ទាធាល់ យោគ បញ្ចេច មន្ទ្រាស សមាន ខេត្ត ។ បេ**។ អត្តសា** ខ មិញនិដ្ឋិ ហោតិ បញ្ចេ មិញនិដ្ឋិយា **ស**មាន**បេត់** អញ្ ដូច្នំ ជមហេ សពេធធ្មេ សពេធដីមហេ រា ក្នុស ខេ ជុក្ខលោ ក**ហ្យា**ណជម្មោ ។ ៩ ដេកស្វា បុក្កលោ ខាណាតិខាតា បដ់វិកតា ហោតិ អនិញ្ញ-ဆဆ ဗင်းဂါး ကေးခဲ့ ។ ဗေ ។ ညည္အိန္ဒို တောခဲ့ ဥ္ ရည္ကိုတာ ၾကပါတာစက္သီး ၾကပါတာစာရွိမွားသူ န ៩ េះកញ្ចេច បុក្ខលោ អត្តជា ខ ខាណាត់ខាតា ខដ៌-វិរតោ យោតិ មរញ្ជូ ខាណាតិខាតា វេរមណ៌យា សមាខពេទ្ធ ៤ ខេ ត្រង់ ខេ មាខ្យុំ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ

ចតុក្កនិទ្ទេស

(១០៦) បុគ្គលមានធម៌អាក្រក់ តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុះ ស្នេត្ត ស្នេត្ត ស្លេច ស្រែង មាន ទិជី ទុស នេះ ហៅថា បុគ្គលមាន**ធម៌**អាក្រក់ ។ បុគ្គលមានធម៌ អាក្រក់ក្រែលែងជាងបុគ្គលមានធម៌អាក្រក់ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលៗ៖ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យ សម្ងាប់សត្វផង ល្អចទ្រព្យគេដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យល្អច ទ្រព្យគេផង ។ បេ ។ មានទិដ្ឋិទុសដោយ ទុខឯងផង បប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យ មានទិដ្ឋិទុសផង នេះហៅថា បុគ្គលមានធម៌អាក្រក់ក្រែលែងជាងបុគ្គល មានធម៌អាក្រក់ ។ បុគ្គលមានធម៌ល្អ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀវចាកចាណាតិចាត វៀវចាកអទិន្នាទាន។ បេ។ ជាសមាទិជ្ជិ នេះហៅថា បុគ្គលមានធម៌ល្អ ។ បុគ្គលមានធម៌ល្អ ក្រែលែងជាងបុគ្គលមានធម៌ល្អ គើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោក នេះ ជាអ្នកវៀវបាក់ច្នាណាតិចាត់ដោយខ្លួនឯងផង បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យ វៀវចាកច្ចាណាតិចាតផង ។ ប្រ។ ជាសមាទិដ្ឋិដោយ១៩ឯឪផង

អភិធម្មចំដិកេ បុគ្គលហ្បញ្ញត្តិ

លេ មហៀយខុធិញ មសៀយខេធិនបេ រ លេ មហៀយខុធិញ មសៀយខេធិនបេ រ

(೧೦೫) ಹಕ್ಕಾರ ಕ ರಕ್ಷಣು ಸಾಗ್ಯು ಇ ៩ ខេត្ត ច្រុះលោ សាវជ្លេខ កាយកម្មេខ សម-ជាងខេត្ត ឈង្គុំ មន្ត្រី មន្ត្រ យោត៌ សាវជ្លេខ មនោកម្មេខ សមន្ទាក់តោ យោត៌ អញ្ចុំ ខ្ទុំ បុក្ខលោ សាវដោ ។ ភាគមោ ខ បុក្ខលោ រុឌ្មីឌស់ហេ រ មុខេម្មេរ ជំងឺហេ មារុឌ្មេីខ ពហុលំ ភាយកម្មេន សមន្ទាក់គោ យោត៌ អប្បឹ អខ្សរទ្រីខ មារប្រើខ ឧស្សក្ រុគ្គមគេខៃ មានស៊ា-ននោ យោឌ អព្យំ អព្យវថ្មិន សារជ្រើន ពស់ល្ ឧលេយនៃ មានប្លាយ ខេត្ត មាន មាន មាន មាន មាន មាន មាន ខេត្ត នេះ អញ្ចុំ រុំខ្ញុំ និងលោ រុំខ្លួនស្លា រ អង្គ ន ត់ដលោ អត្តិហរុច្ឆើរ ឯ មុខេយ្សេំ ត់ដលោ អន់ដ្រៀន ពហុលំ តាយកម្មេន សមន្ថាក់តោ យោតិ អព្<mark>យំ សាវជ្ជេ អ</mark>ជ្ជជ្ជិន ពសុលំ វូចិ-កម្មេន សមជា្តនៅ ហោង អព្វំ សារជ្រើន

អភិធម្មបំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បប្ចូលអ្នកដ ខេឲ្យជាសមាទិជ្ជិផង នេះ ហៅថា បុគ្គលមានធម៌ល្អ ក្រៃលៃង ជាងបុគ្គលមានធម៌ល្អ ។

(១០៧) បុគ្គលប្រកបដោយពេស តេដ្ឋចម្ងេច ។ បុគ្គល 🤋 ភូន៍លោកនេះ ជាអ្នកប្រកបដោយកាយកម្មមានទោស ប្រកប ដោយប៉េកម្មានទោស ប្រកបដោយមនោកម្មមានទោស នេះហៅថា បុគ្គលប្រកបដោយទោស ។ បុគ្គលច្រើនដោយទោស តើដូចម្ដេច។ បុគ្គល 🤋 ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកប្រកបច្រើនដោយកាយកម្មទានទោស ប្រកបតិចដោយកាយកម្មមិនមានទោស ជាអ្នកប្រកបច្រើនដោយវិចិតុម្ម មានទោស ប្រកបតិចដោយវិចិតម្មមិនមានទោស ជាអ្នកប្រកបច្រើន ដោយមនោកម្មានទោស ប្រកបតិបដោយមនោកម្មិនមានទោស នេះ ហៅថា បុគ្គលច្រើនដោយទោស ។ បុគ្គលប្រកបដោយទោសតិប តើដូចមេច ។ បុគ្គល » ក្នុង ហេកនេះ ជាអ្នកប្រកបច្រើនដោយ កាយកម្មមិនមានទោស ប្រកបតិចដោយកាយកម្មមានទោស ជាអ្នក ប្រកបច្រើនដោយបើកម្មមិនមានទោស ប្រកបតិបដោយបើកម្មមានទោស

បតុក្កសិទ្ធេសោ

(೧០៨) គេនមោ ខ បុក្កលោ ខុត្បូជិនញ្ញា ។
យអ្ប បុក្កលអ្ប អប ខុនាមាដ់ហេយ ឧម្មាក់អមយោ ហោត់ អយំ វុច្ចត់ បុក្កលោ ខុត្បូជិនញ្ញា ។
គេនមោ ខ បុក្កលោ វិបញ្ជិនញ្ញា⁽⁰⁾ ។ យអ្ប បុក្កល្អ អេធ្វិត្តេន ភាអិតអ្ប វិត្តាបន អគ្គេ វិកជិយមាន ឧម្មាក់អមយោ ហោត់ អយំ វុច្ចត់ បុក្កលោ វិបញ្ជិនញ្ញា ។ គេនមោ ខ បុក្កលោ ដេយ្យា ។
យអ្ប បុក្កក់អមយោ ហាត់ អយំ វុច្ចត់ បុក្កលោ វិបញ្ជិនញ្ញា ។ គេនមោ ខ បុក្កលោ ដេយ្យា ។
មន្តិតាយា ។ គេនមោ ខ បុក្កលោ ដេញ្ញា ។
មនុស្សភាព នាជាស្វាសាម៉ាត្ត អេវានា ភជាតា
បញ្ជាំទាស់ពេល ឃុំ អនុប្បាន ឧម្មាក់អមយោ ហោត់

វិបចិត្តត្តិ អដ្ឋក្សាយ៍ ទិស្សតិ ។ អយុំបន វេវប្ទមេវិ ហោតិ ។

ជាអ្នកប្រកបច្រើនដោយមនោកម្មមិនមានទោស ប្រកបតិបដោយមនោះ កម្មមានទោស នេះហៅថា បុគ្គលប្រកបដោយទោសតិប ។ បុគ្គល មិនមានទោស តើដូបម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកប្រកប ដោយកាយកម្មមិនមានទោស ប្រកបដោយបើកម្មមិនមានទោស ប្រកប ដោយមានាកម្មមិនមានទោស នេះហៅថា បុគ្គលមិនមានទោស ។

(๑០៨) បុគ្គលជា ១ ដូត្ត តេដ្ឋ ចម្តេច ។ បុគ្គលណា
មានការត្រាស់ដ៏ង៍នូវមគ្គនិងផល តំណាលគ្មានឹងវេលនៃធម៌ដែលធម្មកឋិកបន្តើបសំដែងហើយ នេះហៅថា បុគ្គលជា ១ ដូត្តល
ជាវិបញ្ចិតញា តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលណា កាលធម្មកឋិកសំដែងបែកអត្ត
នៃកាសិតដែលសង្ខើបឲ្យពិស្តារ ទើបមានការត្រាស់ដឹង នូវមគ្គនិងផល
នេះហៅថា បុគ្គលជាវិបញ្ចិតញ្ញា ។ បុគ្គលជា នេយ្យៈ តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលណា លុះតែរៀនចាលី រៀនអដ្ឋកថា ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយ
ទបាយ នៃប្រាជា សេព គប់រក ចូលទៅអង្គុយជិត នឹងពួកកល្បណមិត្ត តាមលំដាប់យ៉ាងនេះ ទើបមានការត្រាស់ដឹងនូវមគ្គនិងផលចាន

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អញ្ចុំ និងលោ ខេណេ រ មេខា ខ បុក្ខលោ បន្តខាម្រា ។ **យុស្ស បុក្ខលុស្ស ត**ហុម្បិ សុណាគោ ពហុម្ប៉ា ភណាគោ ពហុម្ប៉ា ជាបេតា ពហុម្បី វាខយ តោ ជ តាយ ជាតិយា ជម្មាភិស-មយោ យោត៌ អយំ វុទ្ធត៍ ពុក្ខលោ ជនជម្រោ។ (೧០៤) ភាគមោ ខ ពុក្ខលោ យុត្តប្បដ៌កា-ឈោ **យេ** ឧង្គី និង្សា **ឃា ។ ។ ខេង្គ** ទៀប **ខុង** ហែ បញ្ជូ សមា នោ យុទ្ធ ខែត នោ សីឃំ អយំ វុទ្ធត៌ ឬក្តលោ យុត្តព្យដ្ឋិកាណោ នោ មុត្តព្យដ្ឋិ-ភាណោ ។ ភេឌមោ ខ ពុក្ខលោ មុគ្គប្បដ៌ភាណោ យ ကန္စရီဋ္ဌာဟာ a မှုဧမေးညီ င်္ခဟေ ငည္တိ ប្ដេញ សមានោ ស៊ីឃំ វឧត៌ នោ យុត្តិ អយំ វុច្ចុត៌ ဗုត្តលោ មុន្តព្យដ៏ភាណោ នោ យុ**ន្តព្យ**ដ៏ភាណោ ។ ជិភាណោ ខ ។ ៩ ខេត្ត ឡេ បុក្ខលោ បញ្ជាំ បុដ្ឋោ សមានោ យុត្តញ្ វឧត ស័យញ្ អយំ វុច្តិ បុក្ខ-ကေ ယုန္မာရွင္ခ်က္သက္ကေ ေမန္မာရွင္ခ်က္သက္ကေ ေမ តានមោ ខ បុក្ខលោ នៅ យុត្តប្បដ៏អាណោ

អភិធម្មចំដិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

នេះ ហៅថា បុគ្គលជា នេយ្យ: ។ បុគ្គលជាបទបរម: តើដូចម្ដេច ។
បុគ្គលណា ទុកជាស្ដាប់ច្រើនក៏ដោយ ពោលច្រើនក៏ដោយ ចង៍ចាំ
ច្រើនក៏ដោយ បង្រៀនច្រើនក៏ដោយ ក៏មិនមានការត្រាស់ដឹង់នូវមគ្គនិង៍
ផលកង់ជាតិនោះ នេះ ហៅថា បុគ្គលជាបទបរម: ។

(១០៩) បុគ្គលមានប្រាជាគួរ តែមានប្រាជាមិនរួសវាន់ តើ ដ្ឋចមេច ។ បុគ្គលរូ៖ ក្នុងលេកនេះ កាលបើគេស្សប្រុស ក៏ពេល ពាក្យដោះស្រាយដ៏គួរ គឺសមហេតុផល តែមិនរួសវាន់ នេះហៅថា បុគ្គលមានប្រាញ់គូរ តែមានប្រាញ់មិនរួសវាន់ ។ បុគ្គលមានប្រាញ់ រួសវាន តែមានប្រាជាមិនគួរ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ គួងលោក នេះ កាលបើគេស្លាប្រសា ក៏ពោលពាក្យដោះស្រាយ ដោយរួសវាន់ តែមិនគួរ គឺមិនសមហេតុផល នេះហៅថា បុគ្គលមានប្រាជាស្រេកន វែតមានប្រាយ់មិនគួរ ។ បុគ្គលមានប្រាយ់គួរ ទាំងមានប្រាយ់រួស រាន់ ត្រេដ្ឋចមេច ។ បុគ្គល១: ក្នុងលោកនេះ កាលបើគេស្សប្រសា ក៏ពោលដោះស្រាយគួរផង រួសរានផង នេះហៅថា បុគ្គលមាន ប្រាញ់គូរផង មានប្រាញ់រួសពន់ផង ។ បុគ្គលមានប្រាញ់មិនគួរ

ចតុក្កូនិទ្ទេសោ

នោ មុត្តប្បដិភាណោ ។ ៩ ខេត្ត ច្នេក្ស បញ្ជាំ បុដ្ឋោ សមានោ នៅ យុត្តិ ខែតិ នោ សីឃំ អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ នៅ យុត្តប្បដិភាណោ នោ មុត្តប្បដិភាណោ ។

(೧೧၀) តត្ត ភេទមេ ខត្តារោ ជម្មក់ថិភា បុក្កលា ។ ៩ ខេត្ត ឡេ ខម្មត ខំ កោ អប្បញ្ជូ ភាសត៌ សហិត្តតា បរិសា ខស្ស អកុសហ យោគិ សហិ-ខាសល្ខុសរី ត្រៃខេល ឌតិមេត្យមា ត្រិសេខាល បរិសាយ ជម្មក់ នៃកាត្តេ សន្ត្នំ កុច្ចតិ ។ ឥជ ប នេក ឡោ ជម្មក់ និកោ អប្បញ្ជូ ភាសតិ សហិតញ្ បុរិសា ខុស្ស គុសលា យោត់ សហតាសហិត្សូ ស្សាស្រ ឌត្ឌឥខ្មុខ ស្សាស្ថាយ ធុ្សាយ ឌុមិ-តថិកោត្យេ សន្នំ កច្ចតិ ។ ៩១ បនេកច្នោ ឌម្គីជី គេ ពេញញ ភាសត៌ អសហិតញ្ច បរិសា ខេស្ស អគុសល យោគ៌ សហិតាសហិត្សា ្សាវធ្រា ឌតីយင္យေ ၅ ျပဳသက ឧទ្ទ័យ ទៀប នា សេជ្ញុំ កព្តិ ។ ៩៩ មនេកច្ឆោ ជម្មក់ចំកោ

ទាំងមានប្រាជាមិនរួសរាន់ តើដូចមេច ។ បុគលរូះ ក្នុងលោកនេះ កាលបើគេស្លាប្រសា ក៏ពោល៣ក្យដោះស្រាយមិនគួរផង មិនរួសវាន ផង នេះ ហៅថា បុគ្គលមានប្រាជាមិនគួរ ទាំងមានប្រាជាមិនរួសវាន[ំ] ។ (១១០) បណ្តាប្គលទាំងនោះ បុគ្គលជាធម្មកថិក៤ពួក តើ ដ្ឋចម្ងេច ។ ធម្មកថិក១៖ កង្គលោកនេះ សំដែងធម៌តិច េ តែ ប្រកបដោយប្រយោជន៍ ឯបរិស័ទបេសធម្មកថិកនោះ ជាអ្នកមិនឈ្វាស ចំពោះធម៌ប្រកបដោយប្រយោជន៍ទាំងមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ធ<u>ម</u>្ន-กชิกใบบเล: เบพบเิพ็ดใบบเล: ค็สเพลูใคาเทบชาฝาต_{ุย}ุกชิก ដែរ ។ ជម្មកថិតខ្វះ ក្នុងលោកនេះ សំដៃង៍ជមិតិបទេ តែប្រកប ដោយប្រយោជន៍ ឯបរិស័ទរបស់ធម្មកថិកនោះ ជាអ្នកឈ្វាសចំពោះធមិ ប្រកបដោយប្រយោជន៍ទាំងមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ធម្មកថិតបែបនេះ รบพ่บริพัดโบบเละ ค็สเพ่ลูใคารทบ่ชาตายศูลิชิลใสร ๆ ตยุลชิ<mark>ล</mark> **ទុះ** ក្នុង លេកនេះ សំដែងធម៌ច្រើន តែមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ឯ បរិស័ទរបស់ធម្មកថិកនោះ ជាអ្នកមិនឈ្វាស់ចំពោះធមិប្រកបដោយប្រ-យោជន៍ទាំងមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ធម្មកថិកបែបនេះ របស់បរិ-ស័ទ្ធបែប នេះ ក៏ដល់ខ្លុំការរាប់ថាជាធម្មកថិកដែរ ។ ធម្មកថិកៗ៖ ក្នុង

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្ត

តហុញ ភាសតិ សហិតញ្ ខរិសា ខស្ស កុសលា ហោតិ សហិតាសហិតស្ប ឯវៃទ្រោ ជម្មកថិកោ ឯវេទ្រាយ ខរិសាយ ជម្មកថិកោទ្វេ សន្ទុ កច្តិ ។ ឥមេ ជត្តាពេ ជម្មកថិកា ជុក្សលា ។

(០០០) តត្តេ ភេសម ខេត្តាយ ហេហសក្វមមា បុក្កហ ។ ខេត្តាយ ហេហសកា កជ្ចិតា សេ សេរ៉ិតា សេរ៉ិតា សេ កជ្ចិតា កជ្ចិតា ខ សេរ៉ិតា ខ នៅ កជ្ចិតា សេ សេរ៉ិតា ។

អភិធម្មបំជិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

លោកនេះ សំដៃឪធមិច្រើន ទាំឪជាធមិប្រកបដោយប្រយោជន៍ ឯ
បរិស័ទ ប្រស់ធម្មកថិកនោះ ជាអ្នកឈ្វាស ចំពោះធមិ ប្រកបដោយ
ប្រយោជន៍ ទាំឪមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ធម្មកថិកបែបនេះ ប្រស់
បរិស័ទបែបនេះ ក៏ដល់ខ្លាការរាប់ថាជាធម្មកចិកដែរ ។ នេះ បុគ្គល
ជាធម្មកថិក ៤ ពួក ។

(១១១) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយ មេឃ តើដូចម្ដេច ។ មេឃមាន ៤ យ៉ាង៍ គឺ (មេឃ) គ្រាន់តែ ផ្ដាត់ឥតក្យៀង៍ ១ មានក្យៀងតែឥតផ្ដា ១ មានទាំងផ្ដាមានទាំងក្យៀង៍ ១ មិនមានទាំងផ្ដាមនៃមានទាំងក្យៀង៍ ១ ។

(១១៤) បុគ្គលទាំង ៤ ញូក ប្រៀបដោយមេឃនេះ តែង៍មានក្នុង
លោក ហ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គល ៤ ញូក តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដូចមេឃ
គ្រាន់តែផ្លូវតែឥតក្យៀង ១ បុគ្គលដូចមេឃមានក្យឿងតែឥតផ្លូវ១ បុគ្គល
ដូចមេឃមានទាំងផ្លូវមានទាំងក្យឿង ១ បុគ្គលដូចមេឃមិនមានទាំងផ្លូវមិន
មានទាំងក្យៀង ១ ។ បុគ្គល ដូចមេឃគ្រាន់តែផ្លូវតែឥតក្យឿង តើដូច
ម្ដេច ។ បុគ្គលៗ៖ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកបានតែខាងពោលតែមិនធ្វើ
បុគ្គលដូចមេឃគ្រាន់តែផ្លូវតែឥតក្យឿង យ៉ាងនេះឯង មេឃនោះគ្រាន់តែ
ផ្លូវតែឥតក្យឿង មាន១០មាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន១០មេឃ្យា

បតុក្កសិទ្ធេសោ

៩ ဆေက ေဌာ ဗုဂ္ဂလာ ကရား ဟောက် ကောက်ရာ ၿပို បុក្ខលោ វស្សិត យោត៌ នោ កជ្ចិតា សេយ្យថាម៉ា សោវហេស កោវស្ប៊ីតា នោកផ្ចិតា តម្ងប់មោ អញ្ចុ ជំង្គលោ ។ អនុជា ជំង្គលោ មន្ទឹម ខ យោតិវស្សិតា ខ ។ ៩ េកច្នេះ មុក្ខលោ ភាសិតា ខ ហេតុ កត្តា ខ រៀវិ បុក្ខលោ កជ្ជិតា ខ ហោតិ វេស្ស៊ីតា ខ សេយ្យថា ខំ សោ វេលា១ គេ កង្កិតា ខ ស្ស៊ីតា ខ តម្ងី ខេស ដល់ បុក្ខលោ ។ កមេញ បុគ្គលោ នៅ កច្ឆិតា យោគ៌ នោ វស្សិតា ។ ៩នេ-កេទ្តោ បុក្ខលោ នៅ ភាសិតា ហេតុ នោ កត្តា ឃុំ បុក្ខលោ នេះ គជ្ជិតា ហោត៌ នោ វស្សិត សេយ្យ-ដាច់ សោ វលាសា កោ នៅ កង្ខិតា នោ វស្សិតា នុស្ស មេ និង្គលោ ។ មុខ នុងប្រ វុល-ហេតុខេមា បុគ្គលា សន្តោ សំនៃ្ទមានា លោកអ្មឹ ។ (೧೧៣) ឥត្ត ភេសមេ ខេត្តប្រ មូសិកា្ចមា បុក្កលា ។ ខត់សេរ្ជា មូសិកា កាន់ កត្តា នោ វស៌តា វស៌តា លោ កាជំ កត្តា តាជំ កត្តា ច វេសិតា ខ នៅ កាដំ កាត្តា នោះ វេសិតា ។

បុគ្គល រុះ គុធ៍ លោកនេះ ជាអ្នកធ្វើ តែជាអ្នកមិនពោល ឡើយ បុគ្គល ដ្ចមេឃមានក្រៀងតែឥតផ្គុះ យ៉ាងនេះឯង មេឃនោះ មានក្រៀងតែ ឥតផ្គុវ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យយ៉ាង នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចមេឃមានទាំងផ្ទុះមានទាំងក្វៀង តើដូចមេច ។ បុគ្គល ខ្លះ គ្នង លោក នេះ ជាអ្នក ពោលផង ធ្វើផង បុគ្គលដូចមេឃ មានទាំងផ្លូវមានទាំងក្រៀង យ៉ាងនេះឯង មេឃនោះ មានទាំងផ្លូវ មានទាំងក្យៀង មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យ យ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គលដូចមេឃមិនមានទាំងផ្លូវមិនមានទាំងក្វៀង តេដ្ឋបមេប ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ជាអ្នកមិនពោលផង មិន ធ្វើផង បុគ្គលដូចមេឃមិនមានទាំងផ្គួរមិនមានទាំងក្យៀង យ៉ាងនេះឯង មេឃនោះ ដែលមិនមានទាំងផ្គុមេនៃមានទាំងក្រៀង មាន១៤មាយ៉ាង ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ នេះ បុគ្គល ៤ *ពួក ប្រៀបដោយមេឃ តែ*ងមានក្នុងលោក ។

(๑๑๓) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល៤ ពួក ច្រៀបដោយ សត្វកណ្ដ តើដូចម្ដេច ។ កណ្ដទោន៤ ពួក គឺកណ្ដគ្រាន់តែធ្វើ រន្ធតែមិននៅ ១ គ្រាន់តែនៅតែមិនធ្វើរន្ធ ១ ធ្វើរន្ធផងនៅផង ១ រន្ធក៏ មិនធ្វើនៅក៏មិននៅ ១ ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(0.06) great sectors and (0.06)សព្តេ សំផ្ទៃស លេកស្ម៉ី ។ កេនមេ ខេត្តប្រ។ តាខំ កត្តា នោ វស់តា វស់តា នោះ កត្តា តាខំ គត្តា ៩ វស់នា ៩ នៅ តាខំ គត្តា នោ នោ វស៌តា ។ ៩ នេកច្ចោ មក្កលោ នម្មុំ មរិយា-ပုဿ**ន៍** ညန္ရွိ အေယာ္မို အေတြးကေတြ ကေပိ အောင် ឥតិវុត្តកាំ ជាតកាំ អត្តតជ្ញុំ វេឧល្វំ សោ ឥឧ ខុត្តិ យថាក្នុំ ជប្រជាលាត់ អយ់ ខុត្តសមុខ-យោត៌ យមាកូតំ ឧប្បជាលាត៌ អយ៌ ខុត្តាធំរោ ជោត៌ យេដាកូតំ ឧហ្សដានាតិ អយំ ខុត្តានិរោជកាមិនិ តាជំ គត្ត ហោត៌ នោ វស់តា សេយ្យ្រាប់ សា មូសិកា តាជំ កត្តា សេ វេសិតា តថ្ងៃមោ អយំ បុគ្គលោ ។ គេ៩ញ្ចុំ បុគ្គលោ វស៌តា យោគ៌ នោ តានំ គត្តា ។ ឥ េឝ េច្ចា ពុក្ខលោ ឧម្មុំ ជ ចរិយាចុណាត់ សុត្តំ គេយ្យំ វេយ្យាការណ៍ តាម៉ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ មានភាព ពេទ្ធ

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(១១៤) បុគ្គល៤ពួក ប្រៀបដោយកណ្ដនេះ តែងមាន ក្នុង ហេក យ៉ាង៍នោះឯង ។ បុគ្គល ៤ ពួក តើដូចមេច ។ បុគ្គល ដ្ចកណ្ដ្រគាន់តែធ្វើនេះ តែមិននៅ ១ បុគ្គលដ្ឋកណ្ដ្រគាន់តែនៅតែ មិនធ្វើរន្ធ ១ បុគ្គលដូចកណ្តុរធ្វើរន្ធផង នៅផង ១ បុគ្គលដូចកណ្តុរន្ធក៏មិន เต็เราก็ษิรเรา ๑ ๆ บุคณนุ่อกญาเคารไถเต็ารู โลษิรเรา เล็ ដូចមេខ ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ បានរៀនធម៌ គឺ សុត្ត: គេយ្យ: វេយ្យាករណៈ គាថា ទទានៈ ឥតវិត្តកៈ ជាភកៈ អព្តធម្មៈ វេទ្សូ: តែបុគ្គលនោះ មិនដឹងច្បាស់តាមមពិតថា នេះឲុក្ខ មិនដឹងច្បាស់តាម ពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខ មិនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះធមិវិលត ទុក្ខ មិនដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ធមិវិលត ទុក្ខ បុគ្គលដូចកណ្តុរគ្រាន់តែធ្វើរន្ធតែមិននៅ យ៉ាង៍នេះឯង កណ្តូរនោះ ធ្វេរន្ធហេយតែមិននៅ មាន១បមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន ទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចកណ្ដគ្រាន់តែនៅតែមិនធ្វើរន្ធ តើ ដ្ចមេខ ។ បុគ្គលរូ៖ ក្នុងលោកនេះ មិនរៀនធមិ គឺ សុត្ត: គេយ្យ: ឋេហ្សាកវណ: គាថា ១ទាន: ឥតវិត្តក: ជាតក: អពតធម្ម: វេទល្:្រេ

សោ ៩៩ ខុត្តិ យថាភូនិ បជាភានិ មយំ ខុត្តិស-មុខយោតិ យថាកូតិ ខជាជាតិ អយ៌ ខុត្តាធិរោជោតិ យថាកូត បជាលាត់ មយំ ខុត្តាធំពេលតាមធំ បជ៌-មេខាត់ យេ៩ាភ្គំ មេជាភាត់ ស់ មុក្កលោ វេសិតា ហោត៌ លោ តាខំ កត្តា សេយ្យថា មិសា មូសិកាា វស៌តា នោ តាជំ គាត្តា តម្ងីបមោ អយំ បុក្កលោ ។ តមញ្ចុ បុក្ខលោ តាជំ តត្តា ខ ហោត៌ វេស៌តា ေ ႔ ရကေလးတဲ့ ရမ်းလာ ဆင္လို ရက္လာရီတာနဲ့ សុត្ត គេឃ្យុំ វេយ្យាការណ៍ តាថំ ខុខាធំ ឥត្តិ្ ត្ន ជានេះ អា នេះ ជា ដែល ្វ សេ នេះ នេះ នេះ យជាកូត បជាលាត់ អយ់ ឧុក្ខាសមុឧយោត៌ យជាកូតំ បជាជាតិ មយំ ខុត្ត្ធព្រៃ គេតិ យថាកូតិ បជាលាតិ អយំ ខុត្តាធិរោជតាមិធី បដិបភាគិ យថាកូតិ បជា-**ភេទិ ឃុំ** បុក្កលោ តាជំ ភេត្តា ៩ ហោទិ វស៌តា ខ សេយ្យដ្រខំ សា មូសិតា តាជំ កត្តា ខ ស្រីខា ខ **ខ**ុខមោ មញ្ចុំ ជុក្ខលោ ។ ភេ៩ញ្ បុក្ខលោ នៅ តាខំ គាត្តា ហោត៌ នោ វស៌តា ។ ត់ដេកស្ដេ បុក្កលោ ជម្មុំ ជ បរិយាបុណាត៌

តែបុគល នោះដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ ហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះធម៌វិលត់ទុក្ខ ដឹងច្បាស តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកានធមិរិលត់ទុក្ខ បុគ្គលដ្ឋក្រណូវ គ្រាន់តែនៅតែមិនធ្វើវន្ធ យ៉ាង៍នេះឯង កណ្ដានោះ គ្រាន់តែនៅតែ មិនធ្វើរន្ធ មាន១០មាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន១០មេយ្យយ៉ាង៍ នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចគណៈព្រើ្ធវន្ធផង៍នៅផង តើដូចមេច ។ បុគ្គល 🤋 ក្នុង លោកនេះ រៀនធមិ គឺ សុត្ត: គេយ្យ: វេយ្យាករណៈ គាថា ទទន: ឥតវិត្ត: ជាត្ត: អពុតធម្ម: វេទ្ស: ថែមទាំងបុគ្ស នោះ ជំងីច្បាស់តាមពិតថា នេះឲុក្ខ ដំងីច្បាស់តាមពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើត ទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះធម៌វិលត់ទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ បដិចទាដាដំណើរទៅកាន់ធម៌វិលត់ទុក្ខ បុគ្គលដូចកណ្ដធ្វើនេ្ធផង៍នៅផង៍ យ៉ាង៍នេះឯង កណ្ដានោះ ធ្វើវន្ធផង៍នៅផង មាន១បមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គល នេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចកណ្ដន្ទក៏មិន ធ្វើនៅក៏មិននៅ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ មិនរៀនធម្

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សុត្តិ គេឃ្យុំ វេយ្យាការហំ តាថ្ម ខុខាធំ ៩គាំត្តកំ ជាតក់ អត្តិតនម្នំ វេឌស្វំ សោ ៩ឧំ ឧុក្ខាត្តិ យថា-ភូគិ ឧប្បជាជាតិ អយុំ ឧុក្ខាធិបោយគំ យថាភូគិ ឧប្បជាជាតិ អយុំ ឧុក្ខាធិបោយគំ យថាភូគិ ឧប្បជាជាតិ អយុំ ឧុក្ខាធិបោយគំ យថាភូគិ ឧប្បជាជាតិ សំរុំ បុក្កលោ នៅ កាន់ កាត្តា ហោគិ នេយា សំតា សេយាទ្រចំ សា ទូសិកា នៅ កាន់ កាត្តា លោ សំតា តេទូបមោ អយុំ បុក្កលោ ។ ឥមេ ខត្តាពេ ទូសិក្សាបមា បុក្កលា សញ្តា សំរិជ្ជ-មាលា លោកស្មើ ។

(0.04) at (0.0

អភិធម្មបិជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

គឺ សុត្ត: គេយ្យ: វេយ្យករណ: គាថា ១៣ន: ឥតិវុត្តក: ជាតក:
អក្តតធម្ម: វេទលូ: បុគ្គលនោះទាំងមិនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខុ
មិនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ត មិនជឹងច្បាស់តាម
ពិតថា នេះធម៌វំលត់ទុក្ខ មិនជឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរ
ទៅកាន់ធម៌វំលត់ទុក្ខ បុគ្គលដូចកណ្តុះនេតិមិនធ្វើនៅក៏មិននៅ យ៉ាងនេះ
ឯង កណ្តុះនោះ រន្ធក៏មិនធ្វើនៅក៏មិននៅ មាន១បមាយ៉ាងណាមិញ
បុគ្គលនេះ ក៏មាន១បមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ នេះ បុគ្គល៤ពួក
ប្រៀបដោយសត្វកណ្តុវ តែងមានក្នុងលោក ។

(១១៥) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយ ផ្លែស្វាយ តើដូចម្ដេច ។ ផ្លែស្វាយមាន៤ យ៉ាង គឺ ស្វាយខ្លីតែមាន សម្បុះទុំ ១ ស្វាយខុំតែមានសម្បុះខ្លី ១ ស្វាយខ្លីមានសម្បុះខ្លី ១ ស្វាយ ទុំមានសម្បុះទុំ ១ ។

(១១៦) បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយផ្ទៃស្វាយនេះ តែឪមាន អង់លោក ក៏យ៉ាង៍នោះឯង ។ បុគ្គល ៤ ពួក តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល ដូចស្វាយឱ្យតែមានសម្បុះខំ ១ បុគ្គលដូចស្វាយខុំតែមានសម្បុះខ្លី ១

ចតុក្កនិទ្ធេសោ

ប្រវាធិត្ត ស្រាត្ត អកិត្តិ ប្រជិត្តិ អាលោក់នៃ វិលោក់នៃ សម្មីញ៉ូនៃ បសារិន សញ្ញា-ជ្ជនិត្ត ព្រះប្រសាហ្ស មេខា មុខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ជាជាតិ អយំ ឧុក្ខាសមុខយោតិ យថាកូតំ ឧប្ប-ជាសាត៌ អយំ ខុត្តាធំពេលតាត់ យយ់ក្ទុតំ ធប្បជា-លាតិ អយ ខុគ្គាធិរោជកាមិធី បដិបណ្តាំ យថាកូត ឧប្បជាសាត៌ ឃុំ បុក្កលោ អាមោ ហោត៌ បក្កាណ្ណ សេលាខ្មាត្ ឌូ អត្ត សង្គ សង្គ សង្គិល្ខា ឧទ្ធិល្ខា មូល ម្ភាលេ ។ ភ៩ញ្ចុំ ម្ភាលេ មក្សេ ហេតុ អាម-វេណ្ឌ ។ ៩ ខេកខ្មេរ ្ទស្សស្បាន ទាស់ឱ្យ យោត អភិគ្គន បដ្តិកន្តិ អាលេកិត វិលេកិត សច្ចិញ្ចុំ បសារិស្តិ សផ្សាជិបត្តពីរយោរណ៍ សោ ឥឌ្ ឧុក្ខាត្តិ យជាភ្នំ បជាសេត្ អយ់ ឧុក្ខាសមុឧ-យោត៌ យថាកូត៌ ខជាជាតិ អយំ ខុត្តចំពេបជាតិ យថា ក្ទុន៌ បជា លាត់ អយំ ខុត្តាធ៌ ពេលតាមធំ បជិបនាត់ យថាកូន៌ ខជានានិ ឃុំ ខុក្ខលោ ខក្តោ ហោន៌

បុគ្គលដូចស្វាយរ្តីមានសម្បុររ្តី ១ បុគ្គលដូចស្វាយខ្មែរនសម្បុរខ្មុំ ១ ។ បុគ្គលដូចស្វាយ ខ្លីតែមានសម្បុះ ត្រើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុង លោកនេះ មានការឈានទៅមុខ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេក មើលចំ ក្រឡេកមើលចំហៀង បត់អាយៅ:ចូល លាអាយៅ:ចេញ ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃដី ជាត្រ និងចវែ ប្រកបដោយសេចក្តីដេះថា តែ បុគ្**ល នោះ** មិនដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះ «ក្ដុ មិនដ៏ង៏ច្បាស់តាម**ពិ**តថា នេះហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ មិនដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះធម៌វិលត់ទុក្ខ មិន ជង្គីច្បាស់តាមពិតថា នេះបដ្ចិបទាជាដំណើរទៅកាន់ធម៌វិលត់ទុក្ខ បុគ្គល ដូចស្វាយ ខ្លីតែមានសម្បៈ ្រុំ យ៉ាងនេះឯង ផ្ទៃស្វាយនោះខ្លី តែមាន សម្បុរទុំ មានឧបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យ យ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចស្វាយ (តែមានសម្បូរ 🤵 តេដ្ឋចមេច ។ ឋ្គល់ ភូមិលោកនេះ មានការឈានដើរទៅមុខ ការឈានថយ ក្រោយ ក្រឡេកមើលចំ ក្រឡេកមើលចំហៀង ថត់អវយវៈចូល លាអវយវ:ខេញ ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដី ជាត្រនិងបីវរ មិនប្រកបដោយ សេចក្តីជះថ្ងា េ តែបុគ្គល នោះដ៏ង៍ច្បាស់ តាមពិតថា នេះ េតុក្ខ ដឹង ច្បាស់តាមពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើត្តក្ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា ធម៌វិលគ់ទុក្ខ ដឹងច្បាស់គាមពិតថា នេះបដិចទា ជាដំណើរទៅ កានធម៌រលត់ទុក្ខ បុគ្គលដ្ទខស្វាយទុំ តែមានសម្បូរទ្ទី យ៉ាង៍នេះឯង៍

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ಕುಕ್ಕು ಚಾರ್ಣ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮಿಕ್ಕು ಕಿತ್ರ-បមោ អយំ ឬក្តលោ ។ ភេ៩ញុំ ឬក្តលោ អាមោ យោឌ អម់ណើ ។ ៩ េកេចូស្បូ បុក្កលស់ ្នេ ខា-សាន៌ក់ ហោត៌ អភិក្ខាន្តិ បដិក្ខាន្តិ អាលាក់កំរិលោ-គាំទំ សម្មុំញ៉ូទំ បសារិទំ សផ្សាជិចតួចីវាជារណ៍ សោ ឋេខូ ៩៩៩៥ ៣៩៦៦ ខ្លួន ២០១៩២២ ១០១ មេល្ ឧុក្គាធិរោជកាមិធី បដិបសាតិ យថាកូតិ ឧប្បជាសាតិ នំ អត្ត អត្ត អាធុស្ត្រី ៩៩៨ខេម មក្តិ ឯកស្រា ។ កទុស្ស បុក្ខលស្ស មាសនិក ហេតុ មកក្តុន បដ្តិត្តិ អលោគិន វិលោគិន សម្ម័ញ្ចិន បសានិ សង្ឃឌ្ជនិចនិច្សាយាហ្វេ មា មុខ ៩២៦ ខេត្ត បជាសាត៌ ។ បេ ។ មេឃំ ធុត្តាធំរោជតាម៉ធំ បដ៌ប-នាតិ យថាក្វុត៌ ខជានាតិ ឃុំ បុក្ខលោ បក្តោ ប្រភេទ ជយុស្ត្រា សេយាជ្រាត្ត ម៉ូ ដូច ជយុ វេណ្ណ នដ្ឋមោ អ $\hat{\mathbf{u}}$ បង្គ្រាហេ ។ ៩មេ ខត្តាហេ អឌុបមា បុក្ខលា សន្តោ សំដៃ្ទមានា លោកឃ្មុំ ។

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលហ្សញ្ចត្តិ

ផ្ទៃស្វាយនោះ ៖ តែមានសម្បីដ្កេចខ្លី មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គល នេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចស្វាយខ្លីមានសម្បូវខ្លី ត្រដូចមេច ។ បុគ្គលទុះ ក្នុងលោកនេះ មានការឈានទៅមុខ ការ ឈានថយក្រោយ ក្រឡេកមើលចំ ក្រឡេកមើលចំហៀង បត់អវ-យៅ:ចូល លាអវយៅ:ចេញ ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដី ជាត្រ និងចវែរ មិន ជាទី ដែះថ្នា ថែមទាំងបុគ្គល នោះ មិនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះផុក្ខ ។ បេ ។ មិនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ធមិ រំលត់ ៖ ក្នុសដូចស្វាយ ខ្លីមានសម្បុរ ខ្លី យ៉ាងនេះឯង ផ្ទៃស្វាយនោះ ខ្លី មានសម្បូវខ្លី មានឧបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យ យ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចស្វាយទំមានសម្បុរទំ តើដូចមេច បគលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ មានការឈានទៅមុខ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេកមើលចំ ក្រឡេកមើលចំហៀង បត់អវយវៈចូល លាអវយវៈ ចេញ ទ្រទ្រន៍នូវសង្ឃាជី ជាគ្រ និងចីវរ ប្រកបដោយសេចក្ដីជ្រះ-ថ្ងា ថែមទាំងបុគ្គល នោះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ 🦛 ។ បេ។ ដឹង ច្បាស់តាមពិតថា ខេះបដិចខាដាដំណើរទៅកាន់ធម៌រំលត់ទុក្ខ បុគ្គលដូច ស្វាយទុំមានសម្បុះទុំ យ៉ាងនេះឯង ផ្ទៃស្វាយនោះទុំ មានសម្បុះទុំ មាន១០មាយ ន៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន១០មេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ៗ នេះ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយផ្ទៃស្វាយ តែង៍មានក្ងេលោក ៗ

ចតុក្កនិទ្ធេសោ

រុំក្រោ ដូប៊ោ រុំក្រោ ជិល ជួល ខេ រូប មា ជិល ពុស្តហ ។ ឧទ្ធាហេ មេស នុប៊ោ ជួលមា ជិល (០០៧) នគ មេនគេ ឧទ្ធាហេ មេសិតសា

(೧೧៨) ស្នាមេ ក្នុងពេធ ក្នុងពមា ពុក្ លា សង្គោ សំដៃ្ឋមានា លោកស្មឹ ។ កត្រម ចត្តាពេ ។ តុច្ឆោ ចំហាំតោ ថ្ងពេ វិដោ តុច្ឆោ វិ-វដោ បូរេវា បំហាំតោ ។ ភេ៩ញុំ បុភ្គលោ តុច្ឆោ យោត៌ បំហ៍ នោ ។ ៩ ដេកច្សេះ បុក្ខលស់ ទោសា-ឧិភ យោត៌ អភិក្ខាន្ត បដ្តិកាន្ត អលោភិតិ វិលោ-ក់នៃ សម្ម៉ាញ៉ាន់ បសារំនំ សជ្ឈជិចតួចវេជារណ៍ សោ ឥឌ៌ ឧុត្តា្តិ្តិ យ៩ាភូតិ ឧប្បជាលាតិ ។បេ។ មេល ឧុក្ខាធិរោជតាមិន បដិបណ្តាំ យថាភូតំ ជប្ប-ជានាតិ ៧វិ មុក្ខលោ តុច្ឆោ យោតិ មិហ៍តោ សេយ្យថាចំ សោ ក្តាម្ភា តុច្ឆោ ចំហ៍តោ តម្ងីច-យោត៌ វិដោ ។ ៩ េះកេច្សា មុគ្គលសា

(๑๑៧) បណ្តាបុគ្គលទាំង នោះ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយ អ្ម តើដូចម្តេច ។ អ្មមាន៤ យ៉ាង គឺ អ្មទេ ទៅតគ្របជិត ๑ អ្មមានទឹកពេញ តែ បើកចំហ ๑ អ្មទេ ទេ ហើយ បើកចំហ ១ អ្មមាន ទឹកពេញ ហើយគ្របជិត ១ ។

(១១៨) បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយក្មមនេះ តែង៌មានក្ងែលេក កំយាង៍នោះឯង៍ ។ បុគល ៤ ពុក តេដ្ចមេច ។ បុគលដ្ឋក្នុម រុគ ខ ។ ទ ទៅត្រុមជិត ១ បុគ្គលដូចកូមមានទឹកពេញតែ បើកចំហ ១ បុគ្គលដូច ក្នុម៖ ទេ ហើយ បើកចំហ ១ បុគ្គលដុចក្នុមមានទឹក ពេញ ហើយគ្រប់ជំនាំ១ ។ បុគ្គលដូចក្មម ទៅត្រគ្របជិត តើដូចមេច ។ បុគ្គល ១: ក្នុងលេកនេះ **មាន**ការឈានដើរទៅមុ១ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេកមើលច ក្រទ្វេកមើលចំហៀង បត់អយ់វៈ:ចូល លាអវេយវៈចេញ ទ្រេទ្រង់នូវ សង្ឃាដី ជាត្រ និងចីវៃ ប្រកបដោយសេចក្ដីដែះថ្ងា តែបុគ្គលនោះ មិនដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ។ បេ ។ មិនដឹង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកានធម៌រលត់ទុក្ខ បុគ្គលដូចក្មេទ ទៅត្រុមជិត ទទៅតគ្របជិត មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ យ៉ាងខេះឯង ភូមនោះ ឋ្គល នេះ ក៏មាន ទប មេយ្យយ៉ាង៍ នោះ ដែរ ។ បុគលដ់ ចក្មមាន ទឹក ពេញ តែបើកចំហ តេដ្ឋចមេច ។ បុគលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ជ ទាសាធ៌ក់ ហោត់ អភិក្តាធំ បដិក្តាធំ អាលោក់តំ វិលោក៌នំ សម្មិញ្ចិន បសាវិន សផ្លាជិបត្តចីវេជារណ៍ មោ មុខ្លួន ខែខាងខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត មេភ ឧុក្ខាធ៌រោជកាម៌ធំ បដិបណ្តាំ យជាភាតាំ បជាជាតាំ ស្ត្រី ឬក្តលោ ឬពេ យោតិ វិយោ សេយ្យថា ចិ មោ យៈ សំ ជំពុល ស្ពុល សំពុល ១ គេ៩ញ្ ឬក្តលោ តុច្ឆោ មេវាតិ វិវដោ ។ ៩ េ-តេច្សុរ្ទក្សសុ ្រ ទាស់ខិត ហោត់ អភិក្តុខ បដ្តិត្ត អាលេក់នៃ វិលេក់នៃ សម្ម័ញ្ចិន បស់វិន អញ្ជាជ់មត្តច់ក្រារណ៍ សោ ឥន ឧុក្ខាត្តិ យថា-ក្ខត់ ឧប្សាជាសាត៌ ។បេ។ អយំ ខុគ្គាធិរោជកាម៌ធំ ឧត្តន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ကြေးနှင့် ကြေးနောက် ကြေးနောက် ကြေးနှင့် ကြေးနှ វដោតថ្មីពមោ អញ ពុក្ខលោ ។ ភេ៩ញ ពុក្ខលោ មុក្រ យោត៌ មិហ៍តោ ។ ៩ េកទុស្ប មុក្សស្ប

អភិធម្មចំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មានការឈានដើរទៅមុខ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេកមើលចំ ក្រឡេកមើលចំហៀង បត់អវយវៈចូល លាអវយវៈចេញ ទ្រទ្រង់នូវ សង្ឃាដី ជាត្រ និងបីវេ មិនប្រកបដោយសេចក្តីដែះថ្កាឡើយ តែ បុគ្គល នោះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះឲ្យ ។ បេ។ ដឹងច្បាស់តាម ពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកានធម៌វិលត់ទុក្ខ បគលដចក្មមានទឹក ពេញតែបើកចំហ យ៉ាង៍នេះឯង៍ ក្អមនោះ មានទឹកពេញតែបើកចំហ មានឧបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បគលដ្ឋក្រុមទូ ទេ ហើយ បើកចំហ តើដូច មេច ។ បុគល 🤋 ក្នឹ លោកនេះ មានការឈានដើរទៅមុខ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេក មើលចំ គ្រឡេកមើលចំហៀង បត់អវេយវៈចូល លាអវេយវៈចេញ ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដី ហុត្រ និងចីវរ មិនប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្កាទេ ថែមទាំងបុគ្គលនោះ មិនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ 🚌 ។ បេ។ មិន ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ធម៌រំលត់ទុក្ខ បុគ្គល ដ្ចកូម៖ (ហើយ បើកចំហ យ៉ាង៍ នេះឯង កូម នោះ ៖ (ហើយ បើកចំហ មានទបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ៗ បគលដ្ឋក្នុមមាន ទឹក ពេញ ហើយគ្រប់ជិត តើដូចមេច ។ បុគ្គល់ ៖

បតុក្កសិទ្ធេសៅ

ទាសាន់កំ ហោត់ អក់ក្តាខ្លំ បដ់ក្តាខ្លំ អាលោក់តំ
វិលោក់តំ សម្ម៉ីញ៉ូតំ បសាវ៉ាតំ សផ្សាដ់បត្តចំពេញ
ឈំ សោ ឥន៍ ឧក្គាខ្លំ យដាកូតំ បជាលាត់ ។បេ។
អយំ ខុក្ខាខំពេលកាម់ខំ បដ់បនាត់ យជាកូតំ បជាជាតំ សៅ បុក្កលោ បូពេ ហោត់ បំហំតោ សេយ្យជាចំ សោ កុំទ្រោ បូពេ បំហំតោ តម្ងបមោ អយំ
បុក្កលោ ។ ៩មេ បត្តាពេ កុំទូបមា បុក្កលា សេខ្លោ
សំរំខ្លំមានា លោកស្មី ។

(១០៤) តត្ត គេនមេ ខត្តារា ឧឧករហន្ធូ-មមា បុក្កលា ។ ខត្តារា ឧឧករហនា ឧត្តារោ កម្ពីរាភារសា កម្ពីរា ឧត្តារោភារសា ឧត្តារោ ឧ-ត្តារោភារសា កម្ពីរា កម្ពីរាភារសា ។

(០៤០) ឱ្យដេ ខត្តារោម នុខការមន្ទិបមា បុក្កលា សណ្តេ សំរំជួមាល លោកស្មឹ ។ កក្ក មេ ខត្តារោ ។ ឧត្តានោ កម្ភីរោកាសោ កម្ភីរោ កត្តារោកាសោ នត្តានោ ខត្តានោកាសោ កម្ភីរោ កម្ភីរោកាសោ ។ កម្មីញ បុក្កលោ ឧត្តានោ ហោត៌ កម្ភីរោកាសោ ។ ឥខេក្ខបូស្ប បុក្ខលស្ប ក្នុងលោក នេះ មានការឈោន ដើរទៅមុខ ការឈោនឋយក្រោយ ក្រឡេក មើលចំ ក្រឡេក មើលចំ ហៀង បត់អាយ់ !: ចូល លាអាយ់ !: ចេញ
ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃដី ជាត្រ និងចីវៈ ប្រកបដោយ សេចក្តីដ្រះថ្កា ថែម
ទាំងបុគ្គលនោះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ ខុត្ខ ២ បេ ។ ដឹងច្បាស់
តាមពិតថា នេះបដិបទាជាដំ លើរទៅកាន់ធម៌វិលត់ខុត្ខ បុគ្គលដូចក្នុមមាន
ទឹក ពេញ ហើយគ្របជិត យ៉ាង នេះឯង ក្អមនោះ មានទឹក ពេញ ហើយ
គ្របជិត មាន ១ បមាយ៉ាង ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន ១ បមេយ្យយ៉ាង
នោះ ដែរ ២ នេះ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀប ដោយក្អម តែងមានក្នុង លោក ២

(๑๑៩) បណ្តាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយ អនុង៍ទឹក តេដូចម្ដេច ។ អនុង៍ទឹកមាន ៤ យ៉ាង៍ គឺ អនុង៍ទឹកពក់តែមាន ស្មើយ្រៅ ១ អនុង៍ទឹកជ្រៅតែមានស្មេីរាក់ ១ អនុង៍ទឹករាក់មានស្មេីរាក់ ១ អនុង៍ទឹកជ្រៅមានស្មើយ្រៅ ១ ។

(១៤០) បុគ្គល ៤ ញូក ប្រៀបដោយអន្ទជ់ទឹកនេះ តែឪមាន
ក្នុងលេក ក៏យ៉ាងនោះឯង ។ បុគ្គល ៤ ពួក តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដូច
អន្ទង់ទឹករាក់តែមានរស្មីជ្រៅ ១ បុគ្គលដូចអន្ទង់ទឹកជ្រៅតែមានរស្មីរាក់ ១
បុគ្គលដូចអន្ទង់ទឹករាក់មានរស្មីរាក់ ១ បុគ្គលដូចអន្ទង់ទឹកជ្រៅមានរស្មីជ្រៅ
១ ។ បុគ្គលដូចអន្ទង់ទឹករាក់តែមានរស្សីជ្រៅ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ទាសាឱិត ហោត់ អភិគ្គិ បដិក្ខិ អាលេក់តំ វិលោគាំនំ សម្ម៉ីញ៉ូនំ បសាវិនំ សផ្លាជិបត្តចី។នោរណ៍ សោ ៩៩ ខុត្ត យថាកូត ឧប្បជាលាតិ ។ ប។ មេល ខុក្ខាធិរោជកាម៌ធំ បដិបល់តំ យប់ាកូតំ ធប្ប-ជានាត់ ឃុំ មុក្ខលោ ឧត្តានោ យោត៌ កម្ពីពេកាសោ សេយ្យដាច់ សោ ឧធភាមានោ ឧត្តានោ កម្ពីកេ-ភា**េសា ត**ូខមោ អយ ពុក្កលោ ។ កេ៩ញ ពុក្ លោ ឧទ្ធីពេ ហោតិ ឧត្តាលេភាសេ ។ ៩ េ-កទ្សោ្ បុក្ខលស្ប ន ទាសានិក យោតិ អភិក្តានិ បដ្តិក្តុំ អាលោគិន វិលោគិន សម្មិញ្ចិន បសា-វិត សផ្លាជិចត្តចវេះជារណ៍ សោ ឥឧំ ឧុគ្គាត្តិ យ៩ាក្ទុំ ខជាជាតិ ។ខេ។ អយំ ធុត្តពិរោជកា-មិធិ មជិមជាតិ យថាកូតំ មជាភាតិ រៀំ មុក្ខលោ កម្ពុីពេ ហោត្ត ឧត្តា នេាភា សេ សេ យុ ទ្រព្ទ សេ ឧឧកសារ កម្ពុំ ។ ឧត្តា នោភា សេ កម្ពុំ ម មេញ ដុក្ខលោ ។ ភេឌ្ឌ ដុក្ខលោ ឧត្តានោ ញ្ចេញ ខេត្ត នេះ ពេល ខេត្ត ខេត្ត

អភិធម្មបំពីក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុងលោកនេះ មានការឈានដើរទៅមុខ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេត ក្រទ្វេកមើលចំហៀង បត់អវយវៈចូល លាអវយវៈចេញ e្រទ្រង់នូវសង្ឃាដី ជាត្រ និងចីវរ ប្រកបដោយសេចក្តីដែះថ្វា **តែ** បុគ្គល នោះ មិនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ។ បេ។ មិនដឹងច្បាស់ តាមពិតថា នេះបដិចទាជាដំណើរទៅកានធមិវិលត់ទុក្ខ បុគ្គលដូចអន្ធុន៍ ទឹកកក់តែមានរស្មីជ្រៅ យ៉ាងនេះឯង អនុជ័ទឹកនោះ កក់តែមានវស្មី ក្រៅ មានឧបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យយ៉ាង់នោះ ដែរ ។ បុគ្គលដ្ឋចអន្ទង់ទឹកជ្រៅតែមានរស្មីរាក់ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល 🤐 ក្នុងលោកនេះ មានការឈានដើរទៅមុខ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេកមើលចំ ក្រឡេកមើលចំហៀង បត់អវេយវៈចូល លាអវេយវៈ ចេញ ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដី ជាត្រ និងចីវៃ មិនប្រកបដោយសេចក្តីដ្រះថ្វា ឡើយ តែបុគ្គលនោះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះឲុក្ខ ។ បេ។ នេះ ชนิชตาជាដំណើរទៅកានធមរល់តុទុក្ខ បុគ្គលដ្ឋបអន្ធជ៍ទឹកជ្រៅតែមាន វស្មីកក់ យ៉ាង៍នេះឯង អនុជនិកទោះ ជ្រៅតែមានវស្មីកក់ មាន១០មា យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គល ដូចអនុង៍ទឹករាក់មានរស្លាក់ តេដ្ឋបមេប ។ បុគល១៖ កង្គលេកនេះ

បតុក្កូនិទ្ទេសោ

ေး ေတာက္မွာကို ေတာ့ အက်က္ကရို့ ဗင်းက္ကရို့ မားလက္ကရို វិលោកាំតំ សម្មីញ្ចិត៌ មសារិតំ សផ្យាដិចត្តចឹងនារណ៍ មេប មុខ ៩២៦ ពេល ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេល ខុគ្គាធិរោជគាម់ធី បដិបនាតិ យេវាកូតំ ធប្ប-ជានាតិ សុំ មុក្កលោ ឧត្តាសោ យោតិ ឧត្តានោ-ភាសោ សេយ្យដាច់ សោ ឧធភាហេ េខ ឧត្តា-យោ ឧត្តាសេភាសោ តម្លីបមោ អយំ បុក្ខលោ ។ គេ៩ញ្ចុំ ឬក្រលោ គម្ពីពេ ហោតិ គម្ពីពេកាសោ ។ ត់ ដេកទុស្ស បុក្ខលស្ស ខាសាជិក ខោត អ-ក្សាខ្ញុំ មជិញ្ចំ អលោក់តំ វិលោក់តំ សម្ម៉ីញ៉ូតំ មសារិតំ សង្ឃដិចត្តខ្លះពេល សោ ៩ឧំ ឧុក្ខា្តិ យ៩ា ភូនិ ខជា **ភានិ ។ ខេ។ អ**យំ ខុក្ខា្ធិរោជកាមិធិ ពេ ហោត់ ក់ឡីពេភាសេ សេយុទ្រចំ សេ ន្-ឧភាហដោ ឧត្តិពេ ឧត្តិពេសាសោ ឧត្តិពមោ អញ្ បុក្ខលោ ។ ៩មេ ខត្តារោ ឧឧការមាន្ទមា បុក្ខ-លា សន្តោ សំផ្ទៃមានា លោកស្មឹ ។

មានការឈានដើរទៅមុខ ការឈានថយក្រោយ ក្រឡេកមើលចំ ក្រទ្បេកមើលចំហៀង បត់អាយ៉ារៈចូល លាអាយ៉ារៈចេញទ្រទ្រង់ឡាំ សង្ឃាដី ជាត្រ និងចវរ មិនប្រកបដោយសេចក្ដីដេះថ្នាំ ថែមទាំងបុគ្គល នោះ មិនជំងីច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ។ បេ ។ មិនជំងីច្បាស់តាម ពិតថា នេះបង់បៃទាជាដំណើរទៅកាន់ធម៌វិលត់ទុក្ខ បុគលដូចអនុង៍ទឹក ក្រមានរស្មីក្រ យ៉ាង៍នេះឯង អនុង៍ទឹកនោះ កក់មានរស្មីកក់ មាន ទបមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចអនុជ័ទឹកជ្រៅមានរស្មីជ្រៅ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ មានការឈានដើរទៅមុខ ការឈាន៥យក្រោយ ក្រឡេក មើលចំ ត្រឡេកមើលចំហៀង មគមវេយវៈចូល លាមវេយវៈចេញ ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដី ជាត្រ និងចីវរ ប្រកបដោយសេចក្តីដេះថា ថែម ទាំងបុគ្គលនោះ បានដង់ច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ ។បេ។ បានដង់ ច្បាស់តាមពិតថា នេះបដិចទាថាដំណើរទៅកាន់ធម្លិលត់ទុក្ខ បុគ្គលដូច អនុជ័ទឹកជ្រៅមានរស្មីក៏ជ្រៅ យ៉ាងនេះឯង អនុជ័ទឹកនោះ ជ្រៅមាន រស្មីក៏ជ្រៅ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានឧបមេយ្យយ៉ាង នោះដែរ ។ នេះ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយអន្ទង់ទឹក តែងមាន ភ្នែលភ ។ ប៉

អភិធម្មចំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(០៤០) តត្ត ភាគម ខត្តារោ ពល់ខ្លួមមា មក្តហ ។ ខត្តារោ ពល់ពន្ធា សភាក់ខឈ្នោ នោ មកៅខឈ្នោ មកៅខឈ្នោ នោ សភាក់ខឈ្នោ សភាក់ខឈ្នោ ខ មក់ខឈ្នោ ខ នៅ សភា-កាខឈ្នោ នោ មក់ខណ្ឌា ។

អភិធម្មចំអិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(១២១) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល៤ពួក ច្រៀបដោយ
គោបម្រើ តើដូចម្ដេច ។ គោបម្រើទាន៤ពួក គឺ គោបម្រើកាច
ក្នុងហ្គុំគោរបស់១ន មិនកាចក្នុងហ្គុំគោដទៃ ១ កាចក្នុងហ្គុំគោដទៃ
មិនកាចក្នុងហ្គុំគោរបស់១ន ១ កាចក្នុងហ្គុំត្រារបស់១ន ទាំងកាចក្នុង
ហ្គុំត្រារបស់១ន ១ កាចក្នុងហ្គុំត្រារបស់១ន ទាំងកាចក្នុង
ហ្គុំត្រាដទៃ ១ មិនកាចក្នុងហ្គុំត្រារបស់១ន ទាំងមិនកាចក្នុង
ហ្គុំត្រាដទៃ ១ មិនកាចក្នុងហ្គុំត្រារបស់១ន ទាំងមិនកាចក្នុងហ្គុំត្រា

(១៩៤) បុគ្គល ៤ ញូក ប្រៀបដោយគោបម្រើនេះ តែងមាន

អង្គលេក ក៏យាំងទោះឯង ។ បុគ្គល ៤ ញូក តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល

ដូចគោកាចក្នុងហ្គូងគោរបស់ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ ១ បុគ្គលដូច
គោកាចក្នុងហ្គូងគោរបស់ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ ១ បុគ្គលដូច
គោកាចក្នុងហ្គូងគោរបស់ខ្លួន ទាំងកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ ១ បុគ្គលដូចគោ

កាចក្នុងហ្គូងគោរបស់ខ្លួន ទាំងកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ ១ បុគ្គលដូចគោមិន

កាចក្នុងហ្គូងគោរបស់ខ្លួន ទាំងមិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ ១ ។ បុគ្គលដូច
គោកាចក្នុងហ្គូងគោរបស់ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ តើដូចម្ដេច ។

បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកញ៉ាំងបរិស័ទបេសខ្លួនឲ្យតក់សុត មិន

ញ៉ាំងបរិស័ទអ្នកដទៃ ឲ្យតក់សុត បុគ្គលដូចគោកាចក្នុងហ្គូងគោរបស់
ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ គោបក្រុង

ហ្គូងគោរបស់ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគេរដទៃ មានឧបមាយាងណាមិញ
ប្រុងគោរបស់ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ មានឧបមាយាងណាមិញ
ប្រុងគោរបស់ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ មានឧបមាយាងណាមិញ
ប្រុងគោរបស់ខ្លួន មិនកាចក្នុងហ្គូងគោរដទៃ មានឧបមាយាងណាមិញ

បត្តក្តសិទ្ធេសោ

ត់ទ្វើបមោ អយុ បុក្ខលោ ។ កាន់ញុំ បុក្ខលោ បក្រៅ-ខណ្ឌោ យោធិ៍ នោ សភាកាខែឈ្នោ ។ ៩ ខេកច្នោ បុក្កាលោ បរបរិសំ ឧព្វេជិតា យោគ៌ នោ សគម-រិសំ ឃុំ ឫក្កលោ មក្រវេទឈ្មោ ហោត នោ សភ-ការខណ្ឌោ សេយ្យខ្មាច់ សោ ពល៌ពន្ធោ បក្សាខណ្ឌោ ರು ಕಾರ್ಷದ್ಯು ಕಿಕ್ಕರಣ ಕರ್ ವರ್ಷಯ ೩ តេខញ្ជា ពុក្ខលោ សភាពខណ្ឌោ ខ ហោតិ ១កេ-វេខឈ្មោ ខ ។ ៩ **នេកក្ដោ** បុក្ខលោ សកម្មិសញ្ នុំ ព្វេធិតា យោត៌ ប្រេវិសញ្ជា ស្ត្រិ បុក្ខលោ សកា-ក់ខេណ្ឌេ ខ ហោតិ ១កក់ខណ្ឌេ ខ សេយ្យថា ចំ សោ ពល៌ពន្តោ សភាកាពេណ្ឌា ខ មកោមឈ្នោ ខ អុខ្មុំ នេះ មក្ស និង្គេ ១ អូខ្មុំ និង្គេល នៅ ស្នងនេះ ឃ្មាំ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ឥ ខេក្ស ចុក្ខលោ នៅ សកមរិសំ ឧព្វេជិតា យោត៌ នោ បរបរិសំ ឃុំ បុក្ខលោ នៅ សភាកាះ-ខណ្ដោ យោត៌ នោ មកដល្ហោ សេយ្យដូច សោ សក្សនៃង ទេ មានស្រុក ស្រា ស្រុក ស្រុក

បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដ្ឋចគោកាចក្នុង ហុន គោដទៃ មិនកាចក្ខន៍ហ្ទូន គោរបស់ខ្លួន គេដូចម្ដេច ជាអ្នកញ៉ាំងបរិស័ទអ្នកដទៃឲ្យតក់ស្វត មនញាឯបរសទ ភង្គលេកនេះ របស់ខ្លួនឲ្យតក់ស្កុត បុគ្គលដូចគោកាចក្នុងហ្វូងគោដ់ខៃ មិនកាចក្នុងហ្វូន គោរបស់ខ្លួន យ៉ាងនេះឯង គោបម្រេនោះ កាច់កង់ហ្វូងគោដ់ ៃ មានឧបមាយ៉ាងណាម៉ិញ បុគ្គលនេះ កមាន កាច់កំងហុង គោរបស់ខ្ល បុគ្គលដ្ឋច គោតាចក្នុងហ្គង គោរបស់ ខ្លួន ទបមេយ្យយាងនោះដែរ ទាំងកាចក្នុងហ្វង់គោដទៃ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ ខេរក្សាវិតិក ឲ្យតកស្តផង អ្នកញាងបរសទវបសទ្ធន ញាងបរសទអ្នកដទៃ កាបក្នេហ្ស គោ ក្រី "/ បុគលដ្ឋខាតាកាច ក្នុងហ្គងគោរបស់ ខ្លួនផង ដទៃផង យ៉ាន់នេះឯង គោបម្រើនោះ កាចក្នុងហ្វង់គោរបស់ខ្លួនទាំង មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បុគលនេះ ភាយកង៍ហុងគោដ់ ខែ ទបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គលដូចគោមិនកាចក្នុងហ្គុនគោរបស់ខ្លួន ពុំងិមិនកាចក្នុងហ្គង់គោដ់ទៃ តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ទាំងមិនញ៉ាងបរសទ ជាអ្នកមិនញ៉ាំងបរិសិទរបស់ខ្លួន ឲ្យគក់ស្វុគ បុគ្គលដូចគោមិនកាចក្នុងហ្គុងគោរបស់ខ្លួន ឲ្យតកស្ត មិនកាចក្នុងហ្វូងគោដទៃ យ៉ាងនេះឯង មនកាបក្ស គោបម្រេនោះ ហ្វុនគោរបស់ខ្លួន ទាំងមិនកាចក្នុងហ្វុងគោដទៃ មាន១បមាយ៉ាងណាមិញ

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

នេះ ខ្លួន នេះ ខេត្ត នេះ ខ

(១៤៤) ឯវមេវ ខត្តាពេមេ អាស៊ីរិស្វ ខមា ចុក្តលា សក្តោ សំរិជ្ជមានា លោកស្មឺ ។ គានមេ ខត្តាពេ ។ អាក់នាំសោ នោ ឃោរាំសោ ឃោរាំសោ នោ អាក់នៈ វិសោ អាក់នាំសោ ខ ឃោរាំសោ ខ នៅ អាក់នៈ វិសោ នោ ឃោរាំសោ ។ គេ៩ញ៉ា ចុក្តលោ អាក់នាំសោ យោតិ នោ ឃោរាំសោ ។ ៩ ខេតាច្នោ ចុក្តលោ អភិហ្លាំ គុជ្ឈនិ សោ ខ ខ្វស្ប តោ ខោ ឧ ខំរំ ឧីឃវត្តិ អនុសេតិ ឯវំ ចុក្តលោ អាក់នាំសោ យោតិ នោ ឃោរាំសោ សេយ្យថា ខ សោ អាស៊ីរិសា អាក់ នាំសោ នោ ឃោរាំសោ ត្រូចមោ អយំ ចុក្តលោ ។

អភិធម្មបំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គលនេះ ក៏មាន១បមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ នេះ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយគោបម្រើ តែងមានក្ងរលោក ។

(១៤៣) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយ សត្វអាស៊ីរពិស តើដូចម្ដេច ។ សត្វអាស៊ីរពិសមាន៤ ពួក គឺ អាស៊ី-វពិស មានពិស្សស្កាន់ មានពិសមិនពន្ធឹក១ មានពិសដ៏ពន្ធឹក មាន ពិសមិន្ទរូសរាន់១ មានពិស្សសភាន់ ទាំងមានពិសដ៏ពន្ធឹក១ មិនមាន ពិស្សសភាន់ ទាំងមិនមានពិសដ៏ពន្ធឹក១ ។

(១៤៤) បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយសត្វកាសីរពិសនេះ គែង
មានក្នុងលោក ក៏យ៉ាងនោះឯង ។ បុគ្គល៤ ពួក គេដូបម្ដេច ។
បុគ្គលដូចអាសីរពិស មានពិស្បួសពន់ មិនមានពិសដ៏ពន្ទឹក ១ មាន
ពិសដ៏ពន្ធឹក មិនមានពិស្បួសពន់១ មានពិស្បួសពន់ ទាំងមានពិស
ដ៏ពន្ធឹក ១ មិនមានពិស្បួសពន់១ មានពិសដ៏ពន្ធឹក ១ ។ បុគ្គល
ដូចអាសីរពិស មានពិស្បួសពន់ មិនមានពិសដ៏ពន្ធឹក តើដូបម្ដេច ។
បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ក្រោធរឿយ។ តែសេចក្ដីក្រោធនោះ របស់
បុគ្គលនោះ មិនបានដេកគ្រាំនៅ អស់កាលយូរអង្វែង េ បុគ្គលដូច
អាសីរពិស មានពិស្បួសពន់ មិនមានពិសដ៏ពន្ធឹក យ៉ាងនេះឯង សត្វ
អាសីរពិស មានពិស្បួសពន់ មិនមានពិសដ៏ពន្ធឹក យ៉ាងនេះឯង សត្វ
អាសីរពិសនោះ មានពិស្បួសពន់ មិនមានពិសដ៏ពន្ធឹក យ៉ាងនេះឯង សត្វ
អាសីរពិសនោះ មានពិស្បួសពន់ មិនមានពិសដ៏ពន្ធឹក យ៉ាងនេះឯង សត្វ
យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន១បមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។

បតុក្កតិទ្ទេសោ

តេ៩ញ បុក្ខលោ យោរាសា យោត នោ អា-កតវិសោ ។ ៩ ខេត្ត ឡេ ពុក្ខលោ ជ មៅ ទោ មកិណ្ឌ ក្សាត់ សោ ខ ខុស្ស កោពោ យោធ៌ នោ អកតវិសោ សេយ្យជាមិ សោ អា-ស៊ីសែ ឃៅសេ នេ អកតវិសេ នដ្ឋមមោ មញ្ចុំ ពុក្ខលោ ។ ភេទព្វ ពុក្ខលោ អាក្សាសា ខ ហោតិ ឃោរាំសោ ខ ។ ៩ ខេត្ត ខ្មែក ហោ អភិណ្ឌ កាជ្ឈត់ សោ ខ ខុស្ស កោ ខាំ ខ្ពីឃុំ ន្ត្តិ អនុសេតិ ឃុំ បុគ្គលោ អាក់តាំសោ ខ យោតិ យោល់អោ ខ សេយុស្រចំ សោ អាស៊ីវិ-សោ អាតតវិសោ ច ឃោរវិសោ ច តថ្ងីចមោ អូយ៉ ប្តេស្លេ ។ តម្លាំ ប្តេស្លេ នៅ អាក់នាំសោ យោត៌ នោ ឃោរាំសោ ។ ៩ ខេត្ត ច្នេះ ប្រ ច លៅ ទោ អភិណ្ឌ ភាជ្ឈភិ សោ ខ ទូស្បូ តោ នេ ខំ នីឃវត្តិ អនុសេតិ ឃុំ បុក្ខលា នៅ អាតតវ៉ាសា **នោ** យោរវ៉ាសា សេយុទ្រាចិ សោ អស់រំសោ នៅ អកស់រំសោ នោ ឃោរវិសោ

បគលដ្ឋក្រាស់ពេស មានពិសដ៏ពន្ទឹក មិនមានពិសរួសវាន់ តើដុំច មេច ។ បុគលទុះ ក្នុងលោកនេះ មិនសូវក្រៅក្រោញ្យីយៗ េ តែ សេចក្តីក្រោធនោះ របស់បុគ្គលនោះ (កើតឡើងម្តងៗ) តែងដែកត្រាំ នៅ អស់កាលយូរអង្គែង បុគ្គលដូចអាស៊ីរពិសមានពិសដ៏ពន្ទឹក មិន មានពិសរួសពន់ យ៉ាងនេះឯង សត្វអាសីវពិសនោះ មានពិសដ៏ពន្ទឹក មិនមានពិសរុសពន់ មានទប្រាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គល នេះ ទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចអាស៊ីរពិស មានពិស្ស**ស**ពន ទាំងមានពិសជ័ពនឹក តើដូចមេច ។ បុគល**ា្ទះ** ក្ងុងលោកនេះ ក្រោធរឿយ ១ ថែមទាំងសេចក្តីក្រោធនោះ របស់បុគ្គលនោះ ដេកត្រាំនៅ អស់កាលយូរអង្វែធ៍ បុគ្គលដូចអាស៊ីរពិស មានពិសរួស កន់ ទាំងមានពិសដ៏ពន្ទឹក យ៉ាងនេះឯង សត្វអាសីវពិសនោះ មាន ពិស្សសភនទាំងមានពិសដ៏ពន្ទឹក មាន១៤មាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ *
អមាន (បមេយ្យយ៉ាង៍ នោះ ដែរ ។ បុគ្គលដូចអាស៊ីវពិស មិនមានពិស រុសពន់ ទាំងមិនមានពិសជ័ពន្ទឹក តើដូចមេច ។ បុគល១៖ ក្នុងលេក នេះ មិនក្រោចរឿយៗ ថែមទាំងសេចក្តីក្រោចនោះ របស់បុគ្គលនោះ ត៌មិនដេកត្រាំនៅ អស់កាលយុរអង្វែង បុគ្គលដូចអាស័រពិស មិនមាន ពិស្បូសពន៍ទាំងមិនមានពិសដ៏ពន្ទឹក យ៉ាង់នេះឯង សត្វអាសិវពិសនោះ មិនមានពិសរួសពន់ ទាំងមិនមានពិសដ៏ពន្ទឹក មាន១បមាយ៉ាងណាមិញ

អភិធម្មបំផិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ត់នុំជាមោ អញ្ចុំ ជនលោ ។ ៩មេ ខត្តារា អាស៊ីរិ-សូបមា បុក្ខលា សង្គោ សំដៃ្ហមាន លោកស្មឹ ។ $(0 \neq 0)$ est \hat{u} a \hat{u} a \hat{u} $\hat{u$ តាហេត្ អ េឃ្លារសស្ ស្លាំ ភាសិតា យោតិ ។ មុខេយ្ណ ដំណីនុងពី មូលិនក្នុងពី មូលិនក្នុងពី មូលិនក្នុងពី មូលិនក្នុងពី មូលិនក្នុងពី មិលិនក្នុងពី មិលិនក្នុងក្នុងពី មិលិនក្នុងពី មិលិនក្នុង មិសិនក្នុង មិសិនក្នុង មិសិនក្នុង មិសិនក្នង មិសិនក្នុង មិសិនក្នុង មិសិនក ពេទ្ធា ឥត្តភ្ជុំ សម្មាជត្តខ្មុំ ស្ត្រ ពុក្ខលោ អនសុវិទ្ អូចព្រែស ខេស្សា អូវស្លាយ ប៉ុន្តិ មហ្លេក ស្រេស ស្រាស្រស្ ម ស្រែ ភាស់តា ឈេង ។ មុខេម្មសំ ឯដែល មាជិន្ត្រសិច្ច មាស៊ា បដិបស្ថិ ពុន្ធាន ពុន្ធស្បាក់កាន់ មយ្ណេំ ភាសត ថសិន្ត្រ មុខភ្នំ គូសិតនុធសិ មុខភូម ការ ឯម-លោ មននុវិទ្ធ មត្វលោយសេស ប្រើប្រភពការី អ្នក ស្រាត្ត ស្រាត្ត ក្នុស អន់ខ្មុំ អត្តព្រាយស្រេស អត្តិមានខ្មុំ ការ **ប**សាជំ ឧបជំសិតា ហោតិ ។ ៩ េកច្ចោ បុក្ខលោ

អភិធម្មចំដឹក ចុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គល នេះ ក៏មាន ទប មេយ្យយ៉ាង៍ នោះ ដែរ ។ នេះ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀប ដោយសត្វអាស៊ី ពើស ៤ តែន៍មានក្នុងលោក ។

(១៤៤) បុគ្គលមិនពិចារណា មិនសុងមើល ហើយពោល \mathcal{N} រសេរបុគ្គលដែលគួរតិះដៀល តេដ្ឋចមេច ។ បុគ្គល១៖ π ង៍លេក នេះ ពោលសរសេរញ្ចុកតិរិយ និងពួកសារករបស់តិរិយ ដែលប្រតិ-បត្តិអាក្រក់ ប្រតិបត្តិខុស ថាជាអ្នកប្រតិបត្តិល្អដូច្នេះក្ដី ថាជាអ្នកប្រតិ-បត្តត្រវដ្ឋ ខេះក្ដី បុគ្គលមិនពិចារណា មិនស្ទូងមើល ហើយពោលសរ-សេរបុគ្គលដែលគួរតិះដៀល យ៉ាង៍នេះឯង៍ ។ បុគ្គលមិនពិចារណា មិនស្ទង់មើល ហើយពោលតិះដៀលបុគ្គលដែលគួរសរសើរ តើដូច មេច ។ បុគ្គលរូវ ក្នុងលោកនេះ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធនិងសាវក របស់ព្រះពុទ្ធ ដែលប្រតិបត្តិល្អ ប្រតិបត្តិត្រៅ ថាជាអ្នកប្រតិបត្តិអាក្រក ដ ចេះក្ដី ថាជាអក្សរតិបត្តិខុសដ ចេះក្ដី បុគ្គលមិនពិចារណា មិនស្គន៍ មើល ហើលពោលតិះដៀលបុគ្គលដែលគួរសរសើរ យ៉ាងនេះ៤៨ ៗ បគលមិនពិចារណា មិនសូង៍មើល ហើយសំដែង៍សេបក្តីដែះថ្វា ក្នុង ទីដែលមិនគួរជ្រះថ្កា តេដ្ឋចមេច ។ បុគល១៖ ក្នុងលោកនេះ

បតុក្កនិទ្ធេសោ

ជួយ ស្រេ អណ្ដីមាន និងខ្លុំមួយ លោយ ។

នុងនិត្តសាល គូស៊ីតេត្តសាល ឧសន្ត ប្រមេន

មាន និងនិត្តសាល គូស៊ីតេត្តសាល ឧសន្ត ប្រមេន

ប្រ អន្តរដ្ឋ អណ្ដាលមាល ស្រាន្ត អណ្ដាលម្បាល

ស្រេ ឧសន្ត និងខ្លុំមួយ លោយ សាយ អណ្ដាលខ្លួយ

ស្រេ អន្តរដ្ឋ អណ្ដាល មេស៊ីតិ អណ្ដាល សាយ អណ្ដាល

ស្រេ អណ្ដាល និងខ្លុំមួយ លោយ អ្នាន់ព្រល

ស្រេ អណ្ដាល និងខ្លុំមួយ លោយ អំព្លា ស្រេន អណ្ដាល

ប្រុស្គាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល

ប្រុស្គាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល

ប្រុស្គាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល អណ្ដាល

ប្រុស្គាល អណ្ដាល អណ្ដាល

មេខាញ់ ដេញ ដេញ ដេញ មេខាញ់ ដេញ មេខាញ់ ដេញ មេខាញ់ មេ

ញ៉ាំងសេចក្តីដែះថ្ងាឲ្យកើត ក្នុង៨ប្រតិបត្តិអាក្រក់ ក្នុង៨ប្រតិបត្តិខុស ថាជា៨ប្រតិបត្តិល្អដូច្នេះក្តី ថាជា៨ប្រតិបត្តិត្រូវដូច្នេះក្តី បុគ្គលមិនពិបា-រណា មិនស្ទង់មើល ហើយសំដែងសេចក្តីដេះថ្វា ក្នុងទីដែលមិនគួរ ដេះថ្វា យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលមិនពិបារណា មិនស្ទង់មើល ហើយ សំដែងសេចក្តីមិនដែះថ្វា ក្នុងទីដែលគួរជ្រះថ្វា តើដូចម្តេច ។ បុគ្គល ១៖ ក្នុងលោកនេះ ញ៉ាំងសេចក្តីមិនដែះថ្វាឲ្យកើត ក្នុង៨ប្រតិបត្តិល្អ ក្នុង៨ប្រតិបត្តិត្រូវ ថាជា៨ប្រតិបត្តិអាក្រក់ដូច្នេះក្តី ថាជា៨ប្រតិបត្តិខុស ដូច្នេះក្តី បុគ្គលមិនពិបារណា មិនស្ទង់មើល ហើយសំដែងសេចក្តី មិនដ្រះថ្វា ក្នុងទីដែលគួរជ្រះថ្វា យ៉ាងនេះឯង ។

(១៤៦) បុគ្គលពិបារណា ស្ទន់មើល ហើយពោលគិះដៀល
បុគ្គលដែលគួរតិះដៀល តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរូះ ក្នុងលោកនេះ
ពោលតិះដៀលពួកតិរិយ និងពួកសាកែរបស់តិរិយ ដែលប្រតិបត្តិអាក្រក់ ប្រតិបត្តិ១ស ថាជាអ្នកប្រតិបត្តិអាក្រក់ដូច្នេះក្ដី ថាជាអ្នកប្រតិបត្តិ
១,សដូច្នេះក្ដី បុគ្គលពិបារណា សូន៍មើល ហើយពោលគិះដៀល
បុគ្គលដែលគួរតិះដៀល យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលពិបារណា សូង៍
មើលហើយពោលសរសើរបុគ្គល ដែលគួរសរសើរ តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មចំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

៩ ខេត្ស ទុក្ខលោ សុខ្យដ៌ខន្ទានំ សម្មាខដ៏ខន្ទានំ តុឌ្ធានំ តុឌ្សាក្រាតានំ វេណ្ណំ ភាសត៌ សុប្បឌ៌បញ្ជា នុង្ស មាសព្ទស្ស នុង្សង្ខ វារ ពិស័យ អថ្សនិ មរិយោតា មេត្ត វេណាមេរុស្ស វេណ៌ ភាសិត យោតិ។ កម្មល្វ ដុក្ខលោ អនុវិទ្ធ មរិយោកាហេត្វា អម្ប-សានន័យេ ឋានេ អប្បសាន៍ ឧបនំសិតា យោតិ ។ ត់ ដេកាទ្វោ ខុក្កលោ ខុខ្យុឌិខនាយ ទិទ្យាខឌិខនាយ អប្បុសាន ជានេត ឧប្បដ្ឋិបភា ឥតិចិ មិឡាបដិបភា ឥតិបិតិ ឃុំ បុក្ខលោ អនុវិទ្ធ បរិយោកាមេត្ ေတာ္ကို ၅ ကေနက္ခဲ့ ဗုဂ္ဂလာ မရှိခဲ့ ဗ်ာလောကျမာရွာ បសានជ័យ ឋាធេ បសាន ខ្ពន់សំតា យោតិ ។ ត់ ដេកច្ចោ ដុក្កលោ សុប្បដិចនាយ សម្មាចដិច-សេល ឧសាខ្ញុំ ជូខេត្ត សុខ្យុីជូឧស ៩ភូច សសាំ តន្ត្រស មុខក្នុង វារូ ជំដំហេ មទ់រួច តរូយោ-កាហេត្វា មសាឧជិយេ ឋាឧ មសាន ខុមនំសិតា ពោត៌ ។

អភិធម្មបំដិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ពោលសរសើរព្រះពុទ្ធ និងពួកសារិករបស់ ព្រះពុទ្ធដែលប្រតិបត្តិល្អ ប្រតិបត្តិត្រូវ ថាជាអ្នកប្រតិបត្តិល្អដូច្នេះក្តី ជាអ្នកប្រតិបត្តិត្រូវដូច្នេះក្ដី បុគ្គលពិចារណា ស្ទូន៍មើល ហើយពោល សរសើរបុគ្គលដែលគួរសរសើរ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលពិចារណា ស្ទង់ មើល ហើយសំដែនសេចក្ដីមិនដ្រះថ្ងា ក្នុងទីដែលមិនគួរជ្រះថ្ងា តើដូច ម្ដេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ ញ៉ាំងសេចក្ដីមិនដ្រះថ្ងាឲ្យកើត ក្នុង ផ្លូវប្រតិបត្តិអាក្រក់ ក្នុនផ្លូវប្រតិបត្តិ ខុស ថាជាផ្លូវប្រតិបត្តិអាក្រក់ដូ ចេះក្តី ថាជាផ្លូវប្រតិបត្តទុសដូច្នេះក្តី បុគ្គលពិចារណា ស្ទង់មើល ហើយ ស់ដែនសេចក្តីមិនដ្រះថ្ងា ក្នុងទីដែលមិនគួរដ្រះថ្ងា យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលពិចារណា ស្ទង់មើល ហើយសំដែងខ្លាំសេចក្តីដេះថ្វា ក្នុង ទី ដែលគួរជ្រះថ្នា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ញ៉ាំង សេចក្តីដេះថ្ងាឲ្យកើត ក្នុងផ្ទុំប្រតិបត្តិល្អ ក្នុងផ្ទុំប្រតិបត្តិត្រូវ ថាជាផ្ទុំ ប្រតិបត្តិល្អដូច្នេះក្ដី ថាជាផ្ទុំប្រតិបត្តិត្រូវដូច្នេះក្ដី បុគ្គលពិបារណា ស្ទង់ មើល ហើយសំដែងសេចក្តីដែះថ្វា ក្នុងទីដែលគួរជ្រះថ្វា យ៉ាង នេះឯង៍ ។

បតុក្កនិទ្ទេសោ

(១៩៧) ៩៩៣ ជឧលោ ម ្រោរស្រាវ ម ្រា ភាសិតា ហោតិ ភូតិ ឥច្ឆំ កា ៤៤៤ នោ ខ 🔊 វណៈស្រាស់ វ្រណៈ ភាស់តា យោតិ ភូនិ ឥឌ្គី ភា-លេខ ។ ៩ ខេត្ត ច្នេះ លេ ។ ឈ្មោច សំរឹដ្ឋត៍ អវ-ណោច សំផ្លែន យោ នគ្គ អរណោ នំ កណៈតិ ក្នុន ត់ ្គិ កាលេខ យោ តុត្ត ឈ្មោ តំ ខ គណត់ ភូត នេះ កាលេខ រាំ ជងលោ អុយាសេរ អុយា ភាសិតា យោត៌ ភូនិ ឥច្ឆំ កាលេខ នោ ខ ខោ វណ្ដាសស្ស វណ្ដាំ ភាសិតា យោគិ ភូនិ ភូមិ ಹುಣ ಗಿ ಆಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟು ಬ್ಯುಬಳಗೆ ಗ್ರಿ ភាសិតា ហោតិ ភូនិ ឥខ្លុំ កាលេខ នោ ខ ខោ មាណារបាស្ស មាណ ភាស់តា ហោត ភូនិ នដ្ កាលេខ ។ ឥ េក េត្ត ពុកលោ វ េញ ចំ សំរិជ្ជតិ អាយោធ្នូវ លោខ្លួន សារ មុខ ស្ព្រំ ច្រាសា ន ភ្នំ ត្រ កាលេខ យោ ត្ត អ[ំ]ណោ តំ ន ក្នុង និធ្នំ កាលេខ រាំ ដុក្ខលេ វិណា-ស្រាស្ស្រ ជំណុំ ភាសិតា ប្រាតិ ភូតិ ឥឡូ កាល្រេជ ពេះ ខ ខេ អ ណ្ណោរសស្ប អ ណ្ណេំ ភាសិតា យោត្

បតុក្កនិទ្ទេស

(១៤៧) បុគ្គលពោលតិះដៀល នូវបុគ្គល ដែលគួរតិះដៀល ពិត្យពុកដ តាមកាលគួរ មិនពោលសរស៊េរ នូវបគ្គលដែលគួរសរ-តាមកាលគួវ តើដូចមេច ។ គុណគួវសរសេរក **ពត**្រាកដ ទោសគួរគិះដៀលក៏មាន បុគ្គល១៖ ភ្នំពេលកនេះ ។ តះដេ|លណា មានក្នែបុគ្គល នោះ ក ពេលនូវ ពេសនោះ គុណគូវសវសវណា មានក្នុសជ្គល់នោះ ពត ព្រាកដ តាមកាលគុវេទេ បុគ្គលរពាលតះដេ|ល នូវបុគ្គលដែលគួរគុះដេ/ល ពិត្យពុក្ខដតាមកាលគួរ មិនពោលសរសើរ នូវបុគ្គលដែលគួរ**សរ**សេរ ពត្យបាកដ តាមកាលគួរ យាងនេះឯង ។ ឋគ្គល់ពោលសវសេរ ន្ទវបគ្គលដែលគួរសរស្វេរ មិនពោលតិះដេ|ល នូវបុគ្គលដែលគូរតិះដៀល ពិត្យបាកដ តេដ្ឋបម្ដេច តាមកាលគុវ គុណគូរសរសេវភិមាន ដៀលកមាន បុគ្គលៗ៖ ក្នុងលោកនេះ គុណគួរសរសេរណា ក្នុងបុគ្គលនោះ កពោលនូវគុណនោះ ពត្យពុកដតាមកាលគួរ គួវត៖ដេ ្រ ណា មានភ្នំបុគ្គលនោះ មនពោលនូវទោសនោះ បគ្គលពោលសរសេរ នូវបគ្គលដែលគួរសរសេរ " ក វុទ្ធាកដតាមកាលគួវ ទេ ពិត្យជាកដ្ឋតាមកាលគូវ តែមិនពោលតិះដៀល នូវបុគ្គលដែលគូវតិះដៀល

អភិធម្មបំជិពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ភូត តុខ្ញុំ តាលេខ ។ កូ៩ញុំ ឬក្លុលេ អ្^រណៈ រហសុ ្ទ ម េស ភាសិតា យោតិ ភូតិ ត្ គាលេខ វណ្ណាលេស្ស ខ វណ្ណ ភាសិតា យោគ ភ្នំ នខ្ញុំ កាលេខ ។ ៩ ខេត្ត ឡេ ១៩លោ វិណោមិ អំដែន អយោច សំដែន យោ នន្ត អយោ នំ កណ្ឌ ភ្លំ តម្លំ កាលេខ យោ តុគ វណ្ណោ តែម្យុំ ភេសាតិ ភូតិ តម្លំ កាលេខ តត្ត កាលញ വേട്ടെ പ്രോപ് വുനിച്ചു വുന്നു വും പ്യ ကေ អုဏ္ဏေကြးမှု E អုဏ္ဏိ ភាមិតា တោទិ ភ្នំ ឥទ្ទំ កាលេខ វណ្ណាមោស្ស្ ខ វណ្ណំ ភាស់តា យោត៌ ភូនិ ឥខ្ញុំ កាលេខ ។ កា៩ញុ ឬក្លេល នៅ អ់ណោស្រស្ស អ់ណេំ ភាស់តា យោត ភូត ទទ្ទឹ កាលខេ នោទិ វណារបស្ស វណ្ឌំ ភាសិតា យោត៌ ភូតិ ឥទ្ទឹ កាលេខ ។ ៩ ខេកច្នេះ ឬក្នុលោ វណ្ដេច សំផ្លែត មេណ្ដេច សំផ្លែត យោ តត្ អៅ ណោ នំ ឧ ភណន៍ ភូនិ ភេទ្ធំ កាលេខ យោម នត្ត បណ្តា នម្បី ន គណៈគឺ ភូគិ តច្ឆំ កាហ្វេន

អភិធម្មបំជិត ក្មេត្តលប្បញ្ញត្តិ

ពត្យពុត្តឥតាមកាលគួរ យាងខេះឯង *ពោលត*ះដេ/ល ឋគល ពត/ជាកដតាមកាលគួរផង ន្ធប្រគល់ដែលគរតេះដេ ្រ ពត/ជាកដតាមកាលគួរផង ទោសគ្ចរតិះដៀលក៏មាន គុណគុវសវសេវកមាន មានក្នែបុគ្ខល នោះ ពេសគួរត៖ដេ|លណា តាពោល ពត្យេកដតាមកាលគូរ គុណគុវសវេសវុណា កពោលនូវគុណនោះ ពត/ជាក់ដតាមកាលគុរ ដើម្បីព្យាករណ៍នូវបញ្ហានោះ ក្នុងដ ណេវនោះ បុគ្គលពោលត៖ដេ ្រ នូវបុគ្គលដែលគួរគុះដេ ្រ ពត្យក្កដតាមកាល គួរផន៍ នូវបុគ្គលដែលគួរសរសេរ ពត∫ជា្កដតាម បុគ្គលមិនពោលតិះដៀល យា និវេនះឯន៍ ពត/ជាកដ់តាមកាលគូរផង ពិត្យបាតដតាមកាលគួរផង ត្រដ្ឋបម្រេប ប ទោសគូរតិ៖ដៀលក៏មាន គុណគុវសវសេវតមាន មានក្នុបក្ខល់នោះ ទោសគួរតះដេ|លណា ពត្យជាត្រដ់តាមកាលគួរផង គុណគុវសវសេវណា ក្នុម្ភិល នោះ ក្រុ មិនពោលនូវគុណនោះ ពិត្យពុក្សីតាមកាលគួរផងឹ

បត្តភូនិទ្ធេសោ

ជញ្ជ្រុំ យោ ដេឃិត្តស្និត្ន ឯ ភាសា ដែលមារិ ខដ្ឋហ តោ ឃដ តោ វាយម តោ អាជីវេ អភិធិញ្ចត្ត នោ ពុត្តា អយំ វុទ្ធត៌ ពុក្ខលោ ខុដ្ឋាន៩ហូមជីវិ នោ មុញដល់ឧជ្ជុំ រ មន្ទេស ខ ដែល ឧយ-ឌហិតព្នុ យោ នឌាខឌហិតព្នុ ឯ ឧច្ចេក្សមាន្តិ-នេះ ខេសខាយ ឧទ័ត្ស ខេស ជ័យឧហិត្សូរ៉ូខេស ច នុដ្ឋានដល្ងមជីវិលោ ។ កាតាមោ ខ បុក្កលោ នុដ្ឋា-ឧដល្វបដីវ៉ា ខ ពុត្តាដល្វបដីវ៉ា ខ ។ យស្ប ពុត្ត-លស្ស ខុដ្ឋាតោ ឃដ់តោ វាយមតោ អាជីវេវា អភិនិត្តត្តិតិ បុត្តត្រោ ខ អយំ វុច្ចតិ បុក្ខលោ ខុដ្ឋា-ឧដល្វ៥ដីវី ខ បុត្តាដល្វ៥ដីវី ខ ។ ភាគមោ ខ ត្តលោ ខេរ នដ្ឋានឌល់ិតថ្នា <mark>មេស ដំ</mark>យាឌហាំងថ្នា ង

ជាបុគ្គលមាន១បេក្ខា មានសារតីដ៏ង់១ន បុគ្គលមិនពោលតិះដៀល នូវ បុគលដែលគួរតិះដៀល ពិត្យពុកដតាមកាលគួរផង មិនពោលសរៈសីវ នវបគលដែលគួរសរសើរ ពិត្យបាតដតាមកាលគួរផង យ៉ាងនេះឯង ។ (១៤៨) បុគ្គលចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃការព្យាយាម មិនចិញ្ចឹម ជីវិតដោយផលបុណ្យ តេដ្ឋចម្ងេច ។ កាលបុគ្គលណា **១ស**ង្វាត ប្រឹងប្រែង ព្យាយាម ការចិញ្ចឹមជីវិត ទើបកើតចំរើនឡើង មិនមែន កើតចំរើនទ្វើងដោយផលបុណ្យទេ នេះហៅថា បុគ្គល ចិញ្ចឹមជីវិត ដោយផលនៃការព្យាយាម មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលបុណ្យ ។ បុគ្គល ចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលបុណ្យ មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃការព្យាយាម តើដូចមេច ។ សំដៅយកពុកបរនិម្មិតសៅត្តីទៅតា និងពួកទៅតាដាន់ លើនៃពុកបរនិមិត្តសេវត្ត ទៅតានោះ ឈ្មោះថា បុគលចិញ្ចឹមជីវិតដោយ ផលបុណ្យ មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃការព្យាយាម ។ បុគ្គលចិញ្ចឹម ជីវិតដោយផលនៃការព្យាយាម ទាំងចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលបុណ្យ តើ ដ្ឋបមេច ។ កាលបុគ្គលណា ១ំសង្កាត ប្រឹងប្រែង ព្យាយាម កាវ ចិញ្ចឹមជីវិត ទើបកើតចំរើនឡើង ទាំងកើតចំរើន**ឡើ**ង ដោ**យ**ផលបុណ្យ នេះ ហៅថា បុគ្គល ចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃការព្យាយាម ទាំងចិញ្ចឹម ជីវិតដោយផលបុណ្យ ។ បុគ្គល មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃកាវ ព្យាយាម ទាំងមិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលបុណ្**្យ តើ**ដូចម្ដេច

អភ៌ធម្មបំជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

នេះប្រភា នៅ ឧដ្ឋានដហ្វុមដ៏រំ ភោ នោ មុញដហ្វ-មដីវិនោ ។

 $(\circ \rho \varsigma)$ eagu \dot{a} \dot{a} \dot{a} \dot{a} \dot{a} \dot{a} \dot{a} \dot{a} \dot{a} នមេខរាយនោ ។ ៩ នេកច្នេះ ឬក្រលោ និខេ កុលេ បទ្វាជា តោ ខែស្នាប់កុលេ ។ ខេសន $m_{\rm i}$ in μ is the μ is the μ is the μ បុគ្គសគ លេ វា ឧល៍ខ្លែ អព្យុទ្ធមានគោជនេ គេសំ-វាត់គ្រៃ យត្តកស់រេធ ឃាស់ថ្នាធា លព្ត សោ ខ ហេតំ ឧព្យណា ឧឧ្ទភិកោ ជុំកោជិមកោ ពហ្វាព គោ គោ ណេ វា គុណី វា ១ ញ្ច្រោ វា បត្តប តោ វា ឧ លាភិ អជ្ជរុ ្រ ខេស្ស វត្តស្ប យានស្ប មាលាកទ្ធាំលេខឧស្ប សេយ្យាសេ៩ឲ្យនឹ-ខេយ្យស្បា សោ កាយេន ឧុទ្ធវិត្តិ ខរតិ វាខាយ ឧុទ្ធវិតិ ខរតិ មនុសា ឧុទ្ធវិតិ ខរតិ សោ កាយេន ឧុទ្ធវិតិ ខវិត្តា វានាយ ឧុទ្ធវិតិ ខវិត្តា មនុសា ឧុទ្ធរិតិ ខរិត្តា កាយស្ប គេធា បម្មេបណា អភាយំ

ម. វេណុកុលេតិ ទិស្សតិ ។ វេនកុលេតិ វិលីវិការកុលេតិ អដ្ឋក្រា ។

អភិធម្មចំជិត ចុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ពួកសត្វនរក ឈ្មោះថា បុគ្គលមិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលនៃការព្យា យាម ទាំងមិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយផលបុណ្យ ។

(១៤៩) បុគ្គលង់ជ័ត មានង់ជិតប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ តើដូច មេខ ។ បុគ្គលទុះ ក្នុងលោកនេះ កើតក្នុងត្រកូលទាប គឺត្រកូល ចណ្ឌាលភ្នំ ត្រកូលអ្នកនេសាទភ្នំ ត្រកូលអ្នកត្បាញផែងក្ដី ត្រកូល ជាងរថក្តី ត្រក្លម្មក្លាក់សម្រាមក្តី ជាត្រក្លាខ្សត់ មានជា្យ ទឹកនិង កោជនតិច ប្រព្រឹត្តបិញ្ចឹមជីវិតបានដោយលំបាក ដែលជាត្រកូល**កេ** ពុយនិងសំពត់ស្វេកដណ្តប់ពុនដោយក្រ បុគ្គលនោះឯង ជាមនុស្ស មានសម្បុរអាក្រក់ លំជាកមើល ជាបុគ្គលទាបត្យើ មានអាពាធច្រើន គឺទាក់បុក្សែ ខុកបុទិន ជាអ្នកមិនបានលុយ ខឹក សំពត់ យាន ផ្កា កម្មេង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ និង គ្រឿងប្រទីប បុគ្គលនោះ ថែមទាំងប្រព្រឹត្តទុខ្លុំវិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្ត ទុខ្ចុរិតដោយវាថា ប្រព្រឹត្តទុខ្ចុរិតដោយចិត្ត បុគ្គលនោះ លុះប្រព្រឹត្ត ទុប្ខាត់ដោយកាយ ប្រព្រឹត្តទុប្ខាត់ដោយវាថា ប្រព្រឹត្តទុប្ខាត់ដោយបិត្ត ហើយ លុះដល់បែកធ្លាយរាងកាយស្វាប់ទៅ តែង៍ទៅកើតក្នុងអប្បយ

ចតុក្ខនិទ្ធេសោ

ឧក្កត់ វិធិចាត់ ធិបេល ឧបបជ្ជត់ ឃុំ ឬក្កលោ តមោ យោត៌ តមេព្យ នោ ។ ភេ៩ញ្ជូ ពុក្ខលា តមោ យោត៌ ដោត៌យាយនោ ។ ៩ េកញ្ចោ បុគ្គលោ ជី ខេ គុលេ បទ្វាជាតោ ហោតិ ខណ្ឌា-ល់គុលេ ។ ខេស់ខគុលេ ។ ប៉ូណគុលេ ។ ដេយាមៅលេ ប្ដូយមាលេ ប្ដូប្បទិវិទ្ធិ។ ទាន ភេឌនៃ គស់វគ្គ គេ យុទ្ធ គស់រេន ឃា-ឧុខ្ទស់កោ ខុំកោជ៌មកោ ពហ្វាពាជោ ការណា វ តុលា វ ខុញ្ញោ វ បត្តេច តោ វ ជ លភ័ អនិការ ឧបការ ដើមពី ឈុខមាំ សហមទិរុហ្រេត-ខ្ទុស្ស ស្ត្រាស្រុងខ្ពស់ខ្លួនេយ្យស្ស ស្រា ស្រានេ សុខវិត ខាត់ វាលយ សុខវិត ខាត់ មន្ស សុខវិតិ ខរតិ សេ កាយេន សុខវិតិ ខវិត្វា វាសយ សុខវិត ខវិត្តា មនុសា សុខវិត ខវិត្តា កាយស្ប កេស បម្មេរណា សុកតំ សក្ដុំ លោក នុបបជ្ជត់ ស្ត្រី ឬក្តលោ នមោ យោតិ ដោតិមាយនោ ។

ចតុក្កនិ*ទ្ចេ*ស

ទុគត វិនិបាត និងនរក បុគ្គលង៍ងឹត មានង៍ងឹត្យប្រព័ត្តទៅខាងមុខ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលង៍ងឹត មានពន្ធិប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ តេដ្ឋប មេច ។ បុគ្គលរូវ ក្នុងលោកនេះ កើតក្នុងត្រកូលទាប គឺត្រកូល ចណ្ឌលក្ដី ត្រកូលអ្នកនេសា ទុក្ខី ត្រកូលអ្នកភ្យាញផែងក្ដី ត្រកូលជាង វថក្តី ត្រកូលអភ្ជាក់សម្រាមក្តី ជាត្រកូល១ត្រ មានជាយទឹកនិងកោ-ជនតិប ប្រព្រឹត្តបិញ្ចឹមជីវិតបានដោយលំបាក ដែលជាត្រកូលរកបាយនិង សំពត់ស្វេកដណ្ដប់បានដោយក្រ បុគ្គលនោះឯង ជាមនុស្សមានសម្បូរ អាក្រក់ លំជាកមើល ជាបុគ្គលទាបទឿ មានអាពាធច្រើន គឺភ្វាក់ឬ ក្រុង ខ្លួកឬខ្លិន ជាអ្នកមិនបានបាយ ទឹក សំពត់ យាន ជាកម្រង គ្រឿងក្រអូច គ្រឿងលថ ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រ-ទីប តែបុគ្គលនោះ ប្រព្រឹត្តសុចវិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្តសុចវិតដោយ ប្រព្រឹត្តសុច្ចតេដោយចិត្ត បុគ្គលនោះ លុះប្រព្រឹត្តសុច្ចតេដោយ កាយ ប្រព្រឹត្តសុចតេដោយវាថា ប្រព្រឹត្តសុចតេដោយចិត្តហើយ លុះ ដល់បែកធ្វាយរាង៍កាយស្វាប់ទៅ តែងទៅកើត ក្នុង៍សុគតិសួគិទៅ-លោក បុគ្គលង៍ជ័ត មានពន្ធឹប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ យ៉ាង៍នេះឯង

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

តែ៩ញា បុក្ខលោ ដោត៌ ហោត៌ តមបាយនោ ។ ៩ពេធសម្តេ ដុក្ខលោ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្នាំ ខ្នាំ ខ្នាំ ខ្នាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ឈេញ ខន្តិយាគឈមាលមាកេ ប្រាញ់យាគឈ-សាលគុលេ វា ឧសឧទ្ធឧសាសាលគុលេ វា អន្តេរ មហនុធេ មហាកោកេ បហ្វេតជាតម្រេះជាគ បហ្វេត-វត្តិខេត្តា សោ ខ ហេតុ អភិ-រុំទោ ខុស្ស៊ីឌលោ ខាសាឌ្យ៉ា ១មោយ ណៃ-ទោក្ខាតាយ សមញ្ជាត់តោ លាភ់ មជ្សា ្ទ្រសា្ន រុស្តុំស្បី ឈុខហ៍ ឧសហឧទិធ្យលេធខហ៍ មេណ្យ-រុមជុណ្ឌ ដោយវិទ្យា មេខ មេខ្សាំ ខុខ្សាំ វាចាយ ឧុច្ចាំតំ ចាត់ មន្ត្សា ឧុច្ចាំតំ ចាត់ សោ កាយេធ ឧុទ្ធវិត ទវិត្តា វាទាយ ឧុទ្ធវិត ទវិត្តា ឧទ្ធស ខ្លុំខ្លុំ ខ្សុំខ្លាំ ២៣៣។ ខេត្តរិ-ណា មទាយំ ខុក្កតី វិធិទាតិ ធិរយំ ឧបបជ្ជតិ វា, ជជលា ដោឌ្ញ ឈេឌ ឧឧឧឯ៣ឃេ ។ តេដ្ញ ឬក្រលោ ដោត៌ យោត៌ ដោត៌មកយៈនោ ។

អភិធម្មចំជាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បុគ្គលភ្ជុំ មានង៍នឹត្យព្រឹត្តទៅខាងមុខ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះក្ង លោកនេះ កើតកង្សត្រក្សាខ្ពង់ខ្ពស់ គឺ ត្រក្សាខត្តិយមហាសាលក្តិ ត្រកូលព្រាហ្មណមហាសាលក្ដី ត្រកូលគហបត៌មហាសាលក្ដី ជាត្រ-ក្លសុកសូម មានទ្រព្យច្រើន មានកោគ:ច្រើន មានមាសនិងប្រាក់ ច្រើន មានទ្រព្យនិងគ្រឿងច្រើប្រាស់ច្រើន មានទ្រព្យនិងស្រវច្រើន បុគ្គលនោះ មានរូបល្អ គួរមេលមើល គួរជ្រះថ្វា ប្រកបដោយ សម្បារនៃសរៈល្អក្រលែង ជាអ្នកបានចាយទឹក សំពត់ យាន ផ្កា កម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ និងគ្រឿងប្រទីប តែបុគ្គលនោះ ប្រព្រឹត្តទុច្ចវិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្ត ទុប្ខវិតដោយវាថា ប្រព្រឹត្តទុប្ខវិតដោយចិត្ត បុគ្គលនោះ លុះប្រព្រឹត្ត ទុខ្លាំតដោយកាយ ប្រព្រឹត្តទុខ្លាំតដោយវា**ហ** ប្រព្រឹត្តទុ**ខ្លាំ**តដោយចិត្ត ហើយ លុះដល់បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ តែងទៅកើតក្នុងអបា្ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក បុគ្គលក្ដី មានង៍ជ័ត្យប្រព័ត្តទៅខាងមុខ យ៉ាង៍ នេះឯង៍ ។ បុគ្គលភ្ជុំ មានពន្ធិប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ តើដូចមេច ។

បតុក្កនិទ្ធេសោ

៩ ខេត្តឡោ ដុក្ខលោ ខ្យុខ្មុំ កុលេ ជញ្ជូនា នោ ខោត **១**ត្តិយមសាសកុលេ វ ព្រាញ្ណមសាស-គុលេ វា ឧសឧទ្ទឧលាសាសគុលេ វា អន្លោ ឧលខិ្យ ឧឈម្រាមេ ឧសិខ្យាខាងខេញខេញខេ វិត្តបការណេ បញ្ជូនជជព្រា សេ ប ហេតុ អភិ-រូទោ ឧស្ប៊ុនយោ ខាសានគោ ខាមាយ វណ្ណ-ទោក្ខាតាយ សមជ្ជាក់តោ លាភ់ អជ្ជស្បី សាខស្បី န္ဆန္႕ ကာဒန႑ ေနာလကဒ္နဲ့ လေဒဒန႑ ေနာဏ္႐ုိ-ស៩៩១ នៃខេយុស្ស សោ កាយេធ សុខវិតិ ខវតិ វាលយ សុខវិតិ ខវតិ មនុសា សុខវិតិ ខវតិ សោ កាយេន សុខវិត ខវិត្វា វាទាយ សុខវិត ខវិត្វា មនុសា សុខវិតិ ខវិត្តា តាយស្បូ គេនា បម្មេច-ណា សុគតិ៍ សក្តុំ លោក នុមមដ្ឋតិ ឃុំ មុក្តាលា ដោត យោត៌ ដោត់បែលយលេ ។

បុគ្គល 🤋 ក្នុង លោក នេះ កើតក្នុងត្រកូល ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺត្រកូល ខត្តិយមហា-សាលក្ដី ត្រកូលព្រាហ្មណមហាសាលក្ដី ត្រកូលគហបតិមហាសាលក្ដី ជាត្រកូលសុកសុម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មានកោគ:ច្រើន មានមាសនិង ជ្រាក់ច្រើន មានទ្រព្យនិងគ្រឿងប្រើប្រាស់ច្រើន មានទ្រព្យនិងស្រវ ច្រើន បុគ្គលនោះ មានរូបល្អ គួរមើលមើល គួរជ្រះថ្កា ប្រកប ដោយសម្បូរនៃសរៈប្រៀវស្រែលែង ជាអ្នកបានបាយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាតម្រង៍ គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ និងគ្រឿងប្រទីប បុគ្គលនោះ ប្រព្រឹត្តសុចវិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្ត សុចវិតដោយវាថា ប្រព្រឹត្តសុចវិតដោយចិត្ត បុគ្គលនោះ លុះប្រព្រឹត្ត សុចវិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្តសុចវិតដោយវេចា ប្រព្រឹត្តសុចវិតដោយចិត្ត ហើយ លុះដល់បែកធ្លាយរាងកាយស្វាប់ទៅ តែងទៅកើតក្នុងសុគតិសួគិ ទៅលោក បុគ្គលភ្ជុំ មានពន្ធិប្រព្រឹត្តទៅទាងមុខ យ៉ាងនេះឯង ។ (១៣០) បុគ្គលគ្ននពុះហើយគ្ននពុះទៀត តើដូចមេច ។បេ។ បុគ្គលឱ្នពុះហើយឱ្នពុះទៀត យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលខ្លួនពុះហើយងើប **ទ្វេ**ង តេដ្ឋ មេច ។ មេ។ បុគល និន ចុះ ហើយ ងើប ទ្វេង យ៉ាងនេះ ឯង ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

តមេញ មុក្តលោ ឧណ្ណៈតោណៈតោ យោតិ ។ មេ ។ រៀវ មុក្តលោ ឧណ្ណៈតោណៈតោ យោតិ ។ កមេញ មុក្តលោ ឧណ្ណៈតណ្ណៈតោ យោតិ ។ មេ ។ រៀវ មុក្កលោ ឧណ្ណៈតណ្ណៈតោ យោតិ ។

(ama) តត្ត ភាគមេ ចត្តារោ វុគ្គមមា បុក្កលា ។ ចត្តារោ វុក្សា ដេក្ក សារចរិវារោ សារោ ដេក្កចរិវារោ ដេក្ក ដេក្កចរិវារោ សារោ សារចរិវារោ ។

ដេដ ការត្សប្រ ឧដ្ឋិត មេ មេក តដែល ឯ

កោយ អូ ការត្សប្រ ការត្សប្រ រ មេកាន្តិ ស្រ ក្រុហ ។

កោយ អូ ក្នុក្សប្រ ការត្សប្រ រ មុខមួត ស្ត្រិ ប្រ វ មេដ

ស្រាយ ការត្សប្រ ការត្សប្រ រ មុខមួត ស្ត្រិ ប្រ វ មេដ

ស្រាយ ការត្សប្រ រ មុខមួត ស្ត្រិ បុក្ខិ ស្ត្រិ ប្រ ប្រ វ មេដ

ស្រាយ ការត្សប្រ រ មុខមួត ប្រ បុក្ខិ បុក្ខិ ប្រ ក្សិ បុក្ខិ ប្រ ក្សិ បុក្ខិ ប្រ ក្សិ បុក្ខិ ប្រ ក្សិ បុក្ខិ បុ

អភិធម្មបំផក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(១៣១) បណ្តាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល៤ ពួក ប្រៀបដោយ ដើមឈើ តើដូចម្ដេច ។ ឈើមាន៤ ពួក គឺឈើស្រាយមានឈើ ទ្វឹមជាបរិវាវ ១ ឈើទ្វឹមមានឈើស្រាយជាបរិវាវ ១ ឈើស្រាយមាន ឈើស្រាយជាបរិវាវ ១ ឈើទ្វឹមមានឈើស្វាយជាបរិវាវ ១ ។

(១៣២) បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយដើមឈើនេះ វមែងមាន
ក្នុងលោក យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គល ៤ ពួក តើដូចម្ដេច ។ គឺ
បុគ្គលដូចឈើសាយមានឈើខ្លឹមជាបរិវារ ១ បុគ្គលដូចឈើសាយជាបរិវារ ១
បុគ្គលដូចឈើសាយមានឈើខ្លឹមជាបរិវារ ១ បុគ្គលដូចឈើសាយជាបរិវារ ១
បុគ្គលដូចឈើខ្លឹមមានឈើខ្លឹមជាបរិវារ ១ បុគ្គលដូចឈើសាយមាន
ឈើខ្លឹមជាបរិវារ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នក
ស្រុសល មានធម៌អាក្រក់ តែបរិស័ទរបស់បុគ្គលនោះ មានសីល
មានធម៌ល្អ បុគ្គលដូចឈើសាយមានឈើខ្លឹមជាបរិវារ យ៉ាងនេះឯង
ឈើនោះស្រាយ មានឈើខ្លឹមជាបរិវារ មាន១បមាយ៉ាងណាមិញ
បុគ្គលនេះ ក៏មាន១បមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គលដូចឈើខ្លឹម

ចតុក្កូន<u>ឺ</u>ទ្ចេសោ

តមេញ ឬក្រលេ សារេ ហោត់ ដេក្ខបរិវារេ ។ ដុខេយ្យ ដែល ស្នុស្ស ឈ្មេង យល់ ឌម្មោ មរិសា ខ ខុស្បី ហោត់ ខុស្បីលា ទាម-ឌម្មា ៧វិ មុខលោ សារោ យោតិ ដេក្ខមរិកភេ មេលាទ្រាត្ មេ វយ្ណេ មាល នេះមីតរូបប្រេ ៩៩-យោត៌ ដេក្កចរុំវារក ។ ឥខេកច្ចោ ចុក្កលោ ខុស្ប៊ី-លោ យោត៌ ចាមជម្ពេ មរិសាមិស្ស យោត៌ ឧុស្ស៊ីលា မာရာဆီမော် ရာမှ ရင်္မဟာ ၊ အမ်္မ ၊ အမ် សេយ្យជាចំ សោ ក្រក្ខា ដេក្ក ដេក្កបរិវារា តថ្ង-ត្រោ ងញ្ចុំ ដុស្ត្រហេ ។ ២៩ ឃុំ ដុស្ត្រហេ មារោ យោត៌ សារចរិវារា ។ ៩ ខេត្ត ឡេ ចុក្ខលោ សីលវា យោត៌ គេហ្យាណឧម្មោ ឬ សេច្រឹស្ស យោត៌ សំល-វត្ត អហ្សាណឧម្មា ៧វិ ជុក្ខលោ សាពេ យោឌ្ សារធរុប្ប មេខាន្ត្រភ្នំ សា វ៉ុស្គេ មាបេ មារ-ត្សេក ឧទ្ទិត មេក ត់ ត់ ស្ដេក ខេង ខេង ខេ រុស្ត្ត ពុស្ត្រ សុរិជ្ជ**មានា** ហេក្ស្មឹ ។

មាន ឈើស្រាយជាបរិវារ តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្ងែលោកនេះ ជាអ្នកមានស៊ីល មានធម្មល្អ តែបរិស័ទរបស់បុគ្គលនោះ ជាអ្នកទ្រស ស៊ីល មានធម៌អាក្រក់ បុគ្គលដូចឃើឡឹម មានឃើស្រាយដាបរិវាវ **ណុំ**ងនេះឯង ឈើនោះទ្វឹម មាខឈើស្រាយជាបរិការ មានឧបមាយ៉ាង ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន១០មេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គលដូច ឈើស្រាយមានឈើស្រាយជាបរិករ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង ជាអត្រស្នស់ល មានធម៌អាក្រក់ ទាំងបរិស័ទរបស់ ដោត្ត បុគ្គលនោះ ក៏ជាអ្នកទ្រស្នល មានធម៌គាត្រក់ដែរ បុគ្គលដូចឈើ ស្រាយ មានឈើស្រាយដាបរិវារ យ៉ាងខេះឯង ឈើនោះស្រាយ មានឈើស្រាយដាបរិវាវ មានទបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គល នេះ ក៏ មានឧបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលដូចឈើទ្វឹម មានឈើទ្វឹមជា បរិវាវ តើដូចមេច ។ បុគលរុះ ក្នុងលេកនេះ ជាអ្នកមានសីល មានធម៌ល្អ ទាំងបរិស័ទរបស់បុគ្គលនោះ ក៏ជាអ្នកមានសីល មានធម៌ ល្អដែរ បុគ្គលដូចឈើទ្វឹមមានឈើទ្វឹមជាបរិការ យ៉ាងខេះឯង ឈើ នោះទ្ទឹម មានឈើទឹមជាបរិវាវ មាន«បមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ នេះ បុគ្គល ៤ ពួក ប្រៀបដោយ ឈ្មើ តែងមានក្នុងលោក ៗ

អភិធម្មចំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(០៣៣) ភាគមោ ខ ជុក្ខលោ រ៉ុបជា្នមាណោ រិតជាទាះ ៤ មុខេយ្ស ជិជ្ជលេ មាបេស ប្ ပေးရုံရှာ ပင်္ဂလာ ဟိ ဂ ပေးရုံရှာ လယ္ကာ နိ ဂ ပလျုံရှာ ចារិច្ចរ ក ចស្បិត្ត តត្ត ខមាណ ក ខេត្ត ខ-មាន ព្យុខ្សុង កណ្ដុំ និង ដុខ្លែស នៃជានៃយោ រូបប្បុស្សោ ។ ភាគមោ ខ បុក្ខលោ ឃោសប្ប-ស្សាណ្ឌល សង្គ្រាស ស្រង្គ្នាល ស្រង្គាល ស្រុ យោសហ្សូសដ្ឋោ ។ គេ៩មោ ខ បុក្ខលោ ឃុំ១ហ្វ-សយោ ហិខជិទ្ចានិ ។ មុខេយ្តេំ ជជ្ជហេ ចីវេហ្វូទំ ជ ខស្សិត្តា ខត្តហ្វូទំ ជ ខស្សិត្តា សេនា-សាល្ទ្រ ។ ចស្បិត្តា វ៉ាន់ ។ ខុត្តាការិកំ ចស្បិត្តា តត្ត បមាណំ កហេត្វា បុសាជំ ជ ជេតិ អយំ វុឌ៌ឌ្ឌ ជម្រាហ ហិ១ជីសាយោ ហិ១ជីអ្មដើរ ។

អភិធម្មបំដក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(១៣៣) បុគ្គលកប់អានក្**ង៍រូប ដែះ**ថ្វាគ្រោះរូប តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញកំពស់ក្ដី ឃើញខំហំក្ដី ឃើញទ្រង់ ទោយក្ដី ឃើញរូបដ៏ពេញលេញក្ដី ក៏កាន់យកនូវសេចក្ដីរាប់អាន ក្នុង ចំណែក មានកំពស់ជាដើមនោះ ហើយញ៉ាំងសេចក្តីដែះថ្វា ឲ្យកើត នេះហៅថា បុគ្គលរាប់អានក្នុងរូប ដ្រះថ្វាព្រោះរូប ។ បុគ្គលរាប់ អានក្នុងសំឡេង ដ្រះថ្វាព្រោះសំរៀង តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ កាលបើមានការពណ៌នាវបស់បុគ្គលដទៃ ការលើកតំកើង របស់បុគ្គលដទៃ ការសរសើររបស់បុគ្គលដទៃ ការនាំទៅនូវគុណរបស់ បុគ្គលដទៃ ក៏កាន់យកនូវសេចក្តីព្រមាន ក្នុងចំណែកមានការពណ៌នា វបស់បុគ្គលដ់ខែជាដើមនោះ ហើយញ៉ាងសេចក្ដីដេះថ្វា ឲ្យកើត នេះ បុគ្គលរាប់អានក្នុងសំ**ឡេ**ង ដ្រះថ្វាគ្រោះសំឡេង ។ បុគ្គល កប់អានក្នុងវត្តសៅហ្មង៍ ដ្រះថ្កាព្រោះវត្តសៅហ្មង៍ តើដូចម្ដេច **។** ឋុគ្គលរុះ គ្នុនលោកនេះ ឃើញចវរសៅហ្មង់ក្ដី ឃើញជាត្រសៅហ្មង៍ ត្តី ឃើញសេនាសន:សៅហ្មង៍ត្តី ឃើញអំពើដែលគេធ្វើបានដោយកម្រ មានប្រការផ្សេង ។ ក៏កាន់យកសេចក្ដីរាប់អាន ក្នុងចំណែកមាន ចីវរសៅហ្មង៍ជាដើមនោះ ហើយញ៉ាំងសេចក្ដីជះថ្វា ឲ្យកើត

បតុក្កសិទ្ធេសោ

(១៣៤) ភេ៩ញ បុក្ខលោ អត្តបានាយ ប-ដ៏មញ្ញេ យោត៌ នោ មរមាំតាយ ។ ៩ ដេកច្នោ បក្ខលោ អត្តនា ស៊ីលសម្បា្រ្តា ហោតិ នោ បរិ ស៊ុលសមុទ្រាយ សមាឧបេត៌ អត្តជា សមាធ៌សម្បីឡោ ហោត៌ ពេ ម[ំ] សមាជ៌សម្បូនាយ សមា**ន**មេតិ អត្តភា ចញ្ចាសម្បាញ ហោត៌ នោ ១ ំ ចញ្ចា-សម្បន្ទាយ សមានបេត អត្តជា វិទុត្តសម្បីខ្មោ ហោត់ នោ បរិ វិទុត្តិសម្បូនាយ សមាឧបេត អត្ត-ស រុំតំនួយ សេខមានមានា សេ ខ្សុ វិមុន្យា ភេឌសុរីខ្មែននៃ ភាព ភេសន នេះ ត្រូវ ជំនុ លោ អត្តហិតាយ ៥ដ៏៥ខ្មោ ហោតិ នោ ៥វេហិ-តាយ ។ ភ៩ញុំ បុក្ខលោ បរហិតាយ បដិប្រេញ យោត លោ អត្តហិតាយ ។ ឥ េកេច្ចោ បុក្ខលោ

បុគ្គលរាប់មានក្នុងធមិ ជ្រះថ្វាព្រោះធមិ តើដូចថ្លេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញសីលក្ដី ឃើញសមាធិក្ដី ឃើញបញ្ជាក្ដី ក៏កាន់ យកសេចក្ដីរាប់មាន ក្នុងគុណមានសីលគុណជាដើមនោះ ហើយញ៉ាំង សេចក្ដីដែះថ្វា ឲ្យកើត នេះហៅថា បុគ្គលរាប់មានក្នុងធមិ ជ្រះថ្វា ព្រោះធមិ ។

(១៣៤) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍១ន នែមិនប្រតិ-បត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ តើដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុង លោកនេះ ជាអ្នកបរិប្ចូណ៌សីលដោយ១នឯង មិនបប្ចូលអ្នកដទៃឲ្យ បរិប្ចូណ៌សីលផង៍ បរិប្ចូណ៌សមាធិដោយ១នឯង មិនបប្ចូលអ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ចូណ៌សមាធិផង បរិប្ចូណ៌បញារដាយ១នឯង មិនបប្ចូលអ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ចូណ៌បញ្ហាផង បរិប្ចូណ៌វិមុត្តដោយ១នឯង មិនបប្ចូលអ្នកដទៃ ឲ្យ បរិប្ចូណ៌វិមុត្តផង បរិប្ចូណ៌វិមុត្តិញាណ «ស្សៈដោយ ១នឯង មិនបប្ចូល អ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ចូណ៌វិមុត្តិញាណ «ស្សនៈផង បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍១នឯង មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដែ យ៉ាង៍នេះ ឯង ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ខ្លួន ឯង គើដូចមេច ។ បុគ្គល ខ្លះ ក្នុងលោកនេះ

អភិធម្មបំជីពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អត្តជា ឧ ស៊ីលសម្បៈគ្នោ ហោត់ បរំស៊ីលសម្បូនយ សមាឧបេត៌ អត្តជា ជ សមាជ៌សម្បី ជ្រោ ហោត៌ បរិ សមាឌ៌សមា្ធ្រាយ សមាឧបេត៌ អត្តថា ជ បញ្ហា-សម្បាញ យោគ ប[ំ] បញ្ជាសម្បីឧលា សមាឧ ជេង អត្តភា ជ វិទុត្តសម្បៈ ញា ស ថវិ វិទុត្តសម្ប-ឧាយ សមាន ទេន អត្តជា ន វិមុត្តិញាណឧស្បន-មាន្ទី នោះ នេះ ម្នង្គំព្រាហាខមាខ្មែកនៅខែកាល សមាន ខេត្ត វារ ជជុលោ ឧស្សេខាកា ឧត្ត នេះ យោត៌ នោ អត្តមាំតា**យ ។** ភ៩ញា បុក្ខលោ អត្ត-ហិតាយ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ប្រភាព ខែ ។ s_1 ေကျောက္ကို အန္တာ ေက်ာက္မရွာျင္ရာ យោត់ យញ្ជា ស៊ីលសម្បូនយេ សមានបេត់ អត្តសា ខ សមាជ៌សម្បៈ ស្ពោត ខែកញ្ សមាជ៌សម្ប-ឧលេ សមាឧ មេត្ត អត្តទា ខ បញ្ជាសម្បាញ យោភ ត្ស ត្ស ត្ស ភាព ភាព ភាព ខេត្ត មន្ត្ សម្បៈ្រ្តា ហោតិ បញ្ជា ម៉ែត្តិសម្បូនយេ សមាន-ចេត្ត អត្តភា ខ វិទុត្តិញា លានស្បានសម្បី ឆ្នោ ហោត់

អភិធម្មចំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ជាអ្នកមិនបរិប្យូណិស័លដោយខ្លួនឯឪ បប្ហូលអ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្បូណិស័ល មិនបរិប្ជូណ៌សមាធិដោយ១៩ឯង បប្ផូលអ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ជូណ៌សមាធិ មិនបរិប្ចូណ៌បញ្ហាដោយ១ូនឯង បប្ចូលអ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ចូណ៌បញ្ហា មិន បរិប្ចណ៌វិមុត្តដោយ១នឯង បប្ចូលអ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ចណ៌វិមុត្តិ មិនបរិ-ប្ណាវិមុត្តញាណ ទូស្សនៈដោយ ១៩ឯង បប្ជូលអ្នកដទៃ វិមត្តិញាណ «ស្សនៈ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដែរ មិន ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ខ្លួនឯង យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង តើដូចម្ដេច ។ បគល់ ភូន លោកនេះ ជាអ្នកបរិបូណ៌ស៊ីលដោយខ្លួនឯងផង បប្ចូល អកដទៃ ឲ្យបរិហ្គូណិសីលផង បរិហ្គូណិសមាធិដោយខ្លួនឯងផង បហ្គូល អ្នកដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌សមាធិផង បរិបូណ៌បញាដោយ១៩ឯងផង បបួល អ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ចូណ៌បញ្ហាផង បរិប្ចូណ៌វិមុត្តដោយខ្លួនឯងផង បប្ចូល អ្នកដទៃឲ្យបរិប្ចូណ៌វិមុត្តផង បរិប្ចូណ៌វិមុត្តិញាណ សន្រ:ដោយ ខុនឯងផង

ចតុក្កសិទ្ធេសោ

ព្រះ រុំ នៃ នៃ ទេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត _၅ ရေငဟာ អ**ខ្ពស់ខា**က ငေး ឧဌឧလိ သော ខ ប្រភិត្យ ខ ។ ភ៩ញុំ បុក្កលោ នៅ អត្តហ៍តាយ បឌិបញ្ជោ တោក នោ បរហិតាយ ។ ៩ ដេក ទៀ ប្តីលោ អត្តជា ជ សីលសម្បាញ យោតិ ដោ ញ់ ស្លែសមា្នល ស្មាន ទេង អង្គល ៤ ស-មាជ្<mark>មាមព្រះ្</mark>ថា យោង **ដោ ប**រំ សមាជ្មាទ្រាយ សមាន ខេត្ត អត្តភា ជ បញ្ជាសម្បី ឆ្នោ ហោត់ ដោ ព្រ ឧឃ្មាសាធា មាន ខេត្ត មាន ខ គ្រង់-សម្បីណ្ឌ បោះ នេះ ម៉ឺង្គឹសម្បីឧល សមា-ខ ខេត្ត អត្តជា ៤ ម៉ឺតុតុំញ្ញាណឧស្សាធអន្សេញ យោគ យោ ចរំ វិមុត្តិញាណឧស្សឧសមា្ធយ សមានចេត់ រាំ បុក្ខលោ នៅ អត្តហ៊ុតាយ បដិបញ្ហា ហោត់ នោ ឫសាំតាយ **។**

(ហេ ឯពេលម្នេរ លោង ដង្គាលរេ សង្សាល្រេស អង្គព្យុខាឧសន់ លោមឧទ់លាំ ខែ ។ ខ្លាំ និង-

បច្ចូលអ្នកដទៃឲ្យបរិច្ចណ៌វិមុត្តិញាណ ស្សនៈផង បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍១នឯងផង ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដ ៃផង យ៉ាងនេះ ឯង ។ បុគ្គលមិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ទាំងមិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ គេដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ គង្គលេក នេះ មិនបរិបូណ៌ស៊ីលដោយខ្លួនឯង ទាំងមិនបបួលអ្នកដទៃឲ្យបរិបូណ៌ សីល មិនបរិបូណ៌សមាធិដោយ១នឯង ទាំងមិនបបួលអកដទៃ ឲ្យ បរិប្ចូណ៌សមាធិ មិនបរិប្ចូណ៌បញាដោយទូនឯង ទាំងមិនបច្ចូលអកិន្តៃ ឲ្យបប្ចៃណ្ឌិបញ្ហា មិនបរិប្ចូណ៌វិមុត្តដោយ១នឯង ទាំងមិនបប្ចូលអ្នកដៃ ្ ឲ្យបរិប្ចូណ៌វិមុត្តិ មិនបរិប្ចូណ៌វិមុត្តិញាណ «ស្បនៈដោយ » នឯង ទាំងមិន បប្ចូលអ្នកដទៃ ឲ្យបរិប្ចូណ៌វិមុត្តពារណទស្សន: បុគ្គលមិនប្រតិបត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ ខ្លួនឯង ទាំងមិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ យ៉ាង៍នេះឯង៍ ។

(១៣៤) បុគ្គល ដុតដំដៅ១៩ឯឪ ប្រកបន្ទាការព្យាយាមដុត កំដៅ១៩ឯ៨ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុលេកនេះ គ្មានសំពត់ (អាក្រាត) លះបន់មារយាទល្អ ស៊ីលិទ្ធដៃ (ទាំងជម្រះទុញ្ជ:ដោយ

អភិធម្មចិដ្ឋកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ជ ៧ហិតធត្តិកោ ធ តិដ្ឋកធត្តិកោ ឆាក់ហដំ ឆ នុខិស្ស គាត់ ជ ជិមជ្ជជំ សាធិយត់ សោ ជ គាុម្តី-មុខា ខដ្ឋមហាន ខ មហេត្ត ខេត្តបាន ន រានិយោធន័រ ខ ៩ហើងទីរ ខ ដំណងនីរ ខ ទ្ធិជ្ជំ កុញ្ចមានាធំ ឧ កុត្តិចំយោ ឧ ទាយមានាយ ជ បុរិសជ្ជាភតាយ ជ សជ្ជិត្តិសុ ជ យត្ត សា ខ្មែរ ហេត ជ យត្ត មក្ខិកា សណ្ទសណ្ទៈ ចារិធី ឧ មខ្លំ ឧ មំពំ ឧ សុរំ ឧ មេឃេំ ឧ ៩សោឧក ចំក់ សោ ឯភាការិកោ វា ហោត់ រាសាលេខ៍តោ ធ្វាតារីកោ វ ហេតិ ធ្វាលេ<u>-</u> ចំ គោ ។ បេ។ សត្តាតា គេ វា ហោត់ **ស**ត្តា-លោចគោ រាយ្យវិច ឧឌ្គិយា យាចេត ខ្ញុំ-ហ៍ ខេត្តហ៍ យា.មត៌ ។ មេ។ សត្តហ៍ ឧត្តីហ៍

អភិធម្មបំផិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ម្រាមដៃ) បើមានគេហៅថា ចូរចូលមក ក៏មិនមក បើគេឃាតថា ចូរ ឈប់ ក៏មិនឈប់ មិនត្រេកអរនឹងកត្តដែលគេនាំមកមុន មិនត្រេកអរនឹង កត្តដែលគេធ្វើចំពោះ១ន មិនត្រេកអរនឹងកិច្ចនិមន្ទន៍ បុគលនោះមិនទទួល កត្តអពីមាត់ តាំង មិនទទួលកត្តអពីមាត់កញ្ចើ មិនទទួលកត្តដែលគេនាំមក កន្ងឹង ណើទ្វារ មិនទទួលកត្តដែលគេនាំមកកន្ងឹកំណាត់ ឈើ មិនទទួល កត្តដែលគេនាមកកន្ងងអង្គ្រែ មិនទទួលកត្តរបស់មនុស្សពីរនាក់កំពុង บริเกาล์ ยิธรรณกัดรบบไทยายลกิ ยิธรรณกัดรบบไท้ในเง កំពុងបំណៅកូន មិនទទួលភត្តបស់ស្ត្រីដែលកំពុងនៅរួមនឹងបុរស មិន ទទួលកត្តដែលអចេលតសាវ៉ែកអង្គាសមក មិនទទួលកត្តតិនីទីដែលមានផ្លែ ញំ មិនទទួលកត្តកង្មីដែលមានរុយរោម មិនស៊ីត្រី មិនស៊ីសាប់ មិនផឹក សុរា មិនផឹកមេរ័យ មិនផឹកទឹកថ្នាំដែលត្រាំដោយស្រវទាំងពួង បុគ្គលនោះ ទទួលភត្តបំពោះតែក្នុងផ្ទះមួយ ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយដុំបា**យ** មួយពុំនួត ខ្វះ ទទួលកត្តបំពោះតែក្នុងផ្ទុះពីវ ញ៉ាំងអត្តភាព ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដោយដុំបាយពីរព័ន្ធតុខ្លះ ។ បេ ។ ទទួលភត្ត្លបំពោះតែក្នុងផ្ទះ ៧ ញ៉ាំង អត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយដុំបាយ ៧ ពំនូតខ្វះ ញ៉ាំ ឪអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅដោយភត្ត ១ ភាជន៍តូបខ្វះ ញុំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយភត្ត ២ ភាជន៍តូច 🤋 : ។ ថេ ។ ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅដោយកត្ត៧ ភានន៍តូច 🤋 :

បតុក្កនិទ្ទេសោ

យា ខេត្ត រាយាស្ត្រា មាលារ មាលា ខេត្ត ខ្ញុំ ស-កាម្បី អាហារំ អាហារេតិ ។ បេ។ សត្តាហិកាម្បី មាលារ មាលារេឌ មុខ ស្គ្រិ មេឌីស្មែឡា បរិយាយកត្តកាជនាឧយោកមឧយុក្ខោ វិសាវតិ សោ សាកាត់ ស្នា ស្នាក់ សាខាកាត់ ស្នា ស្នា ស្នា ជីវារកក្ដោ វា យោតិ ឧទួលកក្ដោ វា យោតិ មាជភ ក្តោ^(c) ។ មោត កណ្ដក្តោ ។ មោត អាចាមកត្តោ វា ហោតិ បញ្ហាកាកត្តោ វា ហោតិ ទំណែង ក្ដោ វា ហោត់ តោមយង ក្ដោ វា ហោត់ វែនទូល៩លាសារោ យាខេត់ បវត្ត៩លភាជី សោ មាយាខ្មុំ ជាមេ នុមាយាខ្មុំ ជាមេ ស្សាធ៌មិ ជាប់តិ មិសុត្យលាធ៌មិ ជាប់តិ តិដែរធំមិ ជាប់តំ អជិនម្យំ ជាប់តំ អជិនក្តិបម្បំ ជាប់តំ កុស-ច្ចុំ គ្នា នៃ ប្រស្នាំ ស្រុក ដែលកាត្តិ ស្រុក គេសកម្ពេច ្រ្តាំ ជាប់គំ ជាប់គំ

១ ធ. ហេតាភក្តោ ។

ស៊ីតាហារលែង ១ ថៃ្ង៖ ស៊ីតាហារលេង ៤ ថៃ្ង៖ ។ បេ។ ស៊ី អាហារលេជ ៧ ថៃ្យ៖ បុគ្គលប្រភពនូវសេចភ្នព្យាយាម ក្នុងការផ្ទាស់ ប្សន្នការបរិភោគភត្តលេងកន្ទះខែទុះ មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ដូច្នេះឯង៍ បុគ្គលនោះ មានបន្ទៃស្រស់ជាអាហារៗ៖ មានអង្គស្រេងជាអាហារៗ៖ មានសុយជាអាហារ?៖ មានកំទេចស្បែក (ចំនៀរស្បែក) ជាអា-ហារេខ្វះ មានស្វែ ឬសារាយជាអាហារេខ្វះ មានកន្ទក់ជាអាហារេខ្វះ សានជាយក្ខាំងជាមាលារនិះ សាន មេជ្រុយមាលារនិះ សាន ហើយមាលារ **ទុះ** មានអាចម គោស្រស់ជាអាហារេទុះ មានមើមនិងផ្ទៃ ឈើក្នុងព្រៃជា អាហារ ៖ បរិភោគតែផ្ទែឈើដែលជ្រះឯង ៦៖ បុគ្គលនោះ ទ្រទ្រង៍ សំពត់សំបកខ្មែ១៖ ទ្រទ្រន៍សំពត់ដែលគេត្បាញលាយគ្នា១៖ ទ្រទ្រន៍ សំពត់ដែលបកចេញអំពីសាកសព១៖ ទ្រទ្រង់សំពត់បង្សុកូល១៖ ទ្រ-ទ្រង់សំពត់សំបកលើខ្វះ ទ្រទ្រង់ស្បែកខ្វាខ្វះ ទ្រទ្រង់ស្បែកខ្វាទាំង ក្របក់ខ្វះ ទ្រទ្រង់ស្បូវក្រង់ខ្វះ ទ្រទ្រង់សំពត់ត្បាញដោយសំបកក្របៅខ្វះ ទ្រទ្រង់ចម្រៀកក្ដារជាសំពត់ខ្វះ ទ្រទ្រង់សំពត់កម្ពលដែលត្បាញដោយ សក់មនុស្ស 🤋 ខ្មែនដ៍សំពត់កម្ពលដែលត្បាញ ដោយកន្ទុយសេះ 🤋 :

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

qលុកបក្ខុម្បី ជាក្រុ ក្រេសមស្បាលខកោច្ $^{(0)}$ **លោ**ត្ត គោសឧស្សាលេខសន់កោងឧថិកាខ្មែរ ៩មិនឹ-តោច ហេត់ អសនឲ្យជំតាំត្តា ឧត្តជិតោច ហោត៌ ជុត្តជិតប្បជាឧមនុយុត្តោ តណ្តួតាបស្ប-យ៍ កោច៌ ហោត៌ កណ្ដកាចស្បួយ សេយ្យឹ តេប្បេតិ សាយ័តតិយកាម្បិ ខុឧកោយេយនុ-យោកមនុយ្យេត្តា វិហរតិ ឥតិ ឯវប្ទេំ មនេក-វិហ៍តំ កាយស្ប អាតាមឧមរិតាមនានុយោកមនុ-យុត្តោ វិមាវត៌ ឃុំ មក្ខលោ អត្តន្តទោ យោត៌ អត្តបរិតាបភានុយោកមនុយ្យត្តា ។ ភេ៩ញ៉ូ ឬក្រ ហេ បរន្តទោ យោតិ បរមរិតាមនានយោកមនុយុត្តោ ។ វ ដេក ទ្វេ មុក លេ វិវត្ថិកោ មោតិ ស្វកវិកោ មាក់កោ សាគុណ៌កោ ឬខ្លោ មច្ឃគកោ ខោររា ខារសាតកោ តេសាតកោ ព**្**៣-តារីកោ យេ វា មឧ ញេចំ កេច្ំ ការក្រម្មន្តា

១ ម កេសមស្សលោបតោបិ **។**

អភិធម្មបំផក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ទ្រទ្រង់សំពត់ដែលត្បាញ ដោយស្វាបទៀម១៖ ខុកសក់និងពុកមាត់ ប្រព្រឹត្តកាន់វត្តក្នុងការព្យាយាមខុកសក់និងពុកមាត់ ១៖ ឈរសម្រឹង ហាម ឃាត់ខ្លូវអាសនៈ១៖ អង្គុយច្រហោង ប្រព្រឹត្តកាន់វត្តក្នុងការព្យាយាម អង្គ័យច្រហោង 🤋 ដេកលើបន្ទា សម្រេចការដេកលើបន្ទាខ្វះ ច្រព្រឹត្ត កាន់វត្តចុះត្រាំទឹក ១ ថៃ ្ត ជង គឺព្រឹក ថៃ្យគង់ ល្ងួចខ្វះ បុគ្គលប្រកប នូវការព្យាយាមដុត្តក៏ដៅកាយច្រើនប្រការ មានសភាពយ៉ាងនេះ ដូច្នេះ ឯង បុគ្គល ដុតកំដៅទូនឯង ប្រកបន្តការព្យាយាម ដើម្បីដុតកំដៅ ខ្លួនឯង យ៉ាងនេះឯង ។ **បុ**គ្គល ដុត្តកំដៅអ្នកដទៃ ប្រកបន្ទាការ ព្យាយាមដើម្បីដុត្តកំដៅអ្នកដទៃ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោក ជាអ្នកសម្ងាប់បៀម សម្ងាប់ជ្រក សម្ងាប់ម៉េត សម្ងាប់សត្វស្វាប ជាក្រាន សម្ងាប់ត្រី ជាចោរ ជាអ្នកសម្ងាប់ចោរ សម្ងាប់គោ ជានាយ គុត ពុនោះសោត បុគ្គលដទៃណាមួយ ជាអ្នកធ្វើការងារអាក្រក

ចតុក្ត**និ**ទ្ចេសោ

រាំ មក្ខលោ មន្ត្រ មោតិ មរមវិតាមនានុយោក-មនុយ្យតា ។ ភេ៩ញ មុក្ខលោ អត្តទោ ខ ហោភ អត្តបរិតាបនាឧយោកមឧយុត្តោ បន្តេខោ ខ បរបរិតា-មនានុយោកមនុយ្យត្តា ។ ៩ ខេក្សព្វ បុក្ខលោ រាជា វា យោត៌ ទត្តិយោ មុន្ទាភិសិត្តោ ក្រាញ្ណោ វា មហាសាលោ សោ បុរត្តិមេន ឧកកស្ប នាំ សន្តា-ការ ការបេត្វ គេសមស្ជំ ឱ្យបេត្វ ទុកជិន និកសេត្យ សញ្ជានលេខ កាយ មព្ពា្ធិត្យ មិក-វិសា យោន ចំដ្ឋី គ $្ហោះ្រា ពោះ សន្តភា<math> \hat{r}^{(0)}$ ច \hat{r} -សត់ សន្ធឹ ៩ ទេស័យ ក្រាញ េណន ខ ចុកេហ៍ គេន សោ ឥត្ឌ អនុន្ត្តាសាយ ភូមិយា មារិតុបល់ត្តាយ សេយ្យំ គ ខ្យេត ឯតិស្សា គារិយា សរុមក្លេយ យំ ស្នកស្មី ៩នេ ទីវិ យោធិ គេនេ រាជា យាមេទិ យំ ខុតិយូស្មុំ ៩នេ ១៖ ហោតិ តេខ មហេស ព្រាហ្មណោ មុរេសាតោ យោមេតិ យំ ខតុត្តស្មឹ

១ ឱ. យញ្ជាព្រំ ។

បតុក្កសំទ្ទេស

បុគ្គលដុតកំដៅអ្នកដទៃ ប្រកបន្ទាការព្យាយាម ដើម្បីដុត្តកំនៅអ្នកដទៃ យ៉ាង៍នេះឯង ។ បុគ្គលដុតកំដៅខ្លួនឯង ប្រកបន្ទាការព្យាយាម ដើម្បី ដុតកំដៅខ្លួនឯង ដុតកំដៅអ្នកដទៃ ប្រកបន្ទាការព្យាយាមដើម្បីដុត កំដៅអ្នកដទៃផង៍ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុងលេកនេះ ទ្រង់រាជ្យ ដែលបានមុទ្ធាភិសេករួចហើយក្ដី ជាព្រាហ្មណមហាសាលក្ដី ព្រះពជា ឬព្រាហ្មណ៍នោះ ឲ្យគេសាងរោងសម្រាប់ទទួលភៀវថ្មីក្នុង និសភាងក្រេតនៃនគរ ហើយកោរសក់ ពុកមាត់ និងពុកចង្កា ស្វៀក ដណ្តប់ស្បែកៗទាំងក្រចក លាបប្រទ្បាក់កាយដោយទឹកដោះថ្វា និង ប្រេង ដែះ១្ម ដោយស្នែងនៃម៉ែត ហើយចូលទៅកាន់ពេងសម្រាប់ទទួល ក្សៀវ ព្រមទាំងមហេស៊ីនិងព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិត ព្រះពជា ឬព្រាហ្មណ៍ នោះ ក៏សម្រេចនូវការដេកលើផែនដី **ប្រាសហកកម្រាល** ដែលគេលាប ពណ៌ ខៀវក្នុងទីនោះ ទឹកដោះណា មានក្នុងដោះទី ១ នៃមេគោនុះដែល មានកូនខ្លី ព្រះរាជាក៏ចិញ្ចឹមជីវិត ដោយទឹកដោះនោះ ទឹកដោះណា មានក្នុងដោះទី ៤ មហេស៊ីក៏ចិញ្ចឹមជីវិត ដោយទឹកដោះនោះ ទឹកដោះ ណា មានក្នុងដោះទី៣ ព្រាហ្មណ៍ជាបុរោហិតក៏ចិញ្ចឹមជីវិតដោយទឹកដោះ នោះ ទឹកដោះណា មានកង្កោះទី៤ ក៏បុជាក្កើងដោយទឹកដោះនោះ T

អភិធម្មបំផិពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

៩ នេ ទី ហោតិ តេខ អក្តី ដុហតិ អាសេសេខ វេឌ្ឍភា យាមេត៌ សោ សិវមាមា សិត្តភា ខុសភា ហេញតុ យុញ្តាយ រៀត្តភា វេឌ្នក ហេញតុ ញុំពុ យញ្ត្រាយ រៀត្តភា វច្នក់យោ ហញ្ត្ យញ្ត្រាយ វាឌីយា តច្ជា សឃាច លឃាស់លា វាឌីយា ជាឃា ហេញតុ យុញ្ត**យ ឯ**ត្តា អសុក្ ហេញតុ យាស្លាយ វាស្ទី ក្សា ភ្នំ ភ្នំ បញ្ជាបាយ វាស្ទី កា ឧဏ္ဍ လုယ္ခရ္ ဗၢိဳတ္ခ်ဳိလန္မွာ **ယာ**ခ်ဳိး (ယာဗိုန္း) (အ (တာခွ်ဳိ ឧាសាតិ ជ មេស្សាតិ ជ កម្មភាព ជ នេ ឧណ្ឌ-តថ្លឺតា កយតថ្លឺតា អស្បុមុខា ខេមានា បាកែម្ចាត់ តាពេន្ត ឃុំ មុកលោ អគ្គន្នទោ ច ហោតិ អគ្គ-បរិតាបនាឧយោកមឧយុត្តោ បរឧ្តទោ ច បរបរិតាប-សាខ់ណេដ្ឋមន់ណី ដែ អ្នក្សា ជំង្គលោ ទេដ អត្តនយោ ៥ យោត៌ ន អត្តបត្តិបនានុយោកមនុ-យុត្តោ ជ បរត្តទោ ច ជ បរិតាបភានុយោកមនុ-យុត្តោ សោ អនត្តន្តនោ អចវត្តទោ ជំដ្ឋេ ជម្មេ ជំទាតោ ជំទាតោ សំគីភ្នាតា សុទព្វដ៏សំរៅជំ

អភិធម្មបំដាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឯកូនគោចិញ្ចឹមជីវិត ដោយនឹកដោះដ៏សេសសល់ ព្រះរាជា ឬ ព្រាហ្មណ៍នោះ មានក់ថាយ៉ាង៍នេះថា គោឈ្មោលទាំង៍ប៉ុណ្ណេះ ច្ចក្រុសម្លាប់ដើម្បីយ័ញ្ចុះ កូនគោឈ្មោលទាំងប៉ុណ្ណេះ ចូកគេសម្លាប់ ដើម្បីឃ័ញ្ច កូនគេញីទាំងប៉ុណ្ណេះ កូរគេសម្ងាប់ដើម្បីឃ័ញ្ច : ពពែទាំងប៉ុណ្ណេះ ចូរគេសម្ងាចដើម្បីយ័ញ្ចចុះ ចៀមទាំងប៉ុណ្ណេះ ចូវ គេសម្ងាប់ដើម្បីយ័ញ្ចុះ សេះវាន៍ប៉ុណ្ណេះ ចូវគេសម្ងាប់ដើម្បីយ័ញ្ចុះ ឈើទាំងប៉ុណ្ណេះ ចូរគេកាចដើម្បីយ៍៣០: ទ្រព្យទាំងប៉ុណ្ណេះ ចូរពុក ផុយទៅដើម្បីលំបាក (ខែម្ចាស់ខេត្យ) មួយទៀត ពួកជនទាំងឡាយណា ដែលជាខ្ញុំក្ដី ជាអ្នកបម្រើក្ដី ជាកម្មករក្ដី របស់ព្រះរាជាប្បញាហ្មណ៍នោះ ជនទាំងនោះត្រូវអាជាគម្រាម ត្រូវកំយគម្រាម មានមុខ៤៤កដោយ៤ក ក្នែក ទួញយំ ធ្វើបរិកម្ម បុគ្គលដុតកំដៅខ្លួនឯង ប្រកបនូវការព្យាយាម ដើម្បីដុតកំដៅខ្លួនឯជផង ដុតកំដៅអ្នកដទៃ ប្រកបន្ទាការព្យាយាមដើម្បី ដុតកំដៅអ្នកដ ៃផង យ៉ាងនេះ ឯង ។ បុគ្គលមិនដុតកំដៅ ១ នឯង មិន ប្រភបនូវការព្យាយាម ដើម្បីដុត្តកំដៅខ្លួនឯង ទាំងមិនដុត្តកំដៅអ្នកដៃ មិនប្រកបន្ទាការព្យាយាម ដើម្បីដុត្តកំដៅអ្នកដទៃ បុគ្គលនោះ មិនដុត កំដៅទូនឯង មិនដុតកំដៅអ្នកដទៃ ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីស្រេកឃ្វាន មានតែសេចក្តីលែតឲុត្ត ត្រជាក់ត្រជំទទួលសេចក្តីសុ១ មានខ្លួនដ៏ប្រសើវ

បតុក្កនិទ្ធេសោ

ម្រាញ់ក្ខុំ នេះ អត្តជា វិហៈតំ ។ ៩៩ តម៉ាក់ តោ លោខេ ៩ជីជីឌ្ឌ ងលេ មាតាមាដំដើរ រួជីរឧលោ-សម្បៈជ្ញា សុកាតោ លោកកិច្ច អនុត្តពេ បុរិសឧម្មសា-រជុំ សត្តា នៅមនុស្សា នំ ពុន្ធោ ភកវា សោ ឥម៌ លោក សនៅកំ សមាក់ សព្រហ្មកំ សស្បូម-ណេយ្រ្តាញ្ណាំ បដ្ឋ សនៅមនុស្ស សយំ អភិញ្ញា សច្ចិតត្វា ១៧នេត សោ ជម្មុំ នេសេត អនិ-അസ്വാഹ് မദ്വേഅസ്വാഹ് ല്യോകാമ**അ**സ്വാഹ് សាត្តំ សព្យញ្ជូន គេហេចថែ្មណ្ណំ ចរិសុន្ធំ ទ្រញ្ជូច-វែយេ មៃភា សេតិ ។ តំ ១មុំ សុណាតិ កហមត៌ វា តហបត៌មុត្តា វា អញនក្មើ វា គុលេ បច្ជាជា តោ ។ សោ នំ ជម្មុំ សុត្វា នជាក់ សេខ្ជុំ បដ្ឋិល្ចក់ ។

ចតុក្កូសិ៍ ខ្ទេស

សម្រេចសម្រាន់ នៅក្នុបច្ចុប្បន្ន តើដូចមេច ។ ព្រះតថាគិត កើតឡើន ក្នុងលោកនេះ ព្រះអង្គត្វាយថាកសេចក្តីសៅហ្មូងគ្រប់យ៉ាង ព្រះអង្គគ្រាស់ ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រភៃចំពោះព្រះអង្គ ព្រះអង្គបរិប្ចូណ៌ ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ព្រះអង្គមានដំណើរល្អទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ព្រះអង្គ ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក ព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គល ណាមួយ ស្មើតាន ព្រះអង្គជាអត្តនាននូវបុរស្ដែលគួរទនានបាន ដូច នាយសារថី ព្រះអង្គជាគ្រនៃទៅតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ព្រះអង្គបាន ត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ចធមិ ព្រះអង្គលែងវិលត្រឡប់មកកាន់កពថ្មីទៀត ព្រះតថាគតនោះ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ដោយប្រាជាដ៏ទត្តមនៃព្រះអង្គ នូវលោកនេះ ព្រមទាំងទៅលោក មារលោក ព្រហ្មលោក នូវពពួក សត្វ ព្រមទាំងសមណ្យាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិ ខេពនិងមនុស្សដ្ឋ សេស ហើយប្រកាសបាន ព្រះអង្គសំដៃងធម៌ពីកោះបទដើម ពីកោះបទ កណ្ដាល និងពីកោះបទចុង ទ្រង់ប្រកាសព្រហ្មចរិយធម៌ ព្រមទាំងអត្ត ទាំងព្យញ្ជន: ពេញបរិប្ចូណិបរិសុទ្ធទាំងអស់ ។ គហបតីក្តី កូនគហបតី ក្នុ បុគ្គលកើតក្នុងត្រកូលណាមួយក្ដី តែងស្ដាប់ធម៌នោះ ។ លុះបុគ្គល នោះ ស្តាប់ធម៌នោះហើយ តែងទានចំពោះនូវសទ្ធាកង្ស្រះតថាគត ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលបក្រាត្តិ

សោ គេន សធ្វាបដិលាគេន សមន្តាក់តោ ឥត៌ ចដឹងញុំត្តិសម្ពា**ដោ ឃ**ពស សោ ដោបដៅ⁽⁰⁾មព្រោ-តា ហេ បញ្ជា ជ យ៍ជំ សុគារំ អតារំ អជ្ឈាះ-សតា ឯកឧ្មរិទ្ធល្លាំ ឯកឧ្មរិសុទ្ធិ សន្នលិក្ខិត្តិ စြည့်စုံတို့ စုံရှိ ယာဋ္တတ် ကေလေးမည့် ရှိတာပရှာ កាសាយាធំ ត្រាធំ អញ្ជាន់ត្វា អការស្វា អធតា-រំយំ ខត្សដួយត្រ្តី ។ សោ អមរេធ សមយេធ អប្ប័រា កោតក្តាធ្វុំ មហាយ មេហៈផ្តុំ វា កោតក្តាធ្វុំ ចេលលេ អព្យុំ ។ ញាតិចរៃដ្តុំ ចេលលេ មេខាឌ្តុំ ។ ញាតិបរិឌ្ព័ បហាយ គេសមស្ប៉ ឱ្យព្រេត្វ តាសា-លាច គ្រោច អស្ថានត្វា អការស្មា អចសាលេ បញ្ជត់ ។ សោ ឃុំ បញ្ជីតោ សមាលោ ភិក្ខុខំ ស់ក្តាសជ់សែមបញ្ជា ទាណាត់ទាត់ បហយ ទាណាត៌ទាតា បដ់ពៃតា ហោតិ ធំហិតឧណ្ដោ តំហ៊ុនសត្តោ សន្ទឹ ឧ**យាប**ន្ទោ សព្ទាណៗនហ៍-ស្នេស ស្នា ស្រាស្ង អន្ត្ជានាន បញ្ជា អន្ត្ជានានា

o ឡ. ម. រដ្ឋប្រា ។

អភិធម្មបំដក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

បគ្គលនោះប្រកបដោយការបានចំពោះ នូវសទ្ធានោះហើយ ក៏ពិចារណា ដូច្នេះថា ការនៅគ្រប់គ្រង់ផ្ទុះ ចង្អៀតចង្អល់ណាស់ ជាផ្លូវហូរមកនៃ ធ្លើ គឺកំលេស មានតែបញ្ជា ទើបមានឱកាសទូលាយ បុគ្គលរូះនៅ គ្រប់គ្រង់ផ្ទះ មិនងាយនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មបរិយធម៌ ឲ្យបរិបូណិតែម្យ៉ាង ឲ្យ បរិសុទ្ធតែម៉្យាង ឲ្យដូចជាសន្នដែលគេវាត់បានទៀយ បើដូច្នោះ គួរតែ អាត្មាអញ កោរសក់ពុកមាត់ និងពុកចង្កា ហើយស្ទៀកដណ្ដប់សំពត់ កាសាយ: ចេញចាក់ផ្ទុះចូលទៅកាន់ផ្ទុស ។ លុះសម័យវាងក្រោយមក បុគ្គលនោះ កំលះបង់គំនរកោគ:តិចក្តី លះបង់គំនរកោគ:ច្រើនក្តី លះ បង់ញាតវិង្សតិចក្តី លះបង់ញាតវិង្សច្រើនក្តី ហើយកោរសក់ពុកមាត់ និងពុកចង្កា ស្វៀកដណ្ដប់សំពត់កាសាយៈ ចេញចាកផ្ទះចូលទៅកាន់ ផស ។ កាលបើបុគលនោះ បុសយ៉ាង៍នេះហើយ កសមាទាននូវសិក្សា និងសាជីវៈ របស់កិក្ខុទាំងឡាយ លះបង់ខ្លូវបាណាតិបាត វៀរបាកបា-ណាត់ពុត មានអាជ្ញាជាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងសុស្ត្រាជាក់ចុះហើយ មានសេចក្តីស្រគៀន ដល់នូវសេចក្តីអាណិត ជាអ្នកអនុគ្រោះផ្តល់ ប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងអស់ លះបង់នូវអទិន្នាទាន វៀរបាកអទិន្នាទាន

បតុក្ខនិទ្ធេរសា

ជន្សាយេ ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង គេខ្មែ ចេខ សុខិត្តនេះ អត្តលា ហែរត់ អត្រហ្មុខឃុំ ឧសាល មិសីខារ ឈុម មាខារ ឧទ្ធុរ្ មេ**៩៣** ភាមដ្ឋា មុសាវានំ បហេយ មុសាវានា មដ្ឋាតោ យោត៌ សច្ចុងធ្វើ សច្ចុសត្តោ ថេតោ បច្ចុយ្យា អាំសំវានគោ លោកស្បី ភ្នំស់ឃុំ ឯនុំ បហាយ ចំសុណាយ វាទាយ បដ៌វិក្តា ៩ តោ សុត្យ ជ អមុត្រ អក្ខាតា ឥមេស ភេឌយ អមុត្រ វា សុត្វា ន ៩មេសំ អក្គាតា អម្ចសំ ភេឌយ ឥត៌ ភិឌ្ឌនំ វា សទ្ធាតា សមាហាតែានំ វា អនុបុទ្រាតា សមក្ការមោ សមក្តាតា សមក្តនិធ្នំ សមក្តការណ៍ វាខំ ភាស់តា ហោតិ ៩រុស វាខំ បញ្ឈ ៩រុសាយ វាទាយ េខដុំក្រែ ហោត យា សា វាទា ខេលា ម្លាស់ស ខេងចួល សេខ៣ឪុម ខេរ ១ស់ជបៈ តាត្តា ពហុជនមនាទា តាថារូប៉ី វាខំ ភាសិតា យោគ៌

កាន់យកតែរបស់ដែលគេឲ្យ ប្រាថានូវរបស់ដែលគេឲ្យ មិនមានចិត្ត មាន១៩សាត លះបង់ខ្លាំអព្រហ្មវិយ: ជាអ្នកប្រព័ត្តទូវធមិ ដ៏ប្រសើរ ប្រព្រឹត្តល្អ ចៀសវាង វៀវចាកមេថុន ដែលជាធមិ របស់អ្នកស្រុក លះបន់នូវមុសាវាទ វៀវចាកមុសវាទ ជាអ្នកពោល នុវពាក្យពិត តន្ទាពាក្យពិត មានសំដីខ្លាប់ខ្លួន ពោលនូវពាក្យ_{ពិ} អ្នកផងដៀ្មាន មិនពោលបំភាត់សត្វលោកឡើយ លះបន់បិសុណវាថា វៀរចាកបិសុណវាថា គឺឮ៣ក្សពីខាងនេះ មិនទៅប្រាប់ខាងនោះ ដើម្បីបំបែកជនទាំង៍នេះ ឡើយ ឬឮអំពីភាង៍នោះ មិន្យុកាប់ដល់ជន ទាំងទ្យាយខាងនេះ ដើម្បីបំបែកជនខាងនោះ ទៀយ ជាអ្នកផ្សះផ្សារនូវ ពុកជនដែលបែកគ្នាហើយផង ជាអ្នកជួយផ្គង់ផ្ដើម ចំពោះពួកជនដែល បានប្រកប ដោយប្រយោជន៍ហើយផង ជាអ្នករីករាយនឹងសេចក្តីព្រម ព្រៀង ត្រេកអរនឹងសេចក្តីព្រមព្រៀង ពេញចិត្តនឹងសេចក្តីព្រមព្រៀង ជាអ្នកពោលតែសំដីដែលធ្វើសេចក្តីព្រមព្រៀង ជាអ្នកលះបង់ផ្ទុសវាចា វៀរចាកផ្សសវាចា សំដីណាផាសំដីឥតទោស ជាសុខដល់ត្រចៀក គ្នូវ ជាទីស្រឡាញ់ តាំង នៅក្នុងហបុទ័យ ជាសំជីអ្នកក្រុង ជាទីរករាយ នៃជន ច្រើន ជាទីគាប់ចិត្តនៃជនច្រើន តែងពោលតែសំដីមានសភាពដូច្នោះ

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សម្ពីធ្យល់តូ តណៈ មគីត្រិហស់ ឧឌ្សូវ យោត៌ តាលវាជី ក្នុតវាជី អត្តវាជី ជម្មាវជី វិនយក់នី ជំនាន់វត់ កំខំ ភាស៊ីតា កាលេន សាបឧសេ ប្រែនាំន អត្តសញ្ជនំ ។ សោ ពីជ-តាមក្នុតតាមសមារម្ភា បដ់វិត្រា យោតិ ឯកក់ត្តិកោ យោតិ ត្រូមត្រា វិត្រា កែលក្រាជលា ឧច្ចុកិត្ត-ប្តន្នម្នាំ មនុស្ស ខេត្ត មហុខថិ-វិលេខឧទារលាមឈ្លានវិក្ទុសឧដ្ឋានា ខដិវិរតោ យោត៌ **ខ្**ពុសយឧមហា**សយ**នា បដ់វិក្តោ ហោត់ ជាត្យូប-រជនបេឌិក្សាណា បេឌិវ៉ាតោ ហោត៌ អាមភាពញាប-ដំក្កហណា បដ់វិក្រោ ហោត់ អាមកមេំសបដ់ក្កហ-ឈា ជឌ្សាខេស ឈាន ។ ខ្លួយ សារុជម្ពុស ឃា ជឌ្ស-តោ យោតិ ឧសីឧសេមដ៏ក្លាណា មដ៏វិកតា យោត៌ អដេជ្យកាមដឹក្តុមាណា មដ់វិត្រោ មោត កក្ត វឌ្ឍវឌឌិត្តសណា ឧឌិវិរៈតោ យោតិ ខេត្តវត្តឧឌិក្ត-សយា ឧឌ្ស ខេស ខ្លួនេយ្យ ស្នង ខេងខេង។ តា មឌិវិតោ យោត៌ គេយក្ដែយ មឌិវិតោ យោត៌

អភិធម្មបំផក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

លះបន់សម្ពុប្បូលបៈ វៀវចាកសម្ពុប្បូលបៈ ពោលតាមកាលគ្នុវ ពោលពាក្យពិត ពោលតែអត្ត ពោលតែធមិ ពោលតែវិន័យ ពោល តែសំដីដែលគួរកប់ទុកក្នុងហបុទ័យ ជាសំដីប្រកបដោយហេតុ ប្រកប ដោយគ្រឿងប្រៀបធៀបដោយកាលគួរ មានដើមមានបុង ប្រកបដោយ ប្រយោជន៍ ។ បុគ្គលនោះរៀវចាកការផ្ដាប់ផ្ដុំលន្ទពីជតាមនិងក្នុតគាម ជាអ្នកបរិកោគតែមួយពេល វៀរចាកការបរិភោគក្នុងវាត្រី វៀវចាក ការបរិភោគក្នុងកាលទុស វៀរចាកការរាំ ច្រៀង ប្រគំ និងការមើល ល្បែងផ្សេង ៗ ដែលជាសត្រវដល់សាសនា ជាអ្នករៀរចាកការប្រជាប់ តាក់តែងរាងកាយ ដោយផ្កាត់ម្រង់និងគ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាបផ្សេង ៗ វៀវចាកការដេកលើទីសេនាសនៈខ្ពស់ និងទីសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ វៀវ onកការទទួលមា**ស**និងប្រាក់ វៀរចាកការទទួលធញ្ញជាតិស្រស់ វៀរ ចាតការទទួលសាច់ស្រស់ វៀវចាតការទទួលស្ត្រីនិងនាងកុមារី វៀវ ញកការទទួល<u>ខ្ញុំស៊ីនិងខ្ញុំប្រុស វៀ</u>វចាកការទទួលពពែនិងចៀម វៀវ ញកការទទួលមាននិងជ្រក វៀរចាកការទទួលដំរី គោ សេះឈ្មោលនិង เพระกุ๊ เปรอกการจจูงใเพลิล์อยาร เปรอกคิริเพายุคชเป็น ๆ នូវទូតកម្មគឺនាំសំបុត្រ ឬពាក្យបណ្ដារបស់គ្រហស្ដ វៀចោកកិរិយាលក់ដូវ

ចតុក្ត**និ**ទ្ធេសោ

តុលាក្ខដក់សក្ខដមានត្បូង បដ្ឋិរតោ យោត៌ នុក្តោដន់វញ្ជនធិតាតិសារិយោតា បដិវិជតា យោតិ នេខឧដ េត្ត្រិបរាមេសអាលោបសមាសាការ បដ៌-វ៉ាតោ យោត៌ ។ សេ សន្ដដ្ឋា យោត៌ កាយ-មរិហារីគោន ចីវែធេ ត្តិច្ចិប្បារិគោន ចំណ្ឌូមា-នេះ សា យោជ យោធៅ បក្កមតិ សមានាយៅ បញ្ជម្ងាំ សេយ្យដ្ឋាធិ សាម បញ្ហឹ សកុ ណោ យេន យេ ខេត្ត សមត្តភាពេរ ខេត្ត រៀវមេវ ភិក្តា អន្ដដ្ឋា ហោតិ តាយមរិហារិកោន ចំពែន កុច្ចិ ന്നാന് ഒയാ ക്രൂത്യങ്ങൾ പ്രദേശന് ប្តេក្ត សមាធា យៅ ប្រក្តិត្**ង ។** សោ នុង្ អាយែន ស៊ីបក្ខាន្វេះ សមន្ទាក់តោ អដ្ឋត្តិ អន-វជ្ឈុង ខែជុំសំវេខេត្ត ។ សោ ខេត្តនា រុខំ ឧិស្វា ជ ជំមិត្តក្តាហ៊ី ហោតិ ភានុព្យញ្ជាជក្តាហ៊ី យត្វាជ៌-ក្សា នេះ ខេត្ត ខ្លែល អស់រុន វិហរន្តំ អភិជ្ឈា-នោមឧស្សា ទាខកា អកុសលា ಐញ្ អង្វាស្បីជ្រើញ ស្សា សូរុប៣ ឧត្តឧទ្ទុស ខេង្គ ខេង្គ ខេត្ត ទែក យេ សំរាំ អាមជ្លាំ សោ ភេស សខ្ចុំ សុត្វា ។ មេ។

វៀរហុកការខ្លាកដោយដញ្ជីង ខ្លាក្កោះដោយកាជន៍មាស ដោយវេជ្ជាស់វេជ្ជាល់ វៀវចាកកិរិយាសើវើបញ្ហោតបន្ទំ និងការកោងកាច វៀរភាកករិយាកាត់ សម្ងាប់ ចាប់ចង៍ ធ្វើមនុស្សឲ្យវង្វេងផ្លូវ ប្នុំកំហែង យកទ្រព្យ ។ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកសន្តោសដោយចីវរជាគ្រឿងការពាវ តាយ សន្តោសដោយបណ្ឌិបាតជាគ្រឿងរក្សាផ្ទៃ បុគ្គលនោះ បើទៅ ក្នុងទីណា។ កានយកត្រឹមតែចវែរនិងបណ្តូញតប៉ុណ្ណោះ បក្សីសកុណជាតិ បើហើរទៅកង់ទីណា ១ មានតែទម្ងន់ស្លាបទៅក្នុងទីនោះ ១ យ៉ាង៍ណា មិញ កិត្ត្ជាអ្នកសន្តោសដោយចីវរជាគ្រឿងរក្សាកាយ សន្តោសដោយ ប៊ណ្ឌ បាតជាគ្រឿងរក្សាផ្ទៃ ភិក្ខុនោះទៅក្នុងទីណា១ កាន់យកត្រឹមតែចវែរ និងប៊ណ្ឌូ ជាតប៉ុណ្ណោះ ទៅយ៉ាងនោះដែរ ។ ភិក្ខុនោះប្រកបដោយសិល- $\pi_{\mathbf{S}}$ ជំប្រសើរនេះ ហើយទទួលតែសេចក្តីសុ១ ដែលមិនមានទោសក្នុង សនាន ។ ភិក្ខុនោះឃើញរូបដោយក្មែក មិនកាន់យកនិមិត្ត មិនកាន់យក អនុព្យញ្ជន: អភិជ្ជានិងខោមនស្ស ដាអកុសលធមិជ័យមក គប្បីគ្រប សត្តពុគ្គលនុះ ដែលមិនសង្រីមចក្ខុន្ទ្រិយ ក្រោះហេតុនៃការមិនសង្រឹម នុវចគុន្ត្រិយណា ក៏ប្រតិបត្តិ ដើម្បីសង្គ្រីមចក្សន្តិយនោះ ក្រកួចគុន្ត្រិយ ដល់នូវការសង្រម ក្នុងចក្ខុន្ត្រិយ ពុសំឡេងដោយត្រចៀក ។ បេ ។

អភិធម្មបំជិព បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឃា នេខ កខ្ញុំ ឃាយ់តា ្វា ខេ។ ជិក្លយរសំ សាយ់តា្វ ។ ខេ ។ កោ យេខ ដោដ្ឋាំ ដុស្សា ។ ខេ ។ មេខសា ឌម្មុំ រិញ្ញាយ ឧ ឧិមិត្តតាហ៍ ហោតិ ဆင္ချက္ချင္ရာ-ស្នា យត្វាន្ត្រកាលេខេត្ត ឧត្តិ ន្ត្រី មូ អូស្តាំន រូសមន្តិ អក្សាយេតខមាំ ខាធយ ងយ់មហ គត់ អន្ទាស្សាវេយ្យំ តស្ស សំរោយ ខដិខជ្ជតិ ក្រុត្តិ មភ្នំ ច្ចុំ យ សំរំ អាមជ្លត់ ។ សោ ឥចិល អាយែល ឥន្ត្រិយសំពេល សមន្ត្រាក់តោ អជ្ឈត្ត អ្នក្សាសេត្សា ខ្យុំសំវេ ខេត្ត ។ សោ មកក្តី ខ្ពស់ក្រុង សម្បូជាឧការី យោតិ អាហេ-គាំនេ វិលោគនៃ សម្បជាជគារី យោគិ សម្មីញ៉ូនេ ចសារិតេ សម្បាជាឧការី ហោតិ សង្ឃដឹមត្តចំ។-សរសោ សម្បជាឧការី យោគ៌ អស់នេ ចីនេ ទេឃ៌-នេះ សាយ់នេះ សម្បជានការ យោត ខ្ញុំប្រេស្ស្រ-កម្មេ សម្បជាឧការី ហោតិ ក់តេ បំតេ និស៍ផ្ទេ មុំគ្រេ ជាក់ នៃ ភាម៌នេ គុណ្ភាប់ អម្បជាឧការ ကြောင့် ។ ကောင်မီးအာ ខ អាំយោធ សីលក្ខាធ្វេធ

អភិធម្មបំជិក បុគ្គលហ្បញ្ញត្តិ

ធុំក្នុំនដោយច្រមុះ ។ បេ ។ ភ្នុក្សរសដោយអណ្តាត ។ បេ ។ តាល់ ត្រៅ ថោដ្យ: ដោយកាយ ។ បេ ។ ដឹងធម្មារម្មណ៍ ដោយចិត្ត មិនកាន់ យកនិមិត្ត មិនកាន់យកអនុព្យញ្ជនៈ អភិជ្ឈានិង៍ ទោមនស្ស ជាអកុសល ជមជំលាមក គប្បីគ្របសង្កត់កក្នុះ ដែលមិនសង្គ្រមនិន្ត្រិយ ក្រោះ ហេតុនៃការមិនសង្គ្រម នូវមនិន្ត្រិយ ណា ក៏ប្រតិបត្តិ ដើម្បី សត្រមន្ទវមនិន្ត្រិយនោះ រក្សាមនិន្ត្រិយ ដល់នូវការសន្រមក្នុងមនិ-ន្ទ្រិយ ។ ភិក្ខុនោះ ប្រកបដោយការសុស្រ្តម នូវឥន្ទ្រិយដ៏ប្រសើរនេះ ហើយ វមែងទទួលនូវសេចក្តីសុខដែលមិនលាយ**ទ្បំ** ដោយកំលេស កង្សាន ។ ភិក្ខាះ ជាអ្នកដឹង១ន ក្នុងការឈាន ទៅមុខនិងកាវ ឈាន៥យក្រោយ ជាអ្នកដឹង១ន ក្នុងការមើលទៅមុខនិងការមើលទៅ ទិសផ្សេងៗ ជាអ្នកដឹង១ន ក្នុងការបត់ដៃជើង ឬលាដៃជើង ជាអ្នក ដឹងខ្លួន ក្នុងការទ្រទ្រង់ខ្លួវសង្ឃាដី ហុត្រ និងចីវរ ជាអ្នកដឹងខ្លួន ក្នុ ការស៊ី ផឹក ទំពារស៊ី ភ្នុក្សរស ជាអ្នកដឹង១៩ ក្នុងការបន្ទោបផ ទុហ្វារៈនិងបស្សាវៈ ជាអ្នកដឹង១៩ ក្នុងការដើរ ឈរ អង្គ័យ ដេកលក់ ភាក់ឡើង និយាយ បុនៅសៀម ។ កិត្តនោះប្រកបដោយសីលក្នុន្ន

បតុក្កនិទ្ធេសោ

សមញ្ញាក់ នៅ និង ខ អាយែន នៃក្រុំយសំរំ រេច សមញ្ជាក់តោ ៩មិល ខ អរិយេធ ភភិ-សម្បីជ ពោះ សមញ្ជន់ សេ ស្នា សម្រាយ ខ មរិយាយ សត្តដ្ឋិយា សមញ្ជាតាតា វ៉ាត្ត សេលាសជំ ភជត អាញ ក្រុមហំ បព្ទំ កាឆ្នាំ កាំកុំហំ សុសាជំ វេជបត្តិ អញ្ចេកាសំ មហល់បុញ្ចំ ។ សេ បញ្ជាត្តិ នុជុំ កាយំ ខណ៌ជាយ ខាំមុខំ សត់ នុខដ្ឋខេត្តា ។ សោ អភិជ្ឈ លោគេ មហាយ កែតាភិជ្ឈេជ ខេត្តសា វិហាតិ អភិជ្ជាយ ចិត្តិ បរិសោយតិ ၅) ဓာဒေဗ(အာလိ ဗကာဇာ မာ၅) ဗန္ဌာဇ်းရွာ ဒီဗာဒေ សព្ទាណក្ទទហ៌តាឧុកម្បី ព្យាទាឧបនោសា ចិត្តិ ច្រាសា ខេត្ត ដឹងមិន្ទិ មហាយ កែតដឹងមិន្ទោ វិហ-រត់ អាហេតសញ្ញី សត្តោ សម្បូជា នេះ ចិត្តា ខ្លុំ ជ្យាសាខេន្ត និទ្ធិខ្លុំ ខ្លុំ ឧសាយ អច់ខ្លាំ វិហវត់ អជ្ឈត់ វ៉ុបសន្ទព្ទៀ ឧទ្ធិទីមួយប៉ូរិ ខ្ទុំ

ចតុក្កតិទ្ទេស

ដ៏ប្រសើរនេះផង ប្រកបដោយការសង្គម នូវឥន្ទ្រិយដ៏ប្រសើរនេះផង ប្រកបដោយសត៌និងសម្បជញ: ដ៏ប្រសើរនេះផង ប្រកបដោយសេចក្ដី សន្តោស ដ៏ប្រសើរនេះផង៍ តែងគប់កៅតទិសេនាសនៈស្វាត់ គឺ ក្រែ គល់ឈើ ញក់ភ្នំ វុងភ្នំ ព្រៃស្មសាន ព្រៃធំ ទីកល គំនរចំបើង ។ ភិក្ខុ តម្រង់កាយឲ្យត្រង់ ផ្គង់សតិឲ្យមានមុខគ្ពោះទៅក្រកម្មជាន ។ កិត្តនោះ លះបង់អភិជ្ជា ក្នុះលោក មានរិត្តប្រាស់បេញហកអភិជ្ជា ជម្រះរិត្ត ឲ្យស្អាតបាកអភិជ្ជា លះបង់ព្យាទាទជាគ្រឿងប្រទូស្គ មានចិត្តមិនប្រកប ដោយព្យាបាទ មានសេចក្តីអនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ ដល់សព្វសត្វ ជម្រះចិត្តឲ្យ ស្អាតចាកព្យាជាទ ជាគ្រឿងប្រទូស្គ លះបង់ខ្លូវថីនមិទ្ធ: ្រុលក្រសីនមិទ្ធ: មានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងពន្ធឹ មានសតិនិងសម្បូជពា: ជម្រះចិត្តឲ្យស្ថាតថាកថីនមិទ្ធ: លះបង់ទទ្ធក្ខក្ខុ: មិនមានសេចក្តីររើ-រវាយ មានចិត្តសុបសាត់ក្នុងសន្ទាន ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតបាក់១៤០កក្បៈ

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ចរិសោខេត្ត វិឌីតិខ្លុំ ខណៈ តិសាវិឌីតិខ្លែ វិហវត មេខេត្ត ស្នាលេស ខាត់ស រួចម្រាំ ខេត្ត ខេត្តសោ ឧឧត្តិសេសេ ឧញ្ញាយ ឧព្វលិកវាណ រុំត្រៃ យាគេស រុំត្ន អយ់។ ពេលស ខាគិស មា្ន-ញ្ញ សាធារ ព្រៃងពួ ជន្លង់ នេះ និងក្នុង នេះ សម្បី រូសរុខ រូនយ៍លេខ រុំឧទា អជ្ឈឹង សម្បសាធន៍ ខេត្តសោ ឯតោធិភាវិ មាតែញ៉ាំ មាចារំ ប៉ុន្ថិយា ខេរិភភា ឧប្រុក្ខ ភោ ខេរិសាវតិ ស តោ ខ សម្បជានោ សុទញ្ កាយេធ បដ្ដិបំផេតិ យត្ថិ អាយា អាចិត្តាឆ្និ ឧបេត្តាតោ សត៌មា សុល្យាតែ សង្គ្រាល់ ហាង ខែឧមនៅជី រូសស្គេ មាខមា ខេ ឧសាស

អភិធម្មបំពិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

លះបង់វិចិកិច្ចា មានវិចិកិច្ចាកន្ងៈហើយ មិនមានសេចក្តីងើង្គីល់ ក្នុង កុសលធម៌ទាំងទ្បាយ ដម្រះចិត្តឲ្យស្វាតថាកវិចិកិច្ចា ។ ភិក្ខានាះ លះបង៍នីវេណៈទាំង៩ នេះ ដែលជាឧបក្តិលេសរបស់ចិត្ត ជាធម្មជាត ធ្វើបញ្ញាឲ្យមានកម្លាំងថយបានហើយ ក៏ស្វាត់ហាកកាមទាំងឡាយ ស្វាត់ ហកអកុសលធម៌ទាំងឡាយ បានដល់ខ្លាបឋមជ្ជាន ប្រកបដោយវិតក្នុ: ប្រកបដោយវិចារៈ មានតែបតិនិងសុខដែលកើតអំពីសេចក្តីស្អាត ហើយ សម្រេចសម្រាន្តនៅ ក្រោះម្យេចខ្លូវវិតក្តុៈនិងវិចារៈអស់ហើយ ក៏បានដល់ ខ្លាំទុតិយជ្ឈាន ជាធម្មជាតកើតមានក្នុងសន្តាននៃ១៩ ប្រកបដោយសេចក្តី ជ្រះថ្ងា មានសភាពជាចិត្តទួសឯក មិនមានវិតក: មិនមានវិចារៈ មាន តែបតិនិងសុខដែលកើតអំពីសមាធិប៉ុណ្ណេះ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ក្រោះនឿយណាយបាកបត្តផង ជាអ្នកប្រកបដោយទបេត្តាផង ទាំងមាន សតិនិងសម្បជញ្ជៈផង ទទួលសុ១ ដោយនាមកាយផង ព្រះអរិយៈ ទាំងទ្បាយ តែងសរសើរបុគ្គល ដែលបានគតិយជ្ឈាននោះថា ធម្មតា បុគ្គលដែលបានតតិយដ្ឋានហើយ ម៉េងប្រឹកបដោយឧបេត្តា មានស្មារតី មានធម៌ជាគ្រឿងនៅជាសុ១ដូច្នេះ ព្រោះហេតុនៃតតិយជ្ឈានណា ក៏បាន ដល់ទូវតតិយដ្ឋាននោះ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ព្រោះលះបង់សុខផង

ចតុក្ខនិទ្ធេសោ

ឧុត្តស្ប ខ មហានា បុព្យៅ សោមនុស្សនោមន-ស្បាន អត្តឥ្តា អនុត្តមសុទ្ធ ឧបេត្តាមតិចា-រូស់ខ្ញុំ ឧ៩ខ្លុំ ឈាច ៩ឧភគាំពី រូសរម្ ។ មោ រារ៉ សមាហ៍នេ ចំគ្នេ បរិសុខ្វេ បរិយោធានេ ಕರಣ್ಣ ಕ್ರಮ್ಮೆ ಆಗುಗ್ರಹ್ಮಣ ಕ್ರಮ್ಮಣ មិនេ អាខេញប្បត្រ មុខ្វេត្តក្រានុស្សតិញាណាយ ចំនួំ អភិចិញមេតិ ។ សោ អធេតាវិហិតំ បុត្វេចិ-ក្ស អនុសារស្នៃ ។ សេលាដ្រីជូ ។ ស្យានា ជាស្ ទ្វេច ជាតិយោ តិស្បេច ជាតិយោ ចតសេប្តចិ ជាតិយោ ចញ្ចំ ជាតិយោ ឧសច៌ ជាតិយោ វីសម្បី ជាតិយោ តឹសម្បី ជាតិយោ តត្តាលឹសម្បី ជាតិយោ បញ្ហាសម្បី ជាតិយោ ជាតិសតម្បី ជាតិសហសុរម្បី ជាតិសតសហសុរុម្ប៊ី អនេគោច សំដ្តែកាច្បើ អនេ-គេត្ រ្យុជីយនៅ មាចមេត្ ភូរុជ្យុជ្រុយនៅ អត់ខា-អឺ ឯវិសមា ឯវិសោស្តា ឯវិស្សា ឯវមាហារា ស្លុំសុខខុត្តៗដូស្ដុំ ស្ដេសជាព្រះល ស្រោ សាខា ឲ្យតា អមុទ្រ ខុធទាធឺ តុត្រាទាសឺ ឃុំនា មា

បតុក្កនិទ្ទេស

លះបង់ទុក្ខផង៍ មានសោមនស្សនិង៍ទោមនស្សអស់ទៅ ក្នុងកាលមុនផង៍ ទេបបានដល់ ន្ទ្រៃតុត្តជ្យាន មានអាម្មេណ៍មិនមែនទុក្ខ មិនមែន សុខ គឺជា (បេក្ខា មានស្មាតើបរិសុទ្ធដោយ (បេក្ខា ហើយសម្រេច សម្រាន្តនៅ ។ ភិក្ខុនោះ កាលបើចិត្តតាំងនៅមាំបរិសុទ្ធផ្ទុធ់ធំ មិន មានទទួលគឺកំលេស ជ្រាសចាក ១០ក លេស មានសភាពជាចិត្តទិន គួរ ដល់ភាវនាកម្ម ជាបិត្តនឹងធំង មិនញាប់ញុំរទៅតាមអារម្មណ៍ យ៉ាងនេះ ហើយ ក៏បង្គោនចិត្តទៅ ដើម្បីបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ គឺប្រាជាវលិក ឃើញ នូវ១ន្ធដែលអាស្រ័យនៅក្នុងកាលមុន ។ ភិក្ខុនោះ លើកឃើញ នូវបុព្វេនិវាសជាច្រើនប្រការ ។ លើកឃើញ ដូចម្ដេចខ្លះ ។ គឺរលឹក ឃើញហ្នេន 🤋 ជាតិខ្វះ ២ ជាតិខ្វះ 🖰 ជាតិខ្វះ 🤞 ជាតិ ๑០ ជាតិខ្វះ ២០ ជាតិខ្វះ ៣០ ជាតិខ្វះ ៤០ ជាតិខ្វះ ៥០ ជាតិ 🤋 ១០០ ជាតិ 🤋 🤋 ពាន់ជាតិ ខ្វះ 🥫 សែនជាតិ ខ្វះ អស់អនេកសំវដ្ដ-កហ្មៗ៖ អនេកវិវដ្តកហ្មៗ៖ និងអនេតសំវដ្តវិវដ្តកហ្មៗ៖ ថា អាត្មាអញ បានកើតក្នុងទីឯ ណោះ មាន ឈ្មោះយ៉ាង៍នេះ មាន គេត្រយ៉ាង៍នេះ មាន មានអាហារយ៉ាង៍នេះ រង្សុខនិងទុក្ខយ៉ាង៍នេះ មាន សម្បូវយ៉ាងនេះ . កំណត់អាយុប៉ុណោះ លុះអាតាអញឲ្យតំបាក់ទីនោះហើយ បានទៅកើត ក្នុង ទីឯ ណោះ ទៀត អាត្មាអញ ទៅ កើតក្នុង ទី នោះ ក៏មាន ឈ្មោះ យ៉ាង៍នេះ

អភិធម្មបិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ដំសំរេឌី រៀវមាយុមាំយន្តោ សោ ត្រោ ចុតោ ឥឌ្ឌមញ្ញេតិ ។ ឥតិ សាការំ សងុទ្ចេសំ អធេកវិ-ញ់តំ បុត្តេជ្រស់ អនុស្សាត់ ។ សោ ឃុំ សមា-ហ៍តេ ចំគ្លេ មរិសុធ្វេ បរិយោធាតេ អនផ្ល័ណេ វិកត្តបក្តិលេស មុខក្គុន កម្មនិយេ ឋិនេ អាធេ-ញ្ជាត្រ សត្ថាន ពុទ្ធមានពោណយ ចិត្តិ អភិ-ច្ចុំជាមេត្ត ។ សោ ខ្យំពិច ឧយ្ត័យ ស្រាំខ្មែ អង្-ដែម នេ មាន មណីទេ ស្វាណៈ ឧត្តាណៈ ស្កាទេ ខ្ពស់ខេ ជាជាយក់ពី ខេត្ត ខេត្ត ខ្ពស់ខេត្ត មុខេត្ត កោ នេះ កាយឧទ្ធាតេខ សមជ្ជាក់ ទំ-ឧុទ្ធាំតែន សមត្ថាឥតា មានាឧុទ្ធាំតែន សមត្ថាតា មាំយាន ខ្មែរជំតា មិឡាឧ៍ឌ្គា មិឡាឧ៍ឌ្គែម្ម-ស្សាស ខេ មាជ្ជា មេសា ជាគិរេឃា អស្តិ

អភិធម្មបិជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មាន គោត្រ យ៉ាង៍ នេះ មានសម្បុរ យ៉ាង៍ នេះ មានអាហារ យ៉ាង៍ នេះ វង៍សុខនិង្ខិត្ត យ៉ាង៍នេះ មានកំណត់អាយុប៉ុណ្ណោះ អាគ្មាអញឲ្យត អំពីទីនោះ ក៏បានមកកើត ក្នុងទីនេះ ។ កិត្តនោះ រលឹកឃើញនូវ បុត្វេនិវាសច្រើនប្រការ ព្រម ទាំង អាការៈ គឺរូបនិងអាហារជាដើម ព្រមព៌ងទទ្ទេស គឺឈ្មោះនិងគោត្រ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ភិក្ខុ នោះកាលបើចិត្តតាំង៍នៅមាំ បរិសុទ្ធផ្លូវផង់ ឥតមានទីទួល គឺកាលេស ្រុកសហកុខបក្តិលេស មានសភាពជាចិត្តទន់ គួរដល់ភាវនាកម្ម ជាចិត្ត នឹងធំង មិនញាប់ញ័រទៅតាមអារម្មណ៍ យ៉ា 🕻 នេះ ហើយ ក៏បង្គោនចិត្ត ទៅដើម្បីចុត្តបណ្តុតព្រាណ គឺ ប្រាញ់ដឹង នូវចុតិនិងបដិសន្និ របស់សត្វ ទាំងឡាយ ។ ភក្គានោះ មានចក្ខុខិព្វ ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស កន្ទង បក្ខាបសមនុស្សធម្មតា តែង ឃើញពួកសត្វ កំពុងប្បត កំពុងកើត ជា សត្វថោកទាប ១៨១៩ មានសម្បូរល្អ មានសម្បុរអាត្រក់ មានគត ល្អ មានគតិអាក្រក់ ដឹងច្បាស់នូវពួកសត្វ ដែលអន្ទោលទៅតាមយថា-កម្មថា អើហ្គុំ សត្វទាំង៍នេះ ប្រកបដោយកាយខុប្ចវិត ប្រកបដោយ វិបីទុច្ចរិត ប្រកបដោយមនោទុច្ចរិត តិះដៀលព្រះអរិយបុគ្គល មាន សេចក្តីយល់ ទុស ប្រកាន់អំពើដែល ខុស លុះសត្វទាំងអម្បាលនោះ បែកធ្លាយរាង៍កាយស្វាប់ទៅ បានទៅកើតក្នុងកំណើតនៃតិវិញ្ជូន ប្រេត

បត្តក្តនិទ្ធេសោ

ឧុក្តី វិធិចាត់ ធិរយំ ឧុបមន្ថា ៩មេ វាមជ**(១)**កោ ត្រោ សត្តា ភាយសុខាំតែន សមន្ទាឥតា ខេសុខាំតែន សមញ្ញកតា មយោសុខាំតែន សមញ្ញកតា អាំហានំ អនុយុជនភា សម្មាន់ដ្គីកា សម្មាន់ដ្គីកម្មេសមានានា តេ ភាយស្ប ក្នេ បម្មេណា សុគត់ សក្ដុ លោក ឧបបន្ទាត់ ។ សោ ឥត់ ជិច្ចេជ ចក្ខាជា រិសុទ្វេន អតិក្តាន្ទានុសកោន សក្តេ បស្បតិ ខ្សែខេ និត្ត ខ្សែខេ ខ្សែខេ មាខេ ខ្សែខេង ឧត្យលោ សុកាត ឧក្ស យថាកាមួយក សត្តេ ព្យាលា កុកាត ឧក្ស បជានាតិ ។ សោ ឃុំ សមាហ៍តេ ចិត្តេ បរិសុទ្ធេ បរិយោធានេ អនន្ត័ណេ កែត្តបក្តិលេស មុន្តភូតេ កម្មីយេ ឋិតេ អាធេញម្បីត្រ អស់វាជំ ១យ-ញ្ញាណ្យ ចិត្ត មកចិត្តមេតិ ។ សេ ៩៩ ខុត្ត្ យថាកូន ខជានាន់ អយ់ ខុត្តសមុខយោត យថាកូនំ បជាលាត់ អយ់ ធុក្ខាធិរោ ភេត យេថាកូតំ បជាលាត់

១ ឱ. វិតសទ្ធោ ទិស្សតិ ។

អសុកោយ និងិនគេ អើហ្គឺ ខំណែកឯសត្វពួកនេះ ប្រកបដោយកាយ-សុចរិត ប្រកបដោយបើសុចរិត ប្រកបដោយមនោសុចរិត ជាសត្វ មិនគិះដៀល នូវព្រះអរិយបុគ្គល មានសេចក្តីយល់ត្រូវ ប្រកាន់នូវអំពើ ដែលយល់ត្រូវ លុះសត្វទាំងអម្បាលនោះ បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏បានទៅកើត ក្នុងសុគតិសុគ៌ទៅលេក ។ ភិក្ខុនេះដែលមានចក្ ទិព្វដ៏បរិសុទ្ធ កន្ងងចក្ខុរបស់មនុស្សធម្មតា តែងឃើញនូវពួកសត្វ កំពុង ប្បត កំពុងកើត ជាសត្វថោក៣០ ខ្ពង់ខ្ពស់ មានសម្បូរល្អ មាន សម្បុរអាក្រក់ មានគត់ល្អ មានគត់អាក្រក់ ដឹងច្បាស់ នូវពួកសត្ ដែលអន្តោលទៅតាមយថាកម្ម ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ ភិក្ខុនោះ កាលបើចិត្តតាំង៍មាំ បរិសុទ្ធផ្លូវផង់ មិនមានទីទួល គឺកំលេស ប្រុស ហក្សបក្តិលេស មានសភាពជាបិត្តន[់] គួរដល់ការ**នាក្**ម ជាចិត្តនឹង ធំង មិនញាប់ញុរ៍ទៅតាមអារម្មណ៍ យ៉ាងនេះហើយ ក៏បង្គោនចិត្តទៅ ដើម្បីអាសវត្ថុយញ្ញាណ គឺប្រាជាជាគ្រឿងដ៏ងនូវធម៌ដែលធ្វើអាសវៈឲ្យ អស់ទៅ ។ ភិក្ខុនោះ ដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះ៖ ក្តុ ដ៏ង៍ច្បាសតាមពិត ឋា នេះហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាធមិរិលត់ទុក្ខ

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មេឃុំ ខុត្តាធំរោជតាមិធី មដិមណៈតិ យដាកូតំ បជាលាតិ ៩មេ អាសាវតិ យថាកូតំ បជាលាតិ អញ្ សមុខដែលស្ល ៣៩១៤ ខេត្ត ឧយុខាស្ មាសុវឲ្យព្រះសង្គ្ ល់សង្គ្នំ ឧសសង្គ្រ អសុវត្ថិពេ-ជតាម៌ធី បដ៌បណ្ឌិ យ៩ាក្ទិស បជាសាតិ ។ ត្បា ស់ ជាឧតោ ស់ មក្សាតា គាមាសក់ចំ ចំនួ វិទុច្តេំ ភេសសព៌ ចិត្តិ វិទុច្ចេត អវិជ្ជាសេវាចិ ចិត្តិ နီဗဗ္ဗန် ၅ နီဗုန္ဓမ္မီ နီဗုန္ဓမ်ား ကျာယ^{ို} ဟောန် ၅ စီယာ ជាតិ រុសិត ត្រូញ្ចាំយំ គាត់ គារណ៍យំ ឆាមរំ ឥត្តត្តាយាត់ ខ**ជាភាត់ ។ ឃុំ** ឬក្កលោ នៅ អត្ត-ឧ ខរត្តទោ ឧ ខរបរិតាខនានយោកមនុយុត្តោ សោ អនត្តន្តទោ អបរន្តទោ និដ្ឋេ ជម្មេ និទ្ធាគោ និត្យគោ ស៊ីតិកូ តោ សុខប្បដិសំវេជី (១ហ្មកូ តេជ អត្តជា វិហរត់ ។

អភ៌ធម្មបំដាក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះផ្ទៃប្រតិបត្តិទៅកាន់ធម៌វិលភ័ទក្ ដឹងច្បាស់ តាមពិតថា នេះអាសវៈ ដ៏ង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះហេតុឲ្យកើតអាសវៈ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជមលេតអាសាវ: ដង់ច្បាស់តាមពិតថា នេះ ផ្ទុំប្រតិបត្តទៅកាន់ធម្មលែតអាសាវៈ ។ កាលបើភិក្ខុនោះ ដឹងយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តក៏រួចចាកកាមាសៅ:ផង៍ ចិត្តក៏រួចចាកភវា-សវ:ផង ចិត្តក៏រួចចាត្តអវិជ្ជាសវ:ផង ។ កាលបើចិត្តរួចផុត្តស្រឡះ ហើយ ជ្រាញាណ ក៏កើតមាន ឡើងថា ចិត្តអត្ថាអញផុត សឡះ ហើយ ។ ភិក្ខុនោះដ៏៦ញ្ជាស់ថា ជាតិរបស់អាគ្មាអញអស់ហើយ ព្រហ្មខ្លាយធម៌ អាត្មាអញជានប្រព្រឹត្តហើយ សោឡសកិច្ច អាត្មា អញជានធ្វើស្រេចហើយ មគ្គកាវនាកិច្ចដទៃ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី សោទ្យសកិច្ចនេះទៀត មិនមានឡើយ ។ បុគ្គលមិនដុតកំដៅ១នឯន៍ មិនប្រកបន្ទាការព្យាយាម ដើម្បីដុត្តកំដៅខ្លួនឯង ទាំងមិនដុត្តកំដៅអ្នក ដទៃ មិនប្រកបន្ទាការព្យាយាម ដើម្បីដុត្តកំដៅអ្នកដទៃ បុគ្គលនោះ មិនដុត្តកំដៅ ១នឯង មិនដុត្តកំដៅអ្នកដទៃ ជាអ្នកមិនមានសេបក្តីស្រែក ឃ្លាន មាន់តែ សេចការលត់ទុក្ខ ត្រជាក់ត្រជំ ទទួលសេចក្សុខ មាន ១៩៤៤ស្នេ មាគេជមាងខ្លែង ម្នេកជិត្ត ណួឌ្ឌេះ២គ ភ ភ

បតុក្កសិទ្ចេសោ

(១៣៦) គេនមោ ខ បុក្ខលោ ស្វាតា ។ លេស្សី ដុខ្គមស្រី ប្រមាន អណ្តុំ ដូច្នៃ ប្ដេល ស្សាតា ។ ភាគមោ ខ ប្ដុលេ ស-នេះ សោ ។ យស្ប ឬក្ខលស្ប នោះ សោ អព្យុហ៍នោ អយ់ វុច្ចត់ ឬកលោ សនោសោ ។ កាតមោ ខ បុគ្គលោ សមោយោ ។ យូស្សី ជុគ្គលូស្សី ម៉ោយោ មទ្បីស្លាយ មញ្ចុំ ដំដំនូវ ដំដំនេញ ជា គាត់គោ ខ ពុក្ខលោ សមានោ ។ យុស្ស ពុក្ខលស្ប មា នោ អព្យូហ៊ុនោ អយុ វុច្ចុទ្ធ ពុក្កលោ សមា នោ ។ (០៣៧) ភេទញ បុគ្គលោ លាភ យោង អជ្ឈត្ត ចេ-តោសម៩ស្បី ខ លាភ្នំ អភ្នំប្បញ្ញាជម្មាំជស្បីជាលារ ឥ ដេក្សា ពុក្សលា លាភិ យោតិ រួមសហកតានិ វា អា ្បសហគតានំ វា សមាបត្តីជំ ន លាក់ លោ-ត្ត្រីមក្សា វា ដល់ស្បា វា រារ្យ ព័ត្តលោ លាភ យោត អជ្ឈត្ត ខេតោសម៩សារ ជ លាភិ អភិប្ប-ញ្ជាដ្ឋាធិស្សិយ ។ ភេឌ្ឍ ជុក្ខលោ លាភិ យោត អត្តជាណិត្តត្រែបាយ ច ហេដ្ឋ អជ្ឈត្តិ

បតុក្កសិទ្ធេស

(១៣៦) បុគ្គលប្រកបដោយវាគ: គើដូចមេច ។ បុគ្គល ដែលមិនទាន់លះបង់កគ:ចេញជាន នេះហៅថា បុគ្គលប្រកបដោយ ។ បុគ្គលប្រកបដោយទោស: តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដែល មិនទាន់លះបង់ទោស:ចេញជាន នេះហៅថា បុគ្គលប្រកបដោយ រោស: ។ បុគ្គលប្រកបដោយមោហ: គេដូចមេច ។ បុគ្គលដែល មិនទាន់លះបង់មោហ:ចេញជាន នេះហៅថា បុគ្គលប្រកបដោយ មោហ: ។ បុគ្គលប្រកបដោយមាន: គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដែល មិនទាន់លះបង់មាន៖ ២ញាជាន នេះ ហៅថា បុគ្គលប្រកបដោយមាន៖ ។ (១៣៧) បុគ្គលជាអ្នកបានចេះតាសមថៈ ក្នុងសន្តាន តែមិន បានអធិប្បញាធម្មវិបស្សនា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលទ្ធ៖ ក្នុងហេកនេះ ជាអ្នកបានសមាបត្តិ ប្រកបដោយរូបក្តី ប្រកបដោយអរុបក្តី តែមិន ក្នុងសន្តាន តែមិនបានអធិប្បាញាធម្មវិបស្សនា យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គល ជាអ្នកបានអធិប្បាញាធម្មវិបស្សនា តែមិនបានចេតាសមថៈ ក្នុងសន្តាន

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ខេត្តេសមដស្ប ។ ៩ ខេត្ត ទ្វេ ។ ។ យោឌ លោកត្តមក្សា ។ ដលសា ។ ខ លាក *រូ*បសេសឥតជំ វា អ*ូ*បសេសឥតជំ វា **ស**មាបត្តីជំ រាំ ជុក្កលោ លាភិ ហោតិ អភិប្បញ្ញានម្មាំចស្បូនាយ ជ លាក់ អជ្ឈត់ ខេត្រោសមថស**្ម ។** កមេញ្ បុក្ខលោ លាភ ខៅ ខោត អជ្ឈត ខេត្រាសម**-**ជុស្ស ហង្គ ឧ អឌ្**ត្យិយាខគិ**រួតសារីខា៣ ឯ មុខេះ កាទ្វោ ឬក្ដលោ លាភិ យោតិ វូបសហគតានំ វា អុទ្រសហគតាធំ វា សមាបត្តីធំ លាក់ លោកុ-ស្ដែងជ្ជា ជ្ជ ដ្ឋាន ក្នុង ក្នង ក្នុង ទៅ ហោតិ អជ្ឈត្តិ ខេតោសម៩ស្ប លាភិ ខ អត្តនាំឈ្នះ គឺរុន្តសាទេណ ។ ២៩ឃំ ដដែល ទេ, លាភិ យោត៌ អជ្ឈត់ ចេតោសមថស្ប ន លាភិ ងឌ្ឌជាយោឌគីរួជ**សា្ទី**យ**ណ រ** មុខេយ្សថា ជីជលោ ւಜ್ ಯಾಸ್ (ಬಾಹ್ ಸ್ಥಚಲಾಕಾಣ್ಯ ಗ ಈಸ್ಥಚಲಾಕ-តាជំ វា សមាបត្តីជំ ជ លាភ លោកគ្រោមក្សា វា ដល់ស្បី ប្រព្រះ ខេត្ត ហេដ្ឋ ខេត្ត ខេត្រាសមថស្ប ខ លាភិ អភិព្យុញ្ញានឡាំមស្បួលយ ។

អភិធម្មបំពិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

តេដ្ឋបមេប ។ បុគលរុះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកបានលោកតមេគ ឬ លោក្តីត្រែល តែមិនបានសមាបត្តិ ប្រកបដោយប្រក្តិ ប្រកបដោយ អរុបក្តី បុគ្គលជាអ្នកបានអធិប្បញ្ញាធម្មវិបស្សនា តែមិនបានចេតោសមថ : ក្នុសស្ពន យ៉ាង៍ខេះឯង ។ បុគ្គលជាអ្នកបាន ២នោសមថៈក្នុងសនាន ទាំង បានអធិប្បាញាធម្មវិបស្សនា តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកបានសមាបត្តិ ប្រកបដោយប្រក្តិ ប្រកបដោយអរុបត្តិ បានលោ-ក្នុតវមគ្គប្រហេតុតវផល បុគ្គលជាអ្នកបានចេះតាសមថៈ ក្នុងសនានផង ជានអធិប្បាញ្ញាធម្មវិបស្សនាផង យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលជាអ្នកមិនបានចេ-តោសមថ:ក្នុងសន្តាន ទាំងមិនបានអធិប្បញាធម្មវិបស្សនា តើដូចម្ដេច ។ បគល 🤋 ក្នុង លោក នេះ ជាអ្នកមិនបានសមាបត្តិ ប្រកបដោយប្រក្ ប្រភពដោយអរុបត្តិ ទាំងមិនបានលោក្សមេគ្គ ឬលោក្សផល បុគ្គល ជាអ្នកមិនបានចេរនាសមថ: ក្នុងសន្ទាន ទាំងមិនបានអធិប្បញ្ញាធម្ម-វិបស្សនា យ៉ាងនេះឯង ។

បតុក្កនិទ្ធេសោ

(១៣៤) ភាគមោ ខ ពុក្ខលោ អនុសោធ-តាមី ។ ៩ ខេត្ត ខ្មុំ បុក្ខលោ គាមេ ខ ១៩ សៅតិ ខាបញ្ជា កម្មុំ ការោតិ អយុ វុទ្ធតិ បុក្ខលោ អនុ-សោនតាម ។ ភានមោ ខ បុក្ខលោ ជដ៏សោត-តាមី ។ ឥ ដេក ទ្វោ បុក្ខាលា កាមេ ខ ជ បដិសេ-វត៌ ទាបញ្ កម្មុំ ឧ រកតិ សោ សយាចំ ឧុក្គេជ សហាចំ នោមនស្បើន អស្បីត់ខេចឆ្នំ ដែនឃើ តរ្តស់ ត្រស់ខ្ញុំ ស្រស់ខ្ញុំ ខ្មុំខ្ញុំ ខ្មុំខ្ញុំ បុក្ខលោ ប្តជុំសោតតាម **។** កាតមោ ខ បុក្ខលោ ឋិតត្តោ ។ ៩ ខេក្ស ពុក្ខលោ មញ្ជូំ ឱ្យអ្នក-យាជំ សព្យាជនាជំ មរិទ្ធុយា ជុំមទាន់ កោ មោង ឌង ឧរុក្ខដំណាញ ឧសុស្តិខត្សើ ឧទាំ ហេម ឧភិ វិទូតិ បក្ខណៈ ឋិត្តេ ។ ភាគមោ ១ បុក្ខណៈ ទំណោ ទារ៩នោ ៩លេ ទំដូត ព្រាញ្ណេញ ។ ឥ ខេក្ស ពុក្ខលោ អាសវ៉ាន់ **១៤៣ ម**នាស់វ សច្ចិតាត្យ ឧបសម្បីជ្ជ ហែរតិ មយំ វុច្ចតិ បុក្ខលោ អ្នក្រោ ខារមខោ ឧកេ អ្នក្តីអ្ន ម្រាសិក្សេឃ វ

ចតុក្កសិទ្ចេស

(១៣៨) បុគ្គលទៅបណ្ដេយតាមខ្សែទឹក តើដូចម្ដេច បុគ្គល**្ទះ** ក្នុងលោកនេះ សេពកាមទាំងឡាយផង ធ្វើបាបកម្មផង នេះ ហៅថា បុគ្គលទៅបណ្ដោយតាមខ្សែទឹក ។ បុគ្គលទៅច្រាស់ខ្សែ ទឹក តើដូ**ចមេ**ច ។ បុគល**ាះ ក**ង្គលេកនេះ មិនសេពកាមទាំង ទ្យាយផង មិនធ្វើជាបកម្មផង បុគ្គលនោះ ១ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធមិ ឲ្យបរិសុទ្ធពេញលេញ ទាំងប្រកបដោយខុក្ខខ្វះ ទាំងប្រកបដោយ ទោមនសុទ្រ៖ ទាំងមានមុខទទឹកដោយទឹកក្អែកទួញយំខ្វះ នេះហៅថា បុគ្គលទៅប្រាស់ខ្សែទឹក ។ បុគ្គលមានខ្លួនតាំងនៅនឹង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ ជាខ្មប់ជាតិកៈកំណើត ក្រោះការអស់ទៅនៃ សព្រោជន: ជាចំណែកទាងក្រោម៥ ជាអ្នកបរិនិព្វានក្នុងសុទ្ធាក់ស-ព្រហ្មលេកនោះ មានសភាពមិនក្រឡប់ ចាកលេកនោះវិញ ហៅថា បុគ្គលមានខ្លួនតាំងនៅនឹង ។ បុគ្គលគ្គងទៅដល់ត្រើយ ជា ព្រាហ្មណ៍ឋិតនៅលើគោក តើដូចមេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ដោយបញ្ជាដ៏ទត្តមខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្ន ចេតេរមៃតុនិងបញ្ហាមៃតុំ ដែលមិនមានអាសារ: ក្រោះអស់ទៅនៃអាសារ: ជាព្រាហ្មណ៍ឋិត ទាំងទ្បាយ នេះហៅថា បុគ្គលគ្គងទៅដល់ត្រើយ នៅលើគោក ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(បយុស) យុទ្ធឃំ ដ់ស្លេល គណីទាំខែម ឈេយូ សុខេឌ អន់ឧឧប្យើ ។ មុខេយ្ណពិស្តា ដង់ហេវា អព្យុក សុត យោត សុត្តិ គេយ្យំ យេ្យការណ៍ សោ នុស្ស អុជ្ជាធ្លាស្ស សុន្តស្បា ឧ អន្តមញ្ញាយ ច ឌតិតយោល ច ឌតិចខែឌតិសីឌ្គល់ លោង វារូ ត់ដលោ គតិរីសាម្រែ ឈេខ សូខេច គច់តតបើ ឯ តេ៩ញ្ បុក្កលោ អប្បស្បុតោ ហោតិ សុតេន **१**-ត្ត នៅ មន្ត្រ គ្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ကောင်း လာနို့ ကေတာ့် ကြတာနက်ကို ကောင်း နေတင် នុង្សនយ្ដ បានយុ មានជត្ថ ពេល្ចំ សោ នេស្ស អណ្ឌសរា សុខសារ អនិងឃាល ខគិងឃាល ខគិ-ឋឌតីជីវឌ្ជនា ឈេង វារូ ជំងឺហេ អពីវភាវីមេ យោត សុតេន ឧបបញ្ជា ។ ភេ៩ញ បុក្កលោ ពហុស្ស៊ុតោ ហោតិ សុតេជ អនុមមណ្ឌេ ។ ៩ េះ-កទ្សេរ បុក្ខសុស្ស ពហុកំ សុតំ យោត៌ សុត្តំ គេឃ)ំ វេយ្យាការណ៍ តាម៉ំ ឧធាធំ ៩គឺវុគ្គកំ ជាគក់

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

(១៣៩) បុគ្គលជាអ្នកចេះដឹងតិច មិនប្រតិបត្តិតាមដោយការ ចេះដឹង តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលេកនេះ ជាអ្នកមានពុទ្ធ-វចនៈ គឺ សុត្តៈ គេយ្យៈ វេយ្យករណៈ គាថា ១៣នៈ ឥតវិត្តកៈ ជាតក: អពុតធម្ម: ៧៤ល្វ: មានប្រមាណតិច បុគ្គលនោះ មិនដឹង ន្ទាំអត្តនៃពុទ្ធវិបនៈដែលមានប្រមាណតិចនោះ មិនដឹងខ្លាំធមិ មិនប្រតិបត្តិ ធម៌ តាមសមគួរដល់ធម៌ បុគ្គលជាអ្នកចេះដឹងតិច មិនប្រតិបត្តិតាមដោយ ការចេះដឹង យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គល ជាអ្នកចេះដឹងតិច តែប្រតិបត្តិតាម ដោយការចេះដឹង តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ មានពុទ្ធ ជាតក: អពុតធម្ម: វេទល្វ: មានប្រមាណតិច តែបុគ្គលនោះ ដឹង៍នូវ អត្តនៃពុទ្ធវិចន:មានប្រមាណតិចនោះ ដឹង៍នូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌តាម សមគរដល់ធម៌ បុគ្គល ជាអ្នកចេះដឹងតិច តែប្រតិបត្តិតាមដោយការ ចេះដឹង យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គល ជាអ្នកចេះដឹងច្រើន តែមិនប្រតិបត្តិ តាមដោយការចេះដឹង តើដូចមេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ មាន ពុទ្ធវបនៈគឺសុត្ត: គេឃ្យុ: វេឃ្យាករណៈ គាថា ១១នេះ ឥតិត្រិក: ជាគក:

បតុក្កនិទ្ធេសោ

ឧស្សាក្សីខេត្ត ស្ដេង ស្ដេង និងពិត្រ ឯ ឧស្សាក្សីខេត្ត ស្ដេង ស្ដេង និងពិត្ត ឯ ស្ដេង អនុម្មាធិត្ត ស្ដេង ស្ដេង ស្ដេង ស្ដេង ស្ដាំ ប្រុង ស្ដេង ស្ដាំ ប្រុង ស្ដេង ស្ដាំ ប្រុង ស្ដាំ ស្ដាំ ប្រុង ស្ដាំ ស្ដាំ ប្ដាំ ស្ដាំ ស្ដាំ ប្រុង ស្ដាំ ស្ដាំ

(១៤០) គេតមោ ៩ បុក្កលោ សមណេមនលោ ។ ៩ ខេត្តច្នោ បុក្កលោ តិឈ្លំ សញ្ញាជនាជំ
បរិត្តាយា សោតបញ្ញា ហោតិ អវិធិទាតខម្មោ ធិយតោ សម្ពោធិបាយលោ អយំ វុច្ចតិ បុក្កលោ សមណមុខលោ ។ គេតមោ ៩ បុក្កលោ សមណេចខុមោ ។

ចតុក្កនិ**ទ្ទេស**

អត្តតធម្ម: វេទល្ប: មានប្រមាណច្រើន តែបុគ្គលនោះ មិនដឹងនូវ
អត្តនៃពុទ្ធវចន:មានប្រមាណច្រើននោះ មិនដឹងនូវធម៌ មិនប្រតិបត្តិធម៌
តាមសមគ្គរដល់ធម៌ បុគ្គល ជាអ្នកចេះដឹងច្រើន តែមិនប្រតិបត្តិតាម
ដោយការចេះដឹង យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលជាអ្នកចេះដឹងច្រើន ទាំង
ប្រតិបត្តិតាមដោយការចេះដឹង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោក
នេះ មានពុទ្ធវចន: គឺ សុត្ត: គេយ្យ: វេយ្យករណ: គាថា
ទពន: ឥតិវុត្តក: ជាតក: អពុតធម្ម: វេទល្ង: មានប្រមាណច្រើន
ទាំងបុគ្គលនោះ ដឹងនូវអត្តនៃពុទ្ធវចន:មានប្រមាណច្រើន ដឹងនូវធម៌
ហើយប្រតិបត្តិធម៌តាមសមគួរដល់ធម៌ បុគ្គលជាអ្នកចេះដឹងច្រើន ទាំង
ប្រតិបត្តិតាមដោយការចេះដឹង យ៉ាងនេះឯង ។

(១៤០) បុគ្គលជាសមណៈមិនកម្រើក តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល

ខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកដល់នូវសោតៈ មានកិរិយាមិនធ្លាក់ចុះជា

ធម្មតា ជាបុគ្គលទៀនទាត់ មានការគ្រាស់ដឹង ប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ

ព្រោះការអស់ទៅនៃសញ្ហោជនៈ ៣ នេះហៅថា បុគ្គលជាសមណៈ
មិនកម្រើក ។ បុគ្គលជាសមណៈដូចផ្កាឈូកក្រហម តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

យា រាក់ នេះអមាសាន នៃខុត្ត សកានាតាមី ហោតិ សត់នៅ ៩៩ លេក អក្ស ខុត្តស្បិន្តិ កក្រត់ មញ្ចុំ ពុទ្ធលោ មានបានដង ។ កតមោ ខ ឬក្តលោ សមណបុណ្ឌរីកោ ។ ៩ េះ-កេទ្តោ ជុក្ខលោ ជញ្ជុំ ជុំក្សេកិយាជំ សញ្ចោ-ជនាធំ មរិត្ត្យា មុំមទាត់គោ មោត តត្ត ត្សច្ចណ្ឌ មសុស្ត្រភាព សុស្សា លោយ មញ្ វុទ្ធ ពុក្ខលោ សមណៈពុណ្ឌៈ កោ ។ កាតមោ ខ បុក្ខលោ សមាណេសុ សមណសុខ្មាលោ ។ ឥ េះ-តេទ្ធោ ឬក្រលោ អាស្សន ទេ**យា អ**នា**ស**វិ ចេតោ-វិទុត្ត ចញ្ជាមិន្ត្ត នូវដ្ឋា ជាធ្មេស សង្គ្រាញ មជ្ឈមាន ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង សម ណេសុ សមណសុខុម លេខ ។

បតុក្កនិទ្ចេណេ និដ្ឋិតោ ។

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលប្បញ្ញាត្តិ

បគ្*ល* ៖ ក្នុរ លោក នេះ ជាសក្សគាម មកកាន់លោក នេះអស្ប៉ាវ: ម្ពងទៀត ទើបធ្វើនូវទីបំផុតនៃខុត្តបាន ក្រោះការអស់ទៅនៃសញ្ញោជន: ញ ក្រោះភាពស្រាលស្ដើងនៃវាគ: ទោស: និងមោហ: នេះហៅថា បុគ្គលជាសមណ: ដូចជាឈ្កុក្រហម ។ បុគ្គលជាសមណ: ដូចជា ឈ្មុកស តើដូ មេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលេកនេះ ជាឱ្យបុគ្គិក: កំណើត ក្រោះការអស់ទៅនៃសញ្ហោជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ជាអ្នកបរិនិញ្ជាន ក្នុងសុទ្ធាវាសព្រហ្មលោកនោះ មានសភាពមិនត្រឡប់ ហកលេកនោះវិញ នេះហៅថា បុគ្គលជាសមណៈ ដូចជាឈុកស **។** បុគ្គលជាសមណៈចម្រើនដោយសុ១ ក្នុងពួកសមណៈ គើដូចម្ដេច ។ ឋគ្គលរ្ទះ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច ដោយបញ្ហាដ៏ទត្តម ដោយ ខនិង កង្គបច្ចុប្បន្ន នូវចេត្រៅមុត្តនិងបញ្ជាមុត្ត ដែលមិន មានអាសវ: ព្រោះការអស់ទៅនៃអាសវ:ទាំងឡាយ នេះហៅថា បុគ្គល ជាសមណ:ចម្រើនដោយសុខ ក្នុងពួកសមណ: ។

ចច់ ចតុក្កនិទ្ទេស ។

បញ្ចូកគ៌ទ្ទេសោ

(0,0) ele m m m m m m m mវិទ្យុឌីសារី ខ ហោតិ តញ្ជា ខេតោវិទ្យុនិ ខញ្ញាវិទ្យុ យជាកូត ឧប្បជា**ភា**ត់ យត្សា ្ត នប្បជា ទាបកា អតុសលា ជម្ពា អប់សែសា ជំរុជ្ឈធំ សោ រៀវុធស្បី វុខទួលោ មាល់ស៊ីខេរ សេ មាដើ-ជា អាសាវ សំដៃ្គ្ញុំ ប្បើ្ជអាជោ អាសាវ បង្កើរ មាន់ មុខភាព មានេះ មានព្យ ឯងព្រំ ឯងព្រំ ឯងព្រំ និសារដេ អាសាវ បដិវិនោធេត្<u>ត</u> ចិត្ត ចញ្ញា សង្គេ ស្រុសណ្ឌី អត់ឃ ឧឃុំនេខ ដែលបទ សមស ទេ តាស្ស្តីតំ ។ តុគ្រ ហ្វាយំ ពុក្កលោ អារុទ្ធន៍ ជ វិច្យដ៏សារី ហោត់ តញ្ចូ ចេតៅម៉ឺត ចណារុម្ម័ន្ត ៣ឧឯងខ្លួន ខេត្ត បានមន្ត្រី នេះ ឧព្យុញ្ញ ទាខកា អតុសហ ជុញ្ញ អចរសេសា ច្ចុះជាខ្ញុំ សោ ស្គ្រក់រំ ដូនខ្ពុំលោ មាល់កាំខេ

បញ្ចុក**តំ**ទ្ទេស

 $\{g \downarrow g\}$ បណ្តាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គលណា ប្រព្រឹត្តល្មើសផង ជាអ្នកមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយផង៍ មិនដឹងច្បាស់តាមពិត នូវចេ តោ-វិមត្តនិងបញ្ជាវិមត្តនោះ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំង នោះ របស់បុគ្គលនោះ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យរលត់ទៅវិញ មិន មានសេសសល់ផង៍ បុគ្គល នោះ គួរឲ្យគេស៊ីបានយ៉ាង៍នេះថា លោក មានអាយុ មានអាសវៈទាំងឡាយ ដែលកើតអំពីការប្រព្រឹត្តិល្មើស កើតមាន ទាំងមានអាសវៈទាំងឡាយ ដែលកើតអំពីសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ចម្រើនដុះដាល (ក្រោះហេតុនោះ) សូមលោកមានអាយុ លះបន់ ន្ធវិពុកអាសា: ដែលកើតអំពីការប្រព្រឹត្តល្មើស បន្ទោបង៍ន្ទវិពុកអាសារ: ដែលកើតអំពីសេចក្តីក្តៅក្រហាយចោលចេញ ហើយចម្រើន នូវចិត្តនិង បញ្ជាត់ទៅ កាលបើយ៉ាង៍នេះ លោកមានអាយុ និង៍ជាអ្នកស្មើដោ**យ** បុគ្គលទី៩ ឯ ណោះ ។ បណ្ដាបុគ្គលទាំង នោះ បុគ្គលណា ប្រព្រឹត្ត ល្មើស តែជាអ្នកមិនមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ទាំងមិនដឹងតាមពិត នូវ បេតៅមិត្តនិងបញ្ហាវិមុត្តនោះ ដែលជាហេតុធ្វេទ្យពួកអកុសលធមិ លាមកទាំងនោះ របស់បុគ្គលនោះ ដែលកើត**ឡើ**ងហើយ ឲ្យរលត ទៅវិញ មិនមានសេសសល់ បុគ្គលនោះ គួរឲ្យគេស្តីបានយ៉ាង៍នេះ**ថា**

អភិធម្មចំជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សោ អាម្តេយ អាសាវ សំផ្ទៃខ្លុំ ថ្ងៃដ្រឹសារជា អា-សវា ឧទ្បវឌ្ឍត្តិ សាធុ វតាយស្មា អារម្ភដេ អាសវេ ឧសភា ខ្ទុំ ឧយ្ណ សង្គ្រ ស្នេស អ្នង ចញ្ចុមេន ចុក្ខលេន សមសមោ កាំស្បូតិតិ ។ နား ေတာ့ အီးကောင္း မားမွာနီ ဂ်ီးရွဆီမာနီ យោត៌ តញ្ជា ខេតោម៉ៃត្តី បញ្ជាមិត្តិ យថាក្នុត ខេត្តជាខាឌ្ឌ លង្កស្បី នេះ ៩៩៧៩៦ ខាឧយា អយុ-សលា ឧញ្ញា អចរិសេសា ឧ៍ដៅ្ត្តិ សោ ឯមែស្ប វេចឌ័យោ អាយស្នាតា ទោ អារុទ្ធជា អាស្វា ជ ស់ផ្លៃ វិប្បដ៏សារជា អាសវា បង្គេៗគ្និ សាឌុ វតាយស្មា វិច្បដ៏សារដេ អាសវេ ចដ់វិធោខេត្តា ចិត្តិ ជុស្តលេខ មានមាន ស្នេក្សា ស្នេ ស្នា ភ្នំ បុក្ខលោ ន អាម្ពេត ន វិប្បដិសារី យោតិ

អភិធម្មចំដក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

លោកមានអាយុ មានអាសវៈទាំងឡាយ ដែលកើតអំពីការប្រព្រឹត្តិ ល្មើសកើតមាន តែមានអាសវៈទាំងទ្បាយ ដែលកើតអំពីសេចក្តីក្តៅ ក្រហាយ មិនចម្រើនដុះដាលទេ (ក្រោះហេតុនោះ) សូមលោកមាន អាយុ លះបង់ពួកអាសវៈ ដែលកើតអំពីការប្រព្រឹត្តិល្មើសចេញ ហើយ ចម្រើននូវចិត្តនិងបញ្ហាតទៅ កាលបើយ៉ាងនេះ លោកមានអាយុ នឹង ជាអ្នកស្មើដោយបុគ្គលទី ៩ ឯណោះ ។ បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល ណា មិនប្រព្រឹត្តល្មើសទេ តែមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ទាំងមិនដឹង ច្បាស់តាមពិត នូវចេតោវិមុត្តនិងបញ្ហាវិមុត្តនោះ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យពួក អកុសលធម៌ជំលាមកទាំងនោះ របស់បុគ្គលនោះ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យរលត់ទៅវិញ មិនមានសេសសល់ បុគ្គលនោះ គួរឲ្យគេស្តីបាន យ៉ាង៍នេះថា លោកមានអាយុ មានអាសវៈទាំងឡាយ ដែលកើតអំពី ការប្រព្រឹត្តិល្មើស មិនកើតឡើងទេ តែមានអាសាវៈទាំងឡាយ ដែល កើតអំពីសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ចម្រើនដុះដាល (ព្រោះហេតុនោះ) សូម លោកមានអាយុ បន្ទោបង៍ពួកអាសវៈ ដែលកើតអំពីសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ចោលចេញ ហើយចម្រើននូវចិត្តនិងបញ្ហាតទៅ កាលបើយ៉ាងនេះ លោក មានអាយុ នឹងជាអ្នកស្មើដោយបុគ្គលទី៩ឯណោះ ។ បណ្ដាបុគ្គល ទាំងនោះ បុគ្គលណា មិនប្រព្រឹត្តល្មើស មិនមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយទេ

បញ្ចុកនិទ្ទេសោ

អាសារុខ ខណ្ឌ សាជ់ហាខ្ញុំ រ សារុក្ស ខណ្ឌ សាជ់ហាខ្ញុំ រ សារុក្ស ខណ្ឌ សាជ់ហាធ្វំ សាជ្ជ មេខ្មុំ សោជ្ជ មេខ្មុំ សាជ្ជ មេខា សារុក្ស មេសា សារុក្ស មេសា សារុក្ស មេសា សារុក្ស មេសា សាជ្ជ សាជ សាជ្ជ មេសា សាជ្ជ មេសា សាជ្ជ មេសា សាជ្ជ មេសា សាជ្ជ សាជ្ជ សាជ្

ខេទ្ទា ងដោយត្ន ។ យនុយាំ ដដែល មា្សក្រទេ ។ យនុយាំ ដដែលម្ន គាំ ដង្គេល ខេទ្ធាំ ងដោយត្ន ។ ម្នាំ មេ ខេត្ត ខ្មាំ ខ

តែមិនដ៏ងច្បាស់តាមពិត នូវចេ តៅមុត្ត និងបញ្ជាវិមុត្តនោះ ដែលជា
ហេតុធ្វើឲ្យពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ របស់បុគ្គលនោះ ដែល
កើតឡើង ហើយ ឲ្យលេត ទៅវិញ មិនមាន សេសសល់ បុគ្គលនោះ
គួរឲ្យគេស្តីបានយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុ មានអាសវៈទាំងឡាយ
ដែលកើតអំពីការប្រព្រឹត្តិ ល្មើសមិន កើតមាន ទាំងមានអាសវៈទាំងឡាយ
ដែលកើតអំពីសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ក៏មិនចម្រើនដុះដាល ឡើយ (ព្រោះ
ហេតុនោះ) សូមលោកមានអាយុ ចម្រើននូវចិត្តនិងបញ្ហាតទៅ កាលបើ
យ៉ាងនេះ លោកមានអាយុ និងជាអ្នកស្មើដោយបុគ្គលទី ៩ ឯណោះ ។
នេះ បុគ្គល ៤ ពួក ដែលបុគ្គលជាទី ៩ ឯណោះ កាលខុស្មានយ៉ាង
នេះ ប្រៀនប្រដៅយ៉ាងនេះ ហើយ វមែងដល់នូវការអស់ទៅនៃអាសវៈ
ទាំងទ្បាយ តាមលំដាប់ ។

(១៤៤) បុគ្គលឲ្យហើយគ្រឡប់មើលជាយវិញ តើដូចម្ដេច។
បុគ្គលរូះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យនូវចីវ៖ ចិណ្ឌូពុត សេនាសន: និង
គិលានហ្វូចួយកេសដូចវិក្ខារ ដល់បុគ្គលណា បុគ្គលអ្នកឲ្យនោះ មាន
សេចក្ដីត្រះរិះយ៉ាងនេះថា អាគ្មាអញឲ្យ ឯបុគ្គលនេះទទួលយក លុះ
ឲ្យហើយ ត្រឡប់មើលងាយបុគ្គលនោះវិញ បុគ្គលឲ្យហើយ ត្រឡប់
មើលងាយវិញ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលមើលងាយ ព្រោះការនៅរួម

អភិធម្មបំជីពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អៅជាទាត់ ។ ឥ េកច្នេះ ពុក្ខលោ យេជ ពុក្ខ-លេខ សន្ទឹ សំសេតិ ខ្វេ វា តំណិ វា ស្បា្តិ តមេនំ សំវាសេន អាជាភាតិ ឃុំ បុក្កលោ សំវា-សេខ អៅជានាត៌ ។ ភេ៩ញូ បុក្កលោ អាដេយ្យ-មុខោ យោតិ ។ ឥ េក េត្ត ពុក្ខលោ មក្ស ្នំ ក្នុង ដែញ ក្នុង ស្នេះ ខេត្ត ក្នុង ក្នុង ស្នា ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ဗုဋ္ဌိက တောင်္ခ ^ညိ ဗုဇ္လလာ អាដេយ្យមុខោ တောင်္ခ ។ បុក្ខលោ ឥត្តស្សេះខ្នា យោគ៌ ឥត្តភេត្តិ ឥត្តបេៗមោ ឥត្តវប្បសាធោ រារ៉ូ ជុក្ខហេ ហេហេ យោតិ។ យន្តលំ ត់ដលោ ឧស្មើ គោតិលោ ឈេម ។ ។ ។ ១ កេទ្តោ ដុក្ខលោ កុសលាកុសលេ ជម្មេ ជ ជាជាតិ សារជា្លន់ជ្រើ ខគើ ខ មាសង្ ស្នេខាញហ្វែង ខគើ ឧ ជា**ភាត់** កណ្ដេក្ត្រកព្រឹកាកេខម្មេ ឧ ជាភាត់

អភិធម្មបំដឹក កុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

តេដ្ឋបម្រេច ។ បុគ្គល ខ្លះ កង្គលេកនេះ នៅរួមជាមួយ នឹងបុគ្គលណា អស់ ៤ ឆ្នាំក្ដី អស់ ៣ ឆ្នាំក្ដី ក៏មើលងាយបុគ្គលនោះ ព្រោះការនៅ រួម បុគ្គល មើលងាយ ក្រោះការ នៅរួមយ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលមាន ម្យារៀម្ពាយ តេដ្ឋបម្តេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុងលោកនេះ កាលបើ មានគេពោលគុណក្ដី ពេសក្ដី របស់បុគ្គលដទៃ ក៏ចុះចិត្តជឿភាមមួយ រំពេច បុគ្គលមានមុខដឿង៌ាយយ៉ាង៍នេះឯង ។ បុគ្គល់រ៉េស៊ិះពាក្រុះ តើ ដ្ចមេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ មានជំនឿផ្ដែសផ្ដាស មាន ការសេពគប់ផ្ដែសផ្ដាស មានសេចក្ដីស្រឡាញ់ផ្ដែសផ្ដាស មានសេចក្ដី ដ្រះថ្ងាធ្មេសផ្ដាស បុគ្គលសែ៌ះពក្រុះ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលល្អធំ ទៅ ត្រើដូចមេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ មិនដឹងនូវធម៌ជា ក្សលនិងអកុសល មិនដឹងនូវធម៌មាន គេសនិងធម៌មិនមាន គេស មិន ជំងំនូវធម៌យោកទាប និងធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ មិនដឹងនូវធម៌មានចំណែកប្រៀប ដោយវត្តមានពណ៌ខ្មៅនិងពណ៌ស បុគ្គលល្ងខ្មែរ យ៉ាងនេះឯង ។ (១៤៣) បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល៩ពួក ប្រៀបដោយ ទាហាន គេដូចមេច ។ ទាហានមាន ៤ ពួកគឺ ទាហាន១៖ ក្នាលេក

បញ្ចូកគឺទ្ចេសោ

រដក ពោវ ឧិសា សំសំឧត សៃឧត ឧ សន្តត ជ សុស្ត្រាត់ សុស្ត្រម ងុស្ត្រិ ឯវេទ្រេច ៩ ដេ-កាទ្វោ យោជាដីវេ ហោតិ អយំ ១៤មោ យោ-ជាជីវេ សស្តេ សំវិជ្ជមានោ លោកស្មឹ ។ មុខ ចមាំ ៩ ខេត្ត ទ្វោ មេសភាជីវេ សមាតិ រជក្តុំ មចិច ទោ ជជកពោវ ឧិស្វា សំស៊ីឧត៌ វិស៊ីឧត៌ ឧ សន្ត្ត ន សក្តោត សង្កាម ជុំតាត់ ឯ៤៤មាច ៩ នេកច្នេះ យោជាជីវេ ហោតិ អយ៌ ខុតិយោ យោជដីវេ សន្តោ សំដៃ្ទមលា លោកស្ពឺ ។ បុធ ខេចវំ ៩ ខេត្ទ ច្នេះ ខេត្ត ដែក សហគំ ដេក្តី សហគំ ឧជត្ត អចិខ ទោ ឧស្សាឧឧ ពោះ សត្វ សំស៊ីឧត៌ វិសីឧតិ ជ សជ្ជតិ ជ សក្តោតិ សគ្គាមិ ជុំតាំតុំ ស្សាវ្រាត្រ ។ នេយ្ស លោយ ខ្មែរ នេះ មេ មេ នត់យោ យោជាជីវេ សន្ត្រា សំផ្ទៃពេល លោក-ស្ពឺ ។ មុខ ខមរំ ឥ ខេក ទោ្វ យោជាជីវេវ សមាត់ រដក្តុំ សហគិ ឧដក្តុំ សហគិ ឧស្សាឧធិ អចិច សេ ភ្នាសារ ស្ព័ន្ទ មាំជទី្ទ ង្សាខ្មែត្

នេះ គ្រាន់តែឃើញនូវចុងនៃធូលី (ដែលហុយខ្សើង) ក៏រួញពថយ ក្រោយ មិនហ៊ានតទល់ មិនអាចចូលកាន់សង្គ្រាម ទាហានខ្វះ ក្នុ លោកនេះ មានសភាពយ៉ាង៍នេះឯង នេះ ពហានទី១ វមែងមាន ក្នុងលោកនេះ ។ មួយទៀត ទាហាន១៖ ក្នុងលោកនេះ អត់ទ្រាំនូវ ចុងខែតូលីបាន តែដល់ឃើញចុងទង់ជ័យ (ខែបញ្ហាមិត្ត) ក៏រួញរាថយ ក្រោយ មិនហ៊ានត្រល់ មិនអាចចូលកាន់សង្គ្រាម ទាហាន 🤋 ក្នុង លោកនេះ មានសភាពយ៉ាង៍នេះឯង នេះព្យានទី៤ វមែង៍មានក្នុង លោក ។ មួយទៀត ទាហាន១៖ ក្នុងលោកនេះ អត់ទ្រាំនូវចុងនៃ ធ្លល់ អត់ទ្រាំនូវចុងនៃទង់ជ័យ (នៃបញ្ចមិត្ត) បានដែរ តែលុះពុសំឡេង ហ៊ោ ក៏រួញក ថយក្រោយ មិនហ៊ានត្លល់ មិនអាចចូលកាន់សង្គ្រាម ទាហានខ្វះ ក្នុងលោកនេះ មានស**ភាព**យ៉ាង៍នេះឯង នេះទាហានទី ៣ រមែងមានកងលោក ។ មួយទៀត ទាហាន១៖ កង្លោកនេះ អត ទ្រាំនូវចុងនៃធូលី អត់ទ្រាំនូវចុងនៃទង់ជ័យ អត់ទ្រាំនូវសំឡេង ហ៊េចាន ដែរ តែត្រាំគេបៀតបៀន ក៏វិនាសស្លាប់ខ្លួន ក្រោះការប្រហារបន្តិចបន្តួច

អភិធម្មចំដីពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ឥ ខេត្ត ទ្វោ យោជាជីវេ ហោតិ អយំ ខតុ ត្នោ យោជីវេ ស្ត្រោ សំរិជ្ជមានោ ហោកអ្មឺ ។ បុខ ខប់ ឥ ខេក ទ្វោ យោជាជីវេ សហតិ ជេក្តិ សហតិ ជជក្តិ សហតិ ជជក្តិ សហតិ ជជក្តិ សហតិ ជជក្តិ សហតិ ជជក្តិ សហតិ ជជក្តិ សហតិ សញ្ជានធំ សហតិ សឲ្យហារំ សោ តំ សក្តាម អភិវិជិធិត្វា វិជិតសក្តាមោ តមៅ សក្តាម-ស៊ីអំ អជ្ឈាវសតិ ಖវា ទោប យោជាជីវេ សត្តោ ជីវេ ហោតិ អយំ បញ្ហាមា យោជាជីវេ សត្តោ សំវិជ្ជមានោ ហោកអម្មឺ ។ ៩ ខេ បញ្ហា យោជាជីវា សត្តោ សំវិជ្ជមានោ ហោកអម្មឺ ។ ៩ ខេ បញ្ហា យោជាជីវា សត្តោ សំវិជ្ជមានា ហោកអម្មឺ ។

មុខ មួយ ក្នុយាន្ទ អត់យញ្ជាំ សាត យាធ ប្ មាល់ ក្នុះទីសស មួយ ។ យាង មួយ ក្នុ មាល់ ក្នុង ។ ក្នុង ។ យាង មាន សា មាន ក្នុង ។ ក្នុង ។ ក្នុង ក្នុង ។ មាន ក្នុង ។ ក្នុង ។

ទ ម. សត្វាបត់ **។**

អភិធម្មចិដិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ទាហានៗ: ក្នុ លោក ខេះ មានសភាពយ៉ាង នេះឯង នេះទាហានទី ៤
វមែងមានក្នុ លោក ។ មួយទៀត ទាហានៗ: ក្នុ លោកនេះ អត់
ទ្រាំនូវចុង នៃធូលី អត់ទ្រាំនូវចុង នៃទង់ជ័យ អត់ទ្រាំនូវសំឡេង ហ៊ោ អត់
ទ្រាំនូវការប្រហាបោន ទាហាន នោះ ឈ្នះសង្គ្រាមនោះ មានសង្គ្រាម
ឈ្នះស្រឡះ ហើយ ក៏នៅគ្រប់គ្រង់ក្បាលសង្គ្រាម(១) នោះឯង ទាហាន
វ្វះ ក្នុ លោកនេះ មានសភាពយ៉ាង នេះឯង នេះទាហានទី ៤ វមែង
មានក្នុ លោក ។ នេះ ទាហាន ៤ ពួក វមែងមានក្នុ លោក ។

(១៤៤) បុគ្គល ៩ ពួក ប្រៀបដោយទាហាននេះ វមែនមាន

អង់ពួកភិក្ខុ ក៏យ៉ាងនោះឯង ។ ភិក្ខុ ៩ ពួក តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុខុះ

អង់សាសនានេះ គ្រាន់តែឃើញចុងនៃធូលី ក៏រួញក ថយក្រោយ មិនត

ទល់ មិនអាចបន្តខ្លុំព្រហ្មចរិយធម៌ ធ្វើឲ្យប្រុកដខ្លុំភាពថយកម្វាំងិក្ខុង

សិក្ខា លះបង់ខ្លុំសិក្ខា វិលគ្រេឡប់មកកាន់គេទៅកេទាបវិញ ។ ចុះអ្វីជា

ចុងនៃធូលីរបស់ភិក្ខានោះ ។ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ បានឲ្យថា ក្នុងស្រុកក្ដី

១ ហៅថា រណសំរុំ កំបាន ។

បញ្ចូកនិទ្ធេសោ

ចូមគេ ប្នង្ខំ ប្ទមារ ប្នង្សាសៃ ខេស្មីខ្ពស ទាសាជិកា មរមាយ វណ្ណទេក្ខាតាយ សមញ្ជាត់តាត់ សោ តំ សុត្វ សំស័ឧត៌ វិស័ឧត៌ ឧ សន្តម្ភត៌ ឧ ស-្តោតិ ព្រហ្មខាំយ៍ សន្តាធេតុំ សិក្ខាធុពូល្យំ អាកែត្រ ស្ទី ឧជ៌មាព ស្នេញរុខ្ខំ មុខឧអា មេដ្ឋ វ សេយ្យដាចិ សេ យោជាជីវេ រជក្តព្រាវ ឱ្យ សំស័ធត់ វិស័ធត់ ១ សន្ទ្រត់ ១ សក្តោត់ សង្គាមំ នុំងរុះស្ដុំ ងន្ទិតសេ មញ្ចុំ ជុំស្គីលេ ឯ ស្គាំស្មែត ភ្ វា គេមេរិ ខ្មែល លោខ ។ មេលូ ឧកុមេរ យោជាជីវូបមោ បុក្កលោ សណ្ដេ សំវិជ្ជមានោ ភិក្ខុ-រជត្ត អចិច ទោ នជក្កពោះ ឧិស្វា សំស័ឧត៍ វិសីឧត៌ ជ សន្តម្ភតិ ជ សក្តោតិ ត្រូញ្ចាំឃំ လတ္စုဒေရှိ လ်က္ခွာဒု၅လ၂ိ မ်ားကြားရွာ လ်က္ခွ် ဗဋ္ဌာလ ហ័យលាវត្តិ ។ កិម្មា ជជក្មុំ ។ ៩ជ ភិក្ខុ ន ហៅ ទោ សុឈាត់ អមុគស្មុំ ជាម តាមេវា

១ ធ. លោកស្មឹ ។

បញ្ជាក់ខ្មែស

ក្នុងនិតមក្តី ឯណោះ មានស្រី ឬកុមារិមានរូបល្អ គួររមិលមើល គួរជ្រះថ្ងា ប្រកបដោយពណ៌នៃសវីរៈ ដ៏ល្អក្រៃលៃង ភិក្ខុនោះ លុះ បានព្ទដំណឹងនោះហើយ ក៏ព្រោក ៥យក្រោយ មិនតេ ល់ មិនអាច បន្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ធ្វើឲ្យប្រុកដន្តវភាពថយកម្លាំង ក្នុងសិក្ខា លះ បង់នូវសិក្ខា វិលត្រឡប់មកកាន់កេទ្ធ ហេតុទាបវិញ នេះ ឈ្មោះថា ចុងនៃធ្លូល របស់កិត្តនោះ ។ ៣៣៩នោះ ឃើញខ្លូវចុងនៃធ្លូលី ហើយ ក៏រួញរា ថយក្រោយ មិនហ៊ានតទល់ មិនអាចចូលកាន់សង្គ្រាម មានទមមាយ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទមមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ ប្រក្សារៈ ក្នុង លោកនេះ មានសភាពយ៉ាង៍នេះឯង ។ នេះបុគ្គលទី ១ ប្រៀបដោយទាហាន វមែងមានក្នុងពួកកិក្ខ ។ មួយ ទៀត ភិក្ខុខ្វះ ក្នុងសាសនានេះ អត់ទ្រាំនូវចុងនៃធូលីបាន តែលុះឃើញនូវចុងនៃ ទង់ជ័យ ហើយ ក៏រួញn ថយក្រោយ មិនហ៊ានតទល់ មិនអាច បន្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ធ្វើឲ្យប្រាកដន្តវភាពថយកម្លាំង ក្នុងសិក្ខា លះ บล์รู/มิฐา ใบเลดูเบ่ยกกรเกดเชากดบใญ ๆ บุ๋๋เห็นาบุล์เลดส์ ជ័យរបស់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុកដ៍សាសនានេះ មិនបានព្ទថា ក្នុងស្រុកក្

អភិធម្មបំដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ច្នុះ ត្រ មន្ត្ទី ប្រ មានប្រ ក្នុង ខ្លួន ប្រ ក្នុង ប្រុង ប្រ ក្នុង ប្រុង ប្រ ក្នុង ប្រុង ប្រ ក្នុង ប្រុង ប្រ ក្នុង ប្រុង ប្រ ក្នុង ប្រុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្នុង ប្រ ក្នុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្នុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្នុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្រុង ប្រ ក្នុង ប្ទង្គិត ប្រ ក្នុង ទាសាឱិកា បមេយ យ្ហៃទេក្ខាតាយ សមន្នា-កតាត់ អច់ច ទោ សាមំ បស្ប៉ុត់ ឥគ្គី ។ កុមារី ಗ ಕಾಶ್ಮ್ರಥ ಜನ್ನು ಪ್ರಥಾಣ ಕ್ರಮ್ನ ಕಾರ್ ಕ್ರಮ್ನ ទោក្ខាតាយ សមញ្ជាត់ សោ តំ ឱ់ស្វា សំស័ឌត៍ វិស័ឧត៌ ន សន្ទុទ្គិ ន សក្តោតិ ត្រូញ្ចាំយំ សន្តានេតុំ សិក្ខានុព្ល្យំ អាវិកាត្យ សិក្ខិ បច្ចុក្ខាយ ស្នាលាវត្តតំ ឥឧមស្ប ជជក្ស្មឺ ។ សេយ្យថាចំ សោ យោជាជីវ៉ោ សហតិ ជេក្តុំ អចិច ទោ ដ្ឋភាព និស្វ សំសិនត សៃនតិ ន សន្ត្រតិ ជ សុ ក្តោត សុ ស ម និង តែ ត្រូបមោ មយ បុក-លោ ។ ស្រុំខោត្ ៩ ខេម្មប៉ោ ជំងឺ ហេ ឈេង ។ ដេញ ឧទ្ទ. លោ យោយព្នុំ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ សំរៃជូមានោ ភិក្ខុសុ ។ បុខ ខព័ ៩ ខេកញ្ ភិគ្គា សហគ៌ ជេជុំ សហគំ ជជុំ អប់ច ទោ ឧសារឧឧ ពោះ សុត្វ សំសឧត សៃឧត ឧ សឧម្គ

អភិធម្មបំដឹក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ក្នុងនិតមក្តី ឯណោះ មានស្រី ឬកុមារ៉េមានរូបល្អ គួរមើលមើល គួរជ្រះថ្ងា ប្រកបដោយពណ៌នៃសវីរៈដ៏ល្អក្រៃលែង ដូច្នេះទេ តែបាន យើញដោយ១នឯង នូវស្រីឬកុមារី ដែលមានរូបល្អ គួរមើលមើល គួរជ្រះថ្ងា ប្រកបដោយពណ៌នៃសរីរៈដ៏ល្អក្រៃលែជ ភិក្ខុនោះ លុះបាន ឃើញទូវស្រី ឬកុមារីនោះហើយ ក៏រួញ៧ ថយក្រោយ មិនហ៊ានតទល់ មិនអាចបន្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ធ្វើឲ្យប្រាកដ នូវភាពជាអ្នកថយកម្វាំង ក្នុងសិក្ខា លះបង់នូវសិក្ខា វិលត្រឡប់មកកាន់កេទថោកទាបវិញ នេះ ឈ្មោះថា ចុងនៃទង់ជ័យ របស់កក្តានោះ ។ ទាហាននោះ ទ្រាំទូវចុងនៃធូលីបានដែរ តែលុះបានឃើញនូវចុងនៃទង់ជ័យ ក៏រួញក ឋយក្រោយ មិនហ៊ានតទល់ មិនអាចចូលកាន់សង្គ្រាម មាន**១**បមា យ៉ាង៍ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគ្គលខ្វះ កង្ខុស្ស ស្គានេះ មានសភាពយ៉ាងនេះឯង ។ នេះបុគ្គល់ ៤ ប្រៀប ដោយទេហាន រមែងមែនក្នុងពួកកិក្ខ ។ មួយ ទៀត ភិក្ខុខ ក្នុងភា-សនានេះ អត់ទ្រាំនូវចុងនៃធូលី អត់ទ្រាំនូវចុងនៃទង់ជ័យបានដែរ តែលុះ បានពុស់ ឡេង ហ៊ោ (នៃបញ្ហាមិត្ត) ក៏រួញាព ថយក្រោយ មិនហ៊ានគេ ល

បញ្ចូកនិទ្ទេសោ

ော လက္ကြားနဲး စျက္ေရးေလ် လန္ကာျဖစ္ပို လည္တိုင္သြက္လို មន្ត្រ មន្ត្រិ ឧធ៌ស្មាណ សួយស្នេខ ឯ ម្នេក នៃសាខ្សែល ។ ៩១ ភូមិ ស្យែងខ្លុំ ប្ រុត្តមូលគត់ វា សុញាការគត់ វា មាតុកាមោ ។. បសញ្ញុំទីត្យា ឧប្រសត៌ ឧល្បចត៌ ឧជ្ជក្បត៌ ឧប្ជ-ဏ္ဍောင်္ဂ ကော မာရုရွာျမင္ ရေတည်တာမႈက ရေတွ-ត្ថិយុទ្ធ ខេត្ត សំឧត សៃឧត ឧ សន្ទត់ ឧ សក្តោត ត្រហ្-ខ្លាំ សន្តានេតុំ សិក្ខានុព្វហ្សំ អាកាត្ សិក្ខាំ ត្ត់យ៉ាណ លួយឈារ៉ូឌីឌ មុខគមារី ៩មារិខយណ ឯ សេយ្យថាថ្មី សោ យោជាជីរ៉េា សហគំ ជេក្តិ សហតិ ដដក់ មេខ ទោ ឧស្សាធន ពោះ សត្ សំស៊ីឧត សៃឧត ឧ សឧម្គ ឧ សក្តោត សំខាម នុងរួម ឧជ្ជា មេក ជំងួល ។ ស្ដ្រំ ខេត្ ។ នេះ កាទ្វោ បុក្ខលោ ហោតិ ។ អយំ នគំហោ យោជាដឹ-វូបមោ បុក្ខលោ សន្តោ សំរិជ្ជិមានោ ភិក្ខុសុ ។ ជច ខត្ស មុខេយ្សាំ មួយ មួយ មួយ មួយ

មិនអាចបន្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ធ្វើឲ្យប្រាកដ នូវភាពជាអ្នកថយកម្លាំង ក្នុងស្វិកា លះបន់នូវសិក្ខា វិលត្រឡប់មកកាន់កេទថោកទាបវិញ ។ បុះ អ្វី ជាសំឡេងហ៊ោ របស់កិត្តនោះ ។ មាតុគ្រាមចូលទៅរកកិត្តកុង សាសនានេះ ដែលនៅក្នុងព្រៃក្ដុំ នៅទៀបគល់ឈើក្ដុំ នៅក្នុងផ្ទុះស្វាត់ ក្តី ហើយសើចល្បូង និយាយចែចង់ សើចទាំង ចំអកចំអន់ ភិក្ខុនោះ កាលបើត្រូវមាតុគ្រាម សើចល្បូង និយាយចែចង់ សើចខ្លាំង ចំអក ចំអន់ ក៏រួញក ថយក្រោយ មិនទប់ទល់ មិនអាចបន្តនូវគ្រាហ្មចរិយ-ធម៌ ធ្វើឲ្យប្រាកដនូវភាពជាអ្នកថយកំឡាំង ក្នុងសិក្ខា លះបន់នូវសិក្ខា ဂ်ီလ(ခုရှပ်မှုနကုန်းကုန်းဗောနာက္ကပေါ်၏ အေးကြွောင်းတဲ့ လုံးဈှန်းတာနပတ် កិត្តនោះ ។ ៣ហាននោះ អត់ ទ្រាំនូវចុងនៃធូលី អត់ ទ្រាំនូវចុងនៃ ធង៍ ជ័យបានដែរ តែលុះបានឮសំឡេងហ៊ោ ក៏រួញក ថយក្រោយ មិនហ៊ាន ត្នល់ មិនអាចចូលកាន់សង្គ្រាម មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គល**រុះ** ក្នុងសាសនានេះ មានសភា**ព** យ៉ាងនេះឯង ។ នេះបុគ្គលទី៣ ប្រៀបដោយទាហាន វមែងមានក្នុង ពួកកិត្ត ។ មួយទៀត កិត្តរុះ ក្នុងសាសនានេះ អត្តទាំនូវចុងនៃធ្លើ

អភិធម្មបំជីពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សហតំ ឌ៨កុំ សហតំ ឧស្សាឧធំ អចិច ទោ សម្ប្រាប ហញ្ជាត់ ត្យាបជ្ជិត ។ កមែស្បូ សម្ប-សារភ្នំ ។ ៩១ ភូមិ អរយុខន ប្រ ខេត្តប្បនុខ ប្ សុណ្តាតារក់តំ ជ មាតុតា មោ ឧបសគ្គិត្យ មកិច្ចិស្នី-ឧត៌ អភិនិបដ្ឋត៌ អដ្ហោត្តវត៌ សោ មាតុក្តាមេន អភិ-ច្ចុស្ទ្ធិយមានោ អភ្ជិចថ្នឹយមានោ អង្ហោត្តិយមា-ေလး က်က္တို့ မႏၵင္ခ်က္သက္က အေျပာင္ပို့ မေလးကို မေလးမွာ ឌេត្តំ ឧត្យសារ មុខនាសារ មាន្តិ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ ថា ប៉ែ សោ យោ ជា ជីវ៉េ ស មា តិ ស មា តិ ឌ៩៩ សហតិ ខុស្សាឧធ អចិច ទោ សម្បីហារ សាយាឌ្យ មាំជនីឌ្យ ឧជ្ជិស្រ មក្ខុលោ ឯ វាជ្រិស្ស មុខេម្មសំ តំស សេ មូ មិល្ខ ខត្តត្តា យោជាជីវូបមោ បុក្ខលោ សង្គេ សំផ្ទៃ-មាយេ ភិក្ខុស ។ មុខ ខព្ល ៩ ខេត្ត ភិក្ខុ សហតំ ដេក្តិ សហតំ ជជក្តិ សហតំ ខុស្ស្នៈ សហត៌ សម្បាហ់ សោ តំ សង្គាំទំ អភិវិជិធិត្វា វិជិតសន្តា ទោ ន ទៅ សន្តាមសឺសំ អជ្ជាស្រត់ ។

អភិធម្មចំដក ចុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អត់ទ្រាំនូវចុងនៃទង់ជ័យ អត់ទ្រាំនូវសំឡេងហ៊ោបានដែរ តែត្រូវគេ បៀតបៀន ក៏វិនាសស្លាប់ខ្លួន ក្រោះការប្រហារ (របស់បច្ចាមិត្ត) ។ ចុះអ្វី ជាការប្រហារ របស់កិត្តនោះ ។ មាតុគ្រាម ចូលទៅរកកិត្ត កង្គសាសនានេះ ដែលនៅក្នុងព្រៃក្តី នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុង ផ្ទះសាត់ក្តី ហើយអង្គ័យកៀតកើយ ដេកជិត ឱ្យវិត ភិក្ខុនោះ កាលបើត្រវមាតុគ្រាម អង្គុយកៀកកើយ ដេកជិត ឧបវិតហើយ ក៏ មិនបានលះបន់នូវសិក្ខា មិនបានធ្វើឲ្យប្រាកដនូវភាពជាអ្នកថយកម្វាង ទេ ហើយសេពនូវមេថុនធម្ម (នឹងមាតុគ្រាមនោះ) នេះជាការប្រហារ របស់កិក្ខនោះ ។ ទាហាននោះ អត់ទ្រាំនូវចុងនៃធូលី អត់ទ្រាំនូវចុង នៃទង់ជ័យ អត់ទ្រាំនូវសំឡេងហ៊ោ (នៃបញ្ចមិត្ត) បានដែរ តែត្រវ គេបៀតបៀន ក៏វិនាសស្លាប់ខ្លួនកង្សែត្រាម មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ បគលនេះ ក៏មានទបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គលរុះ ក្នុងសាស-នានេះ មានសភាពយ៉ាង់នេះឯង ។ នេះ បុគ្គលទី៤ ប្រៀបដោយ ទាហាន រមែងមានក្នុងពួកកិត្ត ។ មួយ ទៀត ភិក្ខុ៖ ក្នុងសាសនា នេះ អត់ទ្រាំនូវចុងនៃធ្លើ អត់ទ្រាំនូវចុងនៃទង់ជ័យ អត់ទ្រាំនូវសំឡេង ហ៊ោ អត់ទ្រាំនូវការប្រហារបាន ភិក្ខុនោះ ឈ្នះនូវសង្គ្រាមនោះ មាន សង្គ្រាមឈ្នះស្រឲ្ស៖ហើយ ក៏នៅគ្រប់គ្រង់ក្បាលសង្គ្រាមជ័យនោះឯង ។

បញ្ជាក់សិទ្ធេសោ

ក្នុង ស្ត្រាមជ្រៃស្មី ។ ៩៩ ភិក្ខុំ មព្រោកតំ វ ក្រុមូលឥន វ សុញាការឥន វ មានុក្សមា ឧបសន្ថមិត្យ អភិនិសីឧតិ អភិនិបដ្ឌិតិ អដ្ហោត្តិត ។ សោ មាតុក្តាមេខ អភិធិសីឌិយមានោ អភិធិបផ្ចិយៈ មានោ អន្លោត្តបែមានោ វិធិវេមេត្វា វិធិមោខេត្វា យោធ កាម បក្អមត់ ។ សោ វ៉ាត្ត សេលសធំ ភជត អញ្ញា ក្រុមហំ បញ្ចុំ កណ្ដុំ ការកុហ សុសាធំ វឧបត្ត៌ អញ្ចោតាសំ បលាលបុញ្ចំ ។ សោ អរញាកាតា វា ក្រុមួលក់តោ វា សញាការក់តោ វា និសីឧតិ ២ហ្វុន្តិ៍ អាកុជិត្វា ឧជុំ កាយ មណ៌-លោក មហាយ វិតតាភិជ្ឈេន ខេត្តសា វិហរតិ អភិ-ជា្លាយ ខិត្តិ បរិសោធេតិ ត្យាទានប្បធាសំ បញាយ មព្យព្ធខ្មុំ នៅ ស្រាន មានពិសាធិន្សា មាន

ចុះអ្វី ជាការឈ្នះសង្គ្រាម របស់កិត្តនោះ ។ មាតុគ្រាមចូលទៅកេកិត្ត ក្នុងសាសនានេះ ដែលនៅក្នុងព្រៃក្ដី នៅទៀបគល់ឈើក្ដី នៅក្នុង ផ្ទះសាត់ក្តី ហើយអង្គ័យកៀកកើយ ដេកជិត ឧបវិត ។ ភិក្ខុនោះ កាលបើត្រវមាតុគ្រាម អង្គុយកៀកកើយ ដេកជិត ខ្លប់រឹតហើយ ក៏ ប្រានចេញដោះខ្លួន ចៀសចេញទៅតាមប្រាញ់ ។ ភិក្ខុនោះគប់រក នូវទីសេនាសនៈស្វាត់ គឺព្រៃ គល់ឈើ ភ្នំ ញកភ្នំ រុងភ្នំ ព្រៃស្-សាន ព្រៃធំ ទីវាល គំនរចំបើង ។ ភិក្ខុនោះ នៅក្នុងព្រែក នៅទៀបគល់ឈើក្តី នៅក្នុងផ្ទះសា្ធត់ក្តី តែងអង្គុយពែនកែ្មន តម្រង់ កាយឲ្យត្រង់ ផ្គង់ស្មារតី ឲ្យមានមុខគ្ពោះទៅរកកម្មដ្ឋាន ។ ភិក្ខុនោះ លះបង់នូវអភិជ្ជា ក្នុងលោក មានចិត្តប្រាសចាកអភិជ្ជា ដម្រះចិត្តឲ្យ ស្អាតចាត់អភិជ្ជា លះបង់ព្យាជាខ្ពង់ប្រទូស្គ មានចិត្តមិនប្រគប ដោយព្យាជា៖ មានសេចក្តីអនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ ដល់សព្វសត្វ

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ព្យាទាឧទ្យាធាសា ចិត្តិ ចរិសោធេតិ ជីធមិទ្ធិ មហាយ វិតត្តជំនម់ខ្វោ វិហរត់ អាលោគសញ្ញ័ សាសា សម្បជានោ ដឹងមិន្ទា ចិត្តិ បរិសោធេតិ ឧទ្ធទុក្ខភក្ខំ មហយ អនុន្ធតោ វិហរតិ អដ្ឋត្តិ វុបសន្តខំត្លេ ឧទ្ធច្ចកក្តេច្ច ខំត្ត បរិសោធតិ វិធិ-គាំខ្ញុំ បហ្វាយ តំណាំគាំខ្មោះ វិហ្សាត់ អក្សដូថ្មី តុសលេស ឧម្មេស វិទិតិិិិ្ទាយ ទិន្តិ បរិសោធេតិ ។ សោ ៩ ខេ ខេ ខ្សាំ ខ្សាស្រា ខេស្ស ខេស្ស នុមគ្គិលេស មញ្ជាយ ឧុព្វល់គរេណ វិវិច្ចេវ គា-មេហិ វ៉ាំច្នុ អកុសលេហ៍ ឧឬលើ សវិតក្តុំ សវិទាវ័ វិបាតដំ ច័ត្សាទំ បឋមំ ឈានំ ឧបសម្បីជួ វិហាត់ វិតក្កាចារាជំ វួមសមាយ ឧុត៌យំ ឈាជំ គត់យំ ឈានំ ខេត្ត ំ ឈាន់ ឧជសម្បីជី វិហវត ។ សោ រាវិ សមាហ៍នេ ចិត្តេ បរិសុធ្វេ បរិយោធានេ អនន្ត័ណេ វិតត្វបក្តិលេសេ មុន្តកុតេ កម្មនិយេ ប់ តេ អ ខេញ្ហ ត្រូវ អ ស វ ជ ១ បញ្ជា ណាយ ខិត្ត អភិជ្ជាបេតិ ។ សោ ឥន៌ ខុត្តិ យថាកូតិ បជា-វាតិ អយ៌ ខុត្តសមុខយោតិ យថាកូតិ ខជាវាតិ

អភិធម្មចិជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតថាកព្យាបាទជាគ្រឿនប្រទូស្ត លះបន់ថីនមិទ្ធ: ប្រាស ហក្ស័នមិទ្ធ: មានសេចក្តីសំគាល់ខ្លូវពន្ធឺ មានសតិ និងសម្បជ្ជា: ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតថាកថីនមិទ្ធ: លះបង់ទទួចកក្ខ: មានចិត្តមិនរវើរវាយ មានចិត្តស្លប់សាត់ក្នុងសនាន ជម្រះចិត្តឲ្យអាត ចាក់ទទួបកក្បៈ បង់វិចិកិច្ច មានវិចិកិច្ចកន្ងមជ ហើយ មិនមានសេចក្តីងឿងធ្លាក្នុង កុសលធម៌ទាំងឡាយ ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតហកវិចិកិច្ច ។ ភិក្ខុនោះ លះ ชล์ ទីវេណ: ទាំង ៩ នេះ ដែលជា ១០ភ្នំលេសរបស់ចិត្ត ជាធម្មជាតធ្វើ បញ្ហាឲ្យមានកម្លាំង៤យបានហើយ ក៏ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ស្វាត់ ញកអកុសលធម៌ ជានដល់នូវបឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយវិតក្ត:និងវិញរ: មានតែបតិនិងសុខ ដែលកើតអំពីសេចក្តីស្ងាត់ ហើយសម្រេចសម្រាន្ត នៅ លុះរម្វាប់ខ្ទុវវិតក្ត:និងវិចារ:អស់ហើយ ក៏បានដល់ខ្ទុវទុតិយដ្បាន នូវតតិយជ្បាន នូវចតុតជ្បាន ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ។ ភិក្ខុនោះ កាលបើចិត្តតាំង៍នៅមាំ បរិសុទ្ធផ្លូវ៨ង៍ មិនមានទីទួលគឺកំលេស ប្រុស ញកទបក្តិលេស មានសភាពជាចិត្តទន់ គួរដល់កាវនាកម្ម ជាចិត្តនឹងធឹង មិនញាប់ញុំរទៅតាមអារម្មណ៍ ដោយប្រការដូច្នេះហើយ ក៏បង្គោនចិត្ត ទៅដើម្បីញាណជាទីអស់ទៅ នៃអាសវៈទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹង ច្បាស់តាមពិតថា នេះឲុក្ខ ដង្ខេៗសភាមពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខ

បញ្ហាតិខ្មេរណ

មញ្ចុំ ឧុក្ខាធិរោ នោះ តែ យេសក្វាត់ មយំ ឧុក្ខាធិរោជភាមិនី បដិបនាតិ យថាកូតិ បជាខាតិ ៩ មេ អាសាវត៍ យថាកូត់ ខេជាជាត់ អយំ អាសាវ-សមុខយោត យថាកូតំ ខជានាត់ អយំ អស់វិធិ. តាមិធី បដិបធាតិ យថាកូតំ បជាលាតិ ។ តស្ប ស់ ជាន តា សំ មស្បៈតា ភាមសវចិ ចិត្តិ វិទុច្ច ភកសក់ច ចិត្ត វិទុច្ច មន្លែ មក់ចិ ចិត្តិ វិទ្យុត៍ ។ វិទ្យុស្មី វិទ្យុទីទីត ញាណ៍ យោត៌ ទីណា ជាតិ ស្រីតំ ព្រហ្មព្រំ គាត់ គារណ៍យំ នាមរំ ឥត្តាយាត៌ បជាលាត់ ។ ឥឧមស្ប សន្តាមវិជ-យស្មឺ ។ សេយ្យដាច់ សោ យោជាជីវេ សមាត់ រជុំ សហតិ ជជុំ សហតិ ខុស្សាធនំ សហតិ សម្បញ្ចុំ សោ នំ សង្គាម អភិវិជិធិត្វា វិជិនសង្គា-មោ នមៅ សង្គាមសំសំ មជ្ឈាវស់ត នេះថ្ងៃមោ មេឃុំ បុក្ខលោ ។ ឯហ្វំទោច ៩ ដេកា ច្នេះ បុក្ខលោ យោតិ ។

ជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះធម៌លែតឲុត្ត ដំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះផ្លូវ ប្រតិបត្តិទៅកាន់ធម៌លែនទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះអាសវ: ដឹង ច្បាស់តាមពិតថា នេះហេតុនាំឲ្យកើតអាសវៈ ដងឹចព្យស់តាមពិតថា នេះធមិរិលត់អាសវ: ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះផ្ទូវប្រតិបត្តិទៅកាន់ធមិ វលត់អាសវ: ។ កាលបើកិក្ខានោះ ដងែយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ហើយ ចិត្តក៏រួចចាត្តកាមាស់!:ផង ចិត្តក៏រួចចាត្តកាស់!:ផង ចិត្តក រួចចាកអវិជ្ជាសវ:ផង ។ កាលបើចិត្តរួចផុតស្រឡះហើយ សេចក្ដីដឹង ឋា ចិត្តរួចផុតស្រឲ្យ៖ ហើយ ក៏កើតមានប្រាកដ ភិក្ខុនោះ ឋា ជាតិ (របស់អាត្មាអញ) អស់ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ អាគ្មាអញ ប្រព្រឹត្តហើយ សេទ្យសកិច្ច អាត្មាអញជានធ្វើរួចហើយ មគ្គកាវនា កិច្ចដទៃ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសោទ្យសកិច្ចនេះទៀត មិនមានឡើយ ។ នេះ ឈ្មោះថា ការឈ្មះសង្គ្រាមរបស់ភិក្ខានោះ ។ ទាហាននោះ អត់ទ្រាំនូវ ចុងខេត្តលី អត់ទ្រាំនូវចុនខែទង់ជ័យ អត់ទ្រាំនូវសំឡេងហ៊ោ អត់ទ្រាំនូវ ការប្រហារ (ប្រសុបហ៊្វាមិត្ត) បាន ទាហាននោះ បានឈ្នះខ្លុំសង្គ្រាម នោះ មានសង្គ្រាមឈ្នះស្រឡះហើយ ក៏នៅគ្រប់គ្រង់ក្បាលសង្គ្រាម នោះឯង៍ មាន១បមាយ៉ាង់ណាមិញ បុគ្គលនេះ ក៏មាន១បមេយ្យ យ៉ាង៍នោះដែរ ។ បុគលត្តសសសនានេះ មានសភាពយ៉ាង៍នេះឯង ។

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

អយំ ខញ្ខា យោជជីវូខមោ បុក្កលោ សន្តោ សំរិជ្ជមានោ ភិក្ខុសុ ។ ៩មេ ខញ្ច យោជជីវូខមា បុក្កលា សន្តោ សំរិជ្ជមានា ភិក្ខុសុ ។

(០៤៤) ៩៦ មនុខេ ឧណ៌ ភ្ហើយខ្មុខមួយ ឯ មទុត្ត មោម្យាត្តា ចំណ្ឌូទាត់កោ យោត៌ ទាច់ច្នោ ឥឡូមកាតោ ខណ្ឌទាត់កោ យោត៌ ឧុម្មាធា ខិត្ត-ဂ်ိဳးကွေးတောင်းလွှာတော်ကော ဟောက် ဂိုလ္ကျွာ်ကို ရုံးနွှတ် ពុទ្ធសាវភេពព័ត៌ ចំណ្ឌូខាត់កោ យោត៌ អចិច អព្សិត្តិយោះ (๑) ខ្ទុំស្នាយ សត្តដ្តីយោះ ខ្ទុំស្នាយ សហ្វេ-စ္စ္ကေလး စ္နာက္ခ်ိဳက ရေအဆိုန္တင္တာ စ္နက္ခ်ိဳးက လေးဆိုးကော ကောက် ၅ ဆေးဆို ကောက် ကောက်မော អព្យិឌ្ឌិលេវ ធ្នូស្បាយ សន្តដ្ឋិលេវ ធ្នូស្បាយ សហ្វេទំւದ್ಯ ಶ್ರಳಗಿದ ಇಡಹ್ಮಿಕ್ಯುದ್ಯು ಶ್ರಳಗಿದ ಕ್ರಶ್ನು-ទាត់កោ មយំ ៩មេសំ បញ្ចុំ ប័ណ្ឌទាត់កាន់ អក្តេច សេដ្ឋោ ខ ខាមេក្តោ ខ ឧត្តមោ ខ ចៅពេ ខ ។ សេយាទ្រាច សាម ក្ស ១ ទំព្

ម. អច្បិច្ចតញ្ហាវិតិ ទិស្សតិ ។

អភិធម្មបំផក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

នេះបុគ្គលទី៩ ប្រៀបដោយទាហាន វមែងមានកង់ពួកភិក្ខុ ។ នេះ បុគ្គល ៤ ពួក ច្រៀបដោយ៣ហាន វមែងមានក្នុងពួកភិក្ខុ ។ (១៤៤)បណ្ដាប់ម៉ូលសូខខោះ ជំងួល៩ ជួក ជាអិក្សាជ្នៃបញ្ជាំ ជំងួង។-ធុតង្គ តេដ្ឋបម្តេច ។ កិត្តជាអ្នកប្រព្រឹត្តបណ្ឌា ជាតិកធុតង្គ ព្រោះភាពនៃ ១៩ ជាបុគ្គលល្អ ជាបុគ្គលវេជ្ជន៍ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តី ប្រាជាលាមក ត្រវេសចក្ត ជ្រាជ្ញាគ្របសង្កត់ ហើយ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌ បានិកធុតង្គ ១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្ត បណ្ឌ ថាតិកធុតង្គ ព្រោះការធុតនិងការរវើរវាយចិត្ត ១ កិត្តប្រព័ត្តបណ្ឌ ថា-តិកធុតង្គ ដោយគិតថា បិណ្ឌូ បាតិកវត្ត ជាកិច្ចដែលព្រះពុទ្ធនិងពុទ្ធសាវិក តំនទ្បាយ សរសើរហើយ១ មួយវិញទៀត ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្តី ប្រុ<u>ឋ</u>ា តិច អាស្រ័យសេចក្តីសត្តោស អាស្រ័យការដុសវាត់ចិត្ត អាស្រ័យសេចក្តី ប្រតិបត្តិជាប្រយោជន៍ ហើយជាអ្នកប្រព្រឹត្តបណ្ឌ បាតិកធុតន្ន ១ ។ បណ្ដា ភិក្ខុ ទាំងនោះ ចិណ្ឌ ទាតិកភិក្ខុ ណា អាស្រ័យសេចក្តី ទ្រាថ្នាតិច អាស្រ័យ សេចក្តីសន្តោស អាស្រ័យការដុសវាត់ចិត្ត អាស្រ័យសេចក្តីប្រតិបត្តិជា ប្រយោជន៍ ហើយជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌូ ធាតិកធុតង្គី បណ្តាបិណ្ឌូ ផុតិកភិក្ខុ ទាំង ៩ ពួកនេះ ភិក្ខុនេះ លើសលុបផង វិសេសវិសាលផង ជាប្រធាន ផន៍ ទដ្ឋទត្ថមផង៍ ប្រសើរជាងគេផង៍ ។ ទឹកដោះស្រស់ កើតអំពីទៅគា

បញ្ហាតិទ្វេសោ

ឧត្ត ឧត្តិត្ត ឧវត្តិន ឧវត្តិនត្ត សព្វ សព្វិត្តិ សព្វិត ឃ្លោ សព្វិត ឃ្លាំ នន្ត អក្កមត្តាយនិ វា-មៅ ហ្វាយំ ចំឃ្លាំ ទាន់កោ អព្យិច្ឆិយៅ និស្សាយ សន្តិដ្ឋិយៅ និស្សាយ សហ្វេទំយៅ និស្សាយ ឥឧមគ្គិនំយៅ និស្សាយ ចំឃ្លាំ ទាន់កោ ហោនិ អយំ ឥមេសំ ចញ្ចុំ ចំឃ្លាំ ទាន់កោន់ អក្កោ ច សេដ្ឋោ ច ខាមោត្តោ ច ឧត្តមោ ច បវភោ ច ។ ឥខេ ចញ្ចុំ ចំឃ្លាំ ទាន់កាន់ អក្កោ ច

(១៤៦) សទ្ធ ភាគមេ បញ្ជា សេសាធិកា ។ បញ្ជា មញ្ជាកាសិកា បញ្ជា ខេសជ្ជិកា បញ្ជា យថា-បញ្ជា មញ្ជាកាសិកា បញ្ជា ខេសជ្ជិកា បញ្ជា យថា-សធ្វាក់កា ។ សទ្ធ ភាគមេ បញ្ជា សេសធ្វិកា ។

បញ្ចូកគិទ្ទេ**ស**

ទឹកដោះដូរ កើតអំពីទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះវាប់ កើតអំពីទឹកដោះជូរ ទឹកដោះកាវ កើតអំពីទឹកដោះវាប់ ទឹកដោះថ្វា កើតអំពីទឹកដោះកាវ បណ្តាទឹកដោះទាំងនោះ ទឹកដោះថ្វា ប្រាកដជាប្រសើរជាង យ៉ាង ណាមិញ បិណ្ឌូ បាតិកភិក្ខុណា ដែលអាស្រ័យសេចក្តីប្រាថ្នាតិច អា-ស្រ័យសេចក្តីសន្លោស អាស្រ័យការដុសវាត់ចិត្ត អាស្រ័យការប្រតិបត្តិ ជាប្រយោជន៍ ហើយជាអ្នកប្រពីត្តបិណ្ឌូ បាតិកធុតង្គ បណ្តាបិណ្ឌូ បាតិ-ភភិក្ខុទាំង ៩ ពួកនេះ ភិក្ខុខេះ លើសលុបផង វិសេសវិសាលផង ជាប្រធានផង ទដុង្គទត្តមផង ប្រសើរជាងគេផង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ នេះ បុគ្គល៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌូ បាតិកធុតង្គ ។

(១៤៦) បណ្តាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គល៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្ត
១លុបប្លាភត្តិកធុត្ត បុគ្គល៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តឯកាសនិកធុត្ត បុគ្គល
៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបំសុក្ខលិកធុត្ត បុគ្គល៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្ត
តេបីវិវិកធុត្ត បុគ្គល៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាវញ្ជាកធុត្ស បុគ្គល៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តអេវត្តបាច្រឹត្តសោសាវិវិភិពុធ បាស្តាបុគ្គលិត ជាអ្នកប្រព្រឹត្តសោសាវិភិពុធគុំ ត្រីដូចម្ដេច ។ បណ្ដាបុគ្គលិត ទាំងនោះ បុគ្គល៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តសោសាវិភិពុធគុំ ត្រីដូចម្ដេច ។

អភិធម្មចិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មន្ត្តា មោមហត្តា សេសាធិកោ ហេតិ ខា-ខំទោ ឥឡាបកាតោ សោសាធិកោ ហោតិ ខុឡាធា ចិត្តក្រែស សេសន៍កោ ហេតុ វណ្ណិត ពុន្ទេហ៍ ពុខ្ទស់វគេហ៍តំ សេសាធំគោ ហេតំ អប់ច អព្យិទ្ធិលោះ ចូស្សិត សេសន្និត្តិលោះ ចូស្សិល សហ្វេទូ-ពោះ ចូមប៊ិតា មុខឧង្គ័យ ច្រុមប៊ិតា មេរមា-ត្ថិតោ យោតិ ។ តទ្រ ហ្វាយំ សេសចិតោ អព្សិទ្ធិយោ និស្សាយ សន្តដ្ទីយោ និស្សាយ សល្វេទំ-យោះ ចូស្សិយ មុខគន្លឹង្គ នេះ ចូស្សិ**៣** មោមា-និកោ អយំ ៩មេសំ មញ្ជូន្នំ សេសានិកាន់ អក្តោ ខ សេដ្ឋោ ខ ទាមោក្តោ ខ ខត្តមោ ខ បៅរា ខ ។ សេយ្យថាខំ សាម កាវ ទីវំ ទីរុម្ពា ឧធ៌ ឧធិទ្ធា ជាជំនំ ជាជំនម្លា សច្បី សច្បីម្ចា សច្បី-មណ្ឌោ សព្វមណ្ឌំ ឥត្ត អក្មគ្នាយត់ ឯវមេវ យ៉ាញ មេរាមាន្ទ្រោះ ខ្មែរ ខ្មែរបា

អភិធម្មបិដិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ភិក្ខុប្រព្រឹត្ត សោសានិកធុតង្គី ព្រោះភាពនៃខ្លួនជាបុគ្គលល្អ ជាបុគ្គល វង្វេធ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ត្រូវសេចក្តីប្រាថ្នាគ្របសគ្គ ហើយ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តសោសានិកធុតុង ១ ភិក្ខុប្រព័ត្តសោសានិកធុតុង ព្រោះការធ្ងួនចិត្ត និងការរវើរវាយចិត្ត ភ កិត្តប្រព័ត្ត សា សានិកធុតុង្គ ដោយគិតថា សោសានិកធុតង្គនេះ ជាកិច្ចដែលព្រះពុទ្ធនិងពុទ្ធសាវិក ទាំងទ្បាយសរសើរហើយ១ មួយវិញទៀត កិត្តអស្រ័យសេចក្តីប្រាថ្នា តិច អាស្រ័យសេចក្តីសន្តោស អាស្រ័យការដុសវាត់បត្ត អាស្រ័យ សេចក្តីប្រតិបត្តិជាប្រយោជន៍ ហើយជាអ្នកប្រព្រឹត្តសោសានិកធុតង្គី 🤊 ។ បណ្តាភិក្ខុពាងនោះ សោសានិកភិក្ខុណា អាស្រ័យសេចក្តីព្រាញ់តិច អាស្រ័យសេចក្តីសន្តោស អាស្រ័យការដុសវាត់ចិត្ត អាស្រ័យសេចក្តី ប្រតិបត្តិជាប្រយោជន៍ ហើយជាអ្នកប្រព្រឹត្តសោសានិកធុតង្គី បណ្ដាសោ-សានិកភិក្ខុទាំង ៩ ពួកនេះ ភិក្ខុនេះ លើសលុបផង វិសេសវិសាល ផង៍ ជាប្រធានផង៍ ទដុង្គទត្តមផង៍ ប្រសើរជាងគេផង៍ ។ ទឹកដោះ ស្រស់ កើតអំពីមេគោ ទឹកដោះជួរ កើតអំពីទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះ n ប កើតអំពីទឹកដោះផ្លូវ ទឹកដោះ៧វ កើតអំពីទឹកដោះ១n ប ទឹកដោះថ្វា កើតអំពីទឹកដោះពវ បណ្ដាទឹកដោះទាំង៍នោះ ទឹកដោះថ្ងា ប្រាកដជាប្រសើរ ជាន៍ យ៉ាង៍ណាមិញ សេសនិកភិក្ខុណា អាស្រ័យសេចក្តីព្រថាតិច

តក្កតិទ្ទេសោ

សន្តុដ្ឋីយៅ និស្បាយ សហ្វេទំយៅ និស្បាយ ឥឧមត្តិតំយៅ និស្បាយ សេសានិកោ ហោតិ អយំ ឥមេសំ បញ្ចុំ សេសានិកានិ អក្តោ ច សេដ្ឋោ ច ទាមោក្ខោ ច ខុត្តមោ ច ថា៣ ត ។ ឥមេ បញ្ជូ សេសានិកាតិ ។

បញ្ចូកនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

ចក្ត_ិខ្ទេសោ

ឧប្រមា និទ្ធ ហ្វេល ខ្មែក នេះ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

ជក្កនិទ្ធេស

អាស្រ័យសេចក្តីសន្តោស អាស្រ័យការដុសវាត់ចិត្ត អាស្រ័យសេចក្តី
ប្រតិបត្តិជាប្រយោជន៍ ហើយជាអ្នកប្រព្រឹត្តសោសានិកធុតគ្គិ បណ្តា
សោសានិកតិក្ខុព៌ង ៩ ពួកនេះ កិត្តនេះ លើសលុបផង វិសេសវិសាល
ផង ជាប្រធានផង ខដុត្តខត្តមផង ប្រសើរជាងគេផង ក៏យ៉ាងនោះ
ដែរ ។ នេះ បុគ្គល ៩ ពួក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តសោសានិកធុតគ្គិ ។

ចច់ ចញ្ចុកសិទ្ធេស ។

ធក្កត់ទ្វេស

្រេ៤៧) បណ្ដាបុគ្គលទាំង នោះ បុគ្គលណា គ្រាស់ដឹង ដោយ
១នឯង នូវសច្ច: ក្នុងធមិទាំង ឡាយ ដែល១នមិនធ្លាប់ព្យុ ក្នុងកាល
មុន ក៏ដល់នូវសព្វភាពកាណ ក្នុងធមិទាំង នោះផង ដល់នូវភាព ស្កាត់
ក្នុង សេពលញាណផង បណ្ដិតគប្បីជ្រាបថា បុគ្គលនោះ គឺព្រះសម្នាសុទ្ធ ដោយ ហេតុ នោះ ។ បណ្ដាបុគ្គលទាំង នោះ បុគ្គលណា
គ្រាស់ដឹង ដោយ១នឯង នូវសច្ច: ក្នុងធមិទាំង ឡាយ ដែល១នមិន
ជាប់ព្យុ ក្នុងកាលមុន តែមិនដល់នូវសព្វភាព ញាណ ក្នុងធមិទាំង នោះ
ផង មិនដល់នូវភាពស្ងាត់ ក្នុង សព្វសព្វភាព ណាផង បណ្ដិតគប្បីជ្រាប
ថា បុគ្គលនោះ គឺព្រះបច្ចេកសុខ្លួន ដោយ ហេតុ នោះ ។ បណ្ដាបុគ្គល

អភិធម្មចំដីកេ បុគ្គលច្បញ្ញត្តិ

ននេ ណិញ្ច ដដែល ដល់ អចថមវានៃមា ខគើ-សុ សាទំ សព្វាធិ អាធភិសម្បញ្ជាតិ ឱដ្ឋេ ជម្នេ ខុត្តាស្សន្តគារោ ហោត់ សាកែទារមិញ ទាបុណាត់ សារ្តែដី មេដល់ឃ ខេ ខេដ្តបំ រ ខន្ លិញ ត់និយោ ត់ នៃ ងចម់អាំងម្ដែរ ខេត្ត មាន សច្បាន អនកសម្ពុជ្ឈាត់ និឌ្នៅ ឧម្មេ ឧក្ខស្បន្ន-നാന്നു വേരു പ്രത്യാല് വര്യായും വി ម្រោម អល្ស នេះ ខេដ្ដឃំ ឯ ស្ខេ យិល្ ជំនុលោ ជំនើ អេចថមាំខែមា ១គេមា មាន មាសិច្ច អនុក្សម្ព័ន្ធ ខ ខ ខ្ពុជា ខាតិ ខាសាខាមាល យោត៌ **មលកា**ថី យោត៌ មលកក្តា ឥត្តិ មល-មាត្ត ខេត្ត ឧដ្តី ណិ ន នេះ ណិញ និង្គ ហេ ឯកដំឡឹង ខ ខ ខ្ញុំ នគេ ខឹង ក្នុំ កាំខែមួយ ឈុង

អភិធម្មបំដាក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ទាំងនោះ បុគ្គលណា មិនត្រាសដឹងដោយ១ខឯង នូវសច្ច: ក្នុងធមិ ទាំងទ្បាយ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ពុក្ខាងកាលមុន តែជាអ្នកធ្វើខ្លួវទីបំផុតនៃ កង់ទុក្ខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ដល់ទូវសាវកច្ចារមីញាណផង បណ្ឌិតគប្បី ដ្រាបថា បុគ្គលនោះ គឺព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្ងាន ដោយហេតុ នោះ ។ បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គលណា មិនត្រាស់ដឹង ដោយ ទ្រឯត នូវសច្ច: ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលទូនមិនធ្លាប់ពុក្ឝកាលមុន ជាអ្នកធ្វើនូវទីបំផុតនៃកង់ទុក្ខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នបាន តែមិនដល់នូវសាវកបា-រមីញាណ ឡើយ បណ្ឌិតគប្បីដ្រាបថា បុគ្គលនោះ គីពួកព្រះអរហន្ត ជ័សេស ដោយហេតុនោះ ។ បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គលណា មិនត្រាស់ដឹង ដោយខ្លួនឯងនូវសច្ច: ក្នុងធមិទាំងឡាយ ដែលខ្លួ មិនធ្លាប់ពុក្ខាងកាលមុនផង ជាអ្នកមិនទាន់ធ្វើនូវទីបំផុតនៃកង់ទុក្ខ ក្នុង បច្ចុប្បន្នផង ជាអនាគាមបុគ្គល ព្រោះមិនមកកាន់មនុស្សលោកនេះ ទៀតផង បណ្ឌិតគប្បីជ្រាបថា បុគ្គលនោះ គឺអនាគាមិបុគ្គល ដោយ ហេតុនោះ ។ បណ្ដាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គលណា មិនត្រាស់ដឹង ដោយខ្លួងឥ នូវសច្ច: ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលខ្លួមនៃធ្លាប់ពុក្សកាល មុនផង ជាអ្នកមិនខានធ្វើនូវទីបំផុតនៃកង់ទុក្ខ ក្នុងបក្ខប្បន្ន នៅហែមក

សត្តកន់ិទ្ទេសោ

អាតុត្តា ឥត្តត្តិ សោតា**ប**ច្ចុសតាណតាម៉ាលា គេន ឧដ្ឌព្វា ។

តក្កនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

សត្តកតិទ្វេសោ

(၁၇၄) မန္မေတ် ရဲမ်ိဳးဟ အမွှဲ့ စွဲရီးမှာ ច្ចុំស្នែរ យោត ។ ៩ នេក្សា ចុក្ខលោ **ស**មញ្ជា-កតោ យោត៌ ឯកក្តិការព្រកហ៍ មកុសលេហ៍ ឧម្មេស ឃុំ បុក្ខលោ សគាំ ជំមុក្រា ជំមុក្រាវ ហោតិ ។ ភេ៩ញ ដុក្កលោ ឧដ្តជ្ញិត្តា និឌ្ជជូតិ ។ មុខេយ្ណា ដែល វត់ចិន្ត មាស់មាំងៃម៉េក-លេស ខម្មេស នុម្មដ្ឋតិ សាហុហ៍វិតាសលេសុ ខេត្តមាន និងខ្លីន មាល់នូងពិយម្មេលមា ខេតិមា វត់ជីឌ្ឌ មាល់ព្រលយមាលេមា ខាត់ជា វត់ជីឌ្ឌ សាល្បញ្ជាត្តសលេស ១ម្មេស្ត តស្ប សា សធ្វា នៅ តិដ្ឋតិ នោ វឌ្ឍតិ មាយតិយៅ តម្ប មា ស្ស នេះ អ្វីឌ្ឌ យោ វឌ្ឍតិ សាយគយវ

សត្តកតិទ្ទេស

កាន់មនុស្សលោកនេះទៀតផង បណ្ឌិតគប្បីជ្រាបថា បុគ្គលនោះ គឺ ព្រះសោតាបន្ទបុគ្គលនិងព្រះសកទាគាមិបុគ្គល ដោយហេតុនោះ ។

ចប់ តក្កសិទ្ធេស ។

សត្តកតិទ្ទេស

(១៤៨) បុគ្គលមុជចុះតែម្តង ហើយចេះតែមុជចុះទៅទៀត
តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកខេះ ប្រកបដោយអកុសលធមិ
ខ្វៅតែម្យីង៍ បុគ្គលមុជចុះតែម្តង ហើយចេះតែមុជចុះទៅទៀត យ៉ាង
នេះឯង ។ បុគ្គលងើបឡើងហើយមុជចុះទៅវិញ តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ដើបឡើងក្នុងធមិជាកុសល ប្រកបដោយ
សទ្ធាដ៏ប្រពៃ ដើបឡើងក្នុងធមិជាកុសល ប្រកបដោយហិរិដ៏ប្រពៃ
ដើបឡើងក្នុងធមិជាកុសល ប្រកបដោយទិត្តប្បៈដ៏ប្រពៃ ដើបឡើងក្នុង
ធមិជាកុសល ប្រកបដោយវិរិយៈដ៏ប្រពៃ ដើបឡើងក្នុងធមិជាកុសល
ប្រកបដោយបញ្ហាដ៏ប្រពៃ តែសទ្ធានោះ របស់បុគ្គលនោះ មិន
នៅនឹង មិនចំរើនឡើង តែងសាបសូន្យទៅវិញ ហិរិនោះ បេស
បុគ្គលនោះ មិននៅនឹង មិនចំរើនឡើង តែងសាបសូន្យទៅវិញ

អភិធម្មចិជិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សក្ស នំ ង្គ្គប្បី នេះ និដ្ឋន៍ នោ វឌ្ឍន៍ ហាយភ៍យេវ តស្ប តំ វ៉ាយំ នៅ តិដ្ឋត៌ នោ វឌ្ឍត៌ មាយត៌-យោវ តស្ស ស ចញា នៅ តិដ្ឋតិ នោ វឌ្ឍតិ សាល់ខ្លាល វា ដ្ឋ ស្រែ វា វិទ្ធិ វិទ្ធា ភិទ្ធិ វិទ្ធិ តេ៩ញុ បុក្ខលោ ឧម្មន្និត្យ មិតោ យោតិ ។ ម្យាយម្រិ ដ់ដែល នគ់ជីង្គ មាល់អាំងៃមេក លេស ជម្មេស ... សាហុហ៍វិតាស្រល់ ជម្មេសុ សាល់វូឌីជា្រមាលេស ខាតិស មាល់អូ៣២។-លេស ខម្មេស សាហ្វព្ធព្ធាតុសលេស ខម្មេស្តិ នេះស្បាស សង្ហា នេះ យោយតំ នោះ វឌ្ឍត៍ មិតោ យោត៌ គម្បី មា សំរំ នៅ សាយត៍ នោ វឌ្ឍត៍ មិតោ យោត៍ តស្ប តំ ជុំត្តប្បី នៅ យា-យត់ នោ វឌ្ឍត៍ មិន ហោត៍ តស្ប នំ វ៉ាំយំ នៅ សាយត៌ នោ វឌ្ឍត៍ មិតំ យោត៍ តប្បាសា មញា នៅ មាយតិ នោ វឌ្ឍតិ ឋិតា មោតិ រៀវិ បុក្ខលោ ឧម្មន្និត្តា មិតោ យោតិ ។ ភេ៩ញូ បុក្ខលោ និត្តិទី រួចអាំង រួយមេនង ។ ខ្ពះខេយ្ជ ដែល

អភិធម្មចំណា បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ត្តហ្វ:នោះ របស់បុគ្គលនោះ មិននៅនឹង មិនចំរើន**ឡើ**ង តែងសាប សុន្យទៅវិញ វីវិយៈនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិននៅនឹង មិនចំរើនទៀន តែងសាបសូន្យទៅវិញ បញ្ហានោះ របស់បុគ្គលនោះ មិននៅនឹង មិន ចំរើនឡើង តែងសាបសូន្យទៅវិញ បុគ្គលងើបឡើងហើយមុជចុះទៅ វិញ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលងើប**ឡើ**ងហើយបិតនៅ តើដូចមេច ។ បគ្គល 🤋 ក្នុង លោក នេះ ដើម ឡើងក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយសទ្ធា ដ៏ប្រពៃ ... ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយហិវិជីប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយ ត្តេច្បៈដ៏ប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយវិរិយៈដ៏ប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយបញ្ហាដ៏ប្រពៃ សទ្ធានោះ របស់បុគ្គល នោះ មិនសាបសូន្យទៅ មិនចំពើនឡើង បិតនៅនឹងដដែល ហិវិ នោះ វបស់បុគ្គលនោះ មិនសាបសុន្យ មិនចំរើនទ្វើង ឋិតនៅនឹង ដដែល ឧត្តហ្វៈនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនសាបសូន្យ មិនចំរើន ឡើង ឋិតនៅនឹងដដែល វីរិយៈនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនសាប សុន្យ មិនចំរើនឡើង ឋិតនៅនឹងដដែល បញ្ហានោះ របស់បុគ្គល នោះ មិនសាចសុខ្យ មិនចំរើនឡើង ឋិតនៅនឹងដដែល បុគ្គល តើបទ្បើង ហើយបិតនៅ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គល ងើប ឡើង ហើយ វមិលមើល ក្រទ្យេកមើល តើដូចមេច ។ បុគលរុះ ក្នុងលោកនេះ

សត្តកតិទ្ទេសោ

ខុម្ពុជ្ញ់ សាហុស្បូន្ទាគុសលេស ជម្មេសុ...សាហុ-ហ៊ុំត្រុសលេស ឧម្ទេស សាហុងិត្តព្រុក្សលេសុ ឧម្មេស សាសុវិយេតុសលេស ឧម្មេស សាសុប្បញ្ញា-គុសលេស ១ម្មេស្តិ៍ សេ តំណ្តំ សញ្ញាជនាជំ ចក្ដែល សេតាចញ្ញេ ហេតិ មនិចាតជម្លោ ច្ចិយ្យ សម្ពោធិប្បាយលោ ៧វិ បុក្ខលោ ឧម្មន្និត្យ វិបស្បតិ៍ វិលោគេតំ ។ គេ៩ញូ បុក្កលោ ឧម្មជ្ជិត្វា ជនរន្ទ ។ មុខេយ្សថា ជំងួលេខ វត្តិខ្លួន មា-ពុស្សន្ទាតុសលេស ខម្មេស ... សាពុតាតែស-លេស ខធ្មេស សាហុង្គិស្បាក្សលេស ខធ្មេស សាហុវីវេយគុសលេស ជម្មេស សាហ្សា្តាគាស-លេស ខម្មេសគំ សេ គំណំ សញ្ញាជនាជំ ប់ក្ដេយា រាក់ នេះសម្រាហាធំ តន្តោ សកានាកាម៉ យោត សក់ដៅ ឥម៌ លោក អក្សា ដុទ្ធស្បន្ន-តាពេ យោត៌ ឃុំ បុក្ខលោ ឧម្មជ្ញិត្តា បតាតិ ។ តាថិញ បុក្ខលោ ឧម្មន្និត្យ បនិតាជប្បត្តោ យោតិ ។

សត្តក់និទ្ទេស

រើបទ្វើង ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយសទ្ធាដ៏ប្រពៃ... ក្នុងធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយហិវិជីប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយ ត្តប្បៈដ៏ប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយវ៊ែល:ដ៏ប្រពៃ ក្នុងធម៌ ជាកុសល ប្រកបដោយបញ្ហាដ៏ប្រពៃ បុគ្គលនោះ ជាសោគាបន្ទ: ក្រោះអស់ទៅនៃសញ្ហោជន: ទាំង ៣ មានសភាពមិនធ្លាក់ចុះក្នុងអបាយ ជាបុគ្គលទៀន មានការត្រាស់ដឹង ឬព្រឹត្តទៅវាងមុខ បុគ្គល នើបឡើង ហើយរមិលមើល ក្រទ្យេកមើល យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលងើប ខ្សើង ហើយហែល ទៅ តើដូចមេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុង លោកនេះ នើប**េត្**តិ៍ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយសទ្ធាជីប្រពៃ . . . ក្នុងធម៌ជា កុសល ប្រកបដោយហិវិជីប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយ ត្តហ្វៈដ៏ប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោ**យ**វិរិយៈដ៏ប្រពៃ ក្នុង ធមិជាកុសល ប្រកបដោយបញ្ហាដ៏ប្រភៃ បុគ្គលនោះ ជាសកទា-គាម ព្រោះអស់ទៅនៃសញ្ហោជនៈទាំង ៣ ព្រោះស្រាលស្ដើងនៃកគ: ពេស: និងមេាហ: នៅវិលមកកាន់លោកនេះ អស់វាវៈម្ដង់ទៀត ទើបធ្វើនូវទីបំផុតនៃកង់ទុក្ខ បុគ្គលសើបឡើងហើយហែលទៅ យ៉ាង៍ នេះឯង ។ បុគ្គល ដើម ទ្វេន៍ដល់កំពង់ ហើយឋិតនៅ តើដូចមេច ។

អភិធម្មបំផិពេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

ត់ ខេត្តទ្វេ មុត្តលោ ឧម្មន្និត សាហុស្សីឌ្វាគាសលេសុ ខម្មេស ... សាហុហាំកោសលេស ខម្មេស សាហុ-វុទ្ធព្រះស្រស់ ខគេ្ស មាស់រួលយមាល្រប់ ឧដ្ទេស សាល្បីណាស្លាលស ឧដ្ទេស្ទ សោ បញ្ជូំ ខ្ញុំ ខ្លែក្តិ**ឃាន់ ស**ញ្ញាជនានំ បក្តិ**ឃា** ខិ្មមា-ន្សុយ ឈេន ឧង ត្រូយ ការខ្លួយ មាន လောကာ ၿပို ဗုဂ္ဂလော ရမ္ခင္ထိရွာ ဗင်္ဂကင္းျန္ရာ ហោត់ ។ ភ៩ញ្ជុំ បុក្កលោ ឧដ្ឋភ្និត្តា គំណ្ដោ ហោត់ សារ៩ តោ ៩ ហេ តិដ្ឋតិ ព្រាញ្ញ ណោ ។ ៩ នេកច្ចោ ត់ដលេ វត់ចុំង្ន មាល់មាំដែងមកលេស ខគេម និត្តខ្លុំ មាស់ស្ល្រុម ខេត្ត និត្ត មា សង្គ្លីស្នាយ្យ សគេមា នគ់ជីង មាស់អ្នកម សហេសុ ជម្មេស ឧដ្ដន្តិ សាហុប្បញ្ញាកុសហេសុ ឌុំទេស្ត្រ សោ អស្សន៍ ១៤៣ អនាស្រី ខេត្រ-វិមុន្ត បញ្ហាវិមុន្ត ខ្យុំ ឧទ្ទេ សយុំ អភិញ្ជា សច្ចិ-តំណ្ហោ យោត៌ ទារកតោ ៩លេ តិដ្ឋតិ ព្រាញ្tem a

អភិធម្មបំផិត បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សទ្ធាដ៏ប្រពៃ . . . ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយហ៊ុរដ៏ប្រពៃ ក្នុង ធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយឱុត្តហ្វ:ដ៏ប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ដោយវិទិយៈដ៏ប្រពៃ ក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយបញ្ហាដ៏ប្រពៃ បុគ្គលនោះ ជាឲ្យបុត្តក:កំណើត ព្រោះអស់ទៅនៃសព្រោជន: ចំណែកខាងក្រោម ៥ បរិនិព្វានក្នុងសុទ្ធាវាសព្រហ្មលេកនោះ សភាពមិនវិលត្រឡប់ចាកព្រហ្មៈលេកនោះវិញ បុគ្គលធើបឡើង ដល់ កំពន់ ហើយឋិតនៅ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលងើប**េ**ត្តឹង គ្នងដល់ ត្រើយ ជាច្រាហ្មណ៍ថិតនៅលើគោក តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោក នេះ ដើប ទ្បើងក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយសន្ទាដ៏ប្រពៃ ដើប ទ្វើនក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយហិវិជីប្រពៃ នើប ទ្វើនក្នុង ធមិជាកុសល ប្រកបដោយឱត្តហ្វៈដ៏ប្រពៃ ដើបទ្បើនក្នុងធមិជាកុសល ប្រកបដោយវ៊ែល:ដ៏ប្រពៃ ធើបឡើងក្នុងធម៌ជាកុសល ប្រកបដោយ បញ្ហាដ៏ប្រពៃ បុគ្គលនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ដោយបញ្ហា ដឹទត្តមដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នូវចេតៅម៉ៃតុនិងបញ្ជាម៉ៃតុ មិនមានអាសវៈ ក្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេច សម្រាន្តនៅ បុគ្គលធើប**ឡើ**ងធ្ងងដល់ត្រើយ ជាព្រាហ្មណ៍ឋិតនៅ លើគោក យ៉ាង៍នេះឯង៍

សត្តកតិទ្ទេសោ

(១៤៩) គាតមោ ខ មក្ខលោ ខុកតោភាក-វិទុត្តោ ។ ឥធេកច្នោះ ចុក្ខលោ អដ្ឋ វិមោក្ខោ មាមរដ្ឋ នៃ នៃ នៃ នៃ នៃ នេះ នេះ នេះ នេះ នុកតោភាគវិទុត្តេ ។ កាតមោ ខ បុក្កលេ បញ្ហា-វិទុត្តោ កាយសក្ខា និដ្ឋិច្បត្តោ សន្ធាវិទុត្តោ ជម្នានុ-សារី។ ភេតមោ ខ ពុក្ខលោ សន្ទានុសារី។ យស្បូ បុក្កលស្ប សោតាបត្តដលសច្ចិក្ខាយាយ បដិបន្នស្ប សន្ធិន្ទ្រិយ អធ៌មត្ត យោតិ សន្ធាវាហិ សន្ធាបុព្ទន្ត័មិ អាយមក្តុំ ភាពន្ធ អូយុ មុទ្ធន្ធ បុក្ខលោ សន្ធានុ-សារី ។ សេតាខត្តិ៩លសច្ចិត្តិយោយ ខដិខណ្ឌ វិទ្យុត្តាត់ ។

សត្តកគិទ្ចេសោ ខិដ្ឋិតោ ។

សត្តក**ត់ទេ្តស**

(១៤៩) បុគ្គលជាទកគោកាគវិមុត តើដូចមេច ។ បុគ្គល របស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់លើង ព្រោះធានឃើញដោយបញ្ហា នេះ ញ ហៅថា បុគ្គលជាទភតោភាគមិត្ត ។ បុគ្គលជាបញ្ជាមិត្ត ជាកា**យ-**សក្តី ជាខិជ្ជិហ្វុត: ជាសទ្ធាវិមុត ជាធម្មានុសារី តើដូចមេច ។ បុគ្គលជាសមានុសារី តើដូចមេច ។ បុគ្គលណា ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោគាបត្តិផល មានសទ្ធិទ្រ្ទិយធ៏លើសលុម បុគ្គល នោះ ចំរើននូវអរិយមគ្គ មានសទ្ធាជាគ្រឿងនាំទៅ មានសទ្ធាជា ប្រធាន នេះហៅថា បុគ្គលជាសគ្គានុសារី ។ បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ហៅថា សទ្ធានុសារី ។ បុគ្គលដែលតាំងខោក្នុងផល ហៅថា សទ្ធាវិមុត្ត ៗ

បប់សត្តកសិទ្ទេស ។

អភិធម្មបំដីពេ បុគ្គលប្បញ្ញន្ត្តិ

អដ្ឋកតិទ្ធេសោ

(១៥០) ភាគមេ ចត្តារោ មក្កសមខ្លិសោ ចត្តារោ ដលសមខ្លិសោ បុក្កលា ។ សោតាមញ្ញោ សោ-តាបត្តិដលសច្ចិតាំហោយ បដិបញ្ជោ សភាពាអម៉ សភាពកាមិដលសច្ចិតាំហោយ បដិបញ្ជា អភាកាម៉ អភាតាមិដលសច្ចិតាំហោយ បដិបញ្ជា អរកា អរ-ហត្តាយ បដិបញ្ជា ។ ៩មេ ចត្តារោ មក្កស-មខ្លិសោ ៩មេ ចត្តារោ ដលសមខ្លិសោ បុក្កលា ។

តវិកតិទ្វេ<u></u>សោ

មាជ់ហាង មាហេស់ ខ ស្នេសា មេត្ត ដៃ ង ស្នេសា ត្តិ មេត្ត មេត្ត មេត្ត សាតុ មាជិច មេត្ត មេត្ត មេត្ត សាតុ មាជិច មេត្ត មេត្ត សាតុ មាជិច មេត្ត មេត្ត សាតុ មាជិច សាត់ មាលេស់ ខ ស្នេសា មេត្ត សាត់ មាជិស្តិ

អភិធម្មចិដិក ចុគ្គលច្បញ្ញត្តិ

អដ្ឋកតិទ្ទេស

(១៩០) បុគ្គល ៤ ពួក ព្រមព្រៀនដោយមគ្គ បុគ្គល ៤ ពួក
ព្រមព្រៀនដោយផល តើដូចម្ដេច ។ សោតាបន្ទបុគ្គល ១ បុគ្គល
ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល ១ សកទាគាមិបុគ្គល១
បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកទាគាមិផល ១ អនាគាមិបុគ្គល ១ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអភាគាមិផល ១
ព្រះអហេត្ត ១ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអភាគាមិផល ១
ព្រះអហេត្ត ១ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីភាពជាព្រះអហេត្ត ១ នេះ
បុគ្គល ៤ ពួក ព្រមព្រៀនដោយមគ្គ នេះ បុគ្គល ៤ ពួក ព្រមព្រៀន
ដោយផល ។

ចប់ អដ្ឋកសិទ្ធេស ។

តវកគិទ្ទេស

(១៩១) បុគ្គលជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល
១: ក្នុងលោកនេះ ត្រាស់ដឹងដោយខ្លួនឯង នូវសច្ច: ក្នុងធមិទាំង
ឲ្យាយ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ព្កុង្គកាលមុន ទាំងដល់នូវសព្វភាតិញាណក្នុង
ធមិទាំងនោះផង ដល់នូវភាពស្ងាត់ក្នុងទសពលញាណផង នេះហៅថា

នរិកនិទ្ធេសៅ

បុក្កាលា សម្មាស់គូទ្វោ ។ ភាគមោ ខ បុក្កាលា បក្ចេ-ឌភាគីនៅ ជ មុខេម្មាំ ជំនុលោ ជំនើ អចថមាំ-នេស ខធ្មេស សាទំ សទ្ធាធិ មកិសម្ពុជ្ឈតិ ជ ខ តត្ត សព្យាតំ ទាបុណាត់ ឧ ខ ពល់សុ វស់ភាវ តេញ ដ់ជំនួ ជំជុំហោ ជធំេមភាគីដ៉ោ ឯ មខោ ឧ បុក្ខលោ ឧភាសាកាក់ម៉ុត្តោ ។ ឥ ដេកច្នេះ បុក្ខលោ មដ្ឋ វិមោត្តេ កាយេខ ដុសិត្វា វិមាតេ មញ្ញាយ ខុស្តា ខ្មុំ មាន ខ្សុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខេត្ត ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខេត្ត ខ្ពុំ ខេង ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខេង ខ្ពុំ វុត្តតំ បុក្ខលោ ឧភាសាកវិទ្ធាតា ។ ភាគមោ ច បុក្ខលោ ចញ្ចារិមុត្តេ ។ ៩ ខេក្ខ ច្នេះលោ ជ ហៅ ទោ អដ្ឋ វិមោ គ្នោ កា យជ ដុស៌ត្វា រូសរង ឧឃាល ឧទារី ខ្ទាំ មទសុ សង្ស ឧរ្ទំ ឃា ហោត្តិ អយ៌ វុច្ចុត៌ បុក្ខលោ បញ្ជាវិទ្យាត្តា ។ កានមោ ខ ពុក្ខលោ កាយសត្តិ ។ ៩ ខេកច្នេះ ពុក្ខលោ អដ្ឋ វិមោក្ខេ កាយេន ដុសិត្វា វិហរតិ បញ្ហាយ នុស្ស នុស្ស វាយនៃ ស្នេស នុវេយ នេស្ឋ

បុគ្គលជាព្រះសមាសម្ម ។ បុគ្គលជាព្រះបច្ចេកសមុទ្ធ តើដូចមេច ។ បុគ្គល?៖ ក្នុងលោកនេះ ត្រាសដឹងដោយខ្លួនឯង នូវសច្ច: ក្នុង ធមិទាំងទ្បាយ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ពុក្ខឯកាលមុខ តែមិនដល់នូវសព្វញៈ ត្តព្រាណក្នុងធម៌ទាំងនោះផង មិនដល់នូវភាពស្ងាត់កង្ខសពលញាណ ញ ទ នេះ ហៅថា បុគ្គលជាព្រះបច្ចេកសមុទ្ធ ។ បុគ្គលជាទភភោ-ភាគវិមុត្ត គេដូចមេច ។ បុគ្គល១៖ ក្នុងលោកនេះ ជាននូវ វិមោត្ត ៤ ដោយនាមកាយ ទាំងពាសវៈទាំងឡាយ របស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់រលីង ព្រោះបានឃើញដោយបញ្ហា នេះហៅថា បុគ្គលដា ទភ តោភាគវិមុត ។ បុគ្គលជាបញ្ហាវិមុត្ត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល**ូះ** កុង លោកនេះ មិនបាននូវវិមោក្ខ ៤ ដោយនាមកាយ ឡើយ តែអា-សវ:បេសបុគ្គលនោះ អស់រលីង ក្រោះបានឃើញដោយបញ្ជា បគលជាបញ្ជាវិមុត ។ បុគ្គលជាកាយសត្ថិ តើដូចមេច ។ ក្រុ បុគ្គល?៖ ក្នុងលោកនេះ បាននូវវិមោក្ខ ៤ ដោ**យនា**មកាយ អាសវៈពួកខ្លះ របស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់រលីង ព្រោះឃើញដោយបញា

អភិធម្មបិដិកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

មញ្ចុំ ដំណាំ មាលសង្គំ ។ មាន មោ ខ បុក្កលោ និដ្ឋិទ្យត្តោ ។ ឥនេកទ្វោ បុក្កលោ ឥន៌ ឧុត្តាន្តិ យថា ភូតិ បជា នាតិ ។ ប្រ។ មយំ ឧុត្តានិ-រោជតាមិនី បដិបណ្តិ យ៩ាកូតំ បជាសាត៌ តថា-ឧឌពិរុះឲ្យ ឧសា ឧសា ឧសា ឧសា ឧប្បុ ប្រេច្ញ ខេណ្ឌ ខេស្ស ន្ទុស ខេត្ត អមាប ត្រៃ ការ ខ្មែរ គេ ខ្មែរ ត្រូវបា ខ្ញុំខ្លាំ ត្តេ ។ ភេឌមោ ខ បុក្ខលោ សធ្វាវិទុត្តេ ។ ៩ េះ-កាហ្វេ បុក្ខលោ ឥន៌ ឧុក្ខាន្តិ យថាភូគ៌ បជានាគ៌ ។ ខេ។ អយំ ឧុក្ខាធិរោជតាមិធី បដិបនាតិ យថា-ក្ទុន បជាលាតិ គថាកតប្បាប់ធិតា ចុស្បា ជម្មា មញ្ញាយ វេជន៍ដ្ឋា ហោជ្ជិ វេជន់តា មញ្ញាយ ខស្ប ខ្មសា វាយខេំ មាមារ ត្រង្គំហា ឈេខ៉ូ យេ ខ សេ លន្ស ខ្ទុំជីន្លែមារី មញ្ចុំនៃ ជួនហេ សន្ធាវិទុត្តោ ។ ភេតមោ ខ ពុក្ខលោ ជម្នានុ-សារី ។ យស្ប បុក្ខលស្ប សោតាបត្តិដលសច្ចិត្តិ-န္ကေက ကန္ကေနာင္တာ အသည္ကိုင္တဲ့တဲ့ အဆိုမန္တဲ့ သောန္တဲ့

អភិធម្មបំដាក់ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

នេះ ហៅថា បុគ្គលជាកាយសក្ដី ។ បុគ្គលជាទិដ្ឋិប្បត្ត: តើជួបមេច ។ បុគ្គល?៖ ក្នុងលោកនេះ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ។ បេ។ ដ៏ងប្បាស់តាមពិតថា នេះផ្ទៃប្រតិបត្តិ ទៅកាន់ធម៌លែក់ទុក្ខ ទាំងពួក ធមិ ដែលព្រះតថាគត្រង់សំដែងហើយ បុគ្គលនោះ ក៏បានឃើញ ល្អ ប្រព្រឹត្តល្អ ដោយបញ្ហា ទាំងអាសវៈពួក១៖ របស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់លេីង ក្រោះបានឃើញដោយបញ្ហា នេះហៅថា បុគ្គលជា ទិដ្ឋហ្វត្ត: ។ បុគលជាសមាវិមុត្ត តើដូចមេច ។ បុគលខ្វះ ក្នុងលោក នេះ ដង៍ច្បាស់តាមពិតថា នេះខុត្ត ។ បេ។ ដង់ច្បាស់តាមពិតថា នេះ ផ្ទៃប្រតិបត្តិទៅកាន់ធម្មិរិលត់ទុក្ខ ទាំងពួកធម្មិដែលព្រះតថាគត្រន់សំដែង ហើយ បុគ្គលនោះ ក៏ធ្ងនឃើញល្អ ប្រព្រឹត្តល្អ ដោយបញ្ហា ទាំង អាសវ:ពួក 🤋 : វបស់បុគ្គលនោះ ក៏អស់ទៅ ក្រោះបានឃើញដោយ បញ្ហា តែមិនដូចជាទិដ្ឋិហ្វត:បុគ្គល េះ នេះ ហៅថា បុគ្គលជាសទ្ធា-វិមត្ត ។ បុគលជាធមានសារី តើដូចមេច ។ បុគលណា ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល មានបញ្ជាំខ្លិយដ៏លើសលុប

ទសពនិទ្ធេសោ

ខត្តាាក់ហ៊ី ខត្តាខុត្តខ្ពុំ មរិយមក្តី ភាវេតិ មយំ វុទ្ធតិ
បុក្កលោ ឧម្មានុសារី ។ សោតាខត្តិដល់សខ្ចិតាំយោយ
ខដិខន្នោ បុក្កលោ ឧម្មានសារី ។ ដលេ បំតោ
និដ្ឋិខ្បាត្តោ ។ កាត់មោ ខ បុក្កលោ សន្ធានុសារី ។
យស្ប ចុក្កលស្ប សោតាខត្តិដល់សខ្ចិតាំយោយ
ខដិខន្នស្ប សន្ធិន្ត្រិយំ មនិមត្តិ ហោតិ សន្ធាក់ហ៊ី
សន្ធាបុត្តខ្ពុំ មរិយមក្តី ភាវេតិ មេឃំ វុទ្ធតិ បុក្កលោ សន្ធាចុស្តី អាយមក្តី ភាវេតិ មេឃំ វុទ្ធតិ បុក្កលោ សន្ធាចុស្តី អាយមក្តី ភាវេតិ មេឃំ វុទ្ធតិ បុក្កលោ សន្ធាចុស្តី សាសាលា
ខដិខន្នោ បុក្កលោ សន្ធានុសារី ។ ដល់ បំតា
សន្ធាចុត្ត បុក្កលោ សន្ធានុសារី ។ ដល់ បំតា
សន្ធាច់ទុត្ត ។

នរីពនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

ទសកគិទ្ទេសោ

(០៥៤) ភាគមេសំ បញ្ជំ ៩៩ ឆ្នំ។ ។ សត្តតាត្តឹមមេស្ប កោល់កោលស្ប ឯភាពជំស្ប

ទសកគិទ្ទេស

បុគ្គលនោះ ចំរើននូវអរិយមគ្គ មានបញ្ជាជាគ្រឿងនាំទៅ មានបញ្ជា ជាប្រធាន នេះហៅថា បុគ្គលជាជម្នានុសារី ។ បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ឈ្មោះថាជម្នានុសារី ។ បុគ្គលដែលតាំង៍នៅក្នុងផល ឈ្មោះថា ទិជ្ជិប្បត្ត: ។ បុគ្គលជា សន្ធានុសារី តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល មានសន្ធិន្ទ្រិយដ៏លើសលុច បុគ្គលនោះ ចំរើន នូវអាយមគ្គ មានសន្ធាជាគ្រឿងនាំទៅ មានសន្ធាជាប្រធាន នេះ ហៅថា បុគ្គលជាសន្ធានុសារី ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ឈ្មោះថាសន្ធានុសារី ។ បុគ្គលដែលតាំងនៅក្នុង ផល ឈ្មោះថា សន្ធាវិមុត្ត ។

ចច់ នវិកនិទ្ទេស ។

ទលកគិទ្ទេស

(១៩៤) បុគ្គល៩ ពួក មានការសម្រេចក្នុងកាមាវេចរកូមិនេះ តើ ដុចមេច ។ សត្វកូតុំបរមបុគ្គល១ កោល់កោលបុគ្គល១ ឯកពីជិបុគ្គល១

អភិធម្មបំដីកេ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សក្សាញ់ ក្សាញ់ និង្ហាញ់ និង្ហាញ់ ក្សាញ់ និង ក្រាញ់ ក្សា និង ក្រាញ់ និង ក្រាញ

ទស់ពន៌ទ្ទេសោ និជ្ជិតោ ។

ស្តាវតា បុក្ខលាន បុក្ខលប្បញ្ញាតិ ។

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណ៍ ឧកាណវារំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបំផក កុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សក្ខាតាមបុគ្គល ១ និងបុគ្គលដែលជាព្រះអរហន្តក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ នេះ
បុគ្គល ៩ ពួក មានការសម្រេចក្នុងកាមាវិចរកូមិនេះ ។ បុគ្គល ៩ ពួក
មានការសម្រេច ព្រោះលះបង់ខ្លូវអត្តភាពក្នុងកាមាវិចរកូមិនេះ តើដូច
ម្ដេច ។ អន្តកាចរិនិត្យាយំបុគ្គល ១ ១០ហច្ចុបរិនិត្យាយំបុគ្គល ១ អសង្ខារបរិនិញ្ចាយំបុគ្គល ១ សសង្ខារចរិនិញ្ចាយំបុគ្គល ១ ១៤សោតអក់និដ្ឋគាមិបុគ្គល ១ នេះ បុគ្គល៩ ពួក មានការសម្រេច ព្រោះលះបង់ខ្លូវអត្តភាពក្នុងកាមាវិចរកូមិនេះ ។

ចច់ ទសពនិទ្ទេស ។

បុគ្គលហ្វុញត្តិ នៃបុគ្គលទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

ចច់ ចុគ្គលព្យតាត្តិចករណ: នភាណវារ: ។

អភិធម្មចំជិកេ ៣តុកឋា

មាធិកាបត្តានិ

មាតិកា		ដ្ឋា
មាតិកា	•	9
សត្តហាសត្តហបទនិទ្ទេសោ •	•	ന
សត្តហិតេន អសត្តហិតបទនិទ្ទេសោ	•	સ હ
អសង្គហិតេន សង្គហិតបទនិទ្ទេសោ		હળ
សត្តហិតេន សត្តហ៊ុនបទនិទ្ទេសោ		56
អសត្តហិតេន អសត្តហិតបទនិទ្ទេសោ	•	b.7
សម្បាយោគវិហ្វាយោគបទនិទ្ទេសោ	•	ದಶ
សម្បយុត្តេន វិហ្វយុត្តបទនិទ្ទេសោ	•	๑๑ ฑ
វិហ្វយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ទេសោ		ഉമെ
សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ទេសោ	•	_{છે} ૭ જ
វិហ្វយុត្តេន វិហ្វយុត្តបទនិទ្ទេរេសា	•	១៣១
សង្គហិតេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទនិទ្ទេរសា	•	ඉප්හ
សម្បយុត្តេន សង្គហិតាសង្គហិតបទនិទ្ទេសោ	•	૭૯ પ
មសន្នហិតេន សម្បយុត្តវិប្បយុត្តបទនិទ្ទេសោ		อฟอ
ិហ្វយុត្តេន សង្គ័ហិតាសង្គ័ហិតបទនិទ្ទេសោ		<i>ಠ</i> ದ ಿ

អភិធម្មបំដិក ជាតុកហិ សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

₩ 🔾	
មាតិកា	ទំព័រ
មាតិកា	อ
សត្តហាសត្តហបទនិទ្ទេស •	ഩ
សង្គ៍ហិតេន អសង្គ៍ហិតបទនិទ្ទេស	دل کی
អសន្តហាតេន សន្នហិតបទនិទ្ទេស	હળ
សង្គ៍ហិតេន សង្គ៍ហិតបទនិទ្ទេស	કહ
អសន្នហ៍តេន អសន្នហ៍តបទនិទ្ទេស	કે ભ
សម្បាយោគវិច្បាយោគបទនិទ្ទេស	ය ව
សម្បយុត្តេន វិហ្វយុត្តបទនិទ្ទេស	စစ် က
វិហ្វយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ទេស	ൈർ
សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តបទនិទ្ទេស	૭ ૭ લ્ _પ
វិហ្វយុត្តេន វិហ្វយុត្តបទនិទ្ទេស	စ္ က စ္
សត្តហិតេន សម្បយុត្តវិហ្វយុត្តបទនិទ្ទេស	වේ හ
សម្បយុត្តេន សត្តហិតាសត្តហិតបទនិទ្ទេស	૭ ૬ ૡ
អសន្ត៍ហិតេន សម្បយុត្តវិហ្វយុត្តបទនិទ្ទេស	อฟอ
វិហ្វយុត្តេន សន្នហិតាសន្នហិតបទនិទ្ទេស	စ္ဝင္

អភិធម្មបិជិកេ បុគ្គលប្បញ្ចត្តិ

មាធិកាបត្តាតិ

				អ ្រុំ
368	សវា	រោ		
	•	• •	•	69 9
		•	•	6 9 9
•	•	•	•	696
•	•	•	•	ଜନ
•	•	•	•	၆၅၅
•	•	•	•	ල්මභ
•	•		•	હિકદ
•	•			699
•		•	•	ษอท
•		•	•	604
•		•	•	666
•	•	•	•	<i>669</i>
		ዓ ር ያለ ነ	នទ្វេសវារោ	ទទ្ទេសវារោ

អភិធម្មបំជិក បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ

សន្លឹកប្រាប់មាធិកា

មាត៌កា

ទំពរ

ទទ្ទេសវ៉ាវ:

១ន្ទឋ្យពាតិ ភ្នំ _ញ ព	•			•		699
អា យត នប្បត្តិ	•	•		•		600
ជាតុហ្គូ គ្នាត ព ហ្វូ ញូត	•	•	•	•	•	୯୭୯
សច្ចប្បាត់ ភ្នំ	•	•	•	•	•	ଜଚନ
ឥន្ទ្រិយប្បញ្ញត្តិ	•	•	•		•	၆၅၅
បុគ្គលប្បធាត គ្រួត	•	•	•	•	•	၆၅၅
ឯកកមាតិកា	•		•	•	•	ලම්
ខុតមាតិកា	•	•			•	693
ត្តមាត្តា	•	•			•	60 n
បត្ ក មាត្តិកា រក				•	•	હિંગ્સ
បញ្ចុកមាតិកា	•	٠				666
្ត ទាមាត្តា						663

មាពិកាប**ត្តាតិ**

មាតិកា						អ្នក្ស
សត្តមាតិកា	•				•	66d
អដ្តមាតិកា	•	-			•	<u></u> ଜେଣ
នវត្សតិកា	•	•	•			<i>७७</i> %
ទសកមាតិកា		•	-	-		હહત
	តិទ្វេ	សវា	រោ			
ឯកកន់ខ្មែរសា		•	-			ဗက္ခ
ទុកនិទ្ធេរសា		•	-	-	-	66 W
តិកន់ទេសោ				•	•	6 ବ ଜା
បត្តកន្ទេកោ រក		•	•			७ ५ व
បញ្ចូកនិច្ចេក្រោ		•			•	ကျဉ်ကျ
សារទូរសា ព		•	•	•		<i>ಗ್ರ</i> ಗನ
សត្តកន្ទេរសា			•			ന d ഉ
អដ្ឋភនិខ្មែរសា		•			•	ග ක් ව
នវិតនិទ្ធេរសា		•				n ಡ ಶಿ
ទសតន់ទ្វេសោ			•			೧) ಜನ

សគ្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា						ទំព័រ
សត្តមាតិកា		•		•		<u> </u>
អដ្ឋតមាតិកា	•		•		•	<i>೬೬ದ</i>
នៅក្មាតិកា		•				७७५
<i>ទេសតមាត</i> កា	•	•	•	•	•	662
		ดิเร	ស	វារៈ		
ឯកកន់ខ្មែស	•	•			•	င်တ္ပ
ទុកនិទ្ធេស		•	•		•	ଜେଜ
តិកិន្និទ្វេស	•		•		•	bbM
បត្តកន្ធេស រក		•		•	•	<i>೬</i> ೯ ದ
បញ្ជូកនិខ្មេស	•	•			•	ကျဉ်ကျ
ក្នុរខ្មែល	•	•			•	ಉಗಳ
សត្តកិន្ទិស	•	٠	•		•	ஏவ்
អដ្តនិខ្មេស	•	•	•		•	ආ ශ්ව
នវកនិទ្ធេស	•		•	•	•	ကျင်္ဖ
ទសត់ខ្មែស	r	•	•		•	<i>ಉಡ</i> ನ

រុំស្នេរុំបន្ទំ

វិវុទ្ធបាហេ	ងវ្ទំវិសិល	អក្កេ	រដ្ឋលេខាយំ
អាយតនេសង៍៖ ន	អាយតនសត្តហេន	No	_စ ဉ်
វិហ្វយុត្ត ។	វិហ្វយុត្ត	<i>ದ</i> ದ	હ
វិហ្វយគា	វិហ្វយុតា	ඉජ	စ စ
<i>សោមនុស្ស</i> ន្ទ្រិយេន	រសាមនស្សិន្ត្រី <mark>យ</mark> េន	9 စီ ၀	9 17
<i>ទោមនស្សន្ត្រិយេន</i>	เพละหฏิเร็เตะ	,,	ඉර
ខ ជាតិនិយាសន្យា	ទហ្ទិនហ្ទាន់យេហិ	૭ દ ્ય છ	6
នាតុកហ	បុគលហ្វូញត ក្រុត	၉၅	9
អនា គាម	អនា តាម	පිරිග	Ь
សនដ្ឋិតា ព «	សន្ធជិតា ពុធ	රු දු	ඉර්
កត់ប្រេស	កត់មេសំ	હિરુલ	96
<i>ខេ</i> ទនវធពន្ធនវិបរាមោស	េ គេខេនជេញន្ទិបកមោស	ර භර්දේ	Ŀ
អក់ជ្យ	អភិជ្ឍំ	၈၂၆ ၅	9 0
អធិប្បញ្ញាធម្មវិបស្សនាយ	. អគ្គព្យញ្ញាធម្មវិបស្ស-		
	នាយ	ගුප් ෆ්	ඉලි

សន្និត្ត ទ្រាត្ត មា មា ១ ។ ។ – ន្ត្រិត្ត

ពាក្យ 🤊 ស	ពា ក្ ត្រវ	ទំ ព័រ	បគ្វាត់
ដោយ១៩ ៤	ដោយខន្ទ ៩	Ŋ	୭ ଚ
mតុ <i>៧</i>	ជាតុ ញ	હિલ	ය
អា យត ន: ១	អយតន: ១១	ମ ମ	ى
ជាតុ ១	ជាតុ ១០	ય દ	9ற
ប្រគបដោយអាយតន: ១	អា យត ន: ១	જ કે	96
ជាតុក	ជាតុកថា	ಶಂಡ	6
អាយតន: ១១	អាយតន: ១០	၅၀၀	වර
សម្បៈយោគវិហ្វៈយោគបទ	សម្បយ្យគ្គន វិប្បយុគ្គបទ្	၈၈୯	9
វិហ្វយុត្ត សម្បយុត្តបទ-	សម្បយគ្រេន		
કે! જૂ ત	វិហ្វយុត្តបទនិទ្ទេស	๑๑ ฅ	<i>^</i> €
ជាតុ ១	ជាតុ ១០	ඉප් ෆා	ಡ
អា យតន : ១	អា យតន :១១	മെ	n)
ជាតុ ១១	ជាតុ ១១ ។	"	ය
ទបឋភិភ ព	<i>មប្បត្តិភព</i>	စ္ပဏ္ဌ	હ

មច្ចិយស្រតយយ្យៃ។-ខ្មែរ

ពាក្យ ? ល	ពាក្យត្រូវ	ទិតវ	បត្ទាត់
បុគ្គលហ្វត្ត	បុគលហ្វូញត្តិ ក្រុក	693	9
វេទវលាក	ទៅលោត	666	ඉස්
តាមមពិតថា	តាមភិត្តថា	ற ஒ 0	"
នេះបដិបទាដាដំណើរទៅ	ជុំន្ហាស់តាមពិម្យា !	: :	
ភានធម៌វិលត់ខ្ព 1. ទ	ชนิช คา สำห์เ ณาี เเคา	កាន់	
	ធមិវិលភិទុក្	n) ရှင်	ஏற
ហើល	ហើយ	၈ ၆၆	96
វិមុត្តពារ ១ស្ស:	វិមុត្តព្រាណទស្សន:	ກາ ກ າ	ទ្
ត្ដេ មេច បំពុំ	តើដូចមេច ប ត	თბს	b
Gjtwated रेली	รณล์เ ฟ ริตฺ	ကျဉ်က	હ
ឲ្យរលត់ទៅវិញ	रल हं। भरे लु	,,	စုခွဲ
^{ច្} ស្រត់ទៅវិញ	វលត់ទៅវិញ	က္ခြင့	୭୭
ឲ្យវលត់ទៅវិញ	វលត់ ទៅវិញ	ආර්ප්	Ŀ
ကြောက်တက်	ព្រុសហត	<i>ଏ</i> ମ	Ŋ

ស្បែរភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Daiouji Temple The Rev. Kouzen Okumura 18 Motomachi, Date-shi, Hokkaido 052 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

曹洞宗 大雄寺 奥村孝善 〒052 北海道伊達市元町18番地 ☎0142-23-2171 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 83 (of 110 volumes total)
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition December 8, 1994
Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第83巻アビダンマピタカ(論部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷・製本/弘前相互印刷株式会社 製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

